APPARATUS

CRITICUS ET EXEGETICUS

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

VOLUMEN II.

CONTINENS

ABRESCHII ANIMADVERSIONUM LIBROS.

HALIS SAXONUM,
IN BIBLIOPOLIO GEBAUERIO.
1832.

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCHII

ANIMADVERSIONUM

AD

AESCHYLUM

LIBRI TRES.

HALIS SAXONUM,
IN BIBLIOPOLIO GEBAUERIO.
1832.

adhuc coepta persequi datum; fiet tamen spero, neque, quod aliquandiu differendum fuit, σὺν θεῷ prorsus differetur: nisi fortasse otium fecerint alii. Quicquid interim praestiti, id omne ab ingenio est, nullis adiutus libris scriptis; sed nec editione alia vetustiore, quam Turnebiana, cuius mihi copiam fecit vir eruditissimus, idemque animo meo carissimus matruelis Wilh. Otto Reitzius. Notas in Aeschylum excipiunt quaedam adnotationes in Novi Testamenti libros historicos *), hoc consilio a me subnexae, ne quibus abstrusioris viderentur argumenti nostrae de locis tragici disputationes, nihil esset, quod cognoscere mallent. Per omnia grammaticum agere adnisus non pauca ab aliorum correctionibus vindicare studui, qui si peritior fuissem, cum istam provinciam felicius haud dubie gessissem, tum parcius fortasse ipse coniecturis indulsissem, pridem expertus, non alia de causa tot vulgo sollicitari, quam quia a grammatica peritia parum instructi crisin exercemus, aut meditandi laborem defugimus. De meo certe sensu ut loquar rarissime commodius quid substituendi facultate destitui soleo; exponendi quod positum invenio, plus quam saepissime. Digressionibus, quod in huius generis scripto licere arbitror, libere passim sum usus; aliter procederem si auctorem ipsum quempiam recenserem, quando nil nisi quod pertineret vel ad difficiliora illustranda, vel linguae genium declarandum, de meo adderem. Ceterum quanquam per excursus illos varia aliorum scriptorum loca attigi, tamen

[*) Eas ab hac editione, ut par erat, abesse voluimus.]

de pluribus me potuisse agere, evolventem docent librorum margines, quibus ea me adlevisse identidem deprehendo, quae si memoria suggessisset, non fuerant omittenda: ut ubi usum persequor verbi *χρίειν* et *ἐγχρίειν*, mentio debuerat fieri emendationis in Philostr. Pindaro, qua pro eo, quod editur *δέει τοῦ ἐγχειρήματος*, correxi *ἐγχρίσματος*, et firmat eam Philostr. iun. Sophocles. Nec occasione eadem, qua de locutionis indole *κανοῦν ἐξάρχεσθαι* notavi ad Choeph. vs. 883. ratio non fuerat habenda eiusdem Philostr. prioris Heroic. XIV. hoc magis, quia primo intuitu aliter longe videatur phrasis ibi adhibita, et quae Olearius scribit, eiusmodi sint, ut facile adpareat, virum doctum naturam eius minus habuisse perspectam: verum hysterologiam esse tantum non indubium praestant verba *ἐπ' ἐκείνῃ τῇ θυσίᾳ*, eaque admissa nil variat sensus. — In Sophocle citando secutum me scias editionem P. Stephani, cuius, quod sero detexi, versuum numeri cum nimium quantum discrepent ab editionibus aliis, dissensum hunc mihi ne imputes rogo. Tum si forte unum alterumque in hoc libello iam occupatum nostro item nomine alibi impressum aliquando compareat, studio factum suspicari noli, quod certis de causis praevenire nequivimus. Vale amice Lector et fave. Zwollae A. D. VI. Maii CIƆIƆCCXLIII.

ABRESCHII PRAEFATIO
AD ANIMADVERSIONUM LIBRUM III,
ZWOLLAE EDITUM A. 1763.

Tandem, lector, nostras tibi exhibemus in postrema duo Aeschyli dramata Animadversiones, quae licet a tempore, quod pressae fuerunt, nihil lucratae sint, auctiores tamen nunc ut compareant, quam si suis iunctae sociis prodiissent, secuta inde fecit Hagensis poëtae editio cum commentario cl. Pauwii; cuius notas dum perlustro, aliquanto pluribus de locis, quam olim attigeram, dicendi occasio nata. Idem per totum Aeschylum agere si voluissem, superioresque Animadversiones meas recognoscere, ac doctissimi Pauwii cogitata cum meis conferre libuisset, nova haud dubie observandorum crevisset materia. Sed abhorrebat animus ab instituenda denuo praecedentium fabularum lectione, aliorumque industriae in-

dagandum relinquere malui, si quid aut in ipso tragico porro observare, aut in meis notis corrigere potuissem.

Iosephi Scaligeri coniecturas in utramque tragoediam, quas meis interspersi, acceptas refero clarissimo Valckenario, qui illas, de viri summi exemplari edit. H. Steph., quod servat bibliotheca Leidensis publica, descriptas ante complures iam annos benigne mecum communicaverat.

Alteras Is. Casauboni in solas Eumenides, eiusdem editionis libro, in Bibliotheca Regia Cantabrigiensi, a viro magno adpictas, humanitati debeo viri eruditissimi Simonis de Vries, qui cum insigni praeterea alio apparatu literario ex erudita in Angliam peregrinatione secum illas attulerat. Inter has quatuor occurrere monebat vir praestantissimus, alia manu exaratas, et a Casaubonianis, adposita litera S. distinctas; quas e Scaligeranis a quopiam eo fuisse translatas Valckenarii schedae docebant. Quanquam autem Scaligeri nonnullae a Gul. Cantero, plures quoque a Stanleio, et ab hoc praecipuae quaeque Casauboni emendationes aut in versione, aut in notis sint occupatae, non tamen ideo minus nobis gratae esse debent.

Animadversionum libellus paucas tantum plagulas cum implerет, comitem ei dedi alterum, in quo loca tractavi Thucydidis in Dilucidationibus vel praeterita, vel quae plenius explanari velle videbantur. Nonnulla nihil illustrari indiga eum tantum in finem utroque in libello adhibui, ut, invitante occasione, hunc illumve scriptoris locum illustrarem, aut etiam interpretes, tacite tamen potius quam ambitiose refellendo, corrigerem. Quos didici locum quempiam nova luce perfudisse, vel meis in notis aliquid animadvertisse, his quod debui minerval solvi, ut illaudatos non reliquerim. Si qui praeterea nominandi fuissent, eorum libros non vidi. Nam quod ad duplex specimen critico-censorium, quod recensionis nomine Dilucidationum Thucydidearum Lipsiae natum, et in splendidissimi tituli Actor. Erudit. opere anno 1755. et sequenti publicatum, eius per ipsum Dilucidationum illarum Auctarium, rationem cur habendam non duxerim, per se facile lector intelliget, ubi censuras, quas hic ordine omnes penitissime inspiciendas dabo *), cognoverit.

Haec erant, quae ad unam quamque censuram monenda videbantur, ne vel exigua literatura Graeca

[*) Nobis omittendae fuerunt, ut ipsum *Dilucidationum Thucydidearum Auctarium*.]

continncti suo illas pretio non aestimare nossent. Vale, lector, et si quae praesenti in libello te iuvare poterunt aut delectare, iis ad commodum tuum fruaris; quae minus placuerint, aut tibi prodesse putabis, rudioribus aliis, aut etiam doctioribus relinquas.

Scripsi Zwollae XIV. Cal. Iulii CIↃIↃCCCXIII.

SUM-

S U M M A R I A.

LIBER PRIMUS.

Cap. I.

In Aeschyli Prometheo Vincto quaedam animadversa. Thomas Magister tentatus. ὅπτεσθαι, βλέπειν, ὁρᾶν etc. [illegible]. Aeschyli S[illegible] lia correcta. Veteres Critici notati. Ellipsis in Euripide explosa itemque in Sophocle. Quid sit [illegible]? [illegible] [illegible] ἀνωμαλίαι. Aeschyli lectio defensa. S[illegible] [illegible] leviter emaculatus.

Cap. II.

Reiicitur Stanlei emendatio pariter atque explicatio. Scholiastes exponitur, idemque emendatur. Aeschylus explicatur. [illegible] ritur an Aeschylus scripserit [illegible] ut editum. Asseritur lectio recepta. Quid προδοῦναι? Orenatia contra Gatakerum Atticos dixisse [illegible] pro χρήματα. Xenophontis Aristotelis et Thucydidis interpretes correcti. Moeris explicatus.

Cap. III.

Aeschyli Schol. emendatur et illustratur. [illegible] Quid Euripidi [illegible]? Aristides illustratur. [illegible] Euripidis tentatus, nec [illegible] emendatus [illegible] Schol. Euripidis leviter emaculatus. Euripides [illegible] tur. Quid [illegible] [illegible] Paulo Apostolo [illegible]

[illegible] nos et Max. [illegible] de [illegible] [illegible] Phrynichus, et [illegible] [illegible] Aeschyli [illegible]

LIBER PRIMUS.

Cap. I.

In Aeschyli Prometheo Vincto quaedam animadversa. Thomas Magister tentatus. ἔπεσθαι. βλέπειν. ὁρᾶν etc. ἀκούειν Aeschyli Scholia correcta. Veteres Critici notati. Ellipsis in Euripide explosa; itemque in Sophocle. Quid οὐκ ἐᾶν? Κρύπτειν. σταθεύειν. Στάτευσις. ἀπαυρῆσαι. Aeschyli lectio defensa. Schol. Aeschyli ter leviter emaculatus.

Cap. II.

Reiicitur Stanleii emendatio pariter atque explicatio. Scholiastes exponitur, idemque emendatur. Aeschylus explicatur. Inquiritur an Aeschylus scripserit, ut editur. Asseritur lectio recepta. Quid πράσσειν? Ostenditur contra Gatakerum Atticos dixisse πράγματα pro χρήματα. Xenophontis, Aristidis et Thucydidis interpretes correcti. Moeris explicatus.

Cap. III.

Aeschyli Schol. emendatur et illustratur. ἀναχωρεῖν. ἐπιτίμησις. Quid Euripidi διὰ λόγων ἰέναι? Aristides illustratur. Schol. Euripidis tentatus, nec non ipse Euripides. Moeris emendatus. αἱρεῖν. Schol. Euripidis leviter emaculatur. Euripides vindicatur, exponitur. Quid ἀνὰ μέρος? διὰ πυρὸς ἔρχεσθαι. Euripides bis explicatur. Paulo Apostolo lux. Alia nonnulla.

Cap. IV.

Disputatur de lectione in Aeschyli Prometheo. Lucianus. Aelianus et Max. Tyrius vindicantur. Ἥκειν. Ἀΐσσειν. Ἄττειν. Aristides leviter emendatur. agitur de Aristophanis quibusdam locis. Phrynichus, et Thom. Magister refellitur. Sophocles tentatur. Εἰσήκειν. Aeschyli Schol. emendatur.

Cap. V.

Aeschylus aliquoties tentatur atque vindicatur. Schol. lectio confirmatur. Vindicatur Suidas. Inquiritur an Pindarus recte Aes-

nam dixerit *οὐρανίαν κίονα*. Schol. Aeschyli saepius emendatur et corrigitur. *Θεάσασθαί τινος*. *Λέγειν ἐν εἰδόσιν*. *συνεδρία*. *δίεδρος*. *εὔεδρος*. *Εὔελπις*. *Ἐλπίζειν*. *Ἔτι*. *σὺν ἁρμονίᾳ*.

Cap. VI.

Δωρεά, *δωρεῖσθαι* mediae significationis, item *dare*. Florus exponitur. Thom. Mag. lapsus. *θάλπεσθαι βέλει*. Sophoclis interpres corrigitur. Aeschyli Schol. tentatur. versio correcta. *Διάστροφοι φρένες*. Thom. Mag. reprehenditur. Idem tentatur. *Θεοπρόπος*. *φεύγειν γῆν πρὸ γῆς*. *θύρας ἐκ θυρῶν ἀμείβειν*. Aeschylus tentatur. *ἀμφί τι λέγειν*. Agitur de natura verbi *ἐξαρτᾶν*, *ἐξαρτύειν* et *ἐξαρτίζειν*. Thomas Mag. notatur.

Cap. VII.

Scholia in Aeschylo aliquoties emaculantur. Mare *ἄξενον* et *εὔξενον*. *Τύραννος*. *δοῦλος*. *θέορτος*. Schol. Pindari emendatur; itemque Aeschyli. *καταβασμός* et *καταβαθμός*. Steph. Byzantinus tentatur. *ἐκμοχθεῖν*. *μοχθεῖν* et *μοχθίζειν*. Aeschylus aliquoties tentatur. *ἐκαφᾶν*. *ἀφᾶν*. Scholiastes restituitur; saepius leviter emendatur.

Cap. VIII.

Indagatur origo et significationis ratio verborum *χρῶ*, *χραύω*, *χραίνω*, *χρίω* etc. Ammonius explicatur. Quid *ἀλείφειν*. Aelianus leviter emaculatur. In Horatio recepta lectio defenditur. Ostenditur in Polluce veterum editionum lectionem non debuisse mutari. *ἐγχρίπτειν*.

Cap. IX.

Schol. Aeschyli bis tentatur. Ipsi Aeschylo vindicatur vulgata lectio. Ostenditur verbalia regere casum sui verbi. Inde varia Aeschyli, Pindari, Sophoclis, Aristidis et Demosthenis loca explicantur. Plautus et Aristides defenduntur.

Cap. X.

Corrigitur Aeschyli versio. *Ἤδη*. Quid *ἐπιγλωττᾶν*. *Ἐπί contra* cum genitivo. Schol. Aeschyli bis restituitur. Quid *αὐθέκαστος* et *προσβάλλειν*. *προξενεῖν* vox media. Ostenditur *πρός* et *πρό* in compositis nonnullis aequipellere. Lucianus bis emendatur. *Αἰσθάνεσθαι*. Schol. emendatur. Verba composita cum praepositione casum regunt, quem praepositio. Aeschylus tentatur, eius Schol. saepius emendatur.

Cap. XI.

Inscripseritne Aeschylus alteram fabulam *Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις*, an *Θήβας*, inquiritur? *ἐπί contra*, *erga*, Scholiastes aliquoties emendatur. Quid *πυργηρεῖν*, et *νωμᾶν*? *νυκτηγορία*. *ματᾶν ὁδῷ*. Libanius restituitur. Thom. Magistri lapsus. Hesychii lectio defenditur. *φόνος*.

Cap. XII.

Animadvertuntur porro quaedam in Aeschyli Sept. Theb. στέφειν et στεφανοῦν. Versio corrigitur. βλέπειν, ὁρᾶν φόβον, ἀλκὴν etc. πνέειν pro ἀναπνέειν. νῆψαι. Petronius tentatur et bis explicatur. πνεύμων et πλεύμων. Quid λαβεῖν καιρόν? ὀφθαλμὸν ἔχειν. δόμοι ἐφέστιοι. Adseritur Brodaei emendatio in Euripide. Sophocles emendatur eiusque Schol. φθόγγον χέειν. Aeschyli Schol. tentatur. στρατός et στρατόπεδον confunduntur.

Cap. XIII.

Διώκειν et πόδα διώκειν. Corrigitur Apollodori versio. Paulus Apostolus exponitur. Quid ἐπεκτείνεσθαι? ἕπεσθαι κατὰ στίβον etc. adseritur Longi locus. Quid διώκειν κατά τινός? Marco et Lucae lux. προσπίπτειν et *accidere* cum accusativo. ἔχειν ἀμφί, et περί τι. Aeschyli Schol. emaculatur. ἔχειν et alia verba passive adhibita.

Cap. XIV.

Ἀρητιάς fons Thebis aliis item nominibus dictus. Arrianus tentatur. πάντως. Ἕβδομοι, τέταρτοι pro ἑπτά et τέσσαρες. Ἑπτά pro *reliquis e septem.* δορύσσοος. Quid ἀμφιβαίνειν et περιβαίνειν? Longi versio correcta. Eustathius leviter emendatur. adseritur vulgata lectio in Aeschylo. Eius Schol. aliquoties emendatur. Petronius tentatur. *Mors ultima.* Vindicatur recepta Aeschyli lectio. σωτὴρ εὐπραξία et similia. Locus Alciphronis adseritur. Quid πειθαρχεῖν? Scholiastes emendatur. Alia quaedam.

Cap. XV.

Ἔστι, ἔσται ταῦτα. Aeschylus emendatur; eius Schol. aliquoties tentatur. Herodoti versio correcta. νῦν pro οὖν. Οὐ σῖγα; ἐς φθόρον. εἰ γάρ et εἰ *utinam.* Κοῦφος. ἐκτὸς εἶναι, ἔρχεσθαι et πόδα ἔχειν τινός. πηγαί et κρουνοί pro *nymphis.* ἀπολέγειν. Aeschylus aliquoties vindicatur. Quid διαδρομή?

Cap. XVI.

Aeschyli Scholia aliquoties emendantur. Palaephatus et Iosephus vindicantur. Idem bis restituitur. Thom. Mag. corrigitur. Aeschylus tentatur. Hesychius emendatur. H. Stephani lapsus. νίν pro αὐτούς. Δύσχιμος. Ostenditur κατά *contra* quartum casum regere. Aelianus vindicatur. φλέγειν.

Cap. XVII.

Ὀρεσχόος. Aeschyli Schol. tentatur. φύειν, φέρειν. Longus tentatur. Aeschylus leviter emendatur. Quid ἔκκρουστός et ἐκκρούειν. Themistius explicatur reiecta Harduini correctione. τιμᾶν. πόρος. ἐγγενής. Themistii versio corrigitur. Ἄριστος. In Aeschyli Scholiaste et ipso Aeschylo recepta lectio adseritur.

Cap. XVIII.

Locus Aeschyli explicatur. τείνειν pro σπεύδειν. Quid πομπή? σφέ pro αὐτόν et αὐτούς. Aeschyli lectio confirmatur reiecta Can-

teri correctione. *Καρπός* quid? *λέγειν τὰ χείρια*. Aeschylus explicatur. *νοῦς*, *πόνος*, *οἶνος*, *γέρων*, *σάρξ*, *corpus*. Quid *ἁρπάζειν*? Horatius illustratur. *Rapere*. Alia nonnulla.

Cap. XIX.

Aeschylus explicatur. Polyaeni locus expenditur. Quid *ἐπικηρύσσειν* et *ἐπικηρύσσειν ἀργύριον ἐπί τινι*? *ἐπί* notat *caussam finalem*. *ἐπιδανεῖσαι* in Polyaeno quid? *εἴ τις* pro *ὅστις*. Harpocration, Ammonius et Etymologus explicati. Schol. Demosthenis emaculatur. *ἀνειπεῖν* et *ἐπανειπεῖν*. Lectio vulgata in Suida defenditur. Polyaenus illustratur. Quid *ἐπιστροφή*? versio Euripidis corrigitur. *Ἀνὴρ ὅδε*, *οὗτος* et *hic* pro *ἐγώ*, *σύ*.

Cap. XX.

Φεύγειν σκότον et *ὠδῖνα μητρός*. *Ἐκπίπτειν γαστρός*. Thom. Mag. lapsus. *Μᾶλλον* aliaeque intendendi voculae cum comparativis et superlativis. Thom. Mag. refellitur. Aeschyli Schol. aliquoties emaculatur. *κατ' οὖρον*. *πνεῦμα θαλερόν* quid? Neutra pluralia cum verbo eiusdem numeri. Petronio lux. *Φαντάσματα* Atticum. *Εὐκταῖος Χάλυβος* et *Χάλυψ*. Vetus lectio in Euripide revocatur. Xenoph. Ephesius exponitur. Petronius adseritur. *Τὰ ἐξ ἀνθρώπων χρήματα* etc. Aeschines et Aelianus vindicantur.

Cap. XXI.

Τέλλεσθαι. Hesychius tentatur. *Τέλλειν* et *ἰάλλειν* idem. Lucianus emendatur. In Schol. Aeschyli correctio proponitur. *Θάλασσα* pro *aqua marina*. Aeschylus tentatur. De correptione diphthongorum *αι* et *οι*. Schol. semel iterumque emendatur. *ὕμνος* et *ὑμνεῖν*. *Ἐκ φρενός*, *ἀπὸ γνώμης*, *ἐκ θυμοῦ* etc. Schol. saepius emaculantur. *Θανάτου*, *γάμου*, *ἄθλου* etc. *Ἐπί* cum dativo. Themistius, Anton. Liberalis, Achill. Tatius, nec non Livius et Plautus adseruntur.

Cap. XXII.

Σῶμα γῆς, *οἰκέτου* etc. Aeschyli Schol. aliquoties tentatur. Ipse Aeschylus semel iterumque emaculatur. *τιθέναι εἰς τάφον*. *ποῦ θήσω*; In Schol. coniectura proponitur, et ipso Aeschylo. Scholiastes ter rursus tentatur. *Sepeliri* et *θάπτεσθαι*. Sophoclis Schol. corrigitur. *Ἀναβάλλειν κίνδυνον*, item *ῥίπτειν* et *ἀναῤῥίπτειν*. *λυχοσπάς*. Recepta lectio in Aeschylo vindicatur. Schol. emendatur. *Γενεά* et *genus*. Phaedro lux. *Κῦμα κακῶν* etc. alia quaedam.

Cap. XXIII.

Observantur quaedam in Aeschyli Persis. Schol. tentatur. Idem emendatur. *Ἐφορεύειν*. *Ἐξορμᾶν* et *ἐξορμᾶσθαι*. Aristides tentatur. *Ἀντίπορος*, *ἀντίῤῥοπος*. Schol. Demosthenis corrigitur. In Arriano emendatio proponitur. *Ἀντήρης*, *ἀντίπορθμος* et *ἀντίπρωρος*.

Cap. XXIV.

In Aeschylo recepta lectio adseritur et explicatur. Participia cum verbis suis iuncta, nec non infinitivi. Athenaeus vindicatur.

Schol. Aeschyli tentatur. *Εἰσορᾶν*. *Ἄλσος πόντιον* et *ἁλίῤῥυθον*. *Πόλις*. Pollux bis emendatur. *Ἄστυ* pro *insula*. *Ἐξαμεῖψαι*. Hesychius asseritur. *Εἰσαμεῖψαι*, *τελέσαι* et *ὑπερτελέσαι*. *Τόξου ῥῦμα*. Aeschyli versio corrigitur. *Μεθίημι relinquo*, *morior*. Philostrati interpres correctus. Negatio semel posita repetitur. Petronius vindicatur. *Εἶναι ἑαυτοῦ*, *ἐντός* et *ἐν ἑαυτῷ* etc. *ἐκπλεῦσαι τῶν φρενῶν*. *Ἐν γειτόνων*. In Suida edita lectio adserta. *Ἔνδον*, *ἐντός* et *ἔσω* pro *ἐν*, *εἰς* et contra. *Ἑαυτοῦ* omnium personarum et Lat. *Suus*. Petronius iterum vindicatur atque illustratur. *Εἰς ᾅδου* et *ἐν ᾅδου*.

Cap. XXV.

Ἐν κόνει quid? *αἴρειν*. *Ὡς ὧδ' ἐχόντων*. *Εὖ τόδ' ἴσθι*. Aoristus pro futuro. *Ἀεί* et *semper* pro *saepe*. *Εὐείμων*. *δυσείματος*. *δοκεῖν*. *ἀσκεῖν*. Euripidis versio corrigitur. *πυργοῦσθαι*. *ἔντεα δίφρου* et *αὐλοῦ*. Aeschyli Schol. emendatur. In eodem edita lectio asseritur. Suidas tentatur. *Τέλη*. Schol. Euripidis emendatur.

Cap. XXVI.

Τίλλειν et *ἀποτίλλειν κόμην* etc. Herodoti locus vexatus illustratur. *Ἀποστέλλειν* quid? *Λόγων ἐπιστολαί*. Polyaeni lectio expenditur. *Μέτοχα*. Polyaenus explicatur. *Πτῆξαι*. Hesych. tentatur. Diversi numeri nominum iuncti. *Ἡλίου φθίνασμα*. Aeschylus aliquoties explicatur. *Ἐξαρχῆς*. *Δρόμημα*. *Πλούτου*, *ἑταιρίας* etc. *λιμήν*. Schol. Sophoclis emaculatur. Supposititius Aeschylo versus suo auctori adsignatur. *Διαπράττειν* et reliqua verba *faciendi* notant *occidere*. In Sophocle coniectura proponitur.

Cap. XXVII.

Ὀ[illegible]. Herodoti quaedam loca perpenduntur. Eustathius correctus. Aeschylus saepius explicatur. Quid *εὖνις* et *ἄνανδρος*? *Μάτην* [illegible]. Ex Aeschylo levis menda sublata. *Κτίσαι*, *τιθέναι* et *φαίνειν* pro *facere*. *Ἐκπλήττεσθαι* quid? *ἐκπίπτειν τοῦ λόγου*. Plato apud Longinum leviter emaculatur. Eustathius correctus. *Ἀναστρέψαι* et *ἀναποδίσαι* quid? *βρίθειν* et *βρίθεσθαι*. *Στρατός* pro *λαός*, et contra.

Cap. XXVIII.

Καταυχῆσαι. Edita lectio in Aeschylo defensa. *Ἀνάσσειν* et *ἄναξ* quid? *Ἐπιστάτης*. Substantiva diversi generis cum alio substantivo loco adiectivi. *Ἐφυμνεῖν*. *Στόλος*. *Ἔμβολος* et *ἔμβολον*. Quid *ἐμβολή*? Thucydides illustratur. *Ἐμβολή* et *προσβολή* differunt. *Ἐμβάλλειν* quid? *ἐκβολή* et *ἐκβάλλειν*. Thucydidis Schol. tentatur. *Σκάφη νεῶν*.

Cap. XXIX.

Φόνος et *ναυάγια* pro *cadaveribus*. *Βόλος*, et *βόλον ὠνεῖσθαι* quid? Hesychius leviter emendatur. *Ὄμμα νυκτός*. *ἐμβατεύειν* et *πατεῖν*. Locus Aristidis exponitur. *Ἀνέχειν*. Aeschylus explicatur. *Φθείρεσθαι* pro *vagari*. Sophocles illustratus. *Ἱστορεῖν*. Schol. emaculatur, ipseque Aeschylus. Idem vindicatur atque explicatur. *Ἐκ* in compositis *studium* notat et *laborem*. Sophocles bis illustratur, nec non Petrus Apostolus. *Ὑποσπανίζειν*. *Νομίζειν* et *ἡγεῖ-*

σϑαι ϑεούς. Εὔχεσϑαι λιταῖς. Dativum cognatum Graeci verbis adiungunt. Hebraismus in Matthaeo exploditur.

CAP. XXX.

Quid σκεδάζειν? Ἐγκατασκήπτειν. Ἐπὶ ἐξειργασμένοις. Ἄγειν et ἀνάγειν ϑυσίαν etc. Σπεῖν, ἕπειν et ἐπισπεῖν quid? Hesychii locus vindicatur. Idem semel iterumque illustratur. In Suida vulgata lectio asseritur. Μὲν γάρ. Thucydidis Schol. defenditur. Οὐράνιον ἄχος quid? οὐράνιος, δαιμόνιος et ϑεῖος pro *magno* et *valido*. Aeschyli Schol. asseritur. Ipse Aeschylus aliquoties leviter tentatur. Thom. Mag. et Phrynichus refelluntur. Οὐρίζειν, ἐπουρίζειν et κατουρίζειν. alia quaedam.

CAP. XXXI.

Vitis mater vini. Matthaeus ab hebraismi suspicione liberatus. Quid γέννημα. Duplex in Hesychio proponitur emendatio. Γάνος quid? In Aeschylo aliquot mendae sublatae. Pluto ἀναπομπός et ἀγεσίλαος dictus. Vocativi et nominativi copulati. Apollonius Sophista emaculatus. Inquiritur an Aristophanes diversam ab recepta in Aeschylo invenerit lectionem. Ἄλλως τε πάντως quid? In Hesychio prava distinctio correcta. Ἄντα et ἄντα λέγειν, ἰδεῖν et εἰσιδεῖν. Μαχιστήρ. Schol. lectio defenditur. Ἄν bis positum. Hellespontus Bosporus dictus. Kusteri lapsus. Tzetzes tentatur, nec non Aristidis Schol. bis.

CAP. XXXII.

Aeschylus aliquoties expl. Quid πανώλης? Schol. Euripidis corrigitur. Recepta in Aeschylo lectio vindicatur. πρᾶξις. Aeschylus emendatur. Πρὸς τάδε. Ἐπὶ ταῦτα. Paulo Apostolo lux. Dio Chrys. asseritur. Aeschylus exponitur. Τὸ πῖπτον et εὖ πεσόν. Schol. emendatur. Ἑλλάδος, γῆς etc. τόπος. Τόπος pro *praedio, fundo*. Στόλον αἴρειν. Ἐκπαιδεύειν et παιδεύειν pro *alere*.

CAP. XXXIII.

Ὑπέρφευ. Hesychius emendatus. Κεχρημένος *indigus, praeditus*. Πινύσκειν. Γῆς ζόφος. Ὠφελεῖν. Versio in Apollodoro correcta. Πρῶτα, ὅμοια etc. pro masculinis. Euripides asseritur. Schol. Aeschyli saepius emaculatur. Ἐπὶ γόνυ κλίνεσϑαι, et ἐς γόνυ βάλλειν. Νυχία πλάξ, ἄντρα, χϑών. Βυϑία πλάξ. Ὁ πάντα πιστός, ἄριστος etc. Τόλμος. Τί δ' οὔ; πῶς δ' οὔ; Ἐπιῤῥῆξαι et ἐπιῤῥήξασϑαι. Polyptoti species elegans. Βάρος συμφορᾶς, πλούτου. In Sophocle recepta lectio confirmatur. Μέλειν et μέλλειν. Videri Etymol. Magnum ex Euripide emendandum. Ὀρϑιάζειν, ἐπορϑιάζειν.

LIBER SECUNDUS.

CAP. I.

Aeschylus in Agamemnone exponitur. Schol. reprehensus. Versio correcta. Quid ἀνέλαθεν? Phrynichus tentatur. Μέν non sequente δέ. Καὶ νῦν. Aeschylus iterum iterumque explicatur. Idem bis vindicatur. Ἐπαντεῖλαι εὐνῆς. Εὖ πεσεῖν. Πρέπειν periphrasi inservit. Quid βαστάσαι χεῖρα χειρί? τὸ καὶ τὸ εἰ φθόγγον λάβοι, γηρύοιτο, ἔχοι etc. Ἐπεί et *cum* pro *a quo*. Χειμών, κότος, et ἄνεμος μέγας. Ἐρέσσειν πτεροῖς etc. Βαίνειν cum compositis active notat. Leve mendum ex Hesychio sublatum.

CAP. II.

Ἔστιν ὅπου ἐστί. Ἐσμὲν οἷον ἐσμέν etc. Triplex de Aeschyli loco coniectura proponitur. Ἀτενής. Ἀτίτης. Παίων et ἰατρός cum nominibus femininis constructa. Παρηγορεῖν. Hesychius tentatur. Quid ἐκτελής et ἐντελής? Aeschylus bis leviter emendatus. Videri in eodem praeferendam lectionem edit. Turneb. φέρμα idem quod γέννημα. Τὸ δ' εὖ νικάτω etc. similesque formulae.

CAP. III.

Recepta in Aeschylo lectio asseritur. Schol. aliquoties emendatur. Μαλερός. Μνήμων μῆνις, et Ἐριννύς. Aeschylus explicatur. Τυχεῖν φρενῶν. Κεναγγής. Νῆστις. Πάλιν in compositis intendit significationem. χρόνον τρίβῳ τιθέναι. Καταξαίνειν. Λειπόναυν γίνεσθαι. Μέν, μόλις μέν sequente δ' οὖν et ἀλλ' οὖν. Expenduntur aliquot Aeschyli loca difficilia. Παρ' οὐδὲν τίθεσθαι, αἴρειν, ἄγειν etc. Περιπετής quid? Καλλίπρωρος. Στόματος φυλακή.

CAP. IV.

Οὐ φθόνος, οὐ νέμεσις etc. Aeschylus levi macula liberatur. Κατηγορεῖν quid? Schol. Sophoclis corrigitur, itemque Thom. Magister. Κατά *de*. Thom. Mag. iterum correctus et emendatus. Καταχωμᾶν et καταγελᾶν cum dativo. Γελᾶν ἔν τινι, τινί et τινός. Petronius illustratur. βρίζειν. Ποῖος pro πόσος. H. Steph. lapsus καί pro ὅτε. Quid ὑπερτελής. Νωτίσαι quid? Primus pro quarto casu. Ἰσχύς et δύναμις pro *magno*, *multo*. Verbalia in τός attice utriusque generis, et active notant interdum, ut nomina in σιμος. Proponitur vulgata tuendi ratio in Horatio.

CAP. V.

Μαυροῦσθαι. Voculae οὕτω — ὥστε in oratione supplendae. Ἀστυγειτῶν. Quid πρέπειν. Ellipsis comparandi vocum ὡς — οὕτως et ὁμοίως. Οὐ φίλως, ἀφίλως. Διχοστατεῖν. Ἄλειφα. Κύτος. Formulae λέγοις πάλιν, ἐκεῖσε ἐπάνελθε etc. Recepta in Aeschylo lectio vindicatur. Φυτάλμιος, φυτουργός. Lectio edita in Aeschylo iterum defenditur. Εὐσεβεῖν transitive, ut et ἀσεβεῖν. Parthenii versio corrigitur. Aeschylus tentatur bis. Ἐγρήγορος. Etymologi lapsus. Schol. Aesch. refellitur. Quid πρόσπαιος. Εἰ et *si* pro

etsi. Prava distinctio ex Aesch. sublata. *Διχοῤῥόπως.* Interpres corrigitur. Disquiritur an *εὔφρων* idem sit quod *ἔμφρων.* Homeri versio correcta.

CAP. VI.

Μέγας et *magnus* de aetate. Corrigitur Sophoclis interpres. *Γάγγαμον.* *Παναλωτος* activo sensu. *χάρις ἀδμήτου* etc. Quid *φλέειν* in Aeschylo? *Πνέειν Ἄρη, μέγα* etc. *Πλοῦτος πρὸς κόρον* quid? *Ἀφάνεια.* Alia nonnulla.

CAP. VII.

Δεκαιοῦσθαι. *Ἐπίστροφος* quid? In Aeschylo variae coniecturae propositae. *Κολοσσός.* *Ὑπερπόντιος.* Superlativi et comparativi sub terminatione masculina atticis quoque sunt feminini generis. *Μεθύστερον.* Propria usurpantur pro appellativis. *Διά* ob cum genitivo. *Τριβὴ βίου.* *Τυχηρός.* *Ὑπό sub* cum casu secundo. *Ἀλλαγῇ λόγους κάμνειν.* *Λόγων ξυναλλαγαί.* *Πυροῦσθαι καρδίαν* quid? Lucae lux. *Θερμαίνεσθαι πόθῳ* etc. *Θῆλυς ὅρος.*

CAP. VIII.

Usus peculiaris *τοῦ ὅδε.* *Ἀλλ' ἤ* pro *ἀλλά.* In Longo versio corrigitur. *Ἐρᾶν cupere.* Lucas illustratur. *Ἀλλ' ἤ* pro *nisi.* Suidae interpretis lapsus. Marco lux. Pfochenius defensus. Videri Plautum Aristophanis locum expressisse. *Ἠχεῖσθαι* et *ἠχεῖν* esse et *nunciari* seu *adferri.* *Κόσμῳ* et *τάξει* pro *ἐν κόσμῳ.* Quid *συντελής, συντέλεια* et *συντελεῖν*? Suidas emendatur, nec non Hesychius. *Ἀμάρτιον.*

CAP. IX.

De regimine verborum imperandi. Aeschylus aliquoties explicatur. *Τὸ σὸν δή.* Aeschylus tentatur. *Θαῦμα δέ; τί θαῦμα;* *Ἐπίμομφος.* *Εὐπετῶς.* *Χέρσος* et *θάλασσα.* Quid in navibus *πάροδος*? *Πάρηξις.* *Δυσαυλία* quid? *Παρήκειν.* Hesychius emendatur. Peculiare exemplum *ἓν διὰ δυοῖν.* *Τί δ' οὐ λέγουσα* etc. *Γάρ* pro *μέν* et *δέ.* Libanius restituitur. Parodiae genus.

CAP. X.

Aeschylus saepius exponitur et vindicatur. Quid *ἔνθηρος*? In Longo recepta lectio defenditur. *Ἔχθηρος, ἐκθηριοῦν* et *efferare.* *Ἐξ* in compositis notat speciem apparentem. Synesius illustratur. *Ἐκθανεῖν.* Epicharmi versus tentatur. Schol. Aeschyli emaculatur. *παλίγκοτος.* *Συμφορά.* *Ἀναίνομαι* cum participio construitur. Euripides prava distinctione liberatur, nec non Homerus, in eodem versio corrigitur. *Τιμᾶν,* pro *tribuere.*

CAP. XI.

Διά et *per* cum verbis passivis pro *ὑπό, a.* *Πρὸς γυναικός, σοῦ* etc. *τὸ καὶ τό.* *Σῶσαι ἀπό.* Structurae mutatae exempla. *Τέρψις* quid? Aeschylus saepius illustratur. *χαλκοῦ, σιδήρου βαφαί.* Basilius emendatur bis. Euripides notatus. *Ἐκμανθάνειν* et *ἀναμανθάνειν.* Philostratus tentatur. *Νόστιμος σωτηρία.* Terentius Aeschyli locum expressit. *Τυγχάνειν* cum casu quarto construitur.

Cap. XII.

Moeris et Thom. Mag. refellitur. *Ἄφαντος. Ἁρπάσαι* et *rapere* de tempestate. *χωρίς ἐστιν* et *ἔστω* formula. *Δεύτερον* supplendum relinquitur. *Ἐξαγισθῆναι* quia et *ἐξαγιστός*? Grammaticorum error circa hanc vocem. Hesychii lapsus et Schol. Sophoclis. Negatio una posita pro duplici. *Διπλῆ μάστιξ* in Sophocle non videri mutandum.

Cap. XIII.

Expeditur aliquoties in Aeschylo structurae ratio. Idem leviter tentatur. *Ζάλη* de quibus dicatur? Plato bis emendatur. *Ἀρθεῖν* quid? *Ἐρείπια νεκρῶν, πέπλων* etc. Verba implendi genitivum et dativum admittunt. *Πληγὴ θυμοῦ γέμουσα* et *χεῖρα θυμῷ πληρῶσαι*.

Cap. XIV.

In Aeschylo edita lectio adseritur. Quid *θέλων, θέλουσα*? *Ἐφέζειν* cum quarto casu, nec non *πρόσημαι* etc. *Βουκολεῖν* quid? *Σποδεῖσθαι*. Lycophronis Schol. emendatur. *Ἐμπνέειν*. Participium cum *εἰς* pro infinitivo. *Νέμειν γλῶσσαν*. Aeschylus iterum iterumque vindicatur et exponitur. *Κέλσαι ναῦν εἰς* et *ἐπὶ γῆν*. *Παμπρόσφαξ*. In Hesychio lectio vulgata defenditur. *Ἐπίχαρτος* et *ἐπιχαίρων* quid? Ammonius explicatur.

Cap. XV.

Aeschylus saepius explicatur. Ausonius defenditur. Quid *παραυτά*? Aeschyli Schol. tentatur. Idem emaculatur. *Τεχνοῦσθαι* quid? *Παλίντροπα ὄμματα*. Horatio lux. *Ὑδαρής*. Basilius emendatur. *Νέμειν* et *ἰχνεύεσθαι πόδα*. Alia nonnulla.

Cap. XVI.

Ἀπὸ γλώσσης, et *ἀπὸ καρδίας*. *Ζῆν esse, durare*. In Aeschylo vulgata lectio aliquoties vindicata. Idem semel iterumque exponitur. *Ἀγῶνα τιθέναι* et *διατιθέναι ἐπί τινι*. Quid *παιώνιον φάρμακον*? *Τέμνειν φάρμακον*. Versio in Conone correcta. Hesychii lectio asseritur. *Πληθύνει λόγος*. Aeschylus tentatur, nec non Hesychius.

Cap. XVII.

Ἐκβαίνειν ἀπήνης. Ratio cur locus Euripidis videatur aliter legendus. Quid *στῆσαι πόδα*? *Τέλος*. *Διαφθείρειν τὴν γνώμην*. De vi praepositionis *πρὸ* in quibusdam compositis. In Aeschylo variae propositae explicandi rationes. *Δόμοι χρηστήριοι*. Suidas vindicatur et illustratur. *Ψυχή* pro *homine*. *Ὑπερτείνειν*.

Cap. XVIII.

Aeschylus vindicatur, et emendatur. *Παρηβᾶν* transitive. *Πυνθάνεσθαι ἀπό τινος*. *Ἀποπίπτειν* et *ἐκπίπτειν τῆς ἐλπίδος* etc. *Ἐλπίς cogitatio*. Aeschylus aliquoties tentatur et exponitur. *Ὀρθοδαής*. *Καρδία προφθάνει γλῶσσαν*.

Cap. XIX.

Τλῆναι cum participio. *Χελιδών.* *Ἔσω φρενῶν λέγειν* et *γράφειν.* *Παρὰ κωφῷ* et *κωφὸν λέγειν.* *Χάρις.* *Δέχεσθαι intelligere.* *φράζειν χειρί. Δεικνύειν* pro *dicere.* *Καινίσαι.* *Ἀνοτοτύζειν* et *ἐποτοτύζειν.* Hesych. tentatus. Paronomasiae exempla. Aeschylus aliquoties expl. et ex Turn. editione restitutus. *Φαιδρύνειν.* *Ἄρκυς, ἀγχόνη* et *παγίς* translate. *Βίος δύνει* et *βίου δυσμαί.* *Αὐγαί* et *αὐγάζεσθαι* de oculis. *Ξουθὰ ἀηδών* quae?

Cap. XX.

Ἐκ pro *ἔξω.* *Λαμπρός.* *Καὶ μήν.* *Εἰδέναι λόγῳ.* Aeschylus tentatur. *Ἐφήμιος* et *εὔφημος.* Sophoclis versio corrigitur. *Ἐπίφημι* et *προσείπω* quid? Euripides vindicatur. *Προσφερής* et *προσφέρειν.* Hesychius emendatur. *Ὁμοιόν ἐστι* pro *perinde est.* Aeschylus emaculatur, nec non Hesychius. *Ἐκ δρόμου πεσεῖν* etc. Aeschylus ter tentatur. Idem saepius explicatur. *Πρὸ μοίρας.*

Cap. XXI.

Θανάσιμος. Aeschylus tentatur atque exponitur. *Ἄτιμος* quid? Harpocrationi lux. Eius interpres correctus. *Τεθνήξω.* Lucianus et Thom. Mag. expositi. Aristophanes asseritur. *Ἀσφάδαστος.* *Πατεῖν.* *Οὐκ ἔστι πλέον.* In Aeschylo edita lectio defenditur. *Φόβον πνέειν.* *Δυσοίζειν.* Ex Hesychio macula sublata. *Ἐπιξενοῦσθαι.* *Δέ* pro *δή.* Alia nonnulla.

Cap. XXII.

Δακτυλόδεικτος. Hesychius tentatur. *Θάνατοι* pro *θανόντες.* *Mors* pro *cadavere* et *homine mortuo.* Florus illustratur. *Βοή* pro *auxilio.* *Γνῶμα.* *Τυραννίδος σημεῖα.* Matthaeo lux bis. Aeschylus saepius explicatur. Idem tentatur. *Ὅπως* cum infinitivo. Schol. Aeschyli emaculatur. *Ῥυσός.* *Ἀποτεμεῖν* et *ἀποδίκειν.* *Ἐναντίον φέρειν* et *ἐπιφέρειν.* Quid *ἐμφέρειν* apud Sophoclem? *Δέ* post alteram et tertiam vocem. *Μόρος* quid? *Ὠδίς proles.* Quid *λίπος αἵματος?* *Ἀτίετος.* *Τύμμα τύμμασι τίσαι.*

Cap. XXIII.

Τέλειος. *Φέρειν ἐν* et *ἐμφέρειν.* *Ἀτέλευτος* et *τελευτᾶν.* *Διά ob* cum genitivo. *Ἔρνος.* Aeschylus aliquoties emendatur. Quid *ἀναπίπτειν?* Euripides emendatur. *Κτένες χειρῶν* et *pecten.* *Τιθέναι ἀρᾶ.* *Ἅπτεσθαι* et *tangere* quid? *Νέρτερος.* *Διδάσκειν.* *Δέχομαι τὸν λόγον* etc. formula.

Cap. XXIV.

Aeschylus in Choephoris aliquoties exponitur. Idem adversus Comici reprehensionem defenditur. *Κατέρχομαι* et *κατιέναι* quid? Verba fere synonyma saepe iunguntur. Hesychius expenditur.

Aeschylus emendatur. Ἐκ pro διά per et propter. Διά pro ἐν. Schol. Aeschyli emendatur. Διαφέρειν et διαφορεῖν quid? Ὑπό cum genitivo pro *sub*. Diog. Laërtius, et Lysias explicantur. Στέφειν χοαῖς. Ὥσπερ οὖν. Quid ὑπέρτερον? Φράσασθαι. Στάσις. Φρενοῦν. Quid ἐξηγήσασθαι? Aeschylus tentatur. Παιάν. Alia quaedam.

Cap. XXV.

Μοί mi, *mihi* pro *meus*. Ἀναλυτήρ et ἀναλύειν quid? Triclinius emaculatur. Ἐν ἔργῳ et ἐνεργός. Quid εὐξύμβολος et δυσξύμβολος? Παλαιός. Ὁμόπτερος. Κείρασθαι. Μῶν. Διανταία et ἀνταία πληγή. Aeschylus tentatur. Euripidis lectio defensa. Προσίσασθαι. Vocula εὖ auget in compositis.

Cap. XXVI.

Ἐμφερής et ἐμφέρεια. Τελεσφόρος. Quid ἕκατι? Aeschylus tentatur. Πρός τί et πρὸς οὐδέν quid? Γελᾶν ἐν et εἰς. Aeschylus iterum iterumque emaculatur. Aristides explicatur. Πράγματα *opes*, *pecunia*. Βίου μοῖρα et χρόνου. Ἀπορφανίζεσθαι et ὀρφανίζεσθαι. Αἴτιος et ἐπαίτιος *auctor caedis*. Quid ἀρχαία φύσις? Ex Etymologico Magno macula eluitur. Suidas defenditur. Ὁ ἐν γένει et ἐν αἵματι pro ἐγγενής et ὅμαιμος. Aeschylus aliquoties tentatur, nec non Aristides. Καὶ πρός.

Cap. XXVII.

Locus Matthaei illustratur. Τελεῖν *dare*. Πυρὸς γνάθος. Quid χρήζειν interdum? An φορά notet τύχην? Aeschylus tentatur atque exponitur. Δόμοι et δώματα *domestici*. Διοπόντιος quid? Glossae emendantur. In Livio quid *permarini lares* inquiritur. Πρόπολος et πρόσπολος. Πρόσω. Constructionis mutatae exempla. Locus Aristidis asseritur. Aeschyli Schol. aliquoties corrigitur. Κεκλαυμένος. Αἰών et ἡλικία pro *vita*.

Cap. XXVIII.

Καινίζειν et καινίς. Βουλευτός, βουλεῦσαι. Constructio mutata. Ἐξαλείφειν. Ὡς — ὡς pro καθά — οὕτως. Aeschyli Schol. aliquoties tentatur. Locus Aristidis sanatur. Eius memoriae lapsus. Ἄνθεος unde compositum? Ὁρμίσαι quid? Suidae lux. Edita in Aeschylo lectio vindicatur, idemque emendatur. Λαμπτῆρες et πηγαί dicuntur τυφλοῦσθαι. Τελεσφόρος ὕπνος. Νεογενές, νεόσπορος et ἔρνος. Κρίνειν ὄνειρον. Ἀμφιχαίνειν et περιχαίνειν. Ostenditur eundem montem Πάρνησον et Πάρνασον dictum. Hesychius asseritur. Οὕτως quid notet? κατὰ στόμα et ὄμμα λέγειν etc.

Cap. XXIX.

Ἀγκάλαι Ponti etc. Aristides tentatur. Φρόνημα quid? Ἐπιλέγεσθαι. Τλήμων pro τολμηρός. Ὅμαυλος et σύναυλος. Ὑπόπτερος

et ὑποπτεροῦσθαι. Ὅστις pro quisque. Ἀπροβούλως. Aeschylus s quoties illustratur. Quid ἐπίκοτος. Participia pro verbis int lecto εἰμί.

Cap. XXX.

Ποδαπός. Nominativus pro vocativo. *Ἔμπορος* et *συνέμπορο* Ellipsis voculae ἤ. Aeschylus explicatur. Schol. emendatur. Qι *τόπαρχος* et *τελεσφόρος γυνή*? Aeschylus vindicatur atque expo tur. *Τέκμαρ* quid? *λέγ' εἴ τι δεῖ* et *χρῄζεις*. In Euripide ver correcta, nec non Aeschylo. Eius Schol. tentatur. *Συμβάλλειν συμβολεῖν*. Quid *πανδίκως*? *εἰς τὸ πᾶν*. *Πορθμεῦσαι* et *πορεῦ γραφάς* etc. *Κατ' ἄκρας πορθεῖν* etc. *Ἐπωπᾶν* et *ὠπᾶσθαι* *Εὔσ πος*, *ἄσκοπος*. Aeschylus vindicatur atque explicatur. *Εὔβουλος εὔβολος*. *Καρανῶσαι* quid? *Καταινέσαι*. Quid *ἡμερεύειν* et *διημ ρεύειν*? *Τὰ πρόσφορά τινος*. Alia quaedam.

Cap. XXXI.

Quid *ὀπισθόπους*? In Aeschylo versio correcta. Praesen verborum pro *futuris*. Themistius asseritur. Aeschylus saep exponitur. Praepositio uni verbo praefixa in altero ἀπὸ κοι adsumitur. *Πύλαι* pro *ὁδοί*. Hesychio lux. *Ἡ κρατοῦσα hera*. Sophocle versio correcta. *Κεύθειν γέλων* et *δάκρυα*. Aeschy tentatur. Quid *μητρόθεν* et *a matre*. Aeschyli artificium sing lare. *Νυκτίπλαγκτος*. *Ἀνάγκη* et *γαστρὸς ἀνάγκαι*. Quid λιμ In Hesychio recepta lectio defenditur.

Cap. XXXII.

In Aeschylo edita lectio vindicata. Macula e Suida et Th cydide sublata. *Dualis* pro *plurali* et contra. *Τέλος ἔχειν*. *Δέχεσθαι* et *ἐκδέχεσθαι partum*. Quid *ἐκδέχεσθαί τι τινί*? Inquiritur q sensu *ἐκδέχεσθαι* positum sit apud Demosthenem. Aeschylus e plicatur. *Ὀρθῶσαι* et *κατορθῶσαι φρενί*. *Ἄνωχθι*. *Ζήλη aemu rivalis*. *Δῆρος* et *ἔφοδος* adiective usurpata. Aristidis locus defe ditur. In Thucydide codicum quorundam lectio revocatur. *Ἔχ* pro *nosse*. *Νῦν modo*.

Cap. XXXIII.

Παραιτεῖσθαι pro *αἰτεῖσθαι*. Aeschylus saepius explicatur. *Αἷ* et *luere caedem, sanguinem*. *Ἐπίφορος* quid? *Ἔπος ἄσκοπον*. I quiritur quo sensu *πλοῦτον* Aeschylus dixerit *θῆλυν* et *οὐριοστάτ* *Γόης* et *γοήτεια* quid proprie? Item *κρεκτόν* et *κρεκεῖν*? *Περαίν conficere*. Theophilus tentatur. *Τιθέναι φονίαν prosternere*.

Cap. XXXIV.

Ὑπάγγελος. *Αἱματοσταγής*. Aeschylus explicatur. Quid ἐ *καίνειν*? Hesychius emendatur. *Ἕλκοῦσθαι* et *δάκνειν* accipiunt tropice. *Ἀμφέρειν*. *Βλέπειν vivere*. *Λόγοι θνήσκοντες*. *Δειματο*

σθαι. Aeschylus iterum atque iterum exponitur. Πυνθάνεσθαί τι. Aeschylus tentatur. Verbum nonnunquam ex praecedenti nomine supplendum. Ἄντα ἰδεῖν etc. Quid ἐλέγχειν? Suidae glossa examinatur.

CAP. XXXV.

Aeschyli Scholiastes emaculatur. Θεῖος quid? Ἔφεδρος. Schol. Sophoclis lux. Πάλην ἄψαι. Aeschylus tentatur. Τελεῖσθαι, τελειοῦσθαι et *finiri* pro *deleri*, *occidi*. Οὐκέτι εἶναι *mortuum esse*. De structura varia et notione verbi χαλᾶν. *Laxare* idem quod *solvere*. Non videri reprobandum fuisse in Nepote *Laxare vincula epistolae*. In τί γάρ; supplendum ἄλλο.

CAP. XXXVI.

Agitur hoc capite de Aeschyli loco difficili. Inquiritur an Graecum sit πίπτειν ἐπὶ ξυροῦ, ut βῆναι, ἵστασθαι et εἶναι ἐπὶ ξυροῦ. Emendatio proponitur in Aeschylo. Ἐπίξηνον, αὐχήν, πλήκτρον, [illegible] verba sacrificalia. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βάλλειν. Παρήγειν δέρην. In Euripide quid sit ἐπ' ὤμων σφάττειν? Quid αἴρειν ἄνω apud Aristophanem? Idem nomen bis repetitum παῖ, παῖ, pro plurali παῖδες. Quo sensu ἐπαίρειν θύματα dixerit Sophocles? Ritus arae lustrandae, deque solennibus quibusdam locutionibus. Coniectura proponitur de sensu phrasis Euripideae ἐνδεξιοῦσθαι βωμόν. Αἴρειν pro *adferre* et προσαίρειν. Aeschines adversus Valesii emendationem vindicatur. Arae lustrationem excipiebat victimae percussio. Quid sit ἐνάρχεσθαι κανᾶ? In canistro quae deponi mos fuerit? Aperitur significationis ratio locutionis modo dictae, nec non alterius ἐξάρχεσθαι κανοῦν. Ἄρχεσθαι cum compositis regit tam quartum, quam alterum casum. Euripides emaculatur. Ἰσχίοις? ρας.

CAP. XXXVII.

Λάχος [illegible]. Ἀνδροκμής. Ἀρκούντως ἔχει. An imperativus Attice ponatur pro *indicativo?* Aeschylus exponitur. Πλήν et ἔμπλην unde? Grammaticorum error circa sensum eorum. Homerus expl. Suidas defenditur. Ποῦ δέ, et ἵνα δὲ τὰ καὶ τά quid? Εὐόρκωμα. Aeschyli Schol. aliquoties tentatur. Γενέτλιος. Τίμος. Antonius Liberalis asseritur. Ἔνδον εἶναι, ἔσω καθῆσθαι etc. *sedere domi*. Alia.

CAP. XXXVIII.

Aeschylus saepius explicatur. Quid ἐπολολύξαι? Ἀναφυγεῖν et φυγεῖν τινος et ἔκ τινος. Προσαγορεύειν. Τυγχάνειν ὀνόματος. Πνέειν κότον etc. Ἐν *contra*. Aeschylus varie tentatur. Θρέεσθαι quid notet? Πίπτειν μετά τινος dicitur *fortuna*. Quaedam alia.

Cap. XXXIX.

'Επήκοος. *Δεσμὸς μηχάνημα* quomodo dicatur? *Ξυνωρίς.* In Aeschylo sensus saepius expeditur. Quid *παρασταδόν? Στέγαστρον.* Aeschylus tentatur. *Πέσημα οὐρανοῦ.* *Εὐστομεῖν* quid? *Ποδιστὴρ πέπλος.* *'Αργυροστερής.* *Νομίζειν βίον* et *τέχνην.* Videri in Pindaro vulgatam lectionem servari posse. *Μηδὲν πρόσθεν ἔρδειν.* Quid *βάψαι ξίφος.* *'Ως.* Thucydidis locus examinatur. *Κηλίς,* In Aeschylo coniectura proponitur. *Πορσύνεται κακά.* *'Επιζεύγνυσθαι.* *Ποταίνιον.* Hesychio lux. Etymologus emendatur. *Στροβεῖν.* *'Αλλ' εὐτυχοίης.* *Πλειστηρίζειν* quid?

FR. I.

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCH

ANIMADVERSIONUM

LIBER PRIMUS

AD

AESCHYLUM.

IN PROMETHEUM.

Cap. I.

Vs. 3. *Ἐπιστολάς.* Male libri nonnulli *ἐπιτολάς*, quos secutus videri posset Thom. Magister v. *ἐπετειλάμην*, nisi ita scripsisse Aeschylum adfirmaret *διὰ τὸ μέτρον*; quod cum requirat *ἐπιστολὰς*, videntur eius verba adiuvanda distinctione mutata hunc in modum, *καὶ ἐπιστολὴ ἀντὶ τοῦ προσταγὴ (ὃ δὴ καὶ ἐπιτολή), παρ' Αἰ||σχύλῳ διὰ τὸ μέτρον ἐν Προμηθεῖ· Ἐπιστολὰς* —— nisi malueris, servata editionis Blancardi, qua sola utor, interpunctione, inverso ordine scriptum ab eo suspicari *καὶ ἐπιτολὴ*, —— *ὃ δὴ καὶ ἐπιστολὴ παρ' Αἰσχύλῳ* —— *Ἐπιστολὰς* ——. Utut enim in citandis scriptorum locis passim deprehendo negligentissimum, hic tamen culpam in librarios conferam *). 2

Vs. 21. *Φωνὴν ὄψει.* Apocal. cap. I. vs. 12. *ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνήν.* Nuncius apud Soph. in Trachin. v. 369. Deianiram de adventu Herculis edocens *καὶ νῦν, ὡς ὁρᾷς, ἥκει δόμους*: vid. ibi Schol. Noster Sept. Theb. vs. 103. *κτύπον δέδορκα.* Aristaen. lib. I. epist. 13. *τὴν ὑποκάρπιον ἀρτηρίαν τοῖς δακτύλοις ἁρμονικῶς ἐπεσκόπει.* Idem lib. II. epist. 7. *εἰ τὴν χεῖρα προσαγάγῃς τῷ στέρνῳ, ὄψῃ τὸ πήδημα.* i. e. *senties, admota deprehendes manu.* Contrario modo *ἀκούειν* Musaeus de Her. et Leand. vs. 5.

Νηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω.

Ubi vid. cl. d'Orvillium, et, qui egregia de se sperare iubet, iuvenem doctissimum M. Röver **). Adde Schol.

---

*) Vid. et Scalig. ad Phryn. p. 164. [*ADD.* p. 627.]

**) Ibidemque doctiss. Ioh. Schraderum, nec non Potter. ad Lycophr. vs. 253. et Bernardum Martinum Var. Lect. lib. I. c. 5. [*ADD.* p. 627.]

Aeschyli ad loc. d. in Sept. Thebas. Facile itaque carebi-
mus scholiastae supplemento extrinsecus adsumentis *ἀκού-
σῃ*. Sed est iste veterum criticorum mos, ut, ubicunque
fere verbum se offert aliquod duobus adiunctum nomini-
3 bus, quorum alterum paulo rarius comitari solet, illico||ad
ellipsin confugiant; quam ego haud facile admiserim; ut
qui observasse mihi videor plerumque in verbo addito id
ipsum latitare, quod illi quaerunt. Sic in illo Eurip. Orest.
vs. 898.: *Κτανεῖν μὲν οὔτε σε, οὔτε σύγγονον εἴα, φυγῇ δὲ ζη-
μιοῦντας εὐσεβεῖν*, advocant *ἔλεγεν*. Atqui *οὐκ ἐᾶν* de impe-
dimento non modo usurpatum invenias quod effectum sor-
titur, verum etiam quod dehortando dissuadendove quis-
piam inferre conatur, atque *ἐῶ* idem, quod *συγχωρῶ* i. e.
σύμφημι, ὁμολογῶ *). Herodot. lib. VIII. c. 69. de Arte-
misia, *ὅσοι μὲν ἔσαν εὔνοοι τῇ Ἀρτεμισίῃ συμφορὴν ἐποιεῦντο
τοὺς λόγους, ὡς κακόν τι πεισομένης πρὸς βασιλῆος ὅτι οὐκ ἐᾷ
ναυμαχίην ποιέεσθαι*. Cap. 101. Xerxes ad eandem *σὺ οὖν
ἐμοὶ, καὶ γὰρ περὶ τῆς ναυμαχίης εὖ συνεβούλευσας τῆς γενομέ-
νης, οὐκ ἐῶσα ποιέεσθαι, νῦν τε συμβούλευσον*. Idem lib. IX.
c. 66. *Ἀρτάβαζος —— καὶ τότε πολλὰ ἀπαγορεύων οὐδὲν ἤνυε,
συμβάλλειν οὐκ ἐῶν*. Et c. 76. *Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἔων φεύγοντας
διώκειν*. i. e. *impedire conabantur, dissuadebant*. Similiter
Aristid. Tom. III. p. 621. [Cant.] *τοὺς μὲν ἄλλους ἐπίστασθαι
φῂς, αὐτὸν δ' ἐμὲ οὐκ ἐᾷς*. Interpres non male *negas*. Lucian.
in Tragopod. vs. 270. [vol. III. p. 660. Reitz.] *Μύστης με σιγᾶν
ὅρκος, οὐκ ἐᾷ λέγειν*. Haud felicius versantur Sophoclis gram-
matici in illo Electr. vs. 438. *ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύ-
ψον τὰ κτερίσματα* supplentes *ῥίψον, δός*, aut simile. Notat
enim Graecis *κρύπτειν quocunque modo e conspectu removere*,
idem, quod *ἀφανίζειν*. Aelian. de Anim. lib. II. c. 7. *ὑπὸ*
4 ||*τοῖς ἰλέοις καὶ τῇ ψάμμῳ ἀφανίζεσθαι, καὶ ἑαυτὰ ἀποκρύπτεσθαι*.
Soph. Antig. vs. 202. *τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ' ἀφανί-
σαι*. Ad Homeri verba quod attinet, quae ad ellipsin con-
firmandam subdit Schol. ex Il. *Γ*. vs. 327. illis adsentior,
quos Eustath. p. 318. [Bas. 420, 10. Rom.] dicit: *φιλοσοφώτε-
ρον ἐπιβάλλοντες ἐν τῷ ἔκειντο νοοῦσι καὶ τὸ ἵσταντο*.

Vs. 22. *Σταθευτός*. Schol. *B*. *σταθεύειν —— ἀπὸ τοῦ ἵστημι στήσω, καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω*. Rectius Thom. Mag. *ἀπὸ τοῦ εὔω, τὸ καίω*, et sic Eustath. ad Od. *B*. p. 97. [1446, 40. Rom.] De notione confer. Hesych. v. *ἐσταθευμένος*, Schol. Aristoph. ad Eccl. vs. 127. et Lysistr. 376. Nec aliter *στάτευσιν* adhibuit Aristoteles in loco, quem cl. Stanl. adfert ex IV. Meteor. c. 3. extr. quam exponunt grammatici veteres apud

---

*) Et sic idem Euripides frequenter alibi: vid. Cycl. vs. 229. et 232. [*ADD*. p. 627.]

comicum, nempe pro *χλιάνσει tepefactione*, nam opponit τῇ ὀπτήσει, licet alio se detorsisse ipse dicat *).

Vs. 28. Ἀπηύρω. Alios libros legere ἐπηύρω monet H. Steph., vulgatam tamen tueri Eustathium; apud quem inveneritne, ut videtur ex verbis eius colligendum, nostri locum, an inde defendi recte colligat, quia ad Il. A. p. 96, 48. [127. R.] isto sensu verbum citet ex Hesiodo, nescio. Stanleius nihilominus τῷ ἐπηύρω subscribit. Verum tu in vulgata nihil requiras; idem enim ἀπαυρῆσαι quod ἐπαυρῆσαι; illius minus obvia exempla ἀπολαύειν mutandi ansam praebuerunt. Neque tamen ita || sunt rara, ut, quod putabat Graevius 5
ad Hesiod. Ἔργ. vs. 240. non alibi facile occurrant; nam praeter Hesiodum, imo et praeter Aeschylum sic adhibuisse Eurip. in Androm. vs. 1028. iam docuit cl. Alberti Observat. in Suidam, Miscell. Observat. Vol. II. Tom. I. p. 131. In genere notat *reportare, auferre fructum*. Theoph. Simoc. Quaest. Phys. XI. *οὐκ ἀθηρία τις αὐτῷ περιτετύχηκε, θέα μοι ἥλικος αὐτῷ λαγωὸς ἀπηύρηται.* Conf. Etymol. Magn. [p. 132, 33.] v. ἀπούρας, cui tamen in eo non adsentior, quod mutationem statuit τῆς ἐπί in ἀπό. Vid. eundem in ἀπαυρῶ, et Moschop. ad Hom. Il. A. vs. 410. In Schol. B. l. ἀπέλαυσας. Mox ad vs. 31. lin. 3. μενεῖς, et vs. 33. ἀνωφελῆ.

Vs. 39. *Τὸ συγγενές τοι δεινόν.* Similiter Eurip. Androm. vs. 985. *τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν.* adde infra vs. 290. et Sept. Theb. vs. 289. Supra vs. 14. *συγγενῆ θεόν* se vocat parili ratione, ut vult Florens, secutus Schol. A., qua se Pax Phidiae *συγγενῆ* apud comicum in cognomini fabula vs. 615. Sed et consanguinitatis ratione Vulcanum Promethei *συγγενῆ* se dicere potuisse ostendit Stanl.

Cap. II. 6

Vs. 49. *Ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν,*
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

Verba sunt Roboris ad Vulcanum, qui iussus ab Iove Caucaso adfigere Prometheum, sed commiseratione motus mandata tam saeva exequi cum cunctaretur, instante Robore atque obediendi necessitatem ei usque ingerente, tandem nullum sibi effugium relictum cernens, indignatione in artem versa hanc detestatus dixisse fingitur, *quemvis eam potius alium sortitum oportuisse.* Quod cum faceret, Robur ei ostensurum, quam inania optaret, id dedit responsi, quod adposui. In quo cum Vulcanum adquievisse adpareat, et sine mora peregerit iussa, quaeritur, quo sensu prior responsionis pars, *ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι*

---

*) Vs. 27. citat Thom. Mag. in v. λωφᾷ. [*ADD.* p. 627.]

7 κοιρανεῖν, intelligenda sit. Cl. Stanleius Scholia||sten ita accepisse putat, ut neget Iovi imperium fato esse datum. Eam vero responsi mentem esse non posse dicit, quod Iovi aeque ac diis reliquis munera fato concessa doceant poetae et ipse Aeschylus vs. 518. Deinde dubitat an ἐπράχθη usquam, qua critici interpretantur notione, reperiatur obvium. Atque his positis fundamentis contendit sic acceptae responsionis vim nullam futuram fuisse ad compescendas Vulcani querelas, qua tamen ut verissima aequissimaque acquieverit; concluditque adeo legendum ἐπαχθῇ. Scilicet hoc ut dicat Robur: *frustra Vulcanum queri de sua sorte, aliis diis invidere suam, cum sint et illorum munera labore et molestia plena, et uni Iovi datum sit immuni vivere.* Verum enim vero quanta etiam veri specie primo intuitu haec ita disputet vir doctissimus, tamen, si propius inspicias, falsissima esse, et ab Aeschyli mente alienam prorsus explicationem pariter, atque emendationem, mecum scio fateri debebis. Nam quod primo dicit Scholiasten negare Iovis imperium fato deberi, sic non est. Manifesto enim distinguit poeta inter Iovem et deos reliquos; de illo loquitur vs. 50. de his vs. 49. quem et Schol. A. solum explanat verbis, τινές φασιν, ὅτι πάντα ἐκ μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς, πλὴν τὸ ἄρχειν. Quo quid apertius? Sed si
8 vel maxi||me dubiis conceptum verbis hoc scholion viro cl. videbatur, omnem scrupulum eximere poterat Schol. B. qui recensitis variorum numinum muneribus et praerogativis, addit, τὸ δὲ βασιλεύειν μόνος, ita lego pro μόνον, ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο. Quaeso quid dilucidius? Sed videtur viro docto adeo placuisse proposita emendatio, atque inde deductus loci sensus, ut rem acu tetigisse persuasus accuratius examinare scholia supersederit. Adde quod vel citra omnem veterum criticorum explanationem, modo ἐπράχθη notet ὥρισται, τετύπωται, ἐκ μοίρας ἐγεγόνει, ut exponunt, et de quo mox videbimus, verba Aeschyli non aliter intelligi queant, quam vel quo cepere scholia, vel hoc saltem sensu: *reliquis diis hoc fatali necessitate iniunctum, ut, quanquam aliis gaudeant omnibus praerogativis, libere tamen agere non liceat; Iovi contra soli id concessum, uti pro lubitu illis imperet, ipse ab alius imperio liber agat.* Et quo si sumantur modo, idem prorsus hic loci dixerit auctor, quod vs. 186. ὅτι παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχει ὁ Ζεύς, et vs. 324. ὅτι μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Itemque Sophocles [ap. Clem. Alex. Str. VII. p. 259, 26. Sylb.]

—— οὐδὲ θεοῖσιν αὐθαίρετα πάντα πέλονται
Νόσφι Διός, κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν.

reliquique quos laudat in notis Stanleius. Utrocunque autem sensu accipiantur, efficax satis, ni fallor, responsi
9 erit vis ad fi||niendas Vulcani querelas. De viri cl. vero

explicatione quid dicam aliud? quam nullo eam pacto admitti posse, tum quod dissimulet plane τὸ πάντα, et quo addito, omnis denegabitur diis beatitas, quod quam sit alienum a paganorum de diis suis opinione, quis non videt? tum quod de artis molestia, nisi quatenus ea cogebatur Iovis iussa exsequi Vulcanus ne γρῦ quidem; ceterum Iovi obediendi necessitatem usque inculcat Robur, queritur ille. Videantur modo quae praecedunt. Quare cum omnis loci difficultas resideat in ἐπράχθη, quod nec ego exputo, ita qui explicari possit, de eo accuratius hic erit agendum. Ad Scholiastas quod attinet, audacter asseverare ausim, eos aut aliam vocem reperisse, quam exponerent, aut non intellexisse, qua virtute ἐπράχθη adhibuerit tragicus; cumque vel legissent, vel ex aliis criticis didicissent deorum munera fati beneficio ex poetarum scitis possideri, nec alienum hoc esse iudicarent ab responsionis mente, ita explicuisse, tanquam revera vocem invenissent, cui ista notio conveniret. In quam opinionem ducere videntur verba Schol. *A.* τινές φασιν. Sed erunt praevideo, qui, quod hanc ignorantiae notam criticis inustam nolint, aliter eos potius legisse contendent; in quibus et ipse lubens nomen profiterer meum, nisi alia || omnia sen- 10
tire suaderet difficultas illico indicanda; absque qua esset hunc in modum crisin instituerem: certum videri veteres criticos aliam vocem invenisse. Nullam propius ad receptam lectionem accedere, metri legibus satisfacere, atque ita exponi potuisse, quam ἐπρώθη, quod cum nimis devium esset, nec intelligerent librarii, in ubivis obvium ἐπράχθη more suo commutasse. Fuisse autem praeter notissimum πέπρωται et πεπρωμένον ἐστίν, alia item tempora verbi πρόω olim usitata, ne dubitemus facere Hesychium et Suidam, qui et ἔπρωσεν agnoscant. Adderem, quam recte explicuerint Schol. per voces ὥρισται, τετύπωται, ex eodem patescere Hesychio iisdem utente in exponendo τῷ πέπρωται. Verum cum loco convenientissima, nimisque docta mihi videatur lectio vulgata, quam ut ab imperita amanuensium natione eam mihi profectam persuadere valeam, non video, qua alia ratione acciderit, ut notionem tribuerent, mihi perinde, atque cl. Stanleio suspectam, quam quia, ut dixi, non adsequerentur vim verbi, et hinc, ut poterant, interpretarentur. Vel, quae sola pro Scholiastis adferri posset excusatio, dicendum foret, duas olim huius dramatis ἐκδόσεις ab ipso auctore prodiisse, quarum in altera, cuius apographos habuerint critici, dederit ἐπρώθη, altera, quod nunc legimus, || ἐπράχθη. Ita au- 11
tem ut statuam varia suadent. Fingit enim Aeschylus regnum Iovi dolo et occultis magis machinationibus, quam vi partum vs. 206—214. eoque potitum Iovem, de fato al-

tum est silentium, reliquis diis sua cuique munia, suos honores distribuisse vs. 228.

῞Οπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
Καθέζετ' εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
῎Αλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
᾿Αρχήν.

collato vs. 438. et utrobique Schol. nec non Hesiod. *Θεογον.* vs. 74.

Κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
᾿Αθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

adde vs. 112. et vs. 880. seqq. quem manifesto sequitur noster. Quumque *πρᾶξαί τινί τι* usurpari soleat interdum pro *occulta* et *clandestina machinatione acquirere*, et *conciliare aliquid*, (unde et saepissime notat *prodere*: vid. cl. Dukerum ad Thucyd. lib. IV. c. 89.) res ipsa loqui mihi videtur vocem non aliam aptiorem magisque significabilem adhiberi potuisse; ut qua tacite innuatur diis cunctis per clandestinam illam molitionem, qua Saturnus regno exutus est, omnia acquisita esse; monebiturque adeo Vulcanus, quum in facta illa divisione Iovi regnum sibi soli vindicanti atque reservanti nec ipse, nec alius deorum contradixerit;
12 unus quisque, quam tulit, sorte contentus || fuerit, haud aequum esse eum nunc artis poenitere, Iovisque imperio obedire gravari, cui omnes omnino deos subiectos sciat. Ea autem, quam dixi, significatione verbo utitur noster iterum in Agam. vs. 1364. *φροιμιάζονται ὡς τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.* Soph. in Aiace vs. 446.

Εἰ ζῶν ᾿Αχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
Κρίνειν ἔμελλε κάρτος ἀριστείας τινὶ,
Οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
Νῦν δ' αὔτ' ᾿Ατρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
῎Επραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

ubi conf. Triclin. Aristid. Tom. III. p. 328. [Cant.] *λέγει ὑπὲρ Σικελιωτῶν ἀνδρῶν, ἀρχήν τινα πράττων αὐτοῖς.* et orat. de Concord. [Tom. II.] p. 300. *φιλίαν κοινὴν ταῖς πόλεσι πρᾶξαι πρὸς ἀλλήλας* *). Atque ex ista quam indicavi verbi notione deduco illam vocis *πράγματα* significationem, nec ipsam, quod sciam, non modo aliis observatam, sed vel nimis temere exagitatam ab viro magno *de Stylo novi instrumenti* cap. XIV. qua prorsus ut *χρήματα* notat *facultates, opes, divitias,* item *potentiam* et quaecunque alia bona magno molimine et occultioribus saepe viis homines consectantur. Aeschin. Socrat. apud Aristiden Orat. pro Quatuorv. [T. III.] p. 365. [Cant.] *ἄλλα τε δῶρα πολλὰ ἐδωρήσατο (ὁ Ξέρξης) καὶ Μαγνη-*

---

*) Add. omnino Thuc. Lib. I. c. 57. 58. 65. [*ADD.* p. 627.]

σίας ὅλης ἀρχὴν ἔδωκεν, ὥστε καὶ φεύγοντος αὐτοῦ (τοῦ Θεμιστοκλέους) τὰ πράγματα μείζω ἦν, ἢ ——. Xenoph. lib. VI. K. A. p. 466. edit. noviss. Oxon. [Anab. VI, 1, 6.] καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ συνῆλθον οἱ μὲν σὺν πράγμασιν, οἱ || δὲ ἄνευ πρα- 13
γμάτων. Vertit interpres, *et reliqui tandem duces convenere difficulter alii, alii nullo negotio.* reddi debebat, *similiter reliqui duces convenere alii cum praeda, alii sine praeda.* Diod. Sic. sub princ. lib. XIX. Ἀγαθοκλῆς δι' ἀπορίαν βίου καὶ πραγμάτων ἀσθένειαν τὴν κεραμευτικὴν τέχνην μεταχειρισάμενος, εἰς τοῦτο προῆλθε δυνάμεως —— ὥστε ——. Herodot. lib. III. c. 57. χρημάτων ἐδέοντο (οἱ Σάμιοι) τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ Νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον. Idem c. 64. ἐν Ἐκβατάνοις οἱ ἦν πάντα τὰ πρήγματα i. e. *sedes fortunarum suarum.* Aristid. Orat. pro Quatuor. [T. III.] p. 224. οἶδα δὲ καὶ τὰ Πλάτωνος πράγματα —— οὐδὲν ἄλλο σχεδὸν ὄντα ἢ λόγους i. e. *opes*, θησαυρόν, ut illico ipse exponit, atque δεινῶς dictum monet Schol. ineditus; nec aliter accipi debet p. 240. τί χρῆν ἢ φόρους ἔτι λαμβάνειν, ἢ πράγματα ἔχειν, εἰ μηδὲν ἔμελλον ἀπ' αὐτῶν κουφιεῖσθαι. non *res gerere*, ut vertit interpres. Idem p. 288. πρῶτος, Pericles, εἰς μισθοφορὰν κατέστησε τὰ πράγματα. Hinc intelligitur Moeris v. χρήματα, [p. 410. Piers.] cuius verba sic capio, ut Atticorum esse statuat πράγματα dicere pro χρήματα i. e. ἀργύρια: quem praeter et Schol. Thucydidis ad lib. III. cap. 72. apud neminem criticorum veterum istum verbi usum observatum reperisse memini, qui quam recte explicet οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα per οἱ δυνατοὶ, οἱ πλούσιοι, ostendere valet geminus Xenophontis locus I. Hellen. p. 260. sub fin. edit. H. Steph. [I, 6, 13.] οὐ βουλομένων τῶν Μηθυμναίων προσχωρεῖν, ἀλλ' ἐμφρούρων ὄντων τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν τὰ πρά||γματα ἐχόντων ἀττικιζόν- 14
των, προσβαλὼν αἱρεῖ τὴν πόλιν κατὰ κράτος. Τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διήρπαζον ——. Et c. 74. χρήματα (male interpres *pecuniae*, verto *bona*, *merces*) idem enarrator illustrat per πράγματα, quod quam bene *merces* itidem significare possit, satis probant inde derivata πραγματεύεσθαι, πραγματευτής, etc. *negotiandi* sensu adhibita.

Cap. III.

Vs. 74. In Schol. *B.* lin. 8. l. χωρεῖ. Subdit καὶ προχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ προβαίνει, καὶ ἀναχωρεῖ τὸ αὐτό. Atqui aliud longe ἀναχωρεῖν: ne tamen suspectum habeam commentum facit Aristid. Tom. I. p. 146. [Cant.] μὴ εἰς συγγραφὰς καὶ τοιοῦτον σχῆμα ἀναχωρῆσαι. Et orat. in Achill. p. 16. [Norrm. vol. II, p. 593. Ddf.] εἰ γὰρ μὴ ἀνεκομίζον τὴν ἄνθρωπον, εἰκότως ἂν εἰς ταῦτα ἀνεχώρεις. Poterat haud dubie hic scribere προεχώρεις, verum non paulo minus rei accommodate, cuius modi in locum Schol. || fortasse incidens, putavit promiscui usus 15
esse, quae revera sunt diversissimi.

Vs. 77. Ἐπιτιμητής. Laudat Eustath. ad Odyss. I. p. 355. init. [1629, 10. R.] et P. p. 641, 41. [1827, 45. R.] κολαστήν iunxit post Sophoclem apud Polluc. lib. IX, 140. Eurip. Suppl. vs. 255.

> Οὔτοι δικαστήν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν,
> Οὐδὲ κολαστὴν κἀπιτιμητήν.

Ἐπιτιμητῆρα dixit Oppian. I. Hal. vs. 682.

> —— ὅτε μουσοπόλων ἔργων ἄπο παῖδες ἴωσιν
> Ἀθρόοι, οἱ δ' ἄρ' ὄπισθεν ἐπίσκοποι ἐγγὺς ἕπονται
> Αἰδοῦς τε πραπίδων τε νόου τ' ἐπιτιμητῆρες.

Homerus ἐπιτιμήτορα Odyss. I. vs. 270.

> Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε.

Vs. 121. Θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα. Multi sunt in huius modi locutionibus Attici. Notio phraseos pendet e nomine, pro cuius natura significant modo *active*, modo *passive*, nunc *absolute*. Resolvitur plerumque per verbum nomini adfine, id si minus procedit, defectum supplent Lat. *grassari* et *experiri*. Haec non monerem, nisi deprehendissem οὐ τυχόντας impegisse. Eurip. Troad. vs. 916. οἶδά σε διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ κατηγορήσειν. et Med. vs. 872. Ἐγὼ [δ'] ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην κἀλοιδόρησα, quorum sensum non percepit interpres vertens *mecum rationem inii*. nunquam λόγοι est *ratio*; debebat *conviciis in memet grassata sum*, aut simili modo. Λόγοι hic sunt λοιδορίαι. Soph. 16 Aiac. vs. || 1042. [1020. Br.] δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. ubi vid. Schol.*) ad hunc locum critici διὰ λόγων ἐμαυτῇ ἐπετίμησα. Sed et ipse docet Euripides alio se sensu adhibuisse verbum, quam vulgo sonat, subdens id propter καὶ ἐλοιδόρησα. Norunt, qui veteres auctores terunt, eos quoties vocabulum phrasinve adhibent aliquam usu minus tritam, unde ἀσάφεια oriri possit, solere fere eam per notius explanare. Idem Eurip. Hippol. vs. 542. Ἔρωτα —— οὐ σεβίζομεν πέρθοντα, καὶ διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς i. e. *mortalibus omnis calamitatis auctorem*. Schol. adnotat δι' ἔρωτος γὰρ - καθ' αὐτῶν ὁρῶμεν. nonne potius ὁρμῶμεν? Locutionem ipsam inversa etiam structura efferri posse πᾶσα συμφορὰ εἶσι δι' ἔρωτος, ut credam et ratio suadet, et ostendit Aristid. Tom. III. p. 23. [Cant.] δι' Ἀπόλλωνος μαντικὴ, καὶ διὰ Μουσῶν ποιητικὴ χωρεῖ. et p. 70. διὰ τοῦ στοχάζεσθαι πάντα χωρεῖ. Perinde erit, si dicas τὸ στοχάζεσθαι χωρεῖ διὰ πάντων. Tautologia liberabitur poëta in Phoeniss. vs. 767. modo remedium ei tollendae idoneum habeatur. Optat ibi Polynices,

---

*) Add. Trach. vs. 266. [*ADD*. p. 627.]

Καί μοι γένοιτ᾽ ἀδελφὸν ἀντήρη, λαβεῖν
Καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης, ἑλεῖν δορὶ,
Κτανεῖν θ᾽, ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.

Hic quid aliud *ἑλεῖν δορὶ*, quam *κτανεῖν*? scriptum ergo fuisse suspicor

Καὶ ξυσταθέντι διὰ μάχης ἐλθεῖν δορί.

phrasi, quam substitui, utitur saepissime, vid. || Helen. 17
vs. 989. Iph. Aul. 1392. et 1415. Herc. Fur. 220. Bacch. 635. Mutarunt, aut quia haerebant ad structuram *ξυσταθέντι ἐλθεῖν διὰ ΜΑΧΗΣ ΔΟΡΙ*, aut, quod obversabatur illud Androm. vs. 105. *δορὶ καὶ πυρὶ ἑλεῖν.* Posset salva structura quoque servari *ξυσταθέντα* regique a remotiori *κτανεῖν* (ad *λαβεῖν* enim haud retulerim) sed dativum praefero. *μάχη δορὶ* dictum, ut *μάχαι χερσὶ* apud Plat. lib. I. Leg. p. 568. e. ed. Lugd. [633. b. St.] unde emendandus Moeris, [p. 406. P.] in quo male *χερσιμαχίας.* vid. quae notavi infra ad vs. 903. tum *ξυσταθέντι διὰ μάχης ἐλθεῖν δορὶ* valet *ξυστάδην μάχεσθαι.* nisi sint, qui ad ipsum Polynicem referre malint, quod nec ipsum non videtur admitti posse, et sic Lat. *consistere* vid. cl. Burm. ad Petron. c. 19. Ne dicas *κτανεῖν* illius illustrandi ergo additum, quod fieri solere ipse modo observaverim; nihil enim est, istud quod fieri suadeat. Simplicia poni pro compositis tralatitium est. Scio nonnunquam viris eruditis loca talia de vitio suspecta, simul in promtu non sunt exempla alia. Quo iure hic non est dicendi locus. De *ἑλεῖν* ne ambigas, en praeter illud Soph. in Phil. vs. 443. apud Suidam, quo solo et Eustathio auctore novit H. Steph. Thes. Pind. Nem. Od. IV. vs. 49. [v. 29. Bkh.] Aesch. Eumen. vs. 357. Soph. in Aiac. vs. 1078. ubi ipsum illud *ἑλεῖν δορί.* In Electr. vs. 209. et 531. Quin Eurip. in Androm. || vs. 107. Nec me movet Schol. vulgatam, ut vi- 18
detur explicans *φονεύσειν διὰ τοῦ δορός.* l. *φονεῦσαι.* Potuit tamen et aliter distinxisse, atque *δορὶ* construxisse cum *κτανεῖν.* Certe *τέ*, *δέ* similesque voculas post secundam, imo tertiam vocem poni haud est insolens. Omiseram pene, quod firmandae suspicioni caput est, sic legendo venustam et poëta non indignam emergere gradationem *). Habes de uno loco coniecturam: alterius in eadem fabula accipe vindicias, ac veram mentem. Certum est viros eruditos nihil vidisse in eiusdem Polynicis verbis, quibus apud matrem causam orantem sic locutum fingit vs. 482.

---

*) Ceterum quod in verbis adscriptis *ἀντήρη λαβεῖν*, id in Orest. vs. 530. *ἔσω ξίφους ἀναλαβεῖν* et *ἀντήρη χεῖρα καθαιματῶσαι*, in Phoeniss. vs. 1376. *Ξυστήσομαι* habes eodem || modo in Aesch. 628
Sept. Theb. vs. 678. et *ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι* vs. 681. [*ADD.* p. 627. 28.]

Ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὸς χθονὸς
Δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
Ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις ἀνὰ μέρος λαβὼν,
Καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν,
Κακόν τι δρᾶσαι, καὶ παθεῖν ἃ γίνεται.

Canterus pro *ἀνὰ* scribi vult *αὖ*. Barnes. *ἄρχειν* accipit pro *τὸ ἄρχειν* i. e. *ἀρχήν*, quomodo alios legere monet. Librosne innuat, an ex coniectura, silet. Interpres vertit *huc veniens per inimicitiam et caedem*. Haud vidi magis operam perditam. *ἀνὰ μέρος* est *vicissim*, *per vices*. Hesych. *Ἀνὰ μέρος, ἐν μέρει.* D. Paulus I. ad Cor. c. XIV. vs. 27. *εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος.* De Phorcynis filiabus Palaeph. Incredib. c. 33. *ἕνα*
19 *ὀφθαλμὸν ἔχουσαι ἀνὰ μέρος ἐχρῶν*||το *). Nomen quod quaerunt latet in *ἄρχειν*, ex quo ad *λαβὼν* adsumendum *τὴν ἀρχὴν*, de quo schemate infra. Si *ἄρχειν*, quod volunt, vicem gereret nominis, et *δρᾶσαι* cum *τῷ παθεῖν* idem facerent, per copulam iuncta. Et cum reddi debuisset *inimicitia et caede adversus hunc* (Eteoclem) *grassando*, perperam *μολὼν* acceperunt de reditu Polynicis, qui id unice intendit, ut rationem aperiat discessus e patria. vid. quae praecedunt. Locutione utitur iterum in Androm. v. 175. *διὰ φόνου οἱ φίλτατοι χωροῦσι.* Discussas videmus tenebras, quas loco ex se perspicuo ac manifesto offuderant interpretum allucinationes; idem facere tentemus in aliis. In Antig. [Androm.] vs. 438. chorus viros a gemina ducenda uxore dehortaturus incommoda, quae inde expectanda veniant Andromaches Hermionesque exemplo his sistit verbis,

Ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτου
Μενέλεω. Διὰ γὰρ
Πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει
Κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν.

Bis peccat versio; *ἕτερον λέχος* non est *alter lectus*, sed *altera coniux* nempe Andromache. vid. Hel. vs. 790. et quae plura in unum contulit Barnes. ad Iph. Aul. vs. 1355. et Phaet. vs. 31. Deinde *κτείνει* valet *necem molitur*, *in eo est, ut interficiat*; non *interfecit*. Errat item Barnes. lectorem
20 ablegans || ad *similem phrasin* in Electra, quae est eadem. Idem interpolat verba interpretis *per ignem* per *cum maximo vitae periculo*. Hermionesne, quod quidem colligas, at falsissimum est, an Antigones, non addit. Sed adponamus quoque sub adspectum Electrae locum in cognomini fabula vs. 1182.

---

*) Add. Plut. in Cim. p. 485. e. et Polyaen. V. 22. 4. [*ADD.* p. 628]

Δακρύτ' ἄγαν ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγὼ
Διὰ πυρὸς ἔμολον ἁ τάλαινα ματρὶ τᾷ-
δ' ἅ'μ' ἔτικτε κούραν ——

Hic, ut magis adpareat virum doctum existimasse alio sensu locutionem adhibitam, non iam, ut ibi, per *periculum*, sed *cum pernicie* exponit; et tamen in notis respici vult ad proverbium, de quo in Erasmi adagiis; atque Apostoli locum I. ad Cor. c. III. vs. 15. hinc putat accipere lucem. Scilicet

Diruit, aedificat, mutat quadrata rotundis.

Apostolum ex proverbio explicari probo; ne aliter verba fas esset intelligere, quam tropice, ipse cavit addens, *οὕτως δὲ ὡς*, quae eo unice tendunt, ut pareat loqui eum tropice. Novi virum doctum pro indicio ea habere verbi supplendi, sed non persuadet. Vocula *δέ* vel vacat, ut centies apud auctores, vide ne in re nota otio abutamur Eustath. ad Il. *Α*. p. 61, 15 [81, 19. R.] et *Ψ*. 1449, 19. [1326, 21. R.] vel valet *ἀλλά*. Elige quod lubet; sensus erit *ipse salvus evadet, at tanquam per ignem* || i. e. *difficillime, summa cum difficultate et* 21
periculo. Tum *οὕτως ὡς* idem, quod *ὡς* solitarium; si *ὡς*, ut plerumque fit, solum legeres, *οὕτως* foret supplendum, nunc plena est locutio *). Perinde faciunt Latini, quibus

---

*) Ut in Aelian. I. V. H. c. 32. *ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμὸν τὸν σὸν παραγένῃ, οἴκοθεν, ὡς ἂν μάλιστα ἑαυτοῦ κράτιστα καὶ πολυτελέστατα χωρήσαιμι, οὕτω τιμήσω σε.* Verba prout distingui legique debent ex Ms. Lugd. et Reg. non ut eduntur, adscripsi; *ἔνι* enim ferri nequit, ut mirer, quam ipse pro vera agnovit, Codd. scripturam Perizon. in contextum recipere dubitasse; sed quia locus est eorum ex numero, qui post interpretum curam, et varia eius de sensu cogitata, nondum ad liquidum est perductus, haud ingratam nostram fore operam spero, si de eo paulo fusius hic agam. Dificultatem viris eruditis peperit *χωρήσαιμι*, pro quo Faber legebat *κομίσαιμι*. Kuhn. retinendum contendit, sed ita exponit, ut risum moveat. Periz. expli||cat *ma-* 629
nibus meis cepero, tenuero, habuero. Cuius expositionis *τὸ ἄχρηστον* solide redarguit vir eruditus Obs. Misc. Vol. III. Tom. I. p. 85. Qui et ipse eo inclinat, ut vitium inhaesisse putet in verbo *χωρήσαιμι*. Verum omnia sana sunt, nihilque prorsus tentandum. Ordo est *ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμὸν τὸν σὸν παραγένῃ, οὕτω τιμήσω σε οἴκοθεν, ὡς ἂν μάλιστα κράτιστα ἑαυτοῦ καὶ πολυτελέστατα χωρήσαιμι*, scil. *τιμᾶν σε*, quod reliquit supplendum. Videamus nunc de singulis. *Οἴκοθεν* valet *de bonis meis*, *et domesticis*, ut qui prius tantum honoraverat ob iter *ὅπῃ τε καὶ ὅπως εἶχεν*. Longus Pastor. lib. III. p. 97. [p. 98, 18. Vill.] *τὸν δὲ Δάφνιν ᾔτεῖτο Χλόῃ, Dryas, καὶ ἔλεγεν ὅτι πολλὰ ἄλλων διδόντων, οὐδὲν παρ' αὐτῶν λήψεται μᾶλλον δέ τοι οἴκοθεν αὐτοῖς ἐπιδώσει.* In rem inprimis facit locus Eurip. in Electr. v. 359. ubi Colonus Mycen. ita ad hospites:

Χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
Ξενίων κυρήσεθ' οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.

ut idem quod *sicut*. Petron. c. 72. *sic calet* (balneum) *quam furnus*. Non dissimile est hoc Aristid. Tom. I. p. [Cant.] de Smyrna urbe ἔστιν ἅπασα ὥσπερ δι' ἀγαλμ ὥσπερ οἱ κατάπαστοι χιτῶνες. Et hic vides prius ὥσπε

---

630 || et Theocr. Idyll. XXII. vs. 222. ibi a Barnes. adductus ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει, τοῖα φέρω. Vox μάλιστα artissime coh cum κράτιστα et πολυτελέστατα. de quo vid. supra p. 133. adverbialiter ponuntur, ut apud Aristid. Tom. I. p. 637. [C ἐῤῥωμενέστατα ἐμαυτοῦ διεθέτην. Denique χωρεῖν cum alt verbi infinitivum post se habet, idem propriam, et nativa tinet *capiendi* notionem, atque re ipsa idem est, quod δ σθαι. Cl. Alex. Strom. Lib. VI. p. 682. c. edit. Lutet. μόνον ἐχώρουν καὶ ἔτι νῦν οἱ πολλοὶ μαθεῖν. Phocylides ia Steph. cit. Thes. Ling. Gr. Tom. IV. pag. 671. c. [Ποίημ. v. 83. Br.] οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν. ibid. Dionys. Areopagitam. Idem ergo hic loci ὡς ἂν μάλι ἑαυτοῦ κράτιστα καὶ πολυτελέστατα χωρήσαιμι τιμᾶν σε, tanqu legeres ὡς ἂν μάλιστα δυναίμην τιμᾶν σε. sive κατὰ τὴν ἑαυ δύναμιν καὶ ἐπέκεινα τῆς μου δυνάμεως τιμήσω σε. Sic cap. XX scripserat πάντες αὐτῷ Πέρσαι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστ

631 προσκομίζει. Quod per verbum χωρεῖν hoc modo potuis||set stere, πάντες αὐτῷ Πέρσαι ὡς χωρεῖ ἕκαστος προσκομίζει. Vi iam omnia in clara luce posita, nec quidquam difficultatis stare. De loquendi modo ἑαυτοῦ κράτιστα non possum q eadem hic opera quidpiam moneam. Observatur is apud om omnino scriptores. Vid. ne describendo operam perdam Ba Tom. I. p. 53. a. et 57. e. Aristid. Tom. I. pag. 445. 4 Tom. III. 425. 558. 565. et 574. Isocr. Orat. contra Soph p. 294. b. Add. Gataker. de Nov. Instr. Stylo cap. XXV. p. 1 et H. Steph. in script. de Dial. p. 41. seq. ubi satis multa d serit de vi, usu atque proprietate, quorum quibusdam con tandis non immorabor; dicam tantum mihi quid videatur, u simul conferenti inter se fiet manifestus utriusque dissens Mihi ergo superlativus vicem in hac locutione perpetuo ger videtur comparativi, quod satis patet ex addito ἑαυτοῦ, qui

632 nitivus nisi per ambages, || quas aperit Theodorus Gramma cus, superlativo accommodari nequit. Deinde non adeo q dem difficile est, quod existimat vir eruditus, Latine conv tere, Ovidio ostendente, ut τὸ ὑπερθετικὸν reddi possit VI Metam. vs. 582. ubi Acheloum fluvium sic loquentem introduc

> *Intumui: Quantusque feror, cum plurimus unquam, tan*
> *eram* ——

i. e. μάλιστα ἑαυτοῦ μείζων, sive μέγιστος ἐγενόμην. *memet* *ior et maximus fui*, ita ut, *cum sim maximus*, *nunquam* *ior*, *quam tunc fuerim.* Quod si quis sufficere hic credat nobii auctoritatem, hunc secuti eadem poterimus brevitate cere *memet ipse fui maximus*, αὐτὸς ἑαυτοῦ μέγιστος ἐγενόμ quando apud illum lib. II. p. 76. edit. Leid. legimus *omni v*

633 *verissimum est*, *certoque certissimum.* Compara||tivum ce non Graecorum hic proprium esse passus idem Ovidius, p concinnitate X. Metam. vs. 523. de Adonide scribit:

> *Nuper erat genitus; modo formosissimus infans;*
> *Iam iuvenis, iam vir, iam se formosior ipse est.* [AD

p. 628 — 33.]

i)idae inservit hyperbolae, alterum comparat: sensus, p[...]n nuperus editor haud percepit, est tanquam scriptum [...]t ἅπασα ὥσπερ ἀγάλμασι πεποικιλμένη ἐστὶν, ὥσπερ οἱ — [...]ideris οὕτως, nihil accedet sensui amplius, ut nihil de[...]t omisso. Ad Euripiden ut redeam ex hoc diverticulo, [...]n nego ex proverbio explicandum, quia negat proverbii [...]oles. In adagio ἔρχεσθαι aeque, ac διά propria et vul[...]i pollent significatione, secus fit in Atticis loquendi mo[...]In quibus διά aequipollet ferme τῇ μετά cum. Ignis ut [...]a, et aer proprie pertransiri potest, at non nisi cum [...]iculo, hinc usus metaphoricus. ἀπέχθεια, συμφορά, μά[...]φόνος, et quae talia plura sensu diverso. Proverbio [...]ntur multi linguae utriusque scriptores. Vid. Torrent. Horat. lib. II. Od. I. vs. 6. Erasm. in adagio: *Per ignem [...]dis*. Wolfium ad Liban. epist. LXX. et in Curis Phi[...]ad || Pauli locum *). Addo Xenoph. in Sympos. p. 515, 22
[...]. edit. H. Steph. [cap. IV, 16.] ἐγὼ μετὰ Κλεινίου κἂν διὰ [...]ρὸς ἴοιμ. Conf. Polluc. III. cap. 28. Qui dativum ad[...]xerit inveni neminem. Sed fingamus hoc posse fieri; [...]t quo sensu? aut enim valebit *alicuius gratia caput peri[...]lis obiicere:* aut ex Atticae phraseos ingenio *grassari [...]versus aliquem periculis, periculorum auctorem existere;* [...]um sensum ἄνω κάτω στρέφων ego quidem haud extude[...]m. Iam quid periculi significatio ad Clytaemnestram? [...]ae utique illa cum proferret Electra omnibus periculis [...]t defuncta, nec cui periculorum, sed exitii causa fue[...]t filia. Sed taedet me diutius hanc cramben coquere: [...]ius exequi debui, quod videam commentum aliis erudi[...]s complacuisse. Ceterum quam bene dici possit non *urbi [...]odo*, sed et *homini* ἔρχεσθαι διὰ πυρός, et διὰ πυρὸς καὶ δο[...]ς pro *igne ferroque grassari* vel *saevire* probe teneo; at [...]iam recte secusve de quavis alia pernicie adhibuerit Eu[...]ides haud definiam, quanquam similium παρακεκινδυνευ[...]μένων exemplis se tueri possit. Cogitavi quidem ususne [...]rte an sit eo tropo, quo vs. 1121. legimus ζωπυρεῖν νεῖκη, [...]c ut dicat Electra *instigavi fratrem, eique auctor fui ad [...]em tuam, o mater, audendam.* Et in priori loco *rixarum [...]dissidii causa fuit alteri coniugi.* Vel denique veni matri [...] lucem || cum periculo i. e. *suo cum periculo mater me pe-* 23
[...]*it;* ut in Phoen. vs. 1591. πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς [...]λεῖν. Et ibi *venit Hesione in Neoptolemi thalamum cum pe[...]ulo alterius coniugis.* Verum utcunque a sensu loci utrius[...]e haud videantur aliena, prius etiam non adversetur

---

*) Liban. Tom. II. p. 71. a. [vol. I, p. 142, 12. Reisk.] τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἅμα ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ λύπην —— οὐδ' ἂν εἰπεῖν, ὅση μοι κατέσχε τὴν ψυχὴν, δυναίμην. ὅτε φόβος ἠνάγκαζε πατέρας τοὺς αὐτῶν καλεῖν παρ' ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐκ πυρός. [*ADD.* p. 653.]

linguae genio, modo πῦρ ut dixi sic usurpatum probari possit; tamen mihi neutrum placet; imo alterum locutionis ratio non admittit; quippe sic διὰ πυρὸς ἔμολον referretur ad Clytaemnestram, quo per naturam phraseos referri nequit. Hoc indicamus ne quis ex hac animadversione occasionem arripiat pingue aliquod miscellaneorum caput conficiendi. Veriora indagent alii et vincant. Mihi sufficit incommoda indicasse, quae me moveant, ne discessionem facere queam in aliorum sententiam, atque priora verba luce perfudisse, qua indigebant *). Aliorum interpretum aberrationes sciens praetereo; tantum addo, non aliunde, quam non satis perspecta locutionum harum indole factum videri, ut Faber in illo Aelian. V. H. lib. XII. c. 31. οἶνοι διὰ σπουδῆς ἰόντες corrigeret φήμης. quia scilicet magis putabat consentaneum vinum dici διὰ φήμης ἰέναι *fama et sermonibus hominum celebrari*, quam διὰ σπουδῆς. Insecuti editores probant σπουδὴν pro *pretio* etc. recte se
24 habere, sed de quo nec Fabrum dubita||visse crediderim. Unicum adfert exemplum Perizonius quod est adpositum, adde si lubet Aelian. de Anim. lib. XI. c. 10. med. lib. XIII. c. 25. lib. XIV. c. 29. et XVII. ult. Graeco more Ovid. XVII. Heroid. vs. 246.

Ibit per gladios, hei mihi! noster amor.

i. e. διὰ ξιφῶν εἶσιν aut χωρήσει διὰ ξιφῶν **), quod video etiam observasse H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. IV. p. 670. B.

Cap. IV.

Vs. 127. *Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.* Imitatus Soph. in Aiac. vs. 227. *φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.*

---

*) Scripseram haec, cum evolvens *l'Histoire de l'Academie Roy. des Inscript. et Belles Lettres* invenio cl. Sallier de Euripidis loco in Electra hunc in modum commentari „*Nôtre état est bien deplorable, dit Electre; c'est à moi qu'il faut s'en pren-*
634 *dre, car j'ai poursui||vi ardemment la mort de ma mère, malgré tout ce qui s'y opposoit, nul obstacle n'a pu m'arrêter.* Pergit monere: *cette expression διὰ πυρὸς μολεῖν est usitée pour marquer là violence d'une resolution, quel qu'en soit l'object, quand nulle difficulté ne peut en detourner. Ciceron l'a employée dans le second livre des Tusculanes* (cap. 25.): *quae flamma est, per quam non cucurrerunt hi, qui haec olim punctis singulis colligebant?* Haec ille; postquam quod additur, prius leg. putasset διάπυρος. quoque magis denuo verba perpendo, hoc magis confirmor, *grassandi* sensu μολεῖν positum, atque διὰ πυρὸς ita accipiendum, ut fecit eruditus Gallus. [*ADD.* p. 683. 34.]

**) Ut plane loquitur Herodian. in Anton. p. 480. [IV, 4, 5.] διέγνω δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου et διὰ βασάνων p. 482. [IV, 5, 7.] [*ADD.* p. 634.]

Vs. 133. Ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων. Alii libri μυχὸν, nonnulli utrumque exhibent ut vs. 462. et Eurip. Helen. vs. 431.*), quod quia haud videtur admittere locus, merito quaeratur, utrum sit praeferendum? attendenti haud erit obscurum longe probabilius τὸ ἄντρων ad interpretamentum suos referre natales, quam μυχὸν, quod haud credam in ||mentem venturum fuisse grammaticis si ἄντρων legissent. 25
Accedit, quod verbi structura cum quarto, quam secundo casu longe sit frequentior; Aeschylo, si bene memini, perpetua. In Sept. Theb. vs. 906. διήκει τὴν πόλιν στόνος. Pers. v. 605. ἥλιος διῆκε μέσον πόρον. et Agam. v. 484. τὴν πόλιν διήκει θοὴ βάξις. i. e. pervadit. Soph. Aiac. vs. 1020. ὀξεῖά σου βάξις διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας. et Oed. Colon. vs. 310. πολὺ ὦ γέρον τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας. adde Philoct. vs. 260. Similiter Eurip. Helen. vs. 225. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις. Cum casu secundo Soph. Trach. vs. 1100. σπασμὸς διῇξε πλευρῶν. Praepositionem adiungit Ioseph. A. I. lib. XIX. c. 8. §. 2. διῇξε λόγος εἰς πάντας. Longus Pastor. lib. IV. p. 135. [p. 122, 11. Vill.] ταχείας φήμης ἐλθούσης εἰς πάντας: *pervenit ad.* Hinc facile meum fert adsensum Barnes. in Eurip. Iphig. Aulid. vs. 426. διῇξε φήμη ταχεῖα a διήκειν repetendum statuens, non διαΐσσειν, unde Aem. Portus. Dativum addit Herodot. lib. IX. c. 99. φήμη διῆλθέ σφι. et auctor Axiochi in princ. dialogi Ἐξιόντι μοι - διῇξε φωνὴ βοῶντός του. In Herodoti rursus lib. IV. c. 134. τεταγμένοισι τοῖσι Σκύθῃσι ἐς τὸ μέσον διῇξε editur cum iota subscripto, tanquam sit tempus verbi διαΐσσειν, quo iure nescio: hoc scio eam pervasisse opinionem per animos virorum eruditissimorum ut ubicunque ferme ἧξα, διῇξα etc. apud scriptores se offerunt emendare iubeant ᾖξα ex || ἀΐσσειν. Ut in illo Luciani de morte 26
peregr. p. 585. [c. 37. vol. III, p. 358. Reitz.] ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἧξαν, Faber contendit leg. ᾖξαν**). Idem fieri praecipit in Aelian. V. H. lib. III. c. 42. adstipulatores naetus insecutos editores, in his Perizonium, qui idem tentat in Maximo Tyrio, hac nixus ratione, quia sic maior sistatur impetus. Eccur vero maiorem ibi requiras, quam in eiusdem lib. III. de Anim. c. 26. ἦλθε πρὸς τὰ αὑτοῦ τέκνα, εἶτα ἐπὶ τὴν νομὴν ἧξεν. aut in Luc. fugit. p. 594. [c. 6. vol. III, p. 368. R.] ἧξα οὐκ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας εὐθύς. Sic dicant idem in his aliisque similibus faciendum ob rationem allegatam mihi quidem difficulter persuaserint, qui non maiorem impetum agnosco in exemplis allatis, quam in hoc Themist. orat. VII. p. 95. b. οὐκ εὐθὺς ἧκεν ἐπὶ τὸ σίδηρον. Sed dabo procedere rationem, ne

---

*) Et Cycl. vs. 478. ἐκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν. [*ADD.* p. 634.]

**) Ut editur in Eurip. Electr. vs. 844. εὐθὺς ἧξαν εἰς δόρυ. [*ADD.* p. 635.]

sic tamen τῷ iota fuerit opus, cum in promtu sit eiusdem potestatis verbum ἄττειν, cui, quod quidem sciam, grammaticorum nemo illud adpingendum praecepit. Theon Sophista p. 1. ἄττουσιν ἐπὶ τὸ λέγειν. Aelian. V. H. lib II. c. 44. ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἄττειν. Isaeus orat. de Nicostr. heredit. p. 47. [St. p. 72. R.] οἱ μὲν εὐθὺς —— ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες οὗτοί εἰσι. Max. Tyr. Dissert. X. [XXVI. vol. II, p. 19. R.] Ὄρεξις τοῦ ὁμοίου πρὸς τὸ ὅμοιον ἄττοντος φύσει. Aristid. Tom. I. p. 406. [Cant.] αὖραι —— ἄλλαι δι' ἄλλων διάττουσαι (sic leg.) τόπων. Idem p. 644. διῇξε σέλας ἐκ δεξιᾶς. Quid
27 quod dubitem prope an per canonas grammati||cos vocales αι per diaeresin ex verbi natura separatae coalescere possint in ᾳ et ῃ. Hoc scio apud poëtas ἀΐσσειν occurrere disyllabum, sed id per synizesin fit, nec monere praetermittunt grammatici, vid. eos ad Soph. Trachin. vs. 400. et 856. certe hoc prius erat probandum quam ubique intrusum irent v. d. quod etiamsi ostendatur, vel sic nihil aliud inde conficietur, quam ubi ex librorum fide editum comparet, ibi retinendum, silentibus Mss. non arcessendum, quod et passim apud comicum facit Kusterus, ut in Nub. vs. 543. εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσα recte quidem Frischlini corrigit versionem, at praeter necessitatem εἰσῇξε substituit. Si vertisset Frischlinus *neque introduxit faces*, ecquis culparet? Non me latet Phrynichum et Thom. Magistrum aoristum damnare priorem verbi ἄγω; verum est hoc eorum praeceptum eodem habendum loco, quo pleraque. Aristid. Tom. I. p. 632. [Cant.] ἃ —— τοὺς λόγους ἧξε μετ' εὐδοξίας. Thucyd. lib. II. c. 97. φόρος ——, ὅσον προσῆξαν ἐπὶ Σεύθου. Petrus Apostolus epist. II. c. 2. vs. 5. κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας. Xenoph. Ephesii illud lib. I. p. 13. [c. 10. p. 18, 2. Loc.] μελλούσης τῆς νεὼς ἐπανάξασθαι adversus crisin viri eruditissimi praefracte tueri nolo; nec quia codices variant advoco Soph. in Aiac. vs. 450. φρένες διάστροφοι γνώμης
28 ἀπάξαν τῆς ἐμῆς. quanquam dissimulare nequeam mihi || videri leg. μ' ἀπῇξαν, videsis et Schol. Mitto eiusdem fabulae vs. 39. πρὸς τί δυσλόγιστον ἧξεν χέρα. In Themistio item orat. XIII. p. 166. a. οὐ μεθιέμην ἤδη τοῦ τάχους τῆς ἄγρας, ὡς ἄξαντός με ἐπὶ τὴν ἄγραν οὐ χαλεπῶς. videri potest leg. ἄξοντος. Sed nec εἰσάττειν nec εἰσάγειν hic placeat; nonne tertium suppetit verbum ad sensum loci aptissimum, nempe εἰσήκειν? de cuius probitate ne dubites, quia auctoritate dubia citatur in Ind. Thes. L. Gr., en tibi Aristid. Tom. I. p. 553. [Cant.] συσπειραθεὶς ὡς εἶχον εἰσῇξα εἰς τὸ δωμάτιον. et Aesch. in Agam. vs. 1190. ὁ χρησμὸς ἔοικεν εἰσήξειν. Equidem satis mirari nequeo Kusterum in eadem comoedia vs. 992. Suida duce probare εἰσάττειν prae edito εἰσιέναι, nihilominus sui oblitum ubique inculcare ἀΐσσειν, ut iterum in Eccles. vs. 787.: hic enim si διάξειεν, ut vult, est a διαΐσ-

σειν, cur non scriptum διαΐξειεν, ut παραΐξας vs. 833. παράϊξον vs. 982. ἀναΐξας in Pluto vs. 723. Idem facit in Ran. vs. 575. atque alibi.

Vs. 134. lin. 6. Schol. A. οὔτε καταμήνια βλέπει l. λείπει. lin. 2. a fine ὥστε γείτονες ἄζωτοι ἔκιον. scribe ὡς τὸ —— ἄζωστοι —— hemistichium est Hesiod. in Ἔργ. κ. ἡ. v. 345. In Schol. B. ad vs. 189. l. γῆν.

Cap. V. 29

Vs. 219. Μελαμβαθύς. Alii libri μελαμβαθὴς ut videtur rectius et ex analogia aliorum compositorum e βαθύς. Eurip. Phoen. v. 1017. σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ δράκοντος. In Schol. B. ad vs. 212. lin. 5. l. συμβουλαί.

Vs. 262. Ἄθλων ἔκλυσιν. Schol. B. legit ἄθλου. Eurip. Iphig. Taur. vs. 899. κακῶν ἔκλυσιν φαίνειν. et ἐκλύσασθαι τῶν κακῶν Longus Pastor. lib. II. p. 70. [p. 68, 3.]

Vs. 300. Ἐπώνυμον ῥεῦμα. Uterque Schol. explicat ὠκεάνιον et ὠκεάνειον. Displicet Stanleio expositio, nec se alibi legisse ait; at habet Suidas ὠκεάνειον ῥεῦμα, neque video quid repugnet analogiae. Apud Schol. B. ad versum modo 290. l. συμπάσχειν σοι.

Vs. 346. lin. 5. in Schol. B. l. σὺ δέ με ἀκούων. et vs. 351. lin. 4. in altero τοῖς θεοῖς.

Vs. 348. Πρὸς ἑσπέρους τόπους. Spanhem. ad Callim. hymn. in Del. vs. 174. malebat legere || πρὸς ἕσπερον, aut ἑσπέρους τόπους. Quod, quid sit, ignoro. Forte corrigi voluit ἑσπέρου, ἑσπερίους vel ἑσπέρας. Utcunque est, non videtur ista scribens vir illustris ad animum revocasse adpellativa saepe poni pro adiectivis Soph. Aiac. v. 286. ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, quae verba, ut hoc obiter observem, citat Suid. in v. ἄκρας νυκτός, atque explanat per ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἑσπέριοι ἢ ὅτ' ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. mutila haec videntur Kustero, et post ἑσπέριοι inserendum putat λύχνοι, praecipiti sane iudicio, Scholiasten si inspexisset vir doctus didicisset geminam proponi explicationem, atque vel intelligi ἀστέρες, vel ex eo scribendum ἕσπεροι ἀστέρες. Hesych.: ἑσπέριος, ἕσπερος. et deinde ἕσπερος, ὁ ἀστὴρ ——. 30

Vs. 349. Ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
Ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος ——.

Nihil praesidii hic invenio Pindaro adversus Scaligeri censuram, quod sibi reperisse videbatur P. Petitus Observ. Misc. lib. III. c. 24.: diversissima quippe est ratio. Ne tantum intercederet discrimen, legit quidem distinguitque Petitus

Ἕστηκε κίων, οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
Ὤμοις ἐρείδων ἄχθος ——.

Verum unde istam lectionis diversitatem arripuerit non
31 prodit; ut facile adpareat aut || ex coniectura, aut male inspecto loco nata *): nihil enim variant codices, quos consuluerunt editores **); nec dissentiunt editiones; suffragante insuper Eustath. ad Odyss. *A*. p. 18, 26. [Bas. p. 1389, 10. Rom.]: quid quod non potuerit aliter scribere Aeschylus manifesto imitatus Homerum l. d. vs. 53. ut bene observat Stanl. speciosius advocasset Petitus Herod. lib. IV. c. 184. quo teste *οἱ ἐγχώριοι* Atlantem dicebant *κίονα τοῦ οὐρανοῦ εἶναι*. Verum ne sic quidem verba Pindari non premeret incommodum, quod vidit Scaliger. Herodotus enim refert sermonem vulgi, eumque de Atlante; at Pindarus Aetnam *οὐρανίαν* vocat *κίονα*. Illum si, ut Aeschylus, ad Homeri exemplum non coeli modo, sed et terrae *κίονα* dixisset, nunquam in Scaligeri reprehensionem incurrisset. Rationem, quam Petitus haud perspexit, pete ex Eustathio l. d.

Vs. 435. Schol. A. lin. 3. *Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους*. Spanh. ad comici Ran. vs. 950. et quem laudat Menagius substituunt *Αἰσχύλου*, quod a Sophocle non legamus tale drama profectum; qui si error est, quis Scholiasten eo immunem praestiterit? ***)

Vs. 394. In Schol. B. l. *ἐφ' ἑνός*. Quod dicit verba *videndi* ob rationem allegatam haud construi cum casu secundo, vereor ne exceptionem ferat †). Certe si verba Longi

---

*) Nisi forte Meurs. secutus ad Lycophr. Cassandr. vs. 280. qui ita exhibet, prout ibi suo scopo inserviunt. [*ADD*. p. 635.]

**) Ut nec Vossiani tres in Bibl. Leid. aut Hulsian. quem eadem servat, nisi quod hic *κίονας* praebeat. [*ADD*. p. 635.]

***) Idem licet dictet Auctor Etymologici in v. *ἄπτετο* [p. 183, 19.] [*ADD*. p. 635.]

†) Vs. 378. Pro *ὀργῆς νοσούσης* Plutarchus cum Eustathio citant *ψυχῆς νοσούσης*, quam pro vera lectione habet H. Steph. putans Ciceronem III. Tusc. cap. 31. vertendo: *mederi posse rationem iracundiae*, nec ipsum aliter legisse; siquidem *ψυχήν* recte convertere potuerit *iracundiam*; sed pro *rationem* leg. contendit *orationem*; cum quia hinc aliena sit vox *ratio*, tum quod pluralis *λόγοι* ne quidem hunc sensum admittat. Favere prae-
633 terea || lectioni *ψυχῆς*, verba *κέαρ*, et *θυμόν* in verbis proximis. Sed opposuere se H. Steph., Stanlei. et Davisius, qui provocat ad consensum codd., Schol. auctoritatem, et versionem Ciceronis: nec diffiteor et me his argumentis moveri, ut editam genuinam adgnoscam scripturam; de altera licebit dicere, quod monui supra ad Sept. Theb. vs. 598. et Agam. 596. Sed difficultatis non nihil remanere videtur in eo, quod non aeque commode dici videatur *ὀργὴ νοσοῦσα*, atque *ψυχή*; verum adsentior Schol. atque optime per *ἀγρίαν καὶ ἐπαιρομένην* exponi posse existimo; non Davisio, cui lubuit interpretari *iram aegrotare facientem*. Etsi enim verba nonnunquam neutra transitivam induant naturam, tamen eam nemo facile admiserit, ubi, uti hic loci, alia explicandi ratio ostenditur; quam et merito re-

lib. III. p. 73. [p. 70, 7. Vill.] mendo vacant *Χλόης θεάσασθαι βούλο||μαι*, in contrarium hoc quidem producere li- 32
ceat; nam alia exempla nunc non sunt ad manum.

Vs. 440. *Καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν Ὑμῖν λέγοιμι.*

Legendum suspicor vel *καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἐν* —— vel *κἂν γὰρ εἰδυίαισιν ἂν* —— ubique enim praepositionem additam re-

---

ficit vir in his literis facile princeps in Eurip. Rhes. vs. 446. ubi *ἡμέ||ραν ἐξ ἡμέρας πίπτειν*. Idem Davis. secutus Barnes. transi- 637
tive explicat *cadere facio*. Ipse restituendum indicat *ῥίπτεις*, quae et sententia fuit Sallierii, vid. *Hist. de l'Acad. Roy. des Inscriptions et Bell. Lett.* Tom. III. p. 184. Canterus coniecerat *πέττεις* vel fortasse *πέπτεις*; quam ingeniosam dicit coniecturam Barnesius, si *πέττειν* significaret *calculis* vel *alea ludo*, ut ille deceptus putarit; quod cum sit *πεττεύειν*, et *πέττειν coquere*, in eo Canteri insignem sibi notasse videtur errorem: idemque credo putabat Sallierius, unde is, qui illius nobis emendationem exhibet, Canterum scribit *πίπτεις* mutasse in *πεττεύεις*; existimans fortasse indignum Cantero prius adfingere, quod debeatur operarum oscitantiae; qui adeo erroris immunem dum praestare cogitat virum doctum, falsam ei tribuit coniecturam, atque una cum Barnesio prodit, verae se non cepisse mentem. Quovis enim || pignore certare ausim, Cante- 638
rum ita coniectantem ipsam *coquendi* significationem verbis credidisse aptam; quod ut lectoris iudicio itidem permittatur, locum integrum adponam; obiicit nempe Rhesus Hectori:

Σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος
Κ' οὐδὲν περαίνεις· ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
Πέπτεις, κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην.

Vides opinor *πέπτειν* sive *πέττειν ἡμέραν* significanter dici, pro *diem ex die consumere*, *τήκειν καὶ καταναλίσκειν*, prout exponit Schol. Pind. Olymp. Od. I. vs. 132. [v. 81. sq. Bkh.] ad verba:

Τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
Καθήμενος ἕψοι μάταν; ——

Idem Pyth. Od. IV. vs. 330. [v. 185. sq. Bkh.]

—— *Μή τινα λειπόμενον*
Τὸν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν
Αἰῶνα πέσσοντα. —— ——

ubi iterum vid. Schol. Quid quod apud Hom. Il. *B.* vs. || 237. 639
πέσσειν γέρα nonnulli itidem exponebant *κατακυβεύειν* teste Eustath. ad Il. *B.* p. 160, 16. [Bas. 211, 30. Rom.] derivantes a *πεσσός*, ex quo iterum Canterum nihil novi commentum, etiamsi ita, ut putat Barnes. intellexisset, adparet. Sed ad Davisium ut redeam; tuetur idem adversus H. Steph. Ciceronis versionem, qua *λόγοι* reddit *rationem*, quod *λόγοι* vel *orationem* vel *rationem* significent, atque posteriorem potestatem placuisse Tullio. Verum adfirmanti haec viro erudito erant probanda; cum istud ipsum negasset Stephanus. Ad rem pertinet locus Senec. lib. III. de Ira, cap. XXXIX. *primam iram non audebimus oratione mulcere, surda est et amens.* Dicas fere ex Aeschylo haec petita, adeo sunt gemina. [*ADD.* p. 635—39.]

perio Thuc. lib. II. c. 36. *μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος ἐάσω.* Aristid. de Parapth. sub ipsum princ. [T. III. p. 618 Cnt.] *περὶ αὑτοῦ* —— *τι λέγειν* —— *ἐν τοῖς ἀκριβῶς εἰδόσιν.* et p. 620. *ἐν εἰδόσιν ἦν τὰ λεγόμενα* *). Nec aliter videtur legisse Schol. A. conf. interpr. ad Thuc. lib. VI. c. 77.

Vs. 443. *Φρενῶν ἐπηβόλους.* Similiter Soph. Antig. vs. 498. *εἶδον λυσσῶσαν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.* citat ex alterutro Eustath. ad Il. *Z.* p. 479, 22. Bs. [625, 37. Rom.]

Vs. 458. *Σοφισμάτων.* Ex Schol. A. discimus in libris quibusdam comparuisse *νοσφισμάτων*, quod haud spernendum duco: sensus erit perquam adpositus *arithmeticam omni fraude superiorem*, cui nempe obnoxii sunt eius imperiti; non tamen sum nescius *τῇ δημώδει* suffragari Stobaeum, et pondus ei accedere haud leve ex iis, quae notat Stanl. In eodem Schol. ad vs. 457. lin. 3. forsan leg. *προςῆψα.* vs. 460. lin. 4. *ὅπως* et lin. 5. ut et in Schol. B. *ὑφ' ἅρματα.*

23 ||Vs. 491. *Συνεδρίαι.* Verbum est augurale; contrarium *διεδρία* Aristot. Hist. Anim. lib. IX. c. 1. sub med. *τοῖς ὠμοφάγοις ἅπαντα πολεμεῖ, καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις* —— *ὅθεν καὶ τὰς διεδρίας καὶ τὰς συνεδρίας οἱ μάντεις λαμβάνουσι. δίεδρα μὲν τὰ πολέμια τιθέντες· σύνεδρα δὲ τὰ εἰρηνεύοντα πρὸς ἄλληλα.* Aelian. de Anim. lib. I. c. 48. *ὀττεύονται πρὸς τὴν (κόρακος) βοὴν οἱ συνιέντες ὀρνίθων καὶ ἕδρας καὶ κλαγγὰς καὶ πτήσεις αὐτῶν.* add. lib. III. c. 9. et VIII. c. 5. hinc *ὄρνις οὐκ εὔεδρος* apud eundem lib. XVI. c. 16. quo et pertinet *ἔξεδρος.* vid. Spanh. ad Callim. hymn. in Pallad. vs. 124. in Schol. B. ad vs. 495. lin. 1. l. *μηρῶν.*

Vs. 508. *Εὔελπίς εἰμι τῶνδε σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι*
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

Scholiastes A. iunxit *εὔελπίς εἰμι τῶνδε*, rectius alter cum interprete *τῶνδε* copulat cum *δεσμῶν*, probante hoc et H. Steph. Praepositionem *ὑπέρ* addit Themist. orat. XIX. p. 221. c. *εὐέλπιδες ὑπὲρ τῆς τοῦ ἦρος εὐετηρίας*, tertium casum Athen. lib. I. [p. 17. b.] *εὔελπις ἦν τῷ γάμῳ*, quod nescio cur Casaubono Animadv. c. XIV. durius fuerit visum. Structura certe non debuit virum magnum offendere, eadem quae *τοῦ ἐλπίζειν.* Thuc. lib. III. c. 97. *τῇ τύχῃ ἐλπίσας* et Basil. Tom. II. p. 389. a. *ἑαυτῷ ἐλπίζων*, quod ibidem mox dicit *ἐπελπίζων ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ.* Obstitit forte brevitas et ma-
24 lebat *εὔελπις ἦν τεύξεσθαι τοῦ γάμου* ut loquitur Lon||gus Pastor. lib. IV. p. 125. [p. 112, 14. Vill.] Voculam *ἔτι* si iun-

*) Iunge sis Isocr. Euagor. init. [p. 189. St. §. 5. Bekk.] itemque Herodian. in princ. Macrini. [*ADD.* p. 639.]

gas *τῷ ἰσχύσειν* vacabit Attice ut vs. 906. *ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς ἔσται ταπεινός.* sin referas ad *λυθέντα* valebit *posthac, olim.*

Vs. 535. *Μήποτ' ἐκτακείη.* Exponit Schol. A. [ad vs. 526.] *μηδέποτε πληρωθείη,* addit dictum *ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κηροῦ,* de quo, ut nive proprie soleat adhiberi. Stanl. putat eum scripsisse *μηδέποτε μὴ πληρωθείη.* Scilicet ut negatio repetita adfirmet, *semper* impleatur, non attendens sic legendo contrariam plane emersuram mentem. Etenim quonam alio pacto delentur notae et *τύποι cerae nivive* impressi, quam cum liquescentibus his implentur*). Hesych.: *ἐκτετηκότας, ἀποπληρώσαντας.* In proximis ad vs. 525. leg. in Schol. B. *πάντα διοικῶν.*

Vs. 553. *Διὸς ἁρμονίαν* i. e. *ὅρον, ἁρμόν* et hinc *θέλημα* ut exponit Schol. Infra vs. 620. *βούλευμα δῖον.* Alias simpliciter notat *συμφωνίαν,* unde de eodem Iove Aristid. Tom. I. p. 9. [Cant.] *σὺν ἁρμονίᾳ καὶ προνοίᾳ πάντα ποιεῖ.* Vid. et Pollux lib. VI. c. 33. [VI, 141.]

Vs. 564. Schol. B. l. *ἐν πετρίνοισι*] *τοῖς ὀρείοις ἢ στερεοῖς, διὰ τὸ ἐν τῇ* ——. Gravius adfecta verba eiusdem ad vs. 561. *ἔδνα ἀπὸ τοῦ ἐδνεῖν τὴν εὐνὴν, ἢ τὸ ἴδιον ἐχνέον τὸν αἰγιαλόν.* Ferri posse videntur priora; nam Hesychius novit *ἐδνεύειν* pro *ἐνεχυράζειν,* at quid sibi velint reliqua expediant alii.

Vs. 577. Deficiunt quaedam in Schol. B. || lin. 2. forte 35 ex altero hoc modo supplenda *κατὰ τὴν τῶν ποιμνίων εἰσαγωγήν.*

Cap. VI.

Vs. 617. *Δωρεάν.* Nihil opus existimo cum Schol. *δωρεάν* hic accipere *ἐπὶ κακοῦ.* Magis id obtineat vs. 627. et aperte in Soph. Oed. Colon. vs. 445. [v. 430. sq. Br.] *ἐξεκηρύχθην φυγάς· εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.* Ut *δωρεῖσθαι* in eiusdem Electr. vs. 1497. [imo v. 1383. Br.] *δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ ἐπιτίμια τῆς δυσσεβείας, οἷα δωροῦνται θεοί* **), et *δόσις* in Eurip. Alcest. v, 1071. *οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην, χρὴ δ' ὅστις εἶ σὺ καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.* atque ita *διδόναι κακόν* et Lat. *dare malum* etc. vid. Lex. Huc refero verba Flori lib. III. c. 5. §. 30: *dissidentibus de regno fratribus arbiter factus* (Pompeius) *regnare iussit Hircanum, Aristobulo, quia renovabat eam rem, catenas dedit.* Certe quid impulerit viros eruditos ut locum sollicitarent, nullus || exputo. Si scripsisset Florus *regnum* 36 *Hircano, Aristobulo* —— *catenas dedit,* ecquis offenderetur? nunc cum structura mutata aliis verbis id ipsum di-

---

*) Sic *ἐκτῆξαι γράμματα* Aristoph. Nub. vs. 770. [*ADD.* p. 640.]

**) Lycophr. vs. 910. [*ADD.* p. 640.]

oat cur minus feramus? Parilis ratio est τοῦ κερδαίνειν apud Ioseph. A. I. lib. VII. c. 8. §. 1. ὄνειδος καὶ κακοδοξίαν ὁ οἶκος κερδανεῖ, et aliorum haud paucorum. vid. infra ad vs. 950.

Vs. 633. Ἱστορήσωμεν. Male Thom. Mag. ex hac fabula citat ἱστόρει τι σοι φίλον, quod est Soph. in Electr. vs. 319. Levius peccat in v. μάλη, pro μασχαλιστήρ ex versu 71. ut videtur laudans μασχαλιστής. Similia ἁμαρτήματα μνημονικά se offerent in sequentibus. Mox apud Schol. B. ad vs. 637. lin. 3, scribe λέγει, et in altero ad vs. 638. lin. 3. οἰκτειρηθῆναι. modo talia monere sit operae pretium.

Vs. 645. Προσέπτατο. Supra vs. 115. ὀδμά με προσέπτα. vs. 557. μέλος προσέπτα. Soph. in Aiac. vs. 283. ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο, et Eurip. Alcest. vs. 421. ἄφνω κακὸν προσέπτατο. Herodoto placuit ἐσέπτατο lib. IX. c. 99. φήμη ἐσῆλθέ σφι ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον πᾶν. et c. 100. ἡ κλήδων αὕτη σφι ἐσέπτατο. Eunden praebet usum προσπίπτειν. Longus Pastor. lib. III. p. 95. [p. 91, 13. Vill.] ὁ δελφὶς οὐκ ἀγαθὸν ὀδωδὼς αὐτῷ προσέπιπτεν ἐῤῥιμμένος καὶ μυδῶν. vid. Bud. Comm. p. 532. et Suidam. Nec aliter Lat. Plaut. Amph. 1, 1, 169. *Vox mihi ad aures advolavit.* Virg. X. Aen. vs. 510.
37 *Fama mali advolat Aeneae.* et fre||quentius *accidere:* vid. Lex. et interpr. ad Petron. c. 105.

Vs. 650. Ζεὺς ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται. Supra vs. 592. Ἰναχείῃ θάλπει κέαρ ἔρωτι. Recte observat Schol. τῷ βέλει proprie subdi debuisse βέβληται, vel τέτρωται, sed retulisse poëtam ad Amoris *ignem*, non *sagittas*. Nostrum aperte imitatur Soph. in Antig. vs. 1098. [v. 1085. Br.]

> Ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
> Βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ.

ἱμέρῳ πεπληγμένον habes in Agam. vs. 1213, et Eurip. Med. vs. 556. idem zeugma πρὸς τὸ νοούμενον obtinet quoque aliis in verbis; sic μελανθὲν αἷμα in Soph. Aiace vs. 945. [919. Br.] pro ὃ χυθὲν μελαίνει. Idem in Electr. vs. 122. τίν' ἀεὶ τάκεις i. e. ἔχεις ὥστε σε τήκεσθαι. Vid. utrobique Schol. noster Sept. Theb. vs. 519. στάδαῖος ἧσται διὰ χερὸς βέλος φλέγων. Adde si lubet ad Hesych. v. ἐξεπύρωσεν. Ceterum monet me locus praesens de Soph. Trach. vs. 148. quem male intellexit interpres θάλπος θεοῦ vertens *ignem amoris*, pro *solis*. Theophyl. epist. XXXIX. ἡ γῆ δύο ἡλίοις οὐ δύναται θάλπεσθαι. In eiusdem poëtae Philoct. vs. 38. ῥάκη θάλπεται ex consequenti est *siccare*.

Vs. 651. Ξυναίρεσθαι Κύπριν θέλει. Bene ni fallor exponit Schol. A. ad vs. 641. θέλει συμβοηθῆσαι αὐτῷ καὶ τὴν Ἀφροδίτην, minus recte alius ad vs. 651. per συνουσιάζειν: quocum facit Schol. B. nisi hic, quod suspicor, scripserat
38 μετα||συλλαβεῖν —— Ἀφροδίτην. Vertendus erat locus, *cu-*

pit una Venerem adiuvare se, ut potiatur amore. Paulo post in priore Schol. ad vs. 656. lin. 8. l. μηνύοντες.

Vs. 660. *Θεοπρόπους.* Citat Thom. Magister in hac voce. Addit θεοπρόπον pro *vate* apud neminem veterum occurrere. Quam vere nescio. Hesychium scio, Suidam et Eustathium exponere μάντιν, προφήτην. Et ἔπος θεοπρόπον pro μαντείῳ vel θεοπροπίῳ est in Soph. Trach. vs. 835 *).

Vs. 674. *Φρένες διάστροφοι.* Laudat idem Magist. in v. διάστροφοι ex memoria, et hinc ut fit vitiose, coniunctionem tamen haud videtur omissurus fuisse, ut legendum videatur καὶ φρένες. Quomodo noster, sic Soph. in Aiace v. 449. ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι. infra Suppl. vs. 1024. ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

Vs. 677. *Κερχνείας ῥέος.* Steph. Byzant. aliisque geographis eadem quae hic Κερχνεία dicitur Κεγχρέα et Κεγχρίς. Ut noster sic Callim. hymn. in Del. vs. 271. quem perite contra Frislini emendandi impetum tuetur Theod. Graev. et Spanhemius, qui et probabili coniectura ad hymn. in Pall. vs. 581. sequenti versu pro ἄκρην scribendum iudicat ἀκτήν.

Vs. 683. *Γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.* Quidam libri γῆς πρὸς γῆν, quos sequitur Schol. B. sed legitima est locutio, quae editur. Aristid. Tom. II. p. 320. [Cnt.] γῆν πρὸ γῆς φεύγειν. Add. Bergler. || ad Alciphr. lib. II. epist. 2. et Suid. v. πρὸ 39
γῆς. Similes loquendi modos praebet praepositio ἐξ. Longus lib. II. Pastor. p. 35. [p. 35, 5. Vill.] κλάδον ἐκ κλάδου ἀμείβειν. Basil. Tom. I. p. 54. d. θύρας ἐκ θυρῶν. Idem Tom. II. p. 121. c. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ὑπερτίθεσθαι, quod addita insuper τῇ εἰς protulit Herod. lib. IX. c. 8. ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβάλλεσθαι. Iterum Longus lib. III. p. 91. [p. 88, 4. Vill.] χρόνον ἐκ χρόνου ἕλκειν. ut Aeschin. in Timarch. p. 14. [imo p. 9. St. 85. Rsk.] ἀνεβάλλετο χρόνους ἐκ χρόνων. Idem de falsa legat. p. 51. med. [339. Rsk.] πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτεύεσθαι, ut ἀλλάττεσθαι Themist. orat. X. p. 140. d.: parco pluribus, ne copia fastidium faciat. Minus obvia sunt exempla cum casu tertio, cuiusmodi hoc Eurip. Hel. vs. 196. δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων. et cum διά Soph. Phil. vs. 290. χρόνος διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι.

Vs. 688. *Ἄπεχε.* Legendum suspicor ἔπεχε, prout invenisse videtur suo in codice Schol. exponens σιώπα. Abhinc non longe vs. 695. ἐπίσχες ἔστ᾽ ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς. Adde Eurip. in Phoen. vs. 455. in Electr. vs. 967. atque sic quamplurimis in locis aliis. Conf. Eustath. ad Il. Ξ. p. 973, 33. B. [982, 60. R.]

---

*) Conf. Heliodor. lib. II. p. 107. [*ADD.* p. 640.]

Vs. 689. *Ηὐχόμην.* Editio Turneb. *ηὔχουν*, quod longe usitatius illo poëtis tragicis bene monet H. Steph. vid. Agam. vs. 515. Eum. 564. nec aliter saepissime alibi, si
40 ab || uno Choeph. vs. 213. discedas, ubi iterum *ἐξηύχου* legimus.

Vs. 701. *Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης.* Vide num malis *ἀμφ' ἑαυτὴν*, ob reliquos genitivos, sic in Supplic. vs. 254. *εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.*

Vs. 710. *Τόξοισιν ἐξηρτημένοι.* Utitur hoc loco Thom. Mag. probaturus verbum non modo regere secundum, sed et tertium casum. Deinde ea subnectit exempla quarti casus, quae facile prodant minus ei exploratam fuisse vocis indolem, de qua sic habeto: ab *ἄρω apto, coagmento, adparo, instruo*, foecunda, si quae alia, derivatorum radice proxime succreverunt *ἀρτάω, ἀρτέω, ἀρτίζω* et *ἀρτύω.* Horum tria postrema generalem illam sequuntur adparandi notionem. *Τῷ ἀρτύω* vero insuper adhaesit in specie ut de adparatu usurpetur circa cibos, qui ut sint durando, et reponi possint adaptantur, quomodo de aliis rebus *ἄρω* adhibuit Hesiod. in *Ἔργ.* vs. 610. ubi vid. Graev.: hinc notat *condo* et *condio.* At *τῷ ἀρτάω* nihil obtigit praeter illud adparandi aptandique genus, quod absolvitur adpendendo quidpiam corpori, unde perpetuo ferme notat *pendo, adpendo* tam proprie quam tropice. Quia autem varium in usum varia solent adpendi hinc de armis sermo si sit valet *armare*, si ad ornatum pertineat *ornare.* Hesych.: *ἐξηρτημέ-*
41 *νοι,* || *κεκοσμημένοι.* Haec verbi indoles, quam sequendo sponte se sistit structurae ratio, quae dictat perinde esse, sive dicas *ἐξαρτῶ ἐμαυτῷ τόξα,* sive *ἐμὲ τόξοις*, et in voce passiva seu media (nam eodem plane res recidit) *ἐγὼ ἐξαρτῶμαι τόξα* et *τόξοις.* Hoc tam est perspicuum graece scienti, ut exemplis demonstrari non egeat. At regiminis cum altero casu alia est et diversa ratio, ex quo si locutus fuisset Aeschylus *ἐξηρτημένοι τόξων*, foret *sagittariae dediti, sagittandi studiosi.* Quo pertinent verba Synesii, quae ex epist. XX. adfert Thomas, *διαφερόντως δὲ τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο τῇ* —— *σπουδῇ* —— i. e. *ἐξ ἑαυτοῦ ἤρτητο τοὺς* —— et ponitur active, nec quicquam simile habet locus alter ex epist. III. *χρυσία καὶ λίθους, ἐξήρτητό τε καὶ περιέκειτο.* Ubi eodem modo quo noster scribere poterat *χρυσίοις καὶ λίθοις*, id quod discernere nequivit Magister. Sed scilicet non sapit homo supra triviales grammaticorum canonas, et ubi iudicio decidenda res venit saepissime fallitque et fallitur. Ceterum nec illud ex iis quae disputavimus obscurum est, etsi quidem aeque recte *ἐξηρτισμένοι* et *ἐξηρτυμένοι* in loco praesenti obtinere posset, hoc tantum discrimine, quod *ἐξηρτημένοι* ex verbi usu propius sit et convenientius rei de qua est sermo, sic vicissim *ἐξηρτημένοι* ob

usum restrictum non convenire loco Herodoti lib. I. c. 43. ἐξηρ||τυμένοι λογάσι τε καὶ κνσί, et quod alibi habet σίτῳ ἐξηρ- 42
τυμένοι. Nisi sint, qui ostendere valeant ampliores esse τοῦ ἐξαρτᾶν fines, quam nos novimus.

Cap. VII.

Vs. 708. In Schol. B. l. πεπλεγμένας. vs. 716. in utroque Ἀράξης et Ἀράξην. vs. 722. lin. 17. in priore κατοικίσαι lin. ult. f. φορβάδων. Nisi pro edita facere cuipiam videatur Hesychius, cui φοράδες sunt ἵπποι θήλειαι *).

Vs. 725. Σαλμυδησσία γνάθος. Laudat Eustath. ad Il. Β. p. 233, 42. B. [309, 3. R.] Subsequitur ἐχθρόξενος ναύτῃσιν, unde Soph. in Oed. Tyr. vs. 205. vocat ἀπόξενον ὅρμον. Vid. ibi Schol. et Xenoph. A. K. VII. p. 241. ult. [VII, 5, 12.] de eodem ὅτι ἐκεῖ τῶν εἰς Πόντον πλεουσῶν νηῶν πολλαὶ ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι. Contrario modo *hospitale mare* Flor. lib. I. c. 16. §. 3. pro eo, quod commodos habet portus, ubi vid. omnino Salmas. qui haud immerito eo inclinare videtur, ut existimet Pontum εὔξεινον olim ἄ||ξεινον dictum, non tam 43
propter incolarum barbariem, quae veterum scriptorum est traditio, quam portuum penuriam **).

Vs. 760. Τύραννα σκῆπτρα. Multis inserviit hic locus probaturis adpellativa poni pro adiectivis, atque ita quidem frequenter utuntur vid. Soph. Oed. Tyr. vs. 596. Eurip. Hec. vs. 815. Med. vs. 1066. Hippol. 843. Androm. vs. 3. et 303. Helen. 524. adde ad Troad. vs. 464. Barnes. Sed usus nimium creber facit ut suspicer revera esse adiectivum, uti δοῦλος, δούλη, δοῦλον apud eundem in Ion. vs. 556. 675. et 819. Alexand. vs. 15. [fr. 6, v. 2. Matth.] et 19. [fr. 10, v. 1. Matth.] Antiop. vs. 82. [fr. 10. Matth.] et 84. [fr. 11. Matth.] itemque Soph. in Trach. vs. 306. et cuius comparativus extat apud Herodot. lib. VII. c. 7. Αἴγυπτον πᾶσαν δουλοτέρην ποιήσας. Fragmentum quod leges in Schol. B. ad vs. 753. et iterum Sept. Theb. vs. 250. [v. 229.] est Homeri Batrachomyom. vs. 115.

Vs. 764. Θέορτον. Nostro σύγχρονος. Pind. Ol. Od. II. vs. 67. [v. 36. Bkh.] θέορτος ὄλβος, ubi Schol. illustrat per ὑπὸ θεοῦ ὀρθούμενον, sed scripserat opinor ὁρμώμενον ut hic loci explanant critici; vel potius simul respiciens ad etymon ὀρόμενον: apud Schol. B. ad vs. 776. vid. num malis legere ἐξαπλῶν.

---

*) Vid. omnino et Lycophr. vs. 1286. et Potter. ad vs. 94. [*ADD.* p. 640.]

**) Quanquam et Strabo lib. VII. [p. 221. Cas.] utrumque videatur iunxisse; vid. iterum Potter. ad vs. 1286. [*ADD.* p. 640.]

Vs. 805. *Νᾶμα Πλούτωνος.* Acheronta, non Nil hic intelligi putat Spanh. ad Callim. hymn. in Del. vs.
45 et ad Aristoph. Plut. vs. || 727. et certe diversum a N fluvium hic indicari satis ostendere videntur sequentia.

Vs. 810. *Καταβασμόν.* Geographis *καταβαθμός* m Ionum, qui teste Phrynicho [p. 324. Lob.], Moeride [p. et Thom. Mag. v. *ἀναβασμός*, *βαθμόν* dicebant, At *βασμόν.* Quod sequitur *Ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος* s benti haec praebet ansam suspicandi exciderítne forta in Steph. Byz. vox *νᾶμα*, *ῥεῦμα* vel *ῥέος*, quod de tem *Nilo* nil recorder, et taceant eruditi interpretes. Deri tum *νειλῶτις* quod adferunt ex Eusebio occurrit illico eti apud nostrum vs. 813.

Vs. 824. *Ἃ ἐκμεμόχθηκε.* *Μοχθέω* ut *μογέω* *cum lab et molestia perfero*, *tolero*, *perpetior*, deinde *cum labore p effectumque reddo.* In passivo *adfligor*, *vexor*, *adficior* *lestiis*, quo et spectat usus activi in Aquilae versione E c. VII. vs. 13. *μοχθεῖν ἄνδρα καὶ θεόν.* Eurip. Herc. F vs. 22. et 310. *πόνους*, *τύχας ἐκμοχθεῖν.* Idem Helen. vs. 14 *ἅλις μόχθων*, *οὓς ἐμοχθοῦμεν.* in Electr. vs. 307. *πέπλους* *κίοιν ἐκμοχθεῖν*, et *τέκνα τίκτειν καὶ μοχθεῖν* in Herc. Fur. 281. Dictys apud Plut. Consol. ad Apollon. p. 106. a. e Francof. *ῥᾴων γένοι' εἰ λογίζεσθαι θέλοις*, *ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκ μόχθηνται βροτῶν.* Xenoph. Ephes. lib. I. p. 8. [c. 6. p. 12 Loc.] *δεσμὰ μοχθήσουσι.* a *μοχθέω* descendit *μοχθίζω*, q notat absolute, Homer. Il. *B.* vs. 723.

44 —— *λίπον υἷες Ἀχαιῶν*
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.

Unde Oppian. III. Hal. vs. 329. *καμάτῳ καὶ ἕλκεϊ μοχθίζειν.* lib. IV. vs. 689. *λιμῷ καὶ ὀϊζύϊ.*

Vs. 825. *Ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.*

Haud incommode legi item posset *λέγων*, ut in Pers. vs. *πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν*, *ἃ* ——. Mox vs. 828. in Sc B. l. *μεταξὺ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας.* Ad nostri fortasse cum respiciens ethnicographus dederat illud *Μολοσσὰ οἱ τέρως.*

Vs. 836. *Ἥξας.* Uterque Schol. *ἦξας*, quod praef Ut illico vs. 839. *Ἰόνιος κληθήσεται*, ex fide aliorum c cum *) *κεκλήσεται*: sic noster supra vs. 733. in Sept. T 704. Soph. Aiac. vs. 1388. Lucian. dial. Pan. et M [§. 2. vol. 1. p. 271. Reitz.] *σὸς πατὴρ κεκλήσομαι.* Rarissi si bene memini, alterum apud paulo vetustiores invene

---

*) Quibus adstipulatur Schol. Lycophr. ad vs. 630.: ipse tamen cophron aliquoties *κληθήσεται* habet: vid. vs. 1052. et 1 [*ADD.* p. 640.]

nempe in verbis quibusdam usus futuri tertii ita invaluit, ut priora propemodum prorsus in desuetudinem abierint.

V. 848. Ἐπαφῶν. Schol. legit ἐπαφῶν, quod praeferens scribe itidem θιγών. Parcius utuntur activo. Herodot. lib. III. c. 69. ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα et ibid. ἤφασε τὰ ὦτα. Non paulo usitatior vox media. Synes. epist. 138. πρᾶγμα ἄμαχον ἂν εἴη τὸ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπαφήσασθαι, quomodo et Themist. orat. XI. p. 144. c. || οὐκ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπα- 46
φῶνται, ἀλλὰ δι' ἑτέρων.

Vs. 852. Verba Schol. A. a lin. 5. ad 7. ita turbata sunt, ut nec caput nec pedes habeant; sed deleta una superflua voce, ceterisque hunc in ordinem redactis nihil lectorem morabuntur, πέμπτην δὲ γενεὰν λέγει ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τὰς πεντήκοντα τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας. Πῶς δὲ πέμπτη γενεὰ ἦσαν αὐταὶ ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου, μάνθανε. Πρώτη γενεὰ ——. Hinc quae sequuntur in multis ad verbum conveniunt cum Apollod. lib. II. c. 1. cum quibus qui conferre voluerit haud pauca deteget, quae ibi uncis inclusa teste Galeo in Mss. non comparebant. In proximis Schol. B. ad vs. 857. lin. ult. pro γενέσθαι coniiciebam ἑλέσθαι. vs. 862. δεύσασα. et vs. 865. Λυγκέα. vs. 877. dele ὑπεκκαίουσι. denique vs. 880. lin. 3. leg. ὁ περὶ τὸ ἧπαρ vel ἢ ὃ vel ἢ tantum.

Cap. VIII.

Vs. 878. Οἶστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος. H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. IV. p. 623. c. agens de verbo χρίω hunc cum aliis duobus huius fabulae locis nempe vs. 569. χρίει με || τάλαιναν οἶστρος et vs. 598. νόσος —— μαραίνει με χρίουσα 47
κέντροις observat, in quibus χρίειν adhibeat Aeschylus pro κεντεῖν seu κεντρίζειν. Addere poterat quartum vs. 676. ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα, suspicaturque fluxisse istam significationem *ex consequenti, quoniam si pungamus quempiam stimulo acuto, sanguisque effluens cutim coloret, illitus tali cruore videatur.* In eandem sententiam discedere video cl. A. Schultens Orig. Hebr. Tom. II. p. 36. ut gratuler Stephano, qui suae suspicionis tantum habeat suffragatorem. Ratio si procederet eadem foret, quae aliorum de quibus supra ad vs. 650. Sed eam ne possim hic admittere obstat, quod χρίειν Graecorum de sanguinis, aut istiusmodi alia perfusione ut Lat. *unguere, delibuere, tinguere,* quin ipsum *linere* haud recorder, usurpari; et quod, etiamsi idoneis exemplis probari posset, meque adeo, quod nimis saepe evenit, memoriam fefellisse ostenderetur, tamen nec sic mihi persuadere valeam ea ratione inductum poetam toties in hoc uno dramate et vix centum versuum interstitio ter (quod quis ferret in scriptore non prorsus luteo?) ingratissima repetitione uti phrasi ausurum fuisse, aut, si fecis-

set, impune id laturum, et comicum levissimi momenti
alia in eo reprehendentem, ubi meritissimo eius id facere
48 poterat, tam op||portunam traducendi occasionem sibi elabi
passurum. Unde inferendum videbatur aliam subesse debere magisque reconditam rationem, qua factum, ut cum in tota quanta quanta etiam linguae copia non suppeteret vox aptior rei qua de agit exprimendae, vel invitum identidem repetere coactum, et in quo vel si altero tanto, et plus eo saepius posuisset ne Momum quidem ipsum inventurum fuisse quod culparet. Sed quaenam illa proprie esset, id quidem ut sciri cognoscique iucundum nec praeterea inutile praesagiebat animus, ita non aeque facile indagatu; quod apud nullius aetatis criticos quidquam inveneram, quo nostra qualiscunque industria adiuvaretur *). Et tamen res videbatur eiusmodi, quae non extra omnem spem successus posita esset; itaque tentandum statui, num forte, si minus nostro conatui responderet eventus, ea saltem adferremus, quibus acutioribus per nostras allucinationes via muniretur a senticetis, per quae nobis hic incedendum fuit, purgatior, ad verum indagandum expeditior; quod si assecutus fuero satis bene mecum actum esse, nec plane laborem incassum cecidisse interpretabor.
Iam primum omnium originem verbi remotissime repeto ex *χείρ* tot non Graecarum modo et Latinarum, sed et
vernacularum vocum proma conda, ut si omnes et singu-
49 las cum cuius||que significatus ratione persequi vellem,
longius quam fert institutum excurrendum esset. Inde quippe deducerem *χρῶν*, *χρῆσθαι*, *χρέος*, *χρή*, *χρήζειν*; indidem *χρώς*, *χρόω* etc. plura alia quae commodiori loco reservanda commemorare nihil attinet. Propius huc spectat *χρῶ*, cuius primaria et nativa, et unde reliquae, quas exsequitur Etymologus, defluxere, notio est *admovendi* seu *adplicandi*. Hinc *χραύειν*, *χραίνειν*, *χρώζειν* et *χρίειν*, ex hoc per literarum quarundam accessionem consuetissimam distracta *χρίπτω* et *χρίμπτω*. Quae omnia veluti totidem genuinae illius filiae maternam hereditatem ita inter se divisam possident, ut *τῷ χραύειν* cesserit illa manus adplicatio,

---

*) Sero vidi iam Salmas. ad Solin. p. 330. b. c. idem discrimen iam attigisse, simulque Casaubono aquam haesisse indicasse; en tibi verba viri maximi „Plin. XIII. 3. *sed quosdam crassi*-
„*tudo maxime delectat*, *spissum adpellantes*, *linique iam*, *non*
640 „*solum perfundit unguentis gaudent*. Omnino rescriben||dum
„*stypsin adpellantes* i. e. *στύψιν*, quae crassitudinem unguenti „significat, *linique iam*, *non solum perfundi*, *χρίεσθαι*, *οὐ μόνον ἀλείφεσθαι*. Hinc differentia explicanda unguentorum, „quae *χρίσματα*, et quae *ἀλείμματα* adpellantur apud Athe„naeum, quam vir doctissimus ignoravit. Spissiora *linunt* „*χρίουσι*, liquida *perfundunt ἀλείφουσι*." [*ADD*. p. 640. 41.]

qua aut ipsa per se, aut munita quopiam durioris materiae
instrumento ita aliquid tangit, ut *stringat*, ξίσῃ et ἀμύξῃ;
unde usurpatur pro *leviter vulnero* seu *saucio*, et varia pro-
duxit vocabula tam Graeca, quam vernacula. Reliquis ob-
tigit admotio manus lenior, qua quid mollioris materiae
adplicatur, inde χράειν, χρόειν, χραίνειν et χρώζειν ut pluri-
mum valent *colore imbuere*, et quocunque alio modo *infi-
cere*, *tingere*, *inquinare* et *polluere*. χρίειν tandem in specie
in eam venit *imbuendi tingendique* possessionem, quod fit
oleo, *unguento*, *pharmaco*: quae, quod ita fere soleant esse
comparata, ut, nisi infrictio adhibeatur, non ut alia li||qui- 50
da altius penetrent, hinc χρίσις eam proprie dicit inunctio-
nem, quae non superfuso simpliciter unguine, ut ἄλειψις,
sed accedente insuper et primitus manus, deinde et alius
cuiusque instrumenti virtutisve ope, quo penitius descen-
dat insideatque corporis partibus inungendis, absolvitur.
Atque hoc Lat. proprie *linere*, *illinere* etc., alterum *ungere*.
Haec, ni fallor, vera discriminis est ratio, in qua eruenda
frustra sudavit Casaubonus ad Athen. lib. XV. c. 12. [ad
p. 689. c.] et quam nemo veterum docere vel voluit, vel
obliterata prorsus verbi originis memoria potuit. Vid.
ipsum Athen. p. 689. c. Fueritne cognita Ammonio, an
quae scripsit usus ei suggesserit, non cognitio, pro certo
haud dixero. Perspectam si habuit usque eo αἰνιγματωδῶς
tradidit, ut ne quidem suboluerit viris eruditis id eum
egisse. Verba prout abstersa, quae editionibus quibus-
dam insederat, macula nuper legenda praebuit diligentis-
simus Valckenarius, sic se habent [p. 46. Valck.]: Ἐγχρῖ-
σαι καὶ ἐναλεῖψαι διαφέρει. Ἐγχρῖσαι μὲν γὰρ, ἐπὶ σκορπίου ἢ
σφηκῶν, ἢ τινος τοιούτου λέγουσιν· ἐναλεῖψαι δὲ, ἐπὶ ὀφθαλ-
μῶν. Ponamus iam plus eum docuisse, quam reliquos
grammaticos, qui simpliciter exponunt κατάξαι, παῖσαι, τύ-
ψαι, ἐγκεντρίσαι. (Vid. ad Ammonium notata et iunge
Ael. Dionysium apud Eustath. ad Odyss. B. p. 102, 46.
[Bas. 1450, 36. Rom.]) et haud dubie sub istis ver||bo- 51
rum involucris id ipsum latebit, quod ostendere ingressus
sum. Nimirum, ut Aeschylus simplex χρίειν de *oestro*, sic
frequentius alii ἐγχρίειν usurpant de quibusvis animalibus
ἰοβόλοις nec modo *punctu*, quod fert opinio, sed et *morsu*
venenum instillantibus, atque adeo vere ea virtute ungen-
tibus, qua χρίειν pollere probatum ivi. Hoc autem ipsum
voluisse Ammonium, ut suspicer faciunt, quae addit de
ἐναλεῖψαι. Neque enim ullam habet veri speciem, eum usum
verbi restrictum velle ad solos oculos, quod de quibusvis
aliis membris non dubie aeque bene usurpabitur, quoties
leniorem, qualis oculo tenerrimae corporis parti convenit,
atque eatenus propria est, inunctionem requirunt. Haec
videtur mens esse loci vere aenigmatici, non alia. In quo

si quis non ita facile adsentiri possit, is doceat meliora, ego ipsi facile adsentiar. Ceterum quamvis, ut diximus, haec ita distinguantur; tamen verissime monuit Casaubonus vix reperiri scriptorem, qui differentiam ubique observaverit; quo minus mirum etiam Latinos *unguere*, *tinguere* et *linere* confundere: et licet *linere* proprie adhibeat Virgil. IV. Georg. vs. 99. ubi de apibus

Ardentes auro, et paribus lita corpora guttis.

52 i. e. *distincta* interprete Servio, vel *vario||ta*, ut ex eo Ovid.
IV. Metam. vs. 578. de serpente

Nigraque caeruleis variari corpora guttis.

alibi tamen id negligi docebunt loca apud Nic. Heins. ad Art. Am. lib. III. vs. 232. et 1. Trist. 1, 5. nec non Casaub. et Salmas. ad Spart. Adrian. c. 4. Et hinc *ἐγχρίειν* et *illinere* de oculis non minus quam *ἐναλείφειν* dici obtinuit: vid. Lexica. Itaque et difficulter accedere possum viri magni emendationi in Horat. lib. II, 1, 5. Sed in viam. De *ἐγχρίειν* quod adposui firmat Aelian. lib. I. de Anim. c. 54. *καὶ ἔχεως δῆγμα καὶ ὄφεως ἄλλου* (ita lego) *φασὶν ἀντιπάλων μὴ διαμαρτάνειν φαρμάκων. καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἀκούω πόματα εἶναι, τὰ δὲ χρίσματα· καὶ ἐπῳδαὶ δὲ ἐπράϋνάν τινων ἐγχρισθέντα ἰόν* *). Pro quo *ἐγχρίπτειν* Pollux lib. VI. c. 29. [VI, 125.] *σκόρπιος ζητῶν ὅτῳ ἐγχρίψει τῷ κέντρῳ.* Sic legebatur olim, postea viri docti Iungermanni codicis lectione praeponderare visa ediderunt *τὸ κέντρον*: factum vereor satis valida de causa, quod videatur intelligi posse *ἰόν*. Ut contra instrumenti casus deficit apud Themist. orat. XV. p. 192. a. *τοὺς δράκοντάς φασιν ἐν ταῖς χειαῖς κακὰ φάρμακα βεβρωκότας ζητεῖν, ὅτῳ ἐγχρίψαιντο τὴν τοῦ ὀλέθρου κατασκευήν.* Interim alterum quod placuit habet Aelian. lib. XVI. c. 41. *Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σαορπίους γίνεσθαι —— μεγίστους, τὸ*
53 *κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως.* Cae||terum discimus et hoc ex verbis Themistii, *χρίπτειν* et *χρίειν* aequipollere, nec nisi usui tribuendum quod alterum frequentius unguendi, alterum generalem admovendi sectetur significationem; et hinc Hesychius *χρίμπτεσθαι* inter alia exponit *ἀλείφειν*: et auctor Etymologici *ἐγχρίπτουσα, προστρίβουσα* sicut contrario modo *ἐγχρίειν* illius occupat locum in Plat. Phaedro p. 346. g. [p. 251. d. St.] *ἡ δὲ (ψυχὴ) ἐντὸς μετὰ τοῦ ἱμέρου ἀποκεκλεισμένη πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα*

---

*) Gregor. Palama Declam. Ment. p. 8. *ἀσπίδος θανατώδη ἰὸν ἐγχρίπτουσα ἐπιθυμία.* Add. Bochart. Hieroz. Part. II. lib. IV. c. 29. ubi unum alterumque locum a me productum iam occupatum video. Basilii verba quae habes ibid. extant Tom. I. p. 85. d. edit. noviss. [*ADD.* p. 641.]

τῇ διεξόδῳ ἐγχρίει ἑκάστη τῇ καθ' αὑτὴν, ὥστε πᾶσα κεντουμένη ἡ ψυχὴ οἰστρᾷ καὶ ὀδυνᾶται. Nondum dimittere possum χρίμπτειν. Turbat nonnihil viros eruditos Hesychii explicatio qua χρίμπτεσθαι et χριμφθῆναι exponitur inter alia ἐκπίπτειν, ἐκριφῆναι, et rursus ἐνεχρίμφθη, ἐξεβλήθη: vid. H. Steph. Thes. et Foesii Oecon. Hippocr. v. ἐγχρίμπτειν. quod ut desinat facere accipe qui sic loquitur Pindarum Pyth. Od. XII. vs. 37. [v. 20. Bkh.] ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον, illustrat Schol. τὸν (ita leg. non τῶν) ἐκδοθέντα θρῆνον. Praeterea ut ad χρίπτειν et χρίμπτειν haud obscuris indiciis originem referunt nostrum *grypen* et *krimpen*; sic valde mihi fit probabile indidem repetendum *rimpelen*, quod alia ratione Graece πήσσεσθαι seu πάσσεσθαι dici posse ut suspicarer quondam, faciebat illud Lucilii apud Nonium [c. 1. p. 489, 29. Goth.] *rugosi passique senes*, et unde aliud agens etymon pariter atque notionis rationem pete||bam τῷ *passum*, 54 ut *lac passum* apud Ovid. XIV. Metam. vs. 274. et *uva passa*, cuius conficiendi modum ita tradit Palladius in Octobri tit. XXII. *uvam passam Graecam sic facies. Melioris acini et dulcis, et lucidi botryones in ipsa vite torquebis, et patieris sponte inarescere:* ubi pro *lucidi* tentabam *succidi*, quod saepius apud reliquos rei rusticae auctores et Plin. lib. XV. c. 28. *placent uvae succo*, a *succo* uvas commendari inveniebam, non item *luce*. Sic inquam tunc ludebam, nunc si serio agere velim haud verear minus se adprobaturum, quam quae hactenus de origine verbi sunt tradita. Sed manum de tabula.

Cap. IX.

Vs. 889. Τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτόν. Longus Pastor. lib. II. p. 34. [p. 34, 2. Vill.] ὅρα δὲ εἴ σοι καθ' ἡλικίαν τὸ δῶρον. Mox ὁμαλὸν γάμον recte cepit interpres; secus Schol. Hesych.: ὁμαλόν, ἴσον. Contra Scholiastae adsentiar non Stanleio ἄφοβος referenti ad γάμος. vs. 891. lin. 6. in Schol. || A. 55 forte leg. ἂν, et in altero ad vs. 892. ὁμιλήσασαν Διῒ τὰ ἐρωτικὰ, διὰ τοῦτο ταῦτα παθοῦσαν.

Vs. 903. Ἀπόλεμος ὅδε γε πόλεμος ἄπορα πόριμος —

Miror post Stanleium etiam Spanhemio ad Iulian. p. 256. locum de mendo fuisse suspectum; illum divinare πόρος ἀπόριμος, hunc ex cod. Gall. Reg. pene extra omnem dubitationem ponere leg. εἰς ἄπορα. Mihi certum est correctores in eo loqui, qui quod non intelligebant de suo addiderunt εἰς. Nec vel decem me moveant codices, ab edita ut recedendum putem. Solent enim apud utriusque linguae scriptores nomina verbalia, cognatamque verbis signi-

ficationem sortita easdem admittere constructiones, iisdem-
que praepositionibus iuncta incedere, quibus verba ipsa.
Dativorum exempla videamus prius. Noster Sept. Theb.
vs. 415. *διαλλακτῆρι ἀμεμφία*, hoc ipso dramate vs. 613. *πυ-
ρὸς δοτῆρ βροτοῖς*. Aelian. V. H. lib. II. c. 41. *Κλειὼ εἰς ἅμιλ-
λαν ἰοῦσα οὐ γυναιξὶ μόναις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσιν*, atque sic
intelligo verba Pind. Nem. Od. III. vs. 80. [v. 46. Bkh.] *μά-
χᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσε φόνον*, quae haud cepit Schol.
Eurip. Cycl. vs. 327. *βρονταῖς εἰς ἔριν κτυπῶν*. Apollod. lib. I.
c. 4, 2. *ἦλθεν εἰς ἔριν —— Ἀπόλλωνι*. Aristid. Tom. I.
56 p. 147. [Cant.] *ἑλέσθαι τὴν τοῖς παλαιοῖς Ἕλλησι δια||κονίαν*.
Idem Tom. II. p. 120. *Ἡρακλεῖ μυστηρίων μετάδοσις πρώτῳ
ξένων*, et p. 390. *φθόνος τῶν ἐλαττόνων τοῖς μείζοσι*. His si-
milia vid. in notis Dukeri ad Thuc. lib. V. c. 46. lib. VII.
c. 50. et VIII. c. 21. Imo dativum etiam instrumenti addi-
tum reperio in Aesch. Agam. vs. 1158. *ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς
ἀμφήκει δορί*, et Suppl. v. 318. *ἐφάπτωρ χειρί*. Adde supra
ad vs. 121. Graecos imitatus Plaut. Asin. II, 2, 41. in *τῷ
verbis velitatio*, quod parum provide Meursius corrigebat in
verbivelitatio. His subiungo loca, quibus praepositiones
adduntur. Aristid. Tom. I. p. 492. *λύχνων εἰσφορὰ —— εἰς
τὸ ἱερὸν ὑπὸ τοῦ θεωροῦ*. Noster Sept. Theb. vs. 827. *φόνος
ὑπ᾽ ἀλλήλων*. vs. 1031. *ἄτιμον εἶναι ἐκφορᾶς φίλων ὕπο*. Eu-
men. vs. 453. *πρὸς ἀνδρὸς —— σφαγαί*, et Suppl. v. 369.
λήματ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρός. Eurip. Electr. vs. 1180. *πληγαὶ ὑπ᾽ ἀνδρός*.
Sophocles Electr. vs. 464. *πειθὼ πρὸς ἀνδρός*. Conf. Bos
Exercit. Philol. ad II. ad Corinth. c. IV. vs. 2. Substanti-
vorum rationem sequuntur adiectiva: Aristid. Tom. III.
p. 685. *εἰς τοῦτ᾽ ὃ προεῖπον τελευταῖον*. Iam vero, cum, quod
satis mihi probasse videor per omnes structuras verbalia
regant casum verborum, quid obstabit, quo minus et
transitivae notionis nomina accusativum admittant? Exem-
pla desideras? en praeter praesens vs. 473. *σεαυτὸν οὐκ
ἔχεις εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος*. Si excipis nec hoc ad
57 proban||dum satis aptum, quia *σεαυτὸν* regi possit ab *εὑρεῖν*
et perinde dictum ut apud Petron. c. 47. *nec medici se in-
veniunt*, ubi vid. notas, en tertium quartumque, Sept. Theb.
vs. 295. *μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος τὸν ἀμφιτειχῆ λεών*. Ubi
τάρβος λεὼν eodem dicitur regimine, quo *ταρβεῖν λεών*, prout
in Pers. vs. 986. *πεμπαστὴς μυρία* pro *πεμπάζων*, ubi iterum
conf. Schol. Soph. Electr. vs. 123. *τίν᾽ ἀεὶ τήκεις —— οἰμω-
γὰν τὸν Ἀγαμέμνονα*; neque enim recentiorum Schol. au-
ctorem audio tanquam adposita explicantem, similique ra-
tione proximum Aeschyli locum, cuius rursus est in Pers.
vs. 370. *τλήμονες εὐνάν*. Nec aliter Aristid. Tom. III. p. 261.
τεθνᾶναι περιῆν τοῖς βαρβάροις τῷ φόβῳ τοὺς Ἕλληνας. Pes-
simo exemplo novissimus editor excudi iussit *τῶν Ἑλλήνων*,
ne facta quidem mutationis mentione, ceu scilicet de cer-

titudine nemini dubium futurum sibi persuaderet. Scire
debebat, Aristidi praeivisse Demosthenem Phil. I. sub fin.
[p. 53, 9. Rsk.] *οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι
τεθνᾶσι τῷ δέει τοὺς ἀποστόλους*, atque iterum de falsa le-
gat. p. 216. edit. Paris. [p. 366, 22. R.] *ὁ δῆμος —— οὕτω
κακῶς —— διάκειται, ὥστε μὴ περὶ τοῦ —— εὐθύνας εἶναι τὸν
λόγον, ἀλλ' οὐ δουλεύειν καὶ τεθνᾶναι τῷ φόβῳ καὶ τοὺς Θη-
βαίους, καὶ τοὺς Φιλίππου ξένους* *). Iam parum abesse su-
spicor, quin tuum adsensum feram, sed instas forte per
ellipsin praepositionum *διά*, *εἰς*, *κατά* etc. exponi posse.
Statuas ita per me licet: nam || placet sic aliis, in quibus 58
acutissimo Perizonio ad Sanctii Minerv. I, 15, 1. Verum
ego Vossio, Ursino aliisque accesserim, tum quod in
exemplis ceterarum constructionum nullus sit ellipsi lo-
cus, tum quia in locis Aeschyli, Aristidis et Demosthenis
non inveniam praepositionem aptam, quae accusativos re-
gat **).

Cap. X.

Vs. 909. *Τότ' ἤδη κρανθήσεται.* Minus bene interpres
tum iam pro *tum demum.* Plato Theag. extr. [p. 131. St.]
τότε ἤδη παραβουλευσόμεθα, et omisso *τότε* Xenoph. Ephes.
lib. V. p. 80. [c. 10. p. 108, 10. Loc.] *τοσοῦτον ἐπιβίωσον χρό-
νον, τάφον ἔγειρον —— καὶ σαυτὸν ἤδη παρ' αὐτὴν ἄγε.* In
Schol. B. ad vs. 912. leg. *ἐκφυγὴν* neminem latebit.

Vs. 927. *Ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.* In Choeph. v. 1044.
ἐπιγλωσσῶ κακά. Frequentavit noster verbum; nam et ex
Heraclidis [fr. 63. Sch.] citat Hesy||chius. H. Steph. men- 59
tionem praeterea facit gemini alius thematis *ἐπιγλωττίζω* et
ἐπιγλωττέω, verum neutrum fundamento nititur, cum in
Aristoph. Lysistr. vs. 37. *ἐπιγλωττήσομαι* agnoscat Suidas
cum Hesych. v. *οὐκ ἐπιγλωττήσομαι*, quibus accedit Pollux II.
109., et ediderit Kusterus, tum quae *τοῦ ἐπιγλωττέω* ferun-
tur tempora sunt alterius. Nec magis eidem Stephano ad-
sensum meum praebere queo existimanti alio sensu in lo-
cis adlatis, alio in Heraclidarum fabula occurrisse, pror-
sus enim ut ibi Hesychius, sic et hic illustrant veteres cri-
tici, et recte. Praeterea notes velim genitivum *Διὸς* regi
vi praepositionis, quae hic *ἐναντιότητα* signat, ut in *ἐπίφα-
τος, ἐπίῤῥητος* multisque aliis: vid. Eustath. ad Odyss. T.

---

*) Neque aliter, quod indicio debeo eruditissimi Io. Iac. Reiske, Arrian. Expedit. Alex. lib. VII, c. 9. *Θεσσαλῶν δὲ ἄρχοντας, οὓς πάλαι ἐτεθνήκειτε τῷ δέει, ἀπέφηνε*, ubi non magis eius ratio editoribus fuit perspecta. [*ADD.* p. 641.]

**) Sic *ἄπορα γίγνεται τὰ πόριμα* Ioseph. Antiq. prooem. segm. 3. et Synesius, vid. ibi not. [*ADD.* p. 642.]

p. 683. [1856. R.] adeoque ἐπί pro κατά triplicem admittere casum, licet pro secundo nunc quidem non inveniam aliud exemplum mihi observatum. Recte itaque Schol. explicat *καταβοᾶς*, quomodo *inclamare* utitur Plautus in Asin. III, 2, 36. et eum secuti alii: vid. Festum et Lex. In Schol. verbis ad vs. 929. l. ἐλπίζειν.

Vs. 937. Ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Auctor anonymus in Suidae v. ἧττον, τῶν ἄλλων ἁπάντων ἧττόν μοι μέλει pro οὐδαμῶς, ut exponit. Et sic intellige hic loci: nam μηδὲν tantum adiicitur ob maiorem despe-
60 ctum osten||dendum. Conf. vs. 1012. Verba Schol. B. ad vs. 936. ubi intelligere vis, legas oportet pro ἀεὶ τὸν διαλέγειν, hoc modo οὐ γὰρ ἀεὶ τὸν Δία λέγει κρατοῦντα, ἐπεὶ ——, et vs. 939. lin. 3., quae sic ut nunc leguntur nec ego, neo quisquam scio alius intelligat, ex Hom. Il. *B.* vs. 345. ita refinge ἐκεῖνος γὰρ Ἀτρείδην τοῖς Ἀχαιοῖς ἄρχειν λέγει.

Vs. 949. Ἀνθ' ἕκαστα ἔκφραζε. Herodot. lib. V. c. 13. οἱ μὲν δὴ αὐτὰ ἕκαστα ἔλεγον. Eurip. Orest. vs. 1393. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὔθ' ἕκαστα, et vs. 1400. ἵν' αὔθ' ἕκαστά σοι λέγω. Idem Phoen. vs. 497. ταῦτ' αὔθ' ἕκαστα εἶπον. Rogat hic Barnes., an αὐθέκαστα i. e. ἁπλᾶ: atqui iunctim diviseve exaretur ad sensum quid intersit non video; rectius tamen talia separari constat. Conf. Hesych. Suid. et Etymol. deque vocabulis huius generis a librariis in unum conflatis Wassaei collectanea inserta Dukeri praefationi praemissae Thucydidi. Facile tamen patiar scribi αὐθέκαστα, quoniam habemus αὐθέκαστος, quod sensus ratione nil differt: notat enim αὐτός in hoc composito *solus*; hinc αὔθ' ἕκαστα proprie valet *quaeque sigillatim*, φανερῶς, ἁπλῶς, non πολλαπλῶς, unde obscuritas oritur, inde porro *rigide*, *severe*. Et homo αὐθέκαστος idem qui αὐθάδης, qui dictis factisque primas sibi ubique vindicat, qui ἑαυτῷ ἐστιν αὐτὸς i. e. μόνος ἐν ἑκάστοις, quique ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα καὶ μέσα καὶ
61 τελευταῖα τῶν καὶ τῶν ἔχειν ἐπιχειρεῖ, ut || loquar cum Luciano in rhet. praeceptis p. 450. [c. 15. vol. III, p. 16. Rtz.] Aliam significationis causam pandentem vid. H. Steph. in Thes. et elige utram praetuleris, aut rectiora si nosti imperti: nam in meliorem etiam partem accipi me non fugit, aliamque adeo rationem dari posse largior: sed primaevam fuisse significationem illam, quam dixi, suspicor. Conf. Nunnes. ad Phrynichum. [p. 349. Lob.]

Vs. 950. Μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς προσβάλῃς. Legunt quidam libri teste Turnebo et H. Stephano προβάλῃς, quod primo intuitu adeo blanditur, ut verear ne, nisi lege pedia cautum fuisset, vera lectio migrare sedem dudum fuerit coacta. Tam fidi in talibus linguarum conservatores poetae, absque quibus esset infinita ignoraremus, et longe

plura ubique calcanda forent vestigia correctorum temeri-
tatis. Schol. A. bene explanat *προξενήσῃς καὶ δώσῃς*. Et
ita Pind. Isthm. Od. V. [IV.] vs. 37. [28. Bkh.] *μελέταν σο-
φισταῖς πρόςβαλον σεβιζόμενοι*, ubi grammatici exponunt *πα-
ρέσχοντο*. Soph. Electr. vs. 979. *οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ
εὔκλειαν προσβαλεῖς*. Idem Trachin. vs. 42. *ὠδῖνας αὐτοῦ ἐμοὶ
πικρὰς προσβαλὼν ἀποίχεται*, et vs. 1154. *στέργημα προσβαλεῖν*.
Eurip. Ion. vs. 584. *δεῖμα προσβάλλεις πατρί*. in Electr. vs. 655.
τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον, et ex Scalig. et Cant. emen-
datione Herc. Fur. vs. 1161. *αἷμα προστρόπαιον προσβαλών*.
Noster in Pers. vs. 783. *κακὸν προσέβαλον πόλει*. A||ristid. 62
Tom. I, p. 135. [Cant.] *πλεῖστον ἡδονῆς τῷ θεωμένῳ προσβάλ-
λων*. Nec multum differt hoc Aeliani de Anim. lib. I. c. 55.
σκληρὰ τὰ κέντρα καὶ ἀπειθῇ καὶ ἰοῦ τι προσβάλλει, interpres
venenatum quiddam habent, ad sensum non male, ad verba
propius, *figunt*, *adfricant*, nempe *τῷ θίγοντι*, quasi esset
προστρίβει. Pluscula de hoc usu adfero, quod vix quid-
quam in lexicis eo quod spectet inveniam observatum. Ab
ellipsi pendere videtur intellectus versus Soph. in Electr.
857. *τὰ μὲν οὔτι προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἀλλοθρόου γνώμας μο-
λόντα —— ὀλοὰ στένει*: Schol. explicat *συνεῖδεν*, *συνῆκεν ἀπὸ
τοῦ Νέσσου*. Tum ne quem hic offendat Schol. expositio
per *προξενεῖν*, et *δοῦναι*, sciendum verbum esse *τῶν μέσων*.
Aelian. de Anim. lib. VIII. c. 9. *ἄλγημα προξενεῖ*. Lucian.
de dea Syr. p. 888. [c. 18. vol. III, p. 465. Rtz.] *φόνον προ-
ξενέεις ἰητρικῇ*. Achill. Tat. lib. I. p. 29. [p. 13, 10. Iac.] *πένθος
αὐτῷ προξενεῖ*. Tandem nec hoc praetermitti debet, quod,
licet *προσβάλλειν* eo sensu quem adstruxi sit frequens, non
ideo *τῷ προβάλλειν* idem praecise videatur abiudicandus;
hoc minus, quia aliis in verbis *πρός* et *πρό* vicariam prae-
stant operam, ut in Soph. Antig. vs. 222. *νεωτέρῳ τῳ τοῦτο
βαστάζειν πρόθες*. Notat Schol. *πρόθες* positum *ἀντὶ τοῦ
πρόσθες*, idque usitate *). Aelian. de Anim. lib. II. c. 8. sub
fin. *οἱ δελφῖνες προΐασιν ὡς ἀπαιτοῦντες τοῦ κοινοῦ πόνου*. He-
sychius: *προύβη*, *προσέβη*. Idemque *προτυχών*, *προστυχών*,
παρατυχών. Et recte, ita namque Pind. || Pyth. Od. IV. 63
vs. 62. [35. B.] *προτυχὸν ξείνιον μάστευσε δοῦναι* **). Idem

---

*) Unde cuivis poterit patescere de Meursii correctione quid statuendum in eiusdem fabulae vs. 780.

Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι

Φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς.

substituentis *προσθείς* ad Lycophr. vs. 239. [*ADD*. p. 642]

**) Eadem ratio est *τοῦ προάγειν* et *προσάγειν*, ut dubium non sit, quin Anton. Liber. c. 34. recte scripserit *κατὰ μὲν ἀρχὰς δι' αἰδῶ κατέκρυπτε τὴν νόσον, ἐπεὶ δὲ τὸ πάθος αὐτὴν προσῆγεν, ἐξεῖπε*, pro *προῆγεν*. [*ADD*. p. 642.]

statue de προβιβάζειν et προσβιβάζειν, eiusdemque generis aliis quibusque, quae se offerent alibi. Rationem permutationis intelligunt opinor omnes, cui si locus esset in Luciani Ocyp. vs. 9. [vol. III, p. 665. Rtz.]

Ἅπας γὰρ αὐτὸν βουκολεῖ ψευδοστομῶν
Ὡς ἐνσεσεικὼς, ἢ προκόψας ποι βάσιν.

facile se tueretur προκόψας pro προσκόψας, quod conatu non felicissimo substitutum volunt viri eruditi accipientes scilicet, ut in Luc. c. IV. vs. 11. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου: sic namque bis idem dixisset auctor. Quid quaeris? locus certo certius corruptus est, et explicari quidem negat, restitui facile patitur, quod miror egregiis interpretibus non animadversum: scribe absque mora

ὡς ἐνσεσεικὼς ἢ προκόψας ποι βάσιν

structura sensuque plano et aperto. Tantum caliginis offundit nonnunquam prava interpunctio, qua quid prohibet eadem hic opera, etsi seiuncta a re posita, liberare verba eiusdem in dial. Men. et Tant. [dial. mort. XVII. vol. 1, p. 408.] καί τοι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος: deleta distinctione iunge διψῶσι τοῦ ὕδατος ——, sic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένον erit δεικτικῶς illa λίμνης aqua, quae initio dialogi φεῦγον ὕδωρ. quomodo Plato apud H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. II. p. 882. B. iunctim dicit φεύγει οὐχ ὑπομένων.

64 ||Vs. 956. Ἐκπεσόντας ᾐσθόμην. Recte interpres *vidi*, commune scilicet omnium sensuum verbum. Hesych.: ᾔσθετο, ἔγνω, ἐθεώρει. In proximis ad vs. 954. lin. 6. Schol. A. l. τὴν *), et illico sequenti vs. Εὐρυνόμη.

Vs. 968. Scribe, quamvis vitiose, in Schol. B. φῆναι, λέξαι; secutus scilicet est depravatam sui codicis scripturam, quam et repraesentat edit. Turneb.

Vs. 970. Χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πήμασι.

Citat Thom. Magister ut editur. Alii tamen libri praeferunt πράγμασι, quomodo invenerat quoque Schol. B. nec videtur reiiculum. πράσσειν pro πάσχειν satis obvium: vid. ne in re nota tua tempora morer Kuster. et Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 485. et Bud. Comm. p. 306. χλιδᾶν ἐπὶ δώροις dixit Soph. in Electr. vs. 363.

---

*) Quomodo iam correxerat Potter. ad Lycophr. vs. 1192. quod moneo, ne quenquam debita laude fraudem sciens.

Vs. 972. et sequentem Sulpicium scribentem ad Ciceronem his verbis imitatum, *noli oblivisci te Ciceronem esse, et eum*
643 *qui aliis consueveris* || *praecipere* etc. putat Bern. Martin. Var. Lect lib. I. c. 20. cuius libelli usum mihi concessit vir amplissimus Dider. Schaghen, Senator civitatis Amisfortensis, rariorum librorum possessor dignissimus. [*ADD*. p. 642. 43.]

Vs. 973. *Ἠ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;*

Ne quis scriptum suspicetur *συμφορᾶς*, sensum esse moneo *num et me his calamitatibus auctorem adscribis?* vel ut vertit interpres, *incusas ob calamitates.* Genitivus regitur a praepositione, quae est in composito, figura contraria *tmesi*, qua saepe utuntur scriptores: Soph. Electr. vs. 302. *σὺν δ' ἐποτρύνει ταῦτα*, ubi Schol. ex Aiac. vs. 1159. idem observat de *ἐφορμῆσαι*. In Oed. Tyr. vs. || 12. *θέλοντος ἐμοῦ* 65
προσαρκεῖν πᾶν, iterum vs. 184. *ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις.* Pind. Nem. Od. IV. vs. 108. [v. 66. B.] *εἶδεν εὔκυκλον ἕδραν — τᾶς βασιλῆες — ἐφεζόμενοι δῶρα — ἐξέφαναν*: Schol. fulciendae structurae ergo extrinsecus arcessit *ἐπὶ*, sed frustra. Herodot. lib. V. c. 62. *ἐκποιεῖν τι λίθου* *). Adde

*) Nisi hic *ἐξεποίησε* sumere velis simpliciter pro *perficere*, *absolvere*, *exaedificare*, qua significatione adhuc controversa, nec ullo in lexicis exemplo stabilita, nisi quatenus usurpatur pro *ἐξαρκεῖν sufficere*, et quam ipsam ex priori repeto, iterum occurrit lib. II. c. 174. ubi de Amasi scribit, *ὅτι ἐν Σαΐ τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωϋμάσιά οἱ ἐξεποίησε*, et Philostr. vit. Apoll. Tyan. lib. IV. c. 42. [p. 182. Olear.] *γυμνάσιον ἐξεποιήθη τῷ Νέρωνι θαυμασιώτατον τῶν ἐκεῖ*, atque iterum lib. VIII. extr. [c. 31. p. 371. 72. Ol.] *Τυάνα βασιλείοις ἐκπεποιημένα τέλεσιν*: ubi vir eruditus meritissimo quidem Olearii castigat errorem, verum de substituendo *ἐκπεπονημένα* non putem cogitandum. Diversae enim sunt naturae, atque *ἐκπονεῖν* curam, studium, conatum || et 644
laborem indicat singularem, quemadmodum ex iis, quae plerumque adiunguntur cognoscitur; cuiusmodi quid hic cum non addatur, ut nec lib. I. c. 5. *τεχθῆναι δὲ ἐν λειμῶνι λέγεται, πρὸς ᾧ νῦν ἱερὸν αὐτῷ ἐκπεπόνηται*, parum abest, quin et ibi corrigendum statuam *ἐκπεποίηται*. *Ἄχη ἐκπονεῖν* habes in Aesch. Suppl. vs. 372. *τὸ καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τετάγμεθα* Eurip. Ion. vs. 1040. *κῆπον* Long. Past. lib. II. p. 32. [p. 31, 21. 32, 1. Vill.] *βίβλους* init. lib. I. *οὐρανίσκοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι* apud Polyaen. lib. IV. 3, 24. et Aelian. V. H. IX. 3. Add. lex. Est ubi respondet Lat. *expugnare*, ut in illo Eurip. Ion. vs. 375. *ἐκπονεῖν ἄκοντας τοὺς θεούς*, cuius iterum est *τοῦ γήρως κῶλον* vs. 740. et *τὸν θάνατον τῶν τέκνων* Herc. Fur. vs. 581. Discrimen si attendisset cl. Gronovius, nil scio praeter casum mutatum ivisset in Luc. de Saltat. p. 793. [c. 21. vol. II, p. 279. Rtz.] *βιθυνὸς δὲ μῦθος καὶ οὗτος οὐ πάνυ τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀλλότριος, οἳ τὸν Πρίαπον δαίμονα πολεμιστὴν τῶν Τιτάνων οἶμαι ἕνα, ἢ τῶν Ἰδαίων || Δακτύλων τοῦ-* 645
το ἔργον πεποιημένων τὸ ἐνόπλια παιδεύειν, quomodo exhibet edit. Flor. quod me docuit doctiss. I F. Reitzius, cuius opera brevi cultiore habitu prodibit scriptor elegantissimus. Tum legitima est locutio *ἔργον ποιεῖσθαι*. Plato Tim. p. 526. a. [p. 27. a. St.] *ἔδοξε γὰρ ἡμῖν Τίμαιον ἅτε — περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι μάλιστα ἔργον πεποιημένον πρῶτον λέγειν.* Aristid. Tom. III. p. 72. *ταῦτ' ἔργον ἐπεποίηντο λέγειν οἱ ῥήτορες.* ut *σπουδὴν ποιεῖσθαι* p. 187. *τοσαύτην φαίνεται σπουδὴν πεποιημένος τοῦ καθάπαξ κακῶς εἰπεῖν.* Quam quoque phrasin noviss. edit. restituunt Lys. orat. de vuln. ex ind. inl. p. 41. edit. form. minor. [p. 177. Rsk.] *οὐ γὰρ ἀργύριον λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν (σπουδὴν) ποιοῦνται.* [*ADD.* p. 643—45.]

supra vs. 597. et quae olim de *παρατείνειν* scripsi ad Aristid. H. in Min. p. 20. Transiit haec syntaxis a Graecis ad Latinos: Horat. lib. II. Sat. 2. vs. 76. *coena desurgere*, ubi vid. Torrent., quem miror eandem non admisisse in Suet. Ner. c. 50. *monumentum impositum colle*, ubi vid. eiusdem generis alia in notis. Praepositionem addit Nepos in Cim. c. 4. *fuit tanta liberalitate, cum praedia hortosque haberet, ut nunquam in eis custodem imposuerit.* Quomodo alia multa, ut *accidere aures*, et *ad aures*, vid. interpretes Val. Flac. lib. IV. vs. 580. Heins. ad Ovid. V. Fast. vs. 360. et supra ad vs. 646. sic *accedere*, *adire* nunc cum praepositione, nunc sine ea: conf. Scheffer. ad Petron. c. 47. et 51. et inprimis Salmas. ad Tertull. Pall. p. 372.

Vs. 984. *Τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.* Ut in Agam. 830. et saepe alibi. In Soph. Electr. vs. 537. *τοῦ χάριν τίνων ἔθυσαν αὐτήν;* casus est a *τὶς* et respicit Graecos, *τοῦ* Menelaum, quod moneo ob interpretem.

66 ||Vs. 991. *Πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ.*

Eurip. in Phoen. vs. 524. *πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον*, qui versus iisdem pene verbis et citatur ex eius Soleo [Syleo, fr. I, v. 1. M.] In Schol. B. ad vs. 996. l. *κερδαίνεις.* vs. 1000. *ἐπιχειρῶν.* et Scholio vs. 1001. praepone *εἰσελθέτω.* in Schol. A. vs. 997. *τῷ βεβούλευται* substitue *ὦπται.*

Vs. 1012. *Αὐδαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς*
Αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

Admodum probabilis sit licet Stanleii coniectura pro *μεῖζον* suspicanti *μεῖον* haud tamen scio an et *τραγικώτερον* et *ἐμφατικώτερον* fuerit, si scriptum fuisse ponas

αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μείζω 'σθενεῖ

i. e. *ἀσθενεῖ.* Eruditi arbitrentur: vid. supra ad vs. 937. Mox in Schol. B. ad vs. 1015. vel leg. *ἐπέρχεται*, vel quod praeferam *ἐπί σε ἔρχεται*, hoc ut velit, *σὲ* regi vi praepositionis. vs. 1019. del. *ἐντὸς*, quod adhaesit ex Schol. proximo. vs. 1025. idem Schol. legisse videtur vel *τοῦ σοῦ δὲ*, vel *τόσου δὲ*: si posteriori modo, scripserat *τόσης*, non *τῆς σῆς.* vs. 1030. l. *λίαν εἰρημένος, ἀληθὴς* ——, per se enim *εἰρημένος* id non notat; *λίαν* hic est *ἰσχυρῶς, βεβαίως.*

Vs. 1062. In verbis Schol. A. lin. 4. pro *ὄχημα* forte leg. *ἤχημα.* et vs. 1079. lin. 12. pro *τρίχωμα* vel scriptum fuisse existima cum doctiss. Arnaudtio Animadv. c. 32. *τρικυμία*,
67 vel si hoc nimium recedere videbitur || ab editae lectionis vestigiis *βρύκωμα*, vel *βρύχημα*, ut quasi per *ἀνακεφαλαίωσιν* respiciat ad vs. 1081. *βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς.* Et sic *ἅλμη βρύχιος* in Pers. vs. 398. et *περιβρύχια οἴδματα* apud Soph. in Antig. vs. 342. ubi maculam notes in verbis

Schol. *μονονουχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς*, quam eluere tentabam scribendo *κατά*; vereor tamen, ne aliud quid lateat, de quo nunc non vacat cogitare. Ceterum hoc composito, iuxta cum *βρύχα*, ut videtur a *βρύξ* (unde *ὑπόβρυχα* in Hom. Odyss. E. vid. Eustath. p. 228, 41. [1538, 54.]) in Oppian. II. Hal. vs. 588. ditari potest H. Steph. Thes. L. Gr.

Vs. 1089. *Τεύχουσα φόβον.* Haud ita absurdum videtur *φόνον*, quae nonnullorum codicum est scriptura, modo accipiatur comparative intellecto *ὡς*, sensus erit *perinde ac si me vellet occidere*, quod tamen nequibit scilicet vid. vs. 1042—1053.

Cap. XI.

Inscripseritne Aeschylus fabulam, quam || hinc ingre- 68
dimur *Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις*, an *Θήβας* dubium est, utroque eam modo laudantibus antiquis, quod iam observarunt H. Stephanus et Stanleius. Grammaticis, qui *ἐπὶ Θήβας* praeferunt, adgregandus videtur Hesychius in v. *Κάδμιοι* *). Addit H. Steph. nullam spem esse isti liti componendae, donec ipsum Aeschylum nactis interrogare non liceat. Vereor ego ne etiamsi reducem consulere liceret nos aeque incertos relicturus sit, postulaturusque suum sibi autographum, aut codicem eius aetatis exhiberi, vel saltem tantum sibi tribui concedique temporis, quod evolvendo operum quod superest satis sit, ut videat prius quem casum frequentare soluerit, quam adfirmare audeat, utro titulum praefixerit; adeo promiscui usus est utraque constructio. Et quotusquisque vel brevissima intercedente temporis intercapedine recordari valeat, utro modo quidpiam scripserit, quod hoc illove aeque recte fieri potest? Postrema detegendi via nobis cum pateat, hac duce progressus invenio tertium prae quarto casu auctori placuisse; quo adeo criterio standum si sit, et quidni fuerit, secundum illos iudicare haud addubitem, qui *ἐπὶ Θήβαις* titulum tulisse volunt. Supra in Prom. vs. 1088. *ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ στείχουσα.* in Agam. vs. 61. *ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει*, et vs. 370. *ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ*
τείνοντα τόξον. Scio quidem adversus haec || loca argumen- 69
tum posse capi ex eo, quod videatur praepositio iungenda verbo, unde per tmesin est avulsa, adeoque rectionem istam non solius esse praepositionis, sed verbi compositi, ut in Evangelio Ioh. c. VIII. vs. 7. *τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.* Sed erit omni robore destitutum; siquidem non minus in inscriptione *ἐπὶ Θήβας* vel *Θήβαις* intelligi debet *στρατευόμενοι*, aut similis potestatis participium. Deinde eadem

---

*) Iunge Tzetz. Chil. IV. vs. 983. In Aelian. V. H. lib. IV. c. 5. variant codd. [*ADD.* p. 645.]

structura sine praepositionis verbo adiungendae suspicione passim observatur. Infra vs. 626. *ἐπ' αὐτῷ ἀντιτάξομεν*, et in Choeph. vs. 626. *μήτιδες φρενῶν ἐπ' ἀνδρί.* Neque aliter Herodot. lib. VII. c. 148. *οἱ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ.* Thuc. lib. III. c. 12. *νῆες ἐφ' ἡμῖν τετάχαται.* Aristid. Tom. II. p. 183. [Cant.] *κοινωνοὶ ἐπὶ Θηβαίοις.* p. 253. *μηχανήματα ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν*: ut Anton. Liber. c. V. *γνοὺς οἷον ἔργον ἐμηχανήσατο —— ἐπ' αὐτῷ*, adde c. XXXIV. Herodot. lib. V. c. 37. *πᾶν ἐπὶ Δαρείῳ μηχανώμενος.* Conf. c. 62. Et sic pro *erga* Soph. Trachin. vs. 594. *θέλκτρα ἐφ' Ἡρακλεῖ.* Lucas in Evang. c. XVIII. vs. 7. *μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς.* Anton. Liber. c. XXXIV. *δεινὸς αὐτὴν ἔρως ἐξέμηνεν ἐπὶ τῷ πατρί* *).

---

*) Etsi abunde mihi probasse videar praepositionis regimen, tamen quia vidi postea virum eruditum Misc. Obs. vol. III.
646 tom. I. p. 91. non admittere structuram per terti||um casum, nisi aliud quid suppleatur in *τῷ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις*, eundemque in Aelian. V. H. lib. IV. c. 5. pro *ἐπὶ τοῖς Μολιονίδαις συστρατεύσασιν αὐτῷ*, corrigere *ἐπὶ τοὺς Μολιονίδας*, non possum quin alia hic quaedam super addam. Ac primum de composito *ἐπιστρατεύειν* satis constat, cum utroque illud casu iunctum incedere; quartum addit Soph. in Trach. vs. 366. ubi habes *ἐπιστρατεύειν πατρίδα.* Eurip. Troad. vs. 22. *πόλιν*, quo forte pertinet Hesychii glossa: *ἐπεστράτευσαν, ἐπολέμησαν.* Aesch. Pers. 782. *πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.* Thuc. lib. IV. c. 92. *εἰώθασι —— τὸν ἡσυχάζοντα —— ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν.* Idem lib. I. c. 16. *ἐπεγίγνετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι. καὶ Ἴωσι, προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, Κῦρος καὶ ἡ Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον καθελοῦσα, καὶ ὅσα ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν, ἐπεστράτευσε, καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις ἐδούλωσε.* Quae fusius adscribo, quia diversam codd. virique docti sequuntur distin-
647 guendi rationem, atque casum *Ἴωσι* || regi putant ab *ἐπεστράτευσε.* Mihi is videtur pendere ab *ἐπεγίγνετο κωλύματα*, atque hunc in modum verba interpungenda. *Ἐπ. δὲ ἄλλοις τε ἄλλ. κωλ. μ. αὐξηθῆναι καὶ Ἴωσι*, (nempe *ἐπεγίγνετο αὐτὰ*) *προχ.* (*ἤδη αὐτοῖς*) *ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων*, (et quae ista impedimenta?) *Κῦρος καὶ ἡ Π. βασ.* (*ἣ*) *Κρ. καθελοῦσα. καὶ* (*πάντα*) *ὅσα ἐντὸς ποτ. πρὸς θάλ. ἐπεσράτευσε, καὶ τὰς* etc. Neque aliam structurae rationem secutus videtur vet. cod. apud H. Steph. qui dabat *καὶ Ἴωσι, προχ. ἐπὶ μ. τ. πραγμάτων. Κῦρος γὰρ καὶ ἡ Περ.* Alibi tamen eundem tertium casum non refugisse docent lexica: ut Polyaen. lib. IV, 7, 9. *Δημήτριος ἐπεστράτευσε Λακεδαιμονίοις.* Liban. vitae suae p. 21. d. [vol. I, p. 41, 10. R.] *ἐπιστρατεύσω τῇ πράσει.* Eurip. Bacch. 783. *ἐπιστρατεύσομεν βάκχαις*, et in Phoen. vs. 608. *πατρίδι.* Deinde nonne in eadem periodo utrumque observatur regimen Luc. c. XII, 53. *διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ*
648 *τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.* || Ubi et vid. Bez. cui non iam, ut c. XI. 17. displicuit. Praeterea quid usitatius, quam *χωρεῖν ἐπί τι?* et tamen altero modo loqui non dubitat Eurip. Bacch. vs. 764.

Πάλιν δ' ἐχώρουν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα
Κρήναις ἐπ' αὐταῖς, ἅς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός. [*ADD.* p. 646—48.]

Vs. 1. *Κάδμου πολῖται.* Hoc versu per somnum praemonitum se dicit Aristid. Tom. I. p. 609. sibi causam esse agendam. In Schol. A. lin. 8. l. *κοιμίζων.* lin. 10. scribo *πρύμνην μὲν λέγων τὴν ἀρχὴν* ——. In versu sequenti nihil opus cum H. Stephano subaudire *καθήμενος*, || nec displi- 70
cet Scholiastae interpunctio, quanquam et alteram, quam ex Platone eruit Stephanus, spernere nolim.

Vs. 8. *Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν* —— *οἰμώγμασιν.* Si ex alterius Schol. mente *ὑμνοῖτο* foret exponendum, *ὑμνεῖν οἰμώγμασιν* eodem ferme sensu dictum esset, quo *οἰμώγμασι προσσέβειν* infra vs. 1031. Sed adsentior H. Steph. sic accepto vix locum esse. Vs. 7. citat Thom. Mag. in v. *κώμας.*

Vs. 9. *Ζεὺς ἀλεξητήριος.* Hoc nomine ut Thebis Iovem cultum docet Schol., ita apud Coos Herculem Alexin Aristid. Tom. I. p. 62.: alter Schol. inter alia cognomina Iovis *φιλοξενίου* meminit, quo cum nusquam insignitum recorder, puto eum scripsisse, *φίλιος, ξένιος*; vel *φύξιος*: prius ut minus ab edita recedens praefero *).

Vs. 13. *Ὥς τι συμπρεπές.* Sic in omnibus editis quos inspexi, nec in var. lect. quidquam invenio variare codices, unde quidem facile fieret *ᾧ 'στι*, sed quod sensus loci non admittit, cui potius convenire videtur *ὥστε* i. e. *καθάπερ*, quod substituit Stanl., nisi fortean *τὶ* positum sit pro *τό*.

Vs. 22. *Πυργηρουμένοις.* Hesych.: *πυργηρούμεθα, ἐντὸς ἐσμεν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι* i. e. *obsidemur*: vid. Eurip. Orest. vs. 762. et 1576. nostrum infra vs. 190. Idem Hesych.: *πυργηροῦμεν*, exponit *φυλάττομεν τὰ τείχη.* Quae expo||sitio an diversa sit nescio, sed videtur de illis qui ur- 71
bem obsidione cingunt, itidem intelligi posse.

Vs. 25. *Ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν.* Praeeuntem sequitur Homer. Odyss. Σ. vs. 215. *ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας*, ubi Schol. illustrat per *ἐνενόεις.* Plato in Crat. p. 268. g. [p. 411. d. St.] *τὸ νωμᾶν καὶ τὸ σκοπεῖν ταυτόν.* Add. Eustath. ad Odyss. Φ. p. 766, 19. [1913, 61. R.] Hinc de eodem Tiresia Soph. Oed. Tyr. vs. 309. *ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία διδακτά τε ἄῤῥητά τε* ——: vid. Eurip. in Phoen. vs. 841. seqq. Subdit noster *πυρὸς δίχα χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ*, unde Eurip. in Phoen. vs. 961. *ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνῃ, μάταιος.* lege et seqq.

Vs. 29. *Νυκτηγορεῖσθαι.* Vix crediderim Schol. B. ita scriptum legisse in suo codice; quid legerit haud operae est pretium inquirere, quia edita non dubie vera est lectio; interim videtur reperisse *νυκτηγερεῖσθαι* ex *ἀγείρω*, quod ex Euripide laudant: ab illo est *νυκτηγορία*, quod

---

*) Vox *φιλόξενος* tamen, quam neglexit H. Steph. Thes. extat in Pind. Nem. Od. I. vs. 30. [20. B.] et Isthm. II. 37. [24. B.] [*ADD.* p. 648.]

ignorant lexica, apud Liban. Tom. I. p. 306. b. [vol. IV, p. 141, 15. Rsk.]

Vs. 37. *Μὴ ματᾶν ὁδῷ.* Verbi *ματᾶν* notiones persequitur H. Steph. in Thes. Hic idem est quod apud alios *κενὸν, ἄπρακτον, διὰ κενῆς ἀπέρχεσθαι* etc. Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 92. *κενὸν ἥκειν.* Luc. c. I. vs. 53. *πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.* Liban. Tom. I. p. 201. extr. [vol. IV, p. 17, 4. Rks] *διὰ κενῆς ἀπελθεῖν.* Eurip. Helen. vs. 1296. *κεναῖς χερσὶ*
72 *γῆς ἀποστέλλειν,* ut *νοστῆσαι* in Herodot. || lib. I. c. 73. atque ita passim: unde facile suppletur lacuna in Liban. Tom. I. p. 410. [vol. IV, p. 239. Rsk.] legendo *ἄπιτε δὲ κεναῖς χερσὶν,* ut loquitur Gregor. Naz. orat. LIII. p. 757. b. Tum ut *κενὰ καὶ ἀνόνητα* iunxit Xen. Ephes. lib. V. p. 75. [c. 8. p. 102, 9. Loc.] ita Hesych.: *ἄπρηκτα* explicat *ἀνωφέλητα,* quo fere sensu *ἄπρηκτα κακὰ* habes in Pind. Isthm. Od. VIII. vs. 17. [VII, v. 7. B.] Mox ne cui suspicio suboriatur post vs. 41. inserendum, quem ex hac tragoedia citat Thom. Mag. v. *ἐμποδών,* quod non alius ei locus commodior videatur in tota fabula, moneo esse Eurip. in Phoen. 713. Magistri negligentia, quam toties iam redarguimus perperam Aeschylo tributum.

Vs. 43. *Ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος*
Ὡρκωμότησαν ——

Tangit locum comicus in Lysistr. vs. 188. tanquam legisset *μηλοσφαγοῦντες,* quod nec inobservatum praetermisit eius Schol. quem vide. Sic Soph. in Electr. vs. 283. *χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ,* et Euripides apud Ammonium in v. *βωμός* [Plisth. fr. 4. M.]. Ex mente Schol. minus proprie dixit *σάκος μελάνδετον,* rectius de gladio adhibitum, quo respicit credo ad Eurip. in Orest. vs. 819. et Phoen. vs. 1098. ante quem dudum Hesiod. Asp. vs. 221. *ἄορ μελάνδετον:* vid. et
73 Schol. Euripidis ad locum prio||rem. Hesych.: *μελάνδετον* —— *τὸ μέλαιναν ἔχον λαβὴν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον τουτέστι κερατίνῃ.* Volunt notae subiectae Salmasium emendasse *κεράτινον,* cui haud accedam, vid. criticos veteres ad posteriorem locum Euripidis.

Vs. 44. *Θιγγάνοντες φόνου ταυρείου* i. e. *αἵματος,* ut saepe apud poetas *φόνος* pro *sanguine.* Eurip. Helen. vs. 1618. *φόνῳ ναῦς ἐῤῥεῖτο.* Noster in Choeph. vs. 1012. et alibi; nec ab hoc usu prorsus abhorrent oratores. Aristid. Tom. III. p. 94. [Cant.] *ἔτι τῶν πρώτων φόνων ὄντων ἐν χερσίν.* Iosephus A. I. lib. VI. c. 13, 1. *φόνον αὐτῶν πολὺν ἐξέχει.* Ad morem quem auctor prodit refer. Plat. in Critia sub fin. dial. [p. 119. e. 120. a. b, St.] *ὅτ' οὖν κατὰ τοὺς αὐτῶν νόμους θύσαντες καθαγίζοιεν πάντα τοῦ ταύρου τὰ μέλη, κρατῆρα κεράσαντες, ὑπὲρ ἑκάστου θρόμβον ἐνέβαλον αἵματος,* inde mul-

tis interpositis, quae huc non transcribam, *ταῦτα ἐπευξάμενος ἕκαστος αὐτῶν ἑαυτῷ καὶ τῷ ἀφ' αὐτοῦ γένει, πιὼν —— περὶ τὸ δεῖπνον —— διέτριψεν.*

Cap. XII. 74

Vs. 49. *Μνημεῖα θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους*
Πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, ——.

Per *μνημεῖα* intelligi signa quaedam, quae in sui memoriam ad parentes miserint, abunde docent Schol. et Hesychius; quae illa proprie fuerint non constat. De pictis simulacris qui exponunt nihil adversatur *στέφειν*, quod bene exponunt *πληροῦν* praeter Schol. Hesych. et Eustath. ad Il. *Α*. p. 103,25. [137,5. R.] et Σ. 1188,21. [1138,43.] nec aliter *στεφανοῦν* Eurip. Hec. vs. 127. *τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν αἵματι χλωρῷ*, et Soph. Antig. vs. 437. *χοαῖς τὸν νέκυν στέφει*, ubi conf. Schol.: structurae ratio cum *πρός* vel eadem est, quae *τοῦ πληροῦν εἰς*, de qua alibi, vel est tmesis pro *προσστέφειν*.

||Vs. 52. —— *θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων* 75
Ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.

Vereor ut sensum ceperit interpres convertens *cum pugnam conspexerint*. Sequerer ego Schol. qui bene explicat; atque sic ordinat *θυμὸς αὐτῶν ε. φ. τῇ. α. δεδορκ. αὐτῶν Ἄρην, ὡς λεόντων*, puta *θυμὸς* *) ——, sic *κινύρονται φόνον χαλινοί* infra vs. 125. et *φόβον βλέπειν* vs. 504. *ἀναβλέπειν φοινίαν φλόγα* Eurip. Ion. vs. 1264. *ὁρῶν ἀλκὴν* Pind. Olymp. Od. IX. extr. *πῦρ, γαλήνην, ἀχλὺν βλέπειν*. Basil. Tom. I. p. 151. e. Tom. II. p. 84. c. et 126. ut *σκότον ὁρῶν* Euripides [Phoen. v. 390.] apud Schol. B. infra ad vs. 775. *συρίζειν φόνον* in Prom. vs. 355. et *κτυπεῖν* Eurip. Rhes. vs. 308. Posset in *ἔπνει* repeti quoque *Ἄρην*, sic *μεγάλα πνέειν* et *ἀναπνέειν* in Agam. vs. 383. Eurip. Androm. 188. et Troad. vs. 1277. Vid. plura apud philologos ad Actor. c. IX. vs. 1. ex Latinis Heins. ad Ovid. Met. V. vs. 348. et cl. Drakenb. ad Sil. lib. XVII. vs. 536. Ceterum an, quemadmodum *ἀναπνέειν* pro simplici *πνέειν*, ita hoc pro composito *ἀναπνέειν* usus ferat, licet exemplis nunc quidem probare nequeam, tamen ut credam, faciunt tot alia, ut *νῆψαι* pro *ἀνανῆψαι* Achill. Tat. lib. VII. p. 419. [p. 154, 16. Iac.] *κομίσαι ἀντὶ τοῦ ἀνακομίσαι* etc. Certe si mei esset arbitrii, non aliter acciperem *spirare*, quam pro *respirare*, *animum recipere* in vexatissimo ...

---

*) Quomodo fere iam explicuit Georg. d'Arnaud. Lect. Graec. II. 14. [*ADD.* p. 648.]

76 Petronii loco c. 89. quem || prout distinguendum legendumque arbitror adponam:

> —— fata sed tardant manus
> Metusque; resilit, et dolis addit fidem.
> Iterum tamen confirmat invalidam manum,
> Altaque bipenni latera pertentat. Tremit
> Captiva pubes intus, et, dum murmurat
> Roborea moles, spirat alieno metu.

Versu secundo pro *laetusque*, et quod Lipsiensis Ienensisque, quae Io. Andr. Bosii nomen prae se fert, editio habet *ictusque*, substitui *metusque* ob sequentia, posita ante *resilit* maioris distinctionis nota; deinde versu quarto pro *fremit* correxi *tremit*, secutus Virgilium lib. II. Aen. vs. 50.

> —— validis ingentem viribus hastam
> In latus, inque feri curvam compagibus alvum
> Contorsit. stetit illa tremens, uteroque recusso
> Insonuere cavae, gemitumque dedere cavernae.

Quem ita imitatur Arbiter, ut quae ille tribuit equo, ha-
staeque, hic Graecis in machina latitantibus. Ordo est
sensusque: *dum murmurat roborea moles bipenni alte per-*
77 *tentata tremit quidem intus captiva pubes, sed* || *respirat simul*
metu alieno i. e. *Laocoontis, dum eum sentit meticulose rem*
agere. Sic nihil erit fictione Petroniana indignum, nec
opus tubulos confingere per collum in os deductos. Sub-
sequitur in eodem carmine:

> Ecce alia monstra. Celsa qua Tenedos mare
> Dorso replevit, tumida consurgunt freta,
> Undaque resultat scissa tranquillo minor,

quorum in explicatione quia non idem video sentire doctos interpretes, iterum quid mea ferat sententia, libere ut soleo dicam. Sensum puto esse commodum, hoc si intelligamus modo: *qua parte Tenedos litoribus suis replevit* i. e. *coarctat angustatque mare, tumida consurgunt freta, et unda etsi minor seu minus magna, tamen scissa resultat ac resonat, tranquillo quippe et placido aëre.*

Vs. 61. —— *πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς*
Χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.

Moeris [p. 309.] *πλεύμων Ἀττικῶς, πνεύμων Ἑλληνικῶς*, cuius ex scito loquitur noster in Choeph. vs. 638. *ἄγχι πλευμόνων ξίφος σοῦται*, et quo adeo non solus utitur Aristoteles, ut vult Thom. Mag. [v. *πνεύμων*]. Ceterum et hoc notes *πνεύμονες* pro *naribus* positum.

78 || Vs. 62. *Σὺ δ' ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος.*

Hunc versum ad verbum suum in usum convertit Euripides in Med. vs. 523. *ἀλλ' ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον —— ὑπεκδραμεῖν.* Adiectivi instar adhibuit Pind. Isthm. Od. IV. ult. [III, v. 89. Bkb.] *κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμα πεπι-*

θῶν πολυβούλῳ, et translate noster in Prom. vs. 514.: inde οἰακοστροφεῖν in Pers. vs. 769., quo iuxta cum οἰηκοφόρος in Synes. hymn. III. vs. 287. locupletior fieri potest H. Steph. Thes. L. Gr.

Vs. 65. *Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβε.*

Aliud λαβεῖν καιρόν hic loci, quam quod alibi frequenter inveneris, λαβέσθαι καιροῦ. Illud *uti occasione praesenti*, (Horatio [Carm. I, 11, 8.] *carpere diem*) hoc *nancisci occasionem*. Quo spectat Ammonii [p. 87. Valck.] praeceptum λαβεῖν ἐστι τὸ κείμενόν τι ἀνελέσθαι. Interim probe scio λαβεῖν ut λαβέσθαι construi item cum casu secundo, quod ubi fit, nihil differunt ad sensum. ὅστις valet ὅς, quod moneo ob interpretem, qui vertit tanquam scriptum legeres ὅτι ὤκιστα seu τάχιστα. Pind. Pyth. Od. IV. vs. 509. [286. B.] καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει, ubi vid. Schol. et hic not. Stanl.

Vs. 67. Ὀθφαλμὸν ἕξω. Eadem phrasis in Soph. Aiac. vs. 192. μὴ ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' || ἔχων κακὰν φάτιν ἄρης 179 paulo quidem alio sensu (unde et Schol. exponit κρυπτόμενος ἐν ταῖς ε. κ.) re tamen ipsa eodem redeunte, nec alienum est a nostra vernacula, in qua dicimus *het oog op iets hebben.*

Vs. 73. *Δόμους ἐφεστίους.* In Agam. vs. 860. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Atque ita Eurip. Rhes. vs. 201. ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφεστίους, ut bene restituerat Brodaeus, cuius correctionem non debebat facessere iussisse Barnes. Idem remedium adhibeo Soph. in Trach. vs. 266. ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφεστίους ξένον παλαιὸν ὄντα πολλὰ λόγοις ἐπεῤῥόθησε, non ἐφέστιον, ut editur: neo obstare debet Schol. in quo ἐφέστιον ξένον explicatur φίλον, Scholion hoc quippe est tantum τοῦ ξένον, et delendum ἐφέστιον. Adiungitur nonnunquam genitivus, ut δωμάτων ἐφέστιος noster in Suppl. vs. 870. θεῶν vs. 515. et alibi: rarius tertius casus quomodo in Oppiani III. Hal. vs. 55.

ἔλλοπες ἠϊόνεσσιν ἐφέστιοι ἔγγυθι γαίης.

de significatione vid. Schol. Soph. ad Electr. vs. 422. praecessit πόλις Ἑλλάδος φθόγγον χέουσα, quemadmodum, licet sensu nonnihil diverso, Longus Pastor. lib. III. p. 87. [p 88, 20. Vill.] χεομένη φωνὴ εἰς πολὺν ἀέρα *). Et sic *fundere vocem*, *verba* etc. Lat. In Schol. A. ad vs. 76. l. ἡμῖν καὶ ὑμῖν, in altero ad vs. 85. vid. num scribi placeat ἢ τοῦ ἔχοντος

---

*) Hinc forte corrigendus Orpheus Neb. Suffim. vs. 4.

Ἀέριοι νεφέλαι —— ——

Ἀέρος ἐκ κόλπου πάταγον φρικώδεα χοῦσαι,

pro ἐν κόλπῳ φρικώδη ἔχουσαι, quod editur. [*ADD.* p. 648.]

ἐν τῷ ὄρει ὁρμὴν, vel τὴν ὁρμὴν, vel etiam ἠχοῦντος —— καὶ ὁρμὴν ἔχοντος.

80 ||Vs. 80. *Στρατὸς στρατόπεδον λιπών.* Discrimen quod hic observatur apud alios fere omnes negligitur, et docuerunt ex variis auctoribus viri docti, quibus addo Herodot. lib. V. c. 87. Conf. Aem. Porti Lex.

Cap. XIII.

Vs. 90. —— *ὄρνυται λαὸς εὐ* ——
πρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.

Διώκων ἐπὶ πόλιν est *properans, cursum accelerans ad urbem*: de quo verbi usu egi ad Hesychium, sed quia inter exempla ibi producta habetur unus alterque Xenophontis locus, in quo notione obvia eius accipit interpres, ut vidi deinde; (nam scribenti illa non erat Xenophon versione instructus) defectum illum qualemcunque, quanquam consilii mei rationem reddere possem, et si necesse foret sensum, quem posui, tueri, tamen quia interpreti suos fautores non de-
81 futuros coniicio, huius inquam loci occasio||ne defectum illum aliis nullam exceptionem admissuris supplere cogito: Noster in Eum. vs. 251. *ὑπὲρ πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν ἦλθον διώκουσα*, et plenius vs. 406. *διώκουσα ἦλθον ἄτρυτον πόδα*, ut Eurip. in Orest. vs. 1344. *διώκετε ἐς δόμους πόδα*: huius fabulae vs. 377. *σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν*. Plerumque omittitur *πόδα*, atque eatenus recte Thom. Magister verba laudans proxima observat, *διώκειν τὸ κινῶ* dici *ποιητικῶς*, aliter si intellexit falsus est. Iam si cui his moto exemplis, quoties *διώκειν* eodem sensu nude invenerit positum, videatur potius intelligendus accusativus *πόδα*, quam *ἑαυτόν*, ut scripsi ad Hesychium, is quidem nec me sibi multum adversaturum sciat, attamen ob reliquos verbi usus, quos ibi attigi, etiamnunc magis probare alteram ellipsin: illic refer *movere gressus* in Petron. c. 30. Eurip. Heracl. vs. 611. *παρὰ δ' ἄλλον ἄλλη μοίρα διώκει.* Idem Herc. Fur. vs. 1082. *φυγᾷ φυγᾷ ἀποπρὸ δωμάτων διώκετε, φεύγετε ἄνδρα.* Et in voce media, sive mavis passiva Apollod. lib. III. c. 9. extr. *Μειλανίων αὐτῆς (τῆς Ἀταλάντης) ἐρασθεὶς ἧκεν ἐπὶ τὸν δρόμον χρύσεα μῆλα κομίζων —— καὶ διωκόμενος ταῦτα ἔῤῥιπτεν.* Obscure nimis interpres *in adcurrentem puellam insequens obiicit*, verto *cursu contendens*. Propius ad locum praesentem verba spectant Apostoli ad Philip. c. III. vs. 14. *ἓν δὲ (λογίζομαι κατειληφέναι) τὰ μὲν*
82 *ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, ||κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.* Quorum a mente, ut quam verba ipsa legenti sistunt, licet haud longe aberrent viri eruditi, tamen, quod

pace ipsorum dictum velim, nec verborum vim nec structurae rationem satis videntur assecuti. Videamus de singulis: in ἐν δὲ eorum sequor sententiam, qui repetunt ex versu proximo λογίζομαι κατειληφέναι; nam quid e longinquo arcessere opus, ubi prae manibus adest, quo utaris? sensus est: *tantum videor mihi consecutus.* Sequentia vicem gerunt nominis. Ἐπεκτεινόμενος valet *protendens me,* ut verbum exponunt glossae veteres; quanquam infra emphasin vocis Graecae subsistat, ad quam propius accesserit *exporrigens me.* Longus lib. II. p. 53. [p. 51, 16. Vill.] alia quamvis in re, ἄκρας ἐπεμβαινούσης τῷ πελάγει λαβόμενος ἐπεκτεινομένης μηνοειδῶς. Tum κατὰ σκοπὸν recte explicat Beza aliique *scopum versus,* et διώκω *curro, feror.* Tandem τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ bene accipit Zegerus pro ἐφ' ὅ με καλεῖ ὁ ἄνω θεός. Bezam, qui primus quod sciam διώκω κατὰ σκοπὸν reddidit *scopum versus feror,* secuti alii, nemo firmandae explicationi quidquam attulit praeter diligentissimum Raphelium, qui eam corroborari credit ex hoc Herodoti lib. V. c. 102. ἕπεσθαι κατὰ στίβον, quod et visum cl. Wolfio in Cur. Philol. In quo viris eruditis haud possum adsentiri, aliter nobis si iudicare li||ceret, adderemus ex eodem Herodoto lib. V. 83
c. 98. κατὰ πόδας ἐληλύθεε Περσέων ἵππος πολλὴ διώκουσα τοὺς Παίονας, ὡς δὲ οὐ κατέλαβεν ——: locum integrum adpono, ut addant, quibus lubet, exemplis, in quibus, ut apud Apostolum vs. 12. διώκειν et καταλαμβάνειν iuncta reperiuntur, sicuti τρέχειν et καταλαμβάνειν I. ad Corinth. c. IX. vs. 24. Idem Herod. lib. IX. c. 59. ἦγε τοὺς Πέρσας —— κατὰ στίβον τῶν Ἑλλήνων. Lycophr. vs. 1119. θεύσω κατ' ἴχνος. Pind. Pyth. Od. IV. vs. 439. [247. Bkh.] νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτὸν, opposite ad οἶμον ἴσαμι βραχύν: vid. ibi Schol. Longus lib. I. p. 3. [p. 3, 17. Vill.] et 10. [p. 11, 8.] ἕπεσθαι et ἔρχεσθαι κατ' ἴχνος, ut βαίνειν Aristides Tom. I. p. 120. aliique plures. Quin. διώκειν κατ' ἴχνος rursus Longus lib. III. p. 73. [p. 70, 21.] Sed sunt ista omnia aliena, ut in quibus κατά idem propemodum, quod πρός in Aesch. Eum. vs. 246. τετραυματισμένον ὡς κύων νεβρὸν πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Dicam apertius ἕπεσθαι κατ' ἴχνος et στίβον etc. notat *vestigia persequi, insistere vestigiis,* et κατά valet *per,* adeoque κατ' ἴχνος qui βαίνει vel διώκει, is incedit per vestigia eaque premit, quod fieri nequit in *scopo,* ad quem oculos intendens gradum dirigit, ut ad urbem, aut simile; unde κατά in κατὰ σκοπὸν idem significat, quod πρός, alia notione, quam in exemplo modo producto, nempe *ad* i. e. *versus,* quomodo adhibuit Herod. lib. VII. c. 182. κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι κο||μίσθησαν ἐς τὰς Ἀθήνας. Xenoph. Ephes. lib. III. p. 58. 84
[c. 12. p. 72, 10. Loc.] πλοῦς κατ' Ἀλεξάνδρειαν, et Long.

Pastor. lib. II. p. 89. [p. 89, 3. *V.*] *ῥοίζῳ τὰς ἀγέλας κατήλαυνον ἐπειγόμενοι κατὰ τὰ φιλήματα*, ubi frustra est Mollius substituens *πρὸς* *). Iam vero quum habeat verbum suam structuram cum *ἐπί*, plane ut in Aeschylo, duritatem vix effugerit Apostoli sermo, si eidem iunxeris *κατὰ σκοπόν*, ita quippe non alius foret ordo grammaticus, quam hic, *διώκω κατὰ σκοπὸν τῆς ἀ. κ. τοῦ θ. ε. Χ. Ἰ. ἐπὶ τὸ βραβεῖον*, quem quod nemo facile admiserit, existimem ego non alia ratione isti incommodo posse consuli, quam si mutata interpunctione *κατὰ σκοπὸν* iungatur *τῷ ἐπεκτεινόμενος*, hoc modo: *τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν, διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον* ——, *ad ea quae ante faciem sunt scopum versus me protendens, ad brabeum —— cursu contendo* ——, qua distinctione adhibita vides quam pulcre adponantur *τοῖς ἔμπροσθεν κατὰ σκοπόν*. Ne quis obvertat versiones receptae patrocinari; cum in his rebus nulla nos codicum auctoritas obstringat, quod veteres libri fuerint *ἀδιάστικτοι*. Tandem nec illud tacitus praeterire possum, ut *κατὰ στίβον* et *ἴχνος διώκειν* differre vidimus a *διώκειν κατὰ σκοπόν*, sic itidem aliud esse *διώκειν κατά* cum casu secundo, prout in Longi Pastor. lib. III. p. 89. [p. 86, 7. *V.*] *διώκειν κατὰ τῶν ὀρῶν* i. e. *in, per*. Ut redeam unde digressus sum. Quod praeterea
85 Latini dicunt *viam persequi*, *persequi* || *abeuntem*, *cursim aliquem*, *mortem inedia* etc., quae apud Terentium, Petronium, alios inveneris, id similiter Graecos per *διώκειν* exprimere Eurip. Herc. Fur. vs. 1040. *ὑστέρῳ ποδὶ διώκειν τῆς ἤλυσιν*. Lucian. Tom. I. p. 730. [ver. hist. 1, c. 29. vol. I. p. 92. R.] *τὸν κάτω πλοῦν*. Ioseph. A. I. lib. IV. c. 13, 7. *τὴν ἐπὶ Ἰδουμαίας*. Anton. Liber. c. 28. *Τυφῶν ἐκ ποδὸς ἐδίωκεν*. Nuncius apud Euripidem Iphig. Taur. vs. 1296. de Thoante chorum perquirens hoc ubi tulit responsi, *ὃν ἰδεῖν θέλεις ἄνακτα χώρας φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς*, rogat ille *ποῖ;* reponit chorus: *οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν, ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους*. Unde lucem accipiunt verba Marci c. 1. vs. 36. *κατεδίωξαν αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ*: nec non Luc. c. XVII. vs. 23. *μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε* **). Eurip. Ion. vs.

---

*) Sed qui secutus codd. Columb. et Urs. lectionem, quam et
649 Ursinus probavit, quod didici, ex quo cl. d'Orvilli||us editionem Iuntinam mecum communicavit. *πρός* quoque eidem verbo addit Aelian. V. H. lib. IX. c. 2. *Πελειάδα*, dicit, *ἐπειγομένην πρὸς τοὺς νεοττούς*. At lib. XIII. c. 1. p. 838. legas itidem *ἀπελθεῖν κατά γε ἄγραν καὶ νομήν*, et Eurip. Iphig. Taur. vs. 752. *μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδός*. [*ADD.* p. 648. 49.]

**) Quo bis utitur Thuc. lib. I. c. 49. et 50. [*ADD.* p. 649.]

50. διωκόμεσθα ἐπὶ σφαγάς. Aelian. de Anim. lib. VI. c. 1. οἱ δηχθέντες ὑπ' ἀσπίδων οὐ περαιτέρω βιοῦσι τετάρτης ρας, πνιγμὸς δὲ αὐτοὺς καὶ σπασμὸς διώκει καὶ λυγμός. Hinc orro notat, *cogere*, *pellere*, *fugare*: noster in Choeph. vs. 17. φόβος κινεῖ, ταράσσει καὶ διώκεται πόλεως χαλκηλάτῳ πλάγγι λυμανθὲν δέμας. Eurip. Ion. vs. 1159. Ἕως διώκουσα τρα. Soph. Electr. vs. 877. ὑφ' ἡδονῆς διώκομαι —— σὺν χει μολεῖν. Eurip. Iphig. Aulid. vs. 684. παύω τοὺς λόγους, χεῖα γὰρ νοτὶς διώκει με ὀμμάτων. Sed modus est adhindus, et relinquendum aliquid aliorum industriae. De *ovendi* significatione pauca subiungo. Eurip. Ion. vs. 205. ντα βλέφαρον διώκω. Soph. || in Electr. vs. 741. ὀξὺν δι' 86 τῶν κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς πώλοις διώκει. Oraculum apud erod. lib. VII. c. 140. συριηγενὲς ἅρμα δίωκων, ut noster in rs. vs. 84. Σύριον ἅρμα διώκων. et διώκειν τὸν ἵππον dixit chill. Tat. lib. I. p. 45. [p. 18, 18. Iac.] ut δίωγμα πώλων πτηνὸν urip. in Orest. vs. 991., quod ἐφέπειν ἵππον apud alios, ut vibimus infra. In Schol. priore ad vs. 88. lin. 3. l. τρέχων.

Vs. 95. Ποτιπέσω βρέτη i. e. πέσω πρὸς βρέτη, ut infra . 191. βρέτη πεσούσας πρός. Eurip. in Phoen. vs. 300. γονπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ. et vs. 931. τί προσπιτνεῖς με. Ut *cidere* in Plaut. Stich. I, 2, 31. *mihi paternae vocis sonitus res accidit*. Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 1016. citat πέσω έτη, et intelligi ait πρός, qui error est festinantis, nec tendentis in versu praecedenti legi ποτί.

Vs. 102. Ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν. Mirus nonne stupor grammaticorum, qui non intellexerint ἔχειν ἀμφί seu περί τι ud omnes scriptores obvia? Luciani locus, quem citat chol. extat in Necyom. p. 330. [c. 7. vol. I, p. 466.] unde c leg. εἴχομεν. Interim quamvis hic perperam existimant quidam ἔχειν pro ἔχεσθαι positum, est tamen ubi ita hibitum occurrit, ut in Agam. vs. 198. Χαλκίδος πέραν ων παλιῤῥόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις. et Soph. Oed. Colon. vs. 91. γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἧς εἶχες πάλαι. Idem usu nit in verbis compluribus aliis: sic προδοῦσα in Soph. iac. vs. 1287. ναίειν vs. 604. || Conf. Eustath. ad Il. *B.* p. 231, 87 [306, 18. R.] et Spanh. ad Callim. hymn. in Iov. vs. 55.

Cap. XIV.

Vs. 106. Fons quem Schol. A. Ἀρητιάδα vocat, alteri t Ἀρειτράς; addit ceu etymon tangens, ἣν ὁ Ἄρης τηρεῖ ὶ ἐπισκοπεῖ. Steph. Byz. est Ἀρεία, quocum facit Apollod. . III. c. 4. draconem custodem ei adponens Marte satum. ρήνην memorat Suidas, cuius regionis silet. In Arriani r. p. 17. insulam legimus Ponti Ἀῤῥηντιάδα, sed quae inor rectius Ἀρητιάς dicta Apollon. Rhod. lib. II. vs. 1033.

et 1049. Adde eius Schol. ad vs. 384. et 388. Pompon. Melae est *Aria*, Ethnicographo Ἄρειος νῆσος *).

Vs. 120. Πάντως ἀρῆξον. Schol. B. quia explicat ἀλη-
88 θές videri posset iunxisse cum || παντελές. Ceterum est haec nonnunquam verbi vis: unde Hesychius exponit δυνάμει, ἀληθείᾳ, κυρίως. Luc. in Euang. c. IV. vs. 23. πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην i. e. *nimirum* vel *omnino certum est vos* ——, ut recte cepit H. Steph. in Thes. L. Gr. Aristid. Tom. I. p. 527. πάντως οὐχ ἑώλοις ἀεὶ τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐντεύξεσθε. Phalar. epist. 72. πάντως που θαυμάζεις, ὅτι ὑφῄρηκα τῆς ὀργῆς. Adde Basil. Tom. II. p. 64., nostrum in Prom. vs. 333. et 942. ubi Schol. expl. ὁμολογουμένως. Vera autem sine dubio Schol. A. loci distinctio, et παντελές iungi debet τῷ Ζεῦ, qui alias saepe τέλειος dicitur: vid. Eum. 28. et Spanh. ad Callim h. Pall. vs. 135.

Vs. 127. Πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται. Recte observat Thom. Mag. ἕβδομος hic positum pro universo numero septenario; qua item enallage utitur Aelian. de Anim. lib. XI. c. 9. p. 647. τετάρτων δεῖ μηνῶν ἐν γάλαξι τόνδε εἶναι τὸν μόσχον. Alio modo Luc. c. XX. vs. 31. ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν καὶ ὁ δεύτερος —— καὶ ὁ τρίτος —— ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ i. e. *reliqui ex septem* οἱ λοιποὶ τῶν ἑπτά. Vulgatus *omnes septem*. Praecessit σαγαῖς δορυσσόοις, cuius verbi etymon Schol. uterque quaerit in σῶος et σώζειν. Hesych. explicat δόρατι φοβοῦντα ἢ σοβοῦντα, et sic Etymologus [p. 284, 19.], praeterquam quod propius ad originem, unde quoque Eustathius repetit ad Il. *A*.
89 p. 47, 19. [62, 41.] σο||οῦντα habeat. Quae sequuntur Neptuni cognomina ἵππιος et ποντομέδων, de his vid. Spanhem. ad comici Plut. vs. 1051. et Nub. 83. quaeque idem observat ad verba ἰχθύβολον μηχανάν ad Callim. h. Del. vs. 15: adde Oppian. I. Cyneg. vs. 75. lib. IV. vs. 210. et III. Hal. vs. 2.

Vs. 142. Γένους προμάτωρ. Terminationis adiectivae vocabula ex μήτηρ composita ponuntur saepe pro substantivis, quod olim non attendens perperam et temere sollicitabam μουσομήτωρ in Prom. vs. 460. Eurip. Phoen. vs. 681. προμάτορος Ἰοῦς ἔκγονος Ἔπαφος. adde vs. 835., pro quo προμήτηρ apud Schol. B. supra ad vs. 106. et Themist. orat. XIII. ult.; ad priorem formam refer μονομάτωρ in Eurip. Phoen. vs. 1518, quo una cum τῷ μουσομήτωρ augmentum accedere potest Thesauro H. Steph.

Vs. 145. Λιταῖς θεοκλύτοις. Schol. expositiones apud ipsos videas. Suidas exponit per θεότιμον, qua voce in Steph. Thes. praetermissa utitur Pind. Isthm. Od. VI. vs. 19. [V, vs. 13. B.] ab illo verbum ortum θεοκλυτεῖν, quod praeter alios habet Aesch. in Pers. vs. 500. In Schol. A. ad vs. 165. lin. 2. l. πυργίσκων.

---

*) Add. Schol. Hom. ad init. nav. catal. [*ADD.* p. 619.]

Vs. 181. Ἀμφιβάντες πόλιν. Opportune Schol. illustrat
ex Hom. Il. *A*. vs. 37. ad quem locum, ut alibi passim, re-
cte monet Eustath. p. 25, 17. [33, 8.] ἀμφιβαίνειν esse σκέπειν,
ita || leg. καὶ περιέπειν, quo sensu iuxta cum περιβαίνειν haud 90
raro obvium: vid. Aelian. de Anim. lib. III. c. 46. et lib. VI.
c. 62. Ioseph. A. I. lib. VII. c. 12, 1. ὑπερήσπισε περιβὰς
κείμενον. De animalibus catulos lactantibus Long. Pastor.
lib. I. p. 3. [p. 4, 1.] ὁρᾷ αἶγα πεφυλαγμένως περιβεβηκυῖαν, cu-
ius sensum haud adsecuta Mollii versio per τὸ *circumeun-
tem*, nec ut verum fatear mihi in promtu est verbum, quod
Graecam phrasin satis exhauriat; melius quid dum inve-
nerimus, verterim *passis pedibus circumspecte puero super-
stantem*. Conon Narrat. 48. λύκος νεοτόκος ἐπιτυγχάνει τοῖς
παιδίοις καὶ ἀμφιβᾶσα —— παρεῖχε τὰς θηλάς. Conf. Spanh.
ad Callim. h. Del. vs. 27.

Vs. 204. Ψῆφος κατ᾽ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται
Λευστῆρα —— μόρον ——.

Difficultatum triada his movet H. Steph., nullam agnosco
ego. Nam quod dicit ψῆφον ferri *deliberari* quae *deliberet*,
vix exputo ei qui in mentem venerit, quum eum ipsum
sensum fundant verba, quem esse vult: sive enim βουλεύε-
σθαι acceperis pro *consultare*, *consilium agitare*, sive pro
deliberare, eodem redibit, cum ex versu sequenti quid de-
liberatura sit, nempe λευστῆρα μόρον, patescat. Hac au-
tem difficultate remota, per se cadit alte||ra, et rectissime 91
utique ψῆφον dixit ὀλεθρίαν eius respectu, cui ὄλεθρον in-
tentat. Sic ratione parili in Agam. vs. 823. ἀνδροθνῆτες Ἰλί-
ου φθορὰς ψήφους. Demus tamen quod putat vir doctus βου-
λεύσεται passive positum, idne omnium merebatur durissi-
mum iudicari? quid frequentius passivo futuri medii usu?
Vid. not. ad Thuc. lib. I. c. 81. lib. II. c. 87. et VII. c. 25.
Stolberg. ad Soph. Aiac. vs. 512. Barnes. ad Eurip. Helen.
vs. 359. et quibus non aliis hic dictus Hylas? Quin ipse
Aeschylus ἄρξονται ita adhibet in Pers. vs. 591. et aliquo-
ties Herodotus: vid. lib. III. c. 83. lib. VII. c. 160. et 162.
inque fine lib. IX. unde apertum in edita nil innovandum
cum Stanl. hoc minus, quod quidem φέρειν, διαφέρειν, ἐπι-
φέρειν et τίθεσθαι ψῆφον usitata noverim, qui dixerit βάλλειν
ψῆφον auctorem quaero. Nostri verba imitatus videtur Eu-
rip. in Orest. vs. 441. ψῆφος καθ᾽ ἡμῶν οἴσεται, ubi itidem
οἴσεται, uti vides occurrit παθητικῶς. Tum ut hic λευστῆρα
μόρον, sic πέτρον λευστῆρα habes in Lycophr. vs. 1187. De
antiquissimo lapidibus sontes obruendi supplicii genere
praeter alios vid. Meurs. ad vs. 331. In verbis Schol. A.
lin. 8. ad vs. 203. forte leg. μέσον ἄλλο οὐκ εἴη, vel οὐκ ἂν εἴη,
vel etiam τί ἂν μέσον ἄλλο εἴη; μεταίχμιον pro μέσον non est
infrequens vid. inter alios Lycophr. vs. 443. Lucian. || in 92

Amor. p. 1039. [c. 21. vol. II, p. 421.] et Eustath. ad Il. *Γ.* p. 291, 23, [385, 1.]

Vs. 207. *Ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω:* supra vs. 99. *ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον.* Soph. Oed. Tyr. vs. 563. *ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες,* et ex emendatione Scal. et Cant. Eurip. Helen. vs. 922. *βούλοιντ' ἂν, ἢ οὐ βούλοιντ' ἀποδοῦναι πάλιν.*

Vs. 212. *Ἀΰπνων πηδαλίων.* Homerum imitatur, qui Odyss. *E.* vs. 271.

> *Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως*
> *Ἥμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.*

Hinc *ἄγρυπνον τέχνην* vocat *τὴν κυβερνητικὴν* Lycophr. vs. 386. ut recte exponit Eustath. p. 223, 11. [1635.]. Et *pervigil gubernator* Petron. c. 102.

Vs. 223. *— ἀλλ' οὖν θεοὺς*
Τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

De Troia quod monet Schol. res est abunde nota, vid. hic Stanl.: eodem visa nonnullis pertinere verba Petr. c. 89.

> — hic graves alius mero
> Obtruncat et continuat in mortem ultimam
> Somnos, ab aris alius accendit faces,
> Contraque Troas invocat Troiae sacra.

93 Verum eo qui referri possint non video, || quod loquitur de urbe iam occupata. Obstat praeterea illud *invocare sacra,* nisi *τὸ sacra* accipiatur pro *diis,* quorum sunt sacra, ut *ἱερά* exponit Stanl. in Agam. vs. 70. Has nectenti difficultates in mentem veniebat scripsissetne fortasse *involat?* quo verbo aliquoties utitur: vid. c. 43. 58. et 63. displicuerit ariolatio, ut nullo labore quaesitam, sed sponte natam eo migrare iubeas, quo plures abire, facile patiar, quotiescunque quod magis iuvet felicior hora meque peritiores detexerint. Interim utcunque statues, memineris eundem in sensum loqui Phaedr. lib. IV. fab. 10.

> Lucernam fur accendit ex ara Iovis,
> Ipsumque compilavit ad lumen suum.

ultimam mortem dixit ut Apul. VII. Metam. sub princ. *servum tormentis vexatum pluribus, ac pene ad ultimam mortem excarnificatum.*

Vs. 231. *Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας*
Μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος —.

Offensus Stanl. structura masculini *σωτῆρος* cum feminino *εὐπραξίας* substituit *σωτήριος.* Sed frustra; ubivis enim similis exempli loca obvia, in quibus non modo masculina, sed et sequioris sexus nomina adiectivorum instar adiunguntur cuiuscunque generis substantivis. Ipse Aeschylus

infra vs. 952. πόλις πενθη||τήρ. In Eum. vs. 186. δίκαι καρα- 94
νηστῆρες. Agam. vs. 673. et Soph. Oed. Tyr. vs. 80. τύχη σωτήρ. Idem in Antig. vs. 1086. λωβητῆρες Ἐρίννυες. Trach. vs. 687. ἐνδυτὴρ πέπλος. Noster rursus in Agam. vs. 1263. Ἕλλην φάτις. v. 1240. θῆλυς φονεύς. Eurip. Iphig. Taur. 586. χὲρ-φονεύς. in Heracl. vs. 131. στολὴ Ἕλλην. Soph. Trach. vs. 114. πατροφόντης μήτηρ. Pind. Pyth. Od. IV. vs. 385. [217. Bkh.] λιταὶ ἐπαοιδαί. Alciphr. lib. III. epist. 22. κλέπτης ἀλώπηξ. quod itidem immerito suspectum fuit Berglero. Conf. Salmas. ad Simm. Ovum. p. 246. Meurs. ad Lycophr. vs. 496. et Cuper. Obs. lib. I. c. 17. Ad sensum quod attinet, vel ἐπεξηγητικῶς accipe, ceu scriptum esset πειθαρχία ἐστὶ μήτηρ γυνὴ τῆς εὐπ. σωτῆρος, *est mater, imo uxor*, vel prout intellexit Schol. γυνὴ μήτηρ, ut γυνή honoris vox sit. Ceterum Sophoclen nostri verba sibi proposuisse imitanda in Antig. vs. 687. iam video observasse Stanl. πειθαρχία a πείθαρχος, quod habetur in Pers. vs. 374. hinc πειθαρχεῖν, cuius propriam virtutem docet Ammonius [p. 121. Valck.], et quo praeter scriptores sacros utitur Soph. in Trach. vs. 1194 *). Hesychius ad Pauli credo respiciens epist. ad Tit. c. III. vs. 1. πειθαρχήσαντες explanat πεισθέντες, quod in Soph. l. d. alterum illico excipit. In Schol. A. dele ὧδ' ἔχει λόγος, et scholion annecte praecedenti.

Cap. XV. 95

Vs. 232. Ἔστι θεοῖς δετ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Recte vidit H. Steph. scribendum δ' ἔτ', ego insuper post ἔστι τελείαν ponendam duco στιγμήν, ut sit adsentientis, ut saepe alibi ἔστι et ἔσται ταῦτα. Vid. Aristid. Tom. II. p. 207. et seq. Eurip. Orest. vs. 1600. et Helen. 750. Contrarium οὐκ ἔστι, et οὐκ ἔστι ταῦτα in Soph. Aiac. vs. 472. et in Electr. vs. 451. Nec aliter videtur distinxisse Schol. B. explicans καλῶς εἶπας τοῦτο. in cuius Scholio ad vs. 235. lin. 2. vide num pro ἐγείρει malis εἴργει. vs. 237. scribe πεῖραν. et ad vs. 240. lin. altera a fine, ἄπο, μακράν.

Vs. 239. Διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεσθ' ἀδάμαστον. Eadem pollet virtute praepositio in Herod. lib. VI. c. 38. διὰ Κροῖσον ἐκφεύγει, unde docemur non Atticis modo διά *per* construi cum casu quarto; nec adeo verti debebat *ob Croesum* sed *Croesi opera*. Longus Pastor lib. II. p. 36. [p. 36, 4. Vill.] διὰ τοῦτον (τὸν Ἔρωτα) οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ——, et p. 58. [p. 66, 15.] διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε.

*) Multique alii, Thucydides, Plato, Isocrates, Polyaenus. [*ADD.* p. 649.]

96 ||Vs. 248. *Μὴ νῦν.* Ut mox vs. 252. in Prom. 506. et locis compluribus aliis, valetque *νῦν* in talibus *οὖν*, pro eo oratores frequentare *τοίνυν*, dixi alibi, addidi tamen etiam exempla, ubi *νῦν* comparet, et sic passim apud Evangelistas. In Schol. A. l. *ἁρπάζετε.* apud alterum ad vs. 250. lin. 3. vel *ἢ μὲν οὐ σύναπτε τὸ τούτῳ*, vel *ἢ μὴ σ. τ.* vs. 253. etsi non ignorem *ἀπό* defendi posse, tamen legere malim *ὑπό*.

Vs. 256. *Οὐ σῖγα;* Sic et Eurip. Herc. Fur. vs. 1042. *οὐ σῖγα, σῖγα;* ab hinc non longe *οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε.* quomodo Soph. in Aiac. vs. 75. *οὐ σῖγ' ἀνέξῃ*, et Oed. Tyr. vs. 438. *οὐκ ἐς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσῃ.* De formula *ἐς φθόρον, ἐς ὄλεθρον* vise notas Spanh. ad Callim. h. Apoll. vs. 113. ubi recte in Schol. B. emendat *ἄφωνος.* Scholio eiusdem ad vs. 260. *πόλιν, πᾶσαν* non video qui locus sit.

Vs. 266. *Αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.* Interpres *si dederis*, bene modo *si* cepit pro *utinam*, ut in Virg. VI. Aen. vs. 187. *si nunc se nobis ille —— ramus ostendat.* Quo sensu *εἰ γάρ* usurpari multi docuere, adde si lubet in nostrum in Prom. vs. 152. Soph. Oed. Tyr. vs. 80. et *εἰ γὰρ ὤφελον* Eurip. Orest. vs. 1584. Plato lib. II. [IV.] de Rep. p. 460. c. [p. 432. c. St.] Xenoph. VI. *Κ. Π.* p. 91. med. [VI, 1, 38.] *εἰ γὰρ γένοιτο.* et *εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα* Lucian.
97 in Prom. || extr. [c. 20. vol. 1, p. 203.] Longus lib. III. p. 77. [p. 74, 1. Vill.] *εἰ γὰρ οὕτως γένοιτο Χλόη.* Nec minus obvius usus voculae *εἰ* solitariae, quem tamen, qui adstruxerit, novi neminem. Certe ipse Suidas, dum notat *εἰ* esse *εὐκτικόν*, non aliud adfert exemplum, quam Pisidis locum, in quo itidem *εἰ γάρ.* Subiungemus nos quaedam: Soph. Oed. Tyr. vs. 883. *εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα.* Eurip. Hec. vs. 836. *εἴ μοι γένοιτο φθόγγος.* Idem in Orest. vs. 1614. *εἰ δὲ τόδ' ἦν.* ubi notes indicativum addi, quam structuram Hellenistis tribuit Grotius ad Luc. c. XII. vs. 49.: an in exemplis eo congestis a viro magno valeat ubique *utinam*, hic non est inquirendi locus, erit forte alibi *). Ad structuram refer, quae scribit Thom. Mag. in v. *ὄφελον*, et ex eo Graev. ad Luciani Soloecist. p. 730. [c. 1. vol. III, p. 554.] Ex mente Schol. duplici ratione verba distingui possunt, ut scilicet vel *κοῦφον* intra duas virgulas includatur, vel ut edidit Stanleius alias secutus editiones. *Κούφα δόσις* dixit nostro aequalis Pind. Isthm. Od. I. vs. 60. [45. Bkh.] et *κούφαν κτίσιν* in Olymp. Od. XIII. vs. 118. [83.] pro *εὐχερῆ, ῥαδίαν, ἀνεπαχθῆ*, ut explanant ad eum critici. Quo fere sensu in Aesch. Prom. vs. 700. habetur *κούφως.* Nec alienum

---

*) Add. Raphel. ex Herodoto ad Luc. XIX. 42. [*ADD.* p. 649.]

hinc est hoc Herod. lib. VII. c. 38. σοὶ ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν ὑπουργῆσαι. prout supra in Prom. vs. 636. ὑπουργῆσαι χάριν. Lectionis varietas, quam adnotat Schol. || A. orta videtur 98
ex versu sequenti, sed τέλος longe est significantius. Subsequitur λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι, nempe *daturusne sim, quod rogas, nec ne.* vel ut intelligit Schol. *levene sit.* Io in Prom. vs. 617.

οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

respondet Prometheus:

λέγ' ἥντιν' αἰτῇ, πᾶν γὰρ ἐκπύθοιό μου.

Et Soph. in Trach. vs. 1233. πρόσνειμαί μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς. tum ut hic τάχ' εἴσομαι, sic rursus vs. 665. τάχ' εἰσόμεσθα τ' ἀπίσημα ὅποι τελεῖ.

Vs. 271. Ἐκτὸς οὐδ' ἀγαλμάτων εὔχου. Venustissimas praebent ἐκτός et ἔξω locutiones. Ut hic loci ἐκτὸς εἶναι, sic Aristid. Tom. III. p. 98. τοὺς μὲν ἀδικοῦντας ἐξελέγχουσι (οἱ ῥήτορες), τοὺς δ' ἀγνοοῦντας διδάσκουσι περὶ τῶν πραγμάτων, ἅμα δ' ἔξω τούτων τε καὶ τῆς ῥητορικῆς ἔσονται. Eiusdem est ἔξω τοῦ φρονεῖν εἶναι Tom. II. p. 329., quod Longo lib. IV. p. 137. [p. 124, 12. V.] ἔξω τῶν φρενῶν γίνεσθαι. Eurip. Ion. vs. 926. ἔξω τῆς γνώμης. cui contrarium ferme hoc Soph. in Oed. Tyr. vs. 468. εἴσω ἰὼν λογίζου. Nec venustate destituitur illud Eurip. Herc. Fur. vs. 771. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς. Sophoclis rursus est in Trach. vs. 1206. ἐκτὸς ἐλθεῖν ὅρκων i. e. *transgredi, violare.* Tum ut noto proverbio dicunt Graeci ἐκτὸς πηλοῦ ἔχειν et κομίζειν πόδα, quod occurrit in Choeph. vs. 695. ita ἔξω κλαυμάτων, πραγμάτων et πημάτων ἔχειν πόδα Eurip. Heracl. vs. 110. Soph. || Philoct. 99
1292. et supra in Prom. vs. 263. ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα Pind. Pyth. Od. IV. vs. 513. [289. B.] et ἐκτὸς εἶναι πημάτων Soph. in Phil. vs. 520. Scholion ad vs. 274. μετὰ συντριβῆς εὐχὴν ἐξιλαστικὴν ᾆσον haud obscure prodit christianum hominem: vid. Es. c. 65. vs. 14. et c. XIII. vs. 6.

Vs. 279. Δίρκης τε πηγῆς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω.

Turnebus edidit πηγαῖς, quod tuetur Schol. B. unde coniici posset aliis in libris comparuisse πηγῆς. Ceterum hic uti per πηγάς Schol. intelligit *nymphas*, ita κρουνοί in Soph. Oed. Colon. vs. 1397. possint accipi, dicit enim πρὸς νῦν σε κρουνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων αἰτῶ: conf. nostrum in Eum. vs. 27. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω perinde est, ac si dedisset οὐδὲ ἀπολέγω τοὺς Ἰσμηνοῦ θεούς, ex eiusdem Schol. mente, quae prae reliquis expositionibus se mihi probat, quanquam et legi posset Ἰσμηνόν. Parili sensu ἀπολέγω et ἀπολέγομαι extat apud Anton. Liber. vid. c. XV. et ibi Munkeri notam. Add. H. Steph. Thes.

Vs. 281. —— πόλεως σεσωσμένης
Μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ——.

100||Soph. Electr. vs. 283.

—— χοροὺς ἵστησι καὶ μηλοσφαγεῖ
Θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.

Et Lycophr. vs. 992. κελαινῷ βωμὸν αἱμάξῃ βρότῳ *).

Vs. 287. Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς. Cur ἐκφύγῃς maluerit Stanl. causam non video. οὐ μὴ ubique inveniuntur ἐκ παραλλήλου posita, vid. ad Agam. vs. 1651. nisi voluit fortasse μὴ 'κφύγῃς. In Schol. B. lin. 1. vel dele τὸ; vel praepone signo separationis, nam pertinet ad μόρσιμον.

Vs. 288. Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
Τάξω ——.

Loquendi observes modum ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ, alii dicerent ἕβδομος αὐτός, quo de egi ad Hesych. v. ἕτερος. Omisso αὐτός occurrit in Petri epist. II. c. 2. vs. 5. ubi vid. Raphelium. Lat. in talibus dicunt *in his, in eis*: vid. Nepot. Milt. c. 4, 4. et Alcib. c. 5, 6. ut in loco praesenti, sic rursus in Choeph. vs. 242. κράτος τε καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. atque ita fere nostra lingua dicimus *met myn seven* **). Τὸν μέγαν τρόπον valet οὐ ταπεινῶς καὶ φαύλως, ἀλλὰ μεγάλως. infra vs. 471. ἐσχημάτισται δ'
101 ἀσπὶς οὐ σμικρὸν || τρόπον, ubi vid. Schol.: nec alienum hinc illud in Choeph. vs. 480. μέγαν προσθεῖσα Αἰγίσθῳ μόρον. Sic Lat. *magnus* pro *nobili*, *pretioso*, Flor. lib. IV. c. 11, 10. *maximos induta cultus*. conf. Miscell. Observ. Vol. I. Tom. I. p. 102. In Schol. B. l. τρόπον pro τούτων.

Vs. 299. Πάντροφος πελειάς. Coniectat Stanl. πάντρομος, sed tuetur vulgatam praeter nostri grammaticos Schol. Lycophr. ad vs. 86. In Schol. A. ad versum praecedentem lin. 4. legendum videtur, δυσευνήτειρα, δυσεύνητος. in altero vs. 302. l. κατά vs. 309. κινδύνων. vs. 312. τὰ σπέρματα. vs. 315. lin. 6. παραλλάττον.

Vs. 338. Τύχας προταρβῶ. Pro ὑπερταρβῶ adhibuit Soph. in Antig. vs. 83. μή μου προτάρβει. et Trachin. vs. 89. οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν. Quo noster sensu, eodem

*) Neque aliter leg. putem epigr. VII. nuper vulgat. cl. Iensio
οἱ δ' ἑκατὸν βουπλῆγες ἑκούσιον αὐχένα ταύρων
ἤμαξαν βωμοὺς οὐρανίοιο Διός.
ut casus αὐχένα pendeat a βουπλῆγες. [*ADD.* p. 649.]

**) Simile est illud Thuc. lib. I. c. 57. αὐτοῦ Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους μετ' ἄλλων δέκα στρατηγοῦντος. [*ADD.* p. 649.]

Eurip. Herc. Fur. vs. 968. In H. Steph. Thes. haud comparet.

Vs. 342. *Προλέγω.* Schol. A. seiunctis vocibus legisse *πρὸ λέγω* Hoelzlino haud difficulter largior; verum idem existimo stare etiam posse *προλέγω.* In Schol. A. ad vs. 339. lin. 2. scribendum videtur *τρεπομέναις.* Idem monet ad vs. 351. *ὅτι κεκωμῴδηται* vox *κορκορυγαὶ,* nec praetermisit observare Spanh. ad comici Nub. vs. 351.

Vs. 357. *Ἁρπαγαὶ διαδρομᾶν ὁμαίμονες.* *Διαδρομή ultro citroque cursitatio, discursus.* || Longus lib. I. p. 3. [p. 3, 102
17. Vill.] *φυλάττει τὰς διαδρομὰς* (*τῆς αἰγὸς*) *ὁ Λάμων.* Basil. Tom. II. p. 385. c. *ἡ γεωργία αὐτόθεν ἔχουσα τῶν ἀναγκαίων τὸν πορισμὸν καὶ τῆς ἐπὶ πολὺ πλάνης καὶ ἄνω καὶ κάτω διαδρομῆς ῥυομένη τοὺς γεωργοῦντας.* Schol. B. explicat *φυγῶν* (ita nempe leg. pro *φεύγων*) atque una cum *τῷ ἁρπαγαὶ* retulit ad eos, qui diripiunt, cuius mihi explicatio ut simplicissima unice placet; eam tamen reiicit Stanl. contendens *διαδρομὰς* hic esse eorum qui diripiuntur, seu ut ipse loquitur *pereuntium*, *ἁρπαγὰς perdentium*, quia ratio suadeat praedantes praedatosque coniungi. Enimvero dicuntur haec speciosius, quam verius: etsi enim *φυγάς* Schol. acceperis pro fuga proprie dicta, vel sic locus erit eius expositioni; quidni enim intelligere liceat vacuos praeda persequi onustos, hos, metu ne praedam quam nacti erant illi eriperent, fugisse? Verum ita accipio Scholiastae interpretamentum, ut cum non commodior ei vox suppeteret, qua *διαδρομήν* illustraret, nec tam fugam intellexerit propriam, quam discursum; et sic *διάδρομοι φυγαὶ* supra vs. 197. Ut Ioseph. B. I. lib. IV. c. I, 9. *τῶν δ' ἀνὰ τὴν πόλιν διασεισθέντων ὑπὸ τοῦ ψόφου διαδρομή τε ἦν καὶ πτοία πολλή:* et *equitum virorumque discursus* Flor. lib. II. c. 6, 14. Atque ita *discurrere ad praedam* Liv. lib. IV. c. 34. et V. c. 21. *λέχος διάδρομον* dixit Eurip. in Electr. vs. 1156.

Cap. XVI. 103

Vs. 367. *Γᾶς δόσις.* Prior Schol. legerat in suo libro *Δᾶς*, sic opinor restituendus *Δᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι,*] *ἀντὶ τοῦ γᾶς, οἱ γὰρ* ——. In altero ad vs. 374. forte leg. *ἀλεξητικόν.* Hesych.: *ἐπίῤῥοθος, ἰσχυρός, ἐπίκουρος, βοηθός.* Prout male adfectis medetur Bos.

Vs. 377. *Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.*

Recte tuetur contra Stanl. Arnaudtius, quem dum haec scribimus immatura morte praereptum tristis ad nos nuncius venit. Interpretis lapsum corrigit Spanh. ad Callim. h. Apoll. vs. 87. Mox ut *τόκος* pro *filio*, *foetu*,

Soph. in Aiac. vs. 1323. infra vs. 413. et passim. In Schol. B. ad vs. 393. lin. 6. corrige *νυκτὸς δίκην*.

Vs. 409. *Εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὄμμασι πέσοι.*

104 ||Similiter Soph. Oed. Colon. vs. 1758. *νῷν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασι βέβηκε.* vs. 400. inversa verborum structura legit Schol. *ὁρμαίνων μένει.*

Vs. 412. *Μαντεύσεται.* Praecesserat *γένοιτ' ἂν*, cui videtur subiici debuisse *μαντεύσαιτο*, sed mutavit structuram non tam metri inserviens necessitati, quam vel quod subaudiendum reliquit *οὕτω*, vel etiam usum secutus, cui non repugnat diversos copulari modos. Aristid. Tom. I. p. 487. *κινδυνεύουσι καὶ εἴη.* Tom. II. p. 15. *καρτερήσαιμεν καὶ κομιούμεθα.* Lys. orat. XIII. p. 137. sub princ. [p. 547. Rsk.] *εἰσηγήσεται μὲν —— δηλώσειε δὲ ——.* Noster in Pers. vs. 117—121. *μὴ πύθηται —— καὶ ἔσσεται.* Neque aliter in abominandi formula *μὴ γένοιτ' οὐδ' ἔσται* apud Aristid. Tom. II. p. 245. et Diog. Laert. lib. V. p. 116. f. edit. Londin. [V, c. X. 12.]. Estque haec construendi ratio perpetua fere cum *ὅπως* et *ὅπως μή*; quo magis miror in Palaeph. c. 17. ferri non potuisse *ὅπως μὴ εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχει.* Ioseph. A. I. lib. II. c. 9, 4. *μὴ γένηται καὶ ἀπολεῖται.* et lib. IV. c. 8, 24. *ὅπως παίδων τύχωσι —— καὶ ὧν ἂν δέωνται παρ' αὐτῶν ἕξουσιν.* ubi quis audiat contra linguae rationem corrigentem *ἕξωσι*, ut perperam editur *ἕξωμεν* et *ἕξητε* lib. VI. c. 14, 4. et lib. XII. c. 7, 3. Eiusdem est lib. V. c. 6, 4. *δέδια μὴ ὁ θεὸς —— τὴν νίκην ἐπινένευκεν.* Et sic loquuntur
105 alii omnes. Hinc forte Graecorum more || Trimalchio in Petron. c. 75. *suadeo —— ut concoquas et me non facies ringentem.* Praetermitti non debet Schol. B. mox vs. 414. legisse *προστατεῖν*. Ad sensum quod attinet vs. 417. eidem adsentior Schol. non interpreti.

Vs. 420. Schol. B. *ἐν τοῖς ἀγῶσιν τοὺς κύβους καλεῖ* l. *οὓς*. Versum abhinc alterum citat Thom. Magister in v. *εἴργω*.

Vs. 433. *—— οὐδὲ τὴν Διὸς*
Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.

Schol. B. legisse videtur *ἐμποδών*, utraque lecti sensum fundit a loco haud alienum. Ceterum pari contemtu loquitur Aiax apud Sophoclem in cognomini fabula vs. 775. Vid. Freinshem. ad Flori lib. II. c. 6, 44. et Stanl. infra ad vs. 475. *ἐκποδὼν ἔχειν* legimus item in Prom. vs. 344. et in fragm. incert. Eurip. quae collegit Barnes. vs. 191. [Phoenic. fr. 9, vs. 4. M.] Pro *κατήγορος* an Schol. vs. 445. invenerit *διδάσκαλος*, quod putat H. Steph. haud dixero; potuit ita exponere *τὸ κείμενον*.

Vs. 455. *Φερέγγυον φρούρημα.* Laudat hinc Thom. Mag.
et simul *ὢν ἐγὼ φερέγγυος*, sed quod est Soph. in Electr. vs.
947. non Aeschyli. Mox vs. 459. in Schol. B. l. *κωλύσειε.*

||Vs. 466. *Πύλαισι Νηΐτισι.* An potius *Νηΐτῃσι*? certe 106
Νηΐτας, non *Νηΐτιδας* vocat Eurip. in Phoen. vs. 1111. et Pau-
san. in Boeotic. lib. IX. c. 8. iterum tamen apud Schol. B.
infra vs. 492. *Νηΐσι.* Hesych.: *Νηΐσι, ταῖς πύλαις, ταῖς πρώ-
ταις.* Rescribo ex Euripide *Νηΐταις πύλαις, ταῖς πρώταις:*
quod dum noto oculos convertens in glossam proximam,
Νηΐϑη, Ἀϑηνᾶ, video legendum *Νηΐϑ, ἡ Ἀ.* Sed viderunt
id fortasse ante nos alii, quod quotiescunque acciderit,
sicuti operam perdidisse aequo feram animo, sic plagii cri-
men nunquam extimescam. Mox ne quem moretur Scho-
lion ad versum sequentem leg. *φρυάττουσας.* sic vs. 481. *ἱππι-
κὰ φρυάγματα.* add. Callim. h. Pallad. vs. 2. et ibi Spanhem.

Vs. 478. *Σὺν τύχῃ δὲ, τῷ.* Alii libri nulla intercedente
distinctione *σὺν τύχῃ δέ τῳ*, quibus subscribit auctor recen-
tiorum Schol. in Soph. Oed. Tyr. vs. 80. nec habet ista le-
ctio, quod non admittat linguae genius; *τοῦ, τῷ* pro *τινός,
τινί* omnis sunt generis, quod hic non cogitabat H. Steph.
Soph. Philoct. vs. 784. *ῥάκη βαρείας του νοσηλείας πλέα.* Vid.
multis Stolberg. ad Aiac. vs. 293. et Triclin. ad Electr.
vs. 982.

Vs. 490. *Τώς νιν Ζεὺς ἐπίδοι.* Recte Schol. A. *νίν* ex-
ponit *αὐτούς*, nec debebat in dubium vocasse hunc usum
alter; quanquam eadem est Aristarchi haesitatio in Pind.
Nem. Od. || IV. vs. 5. [3. B.] ubi Didymus firmat Euripi- 107
dis exemplo *); adde Soph. in Electr. vs. 439. eandem in
rem quoque productum a Suida. vs. 492. et 508. citat Tho-
mas Mag. v. *γείτων.*

Vs. 509. *Δράκοντα δύσχιμον.* Simul haec legebam in
mentem venit *δύσχυμον*, quia noveram tradere veteres dra-
cones homini aut animali insidiaturos herbas prius radices-
que mortiferas edere: vid. Bochart. Hieroz. Parte II. lib. III,
c. 14. Vidi deinceps ex notis Stanl. eandem coniecturam
fuisse Hoelzlini. Neque tamen reiecerim editam, quam et
Schol. expositio commendat, et accipi potest pro *κρυερόν,
φρικτόν.* accedit tropicus usus *τοῦ δυσχείμερος* in Choeph.
vs. 270. *δύσχιμος* habetur iterum ibid. vs. 184.

Vs. 511. *Ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέϑη.* Observes hic
κατά contra regere quartum casum, qua licet notione fre-
quentius habeat secundum, tamen non minus proba est al-
tera syntaxis. Quod si meminissent interpretes Aeliani
haud sollicitassent scio verba lib. II. V. H. c. 13. p. 100.

*) Quem et vid. Iphig. Taur. vs. 330. et 334. [*ADD.* p. 650.]

κατὰ Κλέωνα ἦν τὸ δρᾶμα, multo minus novissimus editor doctissimus unius codicis auctoritate reliquis infragantibus cunctis in contextum admisisset Κλέωνος. Aristid. Tom. I. p. 225. ὥσπερ ἑνὸς (ψηφίσματος) νενικηκότος τοῦ κατὰ Δαρεῖον. ubi Schol. Ms. notat esse antiptosin. Idem p. 246. κατὰ οὖν
108 τοὺς ἐκπίπτοντας || ἐκ τῆς ναυμαχίας ἐτάχθη τὰ κύρια τῆς στρατιᾶς. Add. Aem. Porti Lexic. Herod.

Vs. 519. Διὰ χερὸς βέλος φλέγων. Soph. in Aiac. vs. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων i. e. ζωπυρῶν, ἀνεγείρων Schol. interprete. Et Eurip. in Phoen. vs. 257. ἀμφὶ πόλιν νέφος ἀσπίδων φλέγει. quomodo Lat. *incendere* et *accendere* pro splendidum facere, *ardere* splendorem emittere.

Cap. XVII.

Vs. 539. —— ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωρον ἀνδρόπαις ἀνήρ.

ὀρεσκῷος scribitur in Hesychio et Suida, atque ita fieri praecipit Eustath. ad Il. *A.* p. 77, 9. [102, 30. R.] multisque in locis aliis, quo cum facit Etymologus [p. 639, 12.] Ut tamen hic apud Aeschylum, sic in editionibus Barnes. vetustioribus comparebat ὀρέσκοος, in hac nulla facta men-
109 tione mutatum; ut Cycl. vs. 246. || ubi pro ἡμεροσκόου excusum εἰμ' ὀρεσκόου. Aliud coniicientem vide Spanh. ad Callim. h. Dian. vs. 85. In Schol. B. lin. 8. similitudo litterarum finientium πλησίον exturbasse videtur ὤν, quod repono, sensu ita opinor flagitante. Deinde ut hic ματρὸς βλάστημα, sic λέοντος βλαστήματα Eurip. Heracl. vs. 1006. ut Virg. *leonum semina.* De voce καλλίπρωρος agit Potter. ad Lycophr. vs. 23. De navi utitur Eurip. in Med. vs. 1335. unde καλλίπρωρον σκάφος citat Eustath. ad Il. *B.* p. 234. fin. [310, 28.] Ex ἀνδρόπαις ἀνὴρ Lycophronem accepisse suum νέανδρος vult eius Schol. ad vs. 1345. et monuit Spanh. ad Callim. hymn. Cer. vs. 35.

Vs. 541. Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων
Ὥρας φυούσης ——.

Quod nostro στείχει ἴουλος διὰ παρηΐδων, id Xenoph. in Sympos. p. 515, 40. [IV, 23.] τούτῳ παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει. Unde forte Pollux II, 10. παρὰ τὰ ὦτα καθέρποντα τὸν ἴουλον ἔχων *). Verba postrema ὥρας φυούσης varie exponit Schol. A. quam ultimo loco ponit explicationem amplector, ut sit ὥρας φυούσης nempe αὐτὸν i. e. τὸν ἴουλον. Proprium *anni temporum* φύειν καρποὺς, ut *terrae* φέρειν.

*) Herodian. in Commodo p. 396. [I, 7.] ἴουλοί τε αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν. [*ADD.* p. 650.]

Longus Pastor. lib. III. p. 101. [97, 16.] τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ὧραι καλαί. Aristid. Tom. I. p. 152. ἄνθεσιν, ὅσοις ὧραι φύουσιν. et p. || 349. ὅσα ὧραι φύουσι καὶ χῶραι ἕκασται φέ- 110
ρουσι. Plato in Critia. p. 563. f. [p. 118. e. St.] ὅσα γῆ φέρει. Eurip. Hel. vs. 1281. χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. Achill. Tat. lib. II. p. 67. [27, 11. Iac.] ὅσα γῆ φέρει. et sic Herod. lib. V. c. 82. et VI. c. 139. aliique. Interim quanquam ut videmus baec ita proprie distinguantur, tamen quod in omnibus linguis fieri solet, ut multa vocabula, quae ratio distinguit, usus confundat, idem factum in his quoque, et hinc de terra non minus φύειν obvium invenitur, quam de anni tempore φέρειν. Xenoph. lib. VIII. *K. Π.* p. 140. fin. [VIII, 7, 25.] ἡ γῆ πάντα τὰ ἀγαθὰ φύει τε καὶ τρέφει. Anton. Liber. c. V. ult. μηδὲν ἐκ γῆς φυόμενον. Lucian. Tom. I. p. 826. [epist. Saturn. c. 20. vol. III, p. 402.] ἡ γῆ ἔφυσεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθά. Idemque Tom. II. p. 190. [Iupit. Trag. c. 3. vol. III, p. 645.] Γίγαντας ἡ γῆ ἔφυσε. Herod. lib. IX. c. 121. γῆ φύει καρπόν. Heliod. lib. X. p. 461. τὸν κάλαμον φύει (ἡ Μερόη) τοιοῦτον. Ioseph. A. I. lib. VII. c. 6, 3. τόπος φύει ῥίζαν. Longus Pastor. lib. II. p. 32. [31, 21—32, 3. Vill.] κῆπός ἐστί μοι τῶν ἐμῶν χειρῶν —— ὅσα ὧραι φέρουσι πάντα ἔχων ἐν αὐτῷ καθ' ὥραν ἑκάστην. Ubi tamen quod sequitur καθ' ὥραν ἑκάστην suspicionem movere posset scriptum fuisse χῶραι φέρουσι *). Plut. in Cimone p. 485. a. ὅσα ὧραι καλὰ φέρουσιν. Add. Arnaudtii Animadvers. c. VIII. Tandem ut apud Aeschylum ἡ ὥρα φύει τὸν ἴουλον, sic contra homo ipse φύει πώγωνα in Herod. lib. VIII. c. 104. et πώγωνα μηδὲ πολιάς Lucian. Tom. I. || p. 122. [deor. dial. II. vol. I, 111
p. 206.] Adde Aristotelem apud Casaub. ad Strabon. lib. XIII. p. 909. [p. 188. Cas.] In Schol. A. ad vs. 545. lin. 6. forte leg. τῷ δι' οὗ, vel del. τό.

Vs. 548. Ἔκκρουστον δέμας. Consilio an casu ediderint viri docti ἔκκρουστον ignoro; utcunque est tu lege ἐκκρουστὸν, quod hic agendi sensu ponitur pro ἐκκρουστικόν, ut recte accipiunt veteres critici, adeoque vertendum potius erat *horrorem incutiens;* quanquam ego retulerim cum Schol. A. ad splendorem; quo plane modo verbum ipsum extat apud Themist. orat. I. p. 2. c. τῷ βασιλεῖ, ait, τὰ ἔξωθεν περικείμενα ποικίλα τε ὄντα καὶ ἀγαπητὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐκκρούει τῶν ἐνδοτέρω τὴν θέαν. ὥσπερ οἶμαι νεώ τινος ἁγίου προπύλαια τετιμημένα ἐκ πολυτελοῦς τινος λίθου τε καὶ γραφῆς πρὸς ἑαυτὰ ἐπιστρέφοντά τε καὶ ἀσχολοῦντα τοὺς θεατὰς, πολλάκις τῶν ἀνακτόρων τὴν ἐποψίαν. et interpositis quibusdam subdit οἱ δὲ πολλοὶ ἔξω μένουσιν ὑπὸ τοῦ κόσμου τοῦ περὶ τὸν

---

*) Ut lib. III. p. 78. [p. 75, 11. Vill.] legimus ἦρος πρωτοφορήματα. [*ADD.* p. 650.]

νεὼν βουκολούμενοι. Quae ideo adscribo, ut quibus ipsum auctorem inspicere non vacat meam de τετιμημένοι sententiam ad examen revocare possint. Scilicet existimat Harduinus legendum δεδμημένα vertitque *exstructum*, ego vero nihil mutandum aio reddoque *ex lapidibus pretiosis et pictura aestimatum*, quin addo insuper ne ulla quidem veri specie commendabilem esse correctionem, imo aperte
112 falsam ob illa καὶ γραφῆς, quod et ipse senti||ens credo de suo addit *decoratum*. Ceterum hoc dum noto recordor de alio verbi usu, quo interdum videtur aequipollere τῷ τίνειν, ἀποδιδόναι, *tribuere* et *consecrare*, re tamen ipsa habet retinetque *honorandi*, *inque pretio habendi* significationem. Soph. Antig. vs. 520. δυσσεβεῖ τιμᾶς χάριν i. e. Schol. interprete νέμεις. et Aelian. de Anim. lib. X. c. 14 Αἰγύπτιοι τὸν ἱέρακα Ἀπόλλωνι τιμᾶν ἐοίκασιν.

Vs. 552. Μακρᾶς κελεύθου πόρον. Plerumque πόρος dicitur de traiectu fluminis fluentique breviori, nonnunquam tamen de itinere et transitu quovis etiam longinquo et spatioso. Vid. Herod. lib. VII. c. 183. Parthen. Erotic. c. 27. et quae hanc in rem dicta sunt Xenoph. Ephes. lib. I. p. 19. [26, 9. Loc.]

Vs. 560. Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ᾽ ὁρᾷ τὸ δράσιμον.

Interpolat Tzetzes Chiliad. IV. vs. 994. hunc in modum:

νοῦ μὲν ἀκόμπαστος χεὶρ δ᾽ ὁρᾷ τὸ δράσιμον *).

Vs. 565. —— ἐχθίστου δάκους
Εἰκῶ φέροντα ——.

Eurip. Helen. vs. 72. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ φόνιον. Apud Schol. B. vs. 564. lin. 2. leg. ἀντὶ τοῦ θηρίου ᾧπερ vel οὗπερ. et ad vs. 570. τοιαῦται.

113 ||Vs. 577. Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν.

Parili modo Hesiod. Ἔργα κ. ἡ. vs. 186.

μέμψονται δ᾽ ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ᾽ ἐπέεσσι.

Seu prout H. Steph. in Thes. L. Gr. legit βάζοντες ἔπεσσι. In Schol. B. ad vs. 582. lin. 2. leg. φθορᾷ.

Vs. 588. Πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
Πορθεῖν ——.

---

*) Vs. 562. Ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ, Ἔσω πυλᾶν ῥέουσαν male Schol. explicuisse contendit Bern. Martin. Lect. Var. I. c. 9. ipse πύλας exponit per illud Homeri ἕρκος ὀδόντων. [*ADD.* p. 650.]

Sophocles Antig. vs. 205.

> *Τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, (Πολυνείκην λέγω)*
> *ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς*
> *φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ*
> *πρῆσαι ——.*

θεοὶ ἐγγενεῖς sunt quos Latini dicunt *indigetes*, *genitales* etc. Graecis quoque vocati ἀνθρωποδαίμονες, θεοὶ πολῖται, ἐπιχώριοι etc. Iterum Soph. in Electr. vs. 431. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν. Aristid. Tom. I. p. 442. et passim. Alibi ἐγγενὴς Graecis notat τὸν τοῦ γένους ἄξιον. Soph. in Electr. vs. 1441. [imo 1328. Br.] νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενὴς pro ἐγγεγενημένος ἢ ἄξιος τοῦ γένους ex criticorum mente, et quo sensu accipio in Themist. orat. XI. p. 153. d. παραστήσαις δὲ αὐτῷ καὶ παῖδας συνάρχοντας ἤδη ἐγγενεῖς: male interpres *filios ex eius stirpe progenitos*, quem sensum praeter ἤδη, quod dissimulat versio, destruunt sequentia. Frequens est pro *a natura insito* Pind. Nem. Od. X. || vs. 95. 114
[50. Bkh.] οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν. Schol. ad sensum recte verba non adnumerans exponit θαυμαστὸν οὐδὲν ἀγαθοὺς —— γεγενῆσθαι τοὺς προγόνους σου ἀγωνιστάς. Add. lexica. Pro cognatione iuncto est in Soph. Oed. Tyr. vs. 1520. et Antig. vs. 670., ubi opponuntur τὰ ἐγγενῆ φύσει et οἱ ἔξω γένους, et ἢ δοῦλος ἢ ἐγγενής. Idem Oed. Tyr. vs. 1189. μέτοικος et ἐγγενὴς vs. 460. ut ξένος et ἐγγενὴς Eurip. Ion. vs. 293., quem et vid. in Electr. vs. 313.

Vs. 595. Scribit Schol. A. ὅτι ὁ Ἀμφιάραος —— εἰδὼς —— ὅτι ὕστερον μετὰ θάνατον ἔσται μαντείας ἐκφέρων τοῖς θέλουσι —— φησὶ μαχώμεθα, quibus in verbis H. Steph. sibi dubium non esse praedicat quin legendum sit θανοῦσι. Addidisset vellem qua ratione ductus ita statuerit; eam cum ignorare nos voluerit, nec videamus quo pacto θανοῦσι locum sortiri possit, θέλουσι accipimus pro *quibuslibet*, nec movendum iudicamus. In verbis Schol. B. ad versum qui proxime praecessit l. κατακευθείς.

Vs. 598. *Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,*
Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.

Suidas in v. δίκαιος, Plato lib. II. de Rep. p. 423. d. [p. 362. a. b. St.] et Plut. in Pericle p. 320. hos || versus citantes le- 115
gunt δίκαιος pro ἄριστος. Unde tamen non inferrem sic eos, atque aliter quam nos scriptum invenisse. Est enim satis obvium hoc parodiarum genus, quo servatis iisdem auctorum verbis, una tantum voce immutata, aut alia substituta, sensus alio detorquetur, de quo vid. ad Petron. c. 112. Cuper. et quem laudat Rutgers. lib. II. Var. Lect. c. 2. Dices forte in Platone et Plutarcho utut istud concedatur factum, in Suida tamen vix posse admitti, fateor

et ipse, sed nonne Suidas ex his aliisve, non ex i Aeschylo potuit depromere? certe ut eduntur verba bentur apud eundem Plut. in Apophthegm. p. 186. et Tz in fine Chil. IV. Euripidis fuit in Palamede [Philem. fr εἶναι δίκαιος κ' οὐ δοκεῖν εἶναι θέλει. ἄριστος dicitur Amp raus vel respectu reliquorum, vel ἄριστος ponitur pro στεύς, de quo verbi usu vid. Potter. ad Lycophr. vs. βαθεῖαν ἄλοκα, alia quamvis in re idem habet in Rhes 796. πληγῆς dicens βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος *). Vs. 603. sequente allegat Thom. Mag. in v. ὄρνιθες, ubi no omnia quae tradit testimoniis tantum auctorum demtis, tidem verbis, nulla certe cuiusquam momenti varie legi in Sophoclis Schol. ad Oed. Tyr. vs. 52.

Vs. 609. Ἡ γὰρ συνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
116 Ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
Ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει.

Miror verba versus alterius haud pervia fuisse doctiss. naudtio tentanti hinc καὶ πανούργοισίν τισι. Si quid i mutandum minus violenta correctione rem agerem leg θερμοῖσιν πανουργίᾳ τινί. Verum nihil in edita requiro enim est ἓν διὰ δυοῖν ut πολυθρύλλητον illud *pateris lib et auro*, vel πανουργίᾳ ponitur abstracte pro πανούργῳ, ius generis multa vid. apud Casaub. ad Athen. lib. I. Stolberg. ad Soph. Aiac. vs. 381. Horat. Vitringam madv. ad Vorst. c. 111. et quos non? alias tuendi rati quia iam positae sufficiunt, adferre nolo. Gnomen r usurpant: vid. Xenoph. *K. Π.* VIII. p. 121. med. E Troad. vs. 1053. et Electr. vs. 1355. Add. Spanh. ad lim. hymn. in Cerer. vs. 118. συνεισβῆναι σκάφος dixit que Eurip. in Med. vs. 477. De voce θερμός consuluisse pigebit Suidam et nostri Schol. ad Choeph. vs. 627.

117 CAP. XVIII.

Vs. 616. Οὗτος δ' ὁ μάντις ——
—— ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
Τείνουσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.

Haud videntur horum sensum percepisse critici vel priore Schol. πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν laxius e cante, et ad Amphiaraum tantum referente ἐπὶ τὴν εἰς ἀποικίαν ἑλκυσθήσεται τὴν ἐναντίαν τῇ εἰς Ἄργος: alterc πάλιν exhibente πόλιν (quae et librorum quorundam l

---

*) Add. Bern. Martin. lib. II. Var. Lect. c. 4. [*ADD.* p. 6

est, sed ut mihi videtur aperte vitiosa) atque *τείνουσι* ex-
ponente *ἕλκουσι*. Structurae ordo ni fallor hic est, *οὗτος
δὲ ὁ μ. συμμιγεὶς τοῖς ἀνοσίοις τοῖς τείνουσι πάλιν μολεῖν τὴν μα-
κρὰν πομπὴν Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.* Unde pa-
lam fit ante *πομπὴν* distinctionis notam tollendam, verba
enim sunt Eteoclis bene suos spe||rare iubentis, et fausta 118
ominantis. Quod cum in dubium venire nequeat, *τείνειν*
non notabit *ἕλκειν*, sed *σπεύδειν*: hoc ut dicat, Amphiaraus
*mistus hisce impiis ruentibus Iove volente in exitium suum eo-
dem cum ipsis detrahetur.* Sic *τείνειν* in Pind. Isthm. Od. I.
vs. 69. [49. Bkh.] *γαστρὶ πᾶς τις ἀμύνων τέταται.* Aelian.
de Anim. lib. I. c. 11. *οὐκ ἐπὶ μήκιστον ἐκτείνουσι τὴν πτῆσιν
ἐκ τῆς νομῆς.* et Aristoph. Thesmoph. vs. 1217. *τάχιστα φεῦ-
ξει καὶ τενεῖς*, ubi conf. Schol. et Kuster. Nec aliter Lat.
tendere cursum, *iter* etc. vid. Periz. ad Sanct. Min. IV, 4, 23.
πάλιν μολεῖν hic est *retro abire*, *infectis rebus discedere*, idque
via non qua accesserant, sed *τὴν κάτω πομπὴν τὴν μακράν.*
Et quum *πομπή* usurpetur de maritimo itinere, tacite ea
voce respici puto ad *τὸν κάτω πλοῦν*, in qua opinatione me
firmat *κατά* in verbo sequenti. Pindar. Pyth. Od. IV. vs. 292.
[164. Bkh.] *ὡς τάχιστα ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν.* Et
πέμπειν pro *traiicere* inter alios Soph. Trachin. vs. 580. Ce-
terum quamvis *Διὸς θέλοντος* posset quoque sublata virgula
construi cum *συγκαθελκυσθήσεται*, atque adeo intelligi de
Amphiarao, tamen vulgatam amplector interpunctionem.
Et sic supra vs. 568. *θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.*

Vs. 623. *Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,*
Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

||Male Schol. A. *σφὲ* retulit ad Amphiaraum, recte alter ex- 119
ponit *αὐτούς*; vid. Apollod. lib. III. c. 6, 2. Alibi haud
raro *σφὲ* de uno usurpatum repereris, ut modo vs. 621. et
in Prom. vs. 9. ubi licet improbandi notam additam videas,
et damnet Thom. Magister, tamen tot probitatem ad-
struunt loca poëtarum, ut etiam hic nugarum convicti te-
neantur grammatici. Add. nostrum infra vs. 1036. in Agam.
vs. 1651. Eumen. 234. et 613.*): nec non Spanh. ad Cal-
lim. h. Del. vs. 233., cuius ego de Thoma eiusque simili-
bus iudicio, quantum etiam cunque pretium statuant non-
nulli, subscribo lubens. Pro *καρπὸς* Canterus acute ma-
gis quam vere coniecit *κάρτος*. Receptam lectionem, a qua
non recedendum puto, bene exponunt Schol. In univer-
sum *καρπός* quemvis notat proventum atque emolumentum.
Hesychius: *καρπός, σῖτος, καὶ τέκνα καὶ τὰ ἔρια.* Plato lib.
VI. Leg. p. 626. [782. c. St.] *καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι.* Xe-

---

*) Et Barnes. ad Eurip. Iph. Taur. vs. 742. [*ADD.* p. 650.]

noph. in princ. lib. I. *K. Π.* [I, 1, 2.] *οὐδεμίαν πώποτε ἀγέλην ᾐσθόμεθα συστᾶσαν ἐπὶ τὸν ποιμένα, ὡς μὴ ἐπιτρέπειν τῷ καρπῷ χρῆσθαι*, et sic mox ibid. Noster Eumen. vs. 910. *καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίῤῥυτον.* Oppian. II. Hal. vs. 22.

φάρεα τ' ἀσκῆσαι μήλων εὐάνθεϊ καρπῷ.

Propius huc facit, atque editam adversus omnem emendandi libidinem tutam praestat illud in Eumen. vs. 717.

120 ||*Κἀγώ γε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς*
Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

In Schol. A. legendum ni fallor *οὐκ εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθήσει*, a *καθίημι*.

Vs. 625. *Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.*

Errorem Schol. prioris recte castigavit H. Stephanus. Optime alter illustrat per *ὀλέθρια, τὰ περὶ τοῦ θανάτου, τὰ ἀνιαρά.* Proprie *τὰ καίρια λέγειν* est *dicere, quae tempus postulat et res*: rationem pete si lubet ex iis quae scripsi ad Hesych. v. *καίρια.* Supra vs. 1. *χρὴ λέγειν τὰ καίρια.* In Choeph. vs. 580. *σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια*: adde Suppl. vs. 455. Eurip. Iphig. Aulid. vs. 829. et apud Gell. lib. XIII. c. 18. Soph. Oed. Colon. vs. 842. *χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια*, quod illico ibid. *ἐν καιρῷ λέγειν*, et *εὖ λέγειν καὶ ἐς καιρόν.* Herod. lib. IX. c. 86. ut *τὰ καιρίως εἰρημένα.* noster in Agam. vs. 1381. Apud Schol. B. inducenda vocula *καί*, quae ex *καίρια* adhaesit; vs. 627. scribe *δημοτικόν.*

Vs. 627. *Ἐχθρόξενον πυλωρόν.* Respicit difficiles durosque ianitorum mores, de quibus frequentes querelae passim: vid. nostrum in Choeph. vs. 563. et Eurip. Hel. vs. 447. *φύλαξ πυλωρός* translate quoque Soph. in Aiac. vs. 565. quia ad ianuae custodiam *τοὺς θρασεῖς ὡς ἀσφαλεῖς φύλακας*
121 deligebant, ut || docet Schol. Aristidis editus ad orat. pro Quatuorv. p. 489. [vol. III, p. 721, 12. Ddf.]

Vs. 628. *Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει*
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.

Varia in his veniunt notanda. Versum primum ubi intellexeris ea structura, quam docet Schol. B. nempe ut *γέροντα* pendeat ab *ἀντιτάξομεν*, videtur ad Lasthenem referri quoque debere *οὐ βραδύνεται*, quod cur praemoneam ratio patescet illico; sin iungas *γέροντα τὸν νοῦν* atque adiective acceperis *γέρων*, ut *γέρων πόνος* in Soph. Oed. Colon. vs. 1323. *λόγος* infra Agam. vs. 760. *φόνος* in Choeph. vs. 803. *ἀσκός* apud Eurip. Cycl. vs. 145. et *οἶνος* in Longi Pastor. lib. IV. p. 126., regentur accusativi a *φέρει.* Utrum vero cunque arriserit, per *γέροντα τὸν νοῦν* si viri prudentiam

φρόνησιν sedatumque animum subindicari statueris, a meo
quidem iudicio haud dissidebis *). Deinde observes lo-
quendi modum *σάρκα φέρει ἥβῶσαν* nostro plane geminum,
quo dicimus *een siwak*, *ellendig lighaam dragen* et *omdragen*.
σάρξ pro *corpore* apud alios quoque reperitur. Euripides
in nescio || cuius fabulae versu [fr. incert. 127, 1.]: *ὁ δ' ἄρτι* 122
θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως Ἀστὴρ ἀπέσβη. et in multitudi-
nis numero Aelian. de Anim. lib. I. c. 13. sub fin. *δεῖ τῷ πρώ-
τῳ θηρατῇ τὴν αἱρεθεῖσαν ὡραίαν τε εἶναι, καὶ εὖ ἥκουσαν σαρ-
κῶν* i. e. *corpore bene curatam*, seu ut interpres *bene corpu-
lentam*, non *ἄσαρκον* quod sequitur ibidem. Vid. et Pfo-
chen. Diatr. §. LVI. Tum ut hic *ποδῶκες ὄμμα*, sic *χάλκευ-
μα ποδῶκες* in Choeph. vs. 574.; genitivus *ἀσπίδος* pendet a
γυμνωθέν. Porro ad illud *χεῖρα δ', οὐ βραδύνεται* referas licet
quod supra vs. 560. *χεὶρ ὁρᾷ τὸ δράσιμον.* Soph. in Philoct.
vs. 98. *χεῖρα ἔχειν ἐργάτιν.* Infra in Agam. vs. 1366. *οὐ κα-
θεύδειν χερί.* Eurip. in Phoen. vs. 760. *μὴ καταργεῖν χέρα*, et
Heliod. lib. III. p. 128. *μηδὲν ἀσχολεῖν τὰς χεῖρας.* Verbum
ἁρπάσαι itidem valet ad agilitatem celeritatemque sisten-
dam. Lucian. in Tox. p. 52. [c. 6. vol. II, p. 514.] *τὴν ἐπ'
ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ αὐτοῦ σώματι.* Achill.
Tat. lib. II. p. 137. [p. 52, 20. Iac.] *τὸ μειράκιον παραθέον ἁρ-
πάζει τὴν βολήν.* Soph. in Aiac. vs. 2. *πεῖραν ἁρπάσαι ἐχθρῶν*,
et *καιρὸν ἁρπάσαι* Ioseph. B. I. lib. I. c. 5, 4. Elegans illud
Herod. lib. V. c. 50. *ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν
ὁ Ἀρισταγόρης ὥρμητο λέγειν —— εἶπε.* Cui gemellum exem-
plum ex Themistio dedi in Animadversionibus ad Hesy-
chium v. *κολοβός*. Add. Cuper. ad Petron. c. 80. Horat.
lib. II. Od. XII. ult.

—— facili saevitia negat (oscula)
||Quae poscente magis gaudeat eripi 123
Interdum rapere occupat.

Schol. Vet. *occupat* interpretantur *expetit*; ego *occupat rapere* Graeco more dictum putem pro *φθάνει ἁρπάζουσα*. Haec de verbis singulis, quae videbantur explicatione indigere. Examinandum restat inter se qui cohaereant omnia. Structurae ordo, in quo extricando oleum et operam perdiderunt veteres critici, quique nec interpreti fuit pervius, hic est ni fallor: *τὸ δὲ δόρυ τὸ μετὰ τὴν χεῖρα οὐ βραδύνεται ἁρπάσαι τὸ τοῦ σώματος μέρος τὸ παραγυμνωθὲν τῆς ἀσπίδος* i. e. *nec cunctatur hasta in manu rapere, seu vulnus infligere, qua vel tantillum clypeo nudum ostenditur corpus*, sensu commodissimo, quem eruere non quiti sunt, quibus quo esset referenda *ἡ παρά* perspicere haud licuit;

---

*) Conf. in rem eundem Bern. Martin. lib. II. Var. Lect. c. 6. [*ADD*. p. 650.]

hinc factum, ut cum incassum cadere sentirent omnem conatum, coniectura tandem, ut fit, sollicitarent, pro *δόρυ* suspicantes *δορὶ*, quae lectio, si codicum niteretur fide, ut non foret inepta, tamen nobis vulgata unice placet, nec quidquam libros variasse credimus. Aliter si cui videatur ob facillimam et vix mutationis nomine dignam literae *υ* in *ι* correctionem, ei ultro suppeditamus quo eam firmet eiusdem regiminis exemplum ex Val. Flacco in caestuum certaminis descriptione Pollucem inter et Bebrycem lib. IV. vs. 291.

124 || Emicat hic dextramque parat dextramque minatur
Tyndarides, redit huc oculis et pondere Bebryx,
Sic ratus; ille autem celeri rapit ora sinistra.

Iunge Eurip. in Phoen. vs. 1388—1425. unde simulque ex praesenti Aeschyli loco Flaccum quaedam suum in usum convertisse haud obscuris indiciis mihi videor deprehendisse *). De structura accusativorum elliptica qualis haec *δόρυ τὴν χεῖρα* vid. Munker. ad Anton. Liber. c. 34: nec alienum est omnino hoc Soph. in Trach. vs. 50. *πολλὰ μέν σ᾽ ἐγὼ κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ᾽ ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην*, vid. ibi Schol. In Schol. B. ad vs. 629. lin. 8. l. *προλαβεῖν*, et lin. altera a fine *τουτέστιν ἐὰν συνίδοι*.

Cap. XIX.

Vs. 638. —— *τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει*
125 || *Οἵας γ᾽ ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·*
Πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ,
Ἁλώσιμον παιᾶν᾽ ἐπεξιακχάσας,
Σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας.

Ut non arcessiverim *αὐτοῦ*, si *αὐτὸν* legeretur, foret enim *αὐτὸν τὸν κασίγνητόν σου*, sic *αὐτοῦ* quod praeferunt libri haud fastidiam, sed sumo pro *σοῦ αὐτοῦ* sive *σαυτοῦ*. Dativus *πόλει* pendet ab *ἀρᾶται*, ut interpretis supplemento nihil sit opus. Infortunia quae imprecatur continentur verbis *πύργοις ἐπεμβὰς* et *ἁλώσιμον παιᾶνα ἐπεξιακχάσας*. In *ἐπικηρυχθεὶς* cum Schol. subaudio *βασιλεύς*: sic in Polyaeni lib. IV, c. 8, 3. *τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα καὶ τὸν υἱὸν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ χαρᾶς ἀνηγόρευον*. Casaubonus dedit *βασιλέας ἀνηγόρευον*; sed *τὸ βασιλέας* nec interpres, nec libri Mss. quibus usus Maasvicius, agnoscunt, et facile carebit oratio. *χθονὶ* vel casus est tertius pro *ὑπὸ χθονός*, *regione* sumta

*) Herodian. in Sev. p. 462. [III, 9, 10.] *τὰ δὲ (ἰοβόλα θηρία) ἐμπίπτοντα ταῖς ὄψεσι, καὶ εἴ τι που παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος, λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα, τιτρώσκοντά τε αὐτοὺς, ἐλυμαίνετο.* [*ADD.* p. 650.]

pro *incolis*; vel ἐπικηρυχθεὶς valet *suffectus, substitutus,* puta
fratris in locum, cui annuum imperium, quod inter se
pacti erant, exierat; hoc sensu Gregorius apud Budaeum
Comment. p. 465. ἀκόντων ἡμῶν ἄλλον ἐπεκήρυξαν ἡμῖν ἐπί-
σκοπον: aut tandem, quod praetulerim, casus erit sextus
a praepositione rectus verbo praefixa, ut *causa* indicetur
finalis, ob quam cupiat expugnatas conscendere Thebarum
turres, nempe ἐπὶ χθονί, ut rex declaretur regionis, at-
que ‖ hoc opinor voluit Schol. explicans παρὰ τῶν οἰκείων 126
βασιλεὺς τῆς χθονὸς ἀναγορευθῆναι. Turres occupatas et
praeconum proclamationem eodem in loco memorat quo-
que Polyaen. lib. IV, c. 7, 6. Ceterum dum in his illu-
strandis occupor, inquirens num quid eo quod pertineat
adnotaverim, invenio de locutione ἐπικηρύσσειν τινὶ ἀργύριον
multos dixisse, neminem non modo phraseos indolem ex-
planare, verum etiam ea scribi, quae facile prodant non-
dum satis perspectam. Usum deprehendo praeter aucto-
res quos citat Valesius ad Harpocr. p. 112. [p. 146. 280. Gron.]
et Budaeus l. d. Herod. lib. VII. c. 213. φυγόντι οἱ ὑπὸ τῶν πυλα-
γόρων — ἀργύριον ἐπεκηρύχθη. et c. 214. οἱ τῶν Ἑλλήνων πυλαγό-
ὲπεροι ἐκήρυξαν οὐκ ἐπὶ Ὀνήτῃ τε καὶ Κορυδαλῷ ἀργύριον, ἀλλ' ἐπὶ
Ἐπιάλτῃ. De ea tyronum in gratiam observamus sequen-
tia; primo ἐπικηρύσσειν τινὶ ἀργύριον concise dictum, pro
κηρύσσειν vel ἐπικηρύσσειν ἐπί τινι ἀναιρεθησομένῳ ἀργύριον τῷ
ἀνελόντι αὐτόν: praepositionemque ἐπί vel significare κατά
contra, quae Ulpiani est sententia ad Demosth. p. 227. edit.
Paris., vel *pactum* et *conditionem*; aut quod ipse praetulero
causam finalem, quam virtutem saepissime exerit tam nude
posita, quam in compositis; ut in ἐπιδανείζειν apud Polyaen.
lib. VIII, c. 23, 1. Καῖσαρ Ἐπικράτη Μιλήσιον πέμπει πρὸς Μι-
λησίους, παρακαλῶν χρήματα ἐπιδανεῖσαι i. e. δανεῖσαι ἑαυτῷ
χρήματα ἐπὶ τῷ λυτρῶσαι ‖ ἑαυτόν. Nisi quispiam accipere 127
malit pro δανεῖσαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι, ἃ μὲν εἶχεν αὐτός, ἀλλ'
οὐκ ἀρκοῦντα. Sed prius mihi placet, quia hoc modo si
suppleas orationem, tamen per ambages eodem fuerit de-
veniendum: vid. et Raphel ex Herodot. ad Ephes. c. II. vs.
10. Deinde notes in ista locutione ubicunque accedit da-
tivus *ob quem* praemium eiusmodi publicatur, ibi locum
non esse dativo *cui* promittitur; qui si adsit, alterum de-
ficere, seu potius cum verbo quod adsumitur transire in
quartum casum, ut docebunt exempla subiecta. Palaeph.
Incred. c. I. ἐκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, ὡς εἴ τις οὖν ἕλοιτο τοὺς ταύ-
ρους τούτῳ δώῃ χρήματα πολλά. Obiter hic moneo εἴ τις οὖν
valere ὁστισοῦν, de quo nos alibi; adeoque editam si minus
aliorum librorum lectioni praeferendam, satis saltem esse
commodam, nec sollicitandam. Idem c. 7. κηρύττει δ' ὁ
Κάδμος τῷ ἀποκτενοῦντι τὴν σφίγγα δώσειν χρήματα πολλά.
Polyaen. lib. IV, c. 9, 4. ἐκήρυξε τάλαντα ἑκατὸν δώσειν τῷ

κτείναντι Θεόδοτον. Et lib. V, c. 15, 1. τοῖς ἀνελοῦσιν αὐτὸν ἐκήρυξε μεγάλας δωρεάς, quo in loco δωρεάς vicem supplet τοῦ δώσειν χρήματα πολλά. Hinc iam apertum perinde esse sive ita quispiam loquatur, sive quo vidimus modo loqui Herodotum; nec quidquam distare, si dixisset Polyaenus ἐπεκήρυξε τῷ Θεοδότῳ, sive ἐπὶ τῷ Θεοδότῳ, τάλαντα ἑκατόν:
128 atque ita in reliquis; ne||que alio pertinere, quae scribit Harpocration [p. 69. Gron.], alio, quae tradit Ammonius [p. 56. Valck.], Etymologus [p. 360, 3.] et Moschopulus [Syllog. fol. 144. a. Ald.] Quibus addere poteris Schol. Demosth. orat. de fals. legat. p. 201. [ad p. 352, 5. R.] qui ἐπικεκηρυχέναι explanat per ὁμολογεῖται (an f. ὁμολογεῖσθαι vel ὡμολογῆσθαι) ὑποσχέσθαι δοῦναι. Praetermitti non debet, quod, licet nullus praepositionis usus sit, si infinitivus δώσειν accedat, ut in exemplis allatis, in quibus ideo non amplius comparet ἐπικηρύξαι, sed simplex κηρύξαι; tamen nonnunquam etiam ἐπικηρύξαι servari soleat, ut in Lys. orat. in Andoc. edit. Ald. p. 104. haud longe a princ. [p. 214, 9. Rsk.] τοὺς φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι: et Thuc. lib. VI. c. 60. διαφυγόντων θάνατον ἐπιγνόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. Ex quibus locis inter se comparatis palam est discrimen, quod inter huius illiusque structuram intercedere existimat cl. praeceptor noster admitti non posse; nec dubium relinqui quin ἐπανειπεῖν τινι ἀργύριον, et ἐπικηρύττειν aequipolleant, licet extra Thucydidem ἐπανειπεῖν difficulter fortasse repereris; adeoque recte Pollucem lib. II. c. 118. [imo §. 128.] ἐπανειπὼν ἀργύριον explicuisse per οἷον ἐπικηρύξας. quomodo plane Hesych.: ἐπανεῖπαν, ἐπεκήρυξαν. Ut ἀνεῖπεν, ἐκήρυξεν, διὰ κήρυκος εἶπεν. quo sensu frequentissimum vel lexica docere poterunt; et permutat utrumque eodem in loco Themist. orat. XIV. p. 182. d. ἡ
129 μὲν || ἀρετή σε ἐποίησεν αὐτοκράτορα, Γρατιανὸς δὲ ἐκήρυξε, et illico πρεσβύτερον ἀνεῖπεν. Sed et Schol. Thucydidis bene explicuerat εἶπον, ὑπέσχοντο, καὶ ἐκήρυξαν, quia otiosam, ut est, habuit praepositionem; nec in Suida, qui itidem exponit per ἐκήρυξαν, quidquam fuerit requirendum. Huc refer eiusdem fragmentum v. ἐπεκήρυξαν. Locum plane, ut ex Ms. Leid. in notis ad Ammonium produxit doctissimus Valckenarius, legit Phavor. nisi quod in fine articuli adiiciat καὶ παρεσήμαναν, et posteriorem vocem agnoscit editio princeps in qua ἐπεκήρυξαν παρεσήμαναν καὶ διαπρυσίως ——. Diversa est ratio in hoc Polyaeni lib. V. c. 37. ult. οὓς μὲν συλλαβόντες ἀπέκτειναν· οὓς δὲ διαφεύγοντας Σωσίστρατος ἐπικηρύξας ἀναιρεῖν ἐπέτρεψεν. Hic enim in ἐπικηρύξας extrinsecus adsumam αὐτοῖς ἀργύριον, ut sit *praemio in eos proposito occidere concessit.* In Lys. orat. XVI. p. 142. [p. 595. Rsk.] notat *per praeconem vendere*, et *auctionari:*

ἅπαντα, ait, *μὲν γὰρ (τὰ χρήματα) πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηνται* —— *καὶ εἰ πλείονος, ἄξιά ἐστιν ἢ τοσούτου, ἐπικηρυχθέντων τὸ περιττὸν ἡ πόλις λήψεται.* Ultimo loco addo ut prior loquendi ratio Latine reddatur cum Curtio lib. IV, c. 1, 12. *licitari caput alicuius*, et *percussorem in quempiam emere;* sic altera phrasi eiusdem lib. III. c. 6. ult. *pronunciare argentum te daturum interfectori alicuius.* De *ἐπεξιακχάσας* moneo, etsi pla||ceat doctissimi Arnaudtii coniectura 130
Lect. Graec. lib. I. c. XI. ob erroris causam manifestam, tamen praeferre me editam ideo, quia *ἐπί* magis videtur convenire verbis *πόλει ἀρᾶται καὶ κατεύχεται*, erit enim quasi dixisset *ἐξιακχάσας παιᾶνα ἐφ' ἁλούσῃ τῇ πόλει.*

Vs. 654. *Ἔξει πατρῴων δωμάτων ἐπιστροφάς.* Ut rursus in Eumen. vs. 551. *ξενοτίμους δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰδόμενος.* et in nostri *Φρυξὶν* [fr. 249. Sch.] Hesychius quoque *ἐπιστροφαί* exponit *διατριβαί*, plane ut hic critici, et *δίαιται. βουνόμους ἐπιστροφάς* dicit Aristoph. in Ran. vs. 1430., quod itidem observantibus ad eum grammaticis sumtum ex Aeschyli Philoctete [fr. 234.], unde discimus valde eum hac voce delectatum, cuius virtutem haud perspectam habuit interpres Eurip. in Helen. vs. 447. ubi anus ianitrix ad Menelaum:

> *Τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξῃ δόμων*
> *Ἕλλην πεφυκώς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.*

Vertendum erat *quibus nullum hic datur hospitium*, *nullus quibus hic conceditur commorandi locus*, non *reditus ex hac terra*, prorsus contra poëtae mentem; sequentia satis ostendunt. In Soph. Oed. Colon. vs. 565. *κακῶν ἐπιστροφάς* Schol. explicat *συναθροίσεις, πλῆθος*, nec male, quanquam re ipsa vix differt a significatione, quam posuimus. Idem vs. 1099. *ἀνδρῶν ἐπιστροφάς* iterum recte exponit *ἀναστροφάς.* In verbis proximis *δίκη δ' ἄρ' εἶναί φη||σιν* videtur abundare 131
εἶναι, ut alibi apud Atticos. Sequitur abhinc non longe *ἀνδρὶ τῷδε* pro *ἐμοί*, ut in Soph. Trach. vs. 1191. Eurip. Alcest. vs. 719. et 690. ubi conf. Barnes. et ad Electr. vs. 43. alibi pro *σύ* vid. Soph. Oed. Colon. vs. 1492. Aristid. Tom. III. p. 597. *ποταμὸν φεύγων ἀγνοεῖς εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπίπτων ἀνήρ.* Add. Herodot. lib. I. c. 108. Atque ita *οὗτος* per se *ego*, *tu* saepe, quomodo *hunc* pro *me* apud Plaut. Captiv. III, 5, 79. *hunc ita velle dicite curarier.*

CAP. XX.

Vs. 670. *Φυγόντα μητρόθεν σκότον.* Simili modo loquitur Pind. Nem. Od. I. vs. 53. [35. B.] *ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων* —— *μόλεν.* et *νηδύος σκότοι* iterum Aesch. in Eumen. vs. 668.

132 οὐδ' ἐν σκό||τοισι νηδύος τεθραμμένη. Schol. B. exponit πεσόντα τῆς μητρικῆς γαστρός, propria itidem phrasi in hac re Basil. Tom. II. p. 50. a. οὐχὶ γυμνὸς ἐξέπεσες τῆς γαστρός; ut Cic. lib. II. de N. D. c. 51. *cum* (animal) *ex utero elapsum excidit.* Plura ne addam otium facit cl. A. Schultens Orig. Hebr. Tom. II. c. 6. p. 146. Sequitur συλλογῇ γενείου τριχώματος, quomodo Lat. *colligere*, pro *sensim comparare et acquirere.* vs. 674. χθονὸς κακουχίαν interpres minus bene vertit *terrae usurpationem*, pro *vexationem*, *adflictationem* *).

Vs. 679. Μᾶλλον ἐνδικώτερος. Thom. Mag. v. μᾶλλον ut ostenderet poëtarum esse μᾶλλον ex abundanti addere comparativis, μάλιστα superlativis citat rursus ex hac tragoedia verba καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον, ἢ σεσῶσθαι, quod vereor ut in toto Aeschylo repereris; cuius sit fragmentum nondum detegere licuit. Ceterum ut isthic locorum μᾶλλον cum comparativis, sic rursus in Suppl. vs. 287. Nec poëtis hoc magis proprium, quam oratoribus, Isocrati inprimis frequens: in Archid. p. 134. c. [§. 89. Bekk.] πολὺ γὰρ κρεῖττον ἐν ταῖς δόξαις, αἷς εἴχομεν, τελευτῆται τὸν βίον μᾶλλον ἢ ζῆν ἐν πάσαις ἀτιμίαις. et in orat. fine: [§. 109.] πολὺ γὰρ μᾶλλον κρεῖττον. Adde Plataic. p. 299. a. [§. 18.] de Big. p. 350. b. [§. 17.] et 351. d. [§. 25.] Herodot. lib. IX. c. 6. Achill. Tat. lib. VII. p. 437. [p. 160. 3. Iac.] μάλιστα ὀλισθηρότερον dixit Basil. Tom. II. p. 17. b. πλέον ἀδυνατώ-
133 τερον idem || Tom. II. p. 338. e. οὕτω λυσιτελέστερον Themist. orat. XXX. p. 351. b. οὕτως ἰσχυρώτερος Ioseph. de Maccab. §. 9. et 10. ut *adeo terribilius* Flor. lib. II. c. 6, 1. Et cum superlativis μάλιστα αὐχμηροτάτη ὥρα Aelian. de Anim. lib. I. c. 47. σφόδρα ἁγιώτατος καὶ μέγιστος Ioseph. A. I. lib. VIII. c. 4, 1. adde Aristid. Tom. I. p. 442. et 574. ἄγαν ἀγριώτατος Aelian. de Anim. lib. I. c. 38. λίαν μνημονικώτατος Lucian. Tom. II. p. 1015. οὕτως διασημότατον Ioseph. A. I. XIII. c. 3, 4. Ex quibus abunde constare potest, quo loco et haec sit Thomae observatio. Conf. quae ad eum notavit doctiss. Bos et Hoeschel ad Herodiani fragmentum. Mox vs. 684. interpretis versionem ceu Graecis adversantem male reiicit vir doctus. Passive αὐδᾶσθαι, uti hic sic Oppian. I. Hal. vs. 776. Soph. Phil. 245. et Eurip. in Phoen. vs. 126. Nec aliud per *audit* vult Stanl. quam Schol. B.

Vs. 690. Μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν. Eurip. Hec. vs. 798. τί μοι ζῆν κέρδος; Paulus in epist. ad Philip. c. I.

---

*) Vs. 673. Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο. Bern. Martin. lib. IV.
651 Var. Lect. c. 19. rescribit προσεῖδε Schol. duce, || quem ita legisse palam est; sed Schol. B. editam adgnoscit lectionem. [*ADD.* p. 650. 51.]

vs. 21. ἐμοὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, ubi vid. philol. Mox ut vs. 696. ἴτω κατ' οὖρον, sic infra vs. 860. κατ' οὖρον ἐρέσσετε: in Pers. 481. κατ' οὖρον αἱροῦνται φυγήν. Soph. Trach. vs. 475. ταῦτα μὲν ῥεῖτο κατ' οὖρον. Pind. Pyth. Od. IV. v. 5. [3. Bkh.] αὔξῃς οὖρον ὕμνων. et Olymp. Od. XIII. vs. 38. [28.] Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον *).

||Vs. 708. In Schol. B. lin. 3. scribendum videtur τὴν 134
τοῦ πατρὸς ἀρὰν ἀπελάσαι. lin. 4. παρωράθημεν. lin. 16. ἀπαλλάκτην. sic διαλλάκτης infra ad vs. 889. in verbis eiusdem ad vs. 710. Vereor a labe liberum ut sit παραπετῶμεν.

Vs. 713. Θαλερωτέρῳ πνεύματι. Schol. exponunt μαλακώτερον, ἀναπεπτωκός, ἀσθενέστερον, neque aliter videtur hic accipiendum; at unde istam repetemus significationem? Indene quod θαλερόν valeat πρόσφατον adeoque de vento adhibitum *lene*, quia ventorum agitatio recens minus esse soleat vehemens, quam quando aliquandiu spiraverunt? In Schol. B. vs. 715. vide num scriptum malis καὶ ἐξάνηψεν ut tempus sit verbi ἐξανάπτω.

Vs. 715. Ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα. Turnebi editio nihilo deterius ἐξέζεσαν: infra in Pers. vs. 679. δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια, et in Suppl. vs. 129. ἐναγέα τέλεα ἐπιδρομῶσι. Homer. Il. *B.* vs. 135. σπάρτα λέλυνται. Hesiod. Ἔργ. κ. ἡ. vs. 808. τὰ ἄρμενα πέλονται. Quo refero illud Romani sermonis non callentissimi Trimalchionis apud Arbitrum c. 71. *faciatur, si tibi videtur, et triclinia.* Recentiorum testimoniis, quae sexcenta adferre possem, haud utar: vid. H. Steph. ad Thuc. lib. I. c. 22. et doctiss. Iens. Lect. Luc. p. 356. et in epist. ad Graev. 414. unde apertum virum eruditum non recte Atticismi regulis || adversari credidisse 135
istam syntaxin ad nostri Pers. vs. 135.

Vs. 716. Ἐνυπνίων φαντασμάτων. Vel leg. ἐνύπνιον i. e. κατ' ἐνύπνιον, ut in Hom. Il. *B.* vs. 56. —— θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, vel sume instar adiectivi: vid. supra vs. 231. Deinde observes Schol. B. inverso ordine scriptum invenisse φασμάτων ἐνυπνίων. Quomodo si dedit auctor locutus est Thomae Mag. praecepto, qui abiudicat Atticis v. φαντάσματα, quod tamen iterum occurrit in nostri fragmentis p. 647. a. [fr. inc. 293. Sch.] Aristid. Tom. I. p. 646. Achill. Tat. p. 121. [p. 46, 30. Iac.] Lucian. Tom. I. p. 775. et II. 491. [Necyom. c. 7. vol. II, p. 466.] apud Plat. p. 71. c. e. et f. p. 84. et 124. [Theaet. p. 167, 6.] aliosque complures Atticos.

---

*) Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος. Inter alia scriptorum loca utitur idem Martin. lib. II. c. 4. ut probet γένος, ἔθνος et Lat. *natio* in malam nonnunquam partem solere sumi. [*ADD.* p. 651.]

Vs. 728. *Παναληθῆ, κακόμαντιν*
Πατρὸς εὐκταίαν ἐριννύν.

Hos inter versus legitur in edit. Turneb. tertius *ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε,* quem et manifesto agnovit Schol. B: ut palam est ex Scholio ad *παρεκελεύσατο,* et tuetur H. Steph. provocans ad Schol. priorem, et qui versus dimensus est. Utrumque negat Stanleius, et ut mihi videtur recte; nec enim est nisi interpretamentum *τοῦ παναληθῆ.* Vox *εὐκταία* sensu ponitur imprecandi, ut rursus vs. 846. alibi notat *optabilis*: vid. Agam. vs. 1396.

136 ||Vs. 733. *Ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ*
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος.

ἐπινωμᾶ κλήρους, ut *λάχη ἐπινωμᾶν* Eumen. vs. 311. ubi Schol. exponit *ἐπισκοπεῖ* scil. ex consequenti; et *ἐπινωμᾶν αὐτῷ παιῶνα κακῶν* Soph. Philoct. vs. 170. pro *ἐξευρίσκειν.* Verbum in Steph. Thes. haud inveneris; uti nec *προσνωμᾶν,* quod habetur eiusdem fabulae vs. 734. In postremis sudat H. Stephanus, diuque dubius sitne *Χάλυβος* primus, an casus secundus, concludit tandem hunc non posse esse, adeoque leg. *Χάλυψ ὁ,* largiens ceteroqui *χαλύβους* occurrere pro *χάλυβας,* at in singulari *ὁ Χάλυβος* pro *Χάλυψ* admittere non vult. Ego puto nihil in *τῷ κειμένῳ* innovandum consentientibus in editam et Mss. et Schol. quibus tamen itidem aqua haesit; nec causam video quae prohibeat in singulari admittere terminationem, quam sortitur pluralis in Hecataei fragmento apud Steph. Byz. *Χαλύβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι ὁμοῦ ναίουσι.* cui addo Eurip. in Alcest. vs. 980. *τὸν ἐν Χαλύβοισι δαμάζεις οὐ βίᾳ σίδηρον.* Sic edidit H. Steph., sic habetur in Hervagiana: at Barnesius ceu lectione nihili, nec digna, quae vel memoraretur neglecta secure edi curavit *Χαλύβεσσι.*

Vs. 738. *Χθόνα ναίειν διαπήλας*
Ὁπόσαν ἂν καὶ φθιμένοισι κατέχειν.

137 ||Soph. Oed. Colon. vs. 824. *ἔστι τοῖς παισὶ τοῖς ἐμοῖς τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον ἐνθανεῖν μόνον.* Tum ut *χθών, κόνις, τάφος,* etc. *ἔχειν, κατέχειν* et Lat. *habere* dicitur *corpus*: vid. Miscell. Observ. Vol. I. Tom. I. p. 14. sic quoque mortuus *sepulcrum,* prout in loco praesenti, in Agam. vs. 463. *θήκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν,* et alia in re Suppl. vs. 26. Mox vs. 744. Vid. num in Schol. A. lin. 2. legendum potius sit *ἐκλούσει,* quia pertinet ad vs. 745. *τίς ἂν σφε λούσειεν.*

Vs. 756. *Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις.* Species est *ἀνακολούθου,* et inchoatus sermo ita fuerat deducendus *ὅταν Λάϊος βίᾳ Ἀπόλλωνος τρὶς εἰπ. ε. μ. π. χ. θ. α. γ. σ. π. ἀβουλίαις* i. e. *ἀβούλως κρατηθεὶς ὑπὸ φίλων,* vel potius *ἐκκρατηθεὶς ἀβουλίαις φίλων, γείνατο μόρον μὲν αὐτῷ* — (huic *μὲν*

sua ἀπόδοσις demum est vs. 784—796.) Sic inquam instituta oratio erat absolvenda; nunc quasi oblitus eorum, quae praecesserant scripsit κρατηθεὶς δέ, ex qua vocula omnis oritur structurae difficultas, eam dissimulaveris, omnia ut vides sunt plana et facilia; contra via procedendo, quam monstrat Schol. magis etiam erunt impedita, ut qui irrito conatu particulae locum adsignare laborat, quae hic prorsus abundat ut alibi, et in Xenoph. Ephes. lib. V. p. 73. [c. 5. p. 99, 5. Loc.] διέγνωσαν εἰς Ἔφεσον μὴ κατελθεῖν. χρόνῳ δέ τινι ἐκεῖ γενόμενοι μέχρις οὗ τι περὶ τῶν δεσποτῶν πύθωνται. Hic nisi pro non || scripta habueris, non magis 138 structura verbis constabit, quam in Aeschylo; suppresseris, sensus erit expeditus hoc ordine, διέγνωσαν εἰς Ἔ. μὴ κ. μέχρις οὗ (i. e. μέχρις ἐκείνου, μέχρις οὗ) γενόμενοι ἐκεῖ χρόνῳ τινὶ πύθωνταί τι περὶ τῶν δεσποτῶν: *statuerunt non ante Ephesum redire, quam ibi aliquandiu commorati de heris suis aliquid rescivissent* *). Constructionis ratio quam adplicat Schol. ex Platone huc minus quadrat; locus extat in dicto dialogo p. 360. g.: discrimen ut magis perspiciatur, similis exempli dabimus alia. Noster in Agam. vs. 7. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν —— ὅταν φθίνωσι, ἀντολάς τε τῶν. Herodot. lib. VII. c. 34. ἐγεφύρουν —— τὴν μὲν λευκολίνου Φοίνικες· τὴν δ' ἑτέρην τὴν βυβλίνην Αἰγύπτιοι: ad c. 25. et 36. et quo non ovum ovo similius loco Platonis hoc Heliod. lib. III. p. 151. τὸν δρασμὸν ἠγωνίων ὅπως μὲν λήσομεν, ὅποι δὲ τραπῶμεν. καὶ πότερον διὰ γῆς ἢ θαλαττεύοντες. et Lucian. in paras. p. 857. [c. 21. vol. II, p. 854.] τῇ ποιητικῇ ἐστι χρῆσθαι καὶ ἐν ὁδῷ καὶ πλέοντι. Ad priora refer Polyaen. lib. IV. c. 6, 11. πεδίον ἄνυδρον, ἀοίκητον οὐ βοτάνην ἔχον —— ἀσφαλιῶδες δὲ καὶ πλῆθος ἁλμυρίδος, ut et Petronium c. 63. *habebamus tunc hominem Cappadocem longum, valde audaculum, et qui valebat; poterat Iovem iratum tollere.* Sic malim distinguere, quam *poterat* cum viro doctissimo pro glossemate habere; *et qui valebat* mutata dixit structura pro *et* || *validum* **). Noster in Pers. vs. 296. 139 τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθεὶς: vid. et ad vs. 7. Praepositionem ἐκ Schol. accepisse videtur ἀντὶ τῆς ὑπό, quod licet usus ferat, ut ostendimus alibi, et occurrat sic ferme in Choeph. vs. 282. et Eumen. 395., tamen quia ita sumta ἀβουλίαις ad instar adverbii pro ἀβούλως de Laio fuerit capiendum, de quo vs. 808. κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας, idque videatur duriusculum, ego

---

*) Conf. Henr. Steph. Anim. in lib. de Dial. p. 34. et nostri Schol. ad Agam. vs. 312. [*ADD.* p. 651.]

**) Simile illud Pomp. Melae lib. III. c. 46. *ingenti cum murmure sonansque devolvitur.* [*ADD.* p. 651.]

iungam potius verbo, ut sit ἐκκρατηθεὶς ἀβουλίαις φίλων, sensu longe optimo *victus expugnatusque* ἐκνικηθεὶς *stultis et perversis amicorum consiliis.* Novum, vero, dices fortasse, tu nobis procudis compositum: novum sane et novissimum sit, modo commatis haud mali, nec aversetur compositionis ratio; verum novum esse haud concedam, ut quod in ipso Aeschylo cum tot aliis a lexicographis praetermissis, rite tantum instituta verborum serie, invenimus, non procudimus. Pergis obloqui quia quo stabiliamus non aliud in promtu sit exemplum? age alia procedamus via eodem nos ductura, quo tendimus, nempe poterit vacare praepositio, vel fere vacare, (nam plane otiosam haud largiar,) ut in Soph. Antigon. vs. 91. ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο, et Aelian. lib. I. V. H. c. 1. οἱ δὲ (Polypodes) ἀφυλάκτου, ὄντας αὐτοὺς περιβάλλουσι ταῖς
140 ἐξ ἑαυτῶν ἄρκυσι, ταῖς πλε||κτάναις. Noster in Pers. 76. ἐκ θαλάσσης ἐφέται. Sic hic loci κρατηθεὶς ἐκ φίλων ἀβουλίαις pro ἀβουλίαις φίλων. Atque hoc vel ideo non possum quin moneam, ne sicubi in atticam loquendi formulam, cuius diversissima est ratio, incideris, eandem suspiceris. Solent nimirum Attici τὰ ἐξ ἀνθρώπων χρήματα, κακά, ὀνείδη, et τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς, γραφάς dicere pro *verberibus quae quantis viribus possunt infligunfur et quicquid est opum; malorum* etc. *in orbe:* Aristid. Tom. I. p. 465. ἐμοὶ οὐδὲ σύμπαντα τὰ ἐξ ἀνθρώπων χρήματα ἀντάξια τῆς συνεχείας ταύτης εἶναι δοκεῖ. Heliod. lib. II. p. 99. ἕξεις τὸν μισθὸν μέγαν τινὰ καὶ οὐχ οἷον ἄλλον, οὐδ' εἰ τὰ ἐξ ἀνθρώπων χρήματα αἰτῶν ἐτύγχανες. Iterum Aristides Tom. II. p. 110. τὰ ἐξ ἀνθρώπων περιστάντα αὐτοὺς κακά. et p. 145. ὃ πάνθ' ὑπεραίρει τὰ ἐξ ἀνθρώπων ὀνείδη. Lys. orat. XII. p. 131. med. [p. 493. 94. Rsk.] οὐκ ὢν Ἀθηναῖος καὶ ἐδίκαζε, καὶ ἐξεκλησίαζε, καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο. Aeschines orat. in Tim. p. 14. vs. 11. edit. Ald. [83. Rsk.] τὸν Πίτταχον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας αἰσθάνεσθαι τῆς κραυγῆς: ubi locutionis ignoratio fecit, ut Palmerius invitis musis corrigendum ediceret ἐξανθρώπους *). Nec eam magis perspectam habuere editores Aelian. lib. X. de de Anim. c. 21. μαστιγοῦσί τε πολλαῖς, καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι. Ad Scholiasten ut redeam; putat ille si καί pro δέ
141 posuisset poëta minus obscuritatis locum || habiturum

*) Quomodo nempe ediderat Wolfius p. 179. quod didici ex Kust. not. ad Suid. v. Ἱεροκλῆς. Neque Palmerius solum hinc se expedire nesciit, sed et Mer. Casaub. ad Diog. Laërt. p. 15. edit. Londin. corrigens τὰς ἐξ ἀνθρώπων, succinente ei P. Needham in not. ad Hieroclem. Kusterus ἐπέχει, atque iudicium permittit lectori. Philostrati locus, in quo idem tentat Casaub. extat lib. VI. vit. Apoll. Tyan. c. 20. [*ADD.* p. 651.]

fuisse, quod tamen ego videre nequeo; passim enim δέ τῆς καί locum obit: vid. Devarium. Rectius existimasset δέ hic valere ἀλλά, et ex nomine παραβασίαν vs. 749. verbum post vs. 756. supplendum adfine παρέβη, tanquam scriptum haberemus παρέβη τὰ χρηστήρια αὐτοῦ i. e. παρήκουσε τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ εἰπόντος αὐτῷ, ὅτι εἰ μὴ θνήσκοι γέννας ἄτερ οὐ σώσει τὴν πόλιν, quod si adesset, nihil requireretur ad structurae complementum. lin. 20. l. ἐπήνεγκεν.

Cap. XXI.

Vs. 774. Τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται. Schol.
τελλόμενα exponit τελούμενα, πληρούμενα et γινόμενα, quibus
consonae sunt Hesychii expositiones τέλλον ἐποίουν, et τέλ-
λεται, ἐπιτέλλει (ita recte corrigit Gronovius) φαίνεται, γίνε-
ται, ἀνίεται. Vox postrema retinenda si sit eandem signi-
ficationem ter inculcaverit, quod si of||fendat quempiam, 142
legere is poterit ἀνύεται. Pind. Olymp. Od. II. vs. 126.
[70. Bkh.] ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν i. e. Schol.
interprete ἐτελείωσαν, ἤνυσαν, ἐπορεύθησαν. Noster in Prom.
vs. 100. πῇ ποτε μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι, ubi iti-
dem veteres grammatici explanant per ἐπιτελεσθῆναι et φα-
νῆναι. ad quam tamen notionem stabiliendam minus recte
ibi provocant ad Hom. Odyss. A. vs. 327. Hinc una quae
metrum vitiat extrita litera consuli poterit ni fallor Lucian.
Ocyp. vs. 37. [v. 56. vol. II, p. 667.]

> Δρόμοισιν ἀσκῶν κοῦφον ὡς τιθῶ πόδα
> Τρέχων ἔτειλα ——,

pro ἔστειλα quod editur, quodque varie tentant viri eruditi.
Sensus ne idem bis dicat erit, *cursum absolveram*, vel *post-
quam currere desieram, sensi mihi pedis dolorem contractum.*
vel *cursu me exerciturus levem ut pono pedem inter currendum
contraxi mihi pedis dolorem.* Pro τρέχων legi quidem posset
τρέχειν, sed nec participium respuit structurae ratio, quin
requiret, ubi ἔτειλα habueris pro tempore verbi τέλλειν,
quod et ipsum locum commode sortiri posse videtur. Ce-
terum ut in Pindari loco τεῖλαι ὁδὸν sic στεῖλαι κέλευθον no-
ster in Pers. vs. 611. unde palam esse autumo in talibus
τέλλειν amittere sigma ob versum, ut in ἐπιτολή fieri vidimus
ad Prom. vs. 3. atque adeo haec aequipollere. Conf. Aem.
Porti notam ad Pindari l. c. cuius iterum est in Olymp. ||Od. 143
I. vs. 122. [75. Bkh.] εἴ τι ἐς χάριν τέλλεται i. e. γίνεται, ut
exponit Schol. Add. Od. XI. vs. 5. Abhinc non procul
recte Arnaudtius tuetur κῆρα: vid. et ad Lycophr. Cassandr.
vs. 1294. Potter.

Vs. 797. *Καμψίποις Ἐριννύς.* Hesychius: *καμπεσίγοινος ἡ Ἐριννύς, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων* *). Sequitur in continenti *πέπτωκε κομπάσματα*, quam locutionem inlustrat cl. Schultens Orig. Hebr. II. c. 6. p. 145. **)

Vs. 801. *Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου*
Πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.

Huc videtur respexisse Soph. in Antig. vs. 168.

ἄνδρες τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν.

Ad Scholion versus proximi notat H. Steph. in scripto exemplari voces *τὸ* —— *ὕδωρ* non comparuisse, quae adeo ipsius sunt additamentum. Suffecisset articulus, nec opus erat adsumere *ὕδωρ*: quin nulla prorsus accessione corrigi licuisset *τὴν θάλασσαν*. Sic *θάλασσα* pro *aqua marina*. Diodor. Sic. lib. XX. p. 761. edit. H. Steph. [vol. II, p. 445. Wess.] *τὰς ναῦς πλήρεις οὔσας θαλάττης κατήγαγον.* Aelian. de Anim. lib. IX. c. 17. ult. de Alcyonis nido *οὐκ ἂν δὲ εἰσρεύσας δι' αὐτοῦ οὐδὲ τῆς θαλάττης οὐδέν* ***). In altero Schol. ad
144 ||vs. 803. non est quod scribendum moneam *φυλακήν*. De Apolline *ἑβδομαγέτᾳ* vs. 806. vid. Spanh. ad Callim. hymn. Del. vs. 251.

Vs. 810. —— *βασιλέες δ' ὁμόσπoροι*
Ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

Soph. Antig. vs. 177.

—— *ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν*
Καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
Πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι.

Adde mox vs. 827. seq.

Vs. 840. *Κακόν με καρδίᾳ τι περιπιτνεῖ κρύος.*

---

*) Quo refer *καμπεσίγυια παίγνια* in Orphicis apud Clem. Alex. admon. ad Gentes p. 11. [*ADD.* p. 652.]

**) Eodem pertinet hoc Pind. Olymp. Od. II. vs. 42. [24. B.] *πένθος καὶ πιτνεῖ βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.* quod vs. 36. [19.] extulerat per *ἐσθλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.* Schol. recte inlustrat *καταπίπτει*, huius quippe in talibus supplet locum; at pro *ἐμπεσεῖν* sive *ἐπιπεσεῖν* posuit Hom. Od. Ξ. vs. 475. Appian. l'Alex. Rer. Pun. p. 92. edit. Car. Steph. *τὰ μὲν φρονήματα αὐτῶν κατασβήσεται.* Sic nempe leg. pro *καταβήσεται*, nisi forte eius edit. tantum hoc vitium, quo caeteroqui laborat quoque Schol. Thuc. lib. IV. c. 74. vs. 75. *ἀπογενέσθαι*, *ἀποβῆναι.* leg. *ἀποσβῆναι.* [*ADD.* p. 652.]

***) Plut. de san. tuend. p. 127. c. *διατελοῦσιν ἀντλοῦντες καὶ ὑπεξαίροντες τὴν θάλατταν.* [*ADD.* p. 652.]

με etiam habet Canteri editio, et tuetur H. Steph. ex illo Homeri ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. Sed quod tum demum quadraret si legeretur καρδίαν. Vid. de huius generis structuris Eustath. ad Il. *Α*. p. 70, 5. seqq. [93, 13.] Turnebiana μου, illud poscit metrum, hoc quidem satisfacit syntaxi, sed usus in talibus potius requireret μοί. Noster in Choeph. vs. 154. μοὶ σέβας. Eurip. Iphig. Aulid. vs. 1580. ἄλγος ἐμοὶ εἰσῄει φρενί. et Graecorum more Plaut. Casin. II, 5, 29. *quis mihi subveniet tergo, aut capiti, aut cruribus?* Verum eadem utriusque quantitas cum sit, non || magis μοι 145
potest admitti quam μου, nisi statuas eandem poëtis in τῇ οι fuisse corripiendi licentiam, quam obtinuisse docet Schol. in αι supra ad vs. 772. ubi τέλεια scriptum monet pro τέλειαι metri causa. Certe simile quid licuisse suspicari possis ex hoc Soph. in Aiac. vs. 1045. [1022. Br.]

πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.

quanquam hic alii libri παῦρα praeferant, quibus calculum addit auctor recentiorum Schol. alteri interim favente opponendi ratione. Ceterum corripiendi modus si procederet, componi tandem aliquando possent eruditorum de harum diphthongorum ante consonam breviatione concertationes; equidem miror in toties repetita ea super re conflictatione neminem hoc Schol. commentum aut explosisse, aut haec arma arripuisse, quibus utentur posthac, qui volent, ego me isti controversiae non immisceo: nam ut facile patior με retineri; modo, quod mihi ad manum non est, similis structurae exemplum adferatur, sic deficiente eo legi poterit, ut dixi, καρδίαν. De v. κρύος vid. Spanh. ad comici Nub. vs. 766. et ad δύσορνις, quae mox sequitur, in Plut. vs. 63. nec non ad Callim. h. Pallad. vs. 124. In Schol. B. l. συμβολήν.

||Vs. 861. Ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν Πίτυλον, ——. 146

Soph. in Trach. vs. 570. πομπίμοις κώπαις ἐρέσσειν. De voce πίτυλος vise Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 1105. vs. 863. cum sequenti citat Thom. Mag. in v. θεωρός. Schol. verba prioris ad vs. 864. lin. 5. mutila sunt, ea vide an hoc modo suppleta placeant, καταχρηστικῶς τὴν τοῦ Χάρωνος νῆα vel ναῦν, et deinde lin. 6. οὐ κυρίως τὴν τοῦ Χάρωνος ——; lin. 9. forte leg. ἥνπερ οἶδεν ——, vel plura desunt v. gr. ὥσπερ ἐκείνη τὴν εἰς Δῆλον οἶδεν ——. Cymbam Charontis πάνδοκον vocat, ut νεκροδέγμονα Ἀΐδην in Prom. vs. 152. Lat. *capax Orcus* vid. Bentlei. ad Horat. lib. II. Od. 18. vs. 30. et Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 426.

Vs. 873. Δυσκέλαδον ὕμνον. Eurip. in Med. vs. 419. φήμη δυσκέλαδος. et ζῆλος Hesiod. in Ἔργα κ. ἡ. vs. 196. ὕμνον

sensu contrario posuit pro *θρήνῳ*, ut *ὑμνεῖν* Soph. in Electr. vs. 385.

— *ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ*
στέγῃ, χθονὸς τῆς δ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.

Conf. ibi Schol. et H. Steph. observ. in nostri Scholia p. 680. seq. *τῷ δυσκέλαδος* contrarium *εὐκέλαδος*, de quo vid. Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 311. Mox in Schol. B. expuncto *παιᾶν'* verba lege serie non interrupta. De voce
147 *κομποθύλαια*, quam adfert ad vs. || 877. mihi non constat, nec invenio apud du Cangium. Varians lectio, quam idem memorat, inde fortasse orta, quod legerant quidam *ἔσθησιν* accentu in prima sede, sic *ἐσθήματα* pro *ἐσθῆτες* apud Soph. in Electr. vs. 271. ubi vid. Schol. et Aesch. passim.

Vs. 879. *Ἐκ φρενὸς ὀρθῶς.* Infra vs. 925. *ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός.* in Choeph. vs. 104. *λέξω τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.* in Agam. vs. 1500. *φρενὸς ἐκ φιλίας εἰπεῖν.* quod vs. 1557. *ἀληθείᾳ φρενῶν.* et his contrarium *ἀπ' ἄκρας φρενός* vs. 814. Lycophr. vs. 1190. *στερχθεὶς πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενός.* Add. Suid. in v. *ὀρθῆς φρενός*: similia sunt *ἀπὸ γνώμης* in Eumen. vs. 678. *ἐκ θυμοῦ* Agam. vs. 48. *ἅπαντι θυμῷ* Eumen. vs. 741. ut *παντὶ θυμῷ φιλεῖν* Aristid. Tom. III. p. 712. *τῷ νῷ θ' ὁμοίως καὶ ἀπὸ γλώσσης λέγω* Soph. Oed. Colon. vs. 990. *ἀπὸ καρδίας καθαρῶς ἔρχεται* Aristid. Tom. I. p. 83. et *ἐν καρδίᾳ ψῆφον φέρειν* in nostri Eumen. vs. 682., quo exemplo multum de Hebraismi suspicione decedit in verbis Matth. c. XXII. vs. 37. *ἀγαπήσεις ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ.* Vid. Gatak. ad M. Anton. lib. IV. §. 31. In Schol. B. ad vs. 882. lin. 4. l. *βίᾳ Κρέοντος.* et lin. 5. *μελέως.* apud alterum vs. 888. lin. 4. f. *τῷ σιδήρῳ.* et vs. 895. lin. 3. dele *ἐν τῷ μέσῳ ἔφησε τὸν ἕτερον.* Rursus in illo vs. 889. lin. 2. *συνήλθετε.* vs. 894. lin. 3. *ἡμιχόριον.* vs. 901. lin. 2. *αὐτοὶ* vel potius *αὐτοί τε.* lin. 5. *οἷα τε.* et lin. 6. *ἐπελθούσῃ.*

148 ||Vs. 912. *Θανάτου τέλος.* *Res mortis* pro *θάνατος.* Sic *γάμου τέλος* Oppian. I. Hal. vs. 514. *ὁδοῦ τέλος* Soph. Oed. Colon. vs. 1464. et *θανάτου τέλος*, uti hic, Hesiod. *Ἔργα κ. ἡ.* vs. 166. Vid. et Casaub. ad Athen. lib. II. c. 3. Voce *ὀξυκάρδιος* utitur quoque Aristoph. in Vesp. vs. 428.

Vs. 924. *Οὐ φιλαγαθής.* Hic qui interpres potuerit aberrare non exputo, Schol. diserte docente esse a *γήθω.* Si ab *ἀγαθός*, foret *φιλάγαθος.* Eadem ratio est *τοῦ πλουταγαθής* in Choeph. vs. 799., quo utroque verbo locupletari potest Stephani Thes.

Vs. 928. *Πάρεστιν δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν.* Eadem structura Thuc. lib. II. c. 34. *λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα*, cuius simile exemplum quoniam haud temere alibi reperiri putabat H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I. p. 1212. f. exponendum duxit *super*, non *de illis*, perinde ac si dixisset *super*

illorum sepulcris, et sic expressit versio. Dehinc ne dubium restet, en plures qui ἐπί pro *de* cum casu tertio construxerunt: Aristid. Tom. II. p. 18. ὡς ἐπὶ πραχθεῖσιν εἰπεῖν. et p. 114. ἐπ᾽ ἀμφοτέροις ἐκεῖνο λέγω. Philostr. Vit. Apoll. in princ. τάδε ἐπ᾽ αὐτῷ φασιν. Themist. orat. XXII. p. 270. c. τὸ τοῦ Ὁμήρου πολὺ ἂν ἁρμοδιώτερον ἐπὶ τῶν φίλων λέγειν, ἢ τοῖς λαφύροις. Hic Harduinus melius fore ait si legatur ἢ ἐπὶ τῶν λαφύρων. quia nimirum opinabatur vir eruditus parum procedere dati||vum iunctum cum genitivo. Et hunc scrupu- 149
lum, ne quem in posterum carpat, evellemus dicendo cuiuscumque generis diversa tuto ubique copulari, quoties vox regens plures admittit constructiones; quam in rem innumera adferre possem; sed paucis, quae huc inprimis pertinere arbitror, defungar. Herodot. lib. VI. c. 98. ἐπὶ Δαρείου —— ἐγένετο πλέω κακὰ τῇ Ἑλλάδι, ἢ ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας γενεὰς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας. Anton. Liber. c. XIV. ult. αἴθυια δὲ ἐγένετο πρὸς λίμνας τε καὶ θαλάσσῃ. Et hic loci λίμνας non potuit ferre editorum calculum: cumque Berkelius in notis monuerat leg. λίμναις, hunc secutus Munker. temerario ausu id ipsum in contextum admisit, ita postulante, ut putat, syntaxi. Achill. Tat. lib. VIII. p. 507. [p. 185, 9. Iac.] οὐχ ὑπὸ σάλπιγγος μόνον ἀλλὰ καὶ κήρυκι μοιχεύεται. ubi ab principe eruditorum itidem nollem ὑπὸ σάλπιγγι antehabitum. Vid. omnino Raphel. ad Luc. c. I. vs. 54. ex Polybio. Plaut. Asin. III, 2, 31. *ut meque teque atque ingenio nostro decuit.* quod nec ipsum adversus emendandi impetum magis tutum fuit, quam hoc Liv. lib. V. c. 11. *plenum vulnerum ac pavore.* Noster in continenti ἐρξάτην πολίταις ξένων τε στίχας. ubi vid. Schol. B. in cuius verbis perpende an non praestet legi ἀπολωλώς. Conf. alia eius modi structurae mutatae exempla apud Gronov. ad Arrian. Expedit. Alex. lib. VII. c. 6. *).

Cap. XXII. 150

Vs. 956. Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
Πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

σῶμα γᾶς dixit περιφραστικῶς pro γῆ. Ut δέμας οἰκέτου in Soph. Trach. vs. 925. Conf. Casaub. Animad. in Athen. lib. V. c. 10. et σώματα νεκρῶν in Eurip. Troad. vs. 91. et sic Lat. *corpus.* Mox vs. 961. in Schol. B. lin. 10. f. leg. ὑπερβαλλομένην τὰ προτοῦ. Ante ὅλου τοῦ γένους vel deest nomen unde pendent hi genitivi, quod quale fuerit nunc non divino; vel leg. καὶ ὅλον τὸ γένος αὐτοῦ. In eodem ad vs. 981.

---

*) Et Burm. ad Val. Flac. lib. VI. vs. 16. [*ADD.* p. 652.]

lin. 4. l. *εἰ διπλᾶ.* et lin. 5. *δεῖ.* Tum notes var. lect. libri veteris, quam memorat, *ἀχέω τάδ᾽ ἔγγυθεν* f. *ἀχέω τοίνυν τάδ᾽ ἔγγυθεν.* Denique legit Schol. in suo *γόων τοίων*, quod et alii praeferunt, ut docent var. lect.

151 Vs. 998. *Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.* Legere || malim cum Schol. priore in praeterito tempore *διαπερῶν.* Alter hunc versum tribuit Ismenae, sequentem Antigonae, ita ut illa sermonem continuet versu quarto et parte quinti; hic praeterea distinxit post *οὐ δ᾽ οὐδὲν* subauditque *οἶσθα* ex versu superiori, alter iunxit totum versum in quo dele prius *οὐ.* Ibi rursus vs. 993. leg. *πολυορμήτων*, et in Scholio ad locum praesentem lin. 11. *βουλομένη.* vs. 1003. et 1004. *ἐπελθόντα.* Lectionis varietatem, cuius meminit, in aliis quoque libris invenit H. Steph. mox vs. 1005. Turneb. edidit *καὶ τὸ πρόσω* ——. *)

Vs. 1010. *Ποῦ σφε θήσομεν χθονός;* Recte Schol. *θάψομεν* exponit, Soph. Oed. Colon. vs. 1474. *ἀλλ᾽ ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν.* Idem in Aiac. vs. 1131. *εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως.* hinc *θήκη sepulcrum.* Quod addit *χθονὸς*, fecit ne obscurum esset quid voluerit indicare; quia alias *ποῦ θήσω; ποῦ θήσομεν τὸ καὶ τό;* deliberandi sunt formulae, quibus significamus nos incertos quid pretii statuendum sit, quidve iudicandum de quopiam. Aristid. Tom. II. p. 183. *εἰ δὲ τοσοῦτο δύναται τὸ* —— *τόγε ἐσχηκέναι* —— *ποῦ θήσομεν;* adde p. 244. et Tom. III. p. 136. nec non Soph. in Philoct. vs. 457. *ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα.* In Schol. B. mox vs. 1012. vide num scripserit *εὐναίᾳ, εὐναίαν..* et vs. 1015. lin. 9. l. *ὑπὲρ.*

152 Vs. 1015. Claudicare atque syllaba trun||cum non latuit doctissimum D'Arnaud adsumentem hinc ut ferret laboranti metro opem *εὖ*; posset etiam legi *τῆς χθονὸς*, vel quod malim *μὲν γάρ.* Ad rem conf. Soph. Antig. vs. 21. seqq. et vs. 200. seqq.

Vs. 1021. *Πολυνείκους νεκρόν.* Pro *Πολυνείκη*: eadem circumlocutione Soph. in Antig. vs. 26. et Eurip. Phoen. vs. 1623. *Πολυνείκους νέκυν.*

Vs. 1022. *Ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁρπαγὴν κυσί.* Varie hoc efferunt reliqui tragici. Soph. Antig. vs. 211. *ἐᾶν ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστόν.* Eurip. Phoen. vs. 1624. *ἐκβάλλετ᾽ ἄθαπτον τῆς δ᾽ ὅρων ἔξω χθονός.* vs. 1628. *ἐᾶν ἄκλαυστον ἄταφον οἰωνοῖς βοράν.* Soph. rursus in Antig. vs. 29. *ἐᾶν ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.* Unde videtur mutuatus Euripides in

---

*) Vs. 973. Nihil opus esse *τῷ ante aedes*, quod inserit inter-
653 pres, perite observat vir || eruditus Misc. Obs. Vol. III. Tom. I. p. 84. quem ibi vid. de usu verbi *προχεῖσθαι.* [*ADD.* p. 652. 53.]

Suppl. vs. 282. μὴ ἀτάφους χάρματα θηρῶν παῖδας κατίδῃς. Adde, nam omnia adscribere piget, Eurip. Phoen. vs. 1644. Herc. Fur. 568. in Electrae vs. 896. Troad. 450. et 594. Heracl. 1050. Ion. 504. et apud comici Schol. ad Aves vs. 347. Nec non Soph. Aiac. 845. vs. 1087. et 1317. Nostrum in Prom. vs. 585. et Lycophr. vs. 955. In Schol. B. l. τροφήν. et ad vs. 1025. μῦσος.

Vs. 1027. Ἥιρει πόλιν. Schol. explicat ἐπολιόρκει non quod τῷ αἱρεῖν hanc proprie tribuat significationem; sed ut ostendat de conatu accipiendum || Herod. lib. IX. c. 108. πό- 153
λις τε ἐδίδου καὶ χρυσὸν ἄπλετον i. e. *offerebat*, ut recte interpres. Sic in Eum. vs. 318. ἐπικρύπτει, apud Basil. Tom. II. p. 151. c. κατεστρατήγει: et omnes frequenter alios. Livius lib. VII, c. 12. *ruendo in arma et dimicationem*, et c. 17. *omni ope impediebant.* Similiter in participiis, ut πράσσων in Soph. Electr. vs. 325. κτείνουσα Eurip. Androm. 810. *frustra renitente Aemilio* Liv. lib. V. c. 28. Quin in adiectivis ut χλωραὶ ἱέρσαι apud Pind. Nem. Od. VIII. vs. 69. [40. B.] pro χλωροποιοῖς: vid. ibi Schol. et ad Pyth. Od. IV. vs. 144. [81.]

Vs. 1029. —— πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
Ταφέντ' ἀτίμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖν.

Obscure nimis interpres: *sic volitantibus in alitibus visum est* ——. Est quasi ἀνακεφαλαίωσις praecedentium. ταφέντα Schol. non modo explicat βρωθέντα, quod satis commodum, sed et ῥιφθέντα, quomodo si scripsit, non video quo pacto ita potuerit exponere; sed dederat fortasse κρυφθέντα. An enim Graeci θάπτειν sic adhibuerint ut Plaut. in Amph. V, 1, 21. *sepultus est quasi sit mortuus*, ubi videtur valere: *prostratus iacet*, ἐῤῥίφθη, sic inquam an usurpaverint nescio. ὑπ' οἰωνῶν ταφῆναι quod dicit, id pari modo Achill. Tat. lib. III. p. || 165. [p. 63, 6. Iac.] ἐν ἰχθῦσι ταφῆναι. 154
Lucian. Tom. I. p. 243. [dial. mort. X, 13. vol. I, p. 375.] τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς ὁπότ' ἂν συνελθόντες θάπτωσί με. Ignat. epist. VIII, 4. ἄφετέ με θηρίων εἶναι βορὰν —— μᾶλλον δὲ κολακεύσατε τὰ θηρία, ἵνα μοι τάφος γένωνται. Iterum Achill. Tat. lib. III. p. 195. [p. 73, 19. Iac.] ἡ τῶν σπλάγχνων σου ταφὴ λῃστῶν γέγονε τροφή. Conf. notas Pearce ad Longin. sect. III. et *volucres canesque* ταφέας vocat Soph. in Electr. vs. 1619. ex mente Schol.; conf. Sueton. in Aug. c. 13. et Meurs. ad Lycophr. vs. 154. Quin *mors* ipsa τάφου nomine occurrit in Eurip. Iphig. Aulid. vs. 1444. certe rogat ibi Iphigenia τί δαὶ τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται; Ceterum ut inter Graecos aliasque gentes cultiores summa erat ignominia sepulturae munere destitutum alitibus ferisque expositum iacere, ita contra apud Barcaeos obtinebat τοὺς μαλακῶς καὶ ἀνάνδρως νόσῳ θανόντας πυρὶ θάπτεσθαι,

τοὺς δὲ ἐν πολέμῳ βίον καταστρέψαντας ὡς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς γυψὶ προβάλλεσθαι, teste Aeliano de Anim. lib. X. c. 22; de verbo *θάψαι* egregia vid. observantem virum eruditum in Misc. Observ. vol. V. tom. I. p. 21. seqq. et Cuper. Observ. lib. I. c. VII. Ordo verborum loci totius hic est: *οὕτω δὲ δοκεῖ τόνδε τὸν ἀδελφὸν τούτου νεκρὸν Πολ. ἔξω β. α. ἁρπ. κ.* —— *τοὐπιτίμιον λαβεῖν ἀτίμως ταφέντα ὑπὸ τῶν οἰωνῶν π. καὶ μήτε ὁ. χ. τ.* ——, nam quae continentur vs. 1023.—1027., tanquam per parenthesin inseruntur, unde, ut solet, redordiendi sermonis ergo *τόνδε* vs. 1028. repetitur. Pro *ἀτίμως*
155 persuasio haere||bat animo legi posse *ἀτύμβως* non invenusta ut videbatur oxymori specie, sed ut verum fatear acute magis quam vere; nam vulgata lectio sensum habet commodum, quin eodem tendentem, quo ducit proposita correctio. Per *τυμβοχόα χειρώματα* intelligit opinor tam libationes, quam victimas. Eurip. Hec. vs. 121. *δόξα ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων στρατὸν τοῖς μὲν διδόναι τύμβῳ σφάγιον τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.* Ad rem funebrem quae pertinent hinc praeter auctores qui ex professo id egerunt, quaedam observavit Herald. lib. I. Advers. c. IX.

Vs. 1035. *Ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ*
Ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ.

Eadem Antigone apud Soph. in cognomini fabula vs. 71. *κεῖνον δ' ἐγὼ θάψω, καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.* et in Eurip. Phoen. vs. 1734. *ὃν εἴ με καὶ θανεῖν χρεὼν σκοτίᾳ γᾶ καλύψω.* Deinde ut hic et infra vs. 1076. *συνθάπτειν*, sic Soph. in Aiac. vs. 1398. *τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω, καὶ συμπονεῖν*, ubi nullis fidiculis extorqueo sensum quem Schol. tribuit: alium enim non fundunt verba, nec fundere possunt, quam hunc, *σύν σοι θάπτω*, vel *ἐγὼ καὶ σὺ θάπτω*. In nostri verbis mirifice divexarunt criticos illa *κἀνὰ κίνδυνον*
156 *βαλῶ.* Obfuit scilicet, quod iam || aliquoties obstitisse vidimus, praepositio a suo verbo interposito *κίνδυνον* seiuncta, cui si praeposueris, habebis *ἀναβαλῶ κίνδυνον* sensu aperto, pro *ἀναῤῥίψω κίνδυνον*, *periculum adibo*, de qua phrasi vid. H. Steph. in Thes. L. Gr. Quod idem dicit in v. l. adferri sine exemplo *ῥίπτειν κίνδυνον*, sensu eodem habes in Eurip. Ino vs. 23. *) ubi *κίνδυνον μέγαν ῥίπτειν*. Heliod. lib. V. p. 244. *πρoὖπτον ἀναῤῥίπτειν θάνατον.* ut *ἀναῤῥίπτειν κίνδυνον* et *μάχην*. Quanquam autem ad manum non sunt exempla, in quibus *βάλλειν* et *ἀναβάλλειν κίνδυνον*, tamen non est quod dubitemus de locutionis probitate, cum in Eurip. Suppl. vs. 330. legamus *ἄλλα βλήματα ἐν κύβοις βάλλειν*, et alterum per alterum exponat Hesych. v. *ἀνέῤῥιψαν*.

Vs. 1036. *Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι*
Ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.

*) fr. 13, 6. Matth.

Variis in locis haec videtur imitatus Sophocles; vid. Aiac. vs. 1131. 1162. 1346. et sequentes. ναυτικὴν ἀναρχίαν dixit Eurip. in Hec. vs. 607. ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτική τ' ἀναρχία pro ἀνυποταξία ut expl. Schol., unde emendandum in Dion. Chrys. orat. XXXII. p. 389. a. ὡς τῶν τραγικῶν ἔφη τις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀναρχία pro κωμικῶν et ἀταξία. Modo non || sint ipsius auctoris ἁμαρτήματα μνη- 157
μονικά. Subsequitur abhinc non longe τούτου δὲ σάρκας —— λύκοι πάσονται, ubi alii libri legunt σπάσονται, quod praeferam ut illo altero lupis accommodatius. Soph. Antigon. vs. 264. σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο. Et de eodem Polynice vs. 1212. κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους. vs. 1093. σπαράγματα κυνῶν. adde Eurip. Bacch. vs. 339. Hec. vs. 1126. Longum lib. III. p. 89. [p. 85, 20. Vill.] Parthen. Erot. c. 10. et sic alii complures. Hinc λυκοσπὰς ὄϊς apud Aelian. de Anim. lib. I. c. 38. Et equi λυκοσπάδες apud Hesychium. Eodem modo *) lacerare Lat. Petron. c. 115. et 116. aliique. αἵματος πάσασθαι habet Soph. in Antig. vs. 208. Herodot. lib. I. c. 73. τῶν κρεῶν τούτων ἐπάσαντο. Add. lexica. et Aelian. de Anim. lib. c. 41. In Schol. B. ad vs. 1039. lin. 4. l. προελθόντες.

Vs. 1050. *Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.*

Soph. in Antig. vs. 674. νόμους βιάζεται. et vs. 66. βιάζομαι τάδε. Sequitur illico ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται. ut totidem pene verbis Creon apud Eurip. in Phoen. vs. 1650. ἄταφος ὅδ' ἀνὴρ, ὡς μάθῃς, γενήσεται.

Vs. 1055. *Ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.*

Vereor ne frustratum hic sit virum doctum || acumen, dum 158
pro οὐ substitutum vult εὖ; ego per interrogationem prolata existimo, quasi dicat: *nonne a diis eum pridem neglectum sufficit, et poenae satis?* neque aliter legisse Schol. utrumque, vid. priorem ad vs. seq., cuius verba ad locum praesentem aperte corrupta, sic restituo: τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου τοῦ Πολυνείκους ὑπὸ θεῶν οὐ κέκριται καλῶς, ἀλλ' ἀτίμους καὶ οὗτος π. θ. De deorum ira in Polynicem conf. Soph. in Antig. vs. 288. seqq. κακῶς et καλῶς in Schol. saepius permutata. H. Steph. vid. Observ. p. 683. Mox in altero ad vs. 1059. lin. 4. legendum suspicor μή πως ἀλλήλοις καταστaῖμεν εἰς μάχην. lin. 8. vel παρασκευάζει vel παρασκευάζον. et vs. 1068. ἀποδιώκω καὶ ἀπαγορεύω.

---

*) *trahere* in Petron. fragm. p. 672.
Qui vultur iecur intimum pererrat,
Et pectus trahit intimasque fibras.
tum lege „alibi *lacerare*, ut apud eundem ——. [*ADD.* p. 658.]

Vs. 1069. *Τί πάθω; τί δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;* Sic in Eum. vs. 791. *τί ῥέξω; τί γένωμαι;* vid. Spanh. ad comici Plut. vs. 57. et ad Callim. h. Del. vs. 127. Sequitur *προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ*, quae legitima est locutio: vid. Kirchm. de fun. II. c. 10. et Herald. Advers. I. c. 6. Schol. B. ut videtur, legit *τύμβον*.

Vs. 1075. *Γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος*. Observes *γενεάν* absolute nihil quoquam accedente, quo istud subindicetur, pro *genere humano*, prout in Phaedri lib. II. prol. vs. 1. viri docti accipiunt *genus*: quibus haud gravate accedo, quia subdit:

159 ‖nec aliud quidquam per fabellas quaeritur,
quam corrigatur error ut mortalium.

Alibi notat *gentem* ut in Pers. vs. 915. *γενεὰ Περσῶν*, et apud Eurip. Helen. vs. 469. *γένος*. quomodo iterum Lat. *genus*.

Vs. 1085. *Ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν*. Sic supra *κακῶν κῦμα* vs. 764. Ut Lycophr. vs. 228. ubi vid. Potter. *) *κῦμα συμφορᾶς* dixit Eurip. Hippol. vs. 824. et *πολέμου κῦμα* Aristid. Tom. I. p. 225. add. Stanl. ad Pers. vs. 90. sic *ῥεῦμα φωτῶν* in Pers. vs. 88. *στρατοῦ* vs. 412. ut et Eurip. Iphig. Taur. vs. 437. Quo referas licet *ῥεῖ πολὺς λεώς* supra vs. 80. et in Eurip. Hippol. vs. 443. *Κύπρις οὐ φορητὸς ἢν πολλὴ ῥυῇ*: qui versus una cum tribus sequentibus refertur item inter fragmenta ex Hippolyto altero. Proprie Aristid. Tom. I. p. 532. *ποταμὸς ἔῤῥει πολὺς ἐξ ὄμβρων*.

AD PERSAS.

Cap. XXIII.

Vs. 1. *Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων*
160 ‖— — *πιστὰ καλεῖται* — *φύλακες*.

Diversa hoc de loco fuit grammaticorum sententia; quidam *πιστά* contractum ex *πίστειρα* existimarunt urbe in interiore Perside sita; sic praeter Schol. Hesychius; quorum si vera est opinatio, eadem hic statuenda fuerit syncope, quae obtinere creditur apud Homerum in v. *πρέσβα* pro *πρέσβειρα*. Alii, quibus ipse haud gravate accesserim, iungenda iudicant *τάδε μὲν Περσῶν πιστὰ καλεῖται φύλακες*, noto atticismo, de quo infra vs. 860. pro *ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ πιστοὶ φύλακες*. Conf. hic not. Stanl. *καλεῖσθαι* pro *εἶναι* nec Aeschylus ignorat: vid. Sept. Theb. vs. 935. et infra 242. Schol. verba mutila esse iam detexit H. Steph. ea hoc modo tentabam supplere *ὅτι ὑποπτήσσοντες οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα*,

*) Add. Bern. Martin. III. Var. Lect. c. 3. [*ADD.* p. 653.]

Περσῶν εἶπον. In Scholio ad vs. 3. delenda censeo καὶ τῶν ἀφνειῶν, et reliqua connectenda cum proxime praecedenti. Πίστιρον et Βίστιρος Thraciae sunt oppida apud ethnicographum, eadem fortasse quae in Harpocrat. v. Μάστειρα dicuntur Βάστειρα et Πίστειρα.

Vs. 4. —— —— κατὰ πρεσβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
|| Εἵλετο χώρας ἐφορεύειν. 161

κατὰ πρεσβείαν εἵλετο, ut κατὰ γῆρας ἀποθνήσκει Anton. Liberal. c. XXXIII. et XXXVII. et κατὰ τροφῆς ἔνδειαν c. XXXIX. Noster iterum Eum. vs. 689. ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον. Et sic passim alii. Quod iunctim legis ἄναξ βασιλεύς non videtur de nihilo, sed ἄναξ spectare ad providam Xerxis curam: vid. Eustath. ad Il. *Α.* p. 16. med. [p. 21, 16.] et Spanh. ad Callim. h. Iov. vs. 2. Tum quia dubium potest esse sitne χώρας casus secundus, an quartus numeri pluralis, videndum quid usus ferat; noster Suppl. vs. 684. Ἄρτεμις Ἑκάτη γυναικῶν λόχους ἐφορεύει. vs. 634. Ζεὺς ἐφορεύει στόματος τιμάς, et Eum. vs. 534. ἄλλα ἄλλᾳ ἐφορεύει. Eadem rectio est τοῦ ἐποπτεύειν eiusdem fabulae vs. 224. *). Mox notabis structuram variatam νόστῳ τῷ βασιλείῳ καὶ στρατιᾶς, pro βασιλέως, quomodo vs. 76. πεζονόμοι ἔκ τε θαλάσσης ἐφέται.

Vs. 24. Βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου.

Idem fere ὕποχος, qui κάτοχος, ut ὑπήκοος qui κατήκοος. Xenoph. Il. *Κ. Π.* p. 36. init. [II, 4, 22.] ὁ Ἀρμένιος πρόσθεν ἦν ὑπήκοος Κυαξάρει. Herodot. lib. III. c. 88. καί οἱ ἦσαν πάντες κατήκοοι. Alibi additur casus secundus: vid. lex. De peculiari regis Persarum titulo *regis magni*, *regis* et *regis regum* vid. Brisson. de Regno || Pers. lib. I, 2. et 3. Ortus is est 162
ut ex hoc loco colligitur, et attigit Stanl. ex eo, quia praefecti urbium regionumque itidem *regis* nomine vocabantur; ut adeo non tam superbiae, quam necessitati suos debuerit natales, quo distinguerentur a regibus subditis.

Vs. 39. Καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται. Per ἑλειοβάτας intelligit incolas ἑλέων Aegypti: vid. post Schol. Spanhem. ad Iulian. p. 255. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. vs. 178. et Wesseling. ad Hierocl. Synecd. p. 726. Thucydide teste Ἕλειοι isti Aegyptii erant omnium bellicosissimi vid. lib. I. c. 110. De Lydis ἁβροδιαίτοις Casaub. Animad. in Athen. lib. XV. c. 12.

Vs. 46. Ἐπόχους ἅρμασιν ἐξορμῶσι. Transitive quam absolute frequentius verbum inveneris apud auctores paulo

---

*) Et Agam. vs. 1588. [*ADD.* p. 653.]

antiquiores. Soph. Trachin. vs. 1105. δαίνυται (ἡ νόσος) ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν *). Eurip. Iphig. Taur. vs. 1437. παῦσαι διώκων, ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ. Idem Rhes. v. 788. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος. et Longus Pastor. lib. III. p. 79. [p. 76, 5.] καὶ γέροντας ἐξώρμησε τὰ ——. Hinc in voce passiva Soph. Trachin. vs. 946. ἐν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα. ut εἰσορμᾶσθαι ibid. vs. 930. Add. Eurip. in Electr. vs. 642. et Longum lib. II. p. 68. [lib. III, p. 65, 10.] Neque tamen pro usu absoluto exempla desunt probatorum scriptorum; ut
163 ostendunt praeter pro||ducta a Bud. in Comm. et Graev. ad Luciani Soloecist. p. 741. Eurip. Troad. vs. 1131. ἐξώρμα χθονός. Longus lib. II. p. 71. [lib. III, p. 69, 2.] ἐπὶ προφάσει θήρας ἐξώρμησεν ὁ Δάφνις. Aristid. Tom. II. p. 351. ξυναυλία ἐφ' ᾗ Ῥόδος ἐξωρμήκει. Vertit Canterus *concentus ad quem Rhodus expirarat:* quem sensum quod ex Graecis haud elicerem, nec praeterea satis intelligerem locum, tentabam ὑφ' ᾗ. Pollux lib. I. segm. 195. ὑπὸ σάλπιγγι ἐξορμᾷν ἵππος. ut Soph. in Electr. vs. 714. ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν. Hesych.: ἐξορμᾷ, ἐκπηδᾷ, ἔξεισιν, ἐκτρέχει. Mox ut legimus Τμῶλον πελάται, sic λέκτρων πελάταν dixit Soph. in Philoct. vs. 696. et vs. 1179. ξένον πελάταν. Tum qua ratione Tmolum dicat ἱερόν docet Spanhem. ad Callim. h. Del. vs. 70.

Vs. 58. Δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς. Dum expecto qui doceat ὑπό illam induere compositis virtutem, quam hic agnoscunt veteres critici, mihi dubium non erit legendum quin sit ὑπὸ πομπαῖς separatis, quae male in unam vocem coaluere. Simplex πομπή pro *instinctu* habes in Aristid. Tom. I. p. 181. πέμπουσι θείᾳ πομπῇ γῆν ἐπὶ πᾶσαν ἀφορμὰς τοῦ βίου **). et Ζεφύρου dixit Pind. Nem. Od. VII. vs. 43. [29. B.]: vid. lex.; nec ὑπό pro *per* sine exemplo est: Aristid. Tom. II. p. 395. ἡλίου φῶς ὑφ' ᾧ σωζόμεθα, et passim. Hinc sensu valde commodo ὑπὸ πομπαῖς βασιλέως accipi po-
164 terit pro *ducente rege*, vel *regis ductu.* || quomodo in Agam. vs. 127. legimus ἀρχοὺς πομπούς. Nec obstabit, opinor, huic expositioni adiunctum δειναῖς, ut cuius eae sunt significationes, quae hinc minime alienae.

Vs. 66. Ἀντίπορον γείτονα χώραν. Ut in Suppl. vs. 553. ἀντίπορος γαῖα, et Eurip. in Med. vs. 210. Ἑλλὰς ἀντίπορος. Add. Oppian. I. Cyneg. vs. 139. His autem in locis uti sine

---

*) Nisi sint, qui in Sophocle accipiendum contendant absolute. [*ADD.* p. 653.]

**) Infra in Agam. vs. 757. πομπᾷ Διὸς ξενίου, et quod suggerebat doctiss. Io. Gavellus, Herod. lib. I. c. 62. θείῃ πομπῇ χρεώμενος, idemque monebat in Suid. v. ἀναλώθησαν eodem legi sensu πομπῇ κρείττονι, quod ipsum eius interpretibus tam fuit visum difficile, ut ne quidem vertere sint adgressi. vid. ibi Kuster. [*ADD.* p. 653.]

casu ponitur, ita in aliis modo cum secundo, modo cum
tertio. Arrian. Histor. Ind. c. 3. ταύτησι (τῆς πλευρῆς) ἀντί-
πορον πλευρὴν ποιέει τὴν ——. Idem expedit. Alex. lib. I.
c. 28. ἀντίπορον αὐτῷ ὄρος ἄλλο ἐστὶν οὐ μεῖον ἀπότομον. Ubi
quae notat Iac. Gronov. vir cl. vix intelligo; ait scil. vici-
num esse ἀντίπορον τῷ ἀντίῤῥοπον, sed constructione diver-
sum; nisi fortean pro *constructione* scripserat *significatione*,
quamquam nec sic procedet, quia ἀντίῤῥοπος in loco quem
adfert probum si sit, idem utique erit quod ἀντίπορος, de
cuius structura duplici vid. quae observavi ad Hesych. v.
ἀντίπρωροι. Neque aliter solet construi ἀντίῤῥοπος. Aristid.
Tom. I. p. 374. γένους ὄνομα ἀντιῤῥόπον πᾶσιν. et p. 277. στό-
λος ἀντίῤῥοπος τῷ προτέρῳ. quod noto praecipue ob Schol.
Demosth. ad Olynth. I. p. 5., cuius ex praecepto tantum ge-
nitivum regit, ἰσόῤῥοπον dativum: conf. Suid. et H. Steph.
Thes. Secundum casum ex mente Schol. addit Soph. in
Electr. vs. 119. λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος. Verum dimittere
nequeo || illud Arriani in lib. IV. exp. Alex. c. 27. γηλόφος, 165
ὃς ἦν ἀντίῤῥοπος τοῦ τῶν Μακεδόνων στρατοπέδου. quomodo
si scriptum reliquit auctor, manifesto, ut dixi, adhibuit
pro ἀντίπορος, quod cum haud videatur pati verbi notio,
quae proprie est *pondere aequaliter vergens*, et hinc *aeque
pollens*, de *colle* quo pacto usurpare potuerit *castrorum* re-
spectu non video, nisi adsumas in verbis τοῦ τῶν Μακεδό-
νων στρατοπέδου itidem γηλόφου, hoc ut dicat, Macedonum
castra in colle aeque edito fuisse locata, quomodo πέτρα
ἀντίπυργος in Eurip. Bacch. vs. 1095. Verum ita quis lo-
quitur poëta, nedum historicus? ut vehemens mihi sit su-
spicio, et hic scriptum ab Arriano fuisse ἀντίπορος, quo ad
exemplum Xenophontis, iam bis fuerat usus. Ceterum
ἀντήρη χώραν sensu eodem posuit Eurip. Troad. vs. 220. et
ἀντίπορθμος, quod ex Strabone observat Gronovius, idem
habet Ion. vs. 1585. Lucian. in Lapith. p. 860. Lycophr.
vs. 1071. et 1368. nec non Aelian. de Anim. lib. V. c. 56.
extr., cuius quoque est lib. II. c. 46. ἀντίπρωροι (οἱ γῦπες) τῷ
νότῳ πέτονται, quae totidem verbis leguntur apud Theophyl.
Quaest. Phys. c. VIII. Add. Oppian. II. Cyneg. vs. 54. et
Eurip. in Electr. vs. 846. Verbum ἀντιῤῥέπειν pro ἐξισοῦ-
σθαι est in Aesch. Agam. vs. 582. νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽
οὐκ ἀντιῤῥέπει.

||Vs. 76. Πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης, πεποιθὼς ἐφέταις. 166
Lego sublata distinctione π. ἔκ τε θαλάσσης πεποιθὼς ἐφ.
Interpunctionem pravam cum Schol. secutus interpres in-
terpolat versionem τῷ *copiis*. Per ποιμανόριον intelligit co-
pias, per πεζονόμους καὶ θαλασσίους ἐφέτας imperatores, qui
terra quique mari utriusque exercitus ducendi et quasi
pascendi (nam manet in metaphora) erant periti. Vs. 70.
qui Schol. Φρύξος, is aliis Φρίξος vid. Apollod. lib. I. c. 9. et

Schol. Apoll. Rhod. lib. II. vs. 1146.; de Phrixi portu ad Steph. Byz. et eius interpretes.

Vs. 87. *Δόκιμος.* Interpres *expectandus* tanquam legeretur *προσδόκιμος*. Rectius Schol. exponit *ἀνδρεῖος*. Hesych.: *τέλειος, χρήσιμος.* et sic frequens: vid. infra vs. 547, ubi *δοκίμως* valet *iure, merito, quod nemo improbet.* Herodotus cum alibi, tum lib. III. c. 75. *ἀνὴρ δόκιμος.* vs. 84. *σύριον ἅρμα* ponitur pro *Ἀσσύριον*, de quo conf. Spanh. ad Iulian. Caes. p. 187; versu proximo l. *τοξοδάμνον* praeeunte Tzetze monet ad Lycophr. vs. 1331. Potter. In Schol. ad vs. 89. malim ferme legere *φράξεσι.*

167 ## Cap. XXIV.

Vs. 100. *Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.*

Quidam libri legunt *ὕπερθεν τὸν ἀλύξαντα*, structura non mediocriter faciliori, et vel ideo suspecta. Edita certe non uno modo explicari potest; ut *τόθεν* vel sit positum pro *ὅθεν unde,* vel pro *ἅ*, tanquam scriptum esset *ὑπὲρ ἃ οὐκ ἔστι φυγεῖν τὸν θνητὸν ἀλύξαντα, quos laqueos hominem non licet vitando effugere et superare.* Sic *ἀλύξαντα φυγεῖν* dictum erit ad instar *ἰδὼν εἶδον* in Luciani dial. Men. et Protes. Aristid.
168 Tom. I. p. 211. || *ψήφισμα τροπαίου κρεῖττον εἰς μνήμην ἐνίκησεν ἅμα λόγῳ καὶ ἔργῳ νίκησαν.* p. 137. *τελευτῶν εἰς ταῦτα ἐτελεύτησε.* Herodot. lib. VII. c. 184. *τοῦτο μὲν οὖν τὸ —— ναυτικὸν ἦν σύμπαν ἐόν.* Pind. Olymp. Od. VI. vs. 63. [38. B.] *ᾤχετ᾽ ἰών.* Aristid. Tom. III. p. 91. *εἰσῆλθε παριών.* Noster Agam. vs. 121. *βοσκόμενοι ἐφέρβοντο.* Soph. Aiac. vs. 1186 *ταχύνας σπεῦσον*, ubi vid. Schol. Hor. Vitring. Animad. in Vorst. c. VII. et inprimis Stolberg. ad Soph. Aiac. p. 194 seq., ubi perite observat tunc potius Graecos censeri posse loqui more Hebraeorum, quando infinitivum adiungunt verbo finito; ut nec videatur opus cum Casaubono et Vitringa in Athenaeo pro *καὶ προελθών φησι λέγειν* rescribere *λέγων*. Xenoph. lib. I. *K. Π.* p. 6. haud procul ab init. [I, 3, 8.] *τὸν Ἀστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν, οὐχ ὁρᾷς, φάναι.* Sic inquam verba huius loci possunt intelligi, vel etiam per hyperbaton hoc ordine, *τόθεν φυγεῖν ἐστιν ὑπὲρ θνητὸν οὐκ ἀλύξαντα: nisi quis evitare didicerit.* Vel denique *ἡ ὑπὲρ* coniungenda cum *φυγεῖν*, aut *ἀλύξαντα*, ut sit: *quos laqueos homini mortali superare licet, etiamsi omnibus viribus id conetur.* Nam praecessit *τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει*, et *τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέως ἀνάσσων.* Atque ita *φυγεῖν ὑπὲρ ἀρκύων* Eurip. in Bacch. vs. 868. *ὑπερτελέσαι δικτύου* infra in Agam.

vs. 366. *) et *ἀρχύστατον ὕψος κρεῖττον ἐκπηδήματος*. vs. 1385. Mox in || Schol. ad vs. 105. pro *χαρίζουσι* forsan leg. *χαίρουσι*. 169

Vs. 110. *Ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος.* Recte interpres *adspicere*, quo utuntur Lat. de intrepido conatu. *πόντιον ἄλσος* dixit, ut *ἀλίῤῥυτον ἄλσος*. in Suppl. vs. 875. infra vs. 893. *Ἰκάρου ἕλος*: vid. et Stanl. notas. De locutione *φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ*, quae sequitur in continenti, vid. Bos Obs. Crit. c. XXXVI.

Vs. 117. *Πόλις.* De regione adhibuit uti iam monuit Spanhem. ad Iulian. Caes. p. 148. et 227. Passim occurrit pro *insula*: vid. Eum. vs. 77. et 866. seqq. Eurip. Ion. vs. 1583. *Κυκλάδας ἐνοικήσουσι νησαίας πόλεις.* Add. Pind. Pyth. Od. VIII. ult. et plura apud cl. Wesseling. ad Anton. Itiner. p. 523. atque Is. Voss. ad Scyl. Peripl. p. 92., ubi et prioris usus exemplum invenies. Verba Pollucis lib. IX, 27., quae ibidem adferuntur, quaeque ut Vossii sic aliorum eruditorum torsere ingenium, hoc, ni fallor, pacto suae restituenda integritati: *τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς κώμας λέγουσι (νήσους, καὶ τὰς νήσους) πόλεις οὐ προσεκτέον.* Uncis inclusa desiderantur hodie aperta omissionis a librario admissae causa, ob bis nempe repetitum *καὶ τάς*. Tum ne dubites *νήσων* nomine *κώμας* intelligi solitas, en tibi eius rei testem Eustath. ad Il. B. p. 140, 18. [185, 10.] ubi monet sic quosdam grammaticos accepisse vs. 108.

|| *Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.* 170

quibus tamen haud suffragatur Thuc. lib. I. c. 9. Ceterum in abstergenda Polluci hac labe dum versor, alia in oculos incurrit ei proxima in verbis *ἡ δὲ ἰσθμῷ ἢ πορθμῷ προσοικοῦσα πόλις ἀμφίπολις.* ubi quae Kuhnius notat de Amphipoli ex Thuc. lib. IV. c. 102. vereor eo ut faciant; vid. modo verba historici, simulque Steph. Vera lectio fuisse videtur. *ἀγχίπολις*, ut *τόπος ἀγχίαλος* et *ἀμφίαλος*. Vid. Steph. Byz. et ad eum not. Nec praetermittendum, quod licet cum Polluce Casaub. Animad. in Athen. lib. II. c. 5. poëtis tantum tribuat illum *πόλεως* usum, non tamen Lysiam refugisse loco ab Harpocratione citato, atque iterum in orat. in Andoc. sub princ. [p. 201. Rsk.] *ἔπειτα δὲ καὶ διώχληκε πόλεις πολλὰς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννησον, Θετταλίαν, Ἑλλήσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον.* Tandem ut *ἄστυ* pro *insula* Anacreontem posuisse nos docet Hesychius, ita *ἀστοὺς νησαίους* dixit Oppian. V. Hal. vs. 513. Mox vs. 123. *ὅμιλος ἀπύων* ex Schol. mente sunt nominativi absoluti, cuius generis plura vid. in Salmas. de modo usur. p. 715.

---

*) Huc refer illud Menandri: [Sent. sing. v. 251.]
Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός. [*ADD.* p. 654.]

Vs. 131. *Ἐξαμείψας ἄλιον πρῶνα.* Bene Schol. explicat *περάσας.* Hesych.: *ἐξαμείψει, ἐκτελέσει:* quam expositionem cum H. Steph. suspectam non habeam, idem quippe ea po-
171 terit intelligi, quod per *περᾶσαι*, *absolvere*, *ad* || *finem perducere*, puta *cursum*, *iter* aut simile. Quomodo *εἰσαμεῖψαι* pro *εἰσπορεύεσθαι* supra Sept. Theb. vs. 564. *τελέσαι τὰς πόλεις* Matth. c. X. vs. 23. et apud nostrum in Agam. vs. 868. *ὑπερτελέσαι δικτύον* *).

Vs. 147. *Τόξου ῥῦμα.* Pravum est *ῥεῦμα*, quod in libris quibusdam comparet. Xenoph. lib. III. *K. A.* p. 182. init. [III, 3, 15.] *ἐκ τόξου ῥύματος*: add. Suid. de voce *χαιρετίζειν*, quae habetur apud Schol. ad vs. 153. vid. cl. Hemsterh. ad comici Schol. in Plut. vs. 752.

Vs. 157. *Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν.* Persas reges suos deos nominasse praeterquam ex hoc loco patet ex iis, quae notat Stanl.; unde defenditur Gorgias, quem quod Xerxen adpellaverat *Persarum Iovem*, tumoris accusat Longinus de Sublim. sect. III. ubi conf. Pearce not.

Vs. 158. *Δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.* Interpres: *vetus infelicitas*, quem sequitur Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 386. et Ran. vs. 859. *δαίμονα* scil. accipientes pro *infortunio*, quibus haud queo accedere, quod non videam τὸ *εἴ τι μὴ μεθέστηκε* ita qui possit intelligi; quin permittere praeterea non videntur Atossae verba, quae responsi loco subdit, *οὐδαμῶς οὖσ' ἀδείμαντος* etc. Recte haud dubie Schol. ad vs. 153. explicuerat *εὐτυχίαν, εὐδαιμονίαν.* '*μεθέστηκε* valet *reliquit*, *ἀφέστηκεν* et *μετῆλθεν*, ut illustrat He-
172 sych. Eurip. Heracl. || vs. 796. *νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.* Hinc pro *mori* Philostr. V. A. lib. I. c. 13. *ἐφιστὰς δὲ αὐτὸν καὶ σοφῶς ὑπαγόμενος εἰς τὸ σωφρονίζοντι πείθεσθαι, ὁ μὲν πατὴρ ἔφη μεθέστηκεν.* Male interpres *ἐφιστὰς αὐτόν* vertit *instans ei*, debebat *seorsum in colloquium eum cum adhibuisset*, aut simili modo.

Vs. 162. *Οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος.* Tam obscure in versione haec expressa, ut quid poëta velit vix Oedipus inde coniecerit. Bene explicuerat Schol. ad vs. 153. quem ducem sequi debebat interpres. Negatio semel posita, quod saepius fieri solet, adsumenda iterum in *ἀδείμαντος.* Hinc mendae suspicio perit ni fallor in Petron. c. 101. *negavit hoc Eumolpus fieri posse; quia magna, in-*

---

*) Parili modo Lat. utuntur τῷ *peragere* pro *peragrare.* Val. Flacc. I. vs. 566:

—— —— *sic orbe peracto*
Liber et expertus terras remeavit Apollo.

ubi vid. cl. Burm. [*ADD.* p. 654.]

quit, navigia portibus se curvatis insinuant; nec tam cito *fratrem defecisse verisimile erit.* Vid. quae in hanc rem plura noto ad Agam. vs. 650. Geminus ceterum huic Aeschyli locus est Herodoti lib. VII. c. 47. δείματός εἰμι ὑπόπλεως, οὐδ' ἐντὸς ἐμωϋτοῦ. Hic vides ἐντός praeponi genitivo, quomodo usitate haec phrasis efferri solet; ut suspicer adeo et hic similem voculam latere; non quod ignorem ἑαυτοῦ εἶναι satis obvium pro ἑαυτοῦ κύριον εἶναι *sui iuris esse*, quod verbi quoque supplet Schol., sed quia pro *mentis compotem esse* ubi occurrit, vix, si recte memini, nudus genitivus observetur: || unde persuasio haerebat animo poëtam re- 173
liquise ἐν αὑτῆς οὐδ' ἀδείμαντος. Eurip. Heracl. vs. 710. φρενῶν οὐκ ἔνδον εἶναι. Noster in Choeph. vs. 231. φρενῶν ἔνδον γενοῦ. Herodot. lib. I. c. 119. οὔτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωϋτοῦ γίνεται. quod Heliod. lib. II. p. 68. εἰς ἑαυτὸν γενέσθαι *). His contraria sunt ἔξω κατεστήσω in Alciphr. lib. III. epist. 40. ἐκτὸς ἑαυτῆς γίγνεται apud Heliod. lib. I. p. 18. **) Conf. supra ad Sept. Theb. vs. 271. eodem pertinent locutiones ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν in Soph. Electr. vs. 893. et πῇ ποτ' εἶ γνώμης in Antig. vs. 42. Proverbialia sunt ἔξω πυλῶν καὶ ἐπὶ Θρᾴκης οἰκεῖν, et ἔξω γῆς καὶ θεῶν εἶναι apud Aristid. Tom. I. p. 449. et Tom. II. p. 227. et de quo iam egi ad Hesych. v. ζόφος. ἔξω στηλῶν Ἡρακλέους ἢ τῶν ὑπὲρ τὸν Καύκασον, et ἔξω στηλῶν καὶ Γαδείρων ἐστὶ τῷ καὶ τῷ ὁ νοῦς. Ex quo postremo prognatum existimo modum loquendi in Herodot. lib. III. c. 155. ἐκπλῶσαι τῶν φρενῶν, et ἐκ τοῦ νόου lib. VI. c. 12. auctoreque anonymo apud Suid. in v. ἐκπλεύσαντες, ἐκπλεῦσαι, ἐξέπλευσεν et κατεχόρδησεν. Vid. quoque Pind. Olymp. Od. III. ult. et Pyth. Od. X. vs. 46. Ex Latinis similia dabunt notae interpr. ad Petron. c. 90. Ut autem, hactenus quae disputavimus satis belle procedere videbuntur; sic vereor ne sint, qui in Aeschylo ἐν ἑαυτοῦ emendantem φρενῶν κεκομμένον iudicent, quia τῇ ἐν comitem dederim genitivum. Sed discant hi in phrasi || qua 174
de agimus, similibusque casum istum rectissime iungi. Aristid. orat. Eleus. extr. οὐκ ὦ θαυμάσιοι νῦν γ' ἔτι ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἔσεσθε. Idem Tom. II. p. 402. γένεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. et p. 347. ὑμεῖς οἱ λοιποὶ μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. Hippocrati παρ' ἑωϋτῷ εἶναι: vid. Foes. Oecon. Alibi ἐφ' ἑαυτοῦ εἶναι, ut in Liban. Tom. I. p. 869. b. [IV, p. 694, 21. Rk.] τοσαύτῃ συνόδῳ κακῶν ἐκβέβλημαι τῶν λογισμῶν —— οὐ πάνυ σωφρονῶ

---

*) Liban. Tom. I. p. 529. b. [vol. IV, p. 391, 16. Rsk.] οὐκ ἐν σαυτῷ γενήσῃ. Similia vid. apud Io. Conr. Schwarz. Com. Crit. Ling. Gr. Nov. Foed. p. 388. [*ADD.* p. 654.]

**) Iterum Liban. p. 821. b. [vol. IV, p. 645, 15. R.] ἔξω ἐμαυτοῦ γενόμενος ὑπὸ τοῦ κακοῦ. [*ADD.* p. 654.]

— καὶ λίαν τις οὐκ ἐπ' ἐμαυτοῦ με εἶναι νομίζει. et μένειν ἐφ' ἑαυτοῦ, quanquam in re alia Aristid. Tom. I. p. 386. et II. p. 184. Eadem structurae est ratio in τῷ ἐν γειτόνων. Lucian. Icarom. p. 276. [c. 8. vol. II, p. 758.] ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα, καὶ μὴ πάνυ πολὺ διεστηκότα. p. 286. [c. 16. p. 771.] ἐν γειτόνων πενθῶν ἄλλος ἐφαίνετο. Add. bis accus. p. 337. [c. 31. vol. II, p. 830.] Suidas: ἐν γειτόνων, τῶν πλησιαζόντων, ubi qua ratione inductus cl. Kusterus corrigi voluerit ἐγγειτόνων (quod compositum vereor in tota graecitate ne frustra quaeratur) me quidem fugit; qui non videam quid habeat glossa, quod suspectam faciat; hoc minus quoniam idem Suidas ἐκ γειτόνων, de quo alibi, exponit γειτνιῶσαι. Plura utriusque exempla vid. apud Kuster. ad Aristoph. Plut. vs. 435. Ratio structurae, ut videtur, tam insolentis haec est ni fallor, quod praepositio in ista rectione naturam induit adverbiorum adfinium ἔνδον, ἐντός et ἔσω, ut haec contra praepositionum εἰς et ἐν. de quo ne dubites, aut, quod et mihi venit aliquando in mentem, existimes
175 pendere || genitivum ab ellipsi ἐξουσίᾳ, τόπῳ, οἰκίᾳ etc. ea, quae istam opinationem radicitus evellere poterunt, Soph. in Aiac. vs. 1294. [1274. Br.] ἑρκέων ἐγκεκλεισμένοι. Eurip. Phoen. vs. 454. εἰσεδέξω τειχέων: vid. utrobique Schol. Pind., Nem. Od. III. vs. 86. [53. 54. B.] ἔνδον λιθίνῳ τέγει. et Od. VII. vs. 65. [44. B.] ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ. Callim. h. Iov. vs. 34. κομίσσαι κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον. et h. Dian. vs. 71. δύνει ἔσω κόλπους. Unde fortasse nec ellipsi locus in τῷ εἰς ᾅδου, ἐν ᾅδου, quod et Eustathio iam visum ad Il. A. p. 39. init. [51, 40.], licet is sibi non constet et alibi δόμον dicat intelligi, quod et additur nonnunquam. Vid. Bos in ellipsi. αὐτοῦ de prima et secunda persona nec Aeschylo inusitatum; vid. Agam. vs. 1150. 1306. et 1552. Choeph. vs. 108. et Suppl. vs. 813. Eodemque modo ἑός pro ἐμός et σός ex lexicis abunde notum; ut *suus* pro *meus* in Petron. c. 57. *homo inter homines suos capite aperto ambulo*, quem locum perperam sollicitant viri docti. Idem c. 102. *quomodo possumus egredi nave ut non conspiciamur a cunctis — et quid erit aliud quam seipsos prodere? seipsos* i. e. nos ipsos ἑαυτούς: add. quae nuper ex iure observavit doctissimus G. O. Reizius Misc. Obs. Vol. X. Tom. III. p. 367.

176

Cap. XXV.

Vs. 163. Μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
Ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

Hinc perspicere est discrimen πλοῦτον inter et ὄλβον, quod tangunt Ammon. [p. 113.] Thom. Mag. [p. 721.] Eustath. ad Il. Ω. p. 1502, 15. [1364, 7.] et ad Il. Γ. 304, 38. [402, 10.]

onf. Etymologum [p. 621, 21. 677, 12.], Hesych. Suid. et ɔanhem. ad Callim. h. Iov. vs. 84. adde infra vs. 250. Verba *.οῦτος κονίσσας οὖδας* perite exponit Schol. perinde fere est u legeres *μέγας πλοῦτος ἐν κόνει.* Eurip. Androm. vs. 111.

πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις.

ristid. Tom. I. p. 188. *κεφαλὴ ἡ πρότερον χαριεστάτη νῦν ἐν νει.* Idem Tom. II. p. 290. de Smyrna urbe, *νῦν πάντα ἐν νει.* et de Rhodo p. 350. *ἡ πόλις ἐν κόνει.* p. 368. *σκόπελοι καὶ κόνις τὰ Ῥόδου πράγματα.* Pro *ἧρεν* meminit Schol. 177
terius lectionis *ἧρεν*, sed praefero editam, legitima quippe cutio est *αἴρειν μέγαν.* Vid. Demosth. orat. Olynth. II. 12. sect. 11. [p. 20, 9. Reisk.] Nostrum in Choeph. vs. i0. et 789. et ita passim auctores alii.

Vs. 170. *Ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε.* Usitata est loquendi rmula, in Agam. vs. 1402. *ὡς ὧδ' ἐχόντων.* adde Soph. in iac. vs. 282. et 999. in Antig. vs. 1193. Herod. lib. I. c. 127. ; *ὧν ἐχόντων ὧδε.* Idem lib. VIII. c. 144. *ὡς οὕτω ἐχόντων.* ibi legas *τούτων οὕτως ἐχόντων*, et omissa postrema voce *ύτων μὲν οὕτως* in Agam. vs. 959.

Vs. 173. *Εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε μή σε δὶς φράσαι*
Μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον, ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλει.

ιdem iterum formula utuntur alii Eurip. in Med. vs. 593. *νῦν τόδ' ἴσθι*: add. infra vs. 431. et 435. Soph. Electr. . 619. *εὖ νῦν ἐπίστω.* Hesych.: *εὖ νυ, ἀκριβῶς δέ.* Interes *φράσαι* convertit per futurum *dicturam*, nec male; ɛpissime enim aoristi hanc induunt notionem. Soph. in achin. vs. 1204. *τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν* i. e. *τὸ λεχθησόμε-ν.* Polyaen. Strat. lib. IV. c. 19. ult. *οὐ τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν ιν ἐτράποντο· ἀλλὰ τὴν ἐπὶ Θηβῶν, ὡς ἥκιστα ἂν κατὰ ταύ||την* 178
ιχθέντες. Plura dabimus alias, cum simul ostendemus, ipsa praeterita perfecta, ut vocant grammatici, occur-re adhibita. Venustate non caret quod addit *ὧν ἂν δύνα- ἡγεῖσθαι θέλει*, *quorumcunque facultas se praebuerit du-* s i. e. *quaecunque facere erit facultas.* Ex versu sequenti ιom. Mag. citat in v. *εὔνοια, εὐμενεῖς ἡμᾶς καλεῖς*, quo pro-:, *εὐμενής* nonnunquam de inferiori adversus superiorem ırpari; postquam quod miretur quispiam iam dixerat *ιένεια δὲ ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα.* Si *ἀεί*, quo-ιdo in contrarium ipse adfert exemplum? sed posuit l. *ἀεί* pro *ὡς τὸ πλεῖστον plerumque*, *vulgo*, *ut plurimum*; sych. *αἰεί* inter alia illustrat *πυκνῶς*, et ita Lat. *semper* ɔ *saepe*: vid. Vorst. de Lat. fals. susp. c. XVIII. Neque bito quin saepius ita obvium reperturi sint, eo qui inter endum volent attendere; monere tamen volui, ut si alibi ıd Thomam aliosve grammaticos simili modo quidpiam

improbatum occurrat, quod exemplis quibusdam paucis se tuetur, in mitiorem partem accipiamus eiusmodi praecepta. Vid. eum quoque in v. *κατηγορῶ*.

Vs. 179. *Ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην*
Ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.

179 Somnium narrat ex more quo *ἀποτροπιαζόμενοι* || id facere solebant: vid. Schol. Soph. ad Electr. vs. 428. Propert. lib. II. eleg. XXIX. vs. 27. et Heraldi Advers. lib. II. c. VI. Schol. errorem, qui Iaonem Atheniensium regem perhibeat, ad Lycophr. vs. 989. refellit Potter. *τὸ εὐείμων*, quod illico sequitur, peperit *εὖ εἱμένος*, quo utitur Homerus; illud praeter alios habet quoque Themist. orat. XIX. p. 231. c. ex quo lexica citant praeterea *εὐείματος*. cuius formae *δυσείματος* est in Eurip. Electr. vs. 1107. quod fuisse in usu suspicabatur H. Steph. ex inde formato *δυσειματόω*. *δοκεῖν* de somniantibus nusquam non obvium: vid. Aristid. Tom. I. p. 486. Xenoph. Ephes. lib. II. p. 30. [c. 8. p. 41, 14. Loc.] Lucian. Tom. I. p. 645. et infra vs. 188.

Vs. 182. *Πέπλοις ἠσκημένη.* Frequens *ἀσκεῖν* pro *ornare, excolere.* Eurip. Ion. vs. 326. *εὖ ἤσκησαι πέπλοις.* in Alcest. vs. 159. *ἐκ δ' ἑλοῦσα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἠσκήσατο.* in Electr. vs. 1072. *ἥτις γυνὴ ἀπόντος ἀνδρὸς ἐκ δόμων εἰς κάλλος ἀσκεῖ.* quae adpono suo structurae ordine, ne cum interprete aliquid ad eam complendam extrinsecus adsumendum existimes. Add. Iphig. Aul. vs. 84. Helen. 1071. Rhes. 947. Troad. 1022. *χλιδαῖς ἠσκῆσθαι* dixit in Dan. vs. 2. ut Soph. in Electr. vs. 455. *κόμην βαφαῖς* Philostr. V. A. lib. I. c. 13. et *ἐσθῆσι* Polyaen. Strateg. lib. IV. c. 3, 24. Longus
180 Past. lib. II. p. 41. [p. 40, 9. V.] || *εὔλιμενος ἡ παραλία καὶ οἰκήσεσιν ἠσκημένη πολυτελῶς.* Conf. Parthen. Erotic. c. XVII. et Ioseph. A. I. lib. III. c. 5, 1. Alibi notat *cultu prosequi divino.* Pind. Olymp. Od. VIII. vs. 29. [21. B.] *σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις.* et Aristid. Tom. I. p. 214. *τὸ θεῖον αὐτῇ ἤσκητο.* Hesych.: *ἤσκειν, εἰργάζετο*, quo refer hoc Oppiani lib. II. Hal. vs. 22.

Φάρεα τ' ἀσκῆσαι μήλων εὐάνθεϊ καρπῷ.

quod sumtum ex Hom. Il. *Γ.* vs. 388. *ἤσκειν ἔρια καλά* —, et Aristid. Tom. I. p. 541. *ἡ νόσος ἐκ τούτων ἠσκήθη καὶ συνεσκευάσθη.* Ad *exercendi docendique* significationem pertinet, quod legimus apud eundem Tom. III. p. 702. *ναῦς πόρρωθεν ἤσκηται ἐπιθεῖν τοῖς κύμασιν.* Denique est ubi valet *μηχανᾶσθαι*; ut *ἀσκεῖν κακά* in Soph. Trach. vs. 388. quod nostro alio tamen sensu infra vs. 817. *κακὰ ἐκπαιδεύειν.* et in Electr. vs. 1323. *οὐκ Ὀρέστου σῶμα πλὴν λόγῳ ἠσκημένον*, ubi expl. Schol. *κατεσκευασμένον.* Mox vs. 185. pro *ἀμώμῳ* Turneb. *edidit ἀμώμω*, quod secutus est interpres retenta licet

Canter. editionis lectione; nec habet quo se alterum alteri magnopere praeferri cupiat. Sic in Liv. lib. I. c. 9. alii libri *forma excellente*, alii *forma excellentes* exhibent. Dualem tamen hic loci eligam.

Vs. 192. *Χὴ μὲν τῆδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.* *Hesych.: *πυργοῦται, ὑψοῦται.* Eurip. Troad. vs. 608.

> || ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ δὲ μὲν πυργοῦσ' ἄνω 181
> τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.

Conf. Pind. Schol. ad Isthm. Od. V. vs. 57. Suid. Spanh. ad Iulian. p. 135. et Stanl. ad Aeschyli vitam p. 705.

Vs. 194. *Ἡ δ' ἐσφάδαζε καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρον*
Διασπαράττει καὶ ξυναρπάζει βίᾳ.

Vix iungi posse videntur *ἐν τῇ* —— *βίᾳ*, ob intercedens *καὶ ξυναρπάζει.* ut haud dubie vere coniecerit Stanl. *ἔντη δίφρου.* cui suspicioni eum miror non multum tribuere. Sic *ἔντεα ἱππικά* Pind. Olymp. Od XIII. vs. 28. [20. B.] ubi vid. Schol. et Nem. Od. IX. vs. 51. [22.] Idem Pyth. Od. IV. vs. 417. [234.] *σπασάμενος δ' ἄροτρον βοέους δῆσεν ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας.* et Od. V. vs. 45. [32.] *κατέκλασε ἐντέων σθένος οὐδέν,* ubi iterum vid. Schol. Per *ἔντεα δίφρου* intelligit lora, quibus adiuncta erat currui, et fraena, ut ipse auctor mox exponit. Neque aliter legisse Schol. crediderim, qui si vulgatam, ut facit, exponeret lectionem, commentum foret hominis deliri: sed scripserat grammaticus hunc opinor in modum *καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἔντη τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει, ἢ τὸν δίφρον* vel *τουτέστι τὸν δίφρον.* prius quo procliviorem ostendit aberrandi viam praetulerim. Et sic *ἔντεα αὐλῶν instrumenta tibiarum περιφραστικῶς* pro *ipsis ti||biis* 182
dixit Pind. Olymp. Od. VII. vs. 22. [12. B.] De more visa expiandi nocturna adi praeter Stanl. ad vs. 201. Spanh. et Kust. ad comici Ran. vs. 1377. nec non interpretes Petron. c. 104. et Heraldi Advers. lib. II. c. 6.

Vs. 204. —— *ἀποτρόποισι δαίμοσι*
Θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.

Schol. *πέλανος* est proprie *ὁ πεπηγὼς ῥύπος,* et sic ferme iterum exponit infra vs. 521. Displicet hoc Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 660. et utroque in loco corrigi vult *ῥῶπον,* haud cogitans Hesychium quoque in huius vocis explicatione meminisse *τοῦ ῥυπαροῦ,* et Eurip. criticos ad Orest. vs. 220. gemella scribere nostri Schol. Suidas inter alia *πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης* —— *ὡς αὐτός φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι.* Postrema verba sunt Plat. VI. Leg. p. 626. [p. 782. c. St.] Et quia praecessit Didymi scitum de hac voce, legi posset *ὡς ὁ αὐτός φησι καὶ* ——, ut philosophi verba in hac expositione sua fecisse intelligatur Didymus.

Subdit Schol. ὅτι πέλανος καὶ ὁ ἀφρὸς ἐν τῇ χύτρᾳ, quo sensu Eurip. Iphig. Taur. vs. 300. αἱματηρὸν πέλανον dicit ἐξανθεῖν ἁλός. Verba ultima ὧν τέλη τάδε interpres minus accurate vertit: *qui hisce praesident.* τέλη hic sunt θυσίαι. Hesych.:
183 τέλεα, τέλη, τὰ ἱερά. Soph. Trach. vs. 242. τέ||λη ἔγκαρπα Διός i. e. Schol. interprete θυσίας. Adde sis eiusdem Oed. Colon. vs. 1104. Sequitur abhinc haud procul ἐσχάρα Φοίβου i. e. βωμός, quem usum ex Sophocle et Euripide observavit quoque Ammonius [p. 32. sqq.]. Eurip. Schol. ad Phoen. vs. 291. hoc modo commentatur ἐσχάρα δὲ ἡ ἐν τετραγώνῳ περὶ γῆν βάσις βωμοῦ, τάξιν ἔχουσα ἄνευ ἀναβάσεως, lego: παρὰ γῆν βάσις, βωμοῦ τάξιν ἔχουσα α. α.

Cap. XXVI.

Vs. 208. —— —— χηλαῖς κάρα
Τίλλονθ'. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
Παρεῖχε. —— —— ——

Scribenti obversabatur locus Hom. Odyss. O. vs. 525.

Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος, ἐν δὲ πόδεσσι
184 || Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε.

Alibi frequenter legas τίλλειν κόμην et τρίχας. Herodot. lib. III. c. 16. τρίχας ἀποτίλλειν. Idem verbi adhibuisse videbatur Aem. Porto in lib. I. c. 123. λαγὼν μηχανησάμενος καὶ ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτείλας, ὡς δὲ εἶχε οὕτω ἐσέθηκε βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐδόκεε. ἀποῤῥάψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ δικτύα δοὺς ἅτε θηρευτῇ —— ἀπέστειλε ἐς τοὺς Πέρσας, ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης διδέντα τὸν λαγὼν Κύρῳ ἐπειπεῖν ——, adeoque emendandum ἀποτίλας. quod ut recte quidem explodit Iac. Gronov., sic ipse nescio quae occulta comminiscitur de ὠτέλλω, et inde formando ὀτέλλω. Certe nihil adfert vir doctus quidquam, quo lux adfulgeat loco ut visus adhuc desparate corrupto et obscuro; sed in quo ego quidem nihil detego difficultatum, quas movent viri eruditi: legenti enim relegentique hic se sistit sensus: *rescisso* vel *inciso leporis ventre, epistolam, qua quicquid Cyrum scire volebat, comprehenderat, lepori ut erat indidit,* καὶ οὐδὲν ἀποτείλας *nec quidquam ultra quod nunciaretur voce mandans* *), *quum consuisset leporis ventrem, additis retibus servorum fidissimo ceu venatori in Persas Cyro perferendum dedit:* ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης διδόντα τὸν λαγὼν Κύρῳ ἐπειπεῖν. *hoc unum praecipiens, Cyro cum trade-*

*) Aut si mavis, *nec ullas literas* (palam nempe et conscio servo) *addens.* [*ADD.* p. 654.]

ret leporem, ut diceret. Sentential ni fallor plana et commoda; et ἀποτεῖλας scri||ptum pro ἀποστεῖλας (nisi ita videa- 185
tur cuipiam legendum) quomodo ἐπιτέλλειν et ἐπιτολή pro ἐπιστέλλειν, ἐπιστολή usitata vidimus ad Prom. vs. 3., idemque hic loci οὐδὲν ἀποστεῖλαι, quod οὐδεμίας λόγων ἐπιστολὰς δοῦναι. Soph. Trach. vs. 500. ὡς λόγων ἐπιστολὰς φέρῃς. Nec ἀποστεῖλαι pro ἐπιστεῖλαι ignorant Graeci. Aristid. Tom. I. p. 143. ἐπειδὴ δ' οὐκέτ' ἔξεστιν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι —— ὑπόλοιπον ἦν ὡς ἡμᾶς ἀποστεῖλαι. Polyaen. Strat. lib. VIII. c. 56. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀπέστειλεν ἀπέχεσθαι Χεῤῥονήσου. Sic ediderat Casaubonus et lectionem firmaverant plures opinor codices, uno refragante, ut videtur, quem secutus Maasvicius dedit ἐπέστειλεν *). Atque ita *mittere* pro *scribere* et *per literas significare* posuisse puto Flor. lib. III. c. 7, 5. Similis Herodoteo locus est Polyaeni lib. VIII. c. 36. in quo itidem interpreti aqua haesit perperam vertenti ἐντειλαμένη φράσαι τοῖς ἀδελφοῖς ὅπως αὐτὸν (τὸν πλακοῦντα) μόνοι φάγοιεν ἀπὸ στόματος τῆς ἀδελφῆς *mandans ei qui ferebat dicere fratribus ut ipsi soli comederent ex ore sororis profectam.* Iungi debent φράσαι τοῖς ἀδελφοῖς ἀπὸ στόματος τῆς ἀδελφῆς reddique *dicere fratribus sororis nomine* vel *verbis.* Idem quippe ἀπὸ στόματος quod ἀπὸ γλώττης **). Suid. vid. in v. ἀποστοματίζειν. Structurarum exempla perplexarum, qualis in isto Polyaeni, exempla dabimus plura alibi. De litera σ vel attice vel poëtice eiecta conf. supra ad Sept. Theb. vs. 774. || et Spanh. ad Iuliani imper. p. 68. et 145. Proprie 186
ceterum utitur τῷ πτήξας. Hesych.: πτήσσων, ὑποπίπτων, κρυβόμενος. Malim fere ὑποκύπτων. Themist. orat. X. p. 140, a. ἔθνος ἐπτηχὸς καὶ ὑποκύπτον.

Vs. 217. Εἶ αι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Collectivum est τί, unde pluralis τῶνδε subiicitur. Sic Xenoph. VII. *K. A.* p. 243. ult. [VII, 6, 24.] σπάνια μὲν ὁρῶντες τὰ ὤνια, σπάνια δὲ ἔχοντες ὅτου ὠνήσεσθε. quomodo in edit. vetustioribus exhibetur; H. Steph. ὅτων. Demosth. orat. in Leptin. p. 302. [p. 491, 24.] οὐκ ἔστιν ὅτου — οὐ τυχεῖν, ὧν ἐβουλήθησαν. Lucian. Tom. I. p. 343. [I, 517. Contempl. 21.] περιττὸν τοῦτο λέγειν —— ἃ ἴσασιν. Eurip. in Suppl. vs. 256. εἴ τι —— τούτων. Quin in masculino Xenoph. III. *K. Π.* ult. [III, 3, 67.] ἱκετεύουσαι πάντας, ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν. Simile vid. ex Cicerone apud H. Steph. in Pseudo-Cic. p. m. 130.

*) Neque re ipsa alterum habere videtur, quo praeferatur alteri; nam ut ἐπιστεῖλαι notat στεῖλαι γράμματα ἐπί τινι πράγματι, sic ἀποστεῖλαι erit γράμματα στεῖλαι ἀπὸ —— πρός ——. [*ADD.* p. 654.]

**) Ioseph. A. I. XII. 2, 10. ὅσα φράζειν ἀπὸ λόγων ἐπύθετο, ταῦτα ἐδήλωσαν. [*ADD.* p. 665.]

adde quae scripsi occasione loci Xenophontei Misc. Obs. Vol. III. Tom. III. p. 431.

Vs. 225. *Εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.*

Geminum horum esse sensum docet Schol. pro totidem consilii partibus. Aliter paulo intellexit interpres. Pos-
187 sent fortasse et hoc || pacto suppleta accipi *κρίνομεν* (*τὸν Δαρεῖον*) *εὖ τελεῖν σοι περὶ τῶνδε.* quomodo *εὖ τελεῖ θεός* superioris fabulae vs. 35. Mox vs. 231. non male Schol. *ἱδρῦσθαι* exponit *κρατεῖσθαι*, ex cuius mente rogat Atossa, ubi terrarum imperii sedes sit urbis Athenarum?

Vs. 232. *Ἡλίου φθινασμάτων.* Eustath. ad Il. *Λ*. p. 765. extr. [832, 45.] huc respiciens *), *ἡλίου φθίνασμα εἶπέ τις ποιητής.* et Hesych.: *φθινάσμασι, φθίσεσι.* In verbis proximis *ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ* nil adsumendum cum interprete, sed iungenda *ὧδέ τις ἀνδροπλήθεια στ. π. α.* vs. 236. *δή* posuit pro *ἤδη*, ut in Prom. vs. 13. ubi vid. Stanl. vs. 234. in his *πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος*, supple *καὶ εἰκότως γε*, vel *καὶ οὐδέν γ' ἀπεικὸς, πᾶσα γὰρ —— τῆσδε πόλεως θηραθείσης.*

Vs. 237. *Πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις.* Soph. in Trach. vs. 338. *ἐγὼ [δὲ] τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.* Deinde ut illico *αἰχμὴ διὰ χερὸς πρέπει*, sic Eurip. Helen. vs. 217. *Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος.* Hinc non longe vs. 244. in *ὥστε* supple *οὕτως.* Tum quod vs. 247. nostro *δράμημα* a *δρέμω*, in Eurip. in Med. vs. 1180. *δρόμημα* a *δρομέω.* *δράμημα* vero *φωτὸς περσικὸν* dixit pro *ἄνδρα Πέρσην τρέχοντα* **).

Vs. 250. *Πολὺς πλούτου λιμήν.* Ut Eurip. in Orest. vs. 1077. *μέγας πλούτου λιμήν.* et *ἑταιρίας λιμήν* Soph. in Aiac. vs. 695. ubi Schol. expl. *ἡ φιλία —— ἤτοι καταφυγὴ* (ita leg. pro
188 || *καταφλογὴ*) *καὶ ὑποδοχή.* Eiusdem est in Antig. vs. 1013. *παντὸς οἰωνοῦ λιμήν.* vs. 1295. *ἅδου λιμήν.* et Longin. de Sublim. sect. IX. med. *ἡμῖν μὲν δυσδαιμονοῦσιν ἀπόκειται λιμὴν κακῶν ὁ θάνατος.*

Vs. 253. *Κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά.* Hunc inter et versum sequentem tertium in quadam editione legi notat H. Steph., sed irreptitium esse bene coniecit, et adparet satis ex Schol. qui non nisi illustrationis ergo adduxit; est autem Soph. in Antig. 283. Ad rem refer hoc Senecae in Hippol. vs. 988.

o fors acerba et dura famulatus gravis!
cur me ad nefandos nuncium casus vocas?

---

*) Idem video iam monuisse Arnaudtium Lect. Graec. c. XIX. p. 131. [*ADD.* p. 655.]

**) Sic fere *διωγμόν* adhibuit Eurip. Iph. Taur. vs. 1323.

—— —— *ἐκφρόντισον*
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται. [*ADD.* p. 655.]

Vs. 260. Ὡς πάντα γ᾽ ἐστ᾽ ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.

Interpres: *quoniam illa omnia peracta sunt*, vertere malim: *omnia perierunt* vel *interierunt*. Infra vs. 517. διαπεπραγμένου στρατοῦ, ubi vid. Schol.; in Choeph. vs. 880. ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ i. e. σφαγέντι. Add. vs. 1008. Soph. in Trach. vs. 797. et Thom. Mag. v. διαπεπραγμένον. Eurip. Helen. vs. 864. διαπεπράγμεθα, *periimus*, *actum de nobis est*. et simplex verbum in nostri Choeph. vs. 130. πεπραγμένοι ἀλώμεθα, itemque Eurip. Alcest. vs. || 88. nam et ibi de *caede sermo*, 189
licet nec interpretis versio *re confecta* ferri nequeat. Hinc suspicor in Soph. Philoct. vs. 992. pro οἴμοι, πέπραμαι, κἀπόλωλα itidem rescribendum πέπραγμαι; nisi editam tueri existimes vs. 595., in quo dixerat Philoctetes κατὰ σκότον με διεμπολᾷ λόγοισι. pro λάθρα ἀπατᾷ. Eundem usum praestant omnia ferme reliqua verba *faciendi*, ut. ἐκπρᾶξαι in Eurip. Hec. vs. 516. Soph. Oed. Colon. vs. 1730. et infra Agam. vs. 1284. ἐξεργάσασθαι in Eurip. Helen. vs. 1104. Orest. 1224. Hippol. 565. ἐπεξεργάσασθαι Soph. Antig. vs. 1298. ubi Schol. explanat per ἐπισφάξαι. et διεργάσασθαι apud Soph. Oed. Colon. vs. 1481. Platon. IX. Leg. p. 656. g. Eurip. Hec. 369. et Hippol. 613. neque aliter Lat. *interficere*, et *conficere* Flor. lib. III. c. 7, 5. *conficere se veneno*. Conf. Hesych. v. ἐξεργάσει. Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 486. *) et Cuperi Observ. lib. III. c. XIX. quaeque nos plura scripsimus infra.

Cap. XXVII. 190

Vs. 262. Ἦ μακρόβιοτος ὅδε
Γέ τις αἰὼν ἐφάνθη.

Copulata hic notes ὅδε τις. Ut in Eurip. Electr. vs. 107. εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινά. prorsus nempe ut fieri solet in articulo, quem itidem haud raro vocula τίς comitari solet, abundante tunc ὁ. Noster superioris dramatis vs. 497. ὁ σηματουργὸς οὔ τις εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν. Soph. Oed. Tyr. vs. 879. τὸν ἐργάτην πέμψον τινά. Aristid. Tom. I. p. 527. οἱ δέ τινες καὶ αὐτοὶ —— ἀντὶ διακόνων ἦσαν. add. p. 544. Longus Pastor. lib. III. p. 87. [p. 83, 12.] ἠπείγοντο νεαλεῖς ἰχθῦς εἰς τὴν πόλιν διασώσασθαι τῶν τινων πλουσίων. Heliodor. lib. II. p. 99. ἕξεις τὸν μισθὸν μέγαν τινὰ καὶ οὐχ ὅσον ἄλλον. Herodot. lib. I. c. 84. ἰδὼν τόν τινα Λυδῶν. qui tamen in similibus τῶν habet, ut c. 113. τῶν τινα προβόσκων φύλακον. lib. VII. c. 146. πέμπει τῶν || τινας δορυφόρων. Cuius modi loca sintne 191

---

*) Vid. et cl. Hemsterh. ad Polluc. IX. 153. [ADD. p. 655.]

a scribae manu imperiti correcta necne, pro certo haud dixero; vereor ne sint, quod libros Mss. alibi variare videam, ut in loco priori cum prius edebatur τῶν τινα Λυδῶν. Gronov. fidem secutus cod. Med. imprimi iussit τόν τινα; contra c. 114., ut raro sibi constat vir doctus, eodem duce pro eo, quod antea legebatur τὸν δέ κοῦ τινα αὐτῶν, refinxit τῶν: atqui illico sequitur ibidem τῷ δέ τινι τὰς ἀγγελίας φέρειν ἐδίδου. eccur nec hic discrepant libri? dicam ni fallor; quia casus non adest alius, cui articulum accommodare poterant librarii: add. quae congessit cl. Gronov. ad c. 85. Ceterum huius generis exempla erant adferenda Eustath. ad Il. A. p. 112. med. [148, 26.] probaturo articulum subinde vacare; nam quae producit prorsus sunt ἀπροσδιόνυσα; quorum in numerum si quis quoque praesentem Aeschyli locum deputare velit, itemque alterum ex praecedenti fabula, et Heliodoro allatum, ut in quibus τίς more solito cum adiectivis non ὁ articulus abundare censeri queat, non repugnabimus.

Vs. 281. Δαΐοις. Interpretem, qui verterit *pugnacibus*, corrigit Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 925. quem ibi vide pluribus. add. Soph. criticos ad Aiac. vs. 799. Apud Eurip.
192 Androm. vs. 506. veteres critici uti || hic explicant κατακεκομμένον, et vs. 837. διακεπτικὰ, πολέμια, ἐχθρά.

Vs. 288. — — πόλ-

λας Περσίδων μάταν ἔκτισαν
Εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

Minus opinor bene interpres vertit *frustra coniuges*, debuisset reddere *nihil tale meritas, sine causa orbas viduasque; orbas* nempe liberis parentibusve; quasdam utrisque. Hoc valet εὖνις. ut recte illustrarit Schol. per ἐστερημένον, ὀρφανόν, quo et solo sensu novit Homerus observantibus grammaticis. vid. Il. X. vs. 44. et Odyss. I. vs. 524. Noster in Choeph. vs. 245. ἰδοὺ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός. et vs. 792. πῶλος εὖνις πατρὸς φίλου. Eurip. Orest. vs. 930. ἀνδρῶν dicit εὔνιδας mulieres, quarum mariti absentes. Alibi adhibuit de coniuge vid. Iphig. Aulid. vs. 397. et 807., Callimachum apud Schol. Pind. ad Nem. Od. X. vs. 3. et Soph. Trach. vs. 572.: significationis discrimen repetit Eustathius cum Etymologo ex etymo [393, 38.]. ἄνανδρος notat in universum mulierem sine viro, sive matrimonio fuerit iuncta, sive non. Eurip. Androm. vs. 348. ἄνανδρον ἐν δόμοις χήραν καθέξεις. et Soph. Trach. vs. 313. τίς ποτ' εἶ ἄνανδρος ἢ τεκοῦσα; Huc refero inprimis Eurip. in Cycl. vs. 305.

193 || ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα
πολλῶν νεκρῶν ποιοῦσα δορυπετῆ φόνον,
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
πολιούς τε πατέρας — —.

t Orest. vs. 1136.

ὧν πατέρας ἔκτειν᾽ ὧν τ᾽ ἀπώλεσεν τέκνα

νύμφας τ᾽ ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.

μάτην pro *immerito*, *sine causa* habetur quoque in Agam. vs. 1281. Eurip. Med. vs. 883. Helen. 757. et 1236. Soph. Trach. 1135. et 957. Lucian. Tom. I. p. 849. [Phalar. I, 14. vol. II, p. 200.] ἀνὴρ μάτην πονηρός. Tum κτίσαι ἀντὶ τοῦ ποιεῖν frequens inprimis Aeschylo, Euripidi et Sophocli, τιθέναι, et φαίνειν, cuius tamen in Traeh. vs. 915. ταῦτ᾽ ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι. Vid. et Heraldi Animad. c. 1. In proximis vitandi hiatus ergo, levissima unius vocabuli transpositione legimus

μεμνῆσθαί τοι πάρα κολλὰς

ὡς Περσίδων —

Vs. 290. Σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη

Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ

Τὸ μήτε λέξαι, μήτ᾽ ἐρωτῆσαι πάθη.

Vel absolute accipi debet ἐκπεπληγμένη κακοῖς pro *obstupefacta malis*, vel ad plenam phrasin ex σιγῶ adsumendus genitivus λόγου, tanquam scriptum esset ἐγὼ ἡ ἐκπ. λόγου τοῖς κακοῖς || σιγῶ πάλαι. Pari modo loquitur Achill. Tat. lib. VI. 194 p. 361. [133, 14.] ἐξεπλάγη καὶ ἔστη σιωπῇ. et p. 367. [135, 14.] ἡ μὲν δὴ τῷ παραλόγῳ τῆς συμφορᾶς ἐκπλαγεῖσα ἐσιώπησεν. ut τοῖς εἰρημένοις Longus Pastor. lib. IV. p. 131. [118, 4.] et τοῖς λόγοις Soph. Trach. vs. 390. Plene noster in Prom. vs. 360. κεραυνὸς ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων. Eurip. Ion. vs. 635. οὐδέ μ᾽ ἐξέπληξ᾽ ὁδοῦ πονηρὸς οὐδείς *). et Xenoph. Ephes. lib. V. p. 84. [c. 12. p. 114, 5.] ἀκούσασα ἡ Ἀνθία ἐξεπλάγη τοῦ λόγου. Parilis ratio est τοῦ ἐκπίπτειν τοῦ λόγου et intellecto casu nominis absolute ἐκπίπτειν. Aeschin. de F. L. p. 34. sub fin. [p. 220, Rsk,] τελευτῶν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου. Lucian. Tom. I. p. 44. [Nigrin. c. 35. vol. I, p. 77.] φθέγξασθαι βουλόμενος ἐξέπιπτόν τε καὶ ἀνεκοπτόμην, καὶ ἥτε φωνὴ ἔλειπε καὶ ἡ γλῶττα διημάρτανε **). Noster infra vs. 608. οἷα κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας. In verbis postremis negatio abundat, ut cum verbis similis potestatis compluribus, vel supplendum ὥστε.

Vs. 293. —— ἀνάγκη πημονὰς βροτοὺς φέρειν,

Θεῶν διδόντων ——.

Eurip. in Alcest. vs. 1071.

---

*) Eurip. dictae fabulae [immo Iphig. T.] vs. 240.

Τί δ᾽ ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου. [*ADD.* p. 655.]

**) Add. Aelian. V. H. VIII. c. 12. [*ADD.* p. 655.]

χρὴ δ' ὅστις εἶ σὺ καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.

Vid. quae supra diximus ad Prom. vs. 617.

Vs. 300. *Ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα.*

195 ||Hesych.: *φῶς, ἡ χαρά.* Quomodo etiam usurpavit Eu in Orest. vs. 243. Phoen. vs. 1287. et Iphig. Aulid. vs. 1 Add. Esth. c. IX. vs. 16.: contra *ἀχλύς* pro tristitia in siodi Asp. vs. 264. ubi vid. Graev.

Vs. 310. *Κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα.* Interpres vertit legeretur *ἰσχυρῶς violenter*, nec ut videtur male. *κυρίσ* quid sit abunde notum, et obvium: vid. Plat. in Gorg. p. f. [516. a.] et lib. IX. de Rep. p. 508. c. [586. b.] quem cum citat Longinus sect. XIII. [§. 1.] Sed ubi in edit. viss. perperam editum *κηρίττοντες* quod ut typothetae o tantis sphalma non tangerem, nisi in indicem relatum super viderem. Apostrophi signo, quod vir doctus p ponendum putat, nihil opus; nam et in iambis noste alii augmentum negligit, vid. Prom. vs. 245., hac ipsa fal vs. 313. 416. 421. 458. et 694.

Vs. 316. *Ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.* Suidas ex ej citat *ζαπληθὲς στόμα.* Petron. c. 99. *barbis horrentibus n* i. e. *hispidus*, *multibarbus* ut loquitur Apul. Flor. lib. I. princ. Quod sequitur *Λυρναῖος* positum est pro *Λυρι ναῖος* observante ethnicographo, ad quem iam monuere Eustathium existimasse prius ex posteriori per synco factum; sed cuius modi syncopen ego haud capio. ctius ni fallor dixisset *Λύρνην* per apocopen eandem, q

196 ||*Λυρνησσός*; inde *Λυρναῖον* pro *Λυρνήσσιον.* Hesychio *Λ νησός* eadem quae *Tenedus.*

Vs. 333. *Φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.*

Eurip. *ἀνελθεῖν* in Phoen. vs. 1213. et Ion. vs. 934. *εἰπεῖν ἀρχῆς αὖθις* dixit Soph. in Aiac. vs. 1119., quod si alte fit impulsu hortatuque, *ἀναποδίσαι* dicitur, Lat. *revoc* Herodot. lib. V. c. 92, 6. *ἐπειρωτῶν καὶ ἀναποδίζων τὸν κήρ* et Liv. lib. VII. c. 2. adde ad Cic. pro Arch. c. 8. Passe Praecessit *κακῶν ὕψιστα*; ut *φόβος ὕψιστος* in Suppl. vs. et *πημάτων ὕψιστον* Lycophr. vs. 305.

Vs. 341. —— *χιλιὰς μὲν ἦν*
ὧν ἦγε πλῆθος ——.

Non crediderim ego aliter legisse hic Plutarchum at nos hodie, quod existimat Stanl. et Spanh. ad Iulian. p. 2 sed pro *ὧν ἦγε πλῆθος* ideo citavit *νεῶν τὸ πλῆθος*, ut, qu fieri solet quam saepissime, et omnes, qui breviter alio verba adducunt, faciunt, verbis abrupte et extra ne suum laudatis sensus constaret.

Vs. 346. *Τάλαντα βρίσας.* Transitive ut apud Themist. at. XX. p. 234. b. *τὸν μὲν ὕψου ἕλκειν τὸν δὲ κάτω βρίθειν ν ζυγόν.* Pro *augere* et *onerare* Pind. Nem. Od. VIII. vs. . || [18. B.] *Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ.* Hesych.: *βρίθει* —— 197
ίξει ——. *βρίθεται, βαρύνεται καρπῷ.* Quae dicerem conngenda, nisi et vox passiva sic occurreret adhibita. heophyl. epist. 62. *αἱ ἄμπελοι ταῖς βότρυσιν ἄχθονται, αἱ ράδες βρίθουσι, καὶ τῶν τρυγώντων ὀρέγονται.* Eurip. in lectr. vs. 305. *βέβριθα πίνῳ.* Versu proximo Schol. legit όν non *στρατόν*, quo sensu *λαόν* cadente graecitate freuentatum docet du Cangius: sed usum antiquissimum robat noster, cuius iterum est infra vs. 731. *πᾶς λαὸς καφθαρται δορί*: et ut *ναυτικὸς στρατός* vs 730. sic *λεώς* vs. 383. Anton. Liber. c. XXXI. *λαὸν ἀθροίσαντες ἀφίκοντο τῆς αλίας παρὰ τὴν Ἀδρίαν.* Contra *στρατόν* pro *λαόν* habes in um. vs. 686. et 892.

CAP. XXVIII.

Vs. 352. *Πλήθει καταυχήσας νεῶν.* Verbum notes cuus nulla in lexicis vestigia, praeterquam ex Iacobi epist. . II. vs. 13. ubi in quibusdam libris *καταυχᾶται* pro *κατακαυχᾶται* || lectum fuisse scribit Corn. a Lapide, cunctis nihi- 198
lominus libris Mss. quorum var. lect. collegerunt viri docti, in vulgatam conspirantibus, quam et genuinam esse puto; alterius patrocinium qui suscipere volet, habet nunc, unde vocis saltem probitatem adstruat, quae adhuc fuit controversa.

Vs. 371. *Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.*

De praefectis forte navium hoc tantum debet intelligi, non tota classiariorum multitudine. *κράτος* quod coniicit Schol. vitiat versum, ut bene monuit Stanl., sed scripserat fortasse *κάρτος*. Porro observat Stanleius Aristotelem culpare Euripiden, qui *ἀνάσσειν* adhibuerit de remigibus; verum expedit rem Eustath. ad Il. B. p. 261. [345, 10.] docens in talibus non regis significationem spectandam, sed quatenus in genere notet *dominum*, *curamque gerentem rei cuiuscunque*; ic mox vs. 383. *ναῶν ἄνακτες.* Oppian. Hal. I. vs. 17. *σκυάκων ἄνακτες.* ad lib. II. vs. 245. et nostri Agam. vs. 970. ec non Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 1291. Iterumque ustathium ad Odyss. A. p. 67, 45. [1425, 56.] Mox pro ανάτης vs. 375. Eum. vs. 459. et ubicunque alibi ita edium compareat adsentior viris eruditis ad Polluc. I, 95. et II, 131. refingen||dum *ναυβάτης.* Barnes. ad Eurip. Iphig. 199
aur. vs. 1380. factum vult per epenthesin literae *α* ex αύτης.

Vs. 379. Ὅπλων ἐπιστάτης. Schol. ἐπιστήμονα expon: ut in Piside Suidas, ab ἐπίσταμαι *scio*. Hesych. διδάσκαλι quo sensu extat in Aristid. Tom. I. p. 76. ἐδίδαξεν αὐτὸς τ. τέχνην τὴν ἰατρικὴν, οὐ γὰρ ἔτι εἰς Χείρωνος ἔδει βαδίζειν ἔχο τας οἴκοι τὸν ἐπιστάτην. Add. Eustath. ad Odyss. *P.* p. 64 40. [1827, 45.] et Etymol. [p. 364, 39.] Agatne Ammonii [p. 44. V.] de eadem verbi significatione, an quatenus *pra fectum* notat, originemque ducit ex ἐφίστημι (unde Scho Soph. ad Electr. vs. 76. exponit ἡγεμόνα) pro certo dicei nequeo. Vid. et Callicrat. Pythagor. apud Grot. ad Luc c. V. vs. 5.

Vs. 388. Ἠχῇ κέλαδος. Durior si cui videatur ellips τῆς σύν, legat is ἠχὴ vel ἠχῆς i. e. ἠχήεις. vid. Schol. A. sup ad Prom. vs. 235. Prius qui praeferre volet ἠχὴ κέλαδος ei dictum, ut ἄτα ἀπάτα in Suppl. vs. 1160. ἀρὰ Ἐριννύς Sep Theb. vs. 70. ἕσπεροι ἀγκῶνες Soph. in Aiac. vs. 82. φθινόπωρος περιτροπή Aristid. Tom. I. p. 350. ἄγαλμα ἠχεῖα apud Pausan. in Attic. c. 42. restituente Scaligero. ὠλέναι βολαῖς, quanquam Barnes. ediderit ὠλέναιν, in Eurip. Phoen vs. 669., atque plurima huius modi alia. Vid. Iens. Lect Lucian. lib. I. c. 8. Miscell. Obs. Vol. I. p. 118. ex Lat
200 Vechner. Hellen. lib. I. c. 8. Generis ne || offendat discrepantia vid. quae supra scripsimus ad Sept. Theb. vs. 23 sic *potio*, *vinum* etc. *indigena*. vid. ad Flor. lib. II. c. 18, 1 cl. Duker.

Vs. 393. — — φυγῇ
Παιᾶν' ἐφύμνουν —.

Ut ὀλολυγμὸν ἐφυμνεῖν in Choeph. vs. 383. et τὶ χθονὶ Eum vs. 905. nec non Aristid. Tom. I. p. 449. Pro *invocare* posuit Soph. in Antig. vs. 669. Alibi contrariam habet notionem pro diversa scil. praepositionis potestate. Vid. Soph Oed. Tyr. vs. 1299. et Antig. vs. 1313. ut et Hesych. eiusdem Ἀλευάδαις [Ἀλωάδαις. fr. 13.] Sequitur σάλπιγξ τῇ πάντ' ἐπέφλεγε, quomodo καταίθει γαῖαν Ἄρης apud Lycophr. vs. 249. ubi vide not. Cant.; add. supra Sept. Theb. vs. 292. et hic Stanl.

Vs. 408. Χαλκήρη στόλον. Pro ἐμβόλῳ *rostro navis* στόλον hic positum a poëta recte monuit Schol. παρὰ τὸ εἰς ὃ συνεστάλθαι etc., quibus parilia scribit Hesych. cum Eustath ad Odyss. *M.* p. 494, 12. [1726, 17.] Pollux lib. I. segm. 8 distinguit inter στόλον et ἔμβολον. Praecessit οὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. quomodo in Agam. vs. 1362. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή add. Heraldi advers. lib. II. c. XVII.

Vs. 415. Ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις. Recte interpres *con*
201 *cursibus*. Proprie ἐμβολή *impressio*, || *impetus*, *conflictus* vid. vs. 279. 409. et infra 562. unde vix addubito etiam vs. *396.* legendum quin sit ῥοθιάδος ξὺν ἐμβολῇ ἔπαισαν ἅλμη

ro ξυνεμβολῇ, quod editur. Nec aliter opinor apud alios scriptores omnes. Interim adiunctum χαλκοστόμοις requirebat potius ἐμβόλοις rostris. Aristid. Tom. II. p. 341. τριήρεις, ὑπῆρχεν ἰδεῖν δικρότους —— ἑτέρων ἐμβόλους χαλκοστόμους. Neque enim existimem facile ullo idoneo teste probari posse ἐμβολήν pro navis rostro obvium. Scio in Gloss. Vet. legi ἐμβολαί rostra; Verum alio id pertinet, et de machinae rostro intelligi debet, de qua et Suid. ex Thuc. lib. II. c. 76. extr. qui de navibus ubi sermo manifesto distinguit; vid. lib. VII. c. 36. Aristid. Tom. II. p. 399. τὰ νεώρια ὡπλήσαντες τοῖς ἐμβόλοις. Neque aliter Polyaen. lib. III. c. 10, 13. Add. Hesych. Schol. Pind. ad Olymp. Od. VII. vs. 33. Scheffer de Mil. Nav. lib. III. c. 7. et v. d. ad Petron. c. 30. et 48. χαλκέμβολοι seu χαλκέμβολα pro eodem nomine Pollux I, 120. et II, 102. nec non Eustath. ad Odyss. Ω. p. 832. med. [1959, 37.]. Unde naves κυανέμβολοι et χαλκεμβολάδες in Eurip. Electr. vs. 436. et Iphig. Aulid. vs. 1320. Denique hinc simul potest patescere ad sensum quidem satis commode conversum illud Polyaen. lib. I. c. 40. extr. τὰς μετεώρους τῶν νεῶν ἐμβολαῖς ἀνεῤῥήγνυε rostris frangebat; ubi verbum debuisse reddi impressione, ut lib. || III. c. 11, 202 1. et lib. IV. c. 6, 8. Ceterum quamvis generalius ἐμβολή, ut dixi, notet conflictum, impressionem, idemque adeo quod προσβολή, et alterum per alterum a grammaticis soleat exponi, vid. Schol. ad vs. 336., proprie tamen loquendo differre inter se abunde constat ex Thuc. lib. VII. c. 70. αἱ μὲν ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι ἐγίγνοντο· αἱ δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι ναῦς νηῒ προσπεσοῦσα, ἢ διὰ τὸ φεύγειν, ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα πυκνότεραι ἦσαν. Unde coniicio ἐμβολήν a remigantium gubernatorisque pependisse peritia, et viribus (qui ἐμβάλλειν dicuntur proprie quando ταῖς κώπαις κρούουσιν, ut docet Schol. Aristoph. ad Equit. vs. 599. add. ipsum Aristoph. Ran. vs. 208.) προσβολήν fuisse casus et τὴν ὡς ἔτυχε συμπλοκήν. Mirum autem in verbis Thucydidis omnes codd. cum edit. vet. e quibus lect. var. collegere editores comparere ἐκβολαί, quae itidem discrepantia observatur apud Suidam, qui eodem modo explicat ἐκβάλλειν et ἐμβάλλειν. Nec ubi ad spatium attenderis, quod ad faciendas τὰς ἐμβολάς requisitum fuisse colligitur, τὸ ἐκβολαί prorsus videtur reiiculum; favente interim alteri lectioni, quam v. d. adoptarunt lib. I. c. 49. (ubi inter verba ἐμβάλλειν et προσβάλλειν iterum observabis distingui) lib. II. c. 89. citato iam lib. VII. c. 36. et Polluce I, 125. Ad Scholiastae verba quod attinet, si || quid video sunt illa mani- 203 festa labe inquinata; nam qui cohaerent? συνεχῶς ἐγίγνοντο συμπλοκαὶ τῶν νεῶν, αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φεύγουσαι ἐπεφέροντο ἑτέραις, καὶ οὐ συνεπλέκοντο, αἱ δὲ ἑκοντὶ ἐπιπλέουσαι προσέβαλλον. laboranti sensui opem tuleris, ubi scripseris, καὶ

ἀλωμένας. Huc adde Euripidis*) loca, quae alium paulo in sensum collegit vir doctus in Misc. Obs. Vol. IV. Tom. III. p. 452. Mox Schol. notandum monet *ἱστορῶν* positum ἀντὶ τοῦ *νοῶν* et *προβλέπων*, quo referri poterit Eumen. vs. 457. *πατέρα ἱστορεῖς καλῶς.* Add. Stanl. ad Sept. Theb. vs. 512. et sic *ἱστορία* pro *notitia* et *cognitione* passim obvium. Pro *videre* habes in Basil. Tom. I. p. 39. a. et alibi. *narrare* et
208 *exponere* notat apud Lucian. Ma||crob. in princ. *πάλαι τὸ ὄναρ ἰδὼν καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις.* Unde firmatur Suidae expositio *ἐξιστορήσαντες, διηγησάμενοι.* In Schol. ad vs. 459. lin. 4. l. *ὤλεσαν*, vel potius *ὤλλυσαν*, ut est in *τῷ κειμένῳ.*

Vs. 460. *Ἠράσσαντο.* Sic editiones reliquae, quibus utor; nec tamen video qua possit ratione subsistere. Leg. vel *ἠράξαντο* vel Schol. sequendo *ἠράσσοντο.*

Vs. 484. *Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ*
Διώλλυθ' οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος
Δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
Διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα.

Rursus hic viri docti *ἀκίνητα κινοῦσιν*, et locum, si quis est alius, ex se perspicuum corrigendo obscurant. Iungenda est praepositio *ὑπό τῷ κενοὶ*, et *ὑπόκενοι ἄσθματος* erunt illi ipsi, quos pulcre explanat Schol. per *μικρὸν ἀσθμαίνοντες* i. e. *aegre et vix spiritum trahentes.* Si quod vult cl. d'Arnaudt. *ἄσθματος κενοί* legeretur foret *nullum spiritum trahentes, vacui spiritus*, adeoque *mortui. λοιπός* hic notat *maxima pars, plerique reliqui*, vid. notas ad Xenoph. Ephesium, lib. II. p. 36. [c. 13. p. 49, 9.] *Κρηναῖον γάνος* dixit
209 quoque Lycophr. vs. 247. || *διεκπερῶμεν* valet *magna cum difficultate pervenimus*, quod vs. 509. *περᾶσαι μόγις πολλῷ πόνῳ.* quem *molestiae, studii* et *laboris* significatum compositis addit saepe propositio *ἐκ.* Sic *ἐξευρεῖν* in Prom. vs. 502. et Aristid. Tom. I. p. 456. *ἐξευρεῖν καὶ τεχνήσασθαι.* Idem Tom. II. p. 20. *ἐξευρεῖν στρατόν.* et Soph. in Philoct. vs. 293. *τόξον τόδ' ἐξεύρισκε τὰ σύμφορα γαστρί.* Ubi notes verba indidem composita studiose conquisivisse poëtam, quo summam vitae sustentandae ingrediendique difficultatem sisteret: paucos quippe intra versus coacervata videbis *ἐξέλκειν, ἐξέρπειν, ἐκτρίβειν* et *ἐκπορίζειν.* Idem statuo de vs. 865. *λάθρ' ἐξιδοῦ τι πράξεις*, (quod verbi ignorat Thes. Steph.) non adsentiens Schol., qui putat vacare praepositionem. Sic denique, ne nimius sim, *ἐκκομισθείς* accipio in Eurip. Phoen. vs. 860. *ἐκκυνηγετεῖν* apud Lycophr. vs. 1025.

---

*) Eurip. Iph. Taur. vs. 276.
ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους τ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε, —. [*ADD.* p. 655.]

unde pendet emphasis, verba apostoli Petri I. epist. c. 1.
;. 10. περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται.

Vs. 489. Ὑπεσπανισμένους βορᾶς ἐδέξαντο. Vacat in hoc erbo paucisque aliis praepositio ὑπό, non imminuit; quod ionemus, ne quis eam connectendam existimet cum ἐδέ-ιντο. Noster iterum in Choeph. vs. 575. Ἐριννὺς φόνου οὐχ ιεσπανισμένη, et Soph. in Aiac. vs. 755. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆς ὑπεσπανισμένον. Conf. Suid. in v. ὑποσπανίζων. Versu roximo puto || leg. Ἀχαιΐδος, ut in Eurip. Hel. vs. 1560. 210
'road. 236. 863. et 1017. Heracl. 194. De τῷ πόλισμα vid. panh. ad Iulian. p. 227. et de Bolbe palude, de qua mox s. 494., ad Callim. h. Del. vs. 134.

Vs. 497. —— —— θεοὺς δέ τις
Τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ηὔχετο
Λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.

ἰς hic ut alibi ponitur pro ὅστις; tum θεοὺς νομίζειν est *eos agnoscere*. Sic Lys. orat. V. p. 104. sub princ. [adv. Anoc. p. 214.] ἐπεδείξατο καὶ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. enoph. Memor. lib. I. init. ἀδικεῖ (ὁ Σωκράτης) οὓς ἡ πόλις ιμίζει θεοὺς οὐ νομίζων. Add. Herodot. lib. IV. c. 59. Ioseph. . I. lib. IV. c. 8, 10. lib. XII. c. 5, 4. et alibi. Idem est μῳ ἡγεῖσθαι θεούς in Eurip. Hec. vs. 800. et non addito ısu νόμῳ, simplex ἡγεῖσθαι in Electr. vs. 583. Ioseph. ›ntra Apion. §. 28. θεοὶ νενομοθετημένοι. Porro ηὔχετο λιιαῖς dixit pro λιτάς: verbis enim accusativi cognati adponi ılent, et si Eustath. ad Il. *Α*. p. 45. med. [60, 10.] aliisıe credimus grammaticis, Atticum est. Neque tamen inutatus prorsus dativus; inprimis apud scriptores sacros, ıod nonnulli in hebraismis censent. Sic quod Matth.
XV. vs. 4. legi||mus θανάτῳ τελευτᾶν, idem habet Apollod. 211
b. II. cap. ult. et Anton. Liber. c. XIV.; plena locutio foret λευτᾶν τὸν βίον θανάτῳ *). Add. Hor. Vitring. Animad. ad 'orst. c. VII.

Cap. XXX.

Vs. 502. —— πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
Ἀκτῖνας —— ——.

'erbi notio, quam Schol. propriam esse vult, per accidens ıt, nec unquam notat σκεδασθῆναι, ἀφανισθῆναι et πανθῆαι, nisi ita res fuerit comparata quae σκεδάζεται. Ut in ›oph. Trachin. vs. 1006. σκεδάσαι ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ'.

*) Sed in quibus tamen alium esse video locutionis usum [*ADD*. p. 655.]

ὕπνον *) et ἥλιος σκεδᾷ πάχνην in nostri Prom. vs. 25., in quibus aliud significare nequit, quam παῦσαι et ἀφανίσαι, proprio interim manente *spargendi* sensu. Sic in loco quem
212 habemus prae manibus nihil cum accedat, quo solis || radii dissipentur, sed ipsi, quorum hoc proprium est, dicantur σκεδασθῆναι i. e. *spargi*, nemo de evanescendi significatu vel somniet. At si pro σκεδασθῆναι ἀκτῖνας legeremus vel σκεδάσαι ἀκτῖνας, aut σκεδασθῆναι ἀκτῖσι adsumendum foret ex proximo κρυσταλλοπῆγα, τὸν κρύσταλλον. et rursus foret ἀφανίσαι et παῦσαι. Vs. 501. τὴν διὰ iungere malim cum πεϱᾷ, quam cum Cantero legere διάπορον.

Vs. 515. Ὦ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός. Transitive ἐγκατέσκηψεν, ut vs. 742. ἐπέσκηψεν. Add. Pind. Pyth. Od. III vs. 104. [58. B.] In Schol. ad vs. 515. lin. 3. l. ἐπεπήδησας.

Vs. 525. —— γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
Ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν
Ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις.

Respectu praecedentium scriptum oportebat ἥξω οἴσουσα, vel φέρουσα ut vs. 612. vel pro ἥξω, ἄξω. Sic ἄγειν θυσίαν Conon narrat. XIX. θεῷ ξένια Aristid. Tom. II. p. 290. et pro quo inprimis frequens ἀνάγειν; ita δῶρα ἀνάγειν Homer. Il. θ. vs. 203. Interim vulgatam etiam defendere possumus; imo debemus. ἐπ' ἐξειργασμένοις legitima est locutio: noster in Agam. vs. 1388. ἕστηκ' ἔνθ' ἔπεσεν ἐπ' ἐξειργασμένοις. Soph. in
213 Aiac. vs. 378. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειρ||γασμένοις. Herodot. lib. VIII. c. 94. ἐπ' ἐξειργασμένοις ἐλθεῖν. Add. lib. IX. c. 76. et Aristid. Tom. I. p. 240. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις. Plene Aesch. in Choeph. vs. 737. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις.

Vs. 552. Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως. Bene Schol. ad sensum ἐπέσπε exponit ἐπεσπάσατο. quomodo et Hesych.: ἐπίσπῃ, ἐπισπάσηται. Eiusdem nimirum sunt originis ἕπω, σπεῖν (unde σπεῖμα *funis* apud eundem grammaticum nequaquam sollicitandum cum V. D.) σπεύδειν, σπουδάζειν, σπῶ, et si quae alia. Proprie ἐφέπω *post me traho*, *sequi facio*, non modo alium, sed et memet, unde *consectandi* notio, idemque quod μεταδιώκω, et μετέρχομαι, *impellor*, *trahor*ve ad sequendum, et hinc reliqui usus, quos persequuntur lexica; veluti cum notat *frequentare*, et *colere*. Pind. Pyth. Od. I. vs. 57. [30. B.] Ζεὺς ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος. Ubi valet *insectari* eandem quam dixi servat potestatem, nec aliunde significationis discrimen oritur, quam ex praepositione vim tunc exercente τῆς κατά *adversus*, ut in locutionibus

---

*) Contra ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ἔσσοις κίδναται Eurip. Hec. 915. [*ADD*. p. 655.]

Homero tritis ἔγχει ἐφέπειν, et ἵππους μάστιγι, vel citra quoque istius modi dativos, ut in Il. Φ. vs. 188.

Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

itemque *immitto* κατεπείγω. Idem Il. Π. vs. 724.

—— Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.

||Quod et ἐπιδιώκειν dici posset, ut διώκειν ἵππους. Il. Ο. 214
vs. 681. conf. supra ad Thebas vs. 90. Pari modo Pind. Pyth. Od. VI. vs. 33. ἔφεπε καρτερὸν ἔγχος, nempe τῷ Νέστορι, quo de est sermo. Atque eadem nunc opera simul vera, patescit virtus reliquorum compositorum, ἀμφέπειν puta, διέπειν, μεθέπειν et περιέπειν. nec non quomodo intelligi debeant Hesychii glossae: ἐπισπεῖν, ἐπακολουθοῦντα ἔχειν quae legitur post v. ἐπεισκρινόμενον. Item ἕπουσιν, ἐνεργοῦσιν. Tum in quibus εἵποντα et ἕπουσιν illustrat per ἀκολουθοῦντα, ἀκολουθοῦσιν. et σπείωμεν, ἀκολουθήσωμεν. Nempe invenerat alicubi loca in quibus vox activa occurrebat, pro media, quod licet agnoscere non videatur Etymol., tamen si quae disputavimus, ut nobis videntur, vera esse concedantur, dubitandum non erit, quin ex linguae genio ἕπειν pro ἕπεσθαι usurpari possit. Fuisse usitatum probare videntur haec Pindari Olymp. Od. II. vs. 18. [10.] αἰὼν ἔφεπε μόρσιμος πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων. et Pyth. Od. I. vs. 97. [50.] τὰν Φιλοκτήτοιο δίκην ἐφέπων ἐστρατεύθη. quae licet argutari si velim aliter paulo possem exponere, tamen re ipsa eodem recidet sensus. Pindaro subiungo Eurip. in Phoen. vs. 151. ἀμφέπει νιν ὄχλος ὑστέρῳ ποδί i. e. *comitatur*. Denique omnem nunc extra mendae suspicionem constitutam puto Suidae glossam: ἐπίσπῃ, ἕψηται. cuius vindicias antehac ad Hesychium quoque suscepimus. Vo||culam γάρ 215
vs. 550. cum viro docto haud ausim proscribere: nam quot non forent passim delenda atque addenda, si ubique stropharum metrum accommodare velles antistrophis, et contra: ubi transpositione unius alteriusve vocabuli, aliave leviore mutatione ei rei medelam adhibere licet, nec nos remedia eiusmodi sprevisse passim constabit. Etenim solent particulae μὲν γάρ fere sese comitari. Thuc. lib. V. c. 59. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον —— καθυπέρθε δὲ ——, et lib. VII. c. 55. πότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο τὰς ——, ubi miratur H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. II. p. 1617. c. Schol. tanti visum, ut moneret, μέν abundare; qui videtur excusari posse, quod sciret ubi δέ sequeretur, quin nonnunquam sine δέ (subaudiendo tamen) non otiosum, ut in Demosth. Phil. I. p. 32. vs. 15. [p. 43. Rsk.] ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, ubi vid. Schol. et infra ad Agam. vs. 569.

Vs. 573. Οὐράνια ἄχη. Hesychius: οὐράνιον ἄχος τὸν κονιορτόν, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ τὸ ὑψηλόν. Priori sensu

intelligunt quidam grammatici veteres in Soph. Antig. vs. 424. et respicit eodem Eustath. ad Il. *Α*. p. 114. med. [151, 28.] et B. p. 261, 40. [345, 40.] *οὐράνια μέλη* habetur in nostri Suppl. vs. 815. et *Ἄτην οὐρανίαν* dixit Soph. in Ajac. vs. 196. pro *magno altove* fortasse videatur quibusdam posuisse Pind. Pyth. Od. I. vs. 37. [19. B.] Eundem praestant usum
216 *δαιμόνιος* et *θεῖος*. ita, || quae hic *οὐράνια ἄχη*, mox vs. 583. dicuntur *δαιμόνια*. et vs. 748. *ῥόος θεοῦ* pro *magno*, *validove*. Cuius generis locutiones in sacris praesertim literis frequentantur. Conf. Spanh. ad comici Plut. vs. 674. Scholium proximum ad vs. 570. immerito H. Steph. visum labe inquinatum: *ἐπί super, de*, aeque quartum, ac tertium casum admittere ostendemus infra.

Vs. 582. *Ἔῤῥανται ἐν δάκρυσι.* Metro consuletur ubi legeris *ῥάνται*, ut illico vs. 589. *δυρόμενοι ἀντὶ τοῦ ὀδυρόμενοι.* Pro *δεσποσύνοισι* Spanh. ad Iuliani Caes. p. 81. et Orb. Rom. c. IX. p. m. 195. laudat *δεσποσύναισι*. Turneb. edidit *δεσποσύνῃσι*. Sed vulgatam egregie tuetur H. Steph. quem vide.

Vs. 591. —— —— *βασίλεια*
Γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

Notari meretur locus, quia exemplum suppeditat feminini *βασίλεια* extra vocem *γυνή* cum alio verbo *); secus ac fieri dictitat Thom. Mag. citans eum in finem *βασίλεια γύναι* ex vs. 625. quomodo et supra legitur vs. 152. et in Agam. vs. 84. aliis cum vocabulis genus femininum comprehendi tradit sub terminatione masculini; quod uti innumeris pene aliis, et fere omnibus in adiectivis fieri largimur Magistro; sic
217 dicimus vix da||ri unicum, ne exceptis quidem compositis, quae tamen censentur vulgo in femininum prorsus *ἄκλιτα*, cuius non item terminatio a masculina diversa alicubi occurrat, apud poëtas inprimis. Ut *ἀμφιῤῥύτη*, *ἀθανάτη*, *περιῤῥύτη*, *μητροφόνη*, *εὐθυδίκη*, *περισέπτη*, *ἐγγαία*, *παναρκέτη*, apud nostrum obvia, primum apud Aristid. Tom. I. p. 85. Idem Thomas ibidem non probat cum Phrynicho [p. 225. Lob.] *βασίλισσα*, quo nihilominus usi praeter scriptores sacros Palaeph. c. XXXII. Arrian. Exped. Alex. lib. IV. c. 15. aliique; vid. Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 386. et Hoeschel. ad Phryn. *Τὸ βασιλίς*, quod praeferendum ducunt, habet praeter alios Ioseph. contra Apion. lib. I, 15. B. I. lib. V. c. 4, 3. et c. 9, 4. In Schol. vid. an legi placeat *μικρὸν ἔχει τὸ α.*

---

*) *Ut Herodot.* lib. I. c. 112. *βασιληΐη ταφή.* [*ADD.* p. 655.]

Vs. 604. Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ πεποιθέναι
Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.

Noster iterum in Choeph. vs. 315. τύχοιμ' ἕκαθεν οὐρίσας. in Eumen. vs. 137. αἱματηρὸν πνεῦμα ἐπουρίσαι. Plat. Alcib. II. p. 42. [p. 146. 47. St.] ὅσωπερ ἂν μὴ πρῶτον ἐπουρίσῃ (ἐπουριάσῃ aliae edit.) τὸ τῆς ψυχῆς —— ἢ περὶ κτημάτων κτῆσιν, ἢ ——. Propria significatione utitur Lucian. Tom. II. p. 618. [de domo c. 12. vol. III. p. 197.] κούφως ἐπουριάζουσα τὴν ὀθόνην αὔρα. Soph. in Trach. vs. 840. τάδε ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει, ubi vid. Schol. Locum hunc Sophoclis re||spexit Eu- 218
stath. ad Odyss. B. p. 105, 48. [1452, 47.] ubi docet tragicam esse vocem. Idem ad Il. X. p. 1388, 28. [1282, 15.] iterum hoc composito usum docet in Oed. Tyr. (nempe vs. 715.) sed ubi male hodie editur κατ' ὀρθὸν οὐρήσας, et attigit labem Stephanus in Thes. L. Gr. Tom. II. p. 1497. g. Quibus auctoribus rescribendum quin sit οὐρίσας, nemini fuerit dubium. κατουρῶσαι eodem sensu utuntur oratores Lucian. Tom. I. p. 960. [Lexiph. 15. vol. III. p. 338.] ναῦς πρύμνηθεν κατουρουμένη ἀπὸ τοῦ ἀνέμου. Conf. quae ex Polybio citant lexica. Praecessit κακῶν ὅστις συνέμπορος κυρεῖ dictum fere quomodo in nostra lingua utimur τῷ *opgescheept*. In Choeph. vs. 731. λύπην legimus συνέμπορον.

CAP. XXXI. 219

Vs. 615. Ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.

Manifesto haec sibi imitanda proposuit Eurip. Alcest. vs. 757.

πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ.

ubi video post Nic. Loensem et Barnes. attulisse Plauti verba in Amphit. 1, 1, 274.

Eam ego (*hirneam*) ut matre fuerat natum eduxi meri.

Parili modo Achill. Tat. lib. I. p. 67. [imo II, p. 27, 6. Iac.] *vitis* οἴνων μήτηρ. Hinc cui amplius Hebraismi suspicio restet in Matth. c. XXVI. vs. 29. legenti vinum dictum γέννημα τῆς ἀμπέλου? inpri||mis cum idem γόνον ἀμπέλου vocave- 220
rit Anacreon, ipso agnoscente Vorstio de Hebraismis N. T. parte II. c. XXIII. ult. et γεννήματα de quibus vis fructibus adhiberi ex Polybio ostenderit doctiss. Raphel. Adde quae de eadem hac voce disserit Basil. lib. II. adversus Eunom. §. 8. Ceterum ex Aeschylo si cui videbitur emendandus Hesychius, pro μητρὸς, μέθυσις legendum erit μητρὸς ἀγρίας, τῆς μεθυστικῆς. Sin ex Euripide, leviori mutatione μητρὸς μέθυ, τῆς ἀμπέλου. γάνος de vino alii quoque usur-

pant vid. Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 1355. et Misc. Obs. Vol. IX. Tom. I. p. 144. Ceterum id verbi recte restituisse Scal. Euripidi in Bacch. vs. 261. fidem facit Etymologus integrum versum laudans in v. *Γανυμήδης* [p. 221, 22.] In universum notat *πᾶν ἐφ' ῷ τις γάνυται;* ut *ἄγαλμα ἐφ' ῷ ἀγάλλεται.* Hinc de *aqua* supra vs. 483. et saepius apud Lycophronem. De *melle* in Eurip. Iphig. Taur. vs. 633. *λάφυρα ἀρχαῖον γάνος* vocat noster in Agam. vs. 588. et *γάνος ἐμὸν σύ* de *amata* Aristaen. lib. II. epist. 21. prope finem. Subsequitur statim *τῆς αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον* i. e. *τῆς αἰὲν ἐμφύλλου*, sive *ἀειφύλλου οὔσης.* , Soph. in Electr. vs. 956. alia in re dixit *θάλλειν βίῳ.* Deinde *ἀνακαλεῖσθε* vertendum puto *evocate.* vs. 626. pro *ὑπό* retracto accentu leg. *ὕπο.*

Vs. 635. *Ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρί —*
221 ||*τας ἰσοδαίμων βασιλεύς.*

Discrimen quod statuit Schol. *μακάριον* inter et *μακαρίτην*, reiicit Herald. Advers. lib. II. c. IV. neque tamen pro usu promiscuo adfert exempla. In lexicis item nil praeter unicum Platonis locum produci video. Vs. 644. ubi gemelli sui in strophe metro respondere cupis scribas oportet *μεγαυχῆ.* Tum qui vs. 651. dicitur *Αἰδωνεὺς ἀναπομπός*, is observante Spanh. ad Callim. h. Pallad. vs. 130. ex Athenaeo ab Aeschylo alibi fuerat dictus *ἀγεσίλαος.* Denique vs. 654. habita legis pediae in strophe ratione corrigi poterit *πώποτ'*, quod utique malim, quam cum viro docto alterum *ἤ*, quod et emphaticum est et a Schol. agnoscitur, expungere.

Vs. 659. *Βαλὴν ἀρχαῖος βάσκε πάτερ.* Vocativos iunxit nominativis, ut in Agam. vs. 1090. *Ἄπολλον ἀγυιεῦ τ' Ἀπόλλων ἐμός.* Hesiod. *Θεογ.* vs. 548. *Ζεὺς κύδιστε.* Soph. Oed. Colon. vs. 1775. *ὦ πάτερ ὦ φίλος, ὦ τὸν σκότον εἵμενος.* Aristid. Tom. I. p. 440. *ὦ φίλε σωτήρ.* Add. quae scripsi ad eiusdem H. in Iovem Misc. Obs. Vol. V. p. 225.; nempe eiusdem est terminationis apud Atticos uterque casus; vid. Soph. Schol. ad Aiac. vs. 957. et Servium ad Virgil. I. Aen. vs. 734. et X. 327. Mox vs. 665. leg. forsitan *πιφαύσκων* vel
222 *ἐπιφαύσκων.* Tum || ut Schol. sic Hesych.: *βάσκε, πορεύου*, quomodo corrigendum itidem in Apollonii Soph. lexico apud Montfauconium Bibl. Coislin. p. 458. pro pravo *πόρευον.* Tandem quomodo noster *ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών*, eodem prope Horat. lib. I. Od. XXIV. vs. 9. *multis ille bonis flebilis occidit.*

Vs. 683. *Ὦ πιστὰ πιστῶν.* Tres difficultates movent Aristoph. grammatici ad Ran. vs. 1061. loco huius fabulae, quas hic ad examen revocare lubet, quod videam idem agere Stanl. Prima ineptissima est; reliqua quandam habent speciem; neque enim vox *ἰανοῖ* comparet, neque *αὐτολεξεί* manibus complosis chorum quidquam verborum

protulisse legimus. Spanhemius putat pertinere hoc ad ἐέ, ἰὴ ἰή et αἰαῖ, quae in hac fabula occurrant. Meminisse ni fallor debebant critici, apud comicum Bacchum loqui, qui vocem substituat, qua ipsum vocari mos est χαρᾶς ἐπελθούσης, adeoque non magis Aristophanem hic ἰαυοῖ invenisse, quam nos hodie. De complosis manibus quod addit, respici puto ad verba vs. 854. ὢ πόποι ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε —— βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, quae eo gestu a choro prolata possunt intelligi, adeoque pro ὢ πόποι substitutum apud comicum ἰαυοῖ.

Vs. 690. —— ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
|| Ἄλλως τε πάντως χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ 223
Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.

Recte vidit cl. d'Arnaud pro οἱ leg. ὅτι. Supra in Prom. vs. 637.

σὸν ἔργον Ἰοῖ ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν
ἄλλως τε πάντως, καὶ κασιγνήταις πατρός.

ubi simul pro participio, quod subauditur, verbum finitum εἰσί posueris, structurae ratio itidem requiret, ut scribatur καὶ ὅτι κασίγνηται. Et sic construitur ἄλλως τε καί, quo utuntur auctores alii. Hesych.: ἄλλως τε, μάλιστα, καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. Sic locus distingui debet, qui in editionibus male interpungitur. Utrumque valet *cum ob alia, tum inprimis*. vid. Devarium.

Vs. 697. Ἄντια λέξαι i. e. *coram alloqui.* ut mox vs. 703. ἄντια φάσθαι et apud Hom. Odyss. O. vs. 376. ἄντια δεσποίνης φάσθαι. Sic ἄντην et ἄντα ἰδεῖν apud eundem plus uno in loco, et Callim. h. Dian. vs. 63. Pro eo ἄντα εἰσιδεῖν Eurip. in Alcest. vs. 876. quomodo et Lat. *contra tueri*, et *intueri*. Liv. lib. I. c. 16. *petens precibus, ut contra intueri fas esset.* Eodem pertinet *adspicere contra*, Graecis ἀντιβλέπειν *), nec non *contra attollere oculos* ἀντοφθαλμεῖν, de quibus Herald. Advers. lib. II. c. IV. et Bentl. ad Horat. lib. I. Od. 3. vs. 18. In illo || quod sequitur περὶ τάρβει *prae* 224 *timore, ob metum*, est antiptosis pro τάρβους.

Vs. 700. Μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον εἰπέ.

In Suppl. vs. 475. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον. ubi expl. Schol. δηκτικόν. Hesych.: μακιστήρ, βέλος, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Alii libri hic legunt μηκιστῆρα teste H. Steph. in Thes. Sequitur continuo δείομαι pro δέομαι i. e. δείδω. Aristid. Tom. II. p. 125. περὶ τοῦ μέλλοντος δέονται. Hesych.: δειομένη, δεισομένη.

---

*) Et ἐναντίον βλέπειν apud Soph. Antig. vs. 1307. Eurip. Med. 470. Hec. 968. 972. et 975. [ADD. p. 655. 56.]

Vs. 708. Verba Schol. ὁ Δαρεῖος παραμυθούμενος τῇ αὑτοῦ γυναικὶ, φησὶν ὅτι ——, iam vidit H. Steph. non procedere emendans ideo τὴν —— γυναῖκα. Fortasse sublata virgula ante φησὶν hinc pendet dativus. Idem Schol. pro ἐντύχοι videri posset legisse ἂν τύχοι, de quo iterum Steph. Neque enim eodem observante ἂν duplicatum refugiunt Graeci. Vid. Choeph. vs. 346. Agam. 348. huius fabulae vs. 429. add. not. ad Thuc. lib. II. c. 41. et Eurip. Hec. vs. 251. cui inprimis frequens huius voculae repetitio.

Vs. 725. Βόσπορον. Hoc nomine etsi omne fretum dictum perhibeant, quod bos tranare valet; vid. Long. Pastor. lib. I. p. 25. [26, 15.] et Apollon. Rhod. Schol. ad lib. II.
225 vs. 168. et hinc variarum regionum legantur || βόσποροι; tamen apud geographos duo praecipue sunt inclyti, Cimmerius sive Scythicus et Thracius. Hic loci iterumque inferius vs. 748. Hellespontum eodem insignitum videmus; nec non apud Soph. in Aiac. vs. 907. ex mente grammaticorum veterum, qui ad verba βοσπορίων ποταμῶν hunc in modum commentantur: ἴσως τῶν Ἑλλησποντίων τῶν εἰς τὸν βόσπορον ῥεόντων Τρωϊκῶν ποταμῶν· δύο δέ εἰσι βόσποροι, ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὁ δὲ Θρακικὸς, ὥς φησι Φιλέας. Postrema transcripsisse Suidam non animadversum a Kustero variis eum implicuit erroribus, in quos acerbius invehitur Gronov. Emend. in Suid. p. 93. Verum effugit censoris aciem vel praecipua Kusteri allucinatio in eo sita, quod emendatio, quam proponit ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα ὁ Θρακικὸς καλούμενος· ὁ δὲ Κιμμέριος. contra linguae indolem peccet, neque enim in Graecia qui Thracii Bospori describit situm, ei κατὰ τὴν Προποντίδα dici potest; sed Pontum versus Euxinum; ut Cimmerius κατὰ τὴν Μαιῶτιν. At si Phileas in regione scripsisset a Thracio Bosporo ad septentrionem magis remota, tunc demum prout Kusterus emendat ei loqui licuisset, ut Herod. lib. IV. c. 85., ubi Darium narrans ponte iunxisse Thracium Bosporum, subdit τείνει δὲ οὗτος ὁ βόσπορος εἰς τὴν Προποντίδα. Caeterum quaeri hic potest utrum Hellespontus per se Bospori no-
226 mine intelligatur, an totus ille aquarum tra||ctus Pontum inter et Hellespontum? posterius visum Tzetzae Chil. I. vs. 833. apertum est

Δύο, ait, δ' εἰσὶν οἱ βόσποροι, καὶ μάθε τίνες οὗτοι·
Ὁ Σκύθης ὁ Κιμμέριος —— ——
Ὁ παρ' ἡμῖν τε Θρᾴκιος, ὁ καὶ Ἑλλησποντίας,
Ὃς συνηθείᾳ τῇ κοινῇ Προσφόριον καλεῖται.

ubi ex Steph. Byzant. leg. fortasse φωσφόριον, ad quem tamen Holsten. subscribit Tzetzae sententiae; in qua quoque Aristidis Schol. ineditus ad Panath. p. 314. δύο γὰρ, inquit, εἰσὶ βόσποροι, Κιμμέριος καὶ Σκυθικὸς (f. ἢ vel ὁ καὶ Σκυθι-

κός), *δι' οὗ μίγνυται ἡ Μαιῶτις λίμνη τῷ Πόντῳ. καὶ Θράκιος ὁ ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἔνθα ὁ Λεύκων.* Postrema huius scholii verba ne non sint a mendo libera vereor, quia de istius regionis sive urbe, sive fluvio, aliove quo loco hoc nomine insigni nihil legere memini; at quidem de Leucone Cimmerii Bospori rege, de quo vid. Strabo et Perizon. ad Aeliani V. H. lib. IV. c. 13. hinc loco sua mota suspicans illa *ἔνθα ὁ Λεύκων* tentabam, donec quid rectius docerent alii, —— *Πόντῳ, ἔνθα ὁ Λεύκων ἐβασίλευσε,* vel *ἐτυράννευσε. καὶ Θ. ὁ. ἐν Ἑ.* De eadem quaestione an Hellespontus et Propontis comprehendi debeant, nec ne, conf. Eustath. ad Dion. Orbis Descript. vs. 142. In Schol. ad vs. 717. l. *ταραχὴ ἡ ἐμφύλιος.* et vs. 724. vide num malis legere *ὑπέχειν* pro *ἐπέχειν.*

CAP. XXXII. 227

Vs. 726. *Ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων συνήψατο.*

Dubito praestiteritne posita post *ὧδ' ἔχει, τελείᾳ στιγμῇ, τῷ γνώμης* praefigere Darii nomen, sequenti versui Atossae, tertio quartoque iterum Darii. Deinde nisi *συνήψατο* hic valeat *καθήψατο* vel *ἥψατο* (frequenti inprimis Hippocrati locutione *ἅπτεσθαι τῶν φρενῶν* et *τῆς γνώμης.* vid. Foesii Oecon. Hippocrat. Eurip. Med. vs. 54. *ἀνθάπτεσθαι*) legendum fortasse fuerit *γνώμῃς* i. e. *γνώμαις.* Mox vs. 744. *ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς χ' ὦ θεὸς συνάπτεται.* ubi vid. Schol. et eundem ad hunc locum. Sed prius ut praeferamus suadet versus, qui excipit verba de quibus nunc agimus. Conf. omnino vs. 752. qui pene persuadet, ea quae diximus a Dario esse prolata. Vs. 722. non caret veneribus phrasis *πεῖραν μωραίνειν* || pro *stulte suscipere expeditionem,* et 228 *tentare.*

Vs. 734. *Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος.* Non bene interpres *perditissimus populus;* neque enim hic *πανώλης* notat *τὸν ἄξιον ὀλέσθαι,* ut in Suppl. vs. 101. Verum *πανώλης ἔρρει* valet hic *funditus periit, occidione occisus est.* Aristid. Tom. II. p. 322. *πανωλεθρίᾳ πράγματα ἀπολλύμενα.* et noster fabulae praecedentis vs. 558. *πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.*

Vs. 736. *Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα.*

Dario interloquente, Atossa abruptum sermonem continuat versu abhinc altero, unde huius pendet structura. *μονάδα Ξέρξην* dixit eadem licentia, qua Eurip. in Orest. vs. 270. *μανιάσι λυσσήμασι,* quam construendi rationem perperam ibi reprobat Schol. Similia aliquoties iam vidi-

mus in praecedentibus. At quomodo *μονὰς Ξέρξης* fugit, cui ipse poëta paucos quosdam dat fugae comites? Nempe perinde hoc accipiendum, tanquam legeres *φυγόντα Ξέρξην ἔρημον ὀλιγοστόν*, prout loquitur Ioseph. contra Apion. lib. I. §. 20. *ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ὀλιγοστός* ——, vel ut Herodot. lib. VI. c. 15. *μετ' ὀλίγων ξυμμάχων μεμουνωμένοι.* atque iterum Ioseph. in Vita sua §. 18. *μεμονωμένος μετὰ τῶν οἰκείων.*

229 ‖Vs. 740. *Τοῦτο δ' οὐκ ἔνι στάσις.* *ἔνι* hic valet *ἐστί* ut in locis innumeris; et *τοῦτο* casus est quartus pendens ab ellipsi *τῆς κατά*, ut mirer Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 348. legere *τούτῳ*, Arnaudtium *στάσει*. Sequitur *ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις* i. e. *ὡς ταχέως γ' ἐπράχθη, ἃ οἱ χρησμοὶ προεμαντεύσαντο*, ut ipse exponit subdens *τελευτὴ θεσφάτων.* Sic *πρᾶξις* pro *eventu* et *fine* Pind. Olymp. Od. I. vs. 136. [84 B.] *ἐμοὶ μὲν οὕτοσὶ ἄθλός γ' ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδου.* Vs. 743. *ηὔχουν ἐκτελευτήσειν* non satis vertit accurate interpres; *αὐχεῖν* nunquam quod sciam notat *εὔχεσθαι orare;* reddere debebat *sperabam*, *opinabar.*

Vs. 752. —— *πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν*
Εἶχε παῖδ' ἐμόν —— ——;

Nulla hic tetigit interpretem mendi suspicio, quin nec Spanh. ad Iuliani Imp. p. 195. licet praeeunte Stephano in notis id facile esset detegere. Legendum arbitror *πρὸς τάδ'* i. e. *nonne proinde* (quod dixi iam antea, vid. vs. 726.) *insania invasit filium meum?* Sic *πρὸς τάδε* et *πρὸς ταῦτα* noster saepissime aliique Attici. Vid. Prom. vs. 1042. Sept. Theb. 318. huius dramatis vs. 170. Eumen. 548. Quibus in locis, aliisque pluribus haud bene vertitur *porro.* Soph. Philoct. vs. 588. *πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος;* ne-

230 que ‖ aliter intelligo in epist. Pauli ad Rom. c. VIII. vs. 31. *τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα.* Adde si lubet Soph. in Aiac. vs. 1088. et 1333., Lucian. Tom. II. p. 840., Achill. Tat. lib. V. p. 301. [p. 112, 18. Iac.] Eandem exserit praepositio virtutem aliis nominibus addita. Matth. c. XIX. vs. 8. *πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν.* ubi vid. Philol. Non paulo rarius *ἐπὶ ταῦτα.* Aristid. Tom. II. p. 102. *αὐτὴν ἐκείνην ἐπὶ ταῦτα δεῖ δοκεῖν πεποιῆσθαι:* et Dio Chrys. Serm. XXXII. p. 391. a. *τοὺς Ἀθηναίους τὰ περὶ τοὺς λόγους μᾶλλον ἐπιτηδεύοντας* —— *ἐπὶ τοῦτο ἐποίησε θαυμάζεσθαι.* Quod suspectum esse non oportebat viro summo corrigenti *ἐπὶ τούτῳ.* Sive enim *ἐπί* acceperis pro *propter*, sive ut videtur accipere Casaubonus, pro *super*, rectum erit *ἐπὶ τοῦτο.* Ceterum habet *πρὸς τάδε* alios insuper usus; est enim ubi notat *usque eo, adeo*, sequente tunc *ὡς* vel *ὥστε.* Supra vs. 732. interroganti Dario, totusne funditus occiderit exercitus? respondet Atossa: *πρὸς τάδ' ὡς Σούσων ἄστυ πᾶν κε-*

νανδρίαν στένει. Deinde idem dicit quod πρὸς τούτοις *praeterea, ad haec.* Glossae Vet. πρὸς ταῦτα, *ad ea.* Eurip. in Electr. vs. 685. σοὶ προφωνῶ πρὸς τάδε Αἴγιστον θανεῖν.

Vs. 754. —— δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόρος
Οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος αρπαγή.

||Observanda hic venit structura ἀνθρώποις τοῦ φθάσαντος, 231
pro ἀνθρώπων dandi casu posito ἀντὶ τῆς γεννητικῆς Colophonio schemate. Supra vs. 208. δρόμῳ πτεροῖς ἐφορμαίνει ἱέραξ. et in Agam. vs. 587. θεοῖς λάφυρα ἐπασσάλευσαν δόμοις. Vid. Lesbon. libellum περὶ σχημ. novissimae Ammonii editioni subiunctum p. 181. *) ἔνδον αἰχμάζειν, quod succedit, proverbii habet speciem, nec quidquam videtur mutandum cum Stanl. Vs. 756. λέγουσι δ' ὡς vel potest accipi ut intelligit Schol., nam δέ pro γάρ tritum obviumque; vel est casus participii, et δ' pro δή.

Vs. 761. Τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
Μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω,
Τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσὸν
Ἐξ οὔτε —— ——.

Stanleio adsentior adversus Scaligeri crisin haec tuenti, iungentique sublata hypostigme post οὐδέπω, cum sequentibus, quomodo et manifesto locum legit Schol., qui sensum adsecutus est, quem verba postulabant, et quem sequi debebat interpres. Ordo est οἷον (ἔργον) οὐδέπω πεσὸν ἐξεκένωσε τόδε (sic leg. cum Schol.) τὸ ἄστυ Σούσων. πεσὸν ἔργον seu πρᾶγμα dictum, ut in Agam. vs. 32. εὖ πεσόντα τὰ τῶν δεσποτῶν Eurip. in Electr. vs. 639. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει. in Alcest. vs. 1100. εἰς δέον πέσοι χάρις. et || Med. vs. 54. 232
τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνοῦντα. nec non Pind. Olymp. Od. XII. vs. 15. [10. B.] πολλὰ ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. ubi consule Schol. Deinde uti hic loci κενῶσαι, sic in Sept. Theb. vs. 336. ἐκκενουμένη πόλις. Supra vs. 550. γῆ, et in Suppl. vs. 666. λοιμὸς κενοῖ πόλιν. In Schol. ad vs. 776. lin. 19. male repetuntur verba a v. Ἀρταφέρνης ad idem usque nomen. lin. 30. l. θηλείας. lin. 33. φδράδα. Hesych.: φοράδες αἱ θήλειαι ἵπποι. Vid. H. Steph. in Thes. et Scalig. in notis Hesychio subiectis citatum. In Schol. non est quod moneam leg. γινώσκετε et lin. 2. τάδε.

Vs. 792. Ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Ut vs. 245. Ἑλλάδος τόποι. et illico hic vs. 798. Πέλοπος τόπος in Eum. vs. 706. Σαλαμῖνος τόποι supra vs. 446. Αὐλίδος in Agam. vs. 199. τὸν

---

*) Quadrigarius apud Non. Marc. II. 224. *Fabius de nocte coepit hostibus castra simul oppugnare, eum hostem delectare, dum collega caperet, quod captabat.* locum debeo indicio doctiss. Gavelli. [*ADD.* p. 656.]

περὶ τὴν γῆν τόπον dixit Basil. Tom. I. p. 29. *e.* et p. 30. c. adde p. 36. c. et 57. c. *τὸν πρὸς ἕω τόπον γῆς* Aristid. Tom. I. p. 54. in quibus plerisque notat *regionem*; alibi *urbem* Aristid. Tom. II. p. 240. *τοσούτων χρημάτων καὶ σωμάτων καὶ τόπων ἀπολωλότων.* Pro *praedio* vel *fundo et χωρίῳ* posuit Aeschin. contra Timarch. p. 18. med. [p. 119. Rsk.] *τὴν ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ' αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυῤῥινούσιος τόπον μὲν πολὺν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τούτου.* Nec aliter nos usurpamus *τὸ plaats*, et Lat. *locus*, unde *locuples*: vid. lexica. Sequitur abhinc non longe *πῶς τοῦτ' ἔλεξας;* quomodo et
233 Sophocles loquitur in Aiac. vs. 271. *πῶς τοῦτ'* || *ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.* add. Philoct. vs. 1189. Eurip. in Bacch. vs. 1031. *τί τοῦτ' ἔλεξας;* Aliud paulo est *πῶς φῄς; πῶς εἶπας;* ut mox vs. 800. in Agam. 276. et apud alios. Deinde *ἀροῦμεν στόλον* eodem modo videtur dictum, quo Galli utuntur suo *lever* in phrasi *lever des soldats.* Ubi additur *ἐκ, ἀπό,* subauditur accusativus *ναῦν*, qui exprimitur quoque nonnunquam, notatque *solvere*, ut in Agam. vs. 45. *στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν τῆς δ' ἀπὸ χώρας, ἦραν. πόδα αἴρειν* dixit Eurip. in Helen. vs. 1643. *ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις, εἰς ποῖον φόνον;*

Vs. 818. *Τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς*
Πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο.

Dubium non est, hinc quin hauserit Eurip. in Rhesi vs. 4

ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος εἰς γαῖαν Σκύθης
ἠντλεῖτο λόγχῃ, Θρῇξ τε συμμιγὴς φόνος.

Idem Alcest. vs. 851.

πρὸς αἱματηρὸν πέλανον εἶμι τὴν κάτω.

Add. Iphig. Taur. vs. 300. Praecessit *ἔτι ἐκπαιδεύεται κι* quod Schol. illustrat per *αὔξεται*, et recte; notat qui| *ἐκπαιδεύειν*, ut simplex *παιδεύειν*, non tantum *instituo*, *ceo*, quod et ipsum incrementum subindicat; verum eti
234 *educo, alo.* Hesych.: *παιδεύειν, τρέφειν,* —— || quo sei extat apud Callim. h. Iov. vs. 34.

—— *Νέδη δέ σε δῶκε κομίσσαι*
κευθμὸν ἔσω κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο.

et Eurip. in Cycl. vs. 275. *τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσε πόλις;* *)

Cap. XXXIII.

Vs. 822. *Ὑπέρφευ φρονεῖν.* Noster iterum in Agam. vs. 385. *φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ.* et Eurip. Phoen. vs. 553. *τιμᾶς ὑπέρφευ*, ubi Schol. expl. *ὑπεράγαν*, uti Hesychius,

---

*) Idemque *ὕπνον* dicit *ἐκπαίδευμα νυκτός.* vs. 597. [*ADD.* p. 656.]

cuius verba capite trunca hinc restituimus. Conf. ad Eurip. Barnes.

Vs. 831. —— ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
Πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι.

Videtur Schol. duplicem agnovisse lectionem, ut editur κεχρημένοι, et κεχρημένον. Utra||que tam apta ad loci sen- 235
sum, ut digitum non verterim, utri primae deferantur. Vulgatae mens erit, ὑμεῖς κεχρημένοι τῷ σωφ. πιν. αὐτὸν ——, vos praediti prudentia ——: κεχρημένον si leges hoc dicet, vos indigentem doceri corrigique instituite. Hesych.: ἐπινύσκειν, διδάσκειν. et ἐπίνυσεν, ἐσωφρόνισεν. Conf. Spanh. ad Call. h. Dian. vs. 152. De κεχρημένος. vid. ad Hesychium.

Vs. 841. Γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω. Pariliter loquitur Eurip. in Hippol. vs. 1416. et Hec. 208. Versum abhinc tertium citat Thom. Mag. ut ostendat poëtas ὠφελεῖν construere cum tertio, oratores cum accusandi casu. Quod quidem verum est, sed linguae ubi consulas rationem, differunt, ut nostra *voordeelig syn*, et *bevoordeelen*. Dandi casum praeter Thucydiden saepius adhibuit Aristoteles: vid. lexica. Mox εἰσέρχεσθαι violentiae occurrit significatione pro *invadere*, ut accepit quoque interpres in Apollod. lib. II. c. 4, 3. sed male; neque enim εἰσελθὼν εἰς βασιλέα verti debebat *impetu facto aggressus regem*, sed *ingressus in regiam*. Actor. c. XVI. vs. 40. εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν. Ubi similium largam copiam contulerunt V. D.

Vs. 857. Ἀκάκης. Eadem vox apud Aristid. Tom. III. p. 179. κοινῇ μὲν ἅπαντας (θεοὺς) δωτῆρας ἐάων ὀνομάζουσιν (οἱ ποιηταί)· ἰδίᾳ δ' οὕτω μόνον τοῦτον (Mercurium) καὶ ἀκάκητά γε καὶ ἐριούνιον. alibi ἀκακήτης pro eodem.

||Vs. 860. Πρῶτα εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθα. *Inter alias gentes probato exercitu primas tulimus*, vel *primi fuimus*. πρῶτα Attice ἀντὶ τοῦ πρῶτοι. Lucian. Tom. I. p. 80. [Timon. 35. vol. I. p. 147.]. ἴσθι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα. adde p. 94. [ib. c. 55. p. 172]. Aristid. Tom. I. p. 56. ὦ πάτερ τὰ πρῶτα τῶν ὄντων. et p. 505. ὦ φίλοι τὰ πρῶτα τῶν τότε Ἑλλήνων ὄντες. Heliod. lib. VIII. p. 405. τὰ πρῶτα τοῖ σατράπου. conf. Eurip. in Med. vs. 917. Dixerintne et τὸ πρῶτον dubitare liceat, quod in Aristid. Tom. I. p. 518. legimus ἦν δὲ καὶ τ' ἄλλα πρῶτον Φωκαίων. Cant. emendabat πρῶτος, firmans postea coniecturam ex Opor. Nec potest vulgatae patrocinium conciliare locus Eurip. in Androm. vs. 1237. Ἀχιλλῆα πρῶτον Ἑλλάδος, quia casus esse potest τοῦ πρῶτος, ut in Rhesi vs. 931. Θρήκης ἀνάσσων πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν. nolim tamen prorsus proscribere, quoniam simili modo usitata πάντα εἶναι, et πᾶν εἶναί τινι, et τινος. vid. interpretes Petron. c. 37. Miscell. Observ. Vol. X. Tom. III. p. 367. et H. Steph. Thes. Quod veteres quidam grammatici tradunt nonnunquam

supplendum φέρειν; vid. Eurip. Schol. ad Orest. vs. 1247. et id ipsum additur in Herodot. lib. IX. c. 77. Αἰγινητέων τὰ πρῶτα φέρεσθαι. spernente tamen et hic accessionem cod. Med. vid. ibi cl. Gronov. Idem atticismus observatur in aliis nominibus. Noster Eumen. vs. 490. ἀστῶν τὰ βέλτατα. Thuc. lib. I. c. 25. χρημάτων δυνάμει ὄντες —
237 ||ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις. Eurip. Herc. Fur. vs. 681. πάντα τ' ἀνθρώπων ἴσα φιλοῦσι παῖδας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν, οἵ τ' οὐδὲν ὄντες. Soph. Philoct. vs 440. ὅς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα. Heliod. lib. X. p. 472. γένους βασιλείου τὰ πρῶτα καὶ τὰ φίλτατα. Atque ita τὰ ἄκρα τῶν Ἑλλήνων. Vid. Misc. Obs. Vol. V. Tom. I. p. 30. et Barnes. ad Eurip. Herc. Fur. extr. Neque tamen neutrum ita perpetuo placuit, ut masculinum plane neglexerint; Sophoclis utique est in Oed. Colon. vs. 1368. ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται. Herodot. lib. III. c. 132. Ἑλλήνων πρῶτοι. Eurip. Suppl. vs. 118. ἀπώλεσαν ἄνδρας, Ἑλλήνων ἄκρους et sic in Phoeniss. vs. 433. et 1251. atque Troad. vs. 476. Unde nec in eiusdem Telepho apud comici Schol. ad Acharn. vs. 496. cum viro eruditissimo quidquam mutem. Add. Aristid. Tom. III. p. 212. et Lucian. Tom. I. p. 612. Vs. 875. emendationem Arnaudii firmat Oppian. IV. Hal. vs. 547.

οἱ δὲ θοῶς ἀνέρυσαν ἐληλαμένας περὶ χαλκῷ.

Quod obscure nimis interpres vertit *agitatas circa ferrum*, quanquam difficulter ipse inveniam, quo Graecae phraseos proprietatem rite exprimam. Deinde Hellespontum dicit πλατὺν imitatus Homerum: quod quo sensu fiat, non eadem est criticorum sententia vid. Eustath. ad Il. *H.* p 535. med. [666, 40.]. Hesych. et Etymol. [331, 46.] ex recentioribus Casaub. ad Athen. Animad. lib. II. c. 4.

238 ||Vs. 916. *Λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,*
Τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
Εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

Sic haec distinguntur in edit. Cant. quam sequitur Stanl. Turneb. minorem distinctionis notam ponit post ἀστῶν. Mihi suspicio est, omnino tollendam, ut εἰσιδόντ' sit casus quartus pendens a καλύψαι, non dativus; qui si esset, videbatur poëta potius scripturus fuisse ἐμοί. Hesiod. Ἔργ. vs. 73. et 76., ἀμφί οἱ χροΐ. In proximis Schol. ἀτεκμαρτοτάτης explicuerat κακοτελευτήτου, ceu legisset δυστεκ., nempe in multis α privans virtutem exercet voculae δυς. Mox vs. 921. lin. 3. pro δεξιᾶς, quod omni sensu destituitur, leg. opinor στρατιᾶς. et vs. 925. lin. 5. ἀποκτανθεῖσαν.

Vs. 934. *Ἀσία χθὼν —— ἐπὶ γόνυ κέκλιται.* Herodot. lib. VI. c. 28. *μετὰ δὲ ταῦτα ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε* *). In Schol. ad vs. 929. lin. 6. l. *ἔκφυσις* vs. 932. lin. 2. *ὑπέκυψαν.* et lin. 3. *Ἀσιάς;* nisi quis *Ἀσίας* pro casu habeat secundo.

Vs. 957. *Νυχίαν πλάκα κερσάμενος.* Ad naves submersas hoc referendum bene vidit doctissimus d'Arnaud, neque aliter accepisse credam Schol. quem et vid. ad vs. 730. ||Hinc cum subdat Aeschylus *δυσδαίμονά τ' ἀκτάν* simile 239
adiunctum patheticum videtur convenire *τῷ πλάκα;* quale cum sit *νυχίαν*, mutare non ausim. Hoc minus quod exponi possit *profundum*, ut *νύχια ἄντρα* in Eurip. Androm. vs. 1224. *χθόνα νυχίαν* in Iphig. Taur. vs. 1260. quin *νύχιον ἕλα* in eiusdem Med. vs. 210. Sed ubi alio refert Schol. Quod si coniecturis locus esset, scribendum possemus suspicari *βυθίαν*, quomodo *βυθίας πλάκας* dixit Oppiani II. Hal. vs. 186. Conf. Graev. notas ad Hesiod. *Θεογ.* vs. 991. inde disces et ibi, alia quanquam de re sit sermo, Archilochum pro *νύχιον* emendasse *μύχιον.*

Vs. 985. *Τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν.* Mallet Stanl. iunctis vocibus legere *παντόφθαλμον* ratione addita; sed quae mihi non satis videtur valida; qui potius existimem *πιστὸν πάντα* copulanda atque dictum hoc, ut *τὸν πάντα ἄριστον* in Aristid. Tom. I. p. 73. et 125. itemque Tom. III. p. 92. et *πάντα κάλλιστον* apud eundem p. 137. Unde simul liquere poterit, in eiusdem Tom. III. p. 158. editam lectionem in verbis *τῷ πάντα ἀρίστῳ* haud debuisse permutari cum quorundam Mss. *πάντων.* quamvis interim non me fugiat in Ioseph. A. I. lib. VI. c. 4, 4. legi itidem *ὑπὸ τοῦ πάντων ἀρίστου.* et in Soph. Trach. vs. 180. *τοῦ πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένη.* non *πάντα.* Et sic *κόρη πάντα ἀγαθή* Long. Pastor. lib. III. p. 98. [94, 20.] *ὁ πάντα ἄ||ναλκις* Soph. Electr. 240
vs. 304. *ἀνὴρ ὁ πάντ' ἀγαθός* in eiusdem Aiac. vs. 1430. et *ὦ πάντα ἐγὼ δυστυχής* apud Xenoph. Eph. lib. V. p. 80. [c. 10. p. 109, 7.]

Vs. 997. *Βοᾷ βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.*

Homeri imitatione sic locutum Aeschylum non latuit Schol. Versus quem citat est Odyss. Υ. 13. hoc discrimine, quod ibi *ἔνδον* non *ἐντός* editur. De locutione vid. Misc. Obs. Vol. I. Tom. II. p. 202. et ad Petron. c. 119. Tum illico verbum notes *τόλμιον* in H. Steph. Thes. non obvium, cuius superlativus *τολμίστατος* extat in Soph. Philoct. vs. 998.

---

*) Quomodo Herodoti imitatione loquitur quoque Appian. Alex. Rer. Pun. p. 44. *Μασανάσσης δὲ ἤχθετο Ῥωμαίοις, καὶ ἔφερε βαρέως, ὅτι τὴν Καρχηδονίων δύναμιν αὐτὸς ἐς γόνυ βαλὼν, ἄλλους ἑώρα.* [*ADD.* p. 656.]

Accusativi forte pendent ab ἔταφον, et distinctionis nota post v. ἀκόρεστον delenda.

Vs. 1020. Τί δ' οὐκ ὄλωλεν
Μεγάλα τὰ Περσῶν.

Pro varia interpunctione sensus variabit, quod recte monet Schol., qui vel distingui posse dicit post τίδ', vel post ὄλωλεν. Mei si esset arbitrii, interpungerem post τί δ' οὔ; quid ni? et nonne merito? quasi legeres καὶ τίς μᾶλλον πλήττοιτο; scil. ἢ ἡμεῖς, ut de suo stupore loquatur chorus; vel ἢ σύ, ad Xerxen ut referatur. Idem facerem versu qui proxime antecessit. Sic τί δ' οὔ; πῶς δ' οὐ vel οὐχί; saepe
241 observes: vid. Prom. vs. 758. Choeph. 121. Eurip. Hippol. vs. 275. et nostri Agam. vs. 281.

Vs. 1035. Πέπλον δ' ἐπέῤῥηξα ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ἐπέῤῥηξα dicit, non ἐπεῤῥηξάμην, ut supra iterum vs. 468. ῥήξας πέπλους καὶ ἀνακωκύσας λιγύ. Nec non Basil. Tom. II. p. 80. b. et 161. d. Ioseph. A. I. lib. II. c. 6, 7. lib. VII. 1. 1. c. 8, 1. et lib. XI. c. 5, 3. Usitatiori modo Apollod. lib. I. c. 6, 2. ἡ Ἥρα καταῤῥηγνύντος τοῦ Πορφυρίωνος τοὺς πέπλους βοηθὸς ἐπεκαλεῖτο. et Aeschin. in Timarch. p. 29. [p. 177. R.] τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταῤῥηγνύναι τὰ ἱμάτια. Verbum quoque medium supra vs. 537. Herodot. lib. VIII. c. 99. Ioseph. A. I. lib. VI. c. 14, 6. multisque in locis aliis; vid. in re Misc. Obs. Vol. V. Tom. III. p. 64.

Vs. 1046. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Casuum hic notes eiusdem vocabuli coacervationem, quam elegantiam et alii affectant. Soph. Oed. Colon. vs. 1300. πρόπαντα κακὰ κακῶν συνοικεῖ. vs. 1323. γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πόνος. et in Aiac. vs. 890. πόνος πόνῳ πόνον φέρει, ubi vid. etiam Stolberg. Aristid. Tom. I. p. 6. αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξ ἑαυτοῦ ἐποίησε. p. 17. ἀναχωρήσας αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν αὐτὸς ἐξ αὑτοῦ γεννᾷ. et
242 apostolus in epist. II. ad Cor. c. X. vs. 12. αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες. De regimine δόσις κακοῖς vid. quae scripsimus ad Prom. vs. 903. Sequitur in continenti ὁμοῦ τιθεὶς pro συντιθείς ex mente Schol. Tum ut hic βαρεῖα συμφορά, ita βάρος συμφορᾶς in Soph. Trach. vs. 329. Eiusdem est in Aiac. vs. 132. πλούτου βάρος, ubi vereor ne frustra H. Steph. ex Stobaeo praeferat βάθος: intercedit certe Eurip. in Electr. vs. 1287. ubi ipsissimum illud πλούτου βάρος. et ὄλβου Iphig. Taur. vs. 416.*) στρατὸν βαρύτατον dixit Ioseph. de Maccab. §. 4.

---

*) Hinc facile se tueretur hoc Aeliani V. H. lib. II. c. 2. Σωκράτης ἰδὼν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τοὺς ἐνδόξους ἀναιρουμένους καὶ βαρύτατα τοὺς πλουτοῦντας ὑπὸ τῶν τυράννων ἐπιβουλευομένους. Si, quod putat vir doctus Misc. Obs. Vol. II. Tom. II.

Vs. 1054. *Μέλειν πάρεστι δέσποτα.* Interpres *lugubriter*
ıntare licet. Quem sensum ex Graecis nullus elicio, nec
redo usquam facile *μέλειν* ita usurpatum occurrere. Ae-
:hylus certe non alio novit significatu, quam vulgari: vid.
ept. Theb. vs. 293. Agam. 379. et 578. et ad Prom. vs. 3.
tanl., qui inter reliqua ibi adfert Euripidis verba ex Bacch.
s. 450. *σοὶ δέ τ' ἄλλα χρὴ μέλειν,* quem etiam citasse puto
tymol. v. *μελετῶ* [p. 576, 51.] *σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν.*
:que adeo ex Euripide emendandum. Exempla quibus
titur Stanl. adhibuit quoque Barnes., quin eandem ad co-
lici locum adfert coniecturam. Adde sis Soph. in Electr. vs.
15. et 1574. [1446. Br.] *ὡς μάλιστά σοι μέλειν οἶμαι,* non *μέλλειν,*
: editur, metro ita postulante; nam alias per geminum λ
iam || exaratum invenio Eurip. in Phoen. vs. 1225. *τὼ παῖδε* 243
ὁ σὼ μέλλετον τολμήματα. et Hesych.: *μελλόντων, μελετώντων.*
nm autem, ut videmus, perpetuo notet *φροντίζειν* et *με-*
τᾶν i. e. *curare,* fortasse non alia significatione et hic fas
ıerit accipere, hoc ut dicat chorus: *id vero mihi curae est*
mine, nempe *ἵνα σοι ἀντίδουπα βοῶ.* Si *μέλλειν* adesset, per
iterrogationem intelligi possent prolata, hac sententia:
›etne moram interponere et differre non nihil τὸ βοᾶν ——.
egerit quippe Xerxes *βόα νῦν.* Prius tamen praeferen-
um duco. Porro ut hic *ἐπορθιάζειν γόοις,* ita *ὀρθιάζειν*
s. 689. Eurip. in El. vs. 142. *ἐπορθοβοᾶν γόους.* Alibi *ἐξορ-*
ιάζειν utitur, ut in Choeph. vs. 269. vid. ibi H. Steph. not.,
nius Thesauro tribus his compositis augmentum poterit
ccedere, in quo tantum *ἀνορθιάζειν* comparet ex Aeschylo
tidem productum, sed quod mihi oblatum non memini;
ıec in Agamemnone inveneris *κατορθιάζειν,* quod ex eo
audat Vales. not. in Harpocrat. p. 9.

---

p. 249. *βαρύτατα* cum *τῷ πλουτοῦντας* foret iungendum: verum
pertinet ad *ἐπιβουλευομένους, βαρύτατα πενθεῖν* lib. XII. c. 1.
p. 722. et *ὀδύρεσθαι* || VII. c. 3. Ceterum nec hoc possum prae- 657
termittere, quod indicabat Gavellus praeter Stobaeum Suidam
quoque in v. *εἴδωλον* apud Sophoclem legisse *βάθος* non *βάρος,*
pro quo tamen alia vid. in notis Elsneri ad Matth. XXIII. 23.
[*ADD.* p. 656. 57.]

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCH

ANIMADVERSIONUM

LIBER SECUNDUS

AD

A E S C H Y L U M.

AD AGAMEMNONEM.

Cap. I.

Vs. 1. *Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων,*
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν ——.

||In ipso limine impingunt critici *ἀνέκαθεν* exponentes *ἐξ* 245
ἀρχῆς; ad tempus scil. referendo, quod de loco debebat intelligi. Nec satis accurate interpres vertit: *super aedes Atridarum:* nam etsi *super* pro *desuper* aliquando usurpatum observent eruditi, ut in Virg. IX. Aen. vs. 168.

> Haec super e vallo prospectant Troes et armis
> Alta tenent —— ——.

vid. Hist. Crit. Reip. Lit. Vol. XIV. p. 273., tamen id si voluisset reddendum erat *super ex aedibus.* Deinde in versione obviis uti praestat locutionibus. Sed ex notis manifestum, et ipsum non de loco accepisse. *ἄγκαθεν* ergo hic ut alibi idem est, quod alias *ἄνωθεν desuper*, *ex edito loco.* De tecto enim aedium observasse speculatorem dubitare non sinit vs. 318. *κἄπειτ᾽ Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος φάος.* Sic autem *ἄγκαθεν* iterum utitur noster in Choeph. vs. 425. *ἔνωθεν ἀνέκαθεν κτύπῳ δ᾽ ἐπιῤῥοθεῖ.* et Eumen. vs. 375. *ἄγκαθεν βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.* quomodo nempe apud Atticismi observantes perpetuo usurpari volunt Phrynichus [p. 270.] et Thom. Magister [p. 78.], licet, addit hic, Herodotus semel de tempore adhibeat; imo saepius vid. lib. II. c. 43. lib. V. c. 62. et VI. c. 53. forte pluribus in locis praeterea aliis. Neque tamen idem usum ignorat alterum lib.
||IV. c. 57. *Τάναϊς ἀνέκαθεν ἐκ λίμνης ὁρμεώμενος.* Phryni- 246
chus simpliciter apud Herodotum reperiri scribit de tempore adhibitum, cuius in prima editione aliter cum legatur locus, quam insecutae repraesentant, hoc nempe modo, *οὐ μὴν τῷ ὑφ᾽ Ἡροδότου εἰρῆσθαι τὸ δόκιμον, ὥσπερ καὶ τὸ δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται*, exaratum fuisse divina-

bam, *οὐ μὴν τῷ ὑφ' Ἡροδότου εἰρῆσθαι ἄνδρες δόκιμοι ἐντεῦθεν, τὸ δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται.* vel ut emendat doctissimus Pauw *τὸ δόκιμον ὥσπερ καὶ τὸ ἀδόκιμον τ. χ. π.* Caeterum de tempore utitur quoque magnus Herodoti imitator Ioseph. A. I. lib. XII. c. 5, 5. aliisque in locis; ut et Themist. orat. VI. p. 80. a. atque orat. XXXIII. p. 366. b. Ad Aeschylum ut redeam ex hac *παρεκβάσει*, editio Turn. pro *ἦν* habet *ἣν*, idemque Schol., qui auctius insuper *δ' ἣν* vitio manifesto; nec voculam *δέ*, licet praecedat *μέν*, adsumam. Praeterquam enim quod quasi sit epexegesis, vocula *μέν* haud raro in operis initio locum invenit, non subsequente *δέ*, ut Actor. c. 1. init. ubi vid. Philol. *στέγαις* pendet ab omissa *ἐν*, et totius loci mens est, *θεοὺς μὲν αἰτῶ ἀπαλλαγὴν τῶν πόνων τούτων τῶν ἐξηντλημένων κατὰ τὴν μακρὰν ἐτείαν φρουράν.* De accusativo gemino quem regit *αἰτῶ* vid. Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 490 Versus quartus et sequentes ad octavum usque nihil continent, nisi pleniorem annuae speculationis per aestatem hyememque in-
247 tegram || exanclatae descriptionem: *κοιμώμενος* ita accipi debet ut expl. Schol. et Hesych.: *κοιμηθέντι.*

Vs. 8. *Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον.*

Quin cum maxime, quin etiam nunc observo ——, quasi dicat: *nec dum finem sortitur vigilandi labor.* Sic *καὶ νῦν* Ioh. in Evang. c. XVI. vs. 32. *ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν.* Idem epist. I. c. II. vs. 18. *ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασι.* et c. IV. vs. 3. *ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.* De more per *φρυκτωρίας* significandi vid. inter alios Meurs. ad Lycophr. vs. 845. et hic Stanl.

Vs. 10. —— —— *ὧδε γὰρ κρατεῖν*
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.

Modo nulla sint labe inquinata, sensus erit, *ita namque spero occultare mulieris viro insidiantis animum.* Hoc ut dicat: quum ignis nuncius famam attulerit de capta Troia, et Clytaemnestra accepto illo nuncio laetitiam prae se tulerit, nihil civitas suspicabitur insidias, quas struit marito. Sed verum ut fatear longius haec mihi videntur petita; itaque
248 praeferam aliorum librorum lectionem *ὧδε γὰρ κρα||τεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ, ita quippe me facere iubet mulieris viro insidians et sperans animus.* Quid sperans? fore nempe ut brevi reducem tollat. *κορέσαι κέαρ* dixit in Prom. vs. 165. ut *χεῖρα διψῶσαν φόνου* Lycophr. vs. 1171. *) Tum *ἁλώσιμον βάξιν*, ut in Sept. Theb. vs. 641. *παιᾶνα ἁλώσιμον,*

*) Soph. Phil. vs. 1172. *ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν* [ADD. p. 557.]

l. s. βάξιν περὶ ἁλούσης τῆς Τροίας. His iam interpositis pergit speculator percensere incommoda, quae durante excubatione perferat; quod nempe sub rore coeli id facere cogatur, atque insomnes, quin plorando ut plurimum noctes traducere; id quod his sistit verbis vs. 12.

Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Ἐμὴν, (φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ
Τὸ μὴ βεβαίως βλέμμα συμβαλεῖν ὕπνῳ·)
Ὅταν τ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
Κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
Οὐχ, ὡς τὰ πρόσθ', ἄριστα διαπονουμένου.

Quorum verborum mentem iterum haud cepit cum antiquis grammaticis cl. Stanl. Illis γάρ abundare viso; hoc confugiente ad emendationem. Obstitit utrisque, quod quae praecedunt vs. 14. sua videbantur destituta ἀποδόσει, quam adeo quaerendam arbitrati in verbis φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ τ. μ. β. β. σ. ὕ. fieri aliter vix potuit, quin ad verum sensum perspiciendum coecutirent. Parenthesi concludenda quae signavimus, ut quibus causa || editur, si 249
cur obdormiscere non licuerit, metu puta, qui arctum capere somnum non permiserit; et praecedentium ἀπόδοσις sequitur demum vs. 18. κλαίω τότε ——. Perperam etiam idem vir doctus ἐπισκοπουμένην sollicitat; notum illud Terent. Heaut. III, 1, 82. *somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis*, ubi vid. not. Quartam, quam proponit emendationem διακονουμένου, admittam lubens, quod minus commodam sententiam praebet lectio edita *).

Vs. 27. Εὐνῆς ἐπαντείλασαν. Eadem locutione utitur Eurip. Herc. Fur. vs. 1052. κεχυμένος (εὐνᾶς) ἐπαντέλλει. et in Phoen. vs. 105. ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων, ubi convenienter nostri grammaticis illustrant critici.

Vs. 32. Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι.

Iungi possent εὖ θήσομαι. Eurip. in Electr. vs. 648. ἡ τύχη κεῖνα καλῶς θήσει. Add. Iph. Aul. vs. 401. Hesiod. Ἔργ. vs. 23. et 672. et sic alii saepissime. Sed postulat sensus hic ut εὖ copuletur cum πεσόντα. Eurip. in Orest. vs. 603. οἷς γάμοι μὴ πίπτουσιν εὖ. et in Electr. vs. 1101. τὰ μὲν γὰρ εὖ, τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι τῶν βροτῶν. Add. quae scripsi ad superioris fabulae vs. 761. Quod versu proximo φροίμιον χορεύειν, id προχορεύειν eidem in Phoen.

---

*) Gregor. Palama decl. priori p. 7. κλαυθμυρισμοὶ τῶν γενεθλίων ᾀσμάτων ἀντίφθογγοι. [ADD. p. 657.]

250 vs. 797. || quo composito accessio fieri poterit Steph. Thes. Ceterum laudat versum praesentem cum sequenti Suidas in v. τρὶς ἕξ, de quo iactu vid. praeter Stanl. not. Hadr. Iun. Animad. lib. II. c. IV. Vs. 30. ἀγγέλλων πρέπει periphrasis est pro ἀγγέλλει, ut infra vs. 1231. πρέπουσιν ἔχοντες pro ἔχουσι.

Vs. 34. Γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χεῖρα
Ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.

Recte interpres *hac sustineam manu*. Morem tangit quo lautioris fortunae homines humeris manibusque aliorum, ministrorum praecipue, nixi incedunt. Admetus apud Eurip. in Alcest. vs. 916. σὺν ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων. Add. not. ad Petron. c. 66. Posset autem videri βαστάσαι χεῖρα χειρί per se etiam significare *contrectare manum manu:* vid. quae scribo ad Matth. c. III. vs. 11., quod quo valeat docet Themist. orat. XXII. p. 272. a. τὸ τὴν δεξιὰν ἐμβαλεῖν καὶ πιέσαι τοῦ θηρευομένου τὴν χεῖρα, καὶ τὸ θλῖψαι τῶν δακτύλων ἐνίησί τι κέντρον μελλούσης φιλίας. eodemque verba spectant Aristaen. lib. I. epist. XVI. τῆς ἐμῆς αὐτῇ λαβομένη χειρὸς ἐμάλαττε τοὺς δακτύλους καὶ — προσεγέλασεν ἡδύ.

Vs. 37. —— Οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι,
251 || Σαφέστατ' ἂν λέξειεν —— ——.

Simili ratione Eurip. Androm. vs. 924. δόμοι φθέγμ' ἔχοντες et Hippol. vs. 1074. ὦ δώματ' εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι. Idem Hec. vs. 836. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι καὶ χερσί. Nec disparile illud Aristaen. lib. I. epist. 10. med. εἴθε δὲ δένδρα καὶ νοῦς ὑμῖν γένοιτο καὶ φωνή. Ipsam huius loci phrasin habes in Soph. Electr. vs. 551. φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσα εἰ φωνὴν λάβοι. Eurip. Iphig. Taur. vs. 52. nec non Lucian. de luctu p. 431. [c. 13. vol. II, p. 927.] πρὸς ἃ ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἄν, εἰ λάβοι φωνήν. Add. eiusdem Pseud. p. 602. [c. 26. vol. III, p. 182.] *). Quod subsequitur ὡς ἑκὼν ἐγὼ μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσιν λήθομαι verto: *nam volens et dedita opera intelligentibus loquor, non intelligentibus lateo.* Quasi dicat sapienti et intelligenti sat dictum; nec multum referre puto, sive οὐ construas cum μαθοῦσι, sive cum λήθομαι.

---

*) Adposita sunt verba Pisidae apud Suid. v. ἀποῤῥῆξαι, quorum indicium mihi fecit doctiss. Gavellus:

οὓς εἰ σιωπήσαιμεν, οἱ λίθοι τάχα
φωνὰς ἀποῤῥήξουσι τῶν πεπραγμένων.

Quibus gemina esse, quae apud Luc. c. XIX. 40. legimus, eundem non latuit. [*ADD*. p. 657.]

Vs. 40. *Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεί.* Hesych.: *ἐπεί, ἀφ'*
, ubi vid. not. *) Soph. in Aiac. vs. 493. *ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος*
ἦλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά. Marc. c. IX, 21. *πόσος χρόνος ὡς.*
t Lat. *quod* et *cum*. Plaut. Prol. Aulul. vs. 4. *iam multos*
nos est cum possideo. Conf. lexica. Succedit *μέγας ἀν-*
ίκος i. e. *φοβερός*, *vehemens*, ut *ἄνεμος, χειμών, κότος* et
nilia: vid. Sept. Theb. vs. 494. Eumen. 273. et Herodot.
. VI. c. 44.

Vs. 52. *Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι.* Eurip. Iph.
ur. vs. 289. *ἐρέσσειν πτεροῖς φόνον.* et || Ion. vs. 161. *πρὸς* 252
μέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος, ubi vid. Barnes. *γόον ἐρέσσειν*
xit Aesch. in Sept. Theb. vs. 860. *μῆτιν* Soph. Antig. vs.
4. et *πόδα* Eurip. Iph. Aulid. vs. 138. Add. Stanl. not. et
tteri ad Lycophr. vs. 25.

Vs. 58. *Ζεὺς δ' ἀΐων γόον τῶνδε μετοίκων, πέμπει παρα-*
σιν ἐριννύν. Schol. *μετοίκων* illustrat per *μετοικισθέντων.*
ph. critici ad Oed. Colon. vs. 988. per *ἐνοίκων*, referen-
s scilicet ad parentes vultures, non pullos. Idem Schol.
αβᾶσιν explanat per *παραβήσασι καὶ μετοικίσασιν αὐτούς.*
quo ne quis miretur cur *παραβήσασι* illustrandi ergo ad-
cerit, sciendum ideo istud eum fecisse, quod nosset
nge frequentius aoristum priorem, quam alterum notare
ansitive. Herodot. lib. V. c. 63. *τὴν στρατιὴν ἀπέβησε.*
dd. lib. VI. c. 107. Ioseph. B. I. lib. III. c. 7, 24. et c. 9, 7.
: *ἐπιβῆσαι* apud eundem lib. III. c. 7, 30. c. 10, 9. lib. IV.
11, 5. ex Codd. Voss. ac Rost. fide c. 7, 5. Nec non He-
od. *Ἔργ.* vs. 579. et 659. **) Plura vid. apud P. Burm.
v. Fulg. c. IV. p. 252. seq. Alterius aoristi exemplum ha-
s praeter iam observata alibi, in Eurip. Heracl. vs. 802.
uciani illius de Saltat. p. 916. *πόῤῥω ὦ παῖδες πόδα μετά-*
τε καὶ κωμάσατε βέλτιον forte alia ratio est. Ceterum ru-
iorum in gratiam moneo, ut a *βῆμι* est *ἔβην*, sic a *βάω,*
ήσω, ἔβησα. Futuro tamen medio, ut innumeris aliis in
erbis, || prae activo longe frequentiori, unde et ferme 253
lum vulgo notum. Nihilominus et alterius exempla in
undo sunt Lucian. Tom. I. p. 229. [dial. mort. VI. vol. I,
. 354.] *οἰόμενος ἐπιβήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ.* Themist. orat.
XIII. p. 293. a. *ἄμφω ἐνόμιζον —— προσωτέρω οὐκ ἔχειν ἢ*

*) Herodot. lib. IV. c. 7. *ἔτεα δέ σφι ἐπεί τε γεγόνασι —— χιλίων οὐ πλέω*, et lib. IX. c. 26. *ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐπεί.* [*ADD.* p. 657.]

**) Orph. Argon. vs. 1193.

αὐτὰρ ἐπειθ' ὥς μιν Πλουτεὺς κυανότριχας ἵππους
|| ζευξάμενος, κούρην ἐπεβήσατο δαίμονος αἴσῃ. 658

quod nullo prorsus sensu interpres vertit *adgressus sit.* [*ADD.* p. 657. 58.]

προβήσετον. Hesych.: βήσομεν, ἐπιβάσομεν, ἐμβιβάσομεν. ita namque ibi leg. Descriptum videtur ex Hom. Il. Α, vs. 144.

—— ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
βήσομεν —— ——.

Plura exempla per composita dabit Seberi index, aliique auctores, in quibus et Euripides.

Cap. II.

Vs. 67. Ἔστι δ' ὅπου νῦν ἔστι i. e. *utcunque est, utcunque res se habet.* Cuius modi formulis utuntur Graeci, quoties aliquidpiam non admodum probant, palam tamen reprehendere nolunt. Soph. Oed. Tyr. vs. 1472. ἡ μὲν ἡμῶν
254 μοῖρα ὅπηπερ εἶσιν ἴτω. Oed. Colon. vs. || 277. οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην. vs. 349. εἴσ' οὕπερ εἰσί. et in Aiac. vs. 1159. ἧς (f. ἧσθ') οἷός περ εἶ. Similiter Eurip. Med. vs. 889. ἀλλ' ἐσμὲν οἷον ἐσμέν. Aristid. Tom. III. p. 718. ἦν ὅστις ἦν. Paulus Apostolus I. ad Corinth. c. XV. vs. 10. εἰμὶ ὅ εἰμι. Aristoph. Equit. vs. 332. εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν. Rursus Eurip. in Med. vs. 1011. ἤγγειλας οἷα ἤγγειλας. Heliod. lib. III. p. 202. ἔδρασεν ὅ,τι δὴ καὶ ἔδρασεν. Eurip. Electr. vs. 1289. ἔκυρσεν ὧν ἔκυρσεν. Aristid. Tom. I. p. 136. προείλετο μὲν διδάσκαλον ἐξ ἁπάντων, ὅν τινα δὴ καὶ προείλετο. Noster infra vs. 1295. εἶδον Ἴλιον πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξεν. unde Euripidis illud in Iphig. Taur. vs. 692. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει πράσσονθ' ἃ πράσσω. Nec multum hinc recedunt haec Soph. in Aiac. vs. 1129. ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε. Oed. Colon. vs. 1789. ἔπραξεν οὖν, ἔπραξεν οἷον ἤθελεν. et infra vs. 1058. πείθοιο ἄν, εἰ πείθοιο. et 1403. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε. Pro γυιοβαρῆ Turneb. habet γαιοβαρῆ; horum utrum agnoscat Schol. ex eius explicatione vix colligo; et neutrius vestigia sunt in Steph. Thes., cui et praetermissum γυιοδάμης, quo usus Pind. Isthm. Od. V. vs. 76. [IV, 59. B.] De verbo διακναίομαι vise Spanh. ad comici Nub. vs. 120.

Vs. 70. Ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει. Structura dilucida foret et facilis, si, quod opinatur Stanl. ἱερὰ accipi possent pro diis, quorum sunt sacra; sed quod merito dubitat Arnaudtius an ullo exemplo possit || probari,
255 qui adeo leg. coniicit διὰ τῶν pro edito δακρύων. Ex editionibus aliis pariter atque Mss. nihil adiuvamur. Etsi enim H. Steph. placeat δοκεύων quod habet Turneb., seque de genitivis ἀπύρων ἱερῶν aliter sentire scribat, quam Schol., tamen quum non aperiat mentem, mihi obscurum manet, quomodo acceperit: interim dum quid rectius detexerit dies, prodam suspiciones quasdam; coepi nempe suspicari, vel pro ἀτενεῖς scriptum fuisse ἀθετεῖς i. e. ἀθετήσεις

παραθέλξει sit dandi casus, unde hi pendeant genitivi, in orum structura indaganda defatigantur viri docti; sen- fuerit: *neque quisquis es irritas feceris iras delinimentis rorum igne carentium.* Favet suspicioni Hesychius, apud em ἄθετος Ἐριννύς, σκληρὰ, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι. l ἀπύρων ἱερῶν regi ab ἀτενεῖς, ut παραθέλξει, quod adhuc ditum, maneat verbum, hac sententia: *neque quisquam nulcebit iras flecti nescias sacris igne carentibus.* Licet im vocem ἀτενής non componat α privans, ceu tamen esset, videbatur casus iste adiungi posse; hoc magis, od significationem verbi intuendo, plane ita se sistit nti, ac si revera ea esset compositi natura, unde etiam ad raro comitantur vocabula ex illo α conflata, ut docent lexica. Ne dicam, obstare non videri, quominus pha privans constituat vocem; valebit enim, quod va- 256
, *ita intensum, quod ulterius intendi nequit:* hic tamen i fateor alius se prodit usus, quem nondum observavi bi. Eruditi arbitrentur, aut, quod malim, rectius quid ferant. Sed addam et tertiam coniecturam sensui non igis, quam structurae satisfacturam, qua, modo ut εγκτος esset usitatum, legi posset ἀτεγγεῖς. De sacris ὑροις Furiarum Parcarumque vid. Spanh. ad Callim. h. llad. vs. 107. et in Eurip. Fragm. incert. Trag. vs. 235. l. σίαν ἄπυρον pro ἄπορον.

Vs. 72. Ἡμεῖς δ' ἀτίτα σαρκὶ παλαιᾷ —— μίμνομεν. oc modo si scriptum reliquit auctor, vel ἀτίτης σάρξ dium erit, ut εὐπραξία σωτήρ in Sept. Theb. vs. 231., vel erit mininum ab ἄτιτος. Verum perplacet lectio Turneb. ἀτίu, quod τῷ ἡμεῖς adprime conveniet. Sic in Eumen. vs. 17. ὁ ματροφόνος ἀτίτας. Et Hesych.: ἀτίτην, ἀτιμώρητον.

Vs. 75. Ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. Magis lhuc extenuat senis vires Eurip. in Phoen. vs. 1713. trinens ei ὀνείρου ἰσχὺν, quod tamen ipsum nostro debetur; im sequitur in continenti ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει. νέμειν c valet ἔχειν, ut alibi. ἐπὶ σκήπτροις ἔχειν τὴν ἐλπίδα, alia cet in re, dixit idem in Orest. vs. 1058. Sequitur illico ρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ, nempe τῶν στέρ||νων, *loco suo*, quod 257
accessit. Imitatus videtur Eurip. in Phoen. vs. 136. Ἄρηv cens Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει, ubi vid. Schol. θυοσκεῖς quod acet Stanl. habet editio Turn. et agnoscit Hesychius, ad quem tamen Salmas. ad Inscript. Regill. p. m. 139 nendat: θυοσκοεῖν, ἱερὰ παρέχεσθαι θεοῖς. περίπεμπτα post anl. retinendum iudicat Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 159.

Vs. 99. Παίων τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης. De femina παίων, ἰατρὸς ἄριστος εὐφροσύνη apud Pind. Nem. Od. IV. in incipio, ubi misere se torquent grammatici veteres, nec expedire inveniunt. Sic ἐλπὶς ἰατρός in Choeph. vs. 696. ifra vs. 1257. παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ, l. παίων. Suidas:

παιῶνος τοῦ ὕμνου· παίωνος δὲ τοῦ ἰατροῦ. et Eurip. in Hippol. vs. 1373. *καί μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι.* Vs. 97. Turn. ita dedit *τούτων λέξ' ὅ,τι καί σοι δυνατόν.* Vs. 101. *φαίνεις.* et 110. eo ordine, ad quem verba redigebat Georg. d'Arnaud *θυμοβόρον φρένα λύπης.* quod ceterum dictum, ut in Pers. vs. 96. *ποδὶ κραιπνῷ πηδήματος.* De vi et usu verbi *παρηγορία*, quod praecedit vs. 95. deque *παρηγορεῖν* consule Spanh. ad Iul. imper. p. 148. et ad *alloquendi* significatum, de quo ibidem, refer nostrum in Prom. vs. 647. Recte tamen Schol. B. *παρηγόρουν* exponente *παρέπειθον, ἠπάτων* μ. Unde et in Hesychio pro: *παρηγοναῖς* —— *ἀπάταις* leg. conlicio *παρηγορίαις.*

258 ||Vs. 104. *Κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος*
Αἴσιον ἀνδρῶν
Ἐκτελέων ——.

Duos priores versus Euripides apud Aristoph. in Ran. vs. 1308. hinc refert, non alio discrimine, nisi quod pro *ὅδιον* ibi *ὅσιον*. Confer sis comici Schol. deque verbo *ὅδιον* Spanh. ad vs. 925. De *αἴσιον* eundem ad Callim. h. Pallad. vs. 123. p. 627. Interpres *ἐκτελέων praefectorum* male pro *perfectorum.* Hesiod. *Ἔργ.* vs 466. *ἐκτελὴς ἀκτή.* Eurip. Ion vs. 780. *ἤδη πεφυκὼς ἐκτελὴς νεανίας.* Noster in Pers. vs. 218. *αἰτοῦ τάδ' ἀγαθὰ ἐκτελῆ γενέσθαι σοι.* Idem nonnunquam valet *ἐντελής*, Soph. Trach. vs. 773. *ταυροκτονεῖ δώδεκ' ἐντελεῖς βοῦς.* infra Choeph. vs. 248. *γέννα ἐντελής.* Aelian. de Anim. lib. I. c. 46. de dentricibus *οἱ μὲν νεώτεροι κατ' ἴλας νήχονται, οἱ δὲ ἐντελέστεροι πάλιν κοινῇ.* Et ut in loco, quo de agimus, *ἄνδρες ἐκτελεῖς*, sic citantibus lexicis *ἐντελεῖς* apud Synesium, cui iungo Polyaen. lib. VIII. c. 39. *ἧκε Χιόριξ, καὶ σὺν αὐτῷ πάντες ὅσοι Γαλατῶν ἐντελεῖς ἄνδρες καὶ γυναῖκες.* Est ubi *ἐντελής* notat *ἄρχοντα.* Suidas: *ἐντελεῖς, ἄρχοντας* i. e. *οἱ ἐν τέλει*, ut *ἐγγενής* idem, quod *ὁ ἐν γένει*, aliaque istius generis plura. Mox metri ergo leg. *καταπνείει.*

Vs. 119. *Παμπρέποις ἐν ἕδραισι.* Laboranti metro succurretur, ubi corrigere voles, et facias oportet, quia editae
259 nulla potest habe||ri ratio, *παμπρέπτοις*, quomodo *εὔπρεπτον* in Suppl. vs. 730. et *πρεπτοὶ ἀγῶνες* in Eumen. vs. 917. Triga hac vocum caret Steph. Thes. Vs. 109. cum seq. insertum invenies Aristoph. Ran. vs. 1317. Vs. 117. citat Thom. Mag. v. *ἴκταρ* [p. 471]. Vs. 115. illam intelligi aquilae speciem, quae *πύγαργος* audit, satis apertum, et monuit Schol., cui iunge Potter. ad Lycophr. vs. 91.

Vs. 120. *Βοσκόμενοι λαγίναν*
Ἐρικύμονα φέρβοντο γένναν.

rneb. ἐριxύματα φέρματα lectione haud quaquam sper-ada; idem quippe verbi iterum habetur in Suppl. vs. 698. ποτελεῖν Ζεὺς ἐπιxραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ. Schol. ex-ait ibi γέννημα; hinc discimus veteres flexisse φέρω, φε-, πέφερxα etc. Sic autem scriptum ab auctore prodiisse uspicemur, βλαβέντα, quod succedit, habebit, quo ge-s referat, nec erit σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, quod vult hol., quem interim inde manifestum fit legisse quoque βοντο. Tum sive ἐριxύμονα, sive ἐριxύματα praetuleris, tribus vocabulis te scias locupletiorem reddere posse . L. Thes.

Vs. 123. Τὸ δ' εὖ νιxάτω. Bene ominandi formula, sic 225. Εὖ γὰρ εἴη. Aristid. Tom. I. p. 30. νιxώη δὲ τὰ βελ-. Eurip. Androm. vs. 750. θεοὶ διδοῖεν εὖ. ut Iphig. Aul. 389. θεοῦ || σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ. et Soph. Oed. Tyr. 260 1101. τύχῃ εὖ διδοῦσα. infra iterum vs. 225. τὸ δ' εὖ xρα-ίη μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν.

Cap. III.

Vs. 125. — ἰδὼν δύο
λήμασι δισσοὺς
Ἀτρείδας —.

ale sollicitat Cant. corrigens δισσοῖς. Adiunctum, quod aerit τῷ λήμασι, est δύο. Thuc. lib. VIII. c. 87. extr. δύο ιήρεσι, aliique plures. Vid. Thom. Mag. Sic δισσοὶ Ἀτρεῖ-αι, non δύο, ut noster, Soph. in Aiac. vs. 57. et 974. Eu-p. Hec. vs. 510. et Orest. 819. itemque διπλοῖ, Soph. di-ae fabulae vs. 998. ut *gemini Atridae* Virgilio. διxρατεῖς vo-t vs. 252. et δισάρχας vs. 390. Vs. 133. editio Turneb. le-it δημοπληθῆ. Vs. 134. cum Schol. οἶον. Vs. 139. l. πτα-ἴσιν. In Schol. || ad vs. 137. lin. 2. lego διὰ τὸ τὸν xύοντα 261 γὼν ἀποxτεῖναι. sic defectus cadet suspicio, quam movet . Steph.

Vs. 145. Δρόσοισιν ἀέπτοισι μαλερῶν ὄντων. Turn. orrupte ἀέλπτοις. Stanl. putat Etymologum V. ἕρσαι [p. 377, D.] pro ὄντων legisse λεόντων, eidemque suffragatur per όσους ἀέπτους intelligenti *catulos leonis*, non *avium pullos*, rout Casaubonus. Prius haud sequitur ex verbis Etymo-gi, quia τὸ θηρῶν ita potuit explicare, quomodo et facit ustath. ad Il. Γ. p. 288, 36. [381, 18.] Αἰσχύλος ὀβρίxαλά ησι τοὺς λεοντιδεῖς. Sed de leonibus non solis ut cogite-us suadere videtur illud πάντων τ' ἀγρονόμων. Itaque et asaubono accesserim, quod illico quadrupedum fit men-o, ut manifesto distinguendum adpareat. Ceterum recte el sic Schol. μαλερῶν potuit explanare per φθαρτιxῶν, uando aquilae non minus inter volucres sunt φθαρτιxαί,

quam inter feras leones; qui si φθαρτῶν explicuisset, conveniret cum Hesychii interpretamento, quo μαλερὸν illustratur per ἀσθενές. Macula, quae Schol. deturpat, ut ei conveniat, post Stanl. docet Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 974, quem ibi vide pluribus de verbo δρόσος, deque voce ξύμβολα ad Callim. h. Pallad. vs. 123. p. 625.

Vs. 161. *Μνάμων μῆνις.* Ut μνήμων Ἐρινύς Soph. in Aiac. vs. 1410. et Virgil. *memor ira;* aliter Meurs. ad Ly-
262 cophr. vs. 241. fal||sus haud dubie, nisi ipsi fallimur. Mox Turn. edidit ὁμόφρων ὢν et vs. 173. pro πλὴν Διός, πλὴν Δία structurae varietate nihil edita deteriore: at quo pacto in Ioseph. A. I. lib. XII. cap. ult. §. 1. τὴν παρεμβολὴν καταλιπόντες ἔφυγον πάντες πλὴν ὀκτακοσίους subsistat casus quartus, ratio me fugit. Locus Euripidis, quem citat Schol., legitur in Hippol. vs. 1103. De ὀδίοις avibus vid. Spanh. ad comici Ran. vs. 925. et Callim. h. Pallad. vs. 123. p. 625., deque loquendi formula ὅστις ποτ' ἐστίν ad h. Dian. vs. 25. et hic Stanl.

Vs. 178. *Οὐδέν τι λέξαι πρὶν ὤν.* Turn. οὐδὲν λέξαι πρὶν ἄν. f. οὐ δὲ λέξαι τι πρὶν ὄν. Hoc modo ut intelligatur: οὐδ' ἔχω λέξαι οὐδέν τι πρὶν ὄν, οὐδ' ὅστις πάροιθεν τοῦ Διὸς ἦν μέγας βρύων παμμάχῳ θράσει· ὃς γὰρ ἔπειτα ἔφυ τυχὼν τριακτῆρος οἴχεται. vel ὃς γὰρ ἔπειτα ἔφυ βρύων π. θ. τυχὼν τρ. οἴχεται ad Typhonem ut referatur, quo vult Schol. ad vs. 179. in quo scribendum ἀποτριαζόντων iam vidit Spanh. ad Iul. imperat. p. 262. quem et vid. de verbo βρύειν ad Aristoph. Nub. vs. 46.

Vs. 181. *Ζῆνα δέ τις προφρόνως*
Ἐπινίκια κλάζων
Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

Rectius ad metrum legetur προφρονέως. et mox vs. 184. finito in ὀδῶσαν —— in antistrophe ex editione Turn.
263 Ἀχαϊκόν. Tum τὶς valet πᾶς || τις. τυγχάνειν φρενῶν dixit quoque Soph. in Electr. vs. 997. Vox μάθος, quam ad Grotium auctorem referunt, et pro coniectura adfert Cant., lectio est editionis Turn.

Vs. 187. *Στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας*
Μνησιπήμων πόνος·
—— —— ——
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως.

Modo dicta editio πρὸς exhibet, non πρὸ, nec distinctionem posita post χάρις praebet βίαιος, quae non dubie vera est lectio, unde omne pendet acumen; πρὸς quoque non spreverim; quod itidem cum casu secundo notat *ante, prope.* Utramque lectionis diversitatem iterum existimari video profectam ex Grotii correctione. Vocula δέ hic, ut vs. 179.

valet γάρ. et saepe alibi, ut *autem* in Petron. c. 48. ubi vid.
Scheffer. Mox vs. 197. iterum Turn. excudit Ἀχαιϊκὸς,
quomodo et corrigendum putem in Eurip. Hec. vs. 610. et
521. sic in Electr. vs. 1285. Ἀχαιῒς γῆ.

Vs. 198. Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις.

Petron. c. 102. *si tranquillitas tenuerit aut adversa tempestas.*
Praecedit ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ i. e. omnem absumente commea-
tum, omnia || evacuante vasa. Vox κεναγγία frequens Hip- 264
pocr. vid. Foes. Oecon. et Steph. Thes.

Vs. 201. Νήστιδες. Auctor Etymol. Magni [605, 22.]
νῆστις κλίνεται νήστιος, quod verum de masculino ὁ νῆστις,
sed νῆστις ἡ flectitur νήστιδος, ut hic sic infra vs. 1630. Se-
quitur παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι τρίβῳ κατέξαινον. in quibus
primo venit notandum παλιμμήκης pro παμμήκης, quam po-
testatem exserit interdum in compositis πάλιν. Hesychius
post v. παλινσαγής, παλίσκιος, σύσκιος, σκοτεινὸς, ζοφώδης·
τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ ——. Unde nonnihil
roboris accipere posset codd. quorundam lectio, quam et
secutae versiones, sensum licet non adsecutae, in Marc.
c. VIII. vs. 1. ubi pro παμπόλλου ὄχλου ὄντος, praebent πάλιν
πολλοῦ, ut scriptum forte fuerit παλιμπόλλου, modo non
frustra iste verbi usus extra poëtas quaeratur; praeterea
hic loci παλιμμήκη quidem pro παμμήκη accipere licet, sed
ita, ut τὸ πάλιν nativam exerceat virtutem τοῦ ὀπίσω, et
phrasis integra παλιμμήκη χρόνον τρίβῳ τιθέναι habeat
nonnihil commune cum nostra *agter uit setten.* Stru-
ctura est, qualis in hoc Xenoph. Ephesii lib. III. p. 68.
ἔλεγεν ἔτι τὸν χρόνον ἐνιαυτῷ τίθεσθαι. Sequitur hinc κατέ-
ξαινον ἄνθος Ἀργείων i. e. *atterebant*, ut Eurip. in Troad.
vs. 509. δακρύοις καταξαίνεσθαι. Add. Lycophr. vs. 173. et
300. ibique Potter. Tum vs. 210. χθόνα βάκτροις ἐπικροῦ-
σαι. unde videant acutiores an quid luminis peti possit He-
sychii || glossae, in qua ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας. Ultimo 265
loco monemus, quam correctionem Stanl. ex Henr. Iacob
emendationibus producit, pro πείθεσθαι corrigentis πιθέ-
σθαι, eam esse ipsissimam editionis Turneb. scripturam.

Vs. 220. —— —— τί τῶνδ' ἄνευ
κακῶν; τί; πῶς λιπόναυς τε γένωμαι.

Exsuperat posterior versus alterum in strophe, cui re-
spondere debebat; ad quem si foret accommodandus, re-
cidatur oportet κακῶν τί, et ex Turneb. corrigatur λιπόναυς.
Sic autem illic quia syllaba deficiet, legi poterit χείματος
ἄλλο τι μῆχαρ, addita vocula τὶ, quam haud respuit sensus.
κακῶν τί a quopiam supplementi loco adscriptum τῷ τί τῶνδ'
ἄνευ; in ipsum contextum immigrasse fingere licebit; sed

in quo aeque fortasse recte et commode suppleatur *ἐστὶ γε-
νέσθαι*: sic inquam metro fortasse melius consulatur; ve-
rum adsentior viro docto in Misc. Obs. Vol. II. Tom. II.
p. 169. edicenti, ita qui tractent poëtas, fallacissima ince-
dere via; in Aeschylo certe ubique stropharum antistro-
pharumque metrum invicem adaptare qui vellet, tot fue-
rint addenda delenda, immutanda, ut quid ab poëta pro-
fectum, quid adsutum, difficile futurum sit discrimen.
266 Ceterum ut hic *λειπόναυν γίγνεσθαι*, sic || in Lucian. Contempl.
p. 821. [c. 1. vol. I, p. 487.] *αἰτησάμενος μίαν ἡμέραν λειπό-
νεως γενέσθαι.* et in Cataplo p. 429. [c. 3. vol. I, p. 623.] *ὀλίγου
δεῖν λειπόνεως ὑμῖν τήμερον ἐγενόμην* i. e. *λειποτάκτης*: vid.
Suid. v. *περίνεως*.

Vs. 222. *Παυσανέμου γὰρ θυσίας*
Παρθενίου θ᾽ αἵματος ὀργᾷ
Περιόργως ἐπιθυμεῖν
Θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

In edita qui acquiescere volet, ei hic fuerit instituendus
structurae ordo, *θέμις γὰρ τῇ ὀργῇ* (*τῆς θεοῦ*, de qua modo
vs. 210.) *περ. ἐπ. θ. αἱμ. τε π.* et per *τὸ ὀργᾷ* vel fuerint in-
telligendi *mores ὁ τρόπος*, et *vitae institutum* deae, quae et
ipsa virgo, vel *ira*. Posterius cui placebit positum erit
ὀργᾷ abstracte pro *τῇ ὀργιζομένῃ*. Illo modo accepti sen-
tentia loci fuerit, *θέμις γὰρ* i. e. *πρέπον καὶ ἁρμόζον ἐστὶ τῷ
τῆς θεοῦ τρόπῳ, ἅτε καὶ αὐτῆς παρθένου, ἐπιθυμεῖν* ——; *irae*
notionem qui praeferet, talis existet in Agamemnonis per-
sona, sub qua hic loquitur chorus: *ut ut factu perpessuque
grave, filiam me tradere in victimam, video tamen deae satis
faciendum cupiditati, quam aequum est id a me exigere, quippe
offensa a me et laesa, et id propter mihi irata*, vel priori vo-
cis significatione obtinente, *quippe eius modi sacrificium mo-
ribus eius et vitae instituto convenit*; atque hoc crediderim
267 velle Schol. per illud || *τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾷ ὁ μάντις*, quod
nisi et ipsum accommodatum intelligas Agamemnoni, non
video quem sensum fundat. Pro verbo si quis habeat *ὀργᾷ*,
loquendi ratio *ὀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν* forte defendi posset
ex illa *φησὶ φᾶναι*, de qua nonnihil ad Pers. vs. 100. Sin
corrigatur *περιόργως ἐπιθυμεῖ Ἄρτεμις*, illius declarandi ergo
additum fingere licebit; hoc magis, quoniam et Hesychius
ὀργᾷ exponit *ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ*. His quae opponi possint
non ignoro: nolui tamen praetermittere, ut alia via proce-
dant, quibus proposita ab Arnaudtio emendatio, quam ego
amplector, displicuerit; sic *ἁγνὰ Ἄρτεμις* praeter locum
adductum, in Suppl. vs. 1038. Illa *εὖ γὰρ εἴη* concedentis
acquiescentisque est, ut adparet ex eo, quod subditur
ἐπεὶ δὲ ——.

Vs. 227. Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
Φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
Ἄναγνον, ἀνίερον,
Τόθεν τὸ παντότολμον
Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.

Nec hic locus inter facillima. Arnaudtius valde probabili coniectura legit μὲν ἔγνω: sequitur enim ἔτλα δ' οὖν, quae voculae legitime ad se mutuo referuntur. Heliod. lib. VIII. p. 378. μόλις μὲν, ἐπείθετο δ' οὖν ὅμως. Herodot. lib. IV. c. 5. ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ' οὖν. Ioseph. A. I. lib. XVIII. c. 9, 6. ἄκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος, συνάγει γ' οὖν στρατόν. lib. XIX. c. 5, 18. οἱ μὲν Γερμανοὶ εἰ καὶ μόλις, ἀλλ' οὖν ἐπαύσαντο λύσσης. et B. I. lib. VI. c. 8, 2. βραδέως μὲν, ἀλλ' οὖν κατανεύει σωτηρίαν αὐτοῖς. Neque aliter videtur legisse Schol. ut bene monet idem; nisi extrinsecus is adsumserit μέν, quod poëta reliquerit subaudiendum. Hoc qui suspicari volet, leget is fortasse, φρονεῖν βροτοῖς, μετέγνω. atque hunc in modum verba ordinabit: ἐπεὶ δὲ ἔδυ τὸ τῆς ἀ. λ. πνέων φ. τρ. δ. ἄ. ἀνίερόν τε, ὅθεν τὸ πάντολμον φρονεῖν τοῖς βροτοῖς (θρασύνει γὰρ π. αἰχ. ταλ. πρωτοπήμων) μετέγνω (μὲν) ἔτλα δ' οὖν. Sic μετέγνω quasi illustrabit tropicum illud πνέων τροπαίαν φρενός. Utrum autem cunque elegerit quispiam, βροτοῖς certe mutari in βροτούς nil fuerit opus, modo φρονεῖν, ut fecimus, sumatur ἀντὶ τοῦ φρόνημα. ἀνίερόν θ' ὅθεν pro τόθεν habet Turneb., in reliquis nil novat, nisi πάντολμον. Sensus, obtinente vulgata lectione, huc redundabit: *postquam autem necessitatem sibi vidit impositam, spirans mentis ventum contrarium,—— quod qui facere non dubitant, quidvis illi audere non erubuerint (audaces enim facit insania ——) poenituit eum quidem consilii adsensusque; nihilominus, ita quamvis reluctans, sustinuit mactare filiam.* Euripidis loca huc quae respiciunt plura sunt, quam quae transscribere liceat. Vid. ad vs. 214. et seqq. Iphig. || Aul. vs. 1257. seqq. et 1519. cum quibusdam 269
aliis. Ad verba vs. 200. seqq. Iphig. Taur. vs. 20. seqq. Vs. 225. et 226. Iphig. Aulid. vs. 353—370. et 388. seqq. nec non vs. 440—445. Videbitur cui Horatius suos hinc hortos fecisse irriguos, atque ex illo πνέειν φρενὸς τροπαίαν procudisse *retrorsum dare vela, atque iterare cursus relictos* lib. I. Od. 34. [v. 3.], e reliquis *audax omnia perpeti gens humana ruit per vetitum nefas*, quod habetur Od. III. [I, 3.] vs. 25., tum illud vs. 37. *nil mortalibus arduum coelum ipsum petimus stultitia*: ita, inquam, qui statuet, ἐγγὺς ἐκεῖνος τῶν ἐμῶν κάμψεται φρενῶν. Νηρέως ἀγάλματα dixit Euripides [Iphig. T. 273.] eodem quo noster sensu vs. 216. δόμων ἄγαλμα. Pro γυναικοποίνων πολέμων vs. 234.

Turneb. edidit casu tertio *γυναικοποίνῳ πολέμῳ*, quod perinde erit, tanquam scriptum esset *εἰς τὸ ἀρήγειν πολέμῳ* —.

Vs. 237. *Παρ᾽ οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον*
Ἔθεντο — —.

Per tmesin dictum vult Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 1443.
iuxta cum illo in Eumen. vs. 850. *παρ᾽ οὐδὲν ἦραν*, pro *παρέθεντο, παρῆραν*. vereor ut aliis persuadeat; mihi quidem
οὐ πιστὰ λέγει, qui Suidae adsentior *παρ᾽ οὐδέν* exponenti
separatim *εἰς οὐδὲν πλέον*, subiecto anonymi exemplo, in
270 quo parili ratione *παρ᾽ οὐ||δὲν τίθεσθαι*. Soph. Antig. vs. 35.
παρ᾽ οὐδὲν ἄγειν πρᾶγμα. noster Eumen. vs. 213. *παρ᾽ οὐδὲν ἠρκέσω*. Plura dabit Steph. Thes. Tom. III. p. 45. c. et ne quid suspicionis de tmesi in cuiusquam animo relinquatur, eam, qui eam ni fallor extirpabit, Soph. in dictae fabulae vs. 472. [466. Br.] *παρ᾽ οὐδὲν ἄλγος*, pro *οὐδεμία λύπη* interprete Schol. In strophes antistrophesque metro per singulos versus invicem conciliando operam ponat qui volet, nos otio nostro non abutemur.

Vs. 241. *Πέπλοισι περιπετῆ*. Eadem structurae est ratio, quae *τοῦ φασγάνῳ περιπτυχής* in Soph. Aiace vs. 928. [899.] eorumque de quibus ad superioris fabulae vs. 860. egimus. Nisi *περί* ibi malis accipere, ut in illo Thucydidis, quod citat Steph. in Thes. *περὶ τοῖς δορατίοις ἐφθείροντο*. Oppian. V. Hal. vs. 554.

— *περθομένης πόληος περὶ δυσμενέεσσι.*

Pind. Isthm. Od. IV. vs. 60. [III, 54.] *ταμὼν περὶ φασγάνῳ*. Luc. Rhet. Praecept. p. 440. [§. 3. vol. III, p. 4.] *πολλὰ τραύματα λαμβάνοντας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις*. De illorum constructione monemus, ad sensum nil interesse, sive quis loquatur ut Aeschylus, sive dicat *πέπλους τινὶ περιπετεῖς*. Testis est Soph. dictae fab. vs. 932. [906.] ubi *ἔγχος οἱ περιπετές*; idem foret, si legeres *περιπετὴς ἔγχει* *). Ut *περιπτυχῆ νιν φάρει καλύψω*, pro *περιπτυχεῖ* ibid. vs. 941. et *ἀμφιθεὶς πέπλους κεφαλῇ*, pro *πέπλοις κεφαλήν* apud Eurip. in Hec. vs. 432. Add.
271 Foes. || Oecon. Hippocrat. in v. *περιθεῖναι*. Huius modi vero structurarum diversitatem quanti intersit attendisse, docebunt, quae scripsi ad Hesych. v. *κατεστόρισε*, et ad nostri Prom. vs. 710. Hesych.: *περιπετεῖς, περιερχόμενοι, ἐναντίοι* —; an *περιεχόμενοι*? verum nil mutem temere. Posteriori sensu habes in Eurip. Androm. vs. 982. *περιπετεῖς*

---

*) Quo de loco Sophoclis agens Gourmontius *Hist. de l'Acad. Roy. des Inscr. et belles Lettr.* Tom. IV. p. 324. *περιπετές* deducit a *πέτομαι*, non *πίπτω*, eoque sisti putat hastae agitationem terrae defixae, quod ego tam subtile non adsequor. [*ADD.* p. 658.]

ἔχεις τύχας, praepositione vim exercente, quam in περιτρέπειν, cum notat *evertere*, aliisque: ad priorem significationem praeter iam producta refer hoc Soph. in Antig. vs. 1237. ἀμφὶ μέσην περιπετῆ προσκείμενον. Sequitur στόμα καλλιπρῴρον, ut βλάστημα καλλίπρῳρον in Theb. vs. 539. de navi adhibuit Eurip. Med. vs. 1335. unde citat Eustath. ad Il. *B*. p. 234, 47. [310, 28.] Add. Potter. ad Lycophr. vs. 23. Tum ut στόματος κατασχεῖν φυλακάν, sic Ps. XXXVIII. com. 1. ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν. et supra in Pers. vs. 593. γλῶσσα βροτοῖς ἐν φυλακαῖς. In verbis Schol. ad vs. 240. legerim αὐτήν. Sequitur κρόκου βαφαί de sanguine: vid. Spanh. ad Callim. h. Apoll. vs. 83. p. 102.

Cap. IV. 279

Vs. 266. Ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος

Sic Venus apud Eurip. in Hippol. vs. 5.

τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη.

Deinde ut vs. 271. οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος, ita in Prom. vs. 629. φθόνος μὲν οὐδείς, nempe γεγωνίσκειν, quod antecessit. Alias οὐ νέμεσις eundem praebet usum, ut in Liban. Tom. I. p. 358. et passim. Vid. Spanh. ad Callim. h. Apoll. vs. 107. pro quo οὐ νεμεσῶμεν Aristid. Tom. II. p. 222. φθόνησις οὐ γενήσεται Soph. Trach. vs. 1229. [1214.] Ovid. *nec invideo*.

Vs. 280. Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

||Interpres *quodnam*, non recte pro *aliquod*; nam respondet Clytaemnestra ἔστιν, leg. ergo τί. Pro ἔστιν· τί δ' οὐχί; Turnebus edidit ἐστὶ τάδ' οὐχὶ ——. Praecedit ὄμμα κατηγορεῖ σου εὖ φρονοῦντος i. e. *indicat*, *ostendit*, *declarat*. Lys. orat. pro Eratosth. p. 87. med. [p. 23. Rsk.] τότε ἤδη —— κατηγόρει· πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῇ προσίοι, ἔπειτα .——; atque ita κατήγορος *index*, διδάσκαλος supra Sept. Theb. vs. 544. Add. Bud. Comment. p. 574. De regimine observes secus ac visum grammaticis genitivum hic iunctum videri significatione, qua vidimus. Schol. Soph. ad Aiac. vs. 932. κατηγορεῖν τὸ παριστᾶν καὶ δεικνύειν μετὰ αἰτιατικῆς μόνον λέγεται. et sic Suidas. Thomas Mag. dicit bono sensu ubi adhibeatur τὴν κατά vim exercere τῆς ἐπάνω; imo vero τῆς περί *de*. Glossae Vet. κατά, *per*, *secundum*, *de*. Soph. in Aiac. vs. 303. λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ. Aristid. Tom. III. p. 467. ταῦτα πάντα —— εὐφημίας μεστὰ καὶ κατὰ τοῦ δήμου, καὶ κατὰ τῶν προεστηκότων. p. 490. κατά σου πιστεύσομεν. Tom. II. p. 221. καθ' ὑμῶν ἐλπίζων πάρεστιν. Tom. I. p. 49. τὰ κατὰ τοῦ Ὀδυσσέως λεγόμενα. et p. 465. εἰ δὴ τοῦτό γε πιστευτέον κατ' ἐκείνου Nec non Themist. orat. XXI. p. 244. a. ἰδοὺ γὰρ ὑμῖν διαβ-

ῥήδην αὐτὸς ἐγὼ λέγω κατ' ἐμαυτοῦ. et apostolus I. ad Corinth. c. XV. vs. 15. ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ. ubi vid. Raphel. ex Xenophonte. Unde, ut hoc quoque addam, cadit eiusdem Thomae scitum in v. κατηγοροῦμαι, τὴν κατὰ
274 ἐπὶ κα||λοῦ (sic leg.) positam aliquid requirere quo id patescat. Praeterea notes ad verbum pene legi apud Triclinium ad d. l. Soph., quae de κατηγορῶ scribit. Ceterum prorsus ut in exemplis allatis ad Sept. Theb. vs. 511. hanc praepositionem regere vidimus accusandi casum in significatione *adversus*, *contra*, sic occurrit quoque in Palaeph. c. VI. ἀνέστησαν δὲ κατὰ Κάδμον καὶ οἱ παῖδες τοῦ δράκοντος. Nec inobservatum praetermittere possum verba indidem composita non secundum modo et quartum, sed et tertium regere casum. Eurip. Phoeniss. vs. 355. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε δώμασι. Herodotus lib. III. c. 155. δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσῃσι καταγελᾶν. Quod γελᾶν ἔν τινι dixit Soph. in Antig. vs. 557. ubi conf. Schol. cum tertio casu sine praepositione Eurip. Iph. Taur. vs. 276. γελᾶν εὐχαῖς, plane nimirum ut nos dicimus *met jets lachen*. Add. Bacch. vs. 840. *) Sophocles cum genitivo, pro καταγελᾶν in Philoct. vs. 1139. [1122.] πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος γελᾷ μου, modo non scripsit μοι. Tum ut vs. 278. lacrymas provocare legimus gaudium, ita apud Petron. c. 89.

> mentisque pavidae gaudium lacrymas habet,
> quas metus abegit ——.

Cui geminus plane Apuleii locus VIII. Met. p. 157. edit. Pric. *quas in primo moerore lacrymas non habebat iam sciIi-*
275 *cet crescente || gaudio reddere.* Adde V. p. 93. hic ad Aeschylum, et ad Petronium notas.

Vs. 283. *Βριζούσης φρενός.* Infra Eumen. vs. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Add. Spanh. ad Callim. h. Del. vs. 316. Hesychius: βρίζει, ἐσθίει, πιέζει, κύει, καθεύδει. ad quarum explicationum ordine alteram referre possis hoc Dion. Prus. Serm. XXXV. p. 434. καρποὺς ξύλων βρίζοντας. vertit interpres *decerpere*. Versu proximo Turn. dedit εὔπτερος. Hesych.: ἄπτερος, ut Schol. expl. ἰσόπτερος, ταχὺς, αἰφνίδιος, et sic in Lycophr. vs. 627. ἀπτέρως.

Vs. 286. *Ποῖον χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;*

ποῖον χρόνου i. e. πόσον χρόνον, *quamdiu est*? Eurip. Helen. vs. 110. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; Eustathius producto nescio cuius ποίᾳ ὥρᾳ pro πόσῃ, ἀκυρολογίαν esse dicit, unde eo delabebatur H. Steph. ut ex vulgari illius seculi sermone petitum existimaret: contrarium hinc iam constat, simulque ex Eurip. Iphig. Aul. vs. 815. ποῖον χρό-

---

*) Aristoph. Equit. vs. 693. et Nub. 560. [*ADD.* p. 658.]

νον ἔτ᾽ ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον; Coniunctiva *καί*
vel hic posita, ut in Lucian. Tom. I. p. 141. *ποῦ δὲ καὶ ἔστι.*
et p. 223. [dial. mort. III. vol. I, p. 340.] *οὐκ οἶδα ὅτι καὶ*
λέγεις, quanquam hic poterit accipi pro *vel*, ut saepe*); aut
quod praeferam vicem obit *τῆς ὅτε, ἐξ οὗ*, prout frequens
inprimis scriptoribus sacris, unde et || in Hebraismis depu- 276
tatum, sed quem exemplis e Polybio et Herodoto deprom-
tis perite explodit Raphel. ad Matth. c. XXVI. comm. 45.
Marci c. XV, 25. et Iac. c. I. vs. 11. sic *et* pro *tunc* posuisse
videtur Petron. c. 47. extr. Praecedit *παιδὸς νέας ὣς κάρτ᾽*
ἐμωμήσω φρένας. ubi *μωμᾶσθαι* adfine quid videtur notare
τῷ ἀμώμητος apud Hesych.: *οὐκ ἀμώμητος, οὐχ ὑγιής.* Se-
quitur *τίς τόδ᾽ ἐξίκοιτ᾽ ἂν ἀγγέλων τάχος,* pro *τίς ἄγγελος οὕτω*
ταχὺς, ὥστε ἐξικέσθαι. Posset tamen, quod bene monet
Stanl. legi quoque *ἀγγέλλων*, vel etiám *ἀγγελῶν*.

Vs. 294. *Ὑπὲρ Ἕλης τε πόντον ὥστε νωτίσαι*
Ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πεύκη, —— —— ——.

Si quod docet Is. Vossius ex Hellesponto, et inprimis ex
Ida facilis erat conspectus montis Atho, ad quid opus erat
intermedia in Lemno speculatorem collocari, qui speculae
in dicto monte constitutae signum daret? sed hoc quicquid
est, licentia hic usum videmus poëtam in *τῷ Ἕλης πόντον*
pro *Ἕλλης*, quam non recordor alibi observasse; modo non
praeferri debeat editionis Turn. lectio, in qua *ὑπερτελής τε.*
Hesych.: *ὑπερτελής, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη.* Perinde
nempe quasi hunc ipsum locum exponeret. Eurip. Ion.
||vs. 1549. *τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκ-* 277
φαίνει θεῶν; et tropice Soph. Trach. vs. 36. *ἄθλων τῶνδ᾽*
ὑπερτελὴς ἔφυ i. e. *ὑπὲρ τὸ τέλος* —— *ἐστὶν, ἐγκρατὴς καὶ ὑπερ-*
άνω, ut inter alia explanant ibi grammatici veteres, quo-
rum adeo, ut Hesychii quoque ex mente etymon fuerit re-
petendum ex *ὑπερτελέσαι,* quod sensu cognato occurrit in-
fra vs. 367. alioqui non minus recte deduceretur ab *ὑπερτέλ-*
λειν. *νωτίσαι*, quod Schol. exponit *ὑπερβῆναι,* proprie va-
let *τὰ νῶτα περισκεπάσαι*, Hesychio interprete, ad cuius v.
ἐνώτισε vid. quae scripta sunt. Hanc autem sequendo si-
gnificationem fuerit *τὰ νῶτα τῆς θαλάσσης σκεπάσαι*, quod
faciebat nempe refulgens ignis splendor. Nisi tamen quis
maluerit ea sumere potestate, qua habetur in Soph. Oed.
Tyr. vs. 202. [193.] ubi Schol. illustrant per *ἀπελάσαι,* et facere
παλινόρμητον γενέσθαι τὰ νῶτα. itemque Eurip. in Androm.
vs. 1141. *πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.* Conf. iterum Hesychius in

---

*) Vel quod existimat H. Steph. in lib. de Dial. p. 35. abundat.
[*ADD.* p. 658.]

v. νωτίζειν et νωτίσαι. Ad verborum structuram quod attinet, sequendo lectionem Cant. edit. et Stanl. ὥστε νωτίσαι ἰσχὺς πεύκη dictum erit, ut in Aristid. Tom. I. p. 537. Ἕβρος μὲν ἄρτι κεκομμένος, ὥστε εἶναι πλοίοις διαβατός, primus pro quarto casu. Vid. Indic. in Aeliani V. H. voce. *infinitivus.* At alteram qui praetulerit cum Turnebo distinguet ante πόντον et ἰσχύς. Vox πεύκη posita adiective pro πευκίνη.
278 Schol. ἰσχὺν exponit μεγίστην || i. e. *magnam multamque* et sic Lat. *vis;* vid. Stanl. ad Pers. vs. 12. *) eundem praestat usum δύναμις infra vs. 788. Ultimo loco verbum venit notandum πορευτοῦ (attice pro πορευτῆς, ut στυγητός in Prom. vs. 594. πλαγκτός infra vs. 291. θνητός in Eurip. Iph. Aulid. vs. 901. ἀμβατός Hesiod. Ἔργ. vs. 681. φορητός in Luc. Tom. I. p. 929. ἀνασχετός apud Alciphr. lib. III. ep. 70.) quod hic praeter naturam suam activam sortitur notionem, ut πορεύσιμος apud Themist. orat. X. p. 137. a. κόλπος οὔτε ναυσὶν ὢν πλωτὸς, οὔτε βατὸς πορευσίμοις. Passive, quae propria et nativa eius est virtus, posuit Eurip. in Electr. vs. 1046. ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον. et sic Xenoph. VII. *K. Π.* p. 113. bis [VII, 5, 16. 19.], iterumque Themist. orat. VI. p. 83. c. Hinc si coniectura fieri debeat, idem videtur obtinere in πτώσιμος, quod notare poterit et eum, qui alteri cadendi est causa, et *cadivum:* quibus vestigiis progressi eccur non suspicabimur potius Horat. lib. III. Od. 4. vs. 44. Graecorum imitatione scripsisse *caducum fulmen* non pro *debili,* sed *cadere faciente,* vel *ruente,* (sic *fulmine ruere* Iuv. Sat. VIII. vs. 93. licet intransitive) quam cum viro eximio audacissimam coniecturam omnium codicum fide stabilitae lectioni surrogemus. Nequis obvertat τοῦ *cadere* et πεσεῖν indolem; cum et θανάσιμος notet non modo absolute, sed et || active, vid. infra ad vs. 1285. et sic alia
279 forte plura, quae nunc non suggerit memoria. De voce λέπας vid. Spanh. ad comici Plut. vs. 1097. Mox Turn. pro ἀφρασμόνως habet ἀφράσμων ὡς, et vs. 305. Ὠρωποῦ. De lectionis varietate πανόν et φανόν praeter Stanl. notas adi Valckenarium ad Ammonium [p. 90.].

Cap. V.

Vs. 304. Σθένουσα λαμπάς. Simile quid adfert Schol. Soph. ad Oed. Colon. vs. 1102. [1049 Br.] nempe λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσιν λαμπάδων σθένει. Deinde ut hic loci μαυρουμένου pro

*) Liban. Tom. II. p. 118. d. ἐχαλκεύετο δὲ ὅπλων ἰσχύς. [ADD. p. 658.]

ἀμαυρουμένον, sic eadem aphaeresi, ne praecedente quidem vocali in Eum. vs. 360. Add. ex Hesiodo Stanl.

||Vs. 313. Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ 280
Πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν —— ——.

μέγαν i. e. οὕτω μέγαν, ὥστε καὶ ——. Turneb. excudit κάτοπρον, quae et aliorum codd. lectio; deinde eadem praebet οὐχ ὑπερβ. pro πρῶν' ὑπερβάλλειν, quam sequendo scripturam sententia foret, μέγαν μὲν πώγωνα, ἀλλ' ὡς μὴ ὑπερβ. ——. Tum ut hic habemus ἀστυγείτονας σκοπάς, sic πόλεις in Eurip. Hippol. vs. 1161.

Vs. 330. Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Ὄξος ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει
Διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις.
Καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.

Τῶν μέσων est πρέπειν, et varia significat, *esse*, *existere*, *conspici*. noster in Suppl. vs. 727. πρέπουσι μελαγχίμοις γυίοισι. In Choeph. vs. 22. πρέπει παρῆς φοινίοις ἀμυγμοῖς. vs. 16. πένθει. Add. ad vs. 10. Stanl. Infra vs. 441. πένθεια. vs. 1820. αἰ||μός. Conf. Sept. Theb. 396. in Pers. 239. et supra vs. 30. Hesychio πρέπον inter alia notat ὅμοιον, quomodo verbum adhibuit Eurip. in Alcest. vs. 1121. ubi Hercules Admeto βλέψον δ' ἐς αὐτὴν εἴτι σοι δοκεῖ πρέπειν γυναικί. Per βοὴν ἄμικτον quid intelligat aperit ipse vs. 332. seq. In verbis vs. 331. extrinsecus adsumenda vocula παραβολικὴ ὡς, et vs. 333. καὶ τῶν ἁλόντων —— valet οὕτω καὶ τ. ἁ. καὶ κρ. δ. φ. ἀ. ἐ. σ. δ. Sic ὁμοίως deficit in Soph. Electr. vs. 679. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω. addit vs. 918. καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι, quanquam citra eius additamentum sententia ibi constat, nec quidquam obscuritatis habet sermo; aliter se res habet heic loci, ubi sententiae in eo cardo vertitur, et omnis inde pendet intellectus, ut alibi; quod passim non animadversum viris etiam doctissimis fraudi fuit. οὐ φίλως idem quod ἀφίλως *parum amice*, quod occurrit infra vs. 814. Neque tamen quidquam detractum velim Stanl. coniecturae φίλω divinantis, eleganti et ad mentem loci aptissima correctione: ne tamen editam vel sic non praeferendam ducam, facit διχοστατεῖν, quod meliorem etiam in sensum accipi videtur posse, vid. Eumen. vs. 389. ubi Schol. simpliciter expl. ἀφωρισμένα. De voce ἄλειφα pro ἄλειφαρ et ἄλειφας vid. Eustath. ad Odyss. Z. p. 259, 40. [1560, 25.] κύτος pro *vase* extat iterum infra vs. 824. in Eurip. Cycl. 398. et Soph. || Electr. vs. 1247. *scuti* 282
κύτος habuimus supra Sept. Theb. vs. 501. κεφαλῆς in Plat.

Tim. p. 532. e. Add. p. 541. g. 544. g. et 546. f. nec non lexica. Denique ut vs. 328. dixerat ὡς λέγοις πάλιν, ita ferme Soph. Oed. Tyr. vs. 367. λέγ' αὖθις ὡς μᾶλλον μάθω. Eurip. Iph. Taur. vs. 256. ἐκεῖσ' ἐπάνελθε ——, τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω. et Hel. vs. 478. αὖθίς μοι φράσον. Vid. quae supra ad Pers. 333. Contrarium ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου in Eurip. Iph. Taur. vs. 546.

Vs. 335. —— —— φυταλμίων
Παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
Δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.

Sic haec distinguuntur. Stanl. post παῖδες iterum interpungit, legitque γέροντες. Putem nulla opus mutatione, sed iungenda φυταλμίων γερόντων i. e. γονέων. Ut φύτορες apud Hesychium et nostri Schol. ad Prom. vs. 233. itemque φυτουργός in Soph. Oed. Tyr. vs. 1496. [1482.] ἐλευθέρου δέρης attice pro ἐλευθέρας.

Vs. 344. Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες
Ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.

283 ||εὐδαίμονες malit Stanl.; mutari si quid foret opus legerem οἱ δυσδαίμονες. Sed omni correctione abstinendum duco: ὡς valet ὥστε, et sensus, *ita ut miseri dormituri nunc sint totam noctem liberati rore, nec ut prius custodias obeuntes. miseros* vocat respectu miseriarum, quas in longa obsidione pertulerant. Succedit εὐσεβοῦσι τοὺς θεούς, de quo usu et regimine transitivo iam quaedam notavi occasione loci Paullini in Misc. Obs. Vol. IX. Tom. III. p. 438. addo nunc Ioseph. A. I. lib. IX. c. 3, 2. et c. 4, 5. Heliod. lib. X. p. 518. διὰ καὶ ὑμᾶς ἀσεβεῖν δικαίως ἂν νομισθείη. et in voce passiva iterum Ioseph. A. I. lib. XVI. c. 10, 8. ἠσεβημένον τὸ σὸν ὄνομα μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν. et Parthen. Erotic. c. 18. δόξας ἀσεβεῖσθαι ὁ ὑψίκερων πείθει Μιλησίους πολεμεῖν. quod nullo sensu interpres convertit *impium quoddam admittere timens.* Debuisset *ratus nefarie secum actum*, aut simili modo. Monui ibidem pro εὐσεβεῖν separativis vocibus legi εὖ σέβειν, et sic Eurip. fragm. et Erechtheo vs. 8. [fr. 20, 8. M.] et Incert. Trag. vs. 366. [fr. 62, 2.] δυσσεβεῖν εἰς ἀδελφούς dixit Themist. orat. VI. p. 72. d. plura, ne celocem nimis onerem, praetermitto.

Vs. 348. Οὐκ ἂν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.

284 Vitium, quo locus laborat, perite sustulit || Stanl. scribens ἀνθάλοιεν. Verbi novitas forte non alibi obvii si quem offendat, et magis dispendium voculae αὖ, quae τῆς πάλιν et αὖθις apud Atticos fida solet esse comes, legat is litera

antum unica addita, salvis reliquis, *φθάνοιεν* *), nempe *λῶναι*, vel *αἱρεῖσθαι*: nam praecessit *ἑλόντες*. Respicitur scil. ad proverbium *αἱροῦντες ᾑρήμεθα*, de quo vid. Paroemiographos, et Erasmum in Adagio *Captantes capti sumus*.

Vs. 354. *Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,*
Ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων.

Quid si scriptum fuisset *θεοῖς δ' ἂν ἀμπ. εἰ μόλοι*? i. e. *ἀναμόλοι*, quod *πάλιν μολεῖν* infra vs. 610. *ἐγρήγορος* non admodum obvium legitur quoque apud Graecos bibliorum interpretes Thren. c. IV. vs. 14. Lucian. Tom. I. p. 530. [Hermotim. c. 1. vol. I, p. 740.] *ἐγρηγόρως ἀτενὲς ἀεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπει εἰς αὐτήν*. et Basil. Tom. I. p. 524. e. in Lucae verbis c. XI. vs. 21. pro *καθωπλισμένος*; non quod ita ibi scriptum repererit, sed quoniam scopo id magis conveniebat. Eiusdem formae est *γεγωνὸς ὁ*, cuius comparativum auctor Etymologici [224, 23.] perperam deducit a participio *γεγωνώς*, id propter recte castigatus ab Eustath. ad Odyss. *E*. p. 230, 24. [1540.] et Il. *M*, p. 870. extr. [909.] suppresso tamen nomine.

Vs. 355. *Εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.* Ni||hil nos cogit 285 novam *τῷ πρόσπαιος* cum Schol. adfingere significationem, quod usitata notione positum sensum loco tribuit, quem postulat; modo *εἰ*, ut fieri convenit, sumatur pro *εἰ καί etsi*. noster in Prom. vs. 345. *ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ* etc. Aristid. Tom. III. p. 270. *ναύτας γε οὐκ ἂν ἐξαίφνης οὕτως αὐτοὺς ἐποίησεν, οὐδὲ εἰ σφόδρα ἔδει ναυτῶν ἐκείνην τὴν ἡμέραν*. et sic Lat. *si* idem quod *etsi*. Plaut. Amph. 4, 3, 17. *neque me Iupiter, neque di omnes id prohibeant, si volent*. Add. Liv. lib. III. c. 9. et lexica. Ad etymon quod attinet idem esse puto, quod alibi dixi *τοῦ ἔμπαιος*. Mox vs. 357. sublata virgula l. *τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν*, puta *ἐμέ*, vel potius *ἡμᾶς*. Vox *διχοῤῥόπως* Aeschylo frequens, vid. infra vs. 824. et 1281. nec non Suppl. vs. 613. et 989. apud alios reperisse non memini, nec habet Steph. Thes.

Vs. 358. *Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.*

Valde dubito an sensum adsecuta sit versio; accipio tanquam scriptum esset *οὕτω γὰρ π. ε. τὴν ὀ. εἱλόμην ἄν*, *ita quippe multorum bonorum fructum perceperim*. *αἱρεῖσθαι ὄνη-*

---

*) Omissae adspiratae originem Gavellus noster repetebat ex pronunciandi ratione, qua saepius acciderit, ut *φ* et *θ* ante liquidas inprimis *λ* et *ρ* a librariis sint neglecta. Hinc in Steph. Byz. v. *Διὸς πόλις*, *τιθασσεύουσι τοὺς κροκοδείλους ἐν ἄντροις καὶ φρέασι σέβοντες, μηδὲ τοῦ ποταμοῦ γευόμενοι, μηδ' εἰ σφόδρα λέγοιντο*, || certissima, ut mihi videtur, emendatione restituebat 659 *φλέγοιντο*. [*ADD*. p. 658, 69.]

σιν dixit eadem sententia, qua ὕπνον, σῖτον, τροφὴν etc. αἱρεῖσθαι. eligendi notio huc non quadrat.

Vs. 359. Κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.

286 ||Bene interpres ad mentem loci *sapienter loqueris*, exigente, ut videtur, istum sensum τῷ σώφρονα. Qua tamen potestate cum ignorem εὔφρων, quod valet εὐφραντικός, εὔνους, suspicari non desinam scribendum ἐμφρόνως, et male conversum in Pers. vs. 838. εὐφρόνως πραΰνειν per *prudenter*, pro *benevole* εὐνοικῶς, vel ut Schol. expl. πράως; idem statuo de saepius repetito illo apud Homerum ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, quod non fuerat reddendum, *qui ipsis prudens concionatus dixit*, sed *favens*, *benevolus ipsis*. Diversa est ratio quando divise scribitur εὖ φρονῶ, quod utramque admittit significationem. Soph. in Aiac. vs. 493. εὖ φρονῶ τὰ σά. ubi vid. Schol. quem ex parte descripsit Suidas in v. εὖ φρονῶ. et pro *sapere*, *prudentem esse* Eurip. in Electr. vs. 568. aliique. Quod dixi de ἐϋφρων firmat vs. 858. τεμεῖν εὐφρόνως φάρμακα. in Choeph. vs. 86. πῶς εὔφρονα εἴπω. et in Suppl. vs. 649. εὔφρονα ψῆφον τίθεσθαι. neque aliter Euripides, Pindarus aliique tam poëtae, quam oratores; adstipulante insuper nostrae sententiae Schol. Soph. ad Aiac. vs. 422. ἔμφρων ait ὁ φρόνιμος, εὔφρων δὲ ὁ ἡδὺς καὶ εὐφραντικός. Habes rationes, quibus motus sic iudico, quas si in contrarium adlatis auctorum testimoniis minus esse validas eviceris, et hoc errore me liberatum gaudebo.

287 Cap. VI.

Vs. 366. —— ὡς μήτε μέγαν
Μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι.

μέγας opponitur hic νεαρῷ, ut in Xenoph. Cyneg. p. 978, 15. [IX, 8.] οἱ μὲν νέοι τῶν νεβρῶν ῥᾳδίως ἁλίσκονται· οἱ δὲ ἤδη μεγάλοι χαλεπῶς. quomodo et μέγας de aetate occurrit in epist. ad Hebr. c. XI. vs. 24. ubi vid. Bos, et sic *magnus* Lat. vid. v. d. ad Flor. lib. II. c. 15, 12. Soph. Oed. Tyr. vs. 1102. [1082.]

τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφύς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.

Totum adscribo locum, non quo contendere velim μέγαν et ibi sic capiendum, (poterit quidem, sed melius ad fortunae statum referetur) verum ut sensum indicemus, quem interpres in versione minus videtur adsecutus. Vertimus, *hac quidem matre natus sum: cognati autem menses* i. e. vitae
288 autem tempus, *et parvum et magnum me* || *esse voluerunt*;

itaque qualiscunque natus sum, non amplius alius unquam evadam, (nisi malis, *edar a matre*) *ut causae nihil sit, cur refugiam genus meum cognoscere.* συγγενεῖς μῆνες dictum, ut supra σύμφυτος αἰών. et infra vs. 903. ξυνεύδων χρόνος.

Vs. 369. Γάγγαμον ἄτης παναλώτου. Stanl. ad Prom. vs. 1077. coniicit scribendum πανάλωτον. γάγγαμα inter retium genera memorat quoque Oppian. III. Hal. vs. 81. *) Add. Polluc. X, 132. ibique not. Tum notes πανάλωτον active positum, ἀντὶ τοῦ πᾶν ἁλίσκον. De locutionibus figuratis a retibus petitis vid. hic not. Stanl. et ad Lycophr. vs. 1099. Potter.

Vs. 380. Ἀθίκτων χάρις. Sic συμποσίου χάρις nostro σύγχρονος Pind. in Olymp. Od. VII. vs. 8. et infra vs. 426. κολοσσῶν χάρις. In proximis ἀξιοῦσθαι vox media ponitur pro activa, ut iterum in Eumen. vs. 428.

Vs. 385. Ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων
Μεῖζον ἢ δικαίως,
Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
Ὑπὲρ τὸ βέλτιστον —.

Recte verterat interpres *plenis aedibus*; in notis corrigit *aedibus iactabundis*, motus credo H. Steph. auctoritate, qui φλυόντων corrigi vult, et Hesychii φλέοντας expl. φλυαροῦντας. Verum || idem cum Etymol. etiam φλέειν exponit γέμειν et εὐκαρπεῖν, quae notio unice huius est loci, quod attendenti ad sequentia apertum erit; et sic iterum infra vs. 289
1425. μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν, hoc est πληθυνόντων ut expl. Schol. Conf. et Aelian V. H. lib. III. c. 41. et ad eum not. Ceterum bene vidit idem ὑπέρφευ non convertendum fuisse *heu*, sed *supra modum*: vid. ad Pers. vs. 823. Verum ἀτόλμητον dum reponit, in eo iterum me quidem non habet adstipulatorem. Ordo totius loci, et sensus non is est, quem Schol. verbis tribuit, sed, nisi me fallunt omnia, hicce, πέφανται δὲ (οἱ θεοὶ) τοὺς ἐγγόνους, τῶν ἀτολμήτων i. e. τῶν κακὰ τολμώντων, καὶ πνεόντων Ἄρη μεῖζω ἢ δικαίως, τῶν δωμάτων ὑπεράγαν φλεόντων καὶ πληθυνόντων ὑπὲρ τὸ βέλτιστον, *quum nimia felicitate et ubertate gaudent.* μεῖζον i. e. μείζονα legit quoque Schol. Illud non invitus largiar Stanl. πέφανται aeque commode hic posse sumi pro *interficiunt*, atque pro φανεροὺς ποιοῦσιν cum Schol. Denique hic ut habemus πνέειν Ἄρη, sic μεγάλα in Eurip. Androm. vs. 188. et Bacch. 640. μέγα ἀμπνέει Troad. vs. 1277. μένος in Oppian. IV. Cyneg. 190. πορνείας apud Basil. Tom. I. p. 464. d. quaeque alia similia passim sese legenti offe-

*) Subde quod etiam video notasse Arnaudtium Var. Coniect. lib. I. c. 30. p. 207. [*ADD.* p. 659.]

rent. Hesych.: *πνεύσας, ὀργισθείς* ——; quomodo iterum Eurip. in Androm. vs. 327. *τοσόνδ' ἔπνευσας* i. e. *ἐθρασύνθης, ἐπήρθης, ἐθυμώθης* inquit Schol. Add. v. d. ad Actor. c. IX, 1.

290 ||Vs. 389. *Οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις*
Πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μεγάλα δίκας
Βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Horum perpendenti mentem videor mihi detexisse veram; nempe hoc vult sub his verborum involucris: *iniusto nil quidquam prosunt opes, quantas etiam cunque eum possidere vel fingere possis, adversus interitum.* *πλοῦτος πρὸς κόρον* hic plane, quod dixerat modo *ὑπέρφευ φλέειν ὑπὲρ τὸ βέλτιστον* i. e. opes immensae et tantae, quae vel avari votis respondeant. Tum *εἰς* ut alibi hic valet *κατά, πρός adversus.* *ἀφάνειαν* cum interprete reddidi *interitum;* praestiterit tamen fortasse accipere de splendoris occasu et obscuritate vitae infra vs. 472.

Κελαιναὶ δ' οὖν Ἐριννύες χρόνῳ
Τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
Παλιντυχῆ τριβᾷ βίου
Τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐστοις
Τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ
Βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.

Quae egregie illustrant locum praesentem. Sic ferme *ἀφάνεια* apud Thuc. lib. II. c. 37. *ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται.* Et *τύχης ἀφάνειαν* dixit Pind. Isthm. Od. IV. vs. 53. [III, 49. B.] Interpres *πρὸς κόρον* accepit,
291 ut *πρὸς φθόνον,* || *ὀργήν, ὕβριν* etc. Pro *μεγάλα* post Canter. idem praefert *μέγα,* vertit tamen, quasi legendum existimet *λάξαντι μεγάλας δίκας.* Lycophr. vs. 137.

ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην
λάξας τράπεζαν κἀνακυπώσας θέμιν.

Quae hinc et ex vs. 509. [imo 409.] *ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός* hausta esse adparet. Vs. 387. haud inconcinne legeretur *μάπαρκεῖν.* Nihil tamen temere mutandum edicam.

Cap. VII.

Vs. 394. *Προβουλόπαις ἄφερτος.* Insidiandi sensum unde arripuerit Stanl. tam scio, quam qui nescit: a Schol. qui recte cepit, non erat discedendum. Mox sublata di-

tione iungo μελαμπαγὴς πέλει δικαιωθεὶς i. e. probatus, ratus: vid. Stolberg. in Exercitat. p. 869. puniri notat in n. de Anim. lib. VII. c. 12. extr. στρεβλώσαντες τὸ πᾶν γνωσαν, καὶ ὁ μὲν ἐδικαιώθη τὰ ἐκ τοῦ νόμου· —— alio 292 tat Hesychii glossa ἐδικαιώθη, ἴσως ἐμερίσθη, ut vide- ad Matth. c. XI. vs. 19.

Vs. 405. Ἐπίστροφον τῶνδε. auctorem vertit interpres, . Hesych.: ἐπίστροφος —— φροντίζων —— ἐπιμελητής. potestate verbum extat in Soph. Philoct. vs. 616. vid. chol.

Vs. 421. Πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος
Ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.
Πόθῳ δ' ὑπὲρ ποντίας
Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
Εὐμόρφων γὰρ κολοσσῶν
Ἔχθεται χάρις τ' ἀνδρί,
Ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
Ἔῤῥει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

is haec impedita sunt difficultatibus; Schol. legit σιγᾶς σιγῆς, atque hanc instituit structurae seriem ἀφι ἡμῶν ιγῆς παρ. ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη, interpretaturque eundem in ım, quo supra in Persis legimus vs. 593. οὐκ ἔτι γλῶσ- ›οτοῖσιν ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Et ıvis commoda sic satis, ut in loco obscuro, emergat ntia, tamen ne acquiescerem in eius interpretatione, ıbat ἄτιμος, quod nusquam non, et saepissime quidem eschylo occurrit, notione privante inveni, non pro ιμος. Idem ἀλοίδορος accipere videtur pas||sive contra 293 licis naturam, quam sequendo, (nam alibi vocem non- repperi, et ignorat Steph. Thes.) rectius interpres e intelligit. His motus difficultatibus construebam ı hoc modo, ἀφεμένων ἡμῶν ἰδεῖν αὐτὴν πάρεστι σιγῶσα τιμος, ὅμως ἀλοίδορος καὶ ἄδιστος: *ex quo eam coram in- desiimus adest et obversatur oculis; et quamvis nullo ho- cultu prosequamur, fert illud tacita, sine convicio, aeque s atque iucunda.* Hoc autem sensu foret legendum σι- ἄτιμος. Schol. cui praeplacuerit expositio, coniicere isset scriptum fuisse σιγᾶς τίμιος. Nec ubi attenderis rba vs. 439. seqq. incommodum foret σιγᾶς i. e. σιγαῖς *ilentia noctis*, hoc est *in quiete*, *per somnum*, modo ita Graecis sit usitatum; sic foret, *ex quo oculis non am- adspicimus, adparet nobis per somnia* ——. Obscu- sunt reliqua, nec enim liquet in τῷ ὑπερποντίας an ıς intelligatur, an γῆς: deinde per illud τ' ἀνδρὶ Mene- e, an Paris? De illo ubi voles accipere hoc dicet: *at ualis nobis videtur, talis quoque marito Menelao, cui po- xeu spectrum obversatur, nulla enim gratia aut venustas*

est εὐμόρφων κολοσσῶν ἐν ἀχηνίαις ὀμμάτων. Verum, ad Pa-
ridem ubi referas, sensus fuerit: *at qualis nobis licet absens
adparet, talem praesentem non adspicit Paris; sed desiderio
294 patriae terrae || transmarinae multum mutata ab illa Helena,
(ὥστε δοκεῖν τῷ ἀνδρὶ φάσμα ἀνάσσειν τῶν δόμων) quae erat no-
biscum, non iam cara et dilecta, sed invisa erit viro; nam
formam mulieris ubi vir fastidire coepit, nec, quam prius, in-
tuentur oculi formam, aversatur connubium.* vel *quod enim
oculis adsequi nequis, in eo omnis perit venustas.* Etymologus
[p. 525, 17.] *κολοσσός σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον, κυρίως δὲ κολοσσοὶ
λέγονται οἱ ὑπερμεγέθεις ἀνδριάντες παρὰ τὸ κολούειν, ὅ ἐστιν
ἐλαττοῖν, τὰ ὄσσα, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς, διὰ τὸ μέγεθος, ὡς
μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν.* quod etymon, quasi
noster quoque doceret probaretque, addit *ὀμμάτων ἐν ἀχη-
νίαις.* Tum nec illud dissimulare queo, incidisse me in
eam suspicionem, vel Aeschylum sub istis verborum invo-
lucris comprehendere voluisse opinionem de simulacro
Helenes, non ipsa Helena, Troiam abducto, vel occasio-
nem saltem praebuisse illi opinationi, quam Euripides et
Herodotus ornant commendantque; atque ita ex nostri *κο-
λοσσοί* et *φάσμα* Euripides in Helen. vs. 33. fecerit *εἴδωλον
ἔμπνουν*: nam dicit ibi Helena

> *δίδωσι* (Iuno) *δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
> εἴδωλον ἔμπνουν* —— ——.

Interim non me latet, quo minus commode ad Paridem re-
ferantur, obstare videri vs. 437. *τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας
ἄχη τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα*: sed nonne Paridis
aedes Troiae cum ageret Helenae aeque fuere *ἐφέστιοι*, at-
295 que || antea Menelai domus? quin utrasque intelligi quid
prohibebit? cum mala, quae Menelao instabant, narren-
tur vs. 419. seq., quae Paridi in loco praesenti, praeterea
quae utrique vs. 429. seqq. Meliora excogitent alii et vin-
cant. Pro *ὑπὲρ ποντίας* bene vidit Stanl. leg. una voce *ὑπερ-
ποντίας*, qua voce praetermissa in Steph. Thes. usus quo-
que Pind. Pyth. Od. V. vs. 79. [55.] *ἅδιστος* pro *ἁδίστη*, ut *ὀλοώ-
τωτος ὀδμή* in Hom. Odyss. *Δ*. vs. 422. *ἀρετὰς ἐπιπονωτάτους*
Xenoph. VIII. Cyrop. p. 121. sub fin. [VIII, 1, 29.] prout
nempe habetur in edit. Isingr., in Steph. et noviss. *ἐπιπονω-
τάτας.* Dio Chrys. Serm. XXXV. p. 433. *πηγὰς ἀφθωνοτά-
τους.* Basil. Tom. I. p. 10. d. *πραγματεῖαι πολυφωνότατοι.* Et
sic in comparativis. Plato lib. VII. de Rep. p. 481. h. *ὑπὸ λαμ-
προτέρου μαρμαρυγῆς.* Eurip. in fragm. Erechth. vs. 21. [fr. 20,
v. 21. M.] *ὁμιλίαι γεραίτεροι.* Thuc. illud lib. II. [imo III.] c. 89.
βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ultimae videtur edit. *σφάλμα*, cum in
aliis sit *βιαιοτέραν.* Add. quae scripsi in Misc. Obs. Vol. III.
Tom. II. p. 303. Vs. 420. *στίβοι* vertendum potius *via*, et
quasi *ἴχνους ζήτησις*, ut expl. Hesychius. *φιλάνωρ* habuimus

in Pers. vs. 186. eoque augmentum poterit accipere eph. Thes.

Vs. 435. *Οὐ μεθύστερον* i. e. *οὐ πολλῷ ὕστερον.* Nec hus vocabuli vestigia comparent in Steph. Thes. Sept. Theb. . 588. *οἱ μεθύστεροι.* Add. Pers. vs. 207. Choeph. 514. || Soph. in Philoct. vs. 1130. De *τλησικάρδιος* conf. Euath. ad Il. *Δ.* p. 374, 40. [p. 491.] et *E.* 451, 17. [593.] Tum 296
iod hic *πολλὰ θιγγάνει πρὸς ἧπαρ* id infra vs. 801. *λύπη ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται.* Pro *ἐφ' ἑστίας* Stanl. malit *ἐφεστίους*, vid. pra ad Theb. vs. 73., sed nil temere mutem.

Vs. 452. *Ἀντήνορος σποδοῦ.* Canterum nihil tale hic eritum reprehendit Stanl., qui ad Lycophr. vs. 335. tanm docet, propria apud poetas usurpari pro adpellativis, que pluribus ostendit Casaub. ad Athen. lib. III. c. XXI. onf. Salmas. ad Inscript. Reg. p. m. 108.

Vs. 456. *Διὰ γυναικός, ob uxorem*, notanda antiptosi; adeo alternet structura tam cum notat *per*, quam *proer.* Vid. ad Sept. Theb. vs. 239.

Vs. 478. *Τριβᾷ βίου* i. e. *procedente tempore.* Soph. ectr. vs. 605. *δυστυχῆ τρίβει βίον*, et sic passim. Praecet *τυχηρόν* absolute pro *felice, fortunato.* vid. Etymol. et iid. Alias notat *fortuitum.* *βάλλεται* valet *ἐπιβάλλεται*, ut ίνω, *προκρίνω.*

Vs. 487. *Τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος;*

anh. ad Callim. h. Iov. vs. 24. verti mavult *infans*, quam *olidus* cum interprete. Atqui Hesychio non modo per ιῖς, *νέος*, sed || et *ἄφρων* exponitur. Illa *ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων* 297
ον κατίδοιμι vertuntur: *sub aliis vitam degam*, ad sensum tis bene; vivit enim captus victori obnoxius; sed iungi ibent *ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων.* Non quod damnem prorsus regien *τῆς ὑπό sub* cum casu altero: nam et apud nostrum in aoeph. vs. 79. habetur *δακρύω ὑφ' εἱμάτων*, et *ὑπὸ γῆς* legir non minus, quam *ὑπὸ γῆν.* Longe tamen parcius Graeis frequentasse istam structuram constat; ut verear an lum omnium, quae ei confirmandae attulerunt viri doissimi in Actis Lips. Anni cıɔıɔccxxxıı. p. 8. se probatura at, qui auctores ipsos inspexerint, unde producuntur :empla.

Vs. 489. *Φλογὸς παραγγέλμασιν*
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν
Ἔπειτ' ἀλλαγᾷ λόγους
Καμεῖν;

c haec debent intelligi, tanquam scriptum esset *ὥστε πυρ. ρδίαν παρ. φλ. ἐπ. ἀλ. καμεῖν λόγους.* versionem non intel;o: *ad triumphum orationem meditari.* Chorus semet hic prehendit, quod vacillet in fide adhibenda nunciatis per

φρυκτωρίαν, et ob quae vs. 363. et seqq. ingens iam testatus erat gaudium: haec summatim loci mens est; ἀλλαγᾷ λόγους καμεῖν valere videtur *non constare sibi in sermone*, *mutare*
298 *sermones*. λόγων ξυναλλαγάς habes || in Eurip. Suppl. vs. 602. ubi cum dixisset Aetra στράτευμα μὲν Παλλάδος κριθήσεται, rogat Chorus διὰ δορὸς εἶπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς; et Soph. in Aiac. vs. 747. [731. Br.]

> λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτου
> ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.

i. e. Schol. illustrante ἐν συναντήσει, ἐκ τῆς ὁμιλίας, τῇ ἀμοιβῇ καὶ συμβιβάσει τοῦ λόγου. Fuerit itaque λόγους καμεῖν ἀλλαγᾷ sive ἐν ἀλλαγᾷ *sermones comminisci in contrarium*. Hesych.: καμεῖν, ἐπιμελῶς κατασκευάσαι, hinc et interpres credo convertit *meditari*. Alio pertinet paulo hoc Eurip. Iphig. Aul. vs. 1143. μὴ κάμῃς λέγων. Legi ceteroqui posset ἀλλαχῇ, sic foret *sermones conquirere alio spectantes*, . et contrarii effectus, nec quibus iam, ut ante, πυρωθῇ ἡ καρδία, sed doleat; nam πυρωθῆναι τὴν καρδίαν ad gaudium pertinet, et cordis motum vehementem, quem quis percipit ex dictis factisque, ut in Luc. c. XXIV. comm. 32. οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ——, ubi vid. Pric. et Grotius. Sic ἐνθερμαίνεσθαι πόθῳ Soph. Trachin. vs. 372. quod compositum non habet Steph. Thes. ἐλπίσιν. in Aiac. vs. 480.: vid. ibi Schol. Add. Psalm. XXXVIII. vs. 3. quem et Grotius contulit. De amoris igne Longus lib. III. p. 77. [74, 2.] τὸ καῖον πῦρ τὴν καρδίαν. Unde simulque ex ὥστε, quod supplendum esse monuimus, quivis perspicit, nimium
299 adversari sententiae Stanl. emendationem ἐπί || τ', quam quae admitti possit. Sequitur ὁ θῆλυς ὅρος i. e. πᾶσα γυνή, πᾶν τὸ γυναικεῖον φῦλον.

Cap. VIII.

Vs. 502. Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας ——.

Simili modo in Suppl. vs. 359. ὁρῶ κλάδοισι κατάσκιον ὅμιλον, ubi vid. Schol. et Kuster. ad Aristoph. Plut. vs. 765. ὅδε adhibent Graeci in re inexpectata et repentina, quomodo Lat. *ecce*. Eurip. Hippol. vs. 51. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως στείχοντα. idem Iph. Taur. vs. 236. καὶ μὴν ὅδε —— βουφορβὸς ἥκει. noster in Choeph. vs. 729. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην. Sequitur διψία κόνις ut apud Sophoclem, vid. ad Hesychium.

Vs. 507. Ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
300 ||Ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός.
Ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων.

Obtinente ista distinctione ἀλλ' ἤ valebit ἀλλά simpliciter, ut in Longi Pastor. lib. III. p. 89. [p. 86, 6.] ὁ δὲ (Πὰν) διώκει κατὰ τῶν ὀρῶν, οὐκ ἐρῶν τυχεῖν, ἀλλ' ἢ τοῦ μαθεῖν τίς ἐστιν ὁ λανθάνων μαθητής, ubi sensum non adsecutus Mollius vertit: *non ut illius amore potiatur persequitur.* οὐκ ἐρῶν τυχεῖν scripsit, ut Soph. Philoct. vs. 670. εἴ τι ἄλλο ἐρᾷς λαβεῖν, et Eurip. Iph. Taur. vs. 1041. ἐρᾷ νίψαι. Add. Bud. p. 857. et sic ἀλλ' ἤ in Aristoph. Pace vs. 475. exponit Devarius. Lucas in Evang. c. XIII. vs. 51. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. Interdum ἀλλ' ἤ notat ἤ. Suidas: ἀλλ' ἤ αντὶ ἁπλοῦ τοῦ ἤ, ubi male interpres vertit *vel.* Atque ita ἀλλά pro ἀλλ' ἤ *nisi, praeterquam* Marc. c. IX. vs. 8. οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Quod ab Hebraismi suspicione vindicare conato Pfochenio hoc Herodiani *) αἴτιος δὲ τοῦ τοιούτου θανάτου οὐκ ἔστιν ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ, non tulit hoc Gatakerus contendens haud magis per *nisi* hic posse reddi, quam *sed*; et verum istud quidem; at non attendit v. d. idem statui posse de verbis evangelistae; quum enim οὐδένα εἶδον ἀλλά —— idem sit plane, tanquam legeremus οὐδένα εἶδον ἄλλον, vel ἕτερον ἀλλὰ τ. Ἰ. μ. adparet Pfochenium peritissi||me isto exemplo usum. Ceterum 301 ne quid de hebraismi suspicione relinquatur, en geminum plane Aristidis locum Tom. III. p. 99. καὶ τί δεῖ παραδειγμάτων ἑτέρων, ἀλλ' οὐ μικρῷ πρόσθεν ἡμεῖς τε ἐμεμνήμεθα **); Ad nostri locum ut revertar, posset, sublata interpunctione maiore ante ἀλλ' ἤ, hic institui verborum ordo, ὡς οὔτε ἄλλ οὔτε δ. φλ. ὑ. ὁ. σημ. σοι μ. κ. π. ἀλλ' ἢ λ. ἐκβ. τὸ χ., sic ἀλλ' ἤ fuerit simpliciter ἤ, uti in exemplo quod ex Longo adposuimus: modo suppleveris ἄλλου, ut sit οὐκ ἐρῶν τυχεῖν ἄλλου ἀλλ' ἤ ——. Certe ἀλλά ut originem sic significationem traxit ex ἄλλος, quod et aliis iam suboluit; vid. Devar. p. 5. Quo minus mirum ἄλλος et ἕτερος non raro deficere, ubi locus iis esse videtur ***); quae tamen si adsint revera pleonasmus est: ubi ἀλλά solitarium comparet, ut in evangelistae loco, ellipsis est voculae ἤ.

Vs. 517. Νῦν χαῖρε μὲν χθών ——. Morem observat nuncius, de quo praeter Stanl. †) vid. Meurs. ad Lycophr. extr. Plauti verba in Bacch. II, 1.

---

*) In Pertin. p. 418. Add. Sever. p. 464. et Pseudant. 507. [*ADD.* p. 659.]

**) Demosth. orat. in Mid. p. 354. [p. 554, 14.] μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Νικοδήμου φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. [*ADD.* p. 659.]

***) Vid. et Eustath. Swartii Analect. II. c. 10. [*ADD.* p. 659.]

†) Add. Bern. Martin. Var. Lect. lib. IV. c. 22. [*ADD* p. 659.]

herilis patria salve, quam ego biennio
post, quam hinc Ephesum abii, conspicio lubens.
saluto te vicine Apollo, qui aedibus
propinquus nostris accolis, veneroque te.

colorem videntur traxisse ex hoc Aristoph. in Vesp. vs. 870.

302 || *ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου πρὸς πύλαις.* Unde licet stabiliri videatur Meursii sententia, non *προστατήριον* ibi Apollinem intelligi, sed *ἀγυιέα*, tamen discrimen, quod intercedit, non satis intelligo, neque id agnovisse videtur Stanl. infra ad vs. 528. aut Spanh. ad Callim. h. Dian. vs. 144. Vid. ad comicum Schol. et Flor. not. iterumque Stanl. ad vs. 1090. et Barnes. ad Eurip. Ion. vs. 186.

Vs. 520. *Ἦλθες ἀνάρσιος* i. e. *fuisti*, ut recte interpres, *ἔρχεσθαι* posito pro *εἶναι*, ut *ἥκειν* in Soph. Oed. Tyr. vs. 1535. [1520. Br.] *θεοῖς ἔχθιστος ἥκω.* et Oed. Colon. vs. 1240. [1177.] *ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί.* Simile quid obtinet in illo Hesiodi Asp. vs. 146. *ὀδόντες λευκὰ θέουσι*, et *ποίη χλωρὰ θέουσα* in Inscript. Regill. atque ita Lat. *venire*, et *incedere.* Alibi notat *adferri, nunciari* Thuc. lib. VIII. c. 96. *τοῖς Ἀθηναίοις ὡς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν γεγενημένα.* Aristid. Tom. III. p. 347. *ἧκεν ὁ χρησμός.* et Aelian. V. H. lib. II. c. 41. p. 156. *ὅτε αὐτῷ τὸ ἐκ βούτης μαντεῖον ἀφίκετο.* Sequitur *σωτὴρ ἴσθε κἀπαγώνιος* i. e. *καὶ ἀπαγώνιος* ex mente Schol. et Stanl. Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 1162. *καὶ ἐπαγώνιος* sensu plane contrario, quantum ex *ἐπαγωνίζεσθαι* datur colligere, quod fortasse percipiens malebat *ἐναγώνιος.*

303 Vs. 530. *Δέξασθε κόσμῳ.* Noster iterum || in Pers. vs. 399. *ἡγεῖτο κόσμῳ.* et Pind. Pyth. Od. III. vs. 147. [82. B.] *οὐ δύναται κόσμῳ φέρειν.* Hesych.: *κατὰ κόσμον, ἐν τάξει.* quo ipso itidem omissa praepositione utitur Clem. Rom. I. ad Corinth. §. 40. *τάξει*, dicens, *ποιεῖν τι.* Praecedit proxime *ἀντήλιοι δαίμονες*, de quibus Tertull. de Idol.. c. XV. *etiam apud Graecos Apollinem θυραῖον et antelios daemonas ostiorum praesides legimus.* Vid. ibi not. F. Iunii.

Vs. 541. *Συντελὴς πόλις.* Proprie *συντελής qui iuxta cum aliis tributum pendit*, vid. Harpocrat. ad eum Vales. not. [p. 183. Gron.] et Suid., deinde in genere, *qui eandem operam praestat*, unde recte in Aristid. Panath. p. 245. *τότε μὲν ἡμέρᾳ μιᾷ τῆς μάχης ὑστέρησαν Λακεδαιμόνιοι· ἐκείνῃ δὲ ἡμέρᾳ αὐτῆς ὑστέρησαν τῆς τροπῆς οἱ συντελεῖς.* Cant. vertit *socii.* et Schol. interpretatur *συμπολεμοῦντες.* Idem Tom. III. p. 580. *πηγὰς Νείλου συντελεῖς* dicit, qui aquam ministrant fontes. Hinc *συντέλεια χρημάτων* eidem Tom. I. p. 469. est *collatio.* Sed et pro *consortio* et quasi *communitate* adhibuit noster in Sept. Theb. vs. 257. ubi *θεῶν συντέλεια*, pro *ἀθροισμῷ*, ut expl. Schol. uterque; metaphora ex mente alterius sumta a *στρατιωτῶν ἀθροίσει.* secundum alterius sententiam *ἀπὸ τῆς εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς.* Pro collatione ad usum bellicum

rursus Aristid. Tom. I. p. 230. 234. et 247. Sed et per *χρήσιμος* exponit Suidas, et *συντέλειαν* Vulg. Lex. teste H. Steph. || adferunt pro *utilitate*, *maturitate* et *perfectione*, 304
quae expositiones licet sint ei suspectae, videntur admitti posse: prima certe, quatenus *συντέλειά ἐστιν ἡ ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν ἕν τι χρήσιμον ἀπεργαζομένη*, ut scribit Schol. Aristidis ineditus ad orat. pro IV viris p. 370. [vol. III, p. 668. Dind.] ubi *συντέλειαν* posuit sophista eodem fere sensu, quo nos dicimus *door myn toedoen*. Nec *συντελεῖν* pro *prodesse* ignorare Graecos vel ex lexicis abunde notum. Vid. et Bud. p. 624. et 627. Posteriores interpretationes videntur desumtae ex illo *συντέλεια τοῦ αἰῶνος*, quod aliquoties occurrit in sacris literis.

Vs. 545. *Πανώλεθρον —— ἔθρισεν δόμον.* Locus Euripidis, quem citat Schol., extat in Orest. vs. 128. et firmatur hinc scripturae probitas edit. quae praecesserunt Barnes. de qua ad Hesych. v. *ἀπέθρισεν*. Suidas: *ἀπέθρισεν, ἀπέκειρεν —— καὶ ἀπέθρισε τὸ αὐτό.* Postrema tacite praetermisit Kusterus, quia, ut sunt, ita si legas, ei videbantur superflua; at scripseris *ἀπέθριξε* vel *ἀπεθέρισε*, quomodo haud dubie dederat, non inutilis fuerit accessio. Tollam eadem opera leve mendum ex Hesychio, in quo *ἔθρισεν, ἔφριξεν* l. *ἔθριξεν*. Neque enim putem hic cogitandum de *ἔθρισε* pro *αἴθρισε* ab *αἰθήρ*, Suid.: *ἔθρισεν ἐκ τοῦ θερίζω.* Soph. Aiac. vs. 239. *τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥιπτεῖ θερίσας.* ut Anacr. Od. XII. vs. 7. *ἐκθερίσαι γλῶσσαν*, Apollod. *ἀποθερίσαι* lib. I. c. 9, 22. Con||sequitur *διπλᾶ θἀμάρτια*, ut in Pers. 305
vs. 679. *δίδυμα*. Vox ignota Steph. Thes.

Cap. IX.

Vs. 549. *Ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;*

Sensus est: *tene tantopere vexatum atque exercitum habuit amor patriae?* vel *tantone desiderio videndae patriae flagrasti?* et supplendum *οὕτω πως*, aut simile; nam respondet praeco *ὥστ' ἐνδακρύειν* ——.

Vs. 552. *Πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;*

Notanda locutio pro *compos fiam*, respondens ferme nostrae *meester worden*. Sic in Choeph. vs. 186. *δεσπόζειν φόβης*. De structura moneo, etsi ut plurimum secundum regat casum, unde et Suid. *δεσπόζω γενικῇ*; tamen || et quar- 306
tum reperiri adiunctum, ut in Eurip. Herc. Fur. 28. *τὴν ἑπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν.* Idem evenit in aliis imperandi verbis, ut *κοιρανεῖν χορούς* apud Pind. Olymp. Od. XIII. vs. 12. [imo XIV, 9. B.] ubi conf. Schol. at cum casu altero usitatiore regimine noster in Pers. vs. 214. *κοιρανεῖ χθονός*. et sic *κρατεῖν πᾶσαν αἶαν*, pro *πάσης αἴας* in Suppl.

vs. 262. nec aliter κρατύνειν in Pers. vs. 891. et 901. Responsionis, quam subdit Clytaemnestra τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος, hanc puto esse mentem: *quod dixi satis intelliges, ubi eodem desiderio et amore patriae terrae ictus es, quo nos adversus vos reduoes.* Reponit praeco ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις i. e. *spero utique hoo te dicere, desiderare te exercitum huius terrae amore flagrantem,* seu *expectatum tibi venire exercitum*; hanc autem sententiam qui nobiscum agnoscet, is, ut reliqua, interrogandi nota et haec distinguenda videbit.

Vs. 557. Κλ. Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
Κή. Καὶ πῶς ἀπόντων τυράννων ἔτρεις τινάς;
Κλ. Ὧν νῦν, τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

φάρμακον βλάβης i. e. *remedium adversus noxam.* Paulo oc-
807 cultior mens est responsi, quod || ad praeconis quaestionem subiicit. Si enim hoc rogat praeco: *ecquem metuisti regibus absentibus?* vel *atqui nemo fuit, quem metueres regibus absentibus,* non video quis alius sensus esse possit, quam ὧν νῦν ἀπόντων ἔτι εὐξαίμην ἂν θανεῖν, *quibus etiam nunc absentibus mori cupiam;* quasi dicat *vel morte redimam, eos nunquam reduces, sed semper abesse.* Sic ὧν subsistere poterit, nec in ὡς mutari cum Stanl. fuerit opus. Commodiorem sensum qui extuderit ei victas lubens dabo manus: neque enim puiem hoc velle Clytaemnestram: *imo vero sunt quos timeo, ut dum absunt, vel morte redimam metu liberari.* In τὸ σὸν δή supple ἔπος: vid. not. ad Aelian. V. H. lib. II c. 12. et Aristid. Tom. I. p. 61. et 384. Nempe vs. 548. dixerat praeco

χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. *)

Vs. 506. Εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις εὖ λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
Τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα ——.

Fallor, an Aeschylus dederat? θαῦμα δ'; ἐν π. χρ. τὰ μέν τις εὖ λ. ——. ταῦτα certe qui possit locum tueri ex aliis discere cupio; venit quidem in mentem ταυτά, ut dixerit,
308 *quae fiunt factave sunt laudantur ab his, culpantur* || *ab illis.* sed quem sensum non admittere videbantur sequentia, vid. vs. 582. seqq.; sententia ex nostra emendatione erit: *tu Clytaemnestra mori optas cum praeclarum eventum res sint sortitae: quod autem secus nonnulla ceciderint, et multa nos mala pertulerimus, idne mirum cuipiam accidere et videri debet?* θαῦμα δέ nempe ἐστὶ per interrogationem prolatum idem

*) Pro τυράννων quod versum vitiat doctiss. Gavellus bene vidit leg. κοιράνων. [ADD. p. 659.]

t, quod καὶ θαῦμά γ' οὐδέν in Aristoph. Plut. vs. 99. et Ari-
id. Tom. II. p. 218. aut οὗτοι τι θαῦμα in nostri Suppl. vs.
2. θαῦμα οὔπω μέγα apud Aelian. de Anim. lib. II. c. 2. καὶ
ωμαστὸν οὐδέν in Aristid. Tom. I. p. 372. et Tom. II. p. 126.
τοῦτο θαῦμα Eurip. Hipp. vs. 439. et οὐδὲν θαῦμα in El.
. 284. Vocabulum ἐπίμομφος iterum comparet in Choeph.
. 830. et Eurip. Rhes. 327. Thes. Steph. ignorat. εὐπετῶς
ia hic pollet virtute, quam vulgo solet, nempe ea, qua
s dicitur quaepiam εὖ πίπτειν: vid. supra ad vs. 32. De
nendatione proposita hoc addo, si cui ταυτά placuerit He-
chio interprete pro τὰ ἴσα, τὰ ὅμοια, quod tamen mihi
n liquet ad sensum qui satis sit commodum, nihil ultra
edita fore requirendum.

Vs 564. *Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,*
Σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ 309
Στένοντες, οὐ λαχόντες ἤματος μέρος;

e molestiis haec intelligenda et incommodis, quae in na-
bus perpessi fuerant, tantum non evincunt illa, quae oppo-
intur, τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν πλέον στύγος. Sic χέρσος
θάλασσα ad se mutuo referuntur in Pers. vs. 709. Add.
. 874. Supplic. vs. 186. Apollod. lib. II. c. 1, 3. et le-
ca. Ita παρήξεις dixerit, quae aliis πάροδοι i. e. loca in
vibus navigantium inservientia commoditati, seu man-
ones, ubi degebant: vid. Scheffer. in add. ad Mil. Nav.
320. seq.; aliter certe non intellexit Schol. illustrans per
ιραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν. sed aliis diiu-
candum permitto, an non scriptum oportuisset ὑπὸ τοῦ κα-
στρώματος. Favet isti interpretationi insuper Thucydi-
s, quo teste lib. I. c. 10. navigia tunc non erant κατά-
ρακτα, quin diu adhuc post tempora Troiana; vid. c. 14.
σαυλία a δύσαυλος valebit, quod notavi ad Hesychium.
que ita si quis volet haec exponere per me licet; ipse ta-
en non hoc solum intelligi, sed vel praecipue respici exi-
imem ad incommoda, quae pertulere in Aulide adversis
ntis retenti, de quibus multum queruntur non apud Eu-
pidem modo, sed et nostrum supra vs. 196. seqq. Hoc 310
dicat, quam diu in Aulide detenti fuerint, raro sibi li-
isse sub tectis commorari et diversari, cubationes fuisse
ale stratas. Et vel sic πάρηξις erit πάροδος, παρέλευσις:
m quod πάροδος in navi, idem *aedes* in terra, quodque
ιριέναι et παρέρχεσθαι latissime sumta, idem παρήκειν. et
iamvis pro ingrediendi significatione in promtu nunc non
t exemplum, tamen de ea nemo dubitabit. Illud quo-
mmodo peculiare, quod ponitur ἀντὶ τοῦ προήκειν in Soph.
iac. vs. 557. [imo 742. Br.]

τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρήκειν, —— ——

alii dixissent προιέναι, ut τῶν θυρῶν Longus lib. II. p. 69. [imo III, 67, 8.] et τῆς οἰκίας Them. orat. I. p. 6. c. nisi fortasse clandestinum abitum subindicare voluit; quanquam sic ferme legamus παράγων ἐκεῖθεν Matth. c. IX. com. 9. et 27. add. Ioh. IX, 1. Pro *praeterire* adhibuit Pind. Pyth. Od. VI. vs. 43. frequentissime notat *pertingere*, *desinere*: vid. Aristid. Tom. I. p. 195. Herodot. III. c. 114. IV. c. 39. 40. 42. 45. et 168. itemque Foes. Oecon. Hippocr. v. παρήκειν. Maculae, quae Hesychio insedit, eluendae duplex ostenditur ratio, vel legendo παρήκει, παρέρχεται. vel retento παρείκει, cui literarum patrocinatur series, pro παρέρχεται, παρέχεται i. e. *licet*, *facultas*, *occasio est*. De illo δυσαυλίας hoc addo,
811 si tonus ponatur, ut editur, esse casum a δυσαύλια, sin || legatur δυσαύλιας accentu in tertia sede, a δύσαυλις. Steph. Byz. αὐλὴ λέγεται καὶ αὖλις, καὶ σύνθετον δίσαυλις. Utramque vocem ignorat Steph. Thes. Versus postremi sensum non magis percepit interpres, quam reliquorum, tentans ideo pro λαχόντες κλαίοντες. Tu me si audias nil requires in edita, sed intellige tanquam scriptum esset τί δ' οὐ μέρος ἡμέρας ἐλάχομεν οὐ στένοντες, sive ἄνευ στεναγμῶν, et notes ἓν διὰ δυοῖν non in nominibus tantum obtinere, verum etiam verbis et participiis. Nec praetermitte illud τί δ' οὐ sequente participio. Sic Achill. Tat. lib. V. p. 337. [p. 124, 19. Iac.] ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' αὐτὸν διέτριψα δεομένη, λιπαροῦσα· τί γὰρ οὐ λέγουσα; τί δ' οὐ ποιοῦσα τῶν ἀρέσαι δυναμένων; Philostr. Vit. Apoll. lib. I. c. XII. [p. 13.] ἔλεγε δὲ ταῦτα —— τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑγραίνων, καὶ τί γὰρ οὐ λέγων —— ——, ubi vid. et Olearii not. et Steph. Thes. in v. τί. Schol. pro σπανίως malit fortasse quispiam legere σπανίας vel σπανίους, ut expl. Hesych.

Vs. 569. Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
'Εξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
Δρόσοι κατεψέκαζον ——.

Prius γάρ valet μέν, seu potius μὲν γάρ, vid. supra ad vs. 552. vocula μέν deficiente, ut saepe, alterum δέ. Soph. Aiac. vs. 1150. [1128.] θεὸς γάρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι. et Oed. Tyr. vs. 1102. [1082.] τῆς γὰρ πέφυκα μητρός, οἱ δὲ —— μῆ-
812 νες ——, || supra Sept. Theb. vs. 416. αἰσχρῶν γὰρ ἐργῶν μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. add. Pers. vs. 102. et Eurip. in Orest. vs. 454. ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι. Quem versum, ut hoc obiter notem, dubium non est, quin Libanius respexerit in epist. 1398. τοῦτο δέ ἐστι δοκοῦντος φιλεῖν οὐ φιλοῦντος, καὶ κατὰ τὴν τραγῳδίαν ὄνομα ἓν τέρπον παρεχομένου, quae utut vitiosissima sunt, tamen haud difficili opera sanamus legendo ὄνομα μὲν ἔργον δ' οὐ παρεχομένου. Scil. vel memoriae fidens sic putabat legi apud Euripidem, vel quod magis credidero, scopo leviter verba immutata accommo-

davit, de quo parodiarum genere vidimus ad Sept. Theb. vs. 598. sic Plato VIII. de Rep. p. 494. [p. 550. c. St.] ex nostro citat ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον. ut videtur ex eadem Thebarum fabula vs. 457. et 576. ubi tamen πύλαις, non πόλει. similium ubique larga copia. γάρ pro δέ occurrit iterum infra vs. 767. τὸ γὰρ δυσσεβὲς ἔργον μετατίκτει μὲν πλείονα, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ, οἴκων γὰρ εὐθυδίκων ——, adeoque nil ibi existimem corrigendum cum Stanl. δρόσοι ἐξ οὐρανοῦ sunt δρόσοι ὑπαίθριαι Eurip. Androm. vs. 226.

Cap. X. 313

Vs. 569. —— —— —— λειμωνίαι
Δρόσοι κατεψέκαζον ἔμπεδον σίνος
Ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.

Hic primo notes δρόσοι τιθέντες attice pro τιθεῖσαι, de quo plura infra. Adponuntur λειμωνίαι δρόσοι ἔμπεδον σίνος, reliquis hoc structurae ordine sese excipientibus ἐσθημάτων, τιθέντες τὴν ἡμῶν τρίχα ἔνθηρον. Nisi malis τὴν τῶν ἐσθημάτων τρίχα, ut construxit interpres. Priori modo accepta robur invenient in Soph. Aiac. vs. 1230. [1207. Br.] κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρᾶς μνήματα Τροίας. Liv. lib. V. c. 2. *militem Romanum* (dictitantes) *in opere ac labore nivibus pruinisque obrutum, sub pellibus durare.* Add. Daniel. c. IV. vs. 30 Translate Petron. c. 83. *pruinosis horret facundia pannis*, ubi vid. ex Ammiano Erhard. Pro ἔνθηρον Stanl. coniicit ἀνθηράν, 314
male haud dubie. ἔνθηρον τρίχα dixit venuste, quae non secus ac ferarum pili sub dio et rore degentium madida facit, ut feritatem prae se ferant *). Alia notione vocem adhibuit Eurip. in Rhes. vs. 289. ἔνθηρον δρυμόν dicens, ubi alii legunt εὔθηρον, ut Mollius apud Long. lib. II. princ. [p 29, 6.] pro ἔνοινα τῶν βοτρύων, εὔοινα. Verum neutrubi mihi corrigendi causa adparet; cum eadem sit compositionis ratio, quae τοῦ ἔνυλος, ἔνσωμος et ἐνσώματος, atque ἔνδροσος supra vs. 12. Praeterea alia rursus virtute pollet in Soph. Philoct. vs. 717. [698.] ubi ἔνθηρος πούς pro θηριώδηκτος. Quod si hic loci quidpiam foret innovandum, probabiliori opinor coniectura legerem ἔκθηρον i. e. *efferam* Liv. lib. II. c. 23. *promissa barba, et capilli efferaverant speciem oris.* et

*) Nisi, quod tamen eodem recidet, velis vertere *ferarum pilis simillimam.* Sic ἔνλευκος in Gloss. *albatus*, nobis parili ratione *inwit*, *incanus*, ἐνθαρσής apud Polyaen. VIII. 23, 15. et ἔνσοφος inscriptio apud Reines. Class. I. XLI., quod quidem mihi non aeque atque cl. editori displicet, et quibus adeo augmentum poterit accipere Steph. Thes. [*ADD.* p. 659. 60.] 660

de Nebucadnezare Tertull. de Poen. extr. *unguium aquilinum in modum efferatione et capilli in curia horrorem leoninum praeferente.* Neque aliter ἐκθηριοῦν in Longi lib. I. p. 14. [p. 15, 16.] Estque haec τῆς ἐξ propria potestas, ut in compositis similitudinem, speciem ac formam ita adparentem designet. Hinc intelligitur Synes. de Regno p. 14. d. *ἡ σεμνότης αὕτη καὶ τὸ δεδιέναι μὴ ἐξανθρωπισθεῖητε σύνηθες γενόμενοι θέαμα κατακλείστους ποιεῖ πολιορκουμένους ὑφ᾽ ἑαυτῶν —— ἕως οὖν ἀπαξιοῦτε τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲ τῆς ἀνθρωπίνης τυγχάνετε τελειότητος.* Petavius ad sensum satis apte (nec
815 e||nim habent Latini, quo graecae vocis vim sistant) *nimium sitis hominibus vestris familiares.* Sic ἐκθανεῖν Aelian. de Anim. lib. VII. c. 37. *διὰ τὴν ῥύαν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκθνήσκει.* Idem lib. VIII. c. 7. de pisce contactu occidente *τὸν ἀψάμενον* dicit *λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἶτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.* Lucian. Tom. II. p. 298. [Icarom. c. 28. vol. II, p. 778.] *μικροῦ μὲν ἐξέθανον ὑπὸ τοῦ δέους,* quod p. 106. [Toxar. c. 60. vol. II, p. 564.] *προετεθνήκειν τῷ δέει.* an *προεκτεθνήκειν?* Adde p. 748. Heliod. lib. V. p. 209. lib. VI. p. 264. VII. p. 315. et Alciphr. lib. III. epist. 66. quaeque notavi ad Hesych. v. *ἐξέθανε*, quorum necdum poenitet; modo in P. Syri versu [45.], prout scribi edive oportuit, una transposita voce legeris,

bis est mori alterius arbitrio emori.

Nec dubitem ferme, idem quin verbi Cicero invenerit in Epicharmi versu, cuius nobis sensum exhibet 1 Tusc. c. 8. *emori nolo, sed me esse mortuum nihil aestumo* *). et vestigiis insistendo correctionis Davis. scripserit poëta *ἀπῇ κθανεῖν.* Ad Aeschylum ut revertar, sic ille *ἐκδρακοντωθῆναι* posuit in Choeph. vs. 547. In Schol. l. *τὸ περιβεβλημένον*, iunxit ille ut interpres *ἐσθημάτων τρίχα*, quod exponit *κάλλος.*

Vs. 574. —— *εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς*
816 || *Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών.*

Ad morem spectat, quo aestivo tempore a meridie somno indulgebant, idque dicebatur *meridiare*, ut Gr. *μεσημβριάζειν.* Quod sequitur *τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ;* sic accipe tanquam legeres *ἀλλὰ τί τ. π. δεῖ;*

Vs. 580. *Τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου*
Καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.

Sensus est, quem agnoscit Schol. Pind. Olymp. Od. II. vs. 34. [18. B.]

---

*) Sallust. Catil. c. 20. *nonne emori per virtutem praestat, quam vitam miseram atque inhonestam, ubi alienae superbiae ludibrio fueris, per dedecus amittere?* ubi conf. et Cortium. [*ADD.* p. 660.]

λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
—— πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

et Nem. Od. IV. vs. 155. [95.] opponit *ἐσλούς* et *παλιγκότους*, ut hic noster *τύχην παλίγκοτον ταῖς συμφοραῖς*. add. Suppl. vs. 381. et *κληδόνας παλιγκότους* infra vs. 872. et 883. *συμφορά* natura sua *τῶν μέσων* est, et non minus prosperam secundamque notat, quam alteram fortunam. Soph. in Electr. vs. 1344. [1230.] *ἐπὶ συμφοραῖς γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.* quo utitur quoque exemplo Eustath. ad Il. *Z.* p. 509, 33. [647, 38.] et *Π.* 1115, 19. [1086. ult.] idem ut probet. Add. Eurip. in Orest. 604. ubi istius usus ignoratione factum, ut Schol. distortum sensum adfingerent loco ex se perspicuo. Barnes. quoque ad Ion. vs. 587. *nove* dictum 317
notat. Pro *συντυχία* simpliciter extat in Choeph. vs. 716. 1064. supra vs. 24. et utroque sensu 333. Conf. Eum. 1034. Hinc pro *calamitate* positum adiunctum ferme habet, id quo patescat, ut *πάθους* in Pers. 436. *κακοῦ* vs. 1035. *ἄλλη* in Aristoph. Ran. vs. 1195. vid. ad Equit. vs. 404. Kuster. ad Lysistr. vs. 1278. Florentem, Suid. Hesych. et Steph. Thes.

Vs. 588. *Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα*
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ——.

Ad verbum pene descripsit Eurip. in Rhes. vs. 180. *θεοῖς λάφυρα πασσάλευε πρὸς δόμοις.* et *δόμοι* pro *templis* iterum in Ion. vs. 34. atque alibi. Vid. et Heraldi Advers. lib. II. c. 9. *ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν* dixit Herodot. lib. VII. c. 33. quod sine auctore in Ind. Thes. retulit H. Steph. et omissa *τῇ πρός* iterum lib. IX. c. 119. *σανίδα προσπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν.*

Vs. 592. *Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.*

Participium pro infinitivo *νικᾶσθαι*, ut apud Eurip. Iphig. Aulid. vs. 1502. *θανοῦσα δ' οὐκ ‖ ἀναίνομαι.* Idem 318
Herc. Fur. vs. 1235. *εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.* quod ut recte adversus H. Steph. tuetur Barnes., sic distinctio erat tollenda ante *οὐκ*, quae nequit subsistere. Eodem vitio laborant quaedam editt. Homeri Il. *H.* vs. 185. *οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος*, idemque non optime vertitur, reddo *negabant quisque se agnoscere.* et hic *non nego tuis me sermonibus vinci.* Praecessit *καὶ χάρις τιμήσεται Διός* i. e. *καὶ οὕτω χ. τ. Δ.* et *τιμήσεται* passive notat, ut *ἄξῃ* vs. 1641.: vid. ad Sept. Theb. vs. 204.; aliud paulo *τιμᾶν χάριν* cum dandi casu, nempe *νέμειν tribuere*, ut apud Aristid. orat. in Achill. p. 25. *ὧν μὲν ὁ δαίμων κύριος αὐτῷ καταλείπομεν. ὅσα δὲ εἰς λογισμὸν ἥκει καὶ τὸ βουλεύσασθαι μηδαμοῦ τῶν χειρόνων ἑαυτῷ τιμᾶν ἀνδρός.* Add. supra p. 112. et ex Iamblicho Herald. Anim. c. 6. ult.

Cap. XI.

Vs. 600. —— —— *φρυκτώρων διὰ*
319 || *Πεισθεῖσα* —— ——.

Leg. *φρυκτωρῶν* tono in ultima. *διά* hic locum tenet *τῆς ὑπό*, ut in Basil. Tom. I. p. 180. c. *πᾶσα ἀνθρωπίνη ψυχὴ* —— *αἰχμάλωτος ἤχθη διὰ τῆς ἁμαρτίας* ut passim in Novo Testam. et Lat. *per*, sic quod Liv. lib. IV. c. 49. *tentatum ab* —— *tribuno, ut* ——, id lib. VII. c. 22. *tentatum per dictatorem, ut* ——, et lib. IV. c. 43. *per tribunos pars maior anni certaminibus extracta.* Vid. Sanct. Min. lib. III. c. IV. et ibi Periz. not. 3. Antecessit *ἀνωλόλυξα ὑπὸ χαρᾶς*, de quo consul. Spanh. ad Callim. h. Del. vs. 258. Succedit *κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.* Ut infra vs. 1645. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικός.* Plato Alc. I. p. 4. e. *οὐ πρὸς σοῦ ποιεῖς.* Actor. c. XXVII. vs. 34. *τοῦτο πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει.* iunge sis Aristid. Tom. II. p. 3. Bos Anim. c. XVII. et Stolb. ad Soph. Aiac. vs. 321.

Vs. 610. —— —— *τί γὰρ*
Γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν
Ἀπὸ στρατείας ἄνδρα, σώσαντος θεοῦ
Πύλας ἀνοῖξαι; —— ——

Distinguo post *δρακεῖν* et *θεοῦ*, sublata quae in editis poni-
320 tur ante *σώσαντος*, sensus erit: *nam* || *quae lux iucundior visu coniugi hac, qua virum ab expeditione incolumem atque reducem praestante deo, portas ei aperiat?* sin editam sequamur interpunctionem rectius, opinor, scriberetur *πύλας τ' ἀνοῖξαι.* Structuram *σῶσαι ἀπὸ* —— habes quoque in Aristid. Tom. I. p. 312. et ex Platone Tom. III. p. 328.

Vs. 615. *Ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει*
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολών.

Constructionem observes *ἥκειν ἐράσμιον πόλει*, deinde *εὕροι δὲ μολών* —— pro *μολόντα δὲ εὑρεῖν.* nempe duplex regimen dedit *τῷ ἀπάγγειλον.* Parile est illud Hom. Il. *Β.* vs. 125.

Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί.

Quod nec inobservatum reliquit Eustath. p. 144, 12. [190, 19.]

Vs. 620. *Οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν*
Ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον, ἢ χαλκοῦ βαφάς.

Honesto utitur vocabulo in re turpi. Sic Longus lib. III. p. 86. [83, 2.] *περιθεὶς ἐφίλησεν οἷον ἐν τῇ τέρψει Λυκαίνιον.* et *ἡσθῆναι γυναικί* Herodot. lib. IX. c. 108. Per *χαλκόν* intelligi
321 si debeat cum || Schol. et interprete *ferrum*, non video, quo valeat instituta comparatio, neque vim, aut acumen ser-

onis: *ferri* quippe tinguendi scientiam facile erat ex quo-am eius rei perito addiscere: at si propria accipimus gnificatione, probe teneo, haec quo tendant; dicet enim, *n magis novi et percepi voluptatem ex alio viro, quam scio is tincturam*; atque eadem similitudinis ratione manente, fortasse efficaciore scribere poterat χαλκὸς βαφάς: *fer-m* enim aqua tinctum στόμωσιν, rigorem atque duritiem cipit, non *aes*. Homer. Odyss. I. vs. 392.

> δτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
> εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
> φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν.

l. ibi Eustath. p. 365. init. [1636, 12.] Basil. Tom. II. p. 6. οὕτως οἱονεὶ βαφὴ σιδήρου τὸ σῶμα τοῦ ἀνδρὸς ἡ νηστεία ομώσασα ἀδάμαστον ἐποίει l. βαφῇ, seu potius σίδηρον. Idem 88. οἷον βαφῇ σιδήρου στομώσας (ὁ θυμὸς) αὐστηρὰν καὶ ἀν-ελαν —— ἐποίησε τὴν ψυχήν, ubi edit. Paris. scriptura σί-ρον non adeo malae fuerit notae, modo itidem in primo su legatur βαφή, ut propemodum Basilium scriptum re-uisse existimo. Eademne, an quae fit oleo, intelligenda in Soph. Aiac. vs. 663. [651.] τὰ δειν' ἐκαρτέρουν, βαφῇ ἤρος ὥς ἐθηλύνθην στόμα, dubito; vid. ibi Triclin. Illa μαντήριον οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου pertinent ad onsuetudinem, qua aedes, scrinia et quaecunque alia 322 udebantur, obsignari mos erat. Hinc Euripides, haud men scio an digne satis cothurno, et non κωμικώτερον in hig. Aulid. vs. 1372. pugnorum ictibus male mulcatos δει-ἰς dicit σημάντροις ἐσφραγισμένους. De more illo vid. eurs. ad Lycophr. vs. 508. et Salmas. de Modo Usur. p. 9. seqq.

Vs. 624. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.

fra vs. 1056. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον. et iterum μηνεὺς τορός vs. 1071. Interpres: *tibi sciscitanti veris ab terpretibus congruenter sermonem*, quod non intelligo. erto: *haec quidem ita locuta est, prout didicisti, convenien-interpretibus claris*. Schol. exponit tanquam iunxisset ροῖσιν ἑρμηνεῦσιν λόγοις. Ceterum an, ut est in versione, νθάνειν valeat *sciscitari*, nondum mihi liquet; ut tamen edam, faciunt composita. Eurip. Iph. Taur. vs. 667.

> —— ἀνηρώτα τ' ἐμὲ
> γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
> ἐκεῖθεν Ἀργεία τις. οὐ γὰρ ἄν ποτε
> δέλτον τ' ἔπεμπε, καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν.

ilostr. V. A. lib. I. c. 10. ult. ἀναμανθάνων οὖν ὁ ἱερεὺς τὸν θρωπον γυνὴ μὲν τῷ Κύλικι κούτῳ γεγόνει ——. || Sic legi- 323 r in edit. Olearii, qua sola utor, defectum, quem non

difficile est deprehendere, supplebam ἄν. οὖν ὁ ἱ
(πυνθάνεται ὅτι) γ. μ. τ. κ. τ. ἐγεγόνει. Nisi malia
ἀναμανθάνων οὖν ὁ. ἱ. τῶν ἀνθρώπων, ὅτι γυνὴ μὲν ——
praeferenti addendum fuerit in fine capitis ἀπείργε
ἀπελαύνει τοῦ ἱεροῦ, aut simile. Idem c. XVI. εἰ βάρβ
καὶ ἰδιότροπα εἴη διεμάνθανε τοὺς ἱδρυσαμένους αὐτὰ,
ὅτῳ ἱδρύθη. πυθόμενός τε ὅπῃ θεραπεύεται. κ. τ. λ. quod
positum desideratur in Steph. Thes. Subsequitur illi
νέλεων πεύθομαι εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει
modo νόστιμος σωτηρία vs. 351. infra vs. 1247. et in Pe

Vs. 629. *Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ*
Ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

Hinc credo illud Ter. Hec. V, 4, 1.

> vide mi Parmeno etiam sodes, ut mihi haec
> clara attuleris,
> ne me in breve coniicias tempus gaudio hoc fa

Nuncius item apud Soph. in Trach. vs. 373.

> —— εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα
> οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.

324 ||et Agathon apud Athen. lib. V. p. 211.

> εἰ μὲν φράσω τ' ἀληθὲς οὐχί σ' εὐφρανῶ
> εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχί τ' ἀληθὲς φράσω.

quo cum convenit, quod subiicit Aeschylus

> *Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τ' ἀληθῆ τύχῃς;*
> *Σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.*

sed quorum sensum non adsecuta Stanl. vers
quomodo bona nuncians et laeta a vero non abe
seiuncta si sint non latent diu. Taxat nempe c
rum mores, qui, quando boni quid adferunt,
quid, quo faciant id quod nunciant laetius,
quitur Cicero, hos ne imitetur monet; nam
lerit fore, ut mendacium fiat manifestum. con
pert. lib. III. El. IV. *) κεδνά hic et vs. 65
καλά. In ἀληθῆ τύχῃς vel repete εἰπών, vel
regimine, quo in Choeph. vs. 709. τυγχάνειν τ

325 CAP. XII.

Vs. 633. *Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ*
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον ——.

is [p. 883.] et Thom. Mag. [p. 902
ς et ἀφανής, quam φροῦδο

ad Said. v. Ἀ ἄ. [ADD.

834

...ζετο. Et hic
..., quas propo-
favens, lubens.
... ἐμοί. et Suppl.
...ιὸς κόρα. Pind.
...θυμῷ θέλων ἀρὰν
...xpl. add. nostri
...cusandi casu ite-
...vs. 412. quod cum
...1139. [1124.] cum
...empe praepositio-
...terit Steph. Thes.
...θακεῖν et προσίζειν.
...ph. Oed. Colon. vs.
...7. pro tertio huius 835
Pers. 883. et Soph.
...ratio in compositis
... in Eumen. vs. 637.
...παρατείνουσα. vid. su-
...078. de illo τύχη σωτὴρ
... νεῶν σκάφος dixi ἀντὶ
... Aiac. vs. 1298. [1278.]

... πάθος
... αποδουμένου.
...θεραπεύομεν. Eode...
...8. βουκολεῖσθαι πόν...
Aristid. Tom. III.
...dit probe inspect...
... περὶ τὰ πρόθ...
...έθέλουσιν. Iu...
...κολήσας, et βου...
...mentum, ut ex...
... habetur vi...
...μενος πρὸς π...
...l. exponit ...
...μένων, vel ...
...chol. B. ad ...
...κότες, et ...
...s. 1379. et ...

...νέων
...
...ων παρ' ἐλ...
... p. 352. ζῶ...
8.] ...ὀλίγον ἔμπν...

dixit Apollod. lib. I. c. 4, 3. Mox ποιμήν de procella, ποιμένες dixit in Suppl. vs. 774. et στροβούμεθα ἐν χ ναυτίλων δίκην in Choeph. vs. 200.

Vs. 668. Ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
332 ||Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

Priorem versum citat auctor *de barbarismo* nuper cun monio vulgatus p. 197. in ἀκυρολογίας specimen, et etsi enim lexica de *scatendi et exuberandi* signific agant, tamen in loco, quem ex Luciano pro illa stabi adferunt, re ipsa nihil aliud notat, quam *florere* sens taphorico; huius contra loci diversa est ratio, ut l simpliciter ponitur pro πλήθειν, πληροῦσθαι. Propi est illud in Sept. Theb. vs. 958. πολλοῖς ἐπανθήσαντες πόνοις. Alio iterum pertinet locus Cononis narrat. ubi Orphei κεφαλὴν dicit ἐπακμάζουσαν καὶ ζωϊκῷ αἵματι πολὺν χρόνον ἐπανθοῦσαν. prorsus ut ἀνθεῖν et ἀκμάζει pius copulat Hippocrates, quod docebit Foes. Oec ἀνθεῖν. Sic πάθος ἀνθεῖ in nostri Choeph. vs. 1009. in Soph. Trach. vs. 1105. [1091.] (vid. iterum Foes. O v. ἄνθος et ἐπανθεῖν) μανίας ἄνθος vs. 1017. [1002.] et τοῖς ἐπανθίζειν Choeph. vs. 147. Constructionis rati qualis apud Liv. lib. IV. c. 11. *plenus vulnerum et p* Vid. supra ad Sept. Theb. vs 928. Neque enim eo lic credam progressum poëtam, ut ναυτικῶν ἐρειπίων κ dixerit. ἐρείπια νεκρῶν est Soph. in Aiac. vs. 310. et E
333 in fragm. ex Au||ge vs. 3. [fr. 2, 2. M.] ὠμηστῆρος Op V. Hal. vs. 824. πέπλων Eurip. in Bacch. vs. 1025. tamen fortasse, qui regimen obiicient, quo τῷ ἀνθεῖν tivus adiungitur; sed hos meminisse velim peculiari hic cum occurrat verbum, non aliunde structuram, ex eiusdem significationis verbis adstrui posse, quae abunde docent lexica, plerumque casum admittunt se dum; rarius tertium, ut in Aristid. Tom. I. p. 391. πλήρωνται ἀκταὶ πόλεσιν. et Soph. in Philoct. vs. 329. [θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε, quod, ut et hoc ol quamvis alieno loco, moneamus, dictum, ut apud A Tat. lib. V. p. 341. [125, 34.] πληγὴ θυμοῦ γέμουσα, et lib. p. 463. [169, 19.] ὅλον αὐτοῦ τὸν θυμὸν εἶχεν ἡ πληγή. ex nostri Sept. Theb. vs. 893. forent πληγή, χεὶρ θυμο θής. Petron. c. 64. *manu plena verberavit.* et c. 95. *os l nis palma excussissima pulsat.* Ad sensum geminus es cus in Pers. vs. 420. et 425. ubi de v. ἐρείπιον vid. om Schol. nec non Hesych. post v. ἐριπεῖ et ἐριπεσοῦσα.

Cap. XIV. 334

Vs. 673. *Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο.* Et hic ꞏl abstinendum duco ab emendationibus, quas proponꞏnt Cant. et Stanl. *θέλουσα* est *propitia, favens, lubens.* Choeph. vs. 17. *ὦ Ζεῦ γενοῦ σύμμαχος θέλων ἐμοί.* et Suppl. ꞏ150. *θέλουσα θέλουσαν ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα.* Pind. ꞏhm. Od. VI. vs. 63. [V, 42.] *ὦ Ζεῦ πάτερ θυμῷ θέλων ἀρὰν ουσας* i. e. *ἑκών, μετὰ προθυμίας* Schol. expl. add. nostri ꞏoeph. vs. 520. 764. et 791. *ἐφέζειν* cum accusandi casu iteꞏm occurrit in Eumen. vs. 449. ut *ἔφημαι* vs. 412. quod cum ꞏero casu posuit Soph. in Philoct. vs. 1139. [1124.] cum ꞏrtio noster infra vs. 1226. pro triplici nempe praepositioꞏs structura: eoque verbo ditior fieri poterit Steph. Thes. ꞏbtinet idem regimen in *πρόσημαι, προσθακεῖν* et *προσίζειν.* ꞏd. pro casu quarto infra vs. 843. Soph. Oed. Colon. vs. ꞏ27. [1166.] et Aesch. Suppl. vs. || 197. pro tertio huius 335 ꞏbulae vs. 1200. et 1626. Suppl. 388. Pers. 883. et Soph. ꞏed. Tyr. vs. 15. Eadem construendi ratio in compositis ꞏ*παρά* et aliis. Sic *φάρος παρασκηνεῖν* in Eumen. vs. 637. ꞏ*ρβωνίτις λίμνη τὴν Ἀραβικὴν ἔρημον παρατείνουσα.* vid. suꞏa ad Sept. Theb. vs. 95. et Prom. 973. de illo *τύχη σωτήρ* ꞏc not. Cant. et nos ad Theb. vs. 231. *ναῦν σκάφος* dixi *ἀντὶ ꞏῦ ναυτικὸν σκάφος,* quod est Soph. in Aiac. vs. 1298. [1278.]

Vs. 678. *Ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος*
Στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

ꞏchol. *ἐβουκολοῦμεν* illustrat per quasi *ἐθεραπεύομεν.* Eodem ꞏnsu occurrit iterum in Eumen. vs. 78. *βουκολεῖσθαι πόνον* ꞏro *περιέπειν*, sicut ibi expl. critici. Aristid. Tom. III. p. ꞏ26. *τὸν αὐτὸν ἐμοὶ βουκολεῖς.* Eodem redit probe inspectum ꞏoc Them. orat. III. p. 45. c. *βουκολοῦνται περὶ τὰ πρόθυρα ꞏοῦ νεὼ, τὰ δὲ ἔνδον ὁρᾶν ἀγάλματα οὐκ ἐθέλουσιν.* Iunge ꞏrat. I. p. 2. d. Hesych. et Suid. in v. *βουκολήσας*, et *βουκόꞏημα*, quodque in primis huc facit fragmentum, ut existiꞏnatur, Babriae v. *αἰώρα.* Tum *σποδεῖσθαι* habetur virtute ꞏadem in Eurip. Hippol. vs. 1238. *σποδούμενος πρὸς πέτρας ꞏλον κάρα.* add. Lycophr. vs. 178. ubi Schol. exponit *ἀλλαꞏοῦ πιπτομένων, νῦν δὲ φλεγομένων,* f. *τυπτομένων,* vel potius ꞏ*πτομένων*, || quanquam non fugiat me Schol. B. ad Theb. 336 ꞏs. 815. *κατεσποδημένοι* explanare per *πεπτωκότες*, et recte ꞏd sensum. Add. Spanh. ad comici Nub. vs. 1379. et Steph. Thes.

Vs. 681. *Καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων*
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας ——.

Soph. Phil. vs. 897. [882.] *ἥδομαί σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα βλέꞏποντα κἀμπνέοντα ἔτι.* Aristid. Tom. II. p. 352. *ζῶντες ὅσον ꞏμπνεῖν.* et Longus lib. I. p. 23. [24, 8.] *ὀλίγον ἐμπνέων.* adde

Eurip. Hipp. vs. 1246. Alcest. 203. et lexica. Tum illud *λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας* Atticarum est venerum, pro *ἡμᾶς ὀλωλέναι, loquuntur de nobis ceu perditis.* Sophocles iterum in Electr. vs. 1454. *ἤγγειλας ὡς τεθνηκότα.* [1452. *ἣ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;*] et in Trach. vs. 293. [289.] *φρόνει νιν ὡς ἥξοντα.* infra vs. 1376. *μαντευσόμεσθα τ' ἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος.* et Thuc. lib. IV. c. 30. *Κλέων δὲ ἐκείνῳ τε προπέμψας ἄγγελον ὡς ἥξων καὶ ἔχων στρατιὰν, —— ἀφικνεῖται ἐς Πύλον* *). Sequitur abhinc non longe *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα,* qua formula iterum utitur in Choeph. vs. 780.

Vs. 693. *Γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων.* Etsi commendabilem possem proponere coniecturam *εὐτυχᾶ:* quia et in Suppl. vs. 1001. *πᾶς ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει κακήν.* Aristid. Tom. I. p. 410. *οὐχ οὕτω τις εἰς λόγους εὐτυχής:* tamen compertum habeo editam unice veram, eiusdem quippe sensus,
467 cuius foret, || si quis ita ut dixi legendum putaret. *νέμειν* posuit *ἀντὶ τοῦ ἔχειν*, vel potius *movendi gubernandique potestate.*

Vs. 701. *Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ.* Atqui Schol. A. ad Prom. vs. 351. Zephyrum Boreamque ex diis prognatos refert secutus Hesiod. in Theog. vs. 869.

ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων γένος ὑγρὸν ἀέντων,
νόσφι Νότου, Βορέω τε καὶ ἀργεστέω Ζεφύροιο.
οἵ γε μὲν θεόφιν γενεῇ ——.

Quomodo ergo nostro *γίγας* audit i. e. *γηγενής?* (vid. Stanl. ad l. d.) Sed scil. fabulae non magis saepe sibi constant, quam somnia.

Vs. 703. *Κυναγοὶ κατ' ἴχνος,*
Πλάταν ἄφαντον
Κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
'Επ' ἀξιφύλλους.

Crucem et haec figunt doctissimis editoribus. Pro *πλάταν* Stanl. post Cant. scribi vult *πλάτας*; pro *κελσάντων, κέλσαν τοῦ,* et denique *αὐξιφύλλους.* Mihi omnia videntur sana praeter vocem ultimam, cui substituo eiusdem quidem notionis τῷ *αὐξιφύλλους;* sed poëticum, ut sunt, quotquot ex *augendi* verbo conflantur, *ἀεξιφύλλους.* Sic *ἀεξίτοκος ἀεξίφυτος*, et quod exulat a Steph. Thes. *ἀεξίγυιος* apud Pind. Nem. Od. IV. vs. 119. [73.] **) deinde, sublata post *ἴχνος* distinctione, re-

---

*) Cui simile hoc Ioseph. I. A. XVII. 7, 1. *γνώμην εἶχεν ὡς παίσων ἑαυτόν.* cuius generis plura passim reperias. [*ADD.* p. 660.]

**) Etsi *αὐξίτροφος, αὐξιθαλής* et istius compositionis plura fortasse occurrant in Orphicis, quae nec ipsa in Steph. Thes. inveni adnotata. [*ADD.* p. 660.]

peto ἔκλευσαν ex praecedente ἔπλευσεν, atque omnia sic ordino πολύανδροί τε || φεράσπιδες κυναγοὶ ἐπ. κατ' ἴχνος τῶν κελσάντων τὴν πλάταν τὴν ἄφαντον γενομένην ἐπὶ τὰς ἀεξ. ἀκτὰς 338
τοῦ Σιμ. Per τὴν ἄφ. πλ. intelligit navem, qua Paris cum Helena aufugit. κυναγοί sunt primario Menelaus et Agamemnon, deinde universus Graecorum exercitus. Praeterea uti hic κέλσαι τὴν πλάταν ἐπί ——, sic τὸ δόρυ ἐς γαῖαν Oppian. IV. Cyneg. vs. 263. ἐπ' ἀκτάς noster iterum in Eum. vs. 10. et omissa alterutra praepositione Eurip. Iphig. Aul. vs. 167. κέλσασα στενόπορθμον Χαλκίδα.

Vs. 723. Παμπρόσθη πολύθρηνον αἰῶ-
ν' ἀμφὶ πολιτᾶν
Μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

Rursus non movenda moveri patescet; παμπρόσθῃ tantum scribatur iota infra adpicto, et nihil aeque adpositum magisque ἐναργέστερον vel fingere licebit, prae quo sordet παμπένθη, quod substituit vir doctus. αἰὼν παμπρόσθῃ πολύθρηνος est ita undequaque luctuosus et deplorandus, ut nullam admittat θρήνου accessionem, omni additamento luctuosior. Hesych.: πρόσθη, πρόσθησις. Ubi conatu pariter infelici Sopingius corrigit προσθήκη. et tamen Steph. quoque fuit suspectum. πρόσθη, ut αὔξη, ἄνθη, σύλη aliaque quam plurima, in quibus et πόθη habeam, accentu posito in prima, non ultima, quod vocabulum complurium veterum grammaticorum crisin expertum est, verbalia sunt facta per apocopen || ex πρόσθησις, αὔξησις, ——: vid. Sal- 339
mas. de Modo Usur. p. 211. Interpretem qui γαμβροῖς vertit *cognatis* pro *sponsis*, iam castigavit Spanh. ad Iul. imp. p. 72., quem et vid. de v. αἰνόλεκτρον, aliisque ex αἰνός compositis ad Callim. h. in Del. vs. 92.

Vs. 730. —— εὐφιλόπαιδα
Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

Passive ex mente interpretis εὐφιλόπαις contra, quam solet φιλόπαις, quod active notat; modo et hic non fuerit accipiendum pro *pueros amante*, quod tamen minus procedere videtur ob adiuncta reliqua. ἐπίχαρτος verbum est mediae significationis. Bono sensu, uti hic loci, est in Soph. Trach. vs. 1279. [1264.] ἐπίχαρτον τελέως ἀεκούσιον ἔργον. Altero in nostri Prom. vs. 157. apud Aristid. Tom. III. p. 135. 136. 333. et 334. et quos non alios? vid. not. ad Thuc. lib. III. c. 67. et lexica. Suspicari noli Ammonio velificaturus, priorem ubi praestat usum, factum videri per syncopen ex ἐπιχάριτος, quo in Steph. Thes. non obvio utitur Xen. VIII. *K. Π.* p. 123. [VIII, 2, 2.] οὐδέν ἐστιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον, ἢ —— (plures novit auctores adverbium ἐπιχαρίτως. Aristaen. lib. I. epist. IV. ult. Isocr. de Permut.

p. 311. d. [§. 8.] et in epist. ad Iason. lib. p. 419. b. [ep. 6.
340 §. 6.] adde lex. ut ἀχαρίτως Hermog. περὶ Γοργ. || edit. Iunt.
p. 339. οὐκ ἀχαρίτως τινὲς —— αὐτὸν κρίθινον Δημοσθένην
εἰρήκασι.) notat enim ἐπίχαρτος eum, ἐφ' ᾧ τις χαίρει, quique
voluptatis ex se capiendae gaudendique praebet materiam
sive inimicis ob mala, quibus conflictatur, sive amico, rebus ex voto cadentibus; novi aliter videri viris doctis, sed
sic ut dixi videtur mihi, qui perinde esse iudico, sive dicas ἐπιχαίρω σοι εὐτυχοῦντι, sive συγχαίρω, nec quidquam
agnosco discriminis, nisi hoc, quod qui priori modo loquitur is suum unius testetur gaudium; qui altero, comitem
se addat τῷ χαίροντι ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κατορθώμασιν. Idque tam
apertum, tamque rationi consentaneum, ut nihil supra:
nam quid aliud ἐπιχαίρειν, quam χαίρειν ἐπί? quod cum de
quovis dicatur gaudio, quis idem deneget verbo composito,
cuius ut eadem significatio, sic structura? et nonne perinde
prorsus, sive cum Isocr. ad Nic. p. 20. d. [§. 29.] ἐπ' ἐκείναις
ταῖς διατριβαῖς ἔθιζε σαυτὸν χαίρειν, sive scribas ἐκείναις ταῖς
δ. ἔ. σ. ἐπιχαίρειν, itemque συγχαίρειν? Usum obvertere noli; etenim nihil valet usus ad evertendum, quod rationis
fundamine stat inconcussum; et si vel maxime unicum Sophoclis illud in Aiac. vs. 136. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω,
quod solum adhuc in contrarium productum novi, suppeteret, vel hoc unicum satis probaret convenienter rationi
veteres locutos. Nunc pro uno testimonio habemus tria,
341 ||quibus accedat quartum ex Themist. orat. XVIII. extr. τίνα
σοι ἐπιχαιρήσει ἡ μήτηρ οὐ μόνον ἐκ πολέμου ἐπανιόντι μετὰ σκύλων, ἀλλὰ καὶ ——; plura quin se oblatura sint aliis, non
est quod dubitemus; non tamen, quot usus alterius; neque istud mirum videbitur, malignitatem hominum, ad
animum qui revocet, et quantus vulgo ἐπιχαιρεκάκων numerus, quam pauci ἐπιχαιράγαθοι: facit praeterea τὸ συγχαίρειν, alterum ut parcius occurrat. Ammonium [p. 57. V.]
sententiae tuae suffragatorem ne credas, qui nihil aliud
cautum voluit, quam ne συγχαίρειν ponas, ubi de illicito
gaudio super alterius calamitate est sermo; et quid foret
absurdius, quam si diceres συγχαίρω σοι δυστυχοῦντι? (esset
enim tanquam quispiam propriis laetaretur malis) pro
exemplo sit locus Xenoph. VI. Cyrop. p. 91. med. [VI, 1, 37.]
ὡς γὰρ ὁ θροῦς διῆλθε τῆς ἐμῆς συμφορᾶς, οἱ μὲν ἐχθροὶ ἐφήδονταί μοι, οἱ δὲ φίλοι —— συμβουλεύουσιν. Neque aliter
opinor, unquam locuti scriptores, ubi dativum personae
adiunxerunt; at in dativo rei non semper observant.
Certe ex Isocrate adferunt lexica*) συνηδόμενοι ταῖς ἡμετέ-

*) Et Pollux lib. III. 101. sed quae verba fere adseverare ausim frustra hodie quaeri apud Isocratem, in quo nihil eo quod pos-

ϱαις συμφοϱαῖς, et ex Euripide οὐ μὲν θανόντι συνήδομαι, cuius iterum est in Med. vs. 136. οὐ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος i. e. ἅμα καὶ σὺν γεγονότι τῷ καὶ τῷ ἥδομαι, vel σὺν ἄλλοις ἐπιχαιϱεκάκοις καὶ ἡδομένοις ἐπὶ τοῖς ἄλγεσι τοῦ δώματος ἥδομαι. Idem tenendum de aliis Ammonii praeceptis v. gr. in v. ἤλπισαν [p. 66. V.] ubi, quod prius putabam, non damnat ||forte geminum usum τοῦ ἐπελπίσαι, quem ceterum abunde 342 adstruxi; tantum docet tertium ei peculiarem, quo notat transitive. Vid. etiam quae scripsi supra p. 51. De constructione ἐπιχαίϱειν τινά, quae observatur in loco Sophoclis, eiusque Schol. crucem fixit, dicam quidpiam infra.

Cap. XV.

Vs. 734. Φαιδϱωπὸς ποτὶ χεῖϱα σαίνων τε γαστϱὸς ἀνάγκαις.

Mutata syntaxis Schol. obfuit et Stanl. ne et hic mentem poëtae adsequerentur; nos ita accipimus, tanquam scriptum esset φαιδϱωπός τε ἦν καὶ πϱοσσαίνων τὴν χεῖϱα ἐν γαστϱὸς ἀνάγκαις, *amabili erat vultu, atque adblandiebatur manum, ubi cibi potiusve indigebat.* Tropica est locutio, ut quivis videt. Sic πϱοσσαίνειν φῶτα κακὸν infra vs. 1674. add. Prom. vs. 834. Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 1113. nominativos esse dicit absolutos, quod sic non est; pendent enim a verbo omisso εἰμί et γίνομαι; ut imme||rito quoque vapu- 343 let Ausonius magno Salmasio de Modo Usur. p. 711. qui illud Chilonis ἐγγύα πάϱεστι δ' ἄτα, converterit *sponde noxia est praesto tibi.* Quasi nempe ἐγγύα credidisset verbum esse modi imperandi: ego potius miror acumen Ausonii, ac linguae peritiam utriusque, qua eadem brevitate reddere noverat latine; nam quid aliud ἐγγύα nempe γενέσθω fiat sponsio, quam *sponde.* Idem esto iudicium de aliis haud paubis, quae in hanc rem adferuntur.

Vs. 744. Ἐκ θεοῦ δ' ἱεϱεύς τις ἄτας ——— ———.

Levissima correctione laboranti versui opem fero legens ἐκ δὲ θεοῦ ἱεϱεύς τις ἄ ———. Sequitur πάϱαυτὰ δ' οὖν ἐλθεῖν

---

sit referri, occurrit, praeter hoc orat. de Pac. p. 172. c. [imo p. 176. §. 87.] quae itidem Iungerman||nus iam observavit, εἰς ἃς (ταφὰς) 661 πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέϱαις συμφοϱαῖς, hunc autem locum si intendebat Pollux, quod quidem mihi valde fit probabile, palam est, correctores ibi hodie loqui, Pollucemque scriptum reperisse ἀλλὰ συνηδόμενοι, aut saltem συνησθησόμενοι. Nec cuiquam amplius dubium fore existimo, ita quin orator recte potuerit scribere, ut nec fuerit fere, cur Pollux ceu peculiare observaverit. [*ADD.* p. 660. 61.]

i. e. *illico, simulac.* Hesych.: παραυτά, παραχρῆμα, εὐθέως, παραυτίκα. Ignat. epist. VI. §. 11. ἐὰν γεύσηταί τις, παρ' αὐτὰ ἀποθνήσκει. Conf. Bud. comm. p. 242. *)

Vs. 749. —— *φρόνημα μὲν*
Νηνέμου γαλάνας, ἀκασκαῖον
Ἄγαλμα πλούτου.

Transposita distinctione post ἀκασκαῖον, hoc construo cum φρόνημα, neque enim, ad ἄγαλμα qui possit referri, magis video, quam exponi, ut facit Schol. Sed is opinor per
344 λίαν κεκο||σμημένον explicat ἄγαλμα, non ἀκασκαῖον, unde hoc expuncto sic Scholion constituam, ἄγαλμα πλούτου] λίαν κεκοσμημένον, nisi malis insuper legere κεκοσμημένην διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς ——. Hesychius: ἀκάσκα, ἡσύχως, μαλακῶς ——, quomodo ipse statim illustrat auctor subdens μαλθακόν; ut suspicer praeterea hoc structurae ordine iungenda: ἄγαλμα πλ. μαλθακὸν, ὅμ. β. δ. ἔ. ἄ. λέγοιμ' ἂν est *dicere* vel *enarrare possim, quanta* ——, ἐλθεῖν locum sustinet genitivi, qui pendet a παραυτά, tanquam esset παραυτὰ τῆς εἰσόδου, vel ἀφίξεως, ut nihil corrigi necesse sit. Praeterea quod et Stanl. iam venit in mentem τελειοτέρᾳ posita στιγμῇ post ἄνθος, et sublata, quae separat παρακλίνουσ' a sequentibus, cum his construam; sic sensus erit longe commodior; nec morari quenquam debet vocula δέ, cui non minus usitate post secundum, quam primum vocabulum locum esse, iam alibi monuimus. In Schol. ad vs. 757. αὐτοῖς videtur adhaesisse ex ταύτην et τοῖς.

Vs. 760. —— *γέρων λόγος*
Τέτυκται μέγαν τελε-
σθέντα φωτὸς ὄλβον τεκνοῦσθαι
μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν.

Duplici potest sensu accipi τεκνοῦσθαι, patiente pro *patrem fieri, liberis ditari*, vel agente *parere*. Soph. Oed. Colon.
345 vs. 645. [617.] μυρίας ὁ || μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών. Add. Eurip. Iph. Taur. vs. 1261. pro altero Pind. Isthm. Od. I. vs. 24. [17.] et Soph. Oed. Tyr. vs. 886. [867.] Ad rem vid. Sept. Theb. vs. 775. seqq. Tum ut hic γέρων λόγος, sic τριγέρων μῦθος in Choeph. vs. 312. Vs. 778. ubi gemello suo in strophe respondere voles, recidatur oportet ἀπόλεμον, quod tamen iterum iunctum incedit cum ἄμαχον in Choeph. vs. 52.

*) Herodian. in Sev. p. 466. ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη. [ADD. p. 661.]

Vs. 785. —— τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-
σθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
Παλιντρόποις ὄμμασι λι-
ποῦσ' ὅσια προσέβα, ——.

Per τὰ χρ. ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν intelligit bona et opes manibus sceleratis καὶ οὐ καθαραῖς parta et acquisita. Illud τὰ χρ. ἐσθλὰ παλ. ὄμ. λιπεῖν, quodque legimus in Suppl. vs. 180. Ζεὺς παλίντροπον ὄψιν ἔχει ἐν λιταῖς, per se considerata tantam habent similitudinem cum verbis Horat. lib. II. Od. 2. ult. *ingentes oculo irretorto spectare acervos*, ut vix sit, quod dubitemus, ea suum in usum convertisse lyricum; nihil quippe prius differt, nisi hoc solum, quod pro λιπεῖν Horatius magno cum iudicio adhibuerit *spectare*, non *linquere*, quod si aptum ei fuisset visum, non tot virorum eruditorum ingenia torsisset, quomodo intelligi debeat *spectare oculo irretorto*, de || quo nunc tot sententiae, quot 346
interpretes. Ne autem quispiam alterum, quem adposui, Aeschyli locum arripiens existimet, ex eo propagatum in Horatio *spectare*, quod idem sit ὄψιν ἔχειν ἔν τινι, et ὁρᾶν, βλέπειν τι, et εἴς τι, adeoque quemadmodum ibi dicatur, licet improprie, ὄψιν ἔχειν παλ. ἐν λιταῖς pro *aversari, contemnere, nec respicere preces*, sic videri nil obstare, quo minus de quavis alia re eodem sensu phrasis usurpetur, dicaturque ὄψιν ἔχειν παλίντροπον ἐν τοῖς χρήμασιν, *averso et irretorto oculo spectare pecuniae acervos*; nec debuisse proinde tanquam ineptam traduci Turnebi, Clerici aliorumque explicationem huc fere redundantem, *ita spectare, ut nullam vultu habendi prodas cupiditatem, non respectes retorqueasque ad acervos oculos aut eos relinquens et transiens, aut adstans furtim identidem eo reflectas; sed ceu non videres vidissesque, ab illis cohibeas oculos*. Ita, inquam, ne quis argumentetur, diversissimam esse moneo huius illiusque loci rationem; ibi quippe alius preces fundit, alius παλίντροπον ὄψιν ἔχει ἐν αὐταῖς i. e. ἐν τῷ εὔχεσθαι ἐκεῖνον οὗτος ἔχει παλ. ὄψιν. apud Horatium contra idem *spectat* acervos, qui *irretortum* ad eos habet oculum, quod, sequendo illorum, quos dixi, explicationem, quid erit aliud, quam simul spectare et non spectare? quo quid insulsius? veram loci mentem vi-
||dit P. Burm. ad Quinct. declam. VIII. c. 9. exponens *rectis* 347
oculis, quem vide. ἄστροφα ὄμματα habes in nostri Choeph. vs. 96. quod verbi ignorat Steph. Thes. et παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις apud Soph. in Philoct. vs. 1254. [1226.] qua sola notione novit Suidas et lexica.

Vs. 807. Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι. Auctor comment. in Esaiam operum Basil. Tom. I. p. 414. b. τὸ μὲν φοινικοῦν ὑδαρῶς πεφοίνικται· τὸ δὲ κόκκινον βαθύτερόν ἐστι καὶ κατακόρως ἐρυθρόν. et ibid. c. ὑδαρέστερον ἐχρώσθη καὶ κατεσπιλώθη τῷ

ἁμαρτήματι. Praecedit verba proxima εὐκίνητον ἔχω καὶ εὐαπόπλητον τὴν βαφὴν l. εὐαπόβλητον, vel potius εὐαπόπλυτον, ut opponantur μονιμωτέραν καὶ ἀνέκπλυτον τὴν βαφὴν καταδέχεται.

Vs. 811. Σὺ δέ μοι ——
Κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
Οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων.

Convenit cum nostro *leelyk affschilderen.* νέμω idem quod νωμῶ. Sept. Theb. vs. 3. οἴακα νωμῶν. Pind. Pyth. Od. I. vs. 165. [86.] νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. et Nem. Od. VI. vs. 28. [15.] πόδα νέμειν, quod νωμᾶν Soph. Oed. Tyr. vs. 475. [468.] ἐκνέμεσθαι in Aiac. vs. 370. Sic denique ἔγχος ἀσπίδα etc. νωμᾶν et νέμειν in Sept. Theb. vs. 5?6.

348 CAP. XVI.

Vs. 822. —— δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύοντες —— ——.

ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται Hesiod. Ἔργ. vs. 322. Soph. Oed. Colon. vs. 990. [936.] τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω. Themist. orat. VIII. p. 102. c. εὐφημοῦσι μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῆς γλώσσης, τὰ δὲ εἴσω μεστὰ ὀδυρμῶν. ut modo vs. 814. ἀπ' ἄκρας φρενός. contrarium ἀπὸ καρδίας Lucian. Tom. II. p. 203. [Iov. Trag. c. 19. vol. II, p. 664.] ἀκούετε ὦ θεοὶ τά γ' ἀπὸ καρδίας. et Ioseph. de Maccab. §. 8. διὰ μιᾶς φωνῆς ὁμοῦ εἶπον, ὥσπερ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ψυχῆς. Aliud est in Arriani Exped. Alex. lib. I. p. 72. edit. Blanc. γράμματα μὲν οὐ κομίζων παρ' Ἀλεξάνδρου, τὰ δ' ἀπὸ γλώσσης οἱ ἐντεταλμένα ἐξήγγειλεν. et lib. II. p. 119. ἐπιστολήν τε κομίζοντες Δαρείου, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ γλώσσης δεησόμενοι ——, idem nempe quod Lucae in Act. c. XV. comm. 27. διὰ λόγου ἀπαγγέλλειν. Conf. Thuc. lib. VII. c. 10. et ad
349 superioris fabulae vs. 208. Tum || ut Agamemnon redux deos regionis consalutat, sic Plutus apud Aristoph. in cognomini fabula vs. 771. seqq. conf. Meurs. ad Lycophr. Alex. extr. et supra ad vs. 517.

Vs. 825. Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως
Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.

χεῖλος quod coniicit Stanl. hinc est alienum, et vel nihil mutandum, hoc ut dicat alteri vasi spem accessisse quidem manuum, fore scilicet, ut suffragia urbi salutaria acciperet; vel leg. χῆρος *nuda*, *inanis*, omni quippe calculo vacuo relicto. Sic δίκη φανερός pro φανερά in Eurip. Bacch. vs. 990. βίαιος χείρ in Heracl. vs. 103. et 107. πολιὸς χήρα in Androm. vs. 348. et similia passim. De urna gemina, in

ıam suffragia colligebantur, vid. praeter auctores lauda-ıs in not. Stanl. Schol. Aristoph. ad Vesp. vs. 981. et Flo-ıntem.

Vs. 828. *Ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ*
Σποδὸς —— ——.

ıterpres ceu legisset *ζέουσι* vertit *fervent*, poterat reddere *igent, durant, sunt*, de quo verbi usu quidpiam forte di-imus in sequenti||bus. Praecedit *καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ'* 350
ἐπίσημος πόλις. Unde forte Euripides in Hec. vs. 1215. *κα-πνὸς δ' ἐσήμαν' ἄστυ πολεμίων ὕπο.* Ubi, quod obiter moneo, geris *ἐσήμαν'* erit *ἐσημάνη*, nec opus fuerit *καπνῷ* mutare, ıod praeter codd. auctoritatem facit Barnes.

Vs. 844. *Ἄχθος διπλοίζει.* Non optimo consilio Stanl. ıbstitui vult *διπλασιάζει.* Hesych.: *διπλοίζειν, διπλασιάζειν.* t *ἐπιδιπλοίζειν*, quo caret Steph. Thes. habetur in nostri um. vs. 1017. Nec eidem Stanl. adsentior vs. 834. con-ctanti *ἀσπιδηστρόφου πλέως.* pro edito *ἀσπιδηστρόφος λεώς.* :. 702. *φεράσπιδες κυνηγοί.* Sequitur *ὁμιλίας κάτοπτρον*, qua ›ce usus quoque noster in proverbio apud Apostol. Cent. I, 3. *κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ.*

Vs. 854. *—— τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς*
Κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
Βουλευσόμεσθα —— ——.

istinctionem hanc non intelligo, et minus adhuc sensum, ıem interpres tribuit, qui ita accipit, tanquam scriptum ıset *ἐπὶ πόλιν τε καὶ θεούς*, seu *πόλει καὶ θεοῖς* (nam utrum-ıe aeque bene dici ostendemus ni fallor infra) sed nun-ıam hoc sensu *πρός* invenio. Apollod. || lib. II. c. 4, 4. 351
ἐνταμίου —— ἐπὶ κατοιχομένῳ τῷ πατρὶ διατεθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα. adde Aristid. Tom. III. p. 635. Lys. orat. II. extr. Epitaph. p. 131, 3.] Themist. orat. XVIII. sub princ. et Misc. Obs. vol. III. Tom. I. p. 90. Hinc existimem virgula ransposita post *θεούς*, sensum esse, *quod ad reliqua civita-m et deos, de iis institutis communibus ludis in conventu pu-'ico consultabimus.* Mox cave audias Stanl. pro *μενεῖ* cor-gentem *μένῃ.*

Vs. 857. *Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων*
Ἤτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.

esych.: *παιώνια φάρμακα, ἰατρικά, ἢ θεραπεῖαι.* et iterum: *παιώνιον, φάρμακον καταπαῦον ὀδύνας.* Add. Polluc. IV, 179. V, 132. nec non Suid. Apud eundem legas: *παιώνειον, ζης φάρμακον.* quod accipiunt interpretes de herba *pae-ıia*, ut Servius in illo Virg. VII. Aen. vs. 769. *paeoniis re-ıcatum herbis*, non modo *medicinalibus* interpretatur, sed

et per *herbam paeoniam.* ceterum utrocunque modo in Suida et Virgilio acceperis, dissimulare nequeo, veniss me in eam cogitationem, hic non *καῦσιν* intelligi, et τομήν, sed de contusis scissisque herbis et radicibus accipiendum,
352 ut *κέαντες* sit a *κέω, σχίζω, findo, tero, contero.* Et sic τομὴ φαρμάκων apud Conon. Narrat. XXIII. καὶ γὰρ ἦν (Οἰνώνη) ἐπίπνους μαντείας, καὶ τομῆς φαρμάκων ἐπιστήμων. quod haud scio, an satis recte ceperit interpres vertens, *legendarum herbarum gnaram*, quanquam non me fugit τέμνειν φάρμακον pro *praecidere* extare in Apollod. lib. I. c. 6, 1. Vid. Stanl. ad versum huius dramatis 17. et not. in Hesych. v. ἀντίτομον. in quo nescio quis pro παιώνιον ἴασιν, θεραπείαν corrigit παιώνισιν, frustra, vid. infra vs. 1208.

Vs. 861. *Θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι.* Hesych.: δεξιώσασθαι, ἐγγίσασθαι γυναικί. Quam sequendo interpretationem videri posset hic accipiendum pro accedere ad deos cultus ergo, eosque adorandi.

Vs. 878. Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι
Τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄνωθεν [τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
Χθονὸς] τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
Ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.

l. γ' ἄν. In sensu et acumine, hic quod latet, haerentem
353 monuit cl. d'Orvillius respici videri ad trinam apotheosin, quam nactus fuisset, toties si esset mortuus, quoties occubuisse fama fuerat, addebat tamen vir eruditissimus dure dictum. De Geryone huc inprimis faciunt, quae leguntur apud Sil. lib. I. vs. 278. et Herili descriptio in Virg. VIII. Aen. vs. 564. Tum hinc discimus Graecis quoque placuisse Geryon pro Geryones, de quo dubitabat Munkerus ad Hygin. Geneal. extr. Illi τέτρωται δικτύου πλέον simile hoc Alexidis apud Athen. lib. II. p. 60. b. λοπάδ' ὀρφῶν ἀποδέδειχα κόσκινον, quod iam notavit ibi Casaub. Anim. c. XVIII. ult. adde ibi locum Luciani. Denique sicut noster ἐπλήθυνον λόγοι Soph. in Oed. Col. vs. 390. [377.] ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος.

Vs. 891. Ἐμοὶ προφωνῶν τόνδ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
Κίνδυνον εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
Βουλὴν καταῤῥίψειεν ——.

Pro *τόνδ'* lego *τόν θ'* structurae ratio est, quae eorum, de quibus supra p. 138. et alibi. Canteri *βόλον* pro *βουλήν* non satis intelligo, etsi noverim quid proprie *ῥίπτειν βόλον*, adeoque et *καταῤῥίπτειν.* Oraculum apud Herodot. lib. I. c. 62.

Ἔῤῥιπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέταστα.

||Stanl. explicationem in notis amplector; sed eam quod ex Graecis non eliciam, coniicio scribendum *καταῤῥάψειεν* i. e. *βουλὴν ῥάψειεν κατὰ τοῦ Ὀρέστου*. Sic *μόρον καταῤῥάψαι* Eumen. vs. 26. *ἀναρχία* hic ut in Theb. vs. 1036. ubi vid. not. Eurip. Iphig. Aul. vs. 914. *ναυτικὸν στράτευμ' ἄναρχον*. Add. nostri Eumen. vs. 699. et 529. et Suppl. vs. 912. Vs. 895. ceu legisset interpres *σκέψις* vertit *monitum*. 354

Vs. 910. *Πηγαῖον ῥέος*. Citat Suid. in v. *πλέκος*. Utitur saepius in Promethei fabula vid. vs. 400. 677. et 811. Hesych.: *ῥέος, ῥεῦμα, ῥεῦμα θηρίον*, f. *ῥευμάτιον, ῥεῖθρον*.

Cap. XVII.

Vs. 915. *Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε*. Similiter Eurip. Iphig. Aulid. vs. 618. *καί μοι χερός τις ἐνδότω στηρίγματα, θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλείπω*. et eadem phrasi in Electr. vs. 999. *Ἔκβητ' ἀπήνης Τρῳάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα*, ubi quod aliud agens Misc. Observ. Vol. IX. Tom. III. p. 436. verbo tantum || monuerim legendum videri *βήσω*, nec fuerit illius loci rationem suspicionis edere, hic facere cogito; nempe noveram, apud eundem poëtam alibi *στῆσαι πόδα* valere *sistere, inhibere, reprimere gradum*, vid. earundem Observ. Vol. X. Tom. I. p. 98. et iunge hoc Soph. in Trach. vs. 343. *τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν*. ibi *ponere* vel *collocare pedem*; qua virtute quod necdum invenerim, eadem manet suspicio, aliud verbi olim comparuisse, in qua opinatione iam fuit quoque Kusterus ad comici Thesmoph. vs. 1111. cui placuit *θήσω*, mihi *βήσω*, ideo, quod in larga exemplorum copia, nondum se obtulerit, in quo quis dicatur *τιθέναι πόδα ἔσω* aut *ἔξω τινός*, quod tamen ob latissime patentem locutionis usum haudquaquam improbare ausim; tum quia eodem modo locutum inveneram in Heracl. vs. 802. 355

> *Ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα*
> *Ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός*.*)

Aeliani est lib. X. Var. Hist. c. 3. *ἔξω τοῦ λέμματος ποιεῖν πόδας*. Et *μεταστῆσαι πόδα* Euripidis rursus in Bacch. vs. 49. *τ' ἀνθένδε θέμενος εὖ μεταστήσω πόδα*. Quo ex loco etsi nonnihil dici posset pro edito *στήσω πόδα*, tamen quia mihi non satisfacit, haud exponam. Subdit noster *μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδ' ἄναξ*, deinde *πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν*. more scil. orientis, quem et tangit Spanhemius

---

*) Ut *βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα* in Electr. vs. 1173. [*ADD.* p. 661.]

vs. 919. laudans ad Ioseph. Ant. Iud. lib. IX. c. 6, 2. ab
356 ||quendi modo non longe recedit hoc Petronii fragm. pı

planta decens modicos nescit calcare lapillos
et dura laedi scelus est vestigia terra,
ipsa tuos quum ferre velis per lilia gressus,
nulli sternuntur leviori pondere flores.

Vs. 917. *Αἷς ἐπέσταλται τέλος* i. e. *τὸ πρᾶγμα ὃ χρὴ τ. καὶ τελεῖσθαι.* sic in Eumen. vs. 746. *ὅσοις τοῦτ' ἐπέστα τέλος.* infra vs. 943. *εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.* Pind. Ist Od. IV. vs. 18. [III, 29.] *ἀπλέτου δόξας ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν λος.* Add. supra ad Sept. Theb. vs. 912. Suid. et Etyı [750, 36.] Add. vs. 918. vid. quae notat Spanh. in Aristı Ran. vs. 969. et Ioseph. A. I. lib. IX. c. 6, 2. Ex vs. Suid. in v. *κάλλη* laudare *ἐν ποικίλοις κάλλεσι*, et integı versum Etymologum [486, 48.], iam docuit vir doctu Misc. Obs. Vol. III. Tom. I. p. 91. ostendens simul err torum circa illum Suidae locum allucinationes.

Vs. 941. *Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.*

Lys. orat. in Andoc. p. 104. med. [221, 3.] *πῶς οὐ θεῶν*
357 *τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν.* Isocr. ad Demon. p. || 17. [
p. 9. §. 32.] *διαφθαρείσης τῆς διανοίας.* Eurip. Orest. vs.
τὸ διαφθαρὲν φρενῶν. In Choeph. vs. 209. *φρενῶν καταφθ*

Vs. 953. —— —— *ὑπαί τις ἀρβύλας*
Λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

An ideo optandi modo locutum fingit Agamemnonem, qui modo redux, comitatem in servos prae se ferret? bum *πρόδουλος* frustra quaesieris in Steph. Thes. ut et π *χωλος*, quo utitur Luc. in Ocyp. vs. 146. [vol. III, p. 6 *πρόκοιλος*, quo Synes. p. 253. c. et *προπάλαιος* p. 134. c.; c positionis eadem ratio, quae in *πρόπας*, in quo ex Eu thii mente ad Il. *B.* p. 198, 25. [262. extr.] vel vacat pı positio, vel notat *διόλου.* Prius quoque scribit de *πρ κος* nostri Schol. ad Pers. vs. 992. quo eidem Thes. acce fieri poterit. Ceterum alteram Eustathii sequendo e posset ei quoque tribui significatio *τοῦ palam* et *φανε* Festus certe et Paulus Lat. *pro* poni docent pro *amplifi do* ac *palam faciendo.* et sic *propatulum, protritum*, et *ἐκ παραλλήλου propalam.*

Vs. 972. *Πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξαίμην*
358 || *Δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις*
Ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένης.

Structura loci minus patet, nec satis apertum an *τῆσδε γῆς* respiciat ad Agamemnonem, an ad Clytaemnestram. ad Agamemnonem referre voles, videtur leg. *μηχανωμ* ordo ut sit, *προὐνεχθέντος δὲ ἐμοὶ ἐν δόμοις χρηστηρίοις με*

υμένη κόμιστρα τῆσδε τῆς ψυχῆς, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ξαίμην ἂν π. πολ. εἰμ. et προὐνεχθέντος fuerit perinde, tanuam legeretur εἰ προηνέχθη χρηστήριον, nam in προὐνεχθέντος adsumendum ex illo χρηστηρίοις δόμοις vox χρηστηρίου, ive χρησμοῦ. Atque ut hic loci perceptu facilior quodammodo foret sensus, si legeremus ut dixi εἰ προηνέχθη, sic ontra est ubi participium expeditiorem redderet sententiam, ut in Luc. c. V. vs. 35. Sin editam retineas, structura erit μηχανωμένης δὲ τῆσδε ψυχῆς (i. e. ἐμοῦ, ut infra s. 1447. γυναικὸς τῆσδε conf. supra p. 131.) κόμιστρα, neme τοῦ Ἀγαμέμνονος, εὐξ. ἂν πολ. π. εἰμ. πρ. ——. Quod si uem offendat προὐνεχθέντος, quod ego non moveam, leere is posset parva mutatione προὐνδειχθέντος. δόμοι χρηστήριοι sunt loca, ubi oracula eduntur: vid. et Eumen. vs. 94. Suidas: χρηστήριον τὸ μάντευμα ἤτοι ὁ χρησμός. τὸ ωρίον, τὸ ἱερεῖον. τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς. Ubi quid impulerit uster. ut corrigeret ἱερόν nescio. Triplicem docet Suidas erbi usum, quod aperte ostendunt illa τὸ μαντεῖον δὲ || δι- 359
ῶς quae in versione plane sunt praetermissa. Hoc vult exicographus duplici tantum sensu usurpari μαντεῖον, pro *raculo* puta et *loco, ubi editur oraculum,* non item ut illud, ro *victima,* qua notione noster in Sept. Theb. vs. 236.

Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια καὶ χρηστήρια
Θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένων.

onf. ibi Schol. B. Add. Soph. in Aiac. vs. 220. ubi eadem uncta videbis et docet Schol. easdem vocis significationes, uas Suidas. Vid. et infra Suppl. vs. 459. Ammon. [p. 149. *V.*] et ad eum not. Caeterum usum hic observes v. ψυχῆς ro *homine*, ut in Soph. Aiace vs. 154. μεγάλαι ψυχαί. nec raecis abrogandum ψυχὴ ἀνθρώπου, et τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ῶσαι in Matth. c. XVI. comm. 25. quando et in Soph. Phil. s. 55. legimus ψυχὴν Φιλοκτήτου, et in Lys. Orat. V. p. 106. n princ. [in Andoc. p. 240, 4.] σώσας τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἑτέρων ιὰ ταῦτα ἀποθανόντων. Adde Raphel. Ultimo loco moveo, cum Stanl. si scripseris μηχανωμένη, ordinem fore ηχ. γὰρ κόμ. τῆσδε ψ. ἐν χρ. δ. εὐξ ἂν π. π. εἰμ. πρ. Quicquid autem elegeris, sententia erit ni fallor, *si mihi machinanti praemiis donisque scire, an salvus rediturus esses, enunciatum fuisset, et responsum ab oraculo redditum, fore, ut te reducem videam, plures vovissem stragulas conculcandas.*

||Vs. 975. Ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους 360
Σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.

Sensum esse puto tanquam legeretur ἵκετ' ἄν, et per ῥίζαν intelligo spei fundamentum, quo Agamemnonem aliquando rediturum expectare potuisset; nam sequitur καί σου μολόντος —— i. e. *nunc cum venisti* ——. σκιὰν ὑπερτείνασα σ. κ.

proinde est, ceu scriptum foret τεῖνασα σκιὰν ὑπὲρ σειρίου κ. de quo schemate vid. ad Prom. vs. 973. Atque ita προσφὲς ὅσια supra 788. et σὲ —— ἐπιβῇ Soph. in Aiac. vs. 138. Vs. 979. quem usum praestet vocula τε ignoro, et sine ea metro constat ratio; nisi forte ideo additur, quia de hyeme praecessit, hic de autumno est sermo; si copulet, post quartam hic vocem habebimus positam.

Cap. XVIII.

Vs. 992. —— *χρόνος δ' ἐπεὶ*
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
861 *|| Ψαμμίας ἀκάτας παρ-*
ήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
Ὦρτο ναυβάτας στρατός.

Stanleio si obsequamur legenti ἐπί, structura erit: χρόνος δὲ παρ. ἀκ. ψαμ. ἐπὶ πρ. ξὺν ἐμβόλοις (ita namque corrigo seiunctis, quae male in unam vocem coaluere) παρήβησε valet *vetustate corrupit* non (quod vult interpres) *consenescere fecit*, verbo absoluto posito sensu agendi, ut in multis aliis. Verum ita ordinata qui cohaerebunt cum antecedentibus? quare retento τῷ ἐπεί hunc in ordinem redigo θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φίλον θρόνον φρενὸς ἐπεὶ χρ. παρήβησε ξὺν ἐμβ. πρ. i. e. *ex quo tempus corrupit naves una cum rudentibus* Vid. in hunc sensum huius fabulae vs. 203. seqq. Vs. 987. et seq. cum antistrophae versibus si convenire vis, legas oportet

Μαντιπολεῖ δ' ἀκέ ——
λευστος, ἄμισθος ἀοιδά.

Vs. 997. *Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων*
Νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.

Hoc quomodo intelligi possit, non ignoro, eadem constructione iterum occurrente in Choeph. vs. 734. ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς πύθηται. Dissimulare tamen nequeo attendenti vs. 991. ad
862 θάρσος εὐπιθές suspicionem subortam de πείθομαι, || ut vel ἀπό locum teneat τῆς ὑπό, vel legatur ὑπ': sed cum in edita quoque lateat *persuadendi* sensus, in ea acquieverim. Ceterum egregie mutuum lumen accendunt invicem loquendi modi in strophe et antistrophe; sic quod vs. 991. et seq. θάρσος εὐπιθὲς ἵξει, lego ἵζει, φρενὸς φίλον θρόνον, id eadem sententia vs. 1002. dicitur ἔσωθεν θυμὸς οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος, unde et ni fallor palam est, pro δεῖγμα non satis commode corrigi δῆγμα: nam ita si scribas, quo modo quadrabit ἀποπτύσαι, quod opinor ad δεῖγμα aeque respicit, atque ad ἀοιδάν. Deinde quod ibi ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά, hic ἄνευ λύρας θρῆνον ὑμνῳδεῖ Ἐριννύς, et αὐτοδίδακτος θυμός. Tum

Vs. 1004. metri habita ratione versus, huic qui in strophe respondet, leg. οὔτι. Illa σπλάγχνα —— κέαρ videntur adponi, vel ita accipienda, tanquam scriptum esset σπλ. δ' οὔτι ματ. τὸ γὰρ κέαρ κυκλ. πρὸς ταῖς φρ. ταῖς ἐν καὶ τελεσφόροις: *cor quippe vertiginibus circumagitur, praeterquam quod cogitationes iustum mihi timorem addunt, ne exitum sortiantur, quae portendunt* τὰ σπλάγχνα. et δίναις κυκλούμενον κέαρ non longe abit a nostro loquendi modo, quo dicimus *in een maalstroom van gedagten syn.*

Vs. 1008. Εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
Ἐλπίδος ψυδῆ πεσεῖν.

Mira nonne ἀκαταλληλία in verbis τι —— ψυδῆ? quae, ceu 363
sint coniungenda, se sistunt legenti; poterunt tamen forsasse non uno modo ad analogiae rationem reduci, vel iungendo ἀποπεσεῖν hoc modo, εὔχομαι δὲ κατά τι ἀποπεσεῖν τὰ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐμῆς ψυδῆ, vel isto ἀποπεσεῖν με ψυδῆ τῆς ἐλπίδος κατά τι, ut ψυδῆ sit numeri singularis casus. Placuerit cuipiam copulare τι ψυδῆ, per me licet; sed simile nondum se mihi obtulit apud alios, et diversi sunt generis, de quibus egi ad Pers. vs. 217. quibus adde ex Lat. Flor. lib. I. c. 13, 11. et ibi cl. Duker. ex Livio. Nec huc facere arbitror illud Lucae in Evang. c. IX. comm. 13. εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. Ἀποπεσεῖν τῆς ἐλπίδος fuerit ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, quod Thuc. lib. VIII. c. 81. ἐκπεσεῖν τῶν ἐλπίδων. Lysias apud Athen. [l. XIII, p. 611. f.] ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν. Aristidis est Tom. I. p. 377. ἀποπεσεῖν τοῦ ὁρμαθοῦ. Clem. Rom. II. ad Corinth. §. 6. τῆς ὁδοῦ. et Themist. orat. I. p. 11. d. δικαιωσύνης. ἐλπίς pro *cogitatione* διανοίᾳ et φρεσίν ut vs. 1005. quo haec respiciunt, apud alios quoque obvium, ut in Pind. Pyth. Od. II. vs. 89. [49.] θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται, ubi vid. Schol. nec ἐλπίζειν et ἔλπομαι pro *puto* non cognitum. Vs. 1010. prius γάρ valet μὲν γάρ, alterum δέ.

Vs. 1017. Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
|| Κτησίων ὄκνος βαλὼν 364
Σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου
Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος.

Si ubi acceperis pro τί ferri posse videretur sensus, quem τῷ εὔμετρον tribuit Stanl. vertens *mediocritati studentem*, nisi repugnaret πημονᾶς γέμων ἄγαν, quod succedit; itaque εὔμετρον sumam pro *larga*, *magna*, qua multa profligantur prociunturque bona. Totius loci mens est: καὶ ὁ μὲν ὄκνος προβαλὼν τὸ τῶν χρ. κτ. ἀπὸ σφ. εὐμ. οὐκ ἔδυ γε πρ. δόμος, καίτοι γέμων ἄγαν πημονῆς, οὐδὲ ἐπόντισε τὸ σκάφος. Male vertuntur verba vs. 1010. duorumque sequentium, et ipse in-

terpres in notis nos remittens ad eiusdem sensus locum vs. 1340. satis prodit meliora se deinceps vidisse.

Vs. 1026. *Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸνθ' ἅπαξ*
Θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς
Μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν
Ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;

Legere iubet Stanl. *πεσὸν* extrito *θ'*, videtur ferri posse, ut sit dativus *πεσόντι*, nihilque in ceteris desiderabitur, neq quidem pro *τό* opus fuerit scribi *τῷ*. Horatius, *non vana redeat sanguis imagini.* Hinc quae sequuntur ad versum praecipue usque 1033. ita sunt obscura, ut licet coniectu-
365 rae non desint, vix tamen || sint eiusmodi, quae aliorum industriam adiuvent. Prodam tamen unam alteramque. Ad Aesculapium si spectant, quae putat Schol. nullus video quis sermonis sit nexus cum verbis *τίς ἂν πάλ. ἀγκ. ἐπαείδων; οὐδὲ* ——, sed forte *τίς ἂν* ponitur pro *ἐάν τις* si quis *alius incantationibus revocare posset*, Iupiter *non prohibuisset mortuos resuscitare Aesculapium, qui id probe noverat facere*, sic foret leg. *αἷμά τις* sublato interrogationis signo. Hoc cum minus arrideret, cogitabam de Iove sermonem esse, ut in Eumen. vs. 653. seqq. *ὀρθοδαῆ* vertendum *bene ustum* i. e. vere mortuum, atque labem insedisse illis *αὐτ' ἐπαινῶν*. Sed ad sequentia rursus ubi animum intendo, nec Schol. nec meae expositioni ea video favere; quare alii melius quid extundant.

Vs. 1034. *Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα*
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν
Προφθάσασα καρδία
Γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.

Sententia ni fallor haec est: *nisi ita omnia deorum voluntate fierent, ut nihil praeter eam accidat*, cor i. e. mens, *praecurreret linguam ad enuncianda, quae metuit: nunc quia nihil se*
366 *videt proficere, tacite premit* || *dolorem, licet valde aestuet et inflammetur animus*, nempe ad eum enunciandum. Scilicet praesaga malorum chori mens, quae imminent Agamemnoniae domo. Quod dicit *προφθάσασα καρδία γλῶσσαν*, in eo granditatem agnosco, corrigi alioqui posset levissima mutatione *προφθάσασα καρδίαν γλῶσσα γ' ἂν τάδ' ἐξέχει.*

Cap. XIX.

Vs. 1050. *Πραθέντα τλῆναι.* Eadem structura in nostri Theb. vs. 760. *σπείρας ἄρουραν ἔτλα.*

Vs. 1059. —— *χελιδόνος δίκην*
Ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

Aristoph. Ran. vs. 94. *χελιδόνων μουσεῖα,* ubi vid. Schol. He-
ych. v. *χελιδόσι.* Meurs. ad Lycophr. || vs. 1460. Steph. 367
Thes. v. *χελιδονίζειν,* et hic Schol. qui primam aperit istius
sus originem. Sequitur *ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.*
uod dictum ferme videtur sensu, quo nostrum *gevoelige*
eden gebruiken. Loquendi ratio est, qualis in Soph. Phil.
s. 1357. [1325.] *γράφεσθαι φρενῶν ἔσω.*

Vs. 1064. *Οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα*
Τρίβειν —— ——.

tsi nullum noverim mendi genus crebrius, quam quo
raepositiones *περί* et *παρά* permutantur a librariis, nec me
ateat praeterea, quam bene dicatur *τρίβειν* et *τρίβεσθαι περί*
; tamen crediderim potius antiptosin esse, pro *παρὰ τῇδε*
υραίᾳ, sic *παρὰ κωφὸν ἀποπέρδειν* et *κωφῷ,* quod Aristid.
Tom. III. p. 668. *παρὰ κωφὸν λέγειν.* Eurip. Rhes. vs. 123.
τρατὸν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας εὕδειν ἐῶμεν. adde lex. Succe-
it *ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν,* nempe *θεοῖς,* vel po-
uit *χάριν ἀντὶ τοῦ χαράν.* Hesych.: *χάρις, χαρά.* Aristidis
terum est *χαρὰν ἔχειν ἐπί τινι* Tom. I. p. 137. qua phrasi
tuntur quoque scriptores sacri.

Vs. 1070. *Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,*
|| *Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.* 368

έχῃ i. e. *intelligis,* ut Lat. *capere.* Paulus I. ad Corinth.
. II. vs. 15. *ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος*
οῦ θεοῦ. hunc enim sensum antehabeam *assentiendi* signi-
icationi, quam praefert diligentissimus Raphelius; nam
subdit Apostolus *μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι.*
conf. Thuc. lib. I. c. 95. et IV, 16. add. Bos ad epist. Iac. I.
comm. 21. Tum notes *φράζε χειρί,* quod interpres non male
convertit *fare manu,* quia additur *ἀντὶ φωνῆς.* alias *φράσαι*
idem, quod *δεῖξαι, σημαίνειν.* Ut Aeschylus sic Herodot.
lib. I. c. 113. forte quoque Soph. in Trach. vs. 543. [533.]
ἦλθον ὡς ἡμᾶς λάθρα, τὰ μὲν φράσουσα χερσίν, ἃ 'τεχνησάμην.
Interpres *χερσί* construxit cum *ἐτεχνησάμην.* et ita Lat. *vo-*
care manu: vid. cl. Wesseling. Probab. c. VII. quem nec
nostri locus fugit. Ovid. IV. Metam. vs. 64. *nutu signisque*
oquuntur, et *digitis nutuque* II. Trist. vs. 453. sic *manus* et
igiti loquaces vid. not. ad Petron. fragm. p. 669. contra
εικνύειν et *ostendere* pro *dicere* vid. Graev. Lect. Hesiod.
. 56.

Vs. 1077. *Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.* Turn.
τιμωθήσομαι, et quod post Cant. vs. 1079. Stanl. reponit
Ϡ', eiusdem editionis lectio est. In *πλέω* supple *ἔπη.*

||Vs. 1080. *Καίνισον ζυγόν.* Hesych.: *καινίσαι, καινῷ* 369
ρήσασθαι. Soph. Trach. vs. 880. [867.] *καινίζει τι στέγη.*
urip. fragm. ex Pirith. vs. 7. [fr. 6, 1. M.] *οὐκ ἀγυμνάστῳ*

φρενὶ ἔῤῥιψεν, ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Suid.: καινίζω [illegible] καὶ καινίζω σε αἰτιατικῇ. quod praetermissum non oportet[illegible] in edit. Kuster. Idem καινόω apud Herodotum expl. eod[illegible] modo quo glossae Herodoteae.

Vs. 1083. *Τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;* haec cur profers de Loxia? verbi probitatem perite co[illegible] H. Steph. vindicat Stanl. Hesych.: ὀτοτύζειν, λέγειν, θρη[illegible] An scripserat ὀτοτύζειν λέγειν, —— ut κλαίειν λέγειν —— an in λέγειν supplendum ὀτοτοῖ? compositum hic quod [illegible] bemus extat item in Eurip. Hel. vs. 377. et ἐποτοτύζ[illegible] Phoen. vs. 1045. quibus augmentum accipit Steph. [illegible] cui et ὀτοτύξιος deest, quod occurrit in Aristoph. A- [illegible] 1043.

Vs. 1084. *Οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.* Haereo nonnihil, qua virtute poëta adhibuerit τυχεῖν: s[illegible] θρηνητῇ legeretur in casu tertio, τυχεῖν acciperem pro παρατυχεῖν *adesse, interesse*, et idem foret propemodum, quod il[illegible] lico παραστατεῖν ἐν γόοις. Nunc cum illud habeamus videndum, an exponi debeat ἀξιωθῆναι, et in θρηνητοῦ desit a[illegible] quid ad sensum, quem dixi, sistendum.

370 ||Vs. 1091. —— *Ἄπολλων ἐμὸς*
Ἀπώλεσας γάρ ——.

Paronomasias cum aliis scriptoribus noster non refugit vid. Prom. vs. 86. et Sept. Theb. 835. Aeschin. in Ctesiph. p. 62. ult. [p. 470. R.] οὐ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετήλλαξεν. Diod. Sic. lib. XX. p. 740. in fine [vol. II, p. 417. Wess.] Ἄντανδρος μὲν ᾤετο δεῖν παραδιδόναι τὴν πόλιν ὢν ἄνανδρος φύσει. Add. Eurip. Troad. vs. 990. Bacch. 367. et 508. Phoen. 640. et ibi Barnes. nec non Voss. Instit. Orat. lib. V. c. 5. Subdit μένει —— παρέν, quod cum interprete non accipio pro participio, sed ἀντὶ τοῦ παρ' ἕν, ut edidit Turn. i. e. κατὰ τὸ ἑξῆς Hesychio expl.

Vs. 1099. *Μισόθεον μὲν οὖν πολλὰ ξυνίστορα*
Αὐτόφονα κακὰ κἀρτάναι.

Sensum ubi agnosco, quem interpres expressit, minus perspicio, qua ratione ἀρτάναι legi possit; quod incommodum et ipse percipiens corrigit ἀρτάνας. Sed videndum, an non servata τῇ δημώδει sensus sit et τὸ ἑξῆς, μισόθεον μὲν οὖν (πρὸς στέγην) καὶ ξυνίστορα πολλὰ i. e. κατὰ πολλά, αὐτ. κ. καὶ ἀρτάναι. ut ξυνίστορα construatur cum τῷ στέγην, et αὐτόφονα κ. κ. ἀ. sint nominativi *in domum certe diis invisam et*
371 *consciam multorum facinorum, cuius rei multa sunt indicia caedes mutuae* ——; nam sequitur vs. 1104. μαρτυρίοις δὲ τοῖσδε πείθομαι. Nisi malis ξυνίστορα iungere cum κακά —— αὐτόφονα κακά habuimus iam in Sept. Theb. vs. 856.

verba adscripta in Turn. legitur ἀά, pro σφάγιον σφαγεῖον, deinde εὖρις et ματεύων. Vs. 1104. ut metro ratio constet legi poterit μαρτυρίοις γὰρ οὖν τοῖσδ' ἐπιπείθομαι. In Schol. ni legatur θεοστυγῆ, non video, quem secutus fuerit verborum ordinem. Vs. 1108. Turneb. rursus dat ἦ μήν, et vs. 1112. pro ἀλκάν ἀλκά, quam veram puto lectionem; altera structura, quam instituit interpres vereor ut possit admitti, et Graecum sit ἀποστατεῖν transitive sumtum, quod valet *abesse*, *deficere*: vid. Eumen. vs. 66. et 417. Choeph. 442. et 823. Aristid. Tom. II. p. 190. et 395. Tom. III. p. 167. atque ita passim alibi.

Vs. 1116. *Τόδε γὰρ τελεῖς,*
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λουτροῖσι φαιδρύνασα;

Possunt hoc modo verba distingui, potest quoque τὸν ὁ. πόσιν pendere a τελεῖς, ut duplicem regat accusativum more verborum *faciendi*. De φαιδρύνειν vid. not. Spanh. et varior. ad Callim. h. Iov. vs. 32. Aelian. de Anim. lib. III. c. 21. τὸ δὲ θηρίον ὁ λέων ἔσαινέ τε καὶ ἑαυτὸν ἀνατείνας ἠσπάζετο ὡς οἷός τε ἦν, καὶ τῇ γλώττῃ τὸ πρό||σωπον ἐφαίδρυνεν αὐτῷ. et 372
Eurip. in Bacch. vs. 767. σταγόνα —— γλώσσῃ ἐξεφαίδρυνον. quod compositum frustra quaeras in Steph. Thes. Mox. vs. 1129. οὔ με φαιδρύνει λόγος valet *non me exhilarat sermo*, vel *serenat*, ut interpres, quod attingo ob scholion οὐ σεσαφήνισται. Sequitur in continenti προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα, quod subobscure vertitur; forte τέλος repetendum, ut sit *manus manui porrigit exitum*. Quae praeterea notat Stanl. non videntur huc pertinere. Schol. bene explicat.

Vs. 1125. Ἄρκυς ἡ ξύνευνος. Aeschin. de f. l. p. 35. [p. 222. R.] τοῦτο δ' ἄρ' ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. et sic saepe παγίς in sacris literis. Tum notes pro κατολολυξάτω θύματος in Turn. legi θύματι, ea structura, qua vidimus supra vs. 280.

Vs. 1132. *Βίου δύντος.* Hinc βίου δυσμαί Plato lib. VI. Leg. p. 621. a. [p. 777. St.] ἡμεῖς δ' ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου, οἱ δὲ ὡς πρὸς ἡμᾶς νέοι. Add. Basil. Tom. I. p. 492. c. et Indic. in Aelian. Var. Hist. *lucernas occidentes* dixit Petron. c. 22. Vs. 1130. rectius opinor legetur δράμε. αὐγαί de oculis passim inveneris, unde αὐγάζειν, αὐγάζεσθαι et ἀπαυγάζεσθαι *videre*, *conspici*. vid. Lycophr. vs. 147. Soph. Phil. 222. [217.] Oppian. IV. Hal. 137. Callim. h. Del. 125. et 181. Soph. in Aiac. vs. 69. ἐγὼ δ' ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω. Add. Eurip. Herc. Fur. vs. 131. Vs. 1138. Turneb. omittit δέ.

||Vs. 1141. *Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις* 373
Βροτοῖσι στέλλεται ——.

Possent haec per interrogationem videri a choro prolata, et leg. τίς. Sed Schol. accepit, ut editur. Mox pro δή αἰ Turn. editio praebet διά, et πολυεπεῖς pro πολυετεῖς. vs. 1148. οὐδέν ποτ' praeterea εἰ μή pro εἰμί, et ἤ pro εἰ vs. 1149. Vs. 1151. l. γ' οἷά τις, ut hiatus evitetur.

Vs. 1151. Ξουθὰ —— ἀηδών. Interpres *delicata;* referam potius ad sonum, idem ut sit, quod λιγεῖα mox vs. 1155. seu ὀξεῖα. vid. Hesych. et Misc. Obs. Vol. IV. Tom. I. p. 10. Add. Eurip. Helen. vs. 1117. Sequitur ἀκόρεστος βοᾶς φιλοίκτοις, ubi Turn. convenientius metro antistrophes dat φεῦ. De comparatione calamitatum, a lugubri lusciniae cantu quae peti solet, vise Spanh. ad Callim. h. Pallad. vs. 94. Vs. 1160. modo dicta editio pro δύας legit δ' οἵ. vs. seq. ἐπὶ φόβῳ. Vs. 1163. θεσπεσίας. Vs. 1167. ex eadem scribo τάλαιν'.

Vs. 1168. Ἠνυτόμαν τροφαῖς. Schol. expl. ηὐξόμην, Hesych.: ἄνεσθαι, αὐξάνεσθαι. conf. not. ad eiusdem v. ἄνεται. Mox vide num scribi placeat τί τόδ' ἄγαν τορόν —— Deinde ut vs. 1167. κακὰ θρέεσθαι, sic Eurip. Med. vs. 5[...] unde citat Eustath. ad Il. Δ. p. 377, 8. [494, 22.]

374 ## Cap. XX.

Vs. 1187. Ἐκ καλυμμάτων ἔσται δεδορκώς. Soph. Trach. vs. 1095. [1078.] δείξω τάδ' ἐκ καλυμμάτων i. e. ἔξω. Tum ut λαμπρός pro φανερός, σαφής, sic idem dictae fabulae vs. 1190. [1174.] ubi conf. Schol. Abhinc non procul ῥινηλατούσης ἴχνος κακῶν genitivus videtur absolutus pro dativo conf. vs. 1102.

Vs. 1197. Καὶ μήν γε i. e. *quin etiam, insuper, praeterea* Hesych.: καὶ μήν, καὶ ἔτι. Conf. nostri Prom. vs. 458. et Suppl. 317. In illis δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων ἐριννύων iunge ἔξω δύσπεμπτος, et in συγ. ἐριννύων supple οὐσῶν *quippe cognatis furiis.* Tum ἁμαρτεῖν et θηρᾶν videtur hic opponi.

Vs. 1205. Ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τὸ μ' εἰδέναι
Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων·

375 || An λόγῳ εἰδέναι valet εἰδέναι ἀκούουσαν? ita certe videtur ut intellexit interpres, friget sermo. Mox si cui durior videatur ellipsis τῆς κατά in τῷ ἀλλόθρουν πόλιν, is videat an malit scriptum ἀλλοθρούπολιν una voce.

Vs. 1217. Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

Hinc eadem Casandra apud Lycophr. vs. 348.

ἐγὼ δ' ἡ τλήμων ἡ γάμους ἀρνυμένη

—— —— ——

λίπτοντα λέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων
ὡς δή ——.

Pro ἄνακτος satis acute Stanl. corrigit ἄνατος. Quid si ἄναπτος, sic ne litera quidem peribit, una leviter tantum mmutabitur. Hesych.: ἄναπτος, ἄληπτος, ἀπίαστος.

Vs. 1225. Φροιμίοις ἐφημίοις. Etsi pro edita ἐφημίοις intercedat Stanl., tamen Spanh. ad Callim. h. Del. vs. 89. re eferre videtur εὐφημίοις. quod qui praetulerit, valebit υσφήμοις, ut in Soph. Electr. vs. 633. [630.]

> οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
> θῦσαί με —— ——.

uod male vertit interpres *fausto omine rem divinam faciam*; nam respondet Electra θῦε μήτ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα. t noster iterum vs. || 1256. εὔφημον ὦ τάλαινα κοίμησον στό- 376
μα. Spanh. ad Iulian. imper. p. 26. exponit εὐφημίαν *silentium*, quod cui potius videbitur, cum eo non contendemus; add. Hesych. et ad eum not. De ἐφήμιος nihil adfere possum, quia me fugit compositi ratio. ἐπίφημι verbum in Steph. Thes. non obvium extat apud Eurip. Iphig. Aul. vs. 130. ubi Agamemnon οὐκ οἶδε γάμους, Achilles, οὐδ' ἔτι πράσσομεν, οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα νυμφείους εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐνδώσειν λέκτροις. mira hic est Barnesii allucinatio. Rectum et pulcrum ἐπέφησα, *promisi*, plane ut nostrum *toeseggen*, et sic προσειπεῖν Iphig. poster. vs. 370. Ἰδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ' οὐχ ὁ Πηλέως, ὅ μοι προσεῖπας πόσιν.

Vs. 1227. Ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι. Idem προσφερής, quod ἐμφερής, conf. Choeph. vs. 174. Eurip. Cycl. v. 435. Herc. Fur. vs. 131. et Orest. vs. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. unde, ut hoc obiter notem, in Hesychio leges προσφερεῖς κόρας, ὁμοίας ἀλλήλων κόρας. Rarissime verbum istam induit notionem, ut in Pind. Nem. Od. VI. princ. προσφέρομέν τι —— ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις. κηρῷ προσφερῇ dixit Aristid. Tom. I. p. 528. Add. Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 502.

Vs. 1244. Θύουσαν ᾅδου μητέρ'. Merito suo reprehenditur interpres a Pottero ad Lycophr. vs. 1198. quod θύουσαν verterit *furentem*, pro *sacrificantem orci matri*, ut μητέρ' || sit μητέρι, non μητέρα. Succedit καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ 377
μὴ πείθω, τί γάρ; quae iterum male redduntur in versione: ὅμοιον, nempe ἐστί, valet *perinde est*. infra vs. 1413. Ὁ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον. Add. Aristid. Tom. I. p. 116. et 140. Herodot. lib. VIII. c. 80. et Aelian. Var. Hist. lib. XIV. c. 1.

Vs. 1249. Καὶ σὺ μὴν τάχει παρών. l. μ' ἐν τάχει vid. Prom. vs. 746. infra 1451. Soph. Oed. Tyr. 1152. [1131.] Electr. vs. 16. Actor. c. XII. comm. 7. et quos non alios?

Vs. 1253. Κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα
Τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

Hesych.: ἐξηκασμένοι, ὁμοιωθέντες. sic nempe leg. Add. Suid. in ἐξεικασμένον. Illud ἐκ δρόμου πεσὼν valet ἐκπεσὼν δρόμου. vid. de locutione Spanh. ad comici Nub. vs. 25. et supra in Prom. vs. 882. ἔξω δρόμου φέρομαι, quod Schol. alter expl. τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, alter τοῦ καθεστηκότος, ut τοῦ προκειμένου ad Choeph. vs. 512.

Vs. 1258. *Οὐκ εἰ πάρεσται γ' ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.*

Videtur interrogandi signum ponendum post οὐκ, ut sen-
878 sus sit *non? sed quid si prope ad||sit? verum nunquam eveniat*, nempe *ut eo sit opus*, vel *quod tu ominaris*. Hesych.: μήπως, μήποτε.

Vs. 1261. *Ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.*

Stanl. post Canter. malit legere ἀρᾶν, quod non video, qui possit ratione admittere responsum ad id, quod quaeritur proxime. Si coniecturae locus esset, scribendum suspicari liceat ἦ κάρτα γάρ. Hesych.: ἦ γάρ, ὄντως γάρ. Verum praestiterit abstinere a correctione. παρασκοπεῖν χρησμῶν est κακῶς σκοπεῖν τοὺς χρ. ut παρακούειν *male et perperam audire* et similia. Primum legenti locum tentabam ἀχρησκόπεις. Hesych.: ἄσκοπος, ἀνόητος. Sequitur τοῦ χοροῦ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανὴν i. e. ὀρθῶς λέγεις, ὅτι παρεσκόπεις τῶν χρ. οὐ γὰρ ξ. τὴν μ. τοῦ τελ. Sic nempe requirit γάρ, ut suppleatur sermo in responsionibus: vid. Devar. in hac voce. Hinc respondet Casandra

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

ad quae chorus:

καὶ γὰρ τὰ Πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.

Quorum mentem haud assecutus interpres, facem licet praeferente H. Steph. et Cant. qui dedit δυσμαθῆ, ut haud dubie scripserat poëta. Hoc dicit Casandra, *atqui satis intelligo Graecum sermonem*: et chorus, *enimvero et ex Apol-*
879 *linis responso eventura Graeco || sermone accipimus, et tamen sunt intellectu difficilia.* ἀγωγῆς sumo pro προσαγωγῆς *adductione in aedes*, quia me secum duxit.

Vs. 1273. *Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,*
Καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.

Notanda venit structura σκῆπτρα καὶ μαντεῖα στέφη σέ, deinde iterum ἴτε πεσόντα. Sed scriptum fuisse coniicio pro σὲ μέν, σεμνά, sublata interrogationis nota post στέφη. Stanl. σφὲ μέν legit. Illud πρὸ μοίρας positum, ut docet Ammonius [p. 120. V.], et ex eo Thom. Mag. [p. 741.], frequens inprimis Isocrati: vid. p. 223. [Busir. §. 8.] et 390. edit. H. Steph. [Aeginetic. §. 29.] Contrarium κατὰ μοῖραν ἀποθ-

νεῖν in Luc. Tom. II. p. 491. [Philops. c. 29. vol. III, p. 66.] In rem vid. Spanh. ad Callim. h. Del. vs. 94. et quem ibi laudat Casaubonum. Vs. proximo fortè leg. ἀγαθῷ in dandi casu.

Cap. XXI. 380

Vs. 1285. *Θανασίμους τύχας.* Eurip. in Hippol. vs. 840. πόθεν θανάσιμος τύχα γύναι σὰν ἔβα τάλαινα καρδίαν; quo in verbo observanda duplex notio; nam et active significat *lethifer*, et passive *mortalis*. Them. orat. XXII. p. 282. a. δακετὰ θανάσιμα καὶ ἰοβόλα. active quoque εὐθνήσιμος habetur infra vs. 1302. Conf. supra vs. 1027. et quae scripsi p. 278.

Vs. 1286. *Βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντεπίξηνον μένει,*
Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.

Recte editores corrigunt δ' ἀντ' ἐπίξηνον, nisi tamen ἄντ' fuerit potius scribendum i. e. ἄντα. De voce ἐπίξηνον, sive ἐπίξηνος vid. praeter Suid. Hesych. et Etymol. [362, 22.] Tum si quid in κοπείσης foret mutandum legerem κοπείσῃ distinctione sublata post μένει, sic supra vs. 1159. ἐμοὶ μίμνει σχισμός. Sed nil puto correctione opus, ordo est: κοπείσης δὲ (ἐμοῦ) μένει ἄντα βωμοῦ π. || ἐ. et κοπείσης ἐμοῦ est *cum mactata fuero*, non *mactanda*, ut interpres; an reliqua sic intelligenda tanquam legeremus? μενεῖ ἐπίξηνον, ἐφ' ᾧ καὶ αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα σφαγήσεται, ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος προσφαγμάτων ὄντων. Voce πρόσφαγμα saepius utitur Euripides vid. Hec. vs. 41. Iphig. Taur. et alibi. 381

Vs. 1288. *Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν,*
Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος.

ἄτιμοι i. e. ἀτιμώρητοι *inulti*, quo sensu Demosthenem posuisse docet Harpocration [p. 31. Gron.]; sed quem miror, cum uno verbo exprimere poterat notionem, nempe per ἀτιμώρητος, bis circumscriptione usum. Demosthenis locus, quem innuit est in III. Phil. p. 70. extrema: [p. 122. Reisk.] ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις, ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ δίκας φόνου δικάσασθαι, ἀλλ' εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι· καὶ ἄτιμός φησι τεθνάτω· τοῦτο δὲ λέγει καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι. Add. ex eo Aristid. Tom. I. p. 332. Hunc autem verbi usum ex legis verbis, simulque ex nostro, cum adpareat esse antiquissimum, Harpocration dum dicit, Demosthenem ἰδίως voce usum, benigne est interpretandus, non quasi velit καινοπρεπῶς oratorem adhibuisse, sed minus eo sensu suo inprimis tempore fuisse frequens, soluisse fe||re poni pro *infami* et τῶν κοινῶν μὴ μετέχοντι. Ceterum quamvis ex Demosth. et Harpocratione sit manifestum, quid intelligant per τὸ ἄτιμος, tamen, 382

quod mirere, nec interpres, nec Bud. et hunc secuti H. Steph. et Cant. vim verbi bene expresserunt; illo haec Harpocrationis ἐψηφίσαντο ἀτίμους εἶναι laxius vertente *infamia notarunt*, et *ignominiosus moriatur*, his opinantibus, eosdem ἀτίμους, qui Lat. *intestabiles*, quod verum de infamiae specie, qua de multis agit Bud. in Comm. p. 206. sed ἄτιμοι, de quibus sermo apud Demosthenem, iidem sunt, qui Lat. *sacri*: vid. Fest. in v. *homo sacer*. Et de *intestabilibus* Gell. lib. VII. c. 18 adeoque ἀτιμώρητος, ut in praesenti etiam Aeschyli loco, et iterum in Choeph. vs. 1018. De variis ceterum ἀτιμίας gradibus vise Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 704. Deinde observes τεθνήξομεν non τεθνηξόμεθα, de quo post Lucian. in Soloecist. p. 747. [c. 7. vol. III, p. 570.] Thom. Mag. [p. 835.] sed tantum de tertia persona τεθνήξει et τεθνήξεται quam et solam, non integrum tempus, mihi videntur improbasse vitandae ambiguitatis gratia, cui praeterea non fit verisimile, τεθνήξομαι esse futurum tertium; nam quis usus, aut sensus foret vocis passivae in verbo absoluto? quod tamen putat cum Thom. Magistro H. Steph. Thes. L. Gr. Vol. I. p. 1564. suspectum simul habens Aristophanis
383 locum in Acharn. || vs. 324. ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε, sed quem ab omni suspicione nunc vides liberatum; itaque vix, inquam, ac ne vix quidem a me impetro pro paulo post futuro ut habeam, sed futurum esse iudico medium, ut τεθνήξω activum a τεθνήκω, quod etiam video placuisse Dukero ad Thuc. lib. VIII. c. 74. Vocula αὖ videtur hic valere *posthac*.

Vs. 1293. Ἄξειν νιν. Recte Stanl. corrigit ἄξει. Mox vs. 1298. idem vertit, ceu legisset προάξω, non πράξω, sed quod positum videtur ἀντὶ τοῦ πείσομαι *patiar* ut Sept. Theb. vs. 345. et Pers. 729. Conf. ad Aristoph. Plut. vs. 486. Kuster. et Spanh. qui ibidem monet vs. 1296. πράξασαν ἂν ἔπραξε sic debuisse converti. vid. et supra ad vs. 67. Vs. 1299. ὅρκος μέγας est iusiurandum per Styga. vid. Hesiod. Θεογ. vs. 400. et 784. Eustath. ad Odyss. *B.* p. 102. fine [1450, 38.], et Meurs. ad Lycophr. vs. 705.

Vs. 1302. Ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν
Ὡς ἀσφάδαστος —— ——
—— —— ὄμμα συμβάλω τόδε.

Imitatus Soph. in Aiac. vs. 847. [831.]

—— —— καλῶ θ' ἅμα
384 || Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
Ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι.

ubi vid. Schol.

Vs. 1307. Πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς i. e. πορεύῃ, vid. Hesych. In Pind. Olymp. Od. I. 185. [115.] ὑψοῦ χρόνον πατεῖν notat διατρίβειν, vid. ibi Schol. et not. ad Pers. vs. 448.

Vs. 1308. *Οὐκ ἔστ' ἄλυξις οὐ ξένοι χρόνῳ πλέω.*

ententia esse videtur ἡ ἄλυξις χρόνῳ οὐκ ἔστι, vel ἔσται πλέω, *hil prodest proderitve mihi effugium ad tempus*, seu *dilatio.* c saepissime οὐκ ἔστι πλέον. Subdit chorus ὁ δ' ὕστατός γε ῦ χρόνου πρεσβεύεται i. e. ni fallor *atqui amat quisque quam u licet vivere.* favent praeterea explicationi nostrae haec ısandrae σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ. Minus video quis sensus orum οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. An ταῦτα pen- t ab εὐδαιμόνων? ut sit κατὰ ταῦτα. *qui felicitatem ponunt contemnenda morte, non audiunt, quae tu de eorum prae- cas miseria.*

Vs. 1318. *Φόβον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.*

ıve cum Cant. et Stanl. sollicites φόβον, quod sensum fun- t plenum ἐμφάσεως, hunc puta, *οἱ δόμοι πνέουσιν αἷμα, ὃ ἄζον φοβεῖ με* i. e. οὗ ἡ ὀσμὴ || *φοβεῖ με*: sic φόβον πνέειν 385 arc. Sidetes apud A. Fabric. Bibl. Gr. Tom. I. p. 19. vid. quae praecedunt verba adposita. Sequitur *καὶ πῶς τόδ' ει θυμάτων ἐφεστίων* i. e. *καὶ πῶς ἔχοιεν ἂν οἱ δόμοι ὀσμὴν τω δεινὴν καὶ φοβερὰν τῶν θυμάτων, ὥστε* ——. Deinde nostri Σύριον ἀγλάϊσμα Eurip. in Bacch. vs. 144. sumsisse deri Συρίας λιβάνου καπνός iam monuit Spanh. ad Iul. im- r. p. 187. Tum ut vs. 1320. ὅμοιος —— ὥσπερ ad se re- runtur, sic in Eurip. Orest. vs. 696. ὅμοιος —— ὥστε.

Vs. 1325. *Οὔτοι δυσοίζω.* Schol. δυσχεραίνω, ut Hesy- ıius: δυσοίζει, δυσχεραίνει, non δυχερεῖ, ut editur. Add. urip. Rhes. vs. 724.

Vs. 1329. *'Επιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.*

chol. illustrat per φιλιοῦμαι peculiari sensu, quem non- ım alibi observavi, nec quem nunc video qui deduci pos- t ex vulgari significatione *hospitio excipior, peregre ago* et *lvenio*, unde Hesychius exponit πορεύεσθαι: sed et idem ιρτύρεσθαι explicat, quod non magis assequor, nisi ita ırtasse hic loci sit accipiendum. Obvio sensu est in Pa- eph. c. 6. et 47. ὁ Ἡρακλῆς ἡδόμενος αὐτῇ πλείονα χρόνον ιεξενοῦτο.

Vs. 1332. —— *ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι*
|| Πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις, 386
'Εχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ.

hic valet δή, ut vs. 1265. nisi ibi vacare potius existi- es, ut alibi haud raro. Deinde πρὸς ὕστατον φῶς videtur se *ultima hac vitae luce.* Tum f. leg. τοῖς τ' ἐποῖς τιμ. quan- ıam et carere possit oratio vocula τε. Dativos interpres ınstruxit cum ἐπεύχομαι, qui fortasse pendere quoque ɔterunt a τίνειν, ut intelligatur χάριν, in constructione ım ἐχθροῖς, ποινάς.

Vs. 1337. Ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
Σκιά τις ἀντρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ
Βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.

Acquiescam ego in edita et sensu, quem Grotius expressit: nempe hoc vult; felicitatem hominis facile retro sublapsam referri, infelices prorsus in oblivionem venire. Tum sive δυστυχῇ legeris, sive per adiectivum δυστυχῆ, parum referet. Priori modo construetur cum πράγματα, al-
387 tero supplebitur τίς a||liquis. Interim fateor non satis mihi liquere, an βολαί accipi debeat pro ἐπιβολαί *admotio, iniectio*, an alio sensu.

Cap. XXII.

Vs. 1343. Μηκέτι δ' εἰσέλθῃς τάδε φωνῶν.

Interpres iunxit τάδε φωνῶν. Commodius forte referetur ad εἰσέλθῃς intellecto μέλαθρα, *tu vero ne intres in eiusmodi aedes iactabundus* i. e. talis autem si sis, nempe δακτυλόδεικτος, ne ideo nimis fortunae fidas, καὶ τῷδε πόλιν ——, hoc est καὶ γάρ *etenim et huic* ——: nam sequitur τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων; δακτυλόδεικτος iterum occurrit in fragm. ex Edonis [n. 51. Sch.]. Aliud apud Hesych.: δακτυλόδικτον, sed ubi ex interpretatione
388 quam || subdit, mihi videtur scribendum δακτυλόδεικτον uti omnino Athen. lib. XI. p. 468.

Vs. 1349. —— —— ἄλλων
Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.

Potest θανάτων intelligi, ut fecit interpres vertens *mortium*, plurali etiam utente Aristid. Tom. I. p. 105. aliisque et nostro Sept. Theb. vs. 884. Poterit tamen ni fallor sumi quoque ἀντὶ τοῦ θανόντων. Idem Aristid. Tom. II. p. [illegible] θάνατοι κατ' οἰκίας ἐν ἱεροῖς, ἐν θύραις, ἐν πύλαις. Et sic forte θάνατος apud Xen. Ephes. lib. III. p. 41. [p. 66, 33.]

—— τεῦξεν τόδε σῆμ' Ὑπεράνθη
Οὐ τάφον ἐκ θανάτου ἱεροῖο πολίτου.

Certe ita *mors* pro *cadavere* et *homine mortuo* Petron. c. [illegible]

accumulat ecce liberum funus parens
infirmus auxiliator: invadunt virum
iam morte pasti, membraque ad terram trahunt.

Liv. lib. II. c. 7. *multo maius morti decus publica fuit moestitia.* Unde opinor se tuetur illud Flori lib. III. c. 15. [illegible] *insultatum quoque mortis reliquiis.*

Vs. 1358. Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω
389 || Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

nterpres *clamore cives convocemus*, imo vero *in auxilium* ᾽ocemus. βοή hic est βοήθεια, ut in Suppl. vs. 738. ubi vid. ichol. et not. ad Thuc. lib. I. c. 105.

Vs. 1361. Γνώματος. Vox ignota Steph. Thes. hoc ensu, quo nihilominus praeter nostrum utitur et Soph. in [rach. vs. 602. [593.] et Eurip. in Heracl. vs. 408. quem ıtrumque citat Triclin. ad Antig. vs. 180. Adde Herodot. ib. VII. c. 52.

Vs. 1364. Τυραννίδος σημεῖα i. e. τυραννίδα periphrasi ıon protrita, quae et occurrit in Matth. c. XII. comm. 39. ·ὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. et c. XXIV. vs. 30. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου i. e. ὁ υἱός, nam ıddit illico καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. Mox vs. 1368. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι i. e. opinor, τὸ ἔργον τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ περὶ τὸ βουλεῦσαι.

Vs. 1365. Χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ μελλούσης κλέος
Πέδον πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.

Et hic γάρ ponitur pro μὲν γάρ, et perinde tanquam scriptum legeres, ἡμεῖς μὲν γὰρ χρον. οἱ δέ, *at qui ad celebritatem famamque grassantur* || *manu sunt impigri*. Hic quidem 390 videtur sensus; at, quid pro κλέος substituendum, obscurum est; placeret κλεοῦς a κλεώ, modo verbi usum aliunde possem probare, quod fortasse facient alii. Praecessit τὸ ιῇ μέλλειν δ' ἀκμή, de quo iam supra p. 200. et sic στείχειν δ' ἀκμή Eurip. in Electr. vs. 684. et ἀκμὴ καλεῖ Hec. vs. 1042.

Vs. 1380. Τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

Schol. ad sensum bene commentatur; sed eum sequendo ὅπως fuerit construendum cum κυροῦντα, cuius simile quod n promtu nunc non habeam exemplum refero ὅπως ad εἰδέναι, ut sit ὅπως εἰδέναι τὸν Ἀ. κ. Soph. in Aiac. vs. 378. τὸ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν i. e. dicit Schol. ἔχοι vel σχοίη. et apertius Lucian. Tom. II. p. 363. [Parasit. c. 32. vol. II, p. 860.] ἧκέ ποτε εἰς Σικελίαν ὅπως εἰ δύναιτο δι' αὐτῶν γνωσθῆναι Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. nisi hoc voles accipere per ellipsin dictum pro ὅπως γνωσθείη δι' αὐτῶν εἰ δ. γν. Schol. qui sequi maluerit, κυροῦνθ' ὅπως erit, quod Soph. in Aiac. vs. 87. et 347. ὡς ἔχων κυρεῖ. idque fateor ad sensum loci melius. In continenti interpres deceptus scholio, cui male ἀρκιώτατον praefixum, cum debuisset τῷ κρεῖττον, ἐκ πήματος vertit *inevitabilem*.

||Vs. 1388. Ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπεσ' ἐπ' ἐξειργασμένοις. 391

Levissimo unius literae additamento consuli poterit laboranti versui (qui vereor ne loco suo motus postponendus it vs. 1401.) legendo ἔπεσσ'.

Vs. 1398. *Αἵματος σφαγήν.* Pro *αἷμα σφαγῆς*, ut Soph. in Trach. vs. 581. [572.] et ut hic *ἐρεμνὴ ψεκάς* de sanguine, sic *ἐρεμνὸν αἷμα* idem in Aiac. vs. 377.

Vs. 1413. —— *νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερός.*
Ἔργον δικαίας τέκτονος ——.

Sublata distinctione iungo *χερὸς ἔργον*. In Choeph. vs. 229. *ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός.*

Vs. 1418. —— —— *ῥυσᾶς*
Ἐξ ἁλὸς ὀρώμενον τόδ' ἐπέθου θύος.

lego *ὅρμενον*. De voce *ῥυσᾶς* vid. Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 266. *ῥυσσὰ νῶτα* dixit Eurip. Troad. vs. 495. *ῥυσὸν πόδα* in Electr. vs. 490. *γέροντας ῥυσσούς* Plato lib. V. de Rep. p. 457. d. [p. 452. St.] et in Tim. p. 543. f. [p. 71. St.] *πᾶν ῥυσσὸν καὶ τραχύ. ἑδανόν*, quod praecessit, pro *βρώσι-*
392 *μον*, alibi quoque adhibuit, ut docet Hesych. || Deinde *ἀπέδικες, ἀπέταμες* vel verba sunt sacrificalia, Hesych.: *ἀποτεμεῖν, ἁγνίσαι.* vel quod malim intelligitur *σεαυτήν*, hoc ut dicat, *abiecisti te atque abscidisti, ut commercium tibi in posterum non futurum sit cum civibus tuis, sed odio ipsis.* Verbum *ἀποδίκειν* in Steph. Thes. omissum habet quoque Eurip. Her. Fur. vs. 1204. *ἀπόδικε* dicens *ῥέθος ἀελίῳ δεῖξαι.* In verbis *τόδ' ἐπέθου θύος* supple *βωμῷ*, idem quippe, quod illico vs. 1426. *θῦσαι.*

Vs. 1423. *Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων.*

ἐναντίον φέρων τῷδε est *προφέρων κατὰ τοῦδε.* Aristides, alio licet sensu, Tom. I. p. 542. *πάντα τἀναντία τούτοις ἐπιφέρειν.* Sophocles *ἐμφέρειν* sic adhibuit Oed. Colon. vs. 1043. [989.] *αἰεὶ ἐμφέρεις σύ μοι φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.* praepositione *ἐν* exercente virtutem *τῆς κατά*, de quo usu extra composita dicam alibi; eodem ceterum verbo ante Scaligeri emendationem obvio apud Eurip. in Electr. vs. 800. ditari poterit Steph. Thes. *δέ* hic ut alibi post secundam vocem sedem habet, quod pluribus exemplis ostendit Cant. ad Eumen. vs. 618. post tertiam habes in Soph. Philoct. vs. 637. [618.] et infra vs. 1584. Succedit *βοτοῦ μόρον* i. e. *exitium*, *φθόρον*, ut expl. Hesych. Supra in Pers. vs. 478. *νῆες πεφεύγασι μόρον.* In proximis *ὠδῖνα* posuit pro
393 ||*partu, prole* vid. Spanh. ad Callim. h. Iov. vs. 29.

Vs. 1430. —— —— *λέγω δέ σοι*
Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
Ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
Ἄρχειν· —— ——

Cum non choro Clytaemnestra, sed huic ille minetur vs. 1419. seq., dubitare coepi, an *τοιαῦτ' ἀπειλεῖν* referendum sit, quo retulit Schol. et hunc secutus interpres, et an non

'orte hoc structurae ordine verba sint intelligenda, λέγω δέ τοι τοιαῦτά (σε) ἀπειλεῖν (ἐμοὶ) νικήσαντα χειρὶ ἐκ τῶν ὁμοίων ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἐνίκησα τὸν πόσιν μου) ὡς παρεσκευασμένης (σε) ἄρχειν ἐμοῦ. Vel quod eodem redibit λ. δέ σοι τ. ἀπ. τὸν νικ. :. ἐκ τῶν ὁ. ἄρχειν τε ἐμοῦ, ὡς παρ. ἐμοῦ τοῦτο παθεῖν. unde it suspicabar leg. ἄρχειν τ'.

Vs. 1437. —— λίπος ἐπ' ὀμμάτων
Αἵματος εὐπρέπειαν τίετον. ἔτι σὲ χρὴ
Στερομέναν φίλων τύμμα τύμμα τῖσαι.

Bene de loco corruptissimo meritus Stanl. legens ἐμπρέπει
ἄτιετον, et τύμματι τῖσαι. Sed λίπος intactum relinquam.
λίπος enim αἵματος || erit αἷμα λιπαρὸν καὶ ἄφθονον. Soph. 394
Antig. vs. 1034. [1022.] ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
ἄτιετος haud repereris in Steph. Thes. eo utitur noster saepius; vid. Eumen. vs. 388. et 842. nec non Suppl. vs. 860. ut non fuerit cur ceu monstrosum traduceret Barnes. in Eurip. Ion. vs. 701. Ad sensum quod attinet, puto per αἵματος λίπος ὃ ἐπ' ὀμμάτων ἐμπρέπει ἄτιτον intelligi illam ψεκάδα φοινίας δρόσου, qua se adspersam dixerat vs. 1399. hoc ut dicat chorus: *adspersam geris sanguinis maculam nondum vindicatam, adhuc te oportet flagitium flagitio cumulare?* et per interrogationem legendum. Proverbiale est τύμμα τύμματι τῖσαι, ad instar κακὸν κακῷ θεραπεύειν, seu ἰᾶσθαι; vid. Paroemiogr. et Erasm. in Adagio: *malum malo sanare.* Posset praeterea minori mutatione εὐπρέπει legi, nihil repugnante vocula εὖ, quae in multis aliis compositis notat πολύ, ἄγαν, ut videbimus alibi. Vs. 1436. φονολιβής est *caedem stillans*, ut in Eumen. vs. 164. et περίφρων *arrogans*, id. Suppl. vs. 765. et ibi Schol.

Cap. XXIII. 395

Vs. 1441. Τέλειον Δίκην. Haud recte interpres *peractam ultionem*, pro *Dicen perfectricem*. Proprium hic Δίκη et Ἄτη et Ἐριννύς. Sequitur φόβου ἐλπίς pro φόβος. et μέλαθρον accipio simpliciter pro *aedibus* et *palatio* Clytaemnestrae, ut ἐμπατεῖν μέλαθρον sit *inhabitare aedes*, vid. ad Pers. vs. 448. et respiciatur ad ea, quae chorus de exilio dixerat vs. 1420. conf. vs. 1439. Pro ἑστίας ἐμάς l. ἐμᾶς, poterat scribere ἑστίαν ἐμάν, sed plurali usum vix credo. De notione verbi ἀσπίς, quod succedit, vid. Spanh. ad Iul. imper. p. 242. λυμαντήριος est Agamemnon, ad Casandram referri vetat vs. 1449. seqq. et qui posset? cum subdat poëta ἥ τ' αἰχμάλωτος —— καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε. Tum γυναικὸς τῆσδε pro ἐμοῦ, ut Eurip. in Cycl. vs. 105. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι. Conf. supra p. 131.

nor sensu scribi τιθεὶς ἀράν. τραπέζαν λάξαι dixit Lycophr. vs. 137. ut nemo suspicaturus sit λάκισμα, quod apud Suidam habeatur μελῶν λακίσματα.

Vs. 1616. *Καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν.*

ἡψάμην *tetigi* i. e. *invasi*, nempe διὰ μηχανῆς βουλευόμενος αὐτῷ κακά. conf. mox vs. 1646. Alias ἅψασθαι valet *adfligere*, *laedere*, *nocere*, atque ita *tangere* apud Petron. c. 78. *vide tu ne ista mures tangant*, *aut tineae*. Adde c. 88.

Vs. 1621. *Αἴγισθ᾽ ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.*

An scribendam ἐν θανοῦσιν, ut sit ἐνυβρίζειν θανοῦσι? Notum illud Archilochi [fr. 40. Liebel.] οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθα-
400 ||νοῦσι κερτομεῖν ἐπ᾽ ἀνδράσιν. Add. Eurip. fragm. ex Antig. vs. 39. seqq. [fr. 17. M.] ibique Barnes.

Vs. 1626. Νερτέρα προσήμενος κώπῃ. νέρτερος hic simpliciter et generatim *inferior*, de *mortuis* et *inferis* alias frequens ab ἔνερθεν vid. Etymol. [340, 12.] Add. Eurip. Alcest. vs. 459. et Electr. 748. In Schol. malim fere legere ζύγια vid. Spanh. ad com. Ran. vs. 1106.

Vs. 1630. *Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες*
Δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
Ἰατρομάντεις —— ——.

Num hic est verborum ordo? δεσμὸς δὲ αἵ τε νήστιδες δύαι ἰατρομάντεις φρενῶν ἐξοχώταταί εἰσι καὶ διδάσκειν τὸ γῆρας nempe σωφρονεῖν, quod antecessit. Sic Xerxes apud Aristid. Tom. I. p. 221. εἰ μὴ γνοῖεν ἑαυτὸν κοινὸν δεσπότην διδάξειν dicit αὐτοὺς καλῶς μετὰ τῶν θεῶν. et Ioseph. A. I. lib. XI c. 8, 3. ἠπείλησε στρατεύειν ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέα, καὶ διδάξειν πάντας δι᾽ αὐτοῦ πρός τινας δὴ αὐτοῖς φυλακτέον τοὺς ὅρκους. Vel simpliciter accipe *docere*, *instruere* licet *senes**). Per νήστιδας autem δύας cum utroque Casaubono haud intelligam ego generatim quaslibet *diras calamitates*, verum in specie *famem*, vid. illico vs. 1648. seqq. Interpretem se-
401 quitur Spanh. ad Ari||stoph. Plut. vs. 11. quibus qui volent accedere non repugnabimus.

Vs. 1648. —— —— *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα*
Ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
Κριθῶντα πῶλον· ἀλλ᾽ ὁ δυσφιλὴς κότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ᾽ ἐπόψεται.

Stanl. in βαρείαις subaudit πέδαις et pro οὔτι legi vult ὥστε. Kuhnius. ad Polluc. VII, 24. χερσί putat supplendum ver-

---

*) Simili modo usurpari δεικνύειν, et Lat. *ostendere* docet Bern. Martin. lib. III. Var. Lect. c. 23. [*ADD.* p. 662. 63.]

titque, *immorigerum vero iungam ad currum gravi manu, haud quaquam funalem ferocientem pullum* ——. Vereor ne e longinquo quaerant, quod prae manibus adest. Mihi certe ex σειρασφόρον in βαρείαις adsumendum videtur σειραῖς, atque τὸ ἑξῆς, τὸν δὲ μὴ πειθ. σειρασφ. κριθ. πῶλον οὔτι μὴ ζεύξω βαρείαις σειραῖς ἀλλὰ ὁ λιμὸς ἐπόψεται αὐτὸν μαλθακόν, *immorigerum pullum non iungam catenis gravibus, sed fame domabo.* Praeterea nec δυσφιλὴς κότῳ mutem cum Stanl. λιμὸς σύνοικος dictum ferme, ut in Lycophr. vs. 957. γῆ —— ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία. Deinde λιμὸς μαλθακόν σφε ἐπόψεται, ut in Plaut. Asin. 1, 2, 19. *reddam ego te ex fera fame mansuetem*, ubi et in notis huc provocant. Succedit ἀλλὰ σὺν γυνὴ —— ἔκτεινε in quo Cant. corrigit σφ' ἡ γυ||νή, 402 male, si quid video; idem ἀλλὰ σύν hic loci, quod alibi σὺν δέ, σὺν καί, *una*, ut bene interpres.

Vs. 1662. Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε τὴν τύχην δ' ἐρούμεθα.

Vere haud dubie hic coniecit Cant αἱρούμεθα. In τῷ δεχομένοις ex λέγεις accipe λόγον; estque inter solennes formulas δέχεσθαι et ἐκδέχεσθαι τὸν λόγον etc. In Soph. Electr. vs. 671. [666.] paedagogus cum dixisset

ὦ χαῖρ' ἄνασσα· σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ

respondet Clytaemnestra

ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν ——.

Themist. orat. XXII. p. 275. b. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἔπος ὡς πάνυ κομψὸν ἐκδέχομαι. et Herodot. lib. I. c. 62. δέκεσθαι τὸ χρησθέν. Eundem praestat usum προσίεμαι. Eurip. in Electr. vs. 622. προσηκάμην τὸ ῥηθέν. Non ut exponit Barnes. Aristoph. in Plut. vs. 63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. Unde intelligitur Soph. in Aiace vs. 68. μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα. Flor. lib IV. c. 12, 14. *accepit omen Marcus Crassus*, ubi plura vid. in notis, nec non apud Barn. Brisson. de Form. I. p. 91. cui utinam in Graecis simile extaret opus. For||tasse ex eadem formula intelligendus lo- 403 cus Petronii c. 52. *aquam foras vinum intro clamavit. excipimus urbanitatem iocantis* etc. His contrarium ἀπέπτυσα μῦθον in Eurip. Iphig. Aul. vs. 874. Helen. vs. 670. Hec. 1276. add. supra vs. 989. deque Latinorum *despuere* et *exspuere* lexica et not. ad Petron. c. 131.

Vs. 1667. Ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.

Stanl. coniicit κραίνειν pro καιρόν. Quid si sensus sit? ἐχρῆν καιρὸν τὸν ἔρξαντα πράττειν τάδε ὡς ἐπράξαμεν. *temporis conditio haec ita fieri voluit, ut fecimus.* Mox vid. an rectius legatur, εἰ δέ τι ——.

AD CHOEPHOROS.

404

Cap. XXIV.

Vs. 2. *Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·*
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

Utrumque versum citat Thom. Mag. illum v. *αἰτοῦμαι* [p. 20.], ut ostendat usum verbi medii pro activo, qui satis obvius, vid. et infra vs. 478. Alterum in *ἥκω* [p. 418.] et *κατέρχομαι* [p. 511.], prius explicans per *ἔρχομαι*, alterum *κατέρχομαι* per *εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, ἐπανέρχομαι.* et recte; sic quippe saepenumero invenias usurpatum, vid. superioris fabulae vs. 1656. Apollod. I. 9, 27. Aristid. Tom. III. p. 264. et lexica. Similiter *κάτειμι* in Agam. vs. 1292. et *κατάγειν reducere* vs. 1616. Et tamen sugillare non dubitat
405 comicus in Ran. vs. 1189. ubi vid. || Spanh. atque iterum ad Plut. vs. 288. adeo nimirum nihil omnino ab obtrectatorum malevolentia tutum est. Sed si vel maxime idem foret *κατέρχομαι*, quod *ἥκω*, atque *ἐκ παραλλήλου* essent posita, nonne illico quoque *κλύειν ἀκοῦσαι. ὥσπερ ἅτε* infra vs. 377. *ὡς ἅτε* apud Heliod. lib. I. p. 11. *ἡ αὖθις ἀναστροφὴ* in Aristid. Tom. I. p. 572. *ἐπαναπλεῦσαι αὖθις* Tom. II. p. 31. *ὀρφανοὶ καὶ ἀπεστερημένοι πατρός* in Lys. orat. XX. p. 155. sub princ. [p. 710, 6.] *ἄμπελος ταπεινὴ οὐ μετέωρος* apud Long. Pastor. lib. I. p. 30. [p. 29, 16.] *ἵππος γυμνὸς ἄστρωτος καὶ οὐκ ἔχων φάλερα* Achill. Tat. lib. III. p. 183. [p. 69, 15. *γυμνὸς ἦν ὁ ἵππος,* [*ἄστρωτος*] *καὶ οὐκ εἶχε φάλαρα.*] *ψεύδεται καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει* iterum in Lys. orat. IV. p. 101. med. [p. 174, 5.] et quae sexcenta istiusmodi alia adferri possent. vid. hic Stanl. et Potter. ad Lycophr. vs. 353.

Vs. 9. *Φάρεσιν μελαγχίμοις.* Male Turneb. *βάρεσι.* Eustath. ad Il. Χ. p. 1349, 27. [1254, 25.] ex nostro citat *πέπλους μελαγχίμους*, quod est Eurip. in Phoen. vs. 375. *νύκτα μελάγχιμον* habuimus in Pers. vs. 301. *στρατὸν μελάγχιμον* leges in Suppl. 754. et *γυῖα μελάγχιμα* vs. 728. Spanh. ad Callim. h. in Cerer. vs. 11. scribendum ubique autumat *υ* pro *ι*.

Vs. 22. *Πρέπει παρῆς φοίνισσα μυγμοῖς*
Ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.

406 Hinc illud Eurip. in Suppl. vs. 825. *ὄνυξι* || *κατηλοκίσμεθα.* Idem Rhes. vs. 796. *πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.* in Electr. vs. 147. *κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν.* Add. Lycophr. vs. 810. et 908. Rursus Eurip. Iphig. Aulid. vs. 187. *αἰσχύνῃ* dicit *φοινίσσειν παρῆδα.* Fragmentum, quod legitur apud Schol. ad vs. 20. est Hom. Odyss. Ξ. vs. 18.

Tum ut hic μυγμοῖς habemus, sic μύγματα in Hesychio, ut videtur ex Eurip. Androm. vs. 826. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δάϊα μύγματα θήσομαι. ubi tamen Schol. sequendo legendum fuerit δάϊ' ἀμύγματα, uti quoque edidit Barnes. Eademque lectionis diversitas observatur in nostri loco, ut videbis ex var. lect. et Stanl. notis; deque aliis huius generis capite truncis apud Hesychium ex mente Kusteri Diatribes Anti-Gronov. p. 49. seq. Vs. 15. Turn. pro στείχειν excudit ὁρᾶν. Vs. 18. vix est quod moneam ἐκ ποδῶν neutiquam permutandum cum ἐκπρδών, quod substitutum cupit Stanl. Pro σὺν κόπτῳ eadem editio habet κύπτῳ, ut Steph., quod didici ex Arnaudtii Animadversionibus.

Vs. 24. Δι' αἰῶνος διοιγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

Monstrose corruptum διοιγμοῖσι, idque varie tentant Canter. et Arnaudtius. Ego non dubito scribendum quin sit αἰαγμοῖσι, quod maiusculis exaratum literis; vix differt ab edi||to. Neque aliter legit Schol. exponens θρήνῳ, ut αἰά- 407
ζειν θρηνεῖν in Pers. vs. 925. Ad sensum perquam simillimum illud Ps. LXI. comm. 3. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.

Vs. 26. Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν. Schol. ἐῤῥάγησαν, ut Etymol. in v. ἔφλαδον [p. 403, 47.] hoc ipso loco ibi adducto. Hesych.: ἔφλαδεν, ἐῤῥήγνυεν. Minus recte Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 784. laudat ἔφλαον.

Vs. 31. Ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Recte Schol. δι' ὕπνου, praepositione ἐκ saepe vicem obeunte τῆς διά tam pro *per*, quam *propter*: infra vs. 930. ὁ ἐξ ὀνειράτων φόβος. in Agam. vs. 1192. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. et vs. 1611. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Soph. Trach. vs. 729. [716.] ἐκ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰός. ubi Schol. monet dictum ἀντὶ τοῦ διὰ Νέσσου. Paulus apostolus ad Rom. c. I. comm. 4. τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ —— ἐξ ἀναστάσεως. et II. ad Corinth. c. XIII. comm. 4. εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ i. e. δι' ἀσθένειαν et διὰ δυνάμεως: vid. et H. Steph. Thes.; eodem pertinet πείθειν ἐκ τῶν λόγων in Thuc. lib. V. c. 61. ubi conf. not. Dukeri. Contra διά pro ἐκ abunde notum ex lexicis; pro ἐν adhibuit Polyaen. lib. IV. c. 3, 30. ἄλλην πόλιν διὰ τῆς Ἰνδίας ἑλὼν —— ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθε *).

Vs. 33. Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ. Ut in Pers. vs. 698. περὶ τάρβει. Neque aliter legis||se Schol. apertum fit ex in- 408
terpretamento περισσῶς. De voce λακεῖν vise Spanh. ad comici Plut. vs. 39.

---

*) Ioseph. contra Appion. I, 20. λέγει οὕτω διὰ τῆς τρίτης i. e. *libro tertio*. [*ADD*. p. 663.]

AD CHOEPHOROS.

404

Cap. XXIV.

Vs. 2. Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
῞Ηκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

Utrumque versum citat Thom. Mag. illum v. αἰτοῦμαι [p. 20.], ut ostendat usum verbi medii pro activo, qui satis obvius, vid. et infra vs. 478. Alterum in ἥκω [p. 418.] et κατέρχομαι [p. 511.], prius explicans per ἔρχομαι, alterum κατέρχομαι per εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, ἐπανέρχομαι. et recte; sic quippe saepenumero invenias usurpatum, vid. superioris fabulae vs. 1656. Apollod. I. 9, 27. Aristid. Tom. III. p. 264. et lexica. Similiter κάτειμι in Agam. vs. 1292. et κατάγειν *reducere* vs. 1616. Et tamen sugillare non dubitat
405 comicus in Ran. vs. 1189. ubi vid. || Spanh. atque iterum ad Plut. vs. 288. adeo nimirum nihil omnino ab obtrectatorum malevolentia tutum est. Sed si vel maxime idem foret κατέρχομαι, quod ἥκω, atque ἐκ παραλλήλου essent posita, nonne illico quoque κλύειν ἀκοῦσαι. ὥσπερ ἅτε infra vs. 377. ὡς ἅτε apud Heliod. lib. I. p. 11. ἡ αὖθις ἀναστροφὴ in Aristid. Tom. I. p. 572. ἐπαναπλεῦσαι αὖθις Tom. II. p. 31. ὀρφανοὶ καὶ ἀπεστερημένοι πατρός in Lys. orat. XX. p. 155. sub princ. [p. 710, 6.] ἄμπελος ταπεινὴ οὐ μετέωρος apud Long. Pastor. lib. I. p. 30. [p. 29, 16.] ἵππος γυμνὸς ἄστρωτος καὶ οὐκ ἔχων φάλερα Achill. Tat. lib. III. p. 183. [p. 69, 15. γυμνὸς ἦν ὁ ἵππος, [ἄστρωτος] καὶ οὐκ εἶχε φάλαρα.] ψεύδεται καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει iterum in Lys. orat. IV. p. 101. med. [p. 174, 5.] et quae sexcenta istiusmodi alia adferri possent. vid. hic Stanl. et Potter. ad Lycophr. vs. 353.

Vs. 9. Φάρεσιν μελαγχίμοις. Male Turneb. βάρεσι. Eustath. ad Il. X. p. 1349, 27. [1254, 25.] ex nostro citat πέπλους μελαγχίμους, quod est Eurip. in Phoen. vs. 375. νύκτα μελάγχιμον habuimus in Pers. vs. 301. στρατὸν μελάγχιμον leges in Suppl. 754. et γυῖα μελάγχιμα vs. 728. Spanh. ad Callim. h. in Cerer. vs. 11. scribendum ubique autumat *υ* pro *ι*.

Vs. 22. Πρέπει παρῆς φοίνισσα μυγμοῖς
῎Ονυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.

406 Hinc illud Eurip. in Suppl. vs. 825. ὄνυξι || κατηλοκισμεθα. Idem Rhes. vs. 796. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών. in Electr. vs. 147. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν. Add. Lycophr. vs. 810. et 908. Rursus Eurip. Iphig. Aulid. vs. 187. αἰσχύνῃ dicit φοινίσσειν παρῆδα. Fragmentum, quod legitur apud Schol. ad vs. 20. est Hom. Odyss. Ξ. vs. 18.

Tum ut hic μυγμοῖς habemus, sic μύγματα in Hesychio, ut videtur ex Eurip. Androm. vs. 826. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δάϊα μύγματα θήσομαι. ubi tamen Schol. sequendo legendum fuerit δάϊ' ἀμύγματα, uti quoque edidit Barnes. Eademque lectionis diversitas observatur in nostri loco, ut videbis ex var. lect. et Stanl. notis; deque aliis huius generis capite truncis apud Hesychium ex mente Kusteri Diatribes Anti-Gronov. p. 49. seq. Vs. 15. Turn. pro στείχειν excudit ὁρᾶν. Vs. 18. vix est quod moneam ἐκ ποδῶν neutiquam permutandum cum ἐκπρδών, quod substitutum cupit Stanl. Pro σὺν κόπτῳ eadem editio habet κύπτῳ, ut Steph., quod didici ex Arnaudtii Animadversionibus.

Vs. 24. Δι' αἰῶνος διοιγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

Monstrose corruptum διοιγμοῖσι, idque varie tentant Canter. et Arnaudtius. Ego non dubito scribendum quin sit αἰαγμοῖσι, quod maiusculis exaratum literis vix differt ab edi||to. Neque aliter legit Schol. exponens θρήνῳ, ut αἰάζειν θρηνεῖν in Pers. vs. 925. Ad sensum perquam simillimum illud Ps. LXI. comm. 3. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός. 407

Vs. 26. Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν. Schol. ἐῤῥάγησαν, ut Etymol. in v. ἔφλαδον [p. 403, 47.] hoc ipso loco ibi adducto. Hesych.: ἔφλαδεν, ἐῤῥήγνυεν. Minus recte Spanh. ad Aristoph. Plut. vs. 784. laudat ἔφλαον.

Vs. 31. Ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Recte Schol. δι' ὕπνου, praepositione ἐκ saepe vicem obeunte τῆς διά tam pro *per*, quam *propter*: infra vs. 930. ὁ ἐξ ὀνειράτων φόβος. in Agam. vs. 1192. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. et vs. 1611. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Soph. Trach. vs. 729. [716.] ἐκ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰός. ubi Schol. monet dictum ἀντὶ τοῦ διὰ Νέσσου. Paulus apostolus ad Rom. c. I. comm. 4. τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ —— ἐξ ἀναστάσεως. et II. ad Corinth. c. XIII. comm. 4. εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ i. e. δι' ἀσθένειαν et διὰ δυνάμεως: vid. et H. Steph. Thes.; eodem pertinet πείθειν ἐκ τῶν λόγων in Thuc. lib. V. c. 61. ubi conf. not. Dukeri. Contra διά pro ἐκ abunde notum ex lexicis; pro ἐν adhibuit Polyaen. lib. IV. c. 3, 30. ἄλλην πόλιν διὰ τῆς Ἰνδίας ἑλὼν —— ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθε *).

Vs. 33. Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ. Ut in Pers. vs. 698. περὶ τάρβει. Neque aliter legis||se Schol. apertum fit ex in- 408
terpretamento περισσῶς. De voce λακεῖν vise Spanh. ad comici Plut. vs. 39.

---

*) Ioseph. contra Appion. I, 20. λέγει οὕτω διὰ τῆς τρίτης i. e. *libro tertio.* [*ADD.* p. 663.]

AD CHOEPHOROS.

404 ## Cap. XXIV.

Vs. 2. *Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·*
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

Utrumque versum citat Thom. Mag. illum v. *αἰτοῦμαι* [p. 20.], ut ostendat usum verbi medii pro activo, qui satis obvius, vid. et infra vs. 478. Alterum in *ἥκω* [p. 418.] et *κατέρχομαι* [p. 511.], prius explicans per *ἔρχομαι*, alterum *κατέρχομαι* per *εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, ἐπανέρχομαι.* et recte; sic quippe saepenumero invenias usurpatum, vid. superioris fabulae vs. 1656. Apollod. I. 9, 27. Aristid. Tom. III. p. 264. et lexica. Similiter *κάτειμι* in Agam. vs. 1292. et *κατάγειν reducere* vs. 1616. Et tamen sugillare non dubitat
405 comicus in Ran. vs. 1189. ubi vid. || Spanh. atque iterum ad Plut. vs. 288. adeo nimirum nihil omnino ab obtrectatorum malevolentia tutum est. Sed si vel maxime idem foret *κατέρχομαι*, quod *ἥκω*, atque *ἐκ παραλλήλου* essent posita, nonne illico quoque *κλύειν ἀκοῦσαι. ὥσπερ ἅτε* infra vs. 377. *ὡς ἅτε* apud Heliod. lib. I. p. 11. *ἡ αὖθις ἀναστροφή* in Aristid. Tom. I. p. 572. *ἐπαναπλεῦσαι αὖθις* Tom. II. p. 31. *ὀρφανοὶ καὶ ἀπεστερημένοι πατρός* in Lys. orat. XX. p. 155. sub princ. [p. 710, 6.] *ἄμπελος ταπεινὴ οὐ μετέωρος* apud Long. Pastor. lib. I. p. 30. [p. 29, 16.] *ἵππος γυμνὸς ἄστρωτος καὶ οὐκ ἔχων φάλερα* Achill. Tat. lib. III. p. 183. [p. 69, 15. *γυμνὸς ἦν ὁ ἵππος, [ἄστρωτος] καὶ οὐκ εἶχε φάλαρα.*] *ψεύδεται καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει* iterum in Lys. orat. IV. p. 101. med. [p. 174, 5.] et quae sexcenta istiusmodi alia adferri possent. vid. hic Stanl. et Potter. ad Lycophr. vs. 353.

Vs. 9. *Φάρεσιν μελαγχίμοις.* Male Turneb. *βάρεσι.* Eustath. ad Il. *Χ.* p. 1349, 27. [1254, 25.] ex nostro citat *πέπλους μελαγχίμους*, quod est Eurip. in Phoen. vs. 375. *νύκτα μελάγχιμον* habuimus in Pers. vs. 301. *στρατὸν μελάγχιμον* leges in Suppl. 754. et *γυῖα μελάγχιμα* vs. 728. Spanh. ad Callim. h. in Cerer. vs. 11. scribendum ubique autumat *υ* pro *ι*.

Vs. 22. *Πρέπει παρῇς φοίνισσα μυγμοῖς*
Ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.

406 Hinc illud Eurip. in Suppl. vs. 825. *ὄνυξι* || *κατηλοκισμέθα.* Idem Rhes. vs. 796. *πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.* in Electr. vs. 147. *κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν.* Add. Lycophr. vs. 810. et 908. Rursus Eurip. Iphig. Aulid. vs. 187. *αἰσχύνῃ* dicit *φοινίσσειν παρῇδα.* Fragmentum, quod legitur apud Schol. ad vs. 20. est Hom. Odyss. *Ξ.* vs. 18.

um ut hic μυγμοῖς habemus, sic μύγματα in Hesychio, ut letur ex Eurip. Androm. vs. 826. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων δάϊα μύγματα θήσομαι. ubi tamen Schol. sequendo legenm fuerit δάϊ' ἀμύγματα, uti quoque edidit Barnes. Eamque lectionis diversitas observatur in nostri loco, ut lebis ex var. lect. et Stanl. notis; deque aliis huius gene; capite truncis apud Hesychium ex mente Kusteri Dia.bes Anti-Gronov. p. 49. seq. Vs. 15. Turn. pro στείχειν cudit ὁρᾶν. Vs. 18. vix est quod moneam ἐκ ποδῶν neuquam permutandum cum ἐκποδών, quod substitutum cut Stanl. Pro σὺν κόπτῳ eadem editio habet κτύπῳ, ut eph., quod didici ex Arnaudtii Animadversionibus.

Vs. 24. Δι' αἰῶνος δ' ιυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

onstrose corruptum διυγμοῖσι, idque varie tentarunt Canr. et Arnaudtius. Ego non dubito scribere [illegible] ιυγμοῖσι, quod maiusculis exaratum literis vix [illegible] an lillo. Neque aliter legit Schol. exponens [illegible] ν θρηνεῖν in Pers. vs. 925. Ad sensum [illegible]um illud Ps. LXI. comm. 3. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.

Vs. 26. Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν. Schol. [illegible], Etymol. in v. ἔφλαδον [p. 403, 47.] [illegible] cto. Hesych.: ἔφλαδεν, ἐῤῥήγνυεν. [illegible] Aristoph. Plut. vs. 784. laudat ἔφλασα.

Vs. 31. Ἐξ ὕπνου κότον πνέων. [illegible] repositione ἐκ saepe vicem obeunte τῆς [illegible], am propter: infra vs. 930. ὁ ἐξ ἐναρέτων φίλης [illegible] 1192. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων [illegible] σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Soph. [illegible] τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰός. ubi Schol. [illegible] διὰ Νέσσου. Paulus apostolus ad Rom. c. I. [illegible] ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ —— ἐξ ἀναστάσεως [illegible] th. c. XIII. comm. 4. εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, [illegible] δυνάμεως θεοῦ i. e. δι' ἀσθένειαν [illegible] eph. Thes.; eodem pertinet παίδων ἐκ τῶν λόγων in Thuc. V. c. 61. ubi conf. not. Dukeri. Contra διά pro ἐκ abde notum ex lexicis; pro ἐν adhibuit Polyaen. lib. IV. 3, 30. ἄλλην πόλιν διὰ τῆς Ἰνδίας ἑλὼν —— ἐπὶ τρίτην πόλιν θε*).

Vs. 33. Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ. Ut in Pers. vs. 698. ὀλ τάρβει. Neque aliter legisse Schol. apertum fit ex interpretamento περισσῶς. De voce λακεῖν vise Spanh. ad coci Plut. vs. 39.

*) Ioseph. contra Appion. I, 20. λέγει οὕτω διὰ τῆς τρίτης i. e. libro tertio. [ADD. p. 663.]

O 2

Vs. 42. Ἰὼ γαῖα, γαῖα. Turn. γαῖα μαῖα, ut legit Schol. et opinor rectius. Mox eadem editio praebet μυλλεῖ, et vs. 45. omittit τόδε. δύσθεος hic idem, quod ἄθεος, iam monuit Spanh. ad comici Plut. vs. 492.

Vs. 60. —— τοῖς μὲν ἐν φάει
Τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
Μένει, χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
Τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

Elegantia loci plane fugit interpretem, neque enim μένει casus est a μένος, sed verbum, et τὸ ἑξῆς, τὰ δέ i. e. ἃ δὲ seu ὅσα δέ, ἄχη μένει χρονίζοντα, ταῦτα βρύει. Et sic fere Schol. ὅσα δὲ ὑπερτίθεται ταῦτα σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν. lego σὺν τόκῳ μεγάλῳ ἀπ. Sic χρονίζον εὖ μενεῖ in Agam. vs. 866. Venusta est gradatio ἐν φάει, ἐν μεταιχμίῳ σκότου, et tandem ἄκραντος νύξ. ἐν φάει cum Schol. Spanh. ad Callim. h. Dian. vs. 53. et 182. *aperte* vertendum putat. De verbo βρύειν idem vid. ad Aristoph. Nub. vs. 46. Turneb. vs. 54. dat φρενῶν. vs. 68. praetermittit καί, et hic loci habet τοῖς μὲν ἐν φάει.

Vs. 66. Διαφέρει τὸν αἴτιον. Bene Schol. expl. διασπαράσσει, et opportune monuit in notis H. Steph. sic Horatium usum τῷ *differre*, || quod ad animum retulit Plaut. in
409 Cistell. II, 1, 5. *exanimor, differor, distrahor, diripior: ita nubilam mentem animi habeo.* Ut noster, Eurip. in Bacch. vs. 738. δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασι. et iterum vs. 1208. χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν *).

Vs. 69. Οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
Ἄκος —— ——.

Nihil ad structuram desiderem, genitivi vel pendent a τί, ut sit, οἴγοντι δέ τε τῶν ν. ἑ. οὐκ ἄκος, vel τῷ δὲ οἴγ. τὰ νυμφικὰ ἑδ. οὔτι ἄκος αὐτῶν. Deest comparandi particula ὡς, et in πόροι τε supple οὕτω, quod recte monuit Schol.

Vs. 71. Πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
Βαίνοντες τὸν χαιρομυσῆ
Φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην.

Acute Cant. λοῦσαν μάτην. Unde ἔλλουσαν Stanl. Quia tamen libri cum Schol. conspirant in editam, obtinente ista, sensus erit: εἰ καὶ πόροι π. ἐκ μ. ὁ. εἶεν βαίνοντες. καθαίροιεν ἂν τ. χ. φ. ἐπιούσης τῆς ἄτης. et negatio simplex duplicis fungetur munere. Locus Euripidis, quem citat Schol. ad

*) Translate Plut. de San. tuenda p. 127. οἴνῳ τὸν οἶνον, καὶ κραιπάλῃ τὴν κραιπάλην ἐξελεῖν καὶ διαφορῆσαι. [ADD. p. 663.]

. 78. est ex Androm. vs. 466. Add. Potter. ad Lycophr. . 19.

Vs. 73. Ἐμοὶ δ' —— ——
|| Δίκαια καὶ μὴ δίκαια 410
Πρέποντ' ἀρχαῖς βίου
Βίᾳ φερομένων αἰνέσαι ——.

rdo est πρέποντα δέ ἐστι ταῖς τοῦ ἐμοὶ βίου —— i. e. τοῦ βίου οῦ, quod moneo, cum ob interpretem verbum extrinsecus advocantem, quo nihil opus, tum Schol. qui iungit ἐποντα ἐμοί. In quo ad vs. 78. l. ἀπ' ἀρχῆς βίου, quod ad . 77. bene exponit. Vs. 80. Eodem duce, suffragante inper edit. Turn. videri posset leg. δεσπόταν, sed ab lectione recepta haud facile recesserim.

Vs. 79. Δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων. Ex more scilicet, quo orantes velabant capita; vid. multis philologos ad Marci XIV. comm. 72. Isocrat. Trapez. p. 714. edit. P. Steph. . 18.] ἐγκαλυψάμενος ἔκλαιε, καὶ ἔλεγεν ὡς ἠναγκάσθη δι' ἀποαν ἔξαρνος γενέσθαι. Ceterum et hic habemus ὑπό pro sub ım altero casu, quod tamen si quis adferre vellet pro quorundam Mss. lectione in Thuc. lib. I. c. 110. Αἴγυπτος δὲ ὕλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο, etsi non ita foret alienum, ut la, quae adhuc fuere producta, tamen minus valebit ad ım adstruendam; quae autem illum in finem attulerunt v. . sunt illud Diog. Laertii τῶν Ἀθηναίων ἐκπεσόντων ὑπὸ Περικκου, verum ubi ὑπό non valet sub, sed a, ut in θνήσκειν ὑπό τινος. Vid. Lys. orat. IX. p. 114. init. [p. 324.] X. 116. it. et fine [p. 346, 3. 370, 4.] et o||rat. XVII. p. 143. in fine 411 ι. 602, 6.]. Idem statuendum de illo ἐτελεύτησεν ὑπ' ὀλιγαρας, quod ex modo laudata oratione adfertur. Nostro ›pt. Theb. vs. 1039. ἐτελεύτησαν ὑπ' ἀλληλοφόναις χερσί. ursus Lys. orat. XII. p. 181: ult. [p. 497, 4.] εἰσί τινες ἐπὶ υλὴν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων. Adde Aristid. Tom. II. 358. Aesch. de f. l. p. 50. extr. [p. 334.] τῶν τειχῶν ὑπὸ ὶν βαρβάρων πεπτωκότων. In tertio, quod addunt ex Lys. at. XVII. ult. [p. 612, 6.] nimis creduli fuere interpreti, ıi turpiter lapsus, dum iungit ὑπὸ τῶν τριάκοντα κώνειον όντες; cum manifestum sit τὴν ὑπό pendere a τεθνᾶσιν. n verba, οἱ μὲν —— ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν· οἱ δὲ —— ὑπὸ ὶν τριάκοντα (nempe τεθνᾶσι) κώνειον πιόντες. Ne tamen, ιο adhuc, omni in posterum destituatur patrocinio illa ›rorum scriptura, cavet Eurip. in Hec. vs. 1215. καπνὸς δ' ήμαν ἄστυ πολεμίων ὕπο. supple εἶναι vel simile.

Vs. 85. Τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς.

›ph. Electr. vs. 409. πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς. Praecessit δωίτων εὐθήμονες, de quo nonnihil Graev. Lect. Hes. c. XI.

Mox *στέφη* dicit pro *χοάς*, unde *χοαῖς στέφειν* apud Sophoclem: vid. supra p. 74.

Vs. 86. *Πῶς κατεύξωμαι πατρί;* sic infra vs. 136. *κατεύχομαί σοι.* et Ioseph. B. I. II. c. 10, 5. *διαφῆκε τὸ πλῆθος πολλὰ κατευχόμενον αὐτῷ.* et ita apud alios; noto tantum ut cuivis
412 fi||at apertum, scholion *λείπει λόγον* pertinere ad vs. seq. *φέρειν.* Sic *φέρειν λόγον* infra vs. 657.

Vs. 94. *Ὥσπερ οὖν ἀπώλετο.* Interpres *quandoquidem,* debebat *quemadmodum.* infra vs. 888. *δόλοις ὀλούμεθ᾽, ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.* in Agam. vs. 1180. *τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.* add. vs. 1436. vacante fere in talibus vocula *οὖν.* Praecessit *στείχω καθάρμαθ᾽ ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν δικοῦσα τεῦχος.* de quo ritu adi D. Heinsii not. ad Sil. lib. III. vs. 181.

Vs. 103. *Λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἔχεις ὑπέρτερον.* Quanquam chorum ministratum alloquatur hera iunior, tamen abstinere voluit *τῷ βαρεῖ τοῦ προστάττειν,* vid. Schol. Soph. ad Electr. vs. 640. infra vs. 165. et multis Potter. ad Lycophr. vs. 9. *ὑπέρτερον* valet *πλέον, κρεῖττον melius, potius.* Soph. Antig. vs. 16. *οὐδὲν οἶδ᾽ ὑπέρτερον.* et vs. 642. [631.] *τάχ᾽ εἰσόμεσθα μαντέων ὑπέρτερον.* Add. Eurip. Electr. vs. 584. Suidas: *ὑπέρτερον, κρεῖττον.*

Vs. 111. *Αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι.*

An, *λανθάνουσ᾽ clam, tecum tacite?* sed et edita commodi est sensus. *φράσαι* non notat *proferas,* sed *consideres, perpendas, statuas.* Hesychius: *φράσαι, διανόηθητι, σκέψαι.* Oraculum apud Herodot. lib. V. c. 92. *ταῦτά νυν εὖ φράζεσθε*
413 *Κορίνθιοι.* Add. ne in re satis nota exem||pla cumulemus nostrum infra vs. 591. et in Suppl. 445. *στάσις* pro *σύστασις* iterum occurrit vs. 456. et Eumen. 311. Mox Canteri coniectura *κεἰ θυραῖος* rursus, quod toties iam deprehendimus, lectio est edit. Turn.

Vs. 114. *Εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.*

Praecedentis fabulae vs. 1192. *φρενώσω δ᾽ οὐκέτ᾽ ἐξ αἰνιγμάτων.* Eurip. Ion. vs. 526. *ὀφείλω φρενοῦν ἀμούσους καὶ μεμηνότας ξένους.* Idem Bacch. 791. *οὐ μὴ φρενώσεις με.* ubi proxime ad fallendi notionem videtur accedere, quam tribuit Hesychius. Soph. Antig. vs. 765. [754.] *κλαίων φρενώσεις ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.* Add. Trach. vs. 52. pro significatione *τοῦ φρονεῖν,* quam obtinet, ubi receptam admittas cum H. Steph. in Hesychio distinctionem, nondum se mihi obtulit, ut adsentiar Stanl. legenti *φρονεῖν διδάσκειν.*

Vs. 116. *Δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.* Suidas: *ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγειν τε περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτοὺς περὶ ὧν πυνθάνονται.* Add. Eumen. vs. 612. Prae-

cedentem versum ab Electra itidem prolatum censet Stanl. nec ita statui quidquam vetat; possunt tamen commodo sensu etiam choro tribui, et sermo Electra interloquente esse abruptus. Vs. 120. *θεῶν πάρα* videtur antiptosis pro *παρὰ θεοῖς.*

Vs. 125. *Πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους.* || Haud cre- 414
dam doctissimum Arnaudtium Lect. Graec. c. XVIII. *ὀμμάτων* repositurum fuisse, ubi Stanl. notas consuluisset, qui vere, haud dubie vidit leg. *δωμάτων*. Sic iterum Eumen. vs. 743. *ἄνδρα δωμάτων ἐπίσκοπον.* In Schol. lego *νῦν γὰρ ἐπίσκοποι*, Agamemnone quippe, qui fuerat *ἐπίσκοπος*, orba domo. Mox vs. 129. *πῶς* notes pro *ὅπως ut*, ex mente Schol., et interpretis.

Vs. 138. *Αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ*
Μητρὸς γενέσθαι —— ——.

Αὐτῇ τέ μοι tmesis est, pro *ἐμαυτῇ*. In Agam. vs. 1332. *θρῆνον ἐμὸν τὸν αὐτῆς*, sed cuius paulo alia ratio. Infra vs. 274. *αὐτόν με.* Geminum est Herod. lib. I. c. 109. *αὐτῷ μοι συγγενής ἐστι ὁ παῖς.* Et sic *αὐτοῦ σοῦ* pro *σεαυτοῦ* in Sept. Theb. vs. 638. et Luc. c. II. comm. 35. *καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία.* Vs. 134. *ὑπερκόπως* metri causa ponitur pro *ὑπερκόμπως.* conf. Soph. Aiac. vs. 127. Vs. 140. *δίκην* valet *ὁμοίως* vid. Hesych.

Vs. 149. *Παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.*

De quovis hymno *παιάν* etiam, qui dis inferis accinebatur, ut notat Schol. ex Eurip. Alcest. vs. 424.

|| —— *ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,* 415
Πάρεστε· καὶ μένοντες ἀντηχήσατε
Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

Idem Troad. vs. 126. *αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ*, pro *θρηνητικῷ ὕμνῳ* Hesychio interprete et vs. 578. *τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις*, quomodo *παιᾶνας* et *στενάγματα* iunxisse Sophoclem hic notat Stanl. Conf. Cuper Observat. lib. I. c. 1. cui Schol. reprehendenti non accedo, ecquis enim credat eum fuisse damnaturum, quod ipse Euripidis exemplo stabilit? sed scriptum fuisse existimo *καθὼς καὶ Εὐριπίδης*. *Ἐριννύων παιᾶνα* legimus in Agam. vs. 654.

CAP. XXV.

Vs. 154. *Κλῦε δέ μοι κλῦε σέβας, ὦ δέσποτα.* Iungenda
σέβας μοι nempe *ὄν*, cuiusmodi plura iam habuimus in prae-
cedentibus. Quo referri quoque posse videntur quae ex
Homero pro *Σικελεκῷ σχήματι* adfert Lesbonax p. 181. Quin
sic accipiam *mi hospites* in Petr. c. 116. et apud alios *mi hiri-*
416 *lis*, *mi coniux*, ut *mi* sit || *mihi*, quomodo iterum in Petr.
c. 75. *ipsi mi domino satisfaciebam.* Plaut. Most. III, 2, 59.
nihil moror mihi istiusmodi clientes. Mil. Glor. I, 1, 5. *nam
ego hanc machaeram mihi consolari volo.* In Pseud. 1, 2, 35.
haec cito celebrate, ne mora quae sit, cocus cum veniat mihi.
Epidic. III, 1, 3. *per illam tibi copiam parare aliam licet.*
Aulul. III, 6, 15. *mihi aedibus.* Bacch. II, 3, 10. *ubi mihi est
filius?* et similia passim, in quibus dativi vulgo existiman-
tur abundare.

Vs. 157. *Ἀναλυτὴρ δόμων. liberatorem* vertit interpres,
et recte; pollet enim *ἀναλύειν liberandi* interdum notione
Hom. Il. *Π*, vs. 442. et *Χ*, vs. 180.

> *ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι*
> *ἄνδρα* —— —— ——.

Unde Eurip. Suppl. vs. 44. *ἱκετεύω σε* —— *ἄνα μοι τέκνα λῦ-
σαι φθιμένων νεκύων.* Aelian. Var. Hist. lib. IV. c. 18. *τὸ ἀναί-
τιον βρέφος ἀναλῦσαι τῆς καταδίκης,* Proprie notat *restituere
in integrum* et *statum pristinum.* Pind. Nem. Od. X. extr.
ἀναλῦσαι φωνὴν καὶ ὀφθαλμόν. Lucian. Vit. Auct. p. 385.
[§. 25. vol. I, p. 565.] *ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς τοῦ Διὸς, καὶ ἐξ
ὑπαρχῆς ποίησον ἄνθρωπον.* Soph. in Electr. vs. 140. *ἀπὸ
τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι, ἐν οἷς
ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.* ubi, quae scribit Triclin. ut
417 eduntur, vereor ut || procedant; *ἀνάλυσις*, legitur, *ἤγουν
ἀναπόδοσις, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνοδος, καλὰ γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς,
εἶτα κακὰ γέγονεν, εἰ δὲ τὰ κακὰ ἀναλύουσι πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἤτοι
τὰ κακὰ ἀναλύουσι.* leg. puto *ἀναπόδισις*, (etsi et *ἀναπόδοσις*
retineri possit) et *πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἤτοι τὰ καλά* ——. An-
ton. Liber. c. XXII. *κορεσθεὶς*, Neptunus, *τῆς εὐνῆς ἀνέλυσε
καὶ πάλιν αὐταῖς ἀπέδωκε τὴν ἐξ ἀρχῆς φύσιν.* Neque aliter
adhibuit Apostol. II. ad Tim. c. IV, 6. *ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀνα-
λύσεως ἐφέστηκε.* et ad Phil. c. I, 23. ut quae verbi vis et *mor-
tis* et *discessus* notionem in se comprehendit; per mortem
quippe redit spiritus ad deum, corpus in pulverem secun-
dum Eccles. c. XII, 7. quem perite etiam advocarunt Gata-
ker. de Stylo N. I. c. VII. et Elsner. Eustath. ad Hom. l. d.
p. 1091. [1069, 59.] et 1364. [1265, 23.] dici monet de *ἀνα-
λυομένοις ὑφάσμασιν*, atque idem quod *ἀνατρέπειν*, qui usus
frequens Homero: vid. Odyss. Β. vs. 105. et 109. *Τ*. 150. et

Them. orat. XVIII. p. 220. a. ὅσα ἂν τήμερον ὑφήνης μόνον αὖ-
θις ἀναλύεις.
Vs. 159. Ἐν ἔργῳ βέλη. Turn. ἔνεργα. Eurip. Iph. Taur.
vs. 1190. ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν. Xenoph. *Κ. Π.* VII.
p. 104. extr. [VII, 1, 27.] ὡς δ' ᾔσθετο ὁ Ἀρταφέρνης ἐν ἔργῳ
ὄντα τὸν Κῦρον, ἐπιτίθεται καὶ αὐτός. Hesychio duce nil fo-
ret opus τῷ πιπάλλων praefigere signum apostrophi, sed
vid. ad vs. 22. not.
Vs. 161. Σχέδια. Lectio cuius meminit || Schol. huius 418
haud dubie est Scholion. Vid. Suid. et Hesych.

Vs. 168. Εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

I. e. εὐεπίγνωστον, ξυμβάλλειν εὐχερές. Contrarium δυσξύμ-
βολος. vid. Hesych. pro quo δυσξύμβλητος in Steph. Thes.
haud obvium apud Eurip. Dan. vs. 10. Add. Polluc. V, 138.
et 150. Sequitur πῶς οὖν παλαιὰ πρὸς νεωτέρας μάθω. παλαιά
i. e. *grandaeva*, sic Sept. Theb. vs. 333. νέαι καὶ παλαιαί.
Aelian. de Anim. lib. I. c. 69. ult. πρεσβύταται καὶ παλαιότα-
ται. idem lib. II. c. 1. ὁ παλαιότατος γέρανος. Add. Dion.
Chrys. Serm. XIX. p. 261. c. et Long. Pastor. lib. I. p. 8. ac-
cedit nonnunquam dativus χρόνῳ, ut in Soph. Oed. Colon.
vs. 114.
Vs. 172. Ὁμόπτερος. Schol. συγγενής exponit ex vs. 197.
Hesych.: ὁμόπτεροι, ὅμοιοι, ὁμότριχοι, ὁμόχρονοι ἀδελφοί,
ἥλικες, ὁμοῦ ηὐξημένοι. Eurip. Electr. vs. 530. πολλοῖς δ' ἂν
εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους. Ad primam Hesych. expl. refer
illud in Pers. 559. ὁμόπτεροι κυανώπιδες νᾶες. Nam et navi-
bus sunt πτεροί, et Schol. illustrat per τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς
κουφιζόμεναι, ἢ αἱ ὁμοίως, an ὁμοίοις? πτεροῖς θέουσαι. ἀπή-
νην ὁμόπτερον dixit Eurip. in Phoen. vs. 331. ubi vid. Schol.
quem auctiorem exhibet edit. Barnes. noster in Suppl. vs.
233. κίρκοι ὁμόπτεροι. Usus est etiam Plato in Phae||dro 419
p. 349. a. iungens τοὺς μετ' ἀλλήλων πορευομένους καὶ ὁμο-
πτέρους. Add. Polluc. VI, 155. praecessit κείρασθαι et
τενθῆσαι τριχί saepe iuncta, vid. Aeschin. in Ctesiph.
p. 79. med. [p. 84, 14. St. §. 211.] Lys. orat. II. p. 94.
Epitaph. p. 116. 17.] et Soph. Electr. vs. 914—920. et de
usu verbi medii Kuster. ad Aristoph. Nub. vs. 127. Vs. 171.
non secus atque sequentem Electrae non chori sermonem
esse puto, continuatum ad vs. usque 173.
Vs. 175. *Μῶν οὖν*. Si, quod placet grammaticis, vo-
culam μῶν constituit μὴ οὖν vid. Etymol. [596, 23.] οὖν hic ex
abundanti adiicitur, ut contra interdum μή et οὐ. noster
Suppl. vs. 422. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου. Conf.
Devar. Suidas etymon quaerit in μῶσθαι. Ceterum vid.
quomodo haec, et quae praecedunt partim imitetur, par-
tim reprehendat Euripides in Electr. vs. 515. seqq. Adde
not. Stanl.

Vs. 181. *Καί μοι προσέστη καρδίας κλυδώνιον*
Χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.

Pro *ἐπαίσθην* Turn. edidit *ἐπώσθην*, ut videtur in suo libro legisse Schol. *διανταίαν πληγήν*, ut apud Diod. Sic. citantibus lexicis, habes in Sept. Theb. vs. 900. *ἀνταίαν πληγὴν*
420 dixit Soph. in Electr. vs. 197. et omisso *πληγή* An||tig. vs. 1315. [1308.] ut noster infra vs. 638. Pro *καρδίας* scriptum prodiisse suspicor *καρδίᾳ*. Eurip. Iphig. Aul. vs. 1580. *ἐμοὶ δὲ ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρενί*, quod praeter necessitatem mutavit Barnes. in *φρένα*, non cogitans, ut videtur, *ἐμοὶ* pro *τῇ οὔσῃ ἐμοί*, quod ceterum abunde exemplis ostenderat vs. 613. *προσίστασθαι* hoc sensu frequens vid. Foesii Oecon. Hippocr. et lex. Pro *adversari*, *offendere*, aliquoties posuit Aristides: vid. Tom. III. p. 528. *τί ποτε ἦν ὅ σοι προσέστη τῶν λόγων*. Adde p. 495. 621. Tom. I. p. 538. et II. 392.

Vs. 179. *Οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτα* i. e. *ἄγων δακρυτά*, seu *πολυδάκρυτα*, augente haud raro vocula *εὖ* in compositis. Aelian. de Anim. lib. I. c. 54. *μισεῖν ἄξιον τὸ ζῶον τῆς εὐκληρίας τῆς εἰς τὸ κακόν*. sic *εὔσημος* in Agam. vs. 827. Interpretis aberrationem, qui *κουρίμην χαίτην* verterit *iuvenilem comam*, correxit Spanh. ad Callim. h. in Dian. vs. 126. et in Del. vs. 297. sed iam ipse correxerat in notis; ubi recte observat, hic passive positum *κούριμος*, alibi notare active. De voce *πλημμυρίς*, quae sequitur illico, iterum vid. Spanh. ad Callim. h. in Del. vs. 263.

Vs. 189. *Πεπαμένη*. In Agam. vs. 844. *πεπαμμένος νόσον*, et sic geminato *μ* in Them. orat. XXII. p. 274. a. et Lyco-
421 phrone aliquoties; unum sufficit, vid. Ammon. et ad || eum not. [Valck. Animadv. ad Ammon. p. 187. sqq.] Consequitur *σαίνομαι ὑπ' ἐλπίδος*, ut in Opp. I. Hal. vs. 36. *ἐλπὶς σαίνει φρένας*. Deinde illud *ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου* imitatur Soph. in Electr. vs. 909. et 914. tum ut hic, et in Sophocle *ἀγλάϊσμα* de capillo, sic *formae decus* apud Petr. c. 109. ubi vid. quae observant v. d.

Vs. 195. *Ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον.*

Canterus pro *εὖ* coniicit *ἦ*, quod et ipse praeferrem, si libri addicerent; Schol. tamen *εὖ* videtur agnovisse, modo *σαφηνῆ* non explicabat per *ἀκριβῶς*. Si *σαφηνής* notaret *certus*, sic legerem, ut ita quasi opponeretur *τῷ δίφροντις οὖσα*, quod praecedit.

Cap. XXVI. 422

Vs. 204. Ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς. Iunxit eadem Soph. in Aiac. vs. 1174. [1152.] εἰσιδών τις ἐμφερῆς ἐμοὶ ὀργήν θ' ὅμοιος. et Aristid. Tom. I. p. 565. θαυμαστοὶ τὸ κάλλος καί τινα τρόπον ἀλλήλοις ἐμφερεῖς. Xenoph. *K. Π.* V. p. 86. med. [V, 5, 31.] ἵνα δὲ εἴπω καὶ τὸ μάλιστα τῷ ἐμῷ πάθει ἐμφερής. ἐμφέρεια pro ὁμοιότης est apud Synes. de Insomn. p. 154. c. adde Suidam, nec non Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 502. Ut autem cincinnum modo dixerat ἄγαλμα τύμβου, sic σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα συστολίσαι Eurip. in Oreste vs. 1435. ubi vid. Schol.

Vs. 209. Scholio praefige πάρεστι δ' ὠδίς. Vs. sequenti, atque reliquis deinceps ἀμοιβαίοις, quae personae sint praefigendae fluctuat H. Steph. putatque chorum loqui non Oresten; at qui poterunt commode intelligi a choro prolata || illa εἰς ὄψιν ἥκεις ——? neque tamen diffiteor satis ex 423 abrupto Oresten colloqui cum Electra, nulla praevia mentione mirabundae. Sequitur τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, quomodo Clytaemnestra apud Soph. in Electr. vs. 649. [645.] Apollinem precatur δοῦναι τελεσφόρα εἰ ἐσθλά, quae per somnum erant ei visa. De illo τενόντων ὑπογραφαί vs. 207. adi Spanh. ad Callim. h. in Del. vs. 117.

Vs. 212. Ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

Habet hic vocula ἐπεί usum, quem non satis assequor; nisi sequentia legi suaderent per interrogationem, ironice intelligi posset, *quandoquidem*, *enimvero*, vel *quasi vero aliquid a diis iam sim consecuta*. Schol. ad sensum bene expl. γάρ. ἕκατι ut apud Hesiod. init. Ἔργ. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι. quod in Theog. vs. 430. monente Graevio ἥν κ' ἐθέλῃσι. Tum quomodo τυγχάνειν et κυρεῖν ponit promiscue, sic iterum vs. 709. *)

Vs. 214. Καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν.

Quid si? καὶ τίνι σύνοισθά μοι βροτῶν κηλουμένη. nam reponit Orestes σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην. Neque tamen facile mutem quidquam, quia exponi potest per ἐπικαλουμένη, εὐχομένη, ut || exponit Hesych. De verbo 424 ἐκπαγλεῖσθαι vid. hic Stanl. et ad Callim. h. Del. vs. 247. Spanh.

Vs. 216. Καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

---

*) Subsequitur εἰς ὄψιν ἥκεις, ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι, quomodo Eurip. Iphig. Taur. vs. 902. φίλους dicit ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων. [*ADD.* p. 663.]

πρός τί i. e. *quomodo*, qua probabili ratione interveniente ego votorum compos sim facta? Eurip. Helen. vs. 463. *πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ*; et *πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος* pro *δι' οὐδέν*. Soph. Aiac. vs. 1039. [1018.] Add. Dion. Chrys. Serm. XI. p. 173. d. et ibi Casaub.

Vs. 219. *Αὐτὸς κατ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανοῤῥαφῶ.*

Etsi haud ignorem *αὐτός* de prima persona haud raro occurrere, hic tamen praeferam *καθ' αὐτοῦ*. Succedit *ἐν τοῖς κακοῖς γελᾶν*, ut apud Soph. Antig. vs. 557. [551.] *γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ*. Cuius quoque *γελᾶν εἰς ἐχθρούς* in Aiac. vs. 79. pro *ἐπὶ κακοῖς*, ut idem loquitur in Electr. vs. 885. aliique *). Mox Turneb. praebet *κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ' εἴπερ, ἔν γε τοῖσι σοῖς*. eademque vitat hiatum vs. 222. scribens *τάδ' ἐγώ σε προὐννέπω*: sed sententiae incommodum manet, et amplecter Arnaudtii correctionem.

Vs. 229. *Σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς*
425 ‖ *Ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός,*
Σπάθης τε πληγάς, εἰς δὲ θηρίων γραφήν.

Pro *ἰδοὺ* leg. *ἰδοῦ*, ut in continenti vs. 245. et Eurip. Hec. vs. 808. *ἰδοῦ με* ——, quod citat Thom. Mag. [p. 468.] *ἰδεῖν καὶ σκέψασθαι* iungit quoque Aristid. Tom. III. p. 243. Pro *εἰς δέ* Turneb. habet *ἠδέ*, sed nihil nos cogit ab edita recedere, quae vel intelligi poterit, ut *σὺν δέ, πρὸς δέ*, vel per mutatam structuram. De picturis vestium vise praeter Stanl. Cuper. Observ. lib. II. c. XII. nec non Spanh. ad comici Nub. vs. 53. **) Fragm. quod adducit Schol. est Hom. Odyss. *T*. vs. 228. Consequitur *ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας*, de quo vid. supra p. 172. Infra vs. 608. *ἔκπληξις κακῶν ἐκφοβεῖ φρένας*. et Soph. Trach. vs. 638. [629.] *ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ*.

Vs. 236. *Τέσσαρας μοίρας ἔχον ἐμοί*. Aristid. Tom. I. p. 397. *πότε πλείονα μοῖραν ἔσχον αἱ πόλεις*; et p. 141. *τὴν τοῦ*

---

*) Eandem sortitur vim aliis verbis adiecta; sic *ἐπαινεῖν εἰς*, Aristid. Tom. III. p. 38. *Πάνδαρον μὲν τὸν Ζελείτην ἐπαινῶν εἰς τὴν τοξικήν*, et p. 464. *ὁ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας ἐπαινῶν εἰς ἀρετήν*. Luc. Tom. II. p. 893. [Pisc. 12. vol. I, p. 580.] *ἐπαινουμένη ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε*. Quae verba et male distinguuntur, et omittuntur in versione *ἐς τὸ κάλλος*. Praepositionem praetermittit Aeschylus Prom. vs. 340. *τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ*. pro *εἰς ταῦτα*, ut expl. Schol. *ἐπί τινι ἐπαινεῖσθαι* habes in Long.
664 ‖ Past. lib. III. p. 106. [imo lib. IV, p. 102, 1.] Eodemque modo *θαυμάζειν ἐν* et *ἐπί τινι* non magis obvium invenias quam *εἴς τι*. Rursus Aristid. Tom. I. p. 147. *εἰς τὰ πρῶτα θαυμάζεσθαι*. adde p. 634. [*ADD*. p. 663. 64.]

**) Similiter Herodot. lib. I. c. 203. *ζῶα ἐγγράφειν εἰς τὴν ἐσθῆτα*. [*ADD*. p. 664.]

βίου μοῖραν posuit pro *portione vitae facultatumque.* Verba
quod minus adsecutus videatur interpres adscribam *οὐ δεῖ
δὴ φιλοψυχεῖν, οὐδὲ τὴν εὐδαιμονίαν τούτῳ μετρεῖν, εἴ τις ὡς
πλεῖστα ἔσχε πράγματα, οὐδ᾽ εἴ τις τοῦ μακροῦ γήρως ἀπέλαυσεν,
οἷα δὴ ἀπολαύειν εἰώθασιν ἄνθρωποι· ἀλλ᾽ ἡγεῖσθαι τούτῳ κάλ-
λιστ᾽ ἔχειν, ὅστις τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ τοῦ βίου μοῖραν ἐν τοῖς
καλλίστοις ἐξέπλησε.* Vertitur: *non est quod || vitae cupidi* 426
*simus, aut molestiarum multitudine, vel longae senectutis fru-
ctu, qualem quidem homines percipiunt, felicitatem metiamur
potius, quam cum eo praeclarissime actum putemus, qui con-
cessum sibi vitae spatium in res optimas insumpserit.* Versio-
nis *τὸ ἄχρηστον* non arguam pluribus, verbo moneo, *πράγ-
ματα* sumendum ut docui p. 12. seqq. et quo sensu frе-
quentavit Theophilus: vid. Titul. de Adoption. de Tutel.
et passim alibi *). Deinde *βίος* duplici pollet virtute notat-
que tam *vitae spatium*, quam *τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα* i. e.
facultates. ἐν μιᾷ μοίρᾳ χρόνου dixit Pind. Olymp. Od. VII.
in fine [94.] *ἀντὶ τοῦ ἐν βραχεῖ χρόνῳ*, ut explanat Schol.

Vs. 242. *Μόνον κράτος τε καὶ δίκη —— συγγένοιτο.* Eodem
modo Soph. Philoct. vs. 545. [528.] *μόνον θεοὶ σώζοιεν.* Euri-
pidis est Iphig. posterioris vs. 1045. *σώζον μόνον.* Mox
Turn. editio pro *ἰδοῦ* habet *ἰδών.* De repetitionibus, cuius
modi haec *Ζεῦ Ζεῦ*, vid. Spanh. ad Callim. p. 532.

Vs. 247. *Ἀπωρφανισμένους.* Usus verbo quoque Apo-
stolus I. ad Thessal. c. II. comm. 17. *ἡμεῖς ἀπορφανισθέντες
ἀφ᾽ ὑμῶν*, ubi simpliciter notat *privati.* Hyllus apud Soph.
in Trach. vs. 958. [941.]

κλαίων ὁθούνεκ᾽ ἐκ δυοῖν ἔσοιθ᾽ ἅμα
πατρός τ᾽ ἐκείνης τ᾽ ὠρφανισμένος βίου.

|| An *βίᾳ violenta morte?* sed et *βίου* bene se habet. Quod 427
si quispiam in Pauli loco praeferendam existimet *separandi*
notionem, per me licet; nam eodem recidet sensus. Pind.
Pyth. Od. IV. vs. 504. [283.] *ὀρφανίζει κακὰν γλῶσσαν φαεν-
νᾶς ὀπός* i. e. Schol. interprete *ἐρημοῖ, ἀποχωρίζει, χωρίζει.*
Adde Od. VI. vs. 22. et Suiceri Thes.

Vs. 262. *Γλώσσης χάριν δὲ πάντ᾽ ἀπαγγείλῃ τάδε*
Πρὸς τοὺς κρατοῦντας —— ——.

γλώσσης χάριν i. e. *τῇ γλώσσῃ χαριζόμενος*, et hinc *διὰ τὴν
γλωσσαλγίαν, μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν:* hoc quippe proprie

---

*) Nisi quis nec *molestiarum multitudine* a loci sensu alienum putet, eoque nomine divitias commode comprehendi posse contendat, quae prout accrescunt, curas homini molestiasque adaugent; unde fortasse eadem voce et *opes* et *molestias* Graecis designari possint intelligi. [*ADD.* p. 664.]

notat *χάριν*, quod bene observavit quoque Ammonius in v. *ἕνεκα* [p. 53. V.]. Nostro prior Hesiod. *Ἔργ.* vs. 709. *γλώσσης χάριν ψεύδεσθαι.*

Vs. 271. *Τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.* Absolute *αἴτιος* pro *φόνου αἴτιος*, vid. etiam supra vs. 66. et sic *ἐπαίτιος* in Eumen. 470. Addit casum in Agam. vs. 1125. ut *ἀναίτιος φόνου* vs. 1515. Mox Turn. edidit *ταυρούμενος*, quam lectionem videtur quoque secutus Schol.

Vs. 279. *Ἀρχαίαν φύσιν* i. e. *τὴν πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασιν* Hesychio interprete. Frequens est Hippocrati: vid. Foes. Oecon. Aristid. Tom. I. p. 637. *τῆς ἀρχαίας φύσεως ὅτι ἐγγυτάτω γενόμενος.* Vs. seq. laudat Etymol. v. *κόρση.* [p. 531, 51.] *κόρσαι*, dicit, *αἱ τρίχες, Αἰσχύλος λευκὰς κόρσας, παρὰ*
428 *τὸ κεί||ρεσθαι καὶ γὰρ τὸ κεῖραι κόρσαι λέγεται*, scribe *κέρσαι.* Tum *λευκὰς δὲ κόρσας* praefigendum memineris fragmento anonymi apud Schol. quod nisi feceris male cohaerebunt verba, leg. puto *λευκὰς δὲ κόρσας*] *ὡς τὸ ἤ μέχρις γήρως ἀτυχήσομεν, ἠὲ παρ' αὐτὰ γηράσομεν* —— ——: cuius sit fragmentum nondum reperi. Alterum quod addit est Hom. Odyss. *T.* vs. 360. vel Hesiodi *Ἔργ.* vs. 93. Ut non fuerit cur Suidam correxerit Kusterus in v. *πλεῖν*, quia Homerum eius citet auctorem. Eandem ceterum in rem laudat Schol. Theocr. Id. XII. vs. 1. conf. Hist. Crit. Reip. Lit. Tom. I. p. 117. et Aristoph. Ran. vs. 18. ibique Biset. seu potius Id. Suid. Hesiod. *Ἔργ.* vs. 705. *εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῆκεν.* Add. Flor. lib. I. c. 22, 4. et ad eum not. Scholio *τοὺς μὲν γὰρ πολίτας* —— verba praepone *τοῦ κειμένου, τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς.*

Vs. 285. *Ἐν γένει.* Recte exponit Stanl. per *ἐγγενεῖς.* Soph. Oed. Tyr. vs. 1444. [1430.] *τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.* Sic *ὁ ἐν αἵματι*, pro *ὅμαιμος*, in Eumen. vs. 609. Sequitur *διώκεται πόλεως*, quod cum interprete non vertam: *per urbem insequitur*, sed: *expellit:* vid. not. ad Sept. Theb. vs. 90. De voce *πλάστιγξ*, quae habetur in continenti, adi Spanh. ad comici Ran. vs. 1425.

Vs. 290. *Φιλοσπόνδου λίβος.* Turn. *λιβὸς* tanquam a *λίψ*, sed videtur leg. *λίβους.* In Schol. ad vs. 292. leg. *συγκα-*
429 *ταλύειν.* Ad rem faciunt || verba Oppiani V. Hal. vs. 416.

δελφίνων δ' ἄγρη μὲν ἀπότροπος, οὐδὲ θεοῖσι
κεῖνος ἔτ' ἐμπελάσει θυτὴρ φίλος, οὐδέ κε βωμοῦ
εὐαγέως ψαύσειεν· ὁμωρόφιος δὲ μιαίνει.

Vs. 293. *Πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ.* Eurip. Hel. vs. 531. *ἄφιλος φίλων.* et Soph. Philoct. vs. 1032. *με προὔβαλον ἄφιλον ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.* Verba vs. 295. *κατ' ἀπόφασιν* legenda monet Schol. i. e. opinor per

interrogationem, tanquam scriptum esset ἆρ' οὐχὶ χρὴ πεποιθέναι. Tum quomodo vs. 297. corrigebat Cant. συμπιτνοῦσι, sic praebet editio Turn.

Vs. 299. *Καὶ προσπιέζει.* Forte dederat Aeschylus καὶ πρὸς πιέζει i. e. *praeterea*, πρὸς τούτοις. Aristid. Tom. III. p. 470. τὸ γοῦν ἐξοστρακισθῆναι καὶ πρὸς γὰρ f. καὶ πρὸς γ' ἄρ', εἰ βούλει φυγῇ ζημιωθῆναι κέρδος παρ' ἐκείνην τὴν συμφοράν. Ut passim apud alios. Vs. 303. l. εἴσεαι *cognosces*, *scies*, nam alloquitur chorum.

Cap. XXVII. 430

Vs. 307. *Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ*
Γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
Πράσσουσα δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
Πληγὴν τινέτω· δράσαντι παθεῖν,
Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

Hinc ni fallor patescit in Matth. c. V. comm. 38. supplementum quid sit, nempe τινέτω, plenus ut sit sermo, ὁ ἐκκόψας ὀφθαλμὸν τινέτω ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ——. Conf. in rem Grotium, supra vs. 121. et infra 398. τελεῖσθαι valet δίδοσθαι. Hesych.: τελέσαι, δοῦναι Pind. Isthm. Od. VI. vs. 65. [V, 45.] λίσσομαί σε παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε —— τελέσαι. Add. Pyth. Od. V. vs. 158. [109.] τὸ ὀφειλόμενον idem quod τὸ καθῆκον, vid. Olear. ad Philostr. V. A. lib. I. c. 11.

Vs. 323. *Πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος.* Prynichus comicus 431 apud Schol. Lycophr. p. 52. [ad vs. 433.]

—— —— *παράκτιον πλάκα*
ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις *).

Oxymori exempla, cuius modo illud vs. 313. πάτερ αἰνόπατερ, dabit plura Potter. ad Lycophr. vs. 1174.

Vs. 336. *Τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;*

Turneb. δ' αὖτε κακῶς; In Agam. 219. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν; sequitur ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θείη κελάδους ——; χρῄζων ex mente Schol. posito pro χρησμῳδῶν, pro quo usu, ne maneat dubius, vid. quoque Soph. Oed. Col. vs. 1490. [1426.] ibi Schol. Eurip. Helen. vs. 523. ad eum Barnes. et Etymol. in v. χρῄζω [p. 815, 3.] et χρηστήρ [p. 815, 13.] Vs.

*) Oraculum apud Herodot. lib. VII. c. 140. νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει, et sic Homeri imitatione plures. [*ADD.* p. 664.]

332. Turneb. praebet τοὺς ἐπιτυμβιδίους θρήνους, quomodo vs. 340. θρήνων ἐπιτυμβιδίων. In Schol. ad vs. 842. pro αἱ δὲ legerim potius εἰ δέ.

Vs. 849. *Πολύχωστον ἂν εἶχες*
Τάφον διαποντίου γᾶς
Δώμασιν εὐφόρητον,
Φίλος φίλοισι τοῖς
Ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι,
Κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
Σεμνότιμος ἀνάκτωρ.

432 Schol. *εὐφόρητον* explicat *εὐτυχῆ*, addens, *ὅτι φο||ρὰ ἡ τύχη*, quam verbi virtutem ignoro; etsi non sim nescius, Graecis quid sit *φέρει ὁ ἄνεμος*, et *ἀνέμου φορά*; at simpliciter *φορᾶς* pro *τύχης* exempla requiro. Hinc veniebat in mentem vel scriptum olim fuisse *χώμασιν εὐφόρητον*, idem propemodum futurum, quod *πολύχωστον*, vel iunctis *πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον διαποντίου γᾶς*, per *τὸ δώμασιν εὐφόρητον*, hoc velle poëtam, tolerabile id futurum fuisse domesticis, totiusque loci sententiam esse: *amplum habuisses tumulum ex terra aggestum transmarina, id quod domi tuis tolerabile fuisset*: sic *δόμοι* pro *domesticis* infra vs. 862. in Eurip. Iph. Aul. vs. 1179. et nostri Agam. 594. ubi conf. Stanl. *διαπόντιος* idem quod *ὑπερπόντιος*, quod habuimus superiori fabula. In lexicis *διαπόντιος* redditur *maritimus*, et *πολέμους διαποντίους* interpres Thuc. lib. I. c. 141. vertit *bella maritima*, debuisset ni fallor reddere *transmarina*, quae mari traiecto geruntur. Glossae Philoxeni: *διαπόντιος transmarinus*. et *διαπόντιοι permanet* l. *per mare*, ut *διαποντίου* expl. *trans mare*, vel *permarini*, ut editur in Gloss. Latino - Graec. Aristid. Tom. II. p. 33. *σκοπῶμεν, εἰ δόξομεν ἢ ἡμᾶς αὐτοὺς γινώσκειν, ἢ τὴν πόλιν καλῶς θεραπεύειν εἰ πολιορκούμενοι μὲν αὐτοὶ τοὺς ἑτέρους ποιεῖν ἐπιχειρήσομεν διαπόντιοι* *). Conf. omnino Polluc. I, 177. et VI, 198. Liv. lib. XL. c. 52. *idem*, L. Aemilius Regillus, *dedicavit aedem Larium permarinum*.

433 ||Quaeritur, hic quid per *lares permarinos* intelligi conveniat. Gyraldus putat navibus fortasse suos lares attribuisse veteres; quo etiam inclinat Turneb. Advers. lib. XXVIII. c. 13. exponens *deos marinos*. Verum haud sane favet isti opinationi verbi usus *permarinus*, quin aperte impugnat adversaturque; et quidni potius suspicemur per *lares per-*

---

*) Plut. Alcib. p. 200. f. *ἀκούοντες ἀναφανδὸν λεγόντων, ὡς δεῖ Ἀλκιβιάδην στρατεύοιντο διαπόντιον καὶ μακρὰν στρατείαν.* et Diod. Sic. lib. XVI. p. 543. init. [vol. II, p. 131. Wess.] *φοβούμενοι τὴν διαπόντιον στρατείαν.* Vid. quoque Salmas. de Modo Usur. p. 80. et 190. [*ADD.* p. 664.]

rinos intelligi vel domesticos et patrios, quibus eo bello de distractus aedem voverit pro reditu; vel potius pereinos i. e. populi a quo illa victoria reportata. Vs. 362. quendo Schol. praefigenda fuerit persona chori, sermom ita continuaturi usque vs. 361. Vs. 348. *εἰ γάρ* sumi sse videtur *ἀντὶ τοῦ εἴθε*, vertique *utinam*.

Vs. 357. *Πρόπολός τε τῶν μεγίστων*
Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.

i nempe *τῶν κατὰ χθονός*, adeoque Plutonis et Proserpie, de quibus accipit Schol. *πρόπολον* interpres vertit *[illegible]um*, tanquam iunxisset *τῷ ἀνάκτωρ*. Hesych.: *πρόπο-ι, ὑπηρέται, δοῦλοι, νεωκόροι, προφῆται.* Suidas exponit *[illegible]ς ἑρμηνέας*. Vox iuxta cum eiusdem usus *πρόσπολος* tis obvia: vid. Pind. Ol. Od. XIII. vs. 77. [54] Oppian. Hal. 422. Them. orat. XVIII. p 223. d. nostrum in pt. Theb. 580. || Eurip. Hel. vs. 502. Mox legere malim 354 *[illegible]ς γὰρ ἦσθ᾽ ὄφρ᾽ ἔζης.*

Vs. 368. *Πρόσσω.* Interpres *postea*, in notis corrigit *[illegible]que e longinquo*. a versione non erat recedendum [illegible] sych: *πρόσω καὶ ὀπίσω, ἐν τῷ ἔμπροσθεν, ὃ ἐστι μετὰ [illegible]*, ——. Pind. Pyth. Od. III. vs. 196 [110.] *[illegible]* *[illegible] κεν ὑψηλὸν πρόσω.* et ratio aperta.

Vs. 377. *Παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.* An *γεγένηνται?* [illegible] *[illegible]*. Quin cogitabam praeterea de verbo *[illegible]* [illegible] meminissem locutionum *[illegible] γερῶν*. [illegible] [illegible]. Respondet Electra *τοῦτο [illegible] ὡς [illegible]* *[illegible]*. Quomodo in Sept Theb vs. 565 *[illegible]* [illegible] *[illegible]*. In Agam. vs. 600 *[illegible]* —— [illegible] *[illegible]*. Luc. Tom. I. p 45. [Nigr. 35. vol I. p. 77] — *[illegible] ἐνεχθεὶς ὁ λόγος αὐτῇ εἰ οἷόν τε εἰπεῖν [illegible]*. Lucas in Evang. c. II. comm 35 *καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς [illegible] [illegible]ται ῥομφαία*, ubi consule philologos et [illegible].

Vs. 398. *Ἀλλὰ νόμος μέν.* Frequentius [illegible] *[illegible] μέν*, sed et alibi alterum [illegible] [illegible] Eustath. ad Il. *Α*. p. 24. 36. [32. [illegible]] [illegible] malis *ἐπιβουλευθεῖσιν*. Vs. 402. [illegible] *[illegible]*.

Vs. 408. *Πέπαλται δ᾽ αὖτέ μοι [illegible]*
Τόνδε κλύουσαν [illegible]
Καὶ τότε μὲν [illegible]
Σπλάγχνα δέ μοι [illegible]
|| *Πρὸς ἔπος κλυούσῃ*

[illegible]m structurae vides [illegible]
[illegible]plo Aristid. Tom. II. [illegible]
; —— *πολλῶν δὲ καὶ [illegible]*

τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς συνεπιλήψεσθαι, ubi frustra Cant. margini adscripserat leg. ὑμῖν. Idem Tom. I. p. 19. πειρατέον δὲ καὶ ὑμῖν ἀμωσγέπως εἰπεῖν ποιηταῖς τε —— προσχρεωμένους —— καὶ ἀφέντας. Adde verba Platonis Tom. III. p. 195. Longus Pastor. lib. II. p. 32. [p. 31, 21.] κῆπός ἐστί μοι τῶν ἐμῶν χειρῶν —— ὅσα ὧραι φέρουσι πάντα ἔχων ἐν αὐτῷ —— ἦρος ῥόδα, κρίνα καὶ ὑάκινθος ——. Thuc. lib. II. c. 11 πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὁρᾶν πάσχοντάς τι ἀηθὲς ὀργὴ προσπίπτει. Similia vid. apud doctiss. Iensium Lect. Luc. lib. II. c. IV. p. 157. seq. et Lesbon. περὶ σχημ. p. 186. Reditur intercedentibus aliis ad priorem, uti hic, in Sept. Theb. vs. 209. δείσασα τὸν ὄττοβον ὅτι τε σύριγγες ἔκλαγξαν, ἱππικῶν τε πηδαλίων, ubi conf. Schol. In Pers. vs. 117. κίθηται —— ἔσσεται —— πέσῃ. Eum. 941. πνέοι —— ἐφερπέτω —— τρέφοι τε, et alibi. Tum quia, quod putat Stanl. πρός iungendo cum κλυούσῃ, vacabit praepositio, suspicari liceat scriptum prodiisse σοῦ ’πος i. e. κλυούσῃ ἔπος πρὸς σοῦ, idque pro τὸν ὑπό σου λόγον, uti expl. Schol.

Vs. 421. Ἄρειον. Per se a Schol. potuisse exponi Περσικόν, satis constat ex Stephano Byzant. et ad eum not.
436 Κισσίας si explicuisset, scri||ptum oportebat Περσικῆς. Tum vs. 423. vid. num malis legere ἄπριγδα τοι. vid. Pers. vs. 1062.

Vs. 449. —— δι’ ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον.

Turnebus edidit σὺ τέτραινε, plane ut legit Schol. Vs. 443. eadem praebet ἐπεστάτουν. In Schol. ad vs. 445. vid. num rectius legatur παρὰ τὴν εἱρκτήν, ut etymon intelligatur voluisse indicare. Vs. 446. ἑτοιμοτέρα γέλωτος ἀνέφερον λίβη dictum ferme, ut in nostra solemus lingua *het Schrejen was mij nader, dan het lachen.*

Vs. 455. Ἐγὼ δ’ ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα. Schol. habuit pro plurali neutro, mihi videtur potius femininum pro κεκλαυμένη. Sic infra vs. 729. τροφὸν δ’ Ὀρέστου τήνδ’ ὁρῶ κεκλαυμένην. et Soph. Oed. Tyr. vs. 1504. ποίας ἵξετ’ εἰς ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἵξεσθε. [1490. ποίας δ’ ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἵξεσθ’;] Frequens alioqui δεδακρυμένος hoc sensu, ut notavimus alibi. εὔγματα, quod sequitur vs. 461. admodum usitatum nostro, quod iam observavit Spanh. ad Callim. h. Pallad. vs. 139. Add. Soph. Antig. vs. 1199. [1185.]

Vs. 472. Ἀπ’ αὐτῶν αἰῶν’ ἀναιρεῖν i. e. *vitam adimere, vita privare;* sic αἰών iam Hom. Odyss. I. sub fin. [vs. 523.]

αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω.

437 ||λιπεῖν αἰῶνα dixit Eurip. in Bacch. vs. 92. ut βίον Heraclid. *vs. 451. et 535.* ἡλικίαν ἀποπνεῦσαι est Pind. Isthm Od. VII.

vs. 48. [VI, 34.] Mox recte H. Steph. vidit in Schol. leg. *κατὰ γῆς*, adde eiusdem not. ad Pers. 629.

Cap. XXVIII.

Vs. 490. *Μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.*

Malitne quispiam *ἐκαίνυσαν*, *vincendi* notione ipsa quidem, ut videtur, a loco aliena. Vs. 497. *εἴπερ κρατηθεὶς ἀντινικῆσαι θέλεις*. Sed et *καινίζειν* non videtur reiiculum; *καινίς* certe pro *caede* extat in Luc. Asin. p. 153. [§. 40. vol. II, p. 608.] *κράτιστον ἔγνων τὸ σώζειν ἐμαυτὸν ἐκ τῆς καινίδος*. Quod verbi praetermissum in Steph. Thes. In rem conf. || quae notat 438
Potter. ad Lycophr. vs. 1099.

Vs. 492. *Βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.* Recte Schol. *βουλευτοῖς* expl. *ἐπιβουλευτοῖς*, ut nostro prior Hesiod. *Ἔργ.* vs. 266. *βουλεῦσαι* posuit pro *ἐπιβουλεύειν*, in versu illo proverbiali

ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

Adi ibi not. D. Heins. et ex Iuliano Spanh. ad comici Plut. vs. 494.

Vs. 500. *Οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.*

Nil hic mutandum cum Arnaudtio ostendit Hom. Il. *Z.* vs. 180. *θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων*. Alia istius generis iam habuimus in praecedentibus: conf. Misc. Obs. Vol. I. Tom. I. p. 118. Sequitur *μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.* ut in Sept. Theb. vs. 15. *τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναι.* in Aristid. Tom. I. p. 466. *ὁ θρῆνος.* et Lys. orat. in Andoc. p. 105. ult. [p. 237, 1.] *τὰ ἁμαρτήματα.* ut *τὰς ἁμαρτίας* Actor. c. III, 19. qui usus tropicus et alibi observatur in N. T.

Vs. 505. *Κλωστῆρα σώζοντες λίνον.* Stanl. *λίνου* emendat, suffragante Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 1391. Neque aliter videtur invenisse Schol. *λίνου* enim *κλωστῆρα* si legisset, scribere nequisset *ἐν περιφράσει* dictum pro *τὸν κλωστὸν λίνον*, foret enim idem, genus quod obvertit Stanl. ita quin auctor dare potuerit, non obstare, satis docent, quae notavimus in prae||cedentibus. *ὡς* pro *καθά sicut* cum 439
alibi legitur, tum in Soph. Oed. Col. vs. 1303. altero sequente *ὡς* pro *οὕτως*. In Schol. ad vs. proximum pro *ἐπιπλέον* scribi posset *ἐπιπλέοντες fluitantes, innatantes.* Suberis similitudine utitur quoque Plut. de san. tuenda p. 127. c. *οὐ δεῖ*, inquit, —— *οὕτως ἐμπλήσαντας τὸ σῶμα καὶ βαρύναντας ὑποκαθαίρειν αὖθις καὶ ὑποκλύζειν, ἀλλὰ διατηρεῖν εὐσταλές, ὅπως, κἂν πιεσθῇ ποτε φελλοῦ δίκην ὑπὸ κουφότητος ἀναφέρηται.* Nec non Aristides, prout nempe legimus verba in orat. in Puteum Aescul. p. 444. *Ὅμηρος μὲν γὰρ ἔφη*

... τοῦ Πηνειοῦ ὥσπερ ἄνδρα ἐπινηχόμε- ... ὕδατος. τὸ δέ μοι δοκεῖν εἰ ἐπιῤῥήξαις ... εἰς τὸ ἄνω· τὸ δὲ δύεται, ὥσπερ οἱ ... ἐκ τοῦ μετεώρου· εἰ μὴ καὶ τοῦτ' ἐστὶν ... τὸ ἐπεγχυθὲν ὑψῶσαι τῇ ἑαυτοῦ κου- ... Cant. iam legendum viderat ὑπό, idem ... comparet in editis, sui exemplaris mar- ... ἴγαλοι; obstitit τὸ δὲ δύεται, quo pertinere ... ur ὥσπερ οἱ ——, nos referimus ad prius; ... s, quam pulcre respondeat τῷ ἀντάνυσιν ... — illud ὥσπερ οἱ φελλοὶ εἰς μυχὸν νεύοντες ἐκ τοῦ ... pe ἀντανίασι. Pro ἐπιῤῥίψαις quoque, quod ... nunc secutus editor Anglus expressit, ex Iunt. ... ξαις, longe ni fallor prae illo se probaturum ... ὥσπερ ἄνδρα ἐπινηχόμενον memoriae credo est ... Homerus cum oleo comparat. In Schol. le- ... videtur τὸ κλωστὸν —— et Scholio ad vs. 503. prae- ... ειμημα. Vs. 508. quem cum aliis libris praeter- ... Turneb. ex Canteri mente praeponendum chori no- ... Vs. 509. ἀνοίμωκτον Schol. cepit tanquam esset ab ... Interpres rectius ut ἀνοιμωκτί apud Sophoclem; ... supra vs. 431. Vs. 515. vel invitis editionibus, qui- ... , leg. θανόντι.

Vs. 523. Δύσθεος γυνή. Soph. in Electr. vs. 292. [289.] ... μίσημα. nostro admodum frequens; in Agam. vs. ... δύσθεος πατήρ. Suppl. vs. 428. δύσθεοι ἐκβολαί. Add. supra vs. 43. et 189. quae omnia dubitare nos non sinunt, quin constituat compositum θεός, non θέα, quod suspica- tur H. Steph. in Thes. Vs. 520. in θέλοντι supple εἰδέναι. Deinde ἐκ δειμάτων πεπαλμένη, ut πάλλων θυμὸς δείματι in Suppl. vs. 575. et τῷ δέει παλλόμενοι in Aelian. lib. II. de Anim. c. 7. Vs. 521. in edit. Turn. praefigitur nuncii per- sona, ut quoque reliquis ἀμοιβαίοις. Verum adsentior Stanl. nuncio haud esse locum; et nutrici verba convenire subin- dicat compellatio ὦ τέκνον: vid. et vs. 829. Pro παρῆν ea- dem Turn. habet πάρει, quomodo invenerat quoque Schol. sed quo sensu nescio. Quod si vero nutricem colloqui sta- tuamus erunt fortasse qui ex eadem ἐκδόσει praeferendum iudicabunt πέπνυσαι. Sophocles nostrum hic ut imitetur vid. in Electr. vs. 408. seqq. [405.] Scholion. ad vs. 516. a labe immune haud praestiterim, etsi facile adpareat, ver- bis ἀντὶ τοῦ praeponendum μείω γάρ ἐστι τῆς ἁμαρτίας. an fortasse scripserat enarrator ἀντὶ τοῦ διστάζω ὅ,τι ἐπέμφθη? Idem non video vs. 520. δέ qui potuerit explicare γάρ, qua virtute potius pollet alterum δέ vs. 517.

Vs. 525. Τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν. Aliud ei somnium fuisse fingit Soph. in Electr. vs. 420. seqq. [417.]

Vs. 527. *Ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.*

Fefellit interpretem verbi notio; hinc tanquam esset *ὁρμῆσαι* vertit *accedere*, prorsus contra loci mentem. *ὁρμίσαι ἐν σπαργάνοις* valet *σπαργανῶσαι*, *quiescendi ergo fasciis involvere* ac *reclinare*, vel etiam absolute *reclinari*: conf. vs. 542. Hesychius: *ὅρμισον*, *δῆσον*, *ἀνάπαυσον*. Suidas: *ὁρμεῖν* — *ὁρμίζω ἐπὶ θαλάσσης καὶ νεώς*, *καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως*, atque iterum *ὁρμίζω ἐπὶ ἀναπαύσεως καὶ νηός*. Ubi interpres circumscribendo se prodit de navi tantum intellexisse; sed de rerum aliarum quiete non minus accipi, ostendit praeter locum praesentem Aelian. de Anim. lib. II. c. 1. de gruibus loquens eos dicit *τὰ μήκιστα πελάγη περαιουμένας ταρσῷ τῶν πτερῶν αὖτε ὁρμίζεσθαί που, αὖτε ἀναπαύεσθαι*. Atque ita ut 442 dixi intellexit Schol. illustrans *ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐν σπαργάνοις*. Ut in Soph. Phil. vs. 821. [imo 867.] *ὕπνος ἐκτέταται* de dormiente, vel potius quasi dormiente.

Vs. 528. *Τινὸς βορᾶς χρῄζοντα νεόγενὲς δάκος.*

Praeponenda Orestis persona, sequenti nutricis, atque per interrogationem legendum, puto, *τίνος*. Lectio librorum aliorum, quos sequitur Schol. *νεορενές* per metathesin erit idem quod *νεοερνές*. Sic *ὦ Λήδας ἔρνος* Eurip. Iphig. Aul. vs. 116. add. nostrum superioris fabulae vs. 1534. et Eumen. vs. 664.

Vs. 530. *Καὶ πῶς ἄτρωτον οὐκ ἂν ἦν ὑπὸ στύγος;*

Quum omnes libri constanter repraesentent *ἄτρωτον*, venit in mentem sensusne forte an sit, *nonne metus suboriebatur*, *ne vulneraretur*? ut scriptum fuerit *ὕπο στύγος*, et *τὸ ἑξῆς*, *καὶ πῶς; οὐκ ἄρα ὑπῆν αὐτῇ στύγος ἄτρωτον;* sic *φρενῶν στύγος* in Agam. vs. 1318. Neque tamen fateor ex verbis istis sensum commode profluere; ut distinguam potius *καὶ πῶς ἄτρωτον;* nempe *προσέσχε τὸν μαζόν*. et tum *οὐκ ἄρ' ὑπῆν στύγος;* sensu quo dixi: *nullusne horror suberat praebere mammas?* et responsi mens erit, ceu scriptum || esset *τοσοῦτον ὑπῆν στύγος*, *ὥστε δόξαι ἐν γάλ. θρ. αἷ. σπάσαι*. Sic 443 videmus loco constare integritatem, quod fieri posse non putabant v. d. nisi *ἄτρωτας* corrigeretur. Vs. seq. Schol. non recte accipere *ἐν γάλακτι* contendit H. Steph. in notis ad p. 682. et recte, vid. vs. 544. Vs. 533. Turneb. praebet *κέκλαγεν*, quod et in aliis libris invenerat H. Steph. nec deterius edito. Vid. Hesych. v. *κεκληγώς*. Tum *λαμπτῆρας ἐκτυφλωθέντας* dicit *διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς ὀφθαλμούς τινας τροπικούς*, ut *πηγαὶ τυφλούμεναι*, vid. Eustath. ad Il. *B*. p. 233, 33. [308, 39.] In *τῷ ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων* subauditur commode *ἔσεσθαι*. Tunc *ὄνειρον τελεσφόρον* ut apud Soph. in Electr. vs. 649. [644.] Clytaemnestra

ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων ταῦτά μοι Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα.

Vs. 540. *Κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.*

i. e. *quapropter ita coniecto et interpretor somnium, ut conveniat et cohaereat cum rebus, quas continet,* et adsumatur *οὕτως*. Verbum *κρίνω* de somnio occurrit quoque in Pers. vs. 520. adde Prom. vs. 484. *ἐνυπνίων κριτήν* habes in Pers. vs. 226. *δύσκριτα ὀνείρατα* in Agam. vs. 990. unde *ὀνειροκρίτης*, et hinc ita dicti scriptores *ὀνειροκριτικοί*. De voce *συγ-*
444 *κόλλως* || adi Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 445. Sequitur *μασθὸν ἀμφέχασκε*, quo verbo translate usus Soph. in Antig. vs. 119. [117.] *στὰς*, Polynices, *δ' ὑπὲρ μελάθρων κύκλῳ φονίαισιν ἀμφιχανὼν λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα ἔβα* ——. *περιχαίνειν* Aelian. de Anim. lib. I. c. 4. ult. de scaris *εἰ δὲ καὶ ἔξω κατὰ τὸ στόμα αὐτῶν τις, ὃ ἔξω τὴν οὐρὰν παρώρεξεν, ὃ δὲ περιχανὼν ἠκολούθησεν.* In continenti editio Turnebi praebet *δεῖ τοίνυν*.

Vs. 561. *Φωνὴν Παρνησσίδα.* Quae qualis sit ipse docet vs. sequenti, nempe *Φωκικήν*, quomodo leg. in Schol. in quo illa *οἶμαι δὲ Φωκικὴν λέγειν* sunt adsuta. Idem nempe mons *Πάρνασσος* dictus, et *Πάρνησσος*, hinc *Παρνησσίς*, ut a priore *Παρνασσίς*. Hesych.: *Παρνησός τὸ αὐτὸ ὄρος*, quod nempe *Παρνασός*, de quo praecedit, intercedente tamen *Πάρνηθος*. Negat ibi Palmerius dari montem, qui in recto casu vocetur *Παρνησός*, falsus haud dubie. noster in Eumen. vs. 11. *ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ' ἕδρας*. Eurip. Ion. vs. 86. *Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί.* et vs. 1268. *Παρνησοῦ πλάκες.* add. Androm. vs. 1100. Soph. Antig. vs. 1157. [1144.] Hesiod. Theog. vs. 499. quin principem poëtarum Odyss. T. vs. 432. et alibi. Vid. omnino Eustath. p. 706. [1872, 50.] et de literarum *α*, *η* et *ι* permutatione eundem ad Il. *Δ*. p. 24, 35. [p. 32, 15.] Add. Spanh. ad Callim. h. Del. vs. 93. Hinc in Steph. Byzant. forte nec *Τρηχίνιος* mutari fuerit necesse.

445 Vs. 565. *Μενοῦμεν οὕτως.* Schol. *οὕτως* ex||ponere videtur *ἐπὶ τοσοῦτον*, nec male; nam et Hesychius inter notiones quatuor, quas pandit, *χρόνον* tradit *σημαίνειν*, *οὕτωσί*, ait, *οὕτω* —— *τέσσαρα σημαίνει, τὸ ὁμοῦ, χρόνον, τόπον ἐγγύτερον, ἀριθμόν.* quanquam temporis ratione respexisse videri possit ad usum, quo saepe notat *ita demum*. Sed et reliquas quas aperit non ita cognitas examinemus. Pro *ὁμοῦ* accipi videtur posse in Xenoph. IV. *Κ. Π.* p. 62. [IV, 5, 8.] *ὁ δὲ Κυαξάρης* —— *τὴν μὲν νύκτα ἐν ᾗ ἐξῆλθεν ὁ Κῦρος αὐτός τε ἐμεθύσκετο μεθ' ὧν παρεσκήνου οὕτως ἐπ' εὐτυχίᾳ.* sic *nempe locum* repraesentat editio Isingr. aliis *ὡς* praeferen-

tibus. Lys. orat. in Agorat. p. 129. extr. [p. 477, 11.] καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεύς, οἳ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν, οὗτοι μὲν ἀπέθανον· ὁ μὲν στρεβλωθεὶς Ξενοφῶν, ὁ δὲ οὕτως. Interpres vertit, tanquam legisset ὁμοίως. Tertia adhibuisse videtur Aristid. Tom. II. p. 236. πάντων ἀτοπώτατον τὰ μὲν ἐγκλήματα κοινὰ ἑκατέρωθεν εἶναι —— καὶ ταῦτα τοῦ στρατεύματος ὄντος οὐκ ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς —— ἀλλ' ἐν προθύροις οὑτωσὶ τῶν Θηβῶν *). Vs. seq. Turneb. dat παραστίχοντα, ut modo vs. 552. στίχειν ἔσω. Illa vs. 568. Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών vertenda puto, *si Aegisthus domi qui est sciret* vel *resciseret*, interrogationis nota transposita post versum, qui praecedit. Vs. 563. qua ratione inductus Stanl. pro οὔτις ἂν maluerit legere εἴ τις οὐ ignoro.

||Vs. 571. —— κατὰ στόμα 446
Ἐρεῖ —— καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ.

κατὰ στόμα ἐρεῖν valet *coram alloqui*, et κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν *in conspectum venire*, βαλεῖν ἀντὶ τοῦ προσβαλεῖν. Aesch. de f. l. p. 48. init. [p. 314. R.] οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. Soph. Trach. vs. 760. [746.]

αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρὸς δεδορκὼς καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.

i. e. inquit Schol. κατὰ στόμα αὐτοῦ ἱστάμενος. Tum frequens inprimis Euripidi κατ' ὄμμα λέγειν et εἰπεῖν. Vid. Rhes. vs. 421. Herc. Fur. 910. et Electr. 910. Idem κατ' ὄμμα ἔρχεσθαι μάχῃ opposite ad κρυπτὸν καταστῆναι Androm. vs. 1064. et κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῷ vs. 1117. in Aelian. de Anim. lib. I. c. 4. ult. κατὰ στόμα ἐξιέναι valet *in caput exire* **).

Vs. 581. Δεῦρο. Posuisse videtur pro νῦν. Hesych.: δεῦρο ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ νῦν. quo sensu apud oratores obvium negat Suidas. Nisi et hic malit quispiam accipere pro ἐνθάδε.

---

*) Nisi οὑτωσὶ hic malis sumere pro οὕτωσι εἰπεῖν sive φάναι, *ut ita dicam.* [*ADD.* p. 665.]

**) Tum quomodo vs. 579 ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν. sic Herodot. lib. IV. ἐσθῆτα φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσην δὲ ἰδίην, ubi adeo non aliud verbum adsumi necesse est, quod putat doctiss. Raph. ad Luc. I, 64. noster iterum in Suppl. vs. 1001. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει. quod tamen alio paulum sensu intelligi poterit, ut Soph. in Trach. vs. 327. [323.] διαφέρειν γλῶσσαν. [*ADD.* p. 665.]

Cap. XXIX.

447 Vs. 585. *Πόντιαι τ' ἀγκάλαι. maritimos sinus* vertit Spanh. ad comici Ran. vs. 716. In Prom. vs. 1018. *πετραίαν* dixit *ἀγκάλην*. Urbi tribuit Aristid. Tom. I. p. 458. *ὦ λιμένες κοθοῦντες τὰς τῆς φιλτάτης πόλεως ἀγκάλας*, prout e Mss. edidit Iebb. Modo non praeferenda sit editionum priorum lectio *τὰ τῆς φιλτάτης πόλεως*, et pro *ἀγκάλας* corrigendum *ἀγκάλαις*. certe portuum *ἀγκάλας* meminit Eustath. ad Il. *B.* p. 234, 4. [309, 22.] atque sic *brachia portuum, montium* passim Lat. et *scopulorum* in Virg. III. Aen. vs. 536. In Schol. ad vs. seq. leg. *ἐναντίων*. et Scholio, quod *πλάθουσι* habet praefixum, praefigendum videtur *βλαστοῦσι*.

Vs. 594. *Ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς*
Φρόνημα τίς λέγοι,
Καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων;

Schol. videtur construxisse *λέγειν φρεσίν*, quod exponit *ἐν-*
448 *νοῆσαι*. quo fere sensu *ἐπιλέγεσθαι* apud || auctorem vitae Homeri haud procul a principio *ἐν μυθώδεσι τούτοις λόγοις, εἴ τις μὴ παρέργως, ἀλλ' ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν εἰρημένων ἐπιλέγοιτο, φανεῖται πάσης —— τέχνης ἐντὸς γενόμενος. ἐπιλέγεσθαι καὶ γιγνώσκειν* copulat Them. orat. XXII. p. 267. b. et Hesych. *ἐπιλεγόμενος* explicat *ἐπιλογιζόμενος*. Iungerem ego *φρεσὶν τλημόνων* i. e. *ταῖς διανοίαις τολμηρῶν*. Viris *φρόνημα* tribuit, ut Anacreon. Od. II. *φύσις —— δέδωκεν τοῖς ἀνδράσι φρόνημα*. et pro *fiducia, arrogantia* noster in Suppl. vs. 918. *ἐκ ποίου φρονήματος ἀτιμάζεις χθόνα*. Suadendi admonendique sensu, ut *φρόνησις*, occurrit in Agam. vs. 839. Tum, quemadmodum exponit Hesychius, pro *βούλημα, θέλημα* habetur in Suppl. vs. 936. Denique ut hic loci *ὑπέρτολμον φρόνημα*, sic supra vs. 229. *τὸ πάντολμον φρονεῖν*, ubi minus accurate interpres reddit *sapere*, rectius Schol. illustrat per *τολμᾶν*. Ceterum *τλήμων* sicut in verbis adpositis, ita apud Soph. in Electr. vs. 278. [275.] atque alibi. Infra vs. 629. dicit *γυναικοβούλους μήτιδας φρενῶν*, sensu non valde diverso. Versibus strophes et antistrophes conciliandis non immorabor, Schol. recte monet *ἀλλά* valere *δέ*, neque istud novum, saepius usu veniente, ut istius voculae locum teneat. Aristid. Tom. III. p. 52. *οἱ μὲν —— ἀλλὰ καί*.

Vs. 597. *Ξυζύγους ὁμαυλίας*. Hesych.: *ὅμαυλον, ὁμόκοιτον*. Oppian. II. Cyneg. vs. 319. de perdicibus damisque

449 || *ἠθάλεοί τε πέλουσι καὶ ἀλλήλοισιν ὅμαυλοι,*
εὐνάς τ' ἐγγὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ἀπάνευθε νέμονται.

Eodem refer *σύναυλος* in Soph. Aiac. vs. 619. [611.] *θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος*. Utramque vocem isthac notione praetermisit H. Steph.

Vs. 600. *Θηλυκρατὴς ἀπέρω —*
τος ἔρως παρανικᾷ
Κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

nterpres vertit *mulieribus imperans amor inamabilis vincit t bestias et homines*, ut videtur apposite ad loci sensum. Minus aperta structurae ratio. Quamvis enim genitivi endere videantur a *παρανικᾷ*, vel sic obscurum manet, qua olleat virtute praepositio; nam si pro *prae* sumas, erit ntiptosis, et dicendum fuisset *κνώδαλά τε καὶ βροτούς*. Hoc i minus arriserit, vid. an placeat *τὴν παρά* exercere vim dverbii *πέρα*, vel etiam *τῆς ἀπό*, ut dictum intelligamus, uomodo in nostra lingua *het van jemand winnen.*

Vs. 601. *Ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑποπτέροις*
Φροντίσιν δαείς.

ὅστις non notat ὅ, sed ἕκαστος, ut recte vertit interpres. ὑπόπτερον Schol. exponit *κοῦφον*, quae duo iunxit Them. Orat. XVIII. p. 220. c. || Verbum *ὑποπτεροῦσθαι* habet Bas. 450
in Hexaëm. Hom. VIII. p. 79. a. Mox pro *πυρδαῆ* Schol. cum edit. Turn. legit *πυρδαής*. Vs. 610. eadem habet *μοιρόκρατον.*

Vs. 618. *Ἀπροβούλως*. Vox ignota H. Steph. occurrit et apud Dion. Chrys. sed ubi Vales. not. ad Harpocrat. v. ἀπροβούλευτον [p. 20. Gron.], migrare iubet in *ἀπροβούλευτα*. Vs. 606. ubi admiseris Cant. correctionem *καταίθουσα*, leg. in antistrophe *πιθήσασα*. et vs. 619. metro iterum iubente *πνείονθ'*.

Vs. 624. *Γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν.*

Hic quid suadeat subaudire *εἰργάσατο* non video. Eccur enim non adsumamus *μνήσομεν*, ut ad superius *δυσφιλὲς γαμήλευμα*. Idem non puto vs. 622. *δέ* positum pro *γάρ*; sed ἀκαίρως δέ vertendum *quanquam loco non commodo*, quod ante omnia facti tam atrocis mentio fuerat facienda. Vs. 619. Turneb. edidit *ἀγανόφρονι*. Vs. 625. omisit. et 627. pro *τίων δ'* praebet *τοιῶνδ'*.

Vs. 627. *Δήοισιν ἐπικότῳ*. Aliquoties verbo utitur: vid. Prom. vs. 162. et Sept. Theb. 791. Hesychius: *ἐπικότως, ἐπιστρεφῶς*. Cuius de expositione quid statuam ibi dixi, nec dum muto sententiam, ut quae firmatur etiam ex loco praesenti. Ad *γνώμην*, quae occurrit vs. || 635., vid. quae 451
notat Spanh. ad Callim. h. Cer. vs. 117.

Vs. 643. *Παρεκβάντες*. Notat Schol. participium esse pro verbo, ut in fragmento, quod subdit, Hom. Il. Θ. vs. 307. quodque repetit ad Eumen. vs. 786. Sed rectius Eustath. p. 601. extr. [714. ult.] supplet *ἐστί*, addens ex So-

phocle πρῶτά σε κεκλόμενος, quod legitur Oed. Tyr. vs. 161. [159.] adde Oed. Col. vs. 1572. [1502.] μή τις Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥήξασα; neque aliter noster rursus vs. 756. οὖσα pro ἐστί. Ubi si quis existimet minus commode idem verbum participio superaddi, poterit is supplere τυγχάνει, vel κυρεῖ. quanquam Herodotus scribere non dubitavit lib. I. c. 56. ταῦτα γὰρ ἦν —— ἐόντα. quem iterum vid. c. 8. Add. quae scripsi supra p. 168. *)

452 Cap. XXX.

Vs. 655. Ποδαπὸς ὁ ξένος. Verte *unde*, seu *cuias es hospes?* non *cuias est*, prout male interpres hic pariter atque vs. 573. Nominativi ponuntur Attice pro vocativis, vid. Bos ad Luc. c. XVIII. com. 13. Ex nostro, ut videtur, citat Eustath. ad Il. Φ. p. 1337, 42. [1246, 23.] et exponit ποίου ἐδάφους ἢ γῆς. In Schol. ad vs. 653. legi posset ἐπακούσεις, sed nec ἀποκρίσεις reprobem.

Vs. 657. Φέρω καινοὺς λόγους. An κοινούς? Ob illud Soph. in Electr. vs. 1209. [1103.] ubi idem Orestes τίς ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν; hoc ut dicat *quibus adfero sermones, quos utriusque scire in-*
453 *terest.* Sed || καινοὺς non moveam. Infra vs. 733. νεάγγελτος φάτις, et κοινόπους παρουσία potius ad itineris pertinet societatem et communem Orestis et Pyladae adventum, licet interpres reddiderit, ut hic κοινοὺς λόγους si scriptum esset intelligeremus.

Vs. 659. Ἐμπόρους i. e. ὁδοιπόρους, ut in Soph. Oed. Colon. vs. 955. [901.] 307. [303.] et 25. ubi Schol. ἐμπόρων ἀντὶ τοῦ ὁδοιπόρων διὸ τὸ χ. vitii nota adposita, a quo noster fuerit immunis, ut qui institutum tropum persequitur. συνέμπορος pro *socio* nemo, quod quidem sciam, improbavit, praeter alios noster utitur infra vs. 731. et in Suppl. vs. 946.

Vs. 662. Ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
Γυνή, τόπαρχος —— ——.

i. e. ἢ τόπαρχος. Ut in Eumen. vs. 791. τί ῥέξω; γένωμαι. pro ἢ γένωμαι, quod nec latuit Schol. cuius explicatio ἀρχηγός, διοικητής, non videtur esse τοῦ τελεσφόρος, sed ad τόπαρχος referenda, quod verbi non comparet in Steph. Thes. nec vertendum adeo erat *loci domina*, sed *dominus*, quod manifestum ni fallor est ex eo, quod subdit, ἄνδρα δ'

---

*) Mox ut vs. 653. ἐκπέραμα δωμάτων, ita περᾶν ἔξω δωμάτων Eurip. Iph. Taur. vs. 724. [*ADD.* p. 665.]

πρεπέστερον, puta ἐξελθεῖν. δόμων ἄνακτα vocat Eurip. He-
n. vs. 472. et 512. Per τελεσφόρον γυναῖκα intelligit matrem
milias, heram, quacum de negotio transigi potest. He-
ych.: τελεσφόρος οἶκος, τοῦ γεγαμη||κότος καὶ τεκνώσαντος. 454
ulcre sane, quisquis ille demum, ita qui fuit locutus.

Vs. 663. *Αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους*
Λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
Πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ecte statuit Stanl. exemplo carere, ut, quae Schol. est
ntentia, negatio simplex abundet; neque tamen ideo
uidquam in τῷ κειμένῳ corrigendum; sensus planus est et
xpeditus, modo per ὑπέρβατον prolata sic ordines verba,
ἰδὼς γὰρ οὐκ ἐντίθησι τοῖς λεχθεῖσι λόγους ἐπαργέμους: *neque
nim vir cum viro sermonem si habeat, pudor intermiscet verba
bscura*; secus nempe ac fieri solet cum muliere si collo-
uatur. τέκμαρ valet πέρας, τέλος ut expl. Hesych. Pind.
yth. Od. II. vs. 90. [49] θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύε-
ι. ἐμφανῆ τεκμήρια φέρειν dixit Soph. in Electr. vs. 1214.
mo 1109.] noster in Prom. vs. 824. τεκμήριον δοῦναι μύθων.
onf. lexica. τῷ ἐπάργεμος utitur saepius, vid. Stanl. ad
rom. vs. 498. et Georg. d'Arnaudt. not ad Hesych. v. ἄργεμα.

Vs. 666. *Λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ.* Eurip. in Electr. vs. 905.
γ' εἴ τι χρῄζεις. et vs. 1049. λέγ' εἴ τι χρῄζεις κἀντίθες παῤῥη-
α. cuius sensum vereor ut ceperit interpres vertens: *dic si
uid || cupis et oppone libere.* Quid si *expone?* vid. not. ad 455
ctor c. XXV. comm. 14.

Vs. 674. *Ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας.* In parenthesi leg.
uto, *quemadmodum me huc venisse videtis.* Schol. verba ad
s. 672. manifesto in mendo cubant; quo qua ratione sint
beranda non video; nam si, quod proximum est, corri-
as ἢ καὶ Αὐλίς, turpissimum ei errorem affinges. Scri-
serat fortasse Δαυλὶς ὡς καὶ Αὐλίς, ut doceret gentile fe-
ininum se habere ut Αὐλίς, quod probat inscriptio apud
olzium. Conf. Steph. Byzant. et ad eum Berkel. συμβα-
ὼν ἀνήρ est *obvius*, pro quo alias συμβολεῖν vid. Sept. Theb.
s. 358. Hesych. et lexica.

Vs. 679. *Πανδίκως μεμνημένος —— εἰπέ.* Sic πανδίκως
τίσχομαι Eumen. vs. 807. et στελεῖν χιτῶνι Soph. Trach. 620.
612.] ubi exponunt Schol. ἀνενδοιάστως. Versu proximo
λλως valet *aliam ob causam*, nec omitti debebat in ver-
one. Illud μηδαμῶς λάθῃ non assecutus Schol. bene in-
rpres *ne obliviscare.*

Vs. 682. *Εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον.* Supple χρόνου, addit in
umen. vs. 673. πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου. et pro eo εἰς τὸν
παντα χρόνον vs. 487. Plerumque omittit, ut in eadem fa-
ula vs. 404. vs. 83. 291. 894. Alibi notat per omnia, in

omnibus, *prorsus*, *omnino*. Prom. vs. 735. τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Conf. Agam vs. 690. et Eumen. vs. 52.
456 Infra vs. 939. || ἔλαχε ἐς τὸ πᾶν ὁ φυγάς Schol exponit εἰς τὸ τέλος. et in Eumen. vs. 541. ἐς τὸ πᾶν λέγω illustrat καθολικῶς. Omissa praepositione τὸ πᾶν est in Prom. vs. 216. Agam. 1002. 1177. Hesych.: τὸ παράπαν, παντελῶς. quod habes in Aristid. Tom. III. p 479. et apud alios: vid. et Suid. Subsequitur ἐφετμὰς πόρθμευσον πάλιν. quomodo etiam loquitur Eurip. in Iphig. Taur. vs. 735. ὅρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφάς *). Sophocli πορεύειν Oed. Col. vs. 1672. [1601.] ubi dicit τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ. In Schol. licet scriptum mallem διακόμισον, nullus tamen adfirmem, sic eum dedisse. Conf. cum nostri versu Soph. in Electr. vs. 1215. [1110.]

Vs. 684. Νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
Σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.

Haud absurda est Stanl. divinatio κεκαυμένου. Favet sane Sophocles manifesto nostrum imitatus in Electr. vs. 54.

— ἄψοῤῥον ἥξομεν πάλιν
τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν
— — —
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἡδεῖαν φάτιν
φέροιμεν αὐτοῖς τοὐμὸν ὡς ἔῤῥει δέμας
φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.

457 ||vs. 761. [757.]

καί νιν πυρᾷ κείαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες — —.

et vs. 1225. [imo 1119.]

ὦ ξεῖνε δός νυν πρὸς θεῶν εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος εἰς χεῖρας λαβεῖν.

iunge vs. 1218. [1113.]

Vs. 689. Οἱ 'γὼ κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.

Stanl. coniectanti πορθμοίμεθα gratiam facimus. Sequentia satis ostendunt, aliter poëtam haud prodidisse. Sic κατ' ἄκρας πυρὶ πρῆσαι Soph. Antig. vs. 207. [200.] κατ' ἄκρας ἑάλωκεν Themist. orat. IX. p. 123. b. et quae similes locutiones passim obviae. Eodem redit illud Soph. in Electr. vs. 768. [764.] πρόῤῥιζον ἔφθαρται τοῖς πάλαι δεσπόταις τὸ πᾶν γένος.

---

*) Herodot. lib. IX. c. 4. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν τοῖσι Ἀθηναίοισι διεπόρθμευσε λόγους. [*ADD.* p. 665.]

Vs. 691. Ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκ ποδῶν εὖ κείμενα,
Τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.

urn. ἐπ' ὠπαῖς. Hinc Cant. ἐπ' ὠπᾶς coram, in conspectu, 'edo ut ἀρά dicatur χειροῦσθαι non modo propinqua, sed longe remota. Verum verbum ἐπωπᾶν habes quoque Eu- en. vs. || 274. et 974. ὠπήσασθαι frequentat Oppianus, 448 d. III. Cyneg. vs. 84. 160. 271. 405. et lib. IV. vs. 14. In chol. expositione κινουμένη quidpiam putabam inhaesisse tii; sed attendens ad τὸ κείμενα, quod quasi opponitur, il visum est tentandum. τόξοι πρόσωθεν εὔσκοποι sunt sa- ttae eminus scopum ferientes. vid. Polluc. IX, 107. et He- ych.. Contrarium ἄσκοπος in hoc Luc. Tox. p. 109. [62. ol. II, p. 566.] ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.

Vs. 693. Καὶ νῦν Ὀρέστης (ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων
Ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα)
Νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
Ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

nter alia quamplurima, de quibus partim iam egimus, artim agendum restat, et hic locus mire exercuit critico- um ingenia. Veteres grammatici ἐγγράφει habuisse viden- ur pro imperandi modo, qui si sit saltem ἔγγραφε scriben- lum putabat H. Steph. ipse licet in Thes. L. Gr. observet ραφέω Atticis usurpari ἀντὶ τοῦ γράφω. Ulterius progredi- ur Canter. corrigens ἀποῦσαν ἐγγράφου, quomodo in Pro- netheo loquitur vs. 688. ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτας. Feli- ius versatus interpres, nisi quod || subobscurius reddit 419 pem *praesentem in quaestionem adducit.* Ordo et sensus est, inquam scriptum legeres καὶ νῦν δὲ Ὀρέστης ἐγγράφει τὴν λπίδα βακχείας καλῆς, ἥπερ μόνη ἰατρὸς παρῆν ἐν τοῖς δόμοις: *nunc Orestes damnis reliquis, quae imprecatio causata, sua orte spem quoque addit, quae sola nobis supererat, fore ut liquando laetitia baccharemur.* Sed brevius, *et nunc cum reste omnis spes futurae laetitiae in domo periit.* ἥπερ ἐν δό- οις ἰατρὸς ἐλπὶν ἦν παροῦσαν ἐγγράφει dicitur, pro ἐγγράφει ἦν ἐν δόμοις ἰατρὸν ἐλπίδα, ἥπερ παρῆν. imitante oratione asum relativi. Respicitur tacite ad Pandorae pyxidem. osterius νῦν ob intercedentem parenthesin, quod fieri so- et, et de quo infra quidpiam notabimus, repetitur. ἦν ἔχων ὐβούλως noto schemate dictum pro εἶχεν εὐβούλως i. e. φρο- ίμως, συνετῶς, vid. Hesych. Aliud εὔβολος, quo destitui- ar Steph. Thes. in Oppian. III. Hal. vs. 71. ubi εὔβολον ἄγρην chol. recte explanat εὔχολον, εὔστοχον, ἐπιτυχῆ. Ad no- tri Schol. quod attinet, nisi dederat fortasse, quod ta- nen vix est probabile, τόξῳ αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾶς, ve- eor ut magis ceperit sensum, quam v. d. Alterum eius in- erpretamentum ad versum praecedentem haustum ex vs.

774. Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων. Aeschylum hic ut imitetur Sophocles vid. in Electr. vs. 812. seqq. [808.] conf. 930. et 1255. [1150.]

460 ||Vs. 702. *Πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ*
Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις
Καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

Mallem si per libros liceret ἦν δ' ἐμοί. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοί perinde est tanquam scripsisset ἔδοξεν εἶναι δυσσεβές, et τοιόνδε valet *tantam, tanti momenti rem.* Conf. vs. [illegible] καρανῶσαι idem quod τελειοῦν, uti expl. Hesych. *peragere.* Supra vs. 526. πῆ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος, ubi κεφαλαιοῦται exponit Schol. quomodo iterum Hesychius. Verba postrema interpreti non fuere pervia; καταινέσαντα erat vertendum *cum promiserim*, Strophio nempe; vid. vs. 678. Soph. Oed. Colon. vs. 1704. [1633.] καταίνεσον μήποτε προδώσειν τὰς δ' ἑκών: add. Suid. ξυναινέσαι habuimus in Agam. vs. 1217. Alterum κατεξενωμένον vel intelligi debet de Aegistho et Clytaemnestra, a quibus hospitio erat dignatus, et utrosque tam Strophium, quam hos complectentur verba καρανῶσαι φίλοις: vel itidem poterit accipi de Strophio, qui, si perageret mandata Orestes, revertenti atque referenti responsum ius hospitii obtulerit; vid. 681. fortasse et ideo κατεξενωμένος, quod Strophius eum compellaverat ὦ ξένε vs. 678. Sed primum eligam ego.

461 ||Vs. 708. *Ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους*
Μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.

Eo intelligo sensu ἡμερεύειν, quo exponit Poll. I, 64. τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας ἡμερεῦσαι καὶ διημερεῦσαι. uti et Hesych.: διημερεύοντες explicans πᾶσαν ποιοῦντες τὴν ἡμέραν. Gloss. Vet. διημερεύω *omnem diem exigo*, in quocunque nempe labore, vid. et Schol. Soph. ad Electr. vs. 790. hic loci supple ἐν τῇ ὁδῷ, seu potius ἐν τῇ μακρᾷ κελεύθῳ, quod et genitivis additis adsumi convenit; quos ceterum non patem regi ab ἡμερεύειν; sed τὰ πρόσφορα, atque distinctionem tollendam: firmat me in ista opinatione Eurip. in Hel. vs. 515. ubi parili ratione habemus τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς. Supra vs. 668. πόνων θελκτήρια dixerat sensu non multum diverso. adde mox vs. 712. qui una cum duobus antecedentibus non comparet in Turneb.

Cap. XXXI. 462

Vs. 710. *Ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμον·*
Ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους.

ravius allucinatur doctissimus interpres *ὀπισθόπους* verus *pedisequas*, obversante opinor ita scribenti loco Eurip. Hippol. vs. 54. *πολὺς ἅμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους κῶ-ος λέλακε.* et vs. 1179. *ὀπισθόπους φίλων ὁμήγυρις.* Verum dem hic si obtineret significatio, scriptum oportebat *ὀπι-θόποδας.* Redde ergo *reversus.* Hesychius ad hunc ipsum rtasse locum, *ὀπισθόπους, ὑποστρέψας.*

Vs. 715. *Κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων*
|| Βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι. 463

o *βουλευσόμεσθα,* quod suos credo debet natales H. Steph. rrectioni, ut ubique impugnat temporum hanc praesen- aoristique enallagen, Turneb. habet *βουλευόμεσθα.* Non isse autem mutandi causam, etsi ex iis, quae alibi pro-ximus constare possit, tamen abs re non fuerit quaedam peraddere. Xenoph. *K. A.* lib. VI. p. 219. med. [V, 9, .] *νομίζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίνεσθαι —— καὶ τὴν πόλιν τοὔνομα μειζόνως ἀφίξεσθαι αὐτοῦ.* Sic edit. ngr. cum Mss. Steph. quod magis probo *μεῖζον,* et dede- forte Xenophon *μεῖζον ἐσαφίξεσθαι.* Rursus lib. VI. Cy-paed. p. 89. sub princ. [VI, 1, 12.] *ἢν διαλύωμεν τὸ στρά-γμα, τὰ μὲν ἡμέτερα ἀσθενέστερα γίνεται, τὰ δὲ τῶν πολεμίων λιν αὐξήσεται.* Stephanus excudit *γίγνοιτο ἄν.* Them. orat. XXIII. p. 366. d. *ἐὰν μὴ πρὸ τοῦ λόγου ὁμολογήσετε μὴ χαλε-ένειν μηδὲ θορυβήσειν.* Idem orat. XX. princ. *ἀπειλεῖ δεινὰ τα με ἐργάζεσθαι, διαγράψειν μὲν —— ἐξαλείψειν δέ.* et ta-en illud p. 239. a. *τῶν τριάκοντα τυράννων ἀπειλούντων —— οκτενεῖν τε καὶ ἐξελαύνειν καὶ ἀνήκεστα ἐργάσεσθαι* non tulit tavius reponens *ἐλάσειν.* Adde nostrum in Prom. vs. 171. que Schol. B. et Soph. Trach. vs. 369.

Vs. 719. *Πότε δὴ στομάτων*
Δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;

upple *εἰ μὴ νῦν*, *si nunc non facimus,* *ὑπόληψις* est *πρὸς τὸ* 464
υπώμενον, et per interrogationem legendum.

Vs. 724. *Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία*
Ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν,
Καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

tiose Turneb. *ξιφοδμήτοισιν.* Superioris fabulae vs. 1537. *οδηλήτῳ θανάτῳ θύσας.* Verba priora sic accipe, *νῦν γὰρ*

ὦ πειθὼ δολία ἀκμάζει σε συγκαταβῆναι: sunt enim aeque v cativi, atque illa ὦ πότνια χθὼν et ἀκτή. Sequendo Sch ἀκμάζει duplici virtute foret positum hic pro *pollet*, ya seu ut ipse expl. καιρὸν ἔχει, cum altera periodi parte l μῆν ἐφοδεῦσαι, notaret *tempus est*. In ἐφοδεῦσαι repeten videtur ex verbo altero ἡ σύν, quod cum alibi fieri osten tum ex hoc Basilii constat Tom. I. p. 590. c. ὅλως δὲ (ὁ δ μων) κατασκιρτᾷ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἐγχορεύων τε καὶ (χούμενος ταῖς εὐκόλοις ψυχαῖς, pro ἐνορχούμενος. Conf. Hemsterh. ad comici Schol. in Plut. vs. 151. Contra modo verbo semel posito praepositio qua cum est com situm repetitur. Herodotus cum alibi, tum lib. V. c. κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον, κατὰ δὲ τῆς ἄλλης παραλίης πολλ δήμους. Lib. VIII. c. 33. κατὰ μὲν ἔκαυσαν Δρύμον πόλιν, κ τὰ δὲ Χαράδραν. c. 89. ἐν δὲ τῷ πόνῳ τούτῳ ἀπὸ μὲν ἔθαν
465 στρατηγὸς——ἀπὸ || δὲ ἄλλοι πολλοί. Add. lib. IX. c. 5. Ve bum repetit cum praepositione lib. III. c. 36. et alibi.

Vs. 730. *Ποῖ δὴ πατεῖς Γέλλισσα δωμάτων πύλας;*

i. e. *quo et in quem finem vias emetiris per conclavia?* κα hic sunt πυλῶν δίοδοι, vel ἔξοδοι ut in Sept. Theb. vs. viae quae ducunt per fores in conclavia. Hesych. v. πύ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσι, non generatim opinor quasli ὁδούς, sed cuiusmodi dixi, per angustias quae ferunt, per fauces montium et aedium ianuas. δόμων πύλας di quoque Eurip. in Electr. vs. 661.

Vs. 732. *Αἴγισθον, ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους, καλεῖν*
Ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ——.

Duplici fungitur munere ἡ κρατοῦσα, nominis puta, pr δεσπότις, et participii. Soph. Trach. vs. 408. [405.]

πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν Οἰνέως
κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους (εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια) δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.

Vs. 735. —— —— *πρὸς μὲν οἰκέτας*
466 || *Θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων*
Κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις.

σκυθρωπόν habet Turn. editio, nec distinctione posita] διαπεπραγμένοις vers. seq. praebet κείνης, nempe δόμοις, rum, sed male, interpunctione omissa. nostri locum imitandum proposuit Eurip. in Orest. vs. 1121. ubi Pyla

γόους πρὸς αὐτὴν θήσομεσθ' ἃ πάσχομεν.

ad haec Orestes.

ὥστ' ἐνδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην.

et vs. 1319. Electra

κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα.

et Sophocles Electr. vs. 808. [804.]

ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος, ——.

nus bene postrema vertit interpres, *sed in his malis ad- perditissima mulier ridet,* pro *imo vero sola cum est ridet.* si mavis per interrogationem prolata, *an potius videtur sola cum est ridere?* Apul. Metam. VIII. || p. 156. edit. 467
ud. *at ille, quamquam perfecto voto, prostrato inimico lae- ageret; vultu tamen gaudium tegit, et frontem asseverat, orem simulans —— et omnia quidem lugentium officia sol- er affingit; sed solae lacrymae procedere noluerunt,* ubi cf. quae notat Pric. et nostrum in Agam. vs. 803. *κεύθειν ον* dixit ut Hom. Odyss. *T.* vs. 212. *δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα θε.* Vs. 739. leg. *φήμης ὕφ'* accentu addito.

Vs. 747. *Φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,*
Ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
Καί νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
Καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
Τλάσῃ ——.

cusativi *φίλον δ' Ὀρέστην* etsi pendeant ab *ἐξεδεξάμην* vs.). tamen omnem nequicquam insumseris operam, ubi ad tam structurae seriem verba velis exigere. Inde quippe s. 747. ad 762. omnia ita sunt turbata atque abrupta, ut, in genere regnat Aeschylus, atque inimitabilis extitit, rando artificio quasi praesentem sistat mulierem nutri- n ad nuncium de obitu cari sui alumni acerbissimo do- e sauciam, neque narrari de || ea, sed ipsam coram de- 468
nentantem audire videaris. Quumque instituta oratio nc fere in modum fuisset deducenda, *τὰ μὲν γὰρ ἄλλα μόνως ἤντλουν κακά. ἔτι δὲ πεύθομαι τὸν φίλον Ὀρέστην νᾶναι, ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη, καὶ οὗ χάριν ἔτλη- πολλὰ καὶ μοχθηρὰ νυκτίπλαγκτα ὄρθια κελεύσματα, νῦν δ' φελῆ, τοῦτ' ἐμοὶ οὐκ ἀνεκτόν.* et ut reliqua quoque paucis nplectar, sensus est: *ego vero lotrix quae fui, imo lotrix rixque simul, nam una utroque munere sum functa, ambae dem tulerunt laboris fructum, quanta spe excidi? Oresten ppe, quem educandum patri susceperam, et circa quem nis mea versabatur cura, mortuum cum audio, quo istud mo feram?* Nunc de singulis; *ψυχῆς τριβήν* dixit, ut alii *ημα,* vid. hic Stanl. et Kuster. ad Aristoph. Eccles. 900. Add. Pind. Pyth. Od. X. vs. 92. [59.] *μητρόθεν* i. e.

a partu, simulac in lucem erat editus. Supra vs. 607. ἐκεὶ μολὼν μητρόθεν quod Gregor. Palamae declam. invectivae Mentis in Corpus p. 6. τοῦ ξυνοῦ ἠρίου ἐκπίπτοντες. Herodiano in Commodo p. 392. ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν. Themist. orat. IX. p 121. a. ἐκ τῆν ὠδίνων σε νίκη ὑπεδέξατο. et orat. IV. p. 59. a. πόλις αὐτὸν ἐμαιώσατο ἐκ τῶν ὠδίνων *). Idem orat. XVIII. p. 224. c. σεβαστὸς ἐκ τοῦ λίκνου καὶ τῶν σπαργάνων. Conf. ad Sept. Theb. vs. 670. νυκτίπλαγκτα ὄρθια κελεύσματα vocat, quae de nocte in ulnis gestantem per
469 cubiculum vagari coegerint clamoris sedandi ei||go. Sic εὐνὴν νυκτίπλαγκτον dixit in Agam. vs. 12. πόνον vs. 388. δείματα supra vs 521. In Schol. ad vs. 749. lin. 4. l. τῷ κλαίειν. Pro ἀνωφέλητ' legere malim seiunctis vocibus ἀνωφελῆ τ'; etsi non ignorem Sophoclem hinc videri derivasse illud Electrae in cognomini fabula vs. 1248. [1143.]

οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς.
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον ——.

Vs. 751. —— τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
Τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
Οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
Ἢ λιμός, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
Ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
Τούτων πρόμαντις οὖσα —— ——.

Nisi is esset, quem diximus, sermonis character, corrigendum edicerem τρέφει ἀνάγκη, opponit enim φρενί; quia quasi exponit per illa νέα νηδὺς αὐτάρκης πρόμαντίς ἐστι Schol. et quod editur explanat, et τρέφει. vs. 753. Sententia erit, ἡ γὰρ ἀνάγκη τῆς γαστρὸς αὐτάρκης πρόμαντις τρέφει, καὶ ποιεῖ τρέφεσθαι τὸ βρέφος τὸ μὴ φρονοῦν ὥσπερ βοτὸν τρόπῳ φρενός: *necessitas loco rationis alit sicuti pecus infan-*
470 *tem nondum rationis usu praedi||tum.* Vel etiam hoc modo, ἡ γὰρ ἀνάγκη τρόπῳ φρενὸς τρέφει παῖδα ἔτι ὄντα ἐν σπαργάνοις ὡσπερεὶ βοτὸν μὴ φρονοῦν· πῶς γὰρ οὔ; sic γαστρὸς ἀνάγκαισι Agam. vs. 735.; sequendo editam talis fuerit instituendus ordo: ἀνάγκη γάρ ἐστι τρέφειν τὸ μὴ φρονοῦν ὡσπερεὶ βοτὸν τρόπῳ φρενός· πῶς γὰρ οὔ; οὐ γάρ τι φωνεῖ ——: *quicquid enim ratione non utitur pecudis instar alendum; et qui aliter possis facere? quando sermonis indicio prodere nequit infans in fasciis dum est famem, sitim etc.* Dices fortasse satis bene et hoc procedere, fateor; sed latuit te praetermissum τρόπῳ φρενός, quod si reddi possit, ut fecit interpres, pru-

*) Aelian. Var. Hist X, 3. τὰ δὲ τῶν νηττῶν νεόττια, ὅταν ἴδῃ φῶς, παραχρῆμα ἐξ ὠδίνων νήχεται, ubi vid. Perizon. [ADD. p. 666.]

modo, digitum non verterim, sive hoc, sive illo legamodo; verum dubito an cuiquam se sit probatum. 754. ut non spernerem ἦν vel εἰ, si adesset, sic τῷ ἦ, l habemus, non substituam. λιψουρία male vertit *inter-urinandi libidinem*, conversum oportebat *humectatio*, βειν, idem quod λείβειν, non ex λίψ, ἐπιθυμία. Neque clamores vagitumve edet infans vesiculam exonerans, rarissime aegre et cum dolore, forte eunte lotio, sed is urina madidis ei incommodantibus in horas. Nulpretii est eiusdem coniectura διψουρία *), quia de δίψῃ praecessit. λιψυδρία tanquam legisset, citat ad Hesym. Sopingius v. λιψύδριον, cui nullo iure ab Palmi surri λειψύδριον ex dictis iam liquet opinor; aliter si stapote||ris vocare in partes Eustath. ad Il. *Δ*, p. 351. 12. 471
19.] Coniecturis vero si esset locus, quidni scriptum e liceret suspicari δυσουρία *urinae cum dolore excretio*? scil. viris doctis obstitit νέα γὰρ νηδὺς τούτων πρόμοις, quae ut optime dicuntur de *fame* et *siti*, sic in fascias a madidas molestasque infanti non quadrat fateor: sed quid hoc est incommodi, id ex sermonis charactere rendum. Vs. 755. δέ cum Schol. non sumo pro γάρ, sed . Participium οὖσα est pro ἐστί, de quo in praecedens; vel ex φωνεῖ verbum quodpiam poterit intelligi; aut m quoque huc trahi, ut sit *etsi sermone destituatur, dem abunde supplere tenerum alvum*, ἤ τις ἀντ' αὐτοῦ φωνεῖ. er paulo Schol., tu elige, quod praeplacebit.

Cap. XXXII. 472

Vs. 756. —— —— πολλὰ δ' οἴομαι
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια
Γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.

hic tentem quidquam; fulloniam exercebant viri, hinc culinis utitur poëta, et in tertia loquitur persona, non ia εἶχον, licet nutrix utroque se dicat functam munere. ti debuisse εἰχέτην *habuerunt*, non *habuistis*, vel puer at; Suidas v. ἔχετον, ἐχέτην δυικῶς ἀντὶ τοῦ εἶχον l. εἰχέ- nempe inciderat auctor glossae in locum, ubi duale um construebatur cum nomine plurali; quod tritum e et obvium, atque in quibus pluralibus accedit dualis. exemplo||rum affatim apud Arnaudtium Lect. Graec. 473
I. c. VIII. p. 185. seqq. Adde si lubet Eustath. ad Il. *Α*.

Eruditissimus I. F. Reitzius minus putabat aptum δυσουρία, quod de quotidianis necessi||tatibus infantum sermo sit, non 666
extraordinariis, aut morbis. [*ADD.* p. 665. 66.]

p. 86, 21. [114, 86] Quo magis mirum Reinesio Inscript. XLI. Class. I. tantopere displicuisse συνρέξαντε —— ὑπερίθεσαν, ut antiquo Graecorum idiomati adversari pronunciaret; sed obstitit eadem numerorum enallage Pindari criticis Olymp. Od. II. vs. 158. [89.] Ceterum in eiusdem temporis numero peccatum residet in editt. Thuc. II. c. 84 perperam exhibentibus διείχετον pro διειχέτην. τέλος exponi fructum, exitum. Hesychius: ἔχει τέλος, τετελεύτηκε Λάκωνες. Dicas Laconum fuisse phrasin; atqui Atticis eadem fuit usitatissima: videor tamen mihi simile quid legisse apud Plutarchum, sed locum non suggerit memoria. Aeschyl. ster in Prom. vs. 18. ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος. Xen. VIII. E. p. 129. med. [VIII, 8, 34.] ὡς ταῦτα τέλος εἶχεν ——. Diod. Sic. lib. XIII. p. 352. med. [vol. I, p. 574. Wess.] πράξεων τέλος ἐχουσῶν. Iterum Xenoph. K. Π. VII. p. 109. ult. [VII, 3, 11.] οὗτος μὲν γὰρ ἔχει τὸ κάλλιστον τέλος, νικῶν γὰρ τετελεύτηκεν. et Ioseph. B. I. lib. VII. c. 5, 6. et εὑρέσθαι τέλος c. 8, f. Add. Parthen. Erotic. c. 10. Marci c. III. comm. 26. Luc. XXII, 37. epist. ad Hebr. c. VII, 3. et quos non alia. In Eurip. Oreste vs. 1547. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς simpliciter ponitur pro παρέχει. Praeterea nec ψευσθεῖσα sollicitandum puto, πολλὰ potius accipiam ἀντὶ τοῦ πάντα, hoc est
474 dicat, *in || omnibus spem suam elusam.* De voce χειρώναξ, quae illico subsequitur, adi Potter. ad Lycophr. vs. 521.

Vs. 760. Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί. Superius vs. 74 dixerat, ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. Vox propria sed obstetricum, quae, ut videtur, simul nutricum officia obibant. Aristid. Tom. I. p. 24. τῇ Λητοῖ πλανωμένῃ διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ἡγεῖται, Minerva, πρὸς τὸν εἱμαρμένον χρόνον, οὐ μόνον ἦν αὐτῇ τεκεῖν· καὶ ἐπειδὴ ἔτικτε, μαιοῦται τε καὶ δέχεται τοὺς παῖδας. Hesiod. Θεογον. vs. 479.

ὁππότ᾽ ἄρ᾽ ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

Conf. modo scripta ad vs. 748. Idem vero hic loci ἐκδέξασθαι πατρί, quod in laudato Hesiodi versu δέξασθαί τε τρέφειν ——, valet enim ἐκδέξασθαί τί τινι, τὸ παρ᾽ αὐτοῦ λαβεῖν πάλιν ἐγχειρίσαι αὐτῷ. neque aliter intelligo locum Gen. c. XLIV. comm. 32. ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ——: Salmas. de Modo Usur. p. 585. explicat *spopondit, fideiussit,* quod recidit eodem; re tamen multum differunt ἀναδέχεσθαι et ἐκδέχεσθαι, sed quod non Salmasium latere potuit, qui tantum ad geneseos locum scripsit illa. Ut adeo hic optime Schol. ἐκ τοῦ παραλαβεῖν θρέψοντος explanet per ἔθρεψα, ἀπέσωσα, *accepi alendum servandumque.* Iunxit haec Soph. in Electr. vs. 13. ubi itidem Orestis loquitur τροφεύς.

|| —— σὲ πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε 475
πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεγκα, κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην.

Conf. Harpocrat. in v. ἐκδεξάμενος [p. 57. Gron.], et ex eo Suid. in quo pro ἐκείνῳ rescribe ἐκείνοις, cum Harpocratione duce, tum ipso Demosthene. Cuius V Philippica, ut hic laudat Harpocration, et iterum in v. ἐπικηρυκεία [p. 69. Gron.], est, quae hodie *de pace* inscribitur. Verba quae inde citat leges p. 42. segm. 22. edit. Lutet. [p. 61. Rk.] atque ita se habet locus unde depromuntur: εἰ γὰρ Ἀργεῖοι μὲν καὶ Μεσσήνιοι καὶ Μεγαπολῖται καί τινες τῶν λοιπῶν Πελοποννησίων, ὅσοι γε δὴ τὰ αὐτὰ τούτοις φρονοῦσι, διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν ἐχθρῶς σχήσουσι, καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων —— φοβοῦμαι, Hic commendat Harpocrat. sensus investigandi curam aliis; quid si is operetur, quem exposui p. 402. sitque *comprobare, ostendere sibi placere.* Certe verborum nexum si consideres, nihil aliud videtur velle orator, quam: *aegre laturos Messenios —— quod de pace egerint cum Lacedaemoniis Athenienses, quo facto hi videantur declarasse sibi placere, et calculo suo probare facta eorum, quaeque ipsi ab illis perpessi sint.* Wolfius nullo sensu convertit *propter acta quaedam sua impedita.* δέχεσθαι λόγον quid sit vidimus p. 368. quo refer λόγους ἐκδέχεσθαι in Eurip. Phoen. vs. 462., alium locutionum earundem usum docebunt, quae notavi p. 402. Ceterum non dissimiles || nutricis hic loci Philaenidis sunt 476
querelae apud Aristaen. lib. I. epist. 25. licet diversa de causa ortae; nempe in haec erumpit verba τούτοις οὖν ἐδακνόμην· τί δὲ οὐκ ἤμελλον ζήλην ἐμοὶ καθορῶσα τὴν ἐμὴν ἀδελφήν, ἣν ταῖς ἐμαῖς ἀνέτρεφον ἀγκάλαις; τοιαῦτά μοι παρ' αὐτῆς τὰ τροφεῖα etc. Ubi notes verbum ζήλη, ex quo intelligimus usum vocis adiectivum, non nisi substantive vulgo cognitum. Gloss. Vet. ζήλη pelix, *pellex, rivaria.* Eadem ratio est τοῦ λῆρος, quoties pro homine ληρώδει usurpatur: neutrum posuit Aristid. Tom. II. p. 323. μικρόν τι καὶ λῆρον τὸ διάφορον τῆς στάσεως. ubi frustra Cant. φλαῦρον corrigit; et sic ἔφοδος in Polyaeni lib. I. c. ult., 3. συνιδὼν, Xenophon, ἀπό τινος ὄρους ἔφοδον ὄντα τὸν λόφον, ἐφ' οὗ τὴν φυλακὴν εἶχον οἱ βάρβαροι —— τὴν πορείαν ἐπὶ τοῦτο (rectius opinor legetur τοῦτον, nisi per ellipsin v. μέρος voles intelligere) ἐποιεῖτο. et Thuc. lib. VI. c. 66. ἔρυμα ᾗ ἐφοδώτατον ἦν (τὸ χωρίον) τοῖς πολεμίοις λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχέων ὤρθωσαν. Sic leg. ex libris melioribus, revocata, quae ex editt. hodie exulat genuina atque unice vera lectione, pro εὐεφοδώτατον, quod librariorum inscitia produxit. Si enim, qua parte munimentis instruebant, erat εὐεφοδώτατον, necesse est in aliis fuerit εὐέφοδον, quod fal-

sissimum arguunt historici verba, simulque c. 64. ut vel solo hoc criterio scripturae τὸ ἄχρηστον patescat plenissime. ἔφοδον erat haud dubie alibi; nam quid natura aut arte ita
477 da||tur communitum ut omnino sit inaccessum? δυσέφοδον, si quid usquam, Capitolium erat Romanum, neque tamen ἀνέφοδον, ut patuit in Gallorum ascensu. Qua ergo ἐφοδώτατος erat locus, ibi munitione erecta effecerunt δυσεφοδώτερον, quod miror tot editoribus non suboluisse; facem licet praeferente Schol. qui si quod vulgarunt agnovisset, explanare utique haud potuisset προσβῆναι δυνατόν, sed εὐχερές, aut simili modo. Quid quod H. Stephanus in Thes. L. Gr. ne mentione quidem facta lectionis spuriae sic citat locum, prout adscripsimus.

Vs. 770. — αὐτὸν ἐλθεῖν — —
Ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθώσῃ φρενί.

Euripidis versum, quem ex Eustathio produxit Stanl. colorem hinc traxisse facile largior; at ex eo in nostri verbis nil mutem. Supra vs. 729. dixerat famulus, vel potius chorus, qui in sequentibus quoque loquitur,

Τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.

Hic idem exhortatur illam, ne lacrymans herae mandata perferat Aegistho, ἀλλὰ γαθούσῃ φρενί; rationem subnectit his verbis:

Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθώσῃ φρενί.

posita enim nutricis, persona nuncii si indueris, ex voto tibi
478 *cedent omnia*, ἐς ὀρθὴν || ἐλεύσῃ ὧν φρονεῖς. κρυπτός Attice positum ἀντὶ τοῦ κρυπτή, de quo supra. Phrasin quam prae manibus habemus usurpavit quoque in Suppl. vs. 922. ubi conf. Schol. et huius fabulae vs. 510. Tum γαθούσῃ φρενί, ut φαιδρᾷ φρενί vs. 563. ἄνωχθι, ut in Eurip. Alcest. vs. 1054. et Rhes. 987. In Schol. leg. vel. εἰ χαίρεις, vel χαιρήσεις, aut potius χαρεῖσα, et praefigenda videntur verba contextus γαθούσῃ φρενί.

Vs. 772. Ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.

Hic accipio νῦν pro ἤδη, πρότερον, *modo*, non vs. 694. ubi sic exponebat Schol. Sequitur ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; i. e. *nostine*, *scisne?* ut in Soph. Antig. vs. 9. ἔχεις τι κεἰσήκουσας; Aristid. Tom. III. p. 182. ἔχειν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. Add. p. 180. et Xenoph. Ephes. lib. II. p. 26. vs. 17. atque ita frequenter alibi. προέχειν pro *praenosse* videtur posuisse Herodot. lib. IX. c. 4. et isti affini notione *propria* ἀντὶ τοῦ *ante occupatum habere*, Aristid. Tom. II.

p. 92. nisi cum interprete malis sumere pro *principatum habere*. Vs. 777. Turneb. edit. lectione admissa *πράσσει τὰ πεπραγμένα* erit pro *τὰ πρακτέα*. Vs. 779. quomodo legendum vidit Stanl. exhibet editio m. d.

Cap. XXXIII. 479

Vs. 781. *Παραιτουμένῃ μοι δὸς τύχας.* Pariliter nostri criticis Pind. Schol. ad illud Nem. Od. X. vs. 66. *παραιτεῖται χάριν* monent subaudiri *παρὰ σοῦ*; sed eosdem miror notare minus *συνήθως τὸ παραιτεῖται* poni *ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται*, cum abunde sit obvium *). Demosth. advers. Mid. p. 333. segm. 103. [p. 533 Rk.] *παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι.* Aristid. Tom. III. p. 410. *παραιτοῦμαι δ' εὐμενῆ —— εἶναι τοῖς ——.* Tom. II. p. 72. Add. nostri Schol. B ad Prom. vs. 34. Bud. Comm. p. 1035. et lexica. Mox vs. 791. Turn. habet *ἀμείψῃ*, quomodo et legerat in suo libro Schol., vel Attice accipe *ἀμείψει*. Tum in Schol ad vs. 793. l. *τὸ δρόμῳ*; et in verbis Aeschyli pro *ἐν* ob metrum scribe *ἐνί*.

Vs. 792. *Ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὔ-*
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
|| Πημάτων ἐν δρόμῳ προστιθεὶς 480
Μέτρον —— ——.

Hypallage est in verbis *ἴσθι —— προστιθείς*, pro *εἰδὼς προστίθητι*, ut in Soph. Oed. Colon. vs. 1559. [1490.] *τυγχάνων ὑπεσχόμην.* et Virg. I. Aen. vs. 69. *submersas obrue puppes.* Deinde geminum illud in Prom. vs. 580. *ἐνέζευξας ἐν πημοναῖς.* Usum *τοῦ πῶλος* apud tragicos frequentem ostendit Potter. ad Lycophr. vs. 453.

Vs. 795. —— *τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν*
Τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον
Ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα;

Nil facile mutem. Precatus erat chorus Oresti viam ingresso ad patrem ulciscendum adesse ut velit Iupiter; nunc addit neminem alium in tam arduo negotio opem ei praestare posse. Itaque sic haec acciperem, tanquam scriptum esset *τίς γὰρ ἂν ἄλλος ἢ σὺ Ζεὺς δοίη ἰδεῖν ῥυθμὸν σωζόμενον κατὰ τὸ ὄρεγμα τῶν πημάτων ἀνομένων κατὰ τοῦτο τὸ δάπεδον.* Sic *ῥυθμὸς σωζόμενος* respondebit *τῷ μέτρον προστιθείς*, et *κατὰ τὸ ὄρεγμα* respiciet ad *ἐν δρόμῳ*. Hesych.: *ὄρεγμα, βῆμα.* Denique *δάπεδον* locum tenebit *τοῦ ἅρμα.*

---

*) Atticum esse scribit Schol. Aristoph. ad Eq. vs. 37. [*ADD.* p. 666.]

ἀνύόμενα πήματα reddo *mala exantlanda*, *perficienda*, non *finita*. Per deos *τοὺς ἔσωθεν δωμάτων πλουταγαθῆ μυχὸν νομίζοντας penates* intellige cum Spanh. ad Callim. h. in Cerer.
481 vs. 88. et Iulian Imper. p. 68.|| *πεπραγμένων* scholium est, ut observat Canterus; verti debebat *perpetratorum* i. e. caesi Agamemnonis.

Vs. 801. *Λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.*

i. e. quasi *παραμυθεῖσθε*, *expiate*, quae duo iuncta incedunt in Aristid. Tom I. p. 445. *τὰ τοῦ παρόντος ἀεὶ καιροῦ δυσχερῆ λύον καὶ παραμυθούμενον* (*ὕδωρ*) Liv. I. c. 26. *ut caedes aliqua piaculo lueretur.* et Cic. I. Verr. c. 30. *innocentium, sanguis istius supplicio luendus est.* Eiusdem scil. originis *λύειν* et *λούειν*, unde Lat. *luo*, cuius de significationum ratione dicere forte liceret quaedam nondum occupata, si per typographi liceret festinationem. Vid. interim Martinii lexicon v. *luo*.

Vs. 804. *Τόδε καλῶς κτάμενον.* Satis obvium *αἷμα* pro *caede*, vid. Agam. 1468. Eum. 755. Suppl. 458. Eurip. Orest. 1626. hic ex Schol. mente, ut videtur, *αἷμα κτάμενον* erit *αἷμα ἀναιρεθησόμενον*, durius imo durissime ex meo quidem sensu. Sed de hoc statuat quisque uti volet; phrasin *εὖ δοῦναι* habet Soph. Oed. Colon. 669. [642.] conf. supra p. 259.

Vs. 810. —— *ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως*
Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
482 || *Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων*
Κρυπτά —— ——.

Bene monet Schol. de usu tropico *τοῦ ἐπιφορώτατος*: vid. Bud. Comm. p. 416.; manet in metaphora addens *πρᾶξιν οὐρίαν*, quod vel regitur ab omissa *κατά*, vel *θέλων*: prius praeferam, et pro *θέλων*, quod videri posset adscriptum fuisse *τοῦ χρῄζων* explanandi ergo, etsi haud inconcinne legeretur *τελεῖν* i. e. *δοῦναι*, *παρασχεῖν*; tamen ita qui corrigere institueret, me quidem sibi non haberet adsentientem, qui non video in edita desiderandum quid sit. Schol. explicatio *τοῦ ἐπιφορώτατος* per *λογικώτατος* ad sensum attendendo Scholii sequentis satis commoda, etsi a voce ipsa alienior. *θέλων* et *χρῄζων*, quod fit saepissime conditionaliter ponuntur *ἀντὶ τοῦ ἐὰν θέλοι καὶ χρῄζοι*. Subdit Aeschylus *ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων*. Sensu alio, quam legimus in Longi Pastor. lib. IV. p. 140. [p. 136, 19. Schaef.] *τοῦτο οὔτε Δρύας ἀσκόπως ἔῤῥιψεν, οὔτε Διονυσοφάνης ἀμελῶς ἤκουσεν.* tropo non invenusto, quo et pertinet eiusdem locus p. 127. [p. 123, 9. Sch.] *οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔλεγεν.*

Vs. 818. *Καὶ τότε δὴ πλοῦτον*
Δωμάτων λυτήριον,
Θῆλυν οὐριοστάταν
—— μεθήσομεν
πόλει —— ——.

Docta est Schol. explicatio *τοῦ θῆλυν* per *γεννητικόν*, sed 483
brevior, quam ut eam interpres convertere sciverit in suum usum. Sensus sequendo enarratorem hic est, *interfectis Aegistho et Clytaemnestra, opes aedium liberas iri dimissum in civitatis commodum, hactenus quae fuerint nemini utiles.* quippe a triparcis illis *κατάκλειστοι ἐν θύραις καὶ σκότῳ πεφυλαγμέναι* — ut verbis utar Luciani [Timon. 15. vol. I, p. 125]. Ea scil. opum est natura, ut sicuti occupatae variosque in usus expensae et possidenti pariunt commoda, et civibus, ita in arcis absconditae non magis prosint, quam quidvis vilissimum. Prius noster hic sistit per *τὸ θῆλυν*; hoc latet in *οὐριοστάταν* i. e. *οὐρίως σταθέντα*, ut recte idem explanat Schol. Nempe *οὔριον* expono *στεῖρον*, *ἄγονον*, *ἀχρεῖον*, ut in *οὔριον ᾠόν*, idem quod *ὑπηνέμιον*: nisi quis malit accipere pro occasioni inhianti, qua evolare sibi detur; sed illud praefero. Interim quamvis ut videmus belle satis procedat sensus ex mente Schol. tamen aliud quid praeterea videtur requirere illud *λυτήριον μεθήσομεν*, cui si addideris, quod necesse est oppositum intelligi, erit tanquam scriptum legeremus hunc circiter in modum, *καὶ τότε δὴ πλ. δ. μεθήσομεν τῇ πόλει λυτήριον τὸν τέως, ὥσπερ κόρη, κατάκλειστον καὶ ἀχρεῖον.* Nec dubitem fere quin Luciano haec ipsa nostri verba inservierint in Timone, unde quae inprimis huc facere, atque paraphraseos vice fungi poterunt, adpo||nere non fuerit alienum. Sic p. 84. edit. Amstelod. 484
[13. vol. I, p. 121.] legimus *τὰς θύρας ἀναπετάσαι τῷ Πλούτῳ καὶ ἀφιέναι περινοστεῖν ἐλευθέρως οὔτε ἀποκλείοντα οὔτε ζηλοτυποῦντα.* Hinc Plutum querentem: *ὅτι κατακέκλεισται πρὸς τῶν πλουσίων ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισὶ καὶ σημείων ἐπιβολαῖς, ὡς μηδὲ παρακύψαι οἱ ἐς τὸ φῶς δυνατὸν εἶναι.* (quo refer, quae habentur p. 89. [15. p. 125.]) Deinde quibusdam interiectis *ὅτι ἐν χαλκῷ ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ καθάπερ Δανάη παρθενεύεται ὑπ' ἀκριβέσι καὶ παμπονήροις παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμενος τῷ τόκῳ καὶ τῷ λογισμῷ —— ἱκανὴν οἰομένοις οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαύειν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μηδενὶ ἀποδιδόναι τῆς ἀπολαύσεως.* Tandem comparationem, quae huius inprimis est loci, et quam iam attigerat in verbis adpositis, latius hunc in modum instituit p. 91. [17. p. 127.] *εἰ δέ τις ἐλευθέραν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων, ὁ δὲ μήτε αὐτὸς προσάπτοιτο ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου, μήτε ἄλλῳ προσβλέπειν ἐπιτρέποι, ἄγονον δὲ καὶ στεῖραν κατακλείσας παρθενεύοι —— ἔσθ' ὅπως ὁ τοιοῦτος οὐ παραπαίειν δόξειεν ἄν, δέον*

παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀπολαύειν τοῦ γάμου; καταμαραίνειν εὐπρόσωπον οὕτω καὶ ἐπέραστον κόρην —— διὰ παντὸς τοῦ βίου.

Vs. 820. *Κρεκτὸν γοήτων νόμον.* Hesych.: *κρέκελος, θρῆνος.* et Etymol. in v. *κερκίς* [p. 506, 2.], *κρεκεῖν ἐστιν ἠχεῖν,* l. *κρέκειν*, et vid. H. Steph. Indic. Thes. L. Gr. De usu verbi *γόης* hic quem praestat adi Eustath. ad Il. *Z*. p. 510. med. [648, 18.] et *Σ*. 1199, 41. [1147.] Suidas: *γοητεία ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκροὺς δι' ἐπικλήσεως, ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γενομένων.* In Schol. leg. *νόμον.*

485 Vs. 830. *Περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.* Recte || Schol. per *ἄταν ἐπίμομφον* intelligit Clytaemnestram, et *περαίνειν* exponit *conficere, perimere,* quo refer hoc Aristid. Tom. I. p. 5.. *ἐφάνη τὸ χρῶμα περανθέν*, i. e. *consumtum*, ut bene vertit Cant. sic fere nos *het is gedaan*, et *gedaan met.* vid. et not. ad vs. 875. *) Ordinem verborum hunc si instituamus, σὺ δὲ ὅταν ἥκῃ τὸ μέρος τῶν ἔργων σου θαρσῶν τῷ ἔργῳ πατρὸς ἐπαΰσας τῇ θροούσῃ πρός σε τέκνον αὐδὰν μητρός, καὶ περαίνων ἴσθι. nihil cum Schol. erit supplendum, nisi *ἴσθι* esto. *θαρσῶν ἔργῳ πατρός* erit *fiduciam cape ex caede patris, ad audaciam te erigat parentis caedes ab illa peracta.* Apud Theophil. ad Institut. Tit. de his qui sui vel alieni iuris sunt, leges *τὴν τῶν δεσποτῶν ἐξουσίαν ἀμείωτον εἶναι χρὴ κατὰ τῶν οἰκετῶν, καὶ οὐ δεῖ τούτῳ τῷ νόμῳ περαιοῦσθαι*, quod qua ratione notare possit, quod debet, dum ostendent alii, ego interim legam *παραιρεῖσθαι*, aut si malis *περιαιρεῖσθαι*, quibus convenit expositio, quam subdit *τουτέστιν οὐ δεῖ τί ποτε τῶν τοῦ δεσπότου οἰκείων μειῶσαι* ipsiusque rescripti verba, *dominorum potestatem in servos suos illibatam esse oportet, nec cuiquam hominum ius suum detrahi.*

Vs. 836. *Φοινίαν ἄταν τιθείς.* Eidem adsentior Schol. expl. *καταβάλλων*, sic enim leg. i. e. *prosterne.* Supra vs. 574 *νεκρὸν θήσω* et sic Eurip. Med. vs. 374.

486
Cap. XXXIV.

Vs. 838. *Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος.*

ὑπάγγελος i. e. *ὑπ' ἀγγέλων κληθείς*, ut nostrum manifesto imitatus loquitur Soph. in Aiac. vs. 290. [288.] *τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἐφορμᾷς πεῖραν;* et in Trach. vs. 395. [391.] *ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.* In Eurip. Androm. vs.

---

*) Et Lat. *peragere* vid. Burm. ad Valer. Flac. I. vs. 146. [*ADD.* p. 666.]

12. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων μετῆλθόν σε. Similia περισσολογίας lecimina observavimus in praecedentibus; et apud Herotum singulis fere paginis sunt obvia. Add. Luc. c. I. mm. 20. et ibi philol.

Vs. 842. Γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
Τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.

Putat Stanl. legi posse αἱματοσταγές, imo vero ita rescribi 487
ecesse est, quod nullus editae sit sensus. Sic φόβος αἱμαοσταγής in Agam. vs. 1318. νεκροί in Sept. Theb. 843. ἔθνος umen. 366. et αἱμοσταγής in Eurip. Thes. vs. 25. [fr. 1, 3. M.] bi vid. Barnes. Sensus est: *nuncium de morte Orestis novam iusaturum cruentationem, necdum cessante priore, quam Agamemnonis caedes causata fuerat.* Intenditur Electra, forte itoque nutrix, et si qui alii superant Oresti faventes, quos sse negat senex apud Eurip. in Electr. vs. 605. Ordo est, χθος ἂν γένοιτο αἱματοσταγὲς τῷ ἑλκαίνοντι καὶ δ. τῷ πρ. φόνῳ. asus τῷ φόνῳ pendet ab utroque participio, estque sextus, on tertius, ut cepit interpres, quem plane fugit verboum sensus. ἑλκαίνειν Steph. in thesauro omissum, idem st, quod ἑλκοῦσθαι *exulcerari*, quo utitur Aelian. de Anim. ib. I. c. 30. Luc. c. XVI. comm. 20. Eurip. Hec. vs. 405. ropice pro λυπεῖν idem in Alcest. vs. 879. ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν ubi, vid. Schol. adde Suppl. vs. 223. *) et sic

*) ἑλκόω ab ἕλκος, hoc ex ἕλκειν propagatum inter omnes convenit, de ratione originis non item: plerisque grammaticis inde ἀπὸ τοῦ ἕλκειν dictum statuentibus, quia *ulcere distrahatur corpus*: vid. Etymol. Magnum [331, 4.], H. Steph. Indic. Thes. Ling. Gr. v. ἄπελος, et Voss. Etymol. in *ulcus*. Ipse fere cum Suida ideo ex ἕλκειν etymon traxisse putem διὰ τὸ μετὰ τὴν τρῶσιν τὸ σῶμα ἕλκεσθαι. Liv. lib. I. c. 25. *fessum vulnere, fessum cursu corpus trahens.* Virg. III. Aen. vs. 140. *aegra trahebant corpora*, et de iambo scazonte Ovid. Rem. vs. 377.

liber in adversos hostes stringatur iambus,
|| *seu celer extremum, seu trahit ille pedem.* 667

Heliodor. lib. V. p. 239. οἷον ἐκ πληγῆς τινος μηρὸν σκάζοντα παρέλκων. Soph. Phil. vs. 295. [291.] εἰλυόμην δύστηνος ἐξέλκων πόδα. Petron. c. 79. *cum —— per omnes scrupos gastrorumque eminentium fragmenta traxissemus cruentos pedes.* Hinc in universum de quocunque alio incommodo, et impedimento tarde, aegre ac difficulter incedentibus. Petron. c. 95. *canem ingentis magnitudinis catena trahit.* Flor. lib. IV. c. 12, 62. *elephantes quoque inter munera trahentes* de pueris, quos parentes secum ducunt, vid. apud interpretes Valer. Max. lib. III. c. 2. ult. Petronius rursus c. 131. *comitem aniculam trahens.* Eurip. Phoen. 310. γήρᾳ τρομερὰν ἕλκω ποδὸς βάσιν. et translate Apollon. Rhod. lib. II. vs. 221.

—— οὐ γὰρ μόνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἐριννὺς
|| λὰξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω. 668

δάκνειν, unde rursus Eurip. in Rhesi vs. 596. *χωρεῖτε λύπ[ας] καρδίαν δεδηγμένοι*, ut *καρδίᾳ δηκτός* supra in Agam. vs. 14[80]. Conf. vs. 800. Hesych.: *δεδηγμένος*, *βεβλημένος*. Quo re[fer] fer nostrum praecedentis fabulae vs. 1173. *πέπληγμαι [ὑπαὶ] δήγματι φονίῳ*. Lycophr. vs. 954. *συμφοραῖς δεδηγμένος*. Add. Kuster. ad Aristoph. Acharn. vs. 1. Hinc opem feri-

---

ita tamen, ut simul videatur alium poëta tropum intendi[sse], quatenus nempe *trahere purpuras* proprie dixit Horatius, et [in] Gloss. legimus *ἑλκύσματα* et *μηρύματα tracta*. Praeterea *ἐς τέ-λος* iungendum existimem *τῷ ἀμήρυτον*, ut sit, quod sensus po-stulare videtur, *in finem inglomerabile*, sive *sine fine glome-rabile*, quippe quod *δηναιόν* immiserat Apollo, vid. vs. 183 et quod adeo, ut ut glomeraretur usque, finem tamen non sorti-batur. At *τόκον ἀμήρυτον* Synesius dixit non modo *ἐς τέλος* ta-lem, sed tam initii, quam finis respectu: locus est Hymn. III. vs. 284.

οὐδ᾽ ὁ βαθύῤῥους
χρόνος οἶδε γονᾶς
τὰς ἀῤῥήτους.
αἰὼν δὲ γέρων
τὸν ἀμήρυτον
τόκον οὐκ ἐδάη.

669 Secus nimirum, atque Phinei || senisenium, quod tantum in
finem erat *ἀμήρυτον*. Hinc denique vexatissimum Euripidis lo-
cum in Helenes fabula vs. 1465. explicandum duco

ὦ Ζεῦ πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζῃ θεὸς
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, καὶ μετάστησον κακῶν·
ἕλκουσι δ᾽ ἡμῖν πρὸς λύπας τὰς συμφορὰς
σπουδῇ συνάψαι. κἂν ἄκρᾳ θίγῃς χερί,
ἥξομεν, ἵν᾽ ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης.
ἅλις δὲ μόχθων, οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
κέκλησθέ μοι θεοί, πολλὰ χρήστ᾽ ἐμοῦ κλύειν
καὶ λύπρ᾽, ὀφείλω δ᾽ οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς,
ὀρθῷ δὲ βῆναι ποδί —— ——.

Hic quae tentent viri eruditi, docebunt Barnesii notae; nil au-
tem ego praeter *σύναψαι* tono remoto in primam sedem. *πρὸς*
λύπας τὰς συμφοράς dictum, pro *τὰς λυπηρὰς συμφοράς*. Tan-
dem in quo vel praecipua tantumque non omnis difficultas viris
670 doctis residere vi||sa, venuste opponuntur *ἕλκειν* et *ὀρθῷ βῆναι*
ποδί. Unde simul palam est in *τῷ ἕλκουσι* supplendum *πόδα*.
Sensus est *σπουδῇ σύναψαι ἡμῖν ἕλκουσι τὸν πόδα*: *celeriter iunge*
te nobis opemque fer adversus calamitates aegre incedentibus,
et quasi *εἱλυομένοις*, *defatigatisque, atque calamitate sauciis*.
aut si verba *πρὸς τὰς λυπηρὰς συμφοράς* pendere indices ab *ἕλ-*
κουσι, *πρός* valebit *διά ob*, *propter*. Sic *πόδας ἐξορθοῦν* pro
sanare, *corrigere* apud Aristid. Tom. I. p. 446. et *ὀρθὸν στῆσαι*
in Pind. Pyth. Od. III. vs. 95. [53.] unde et mens aperta vs. 170.
[95.] *Διὸς δὲ χάριν ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν*
ὀρθὰν καρδίαν. Add. Actor. XIV. 10. et Luc. XIII. 13. [*ADD.*
p. 666—670.]

Hesychio || foedissime habito, ubi legitur ἑλκανῶσα, 488
μένη, ἢ ἑλκοποιημένη ὑπὸ πυρός. Emendo ἑλκάνασα, ἑλ-
ένη, ἑλκοποιουμένη, ὑπόπυος. Aut si mavis ἡλκωμένη,
ποιημένη ——. Illud Schol. ὡς ἐπὶ μαχαίρας οὐ παρακα-
θέντι, ἀλλ' ἀειμνήστῳ minus capio; an pro δεδηγμένῳ in
libro invenerat δεδειγμένῳ? an leg. ὡς ἀπὸ vel ὑπὸ μα-
ας. Ceterum ut vs. 840. habemus φάτιν ἱμέρον, pro
male in Turn. ἐφήμερον, sic φιλότητα ἱμέρον in He-
i Asp. vs. 15. ἀμφέρειν ut Lat. *circumferre, spargere, nar-*
Eurip. Phoen. vs. 1722. σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος ubi
ol. exponit ἀναπολεῖς. Idem in Helen. vs. 718. ὁ θεὸς ὡς
τι ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον εὖ δέ πως ἀναστρέφει ἐκεῖσε
τόσε ἀναφέρων.

Vs. 844. Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
Ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
Πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην.

θῆ καὶ βλέποντα opponit λόγοις θνήσκουσι μάτην. βλέπειν
re pro *vivere*, unde copulantur βλέπειν καὶ ζῆν in Pers.
299. Rumor quia proprie dici non poterat βλέπειν, nec
ι θνήσκειν, hinc addit opinor ibi ἀληθῆ, hic μάτην.
h. Phil. vs. 350. [345.] λέγοντες εἴτ' ἀληθές, εἴτ' ἄρ'
μάτην: *vere an an falso loquentes*, ut hic *falso mo-*
tes, quippe qui *vivere* dici nequeant. Et || Eurip. Ion. 489
275. τόδ' οὖν ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος; noster in Agam.
500.

Εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
Τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.

ie simulque ex loco praesenti et vs. 886.

Τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λόγῳ.

ivatum credo illud Soph. in Electr. vs. 63.

ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας, εἶθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον.

ατούμενοι λόγοι videntur dici rumores ad terrorem con-
. Suid.: δειματοῦται, φοβεῖται. Hesych.: φοβερὰ λέγει.
stoph. Ran. vs. 144. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου. Add.
ca. ἐκδειματοῦν frequens Heliodoro vid. lib. I. p. 5. lib.
186. et VI, 293.

Vs. 848. Ἠκούσαμεν· μὲν πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
Ἔσω παρελθών· οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
Ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

a facillima haec visa interpretibus, cum versio ostendit,
propositae coniecturae. Stanl. corrigit αὐτὸς αὐτὸν

—— *πάρα* nullo omnino sensu, quin structurae rationis errore putido. Canterus suspicatur scribendum *αὐτὸν αὐ-*
490 ||*τῶν*, ut videatur *τὸ πέρι* habuisse pro verbo *ἀντὶ τοῦ πε-ρίεστι*. Sensus huius ex mente foret, *integrum*, seu *facultas quippe est temet percontari ipsos de viro*. Attentius consideranti atque examinanti singula non una se ostendit explicandi ratio. Scilicet primo se sistebant verba tanquam hoc ordine legenda *ἠκούσαμεν μὲν ἡμεῖς, ἅ σοι ἀγγέλλομεν, ἃ δὲ οὐδὲν σθένος ἐστὶ παρά σοι ἀγγέλων, αὐτὸς ἔσω παρελθὼν πυνθάνου τῶν ξένων, ὡς περίεστί σοι πεύθεσθαι αὐτῶν τὸν ἄνδρα*: *siquidem facultas est tibi ipsos percontari de Oreste.* Atque hac constructione verbum adhibuit Aristoph. in Acharn. vs. 203. *τὸν ἄνδρα πυνθάνου τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων*, et Thesmoph. vs. 626. *τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;* quin ipse noster in Agam. vs. 626. *Μενέλεων πεύθομαι εἰ νόστιμος ἥξει*. Prorsus nempe quomodo et *ἐρωτᾶν* cum accusativo reperiri monet H. Steph. in Thes. apud Aristoph. et Platon. obque rariorem usum observari vult. In hac autem explicanda via ut ut fortasse alii tuto se acquiescere posse putabunt, tamen tantum abest mihi ut probetur, ut falsissima videatur. Quum enim Aegisthus his verbis concludat sermonem *τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί*; ecquis credat nutricem Orestis mentionem fuisse facturam? Videt iam sentitque unusquisque, orationis tractum requirere, ut *αὐτῶν* referatur generatim ad res, quas nunciaverat, non ad *ξένους*,
491 quod in proposita explicatione obti||net; adeoque examinandum restat, qua structurae ratione accipere conveniat illa *ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι*. Quae cum cohaereant arctissime, aut potius opponantur verbis, quae proxime praecedunt, adparet *ἄνδρα* non alio posse referri, quam quo versu sequenti *ἄγγελος*, i. e. ad personatum nuncium de morte Orestis, ipsum puta Oresten atque Pyladen; hanc autem structuram quod, quantum quidem mihi constat, non admittat *πυνθάνεσθαι*, et si admitteret, non *ἄνδρα* dictura fuisset nutrix, sed *ἄνδρας*, ut *ξένων*, non *ξέ-νου* vs. 848. ausim pene adseverare locum esse *ὕπουλον*, neque alio pacto sanabilem, quam si scribas *ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄντα πεύθεσθαι πέρι*. Venuste oppositis *ἄντα πεύθεσθαι coram sciscitani*, et *ex nunciis discere*. Pendebit autem *αὐτὸς* et *πυνθάνεσθαι* a *σθένεις*, ex praevio *σθένος* adsumendo, quo loquendi modo saepius nostrum uti vidimus in superioribus, nec ignorant alii. Omnibus praeivit Hom. Il. *B.* vs. 189.

> *τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς*
> *δαιμόνιε* —— —— ——

Supple ex *ἐπέεσσιν* verbum *εἰπών*, et vid. Eustath. p. 152, 9. [200, 34.] eundemque p. 180. [172.] et 182. ult. [241, 28.]

Soph. Trach. vs. 395. [391.] ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων ἀλλ' αὐτόκλητος πορεύεται. pro οὐ κληθεὶς ὑπ' ἐ. ἀ. Aristid. Tom. III. p. 242. αἰσχρὸν ἡ μισθο||φορά, καὶ τὸ νέμειν, puta μισθόν, 492 tanquam dixisset φέρειν μισθόν. Conf. quae notat Hemsterh. ad Aristoph. Plut. vs. 503. et 566. ἄντα πεύθεσθαι dictum erit, ut ἄντα εἰσιδεῖν, et ἰδεῖν in Eurip. Alcest. vs. 877. et Hesiod. |Θεογ. vs. 700. πεύθεσθαι περί habes in Longi Pastor. lib. III. p. 75. [p. 78. extr. Sch.] et Xenoph. Ephes. lib. V. p. 82. Quid quod ad Schol. verba ubi attendas, nec ipse videatur legisse ἄνδρα, sed quod substituimus; nam exponit οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς αὐτόπτης. Adde quod auctor ipse nos eodem ceu manu ducat, cum sub Aegisthi persona statim subdit ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Quasi nimirum diceret *recte tu vero nutrix istud mones, ipsum videre atque exquirere volo nuncium.* Alias possem in medium proferre explicationes, ut si vel leg. coniicerem pro πέρι, πάρει sententia emergeret in speciem haud inepta *quin accede ipse sciscitaturus ipsos de viro.* Aut si cavere voluisse ponamus nutricem ex praecepto chori vs. 768. ne satellitio stipatus adiret, foret nulla facta in τῷ κειμένῳ mutatione; *non est quod haesites solus ipsos accedere nuncios atque percontari de Oreste, neque enim sunt armati viribus.* Verum cum neutra procedat, iterum abuti nolo lectoris otio in recensendis incommodis, quibus sunt obnoxiae.

Vs. 847. Ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
|| Εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν 493
Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
Οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.

Nihil numerorum permutatione crebrius, ut non sit, cur κλέψειεν corrigamus cum v. d. commemoraverat enim nutrix *nuncios hospites.* De vi et usu vocularum τὲ αὖ adi Perizon. ad Aelian. Var. Hist. lib. II. c. 13. not. 8. ἐλέγξαι est ἐρευνᾶν καὶ ἀνακρίνειν δι' ἐπιμόνου ἐρωτήσεως. vid. Schol. Eurip. ad Hippol. vs. 271. ubi, cum similiter nostro praemisisset tragicus πεύθεσθαι, subiicit ἐλέγχειν. Adde Iphig. Taur. vs. 530. 1081. et 1179. Xenoph. IV. *K. A.* p. 188. prope fin. [IV, 1, 28.] ἀγαγόντες τοὺς ἀνθρώπους ἤλεγχον διαλαβόντες, εἴ τινα εἰδεῖεν ἄλλην ὁδόν. et lib. III. p. 156. med. [III, 5, 14.] συναγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν. Ubi Suidas exponit ratione diversissima ἐφανεροποίουν ἢ ἀνέκρινον. Modo Suidae sit imputanda ista, quae videtur, haesitatio; ut dubitem, facit Phavor. [p. 850, 33. Bas.] qui nunc in modum scribit ἤλεγχον ἀντὶ τοῦ δῆλον τὸ πταῖσμα ἐποίουν, καὶ ἤλεγχον ἀντὶ τοῦ ἀνηρεύνων Ξενοφῶν —— verbis isdem, quae indicavimus, subiectis, et quae Suidam citasse diximus. Adde Callim. h. Del. vs. 88. et de patefa-

ciendi usu philologos ad Ioh. c. III. comm. 20. Ceterum
494 non uno loco haec nostri sibi imitanda proposuisse ‖ Sophoclem et Euripiden, arguent, quae subdam. Prior in Oed. Tyr. vs. 7.

> ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ᾽ ἀγγέλων τέκνα
> ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ᾽ ἐλήλυθα.

Et in Electr. vs. 932. [926.] Chrysothemide interrogante Electram τοῦ τάδ᾽ ἤκουσας βροτῶν; haec respondet τοῦ πλησίον παρόντος ἡνίκ᾽ ὤλλυτο. Eurip. Hel. vs. 116. εἶδες σὺ τὸν δύστηνον, ἢ κλύων λέγεις; alter reponit ὥσπερ σέ γ᾽ οὐχ ἧσσον ὀφθαλμοῖς ὁρῶ. idem Electr. vs. 547.

> οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
> αὐτοὺς ἐρέσθαι σου κασιγνήτου πέρι.

Et Iph. Aul. vs. 1607. ἐγὼ παρὼν τε καὶ τὸ πρᾶγμ᾽ ὁρῶν λέγω. adde Lucian. de Luctu p. 436. [21. vol. I, p. 932.]. Tandem illud φρὴν ὠμματωμένη non longe recedit ab illo Epicharmi νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει ——, cuius passim fit mentio: vid. Kuster. ad Aristoph. Plut. vs. 48. conf. Eurip. in Helen. vs. 120. αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην, καὶ νοῦς ὁρᾷ. Ipsam nostri vocem habet Gregor. Palama Declam. qua Corpus diluit intentatas Mentis criminationes p. 39. ἐγώ σε ait ἀπὸ γενέσεως ἀβλεπτοῦσαν εἰς γνῶσιν ὠμμάτωσα. adde infra in Suppl. vs. 476.

495 Cap. XXXV.

Vs. 857. Ὑπὸ δ᾽ εὐνοίας
Πῶς ἴσον εἰποῦσ᾽ ἀνύσωμαι;

An ἴσον construendum cum ἀνύσωμαι? ita fere putem, et ad sensum rectius videtur, quam accipere pro ἀληθές cum Schol. vertendum sic fuerit, *quid prae benevolentia et favoris studio loquens impetrabo, quod aequum sit?* In Schol. ad vs. 860. lin. 2. l. πειραὶ παρὰ τὸ πείρειν. ἀνδροδάϊκτος, quod sequitur occurrit quoque in Aristoph. Ran. vs. 1295. ubi vid. Spanh. Ἀγαμεμνόνιοι οἶκοι sunt Orestes et Electra: vid. quae scripsi ad vs. 350.

Vs. 865. Ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον
Τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
Δισσοῖς μέλλει θείοις Ὀρέστης
Ἅψειν —— ——.

496 ‖Turneb. editio πατρῷον et ὢν ἄρ᾽ sine μόνος, et pro θείοις habet θεῖος, quam genuinam existimo scripturam: θεῖος dicitur Orestes ob certamen, in quod erat descensurus, quodque ei magnam nominis famam erat pariturum, adeo

que *memorandus* ἄξιος λόγου ὥστε θαυμάζεσθαι, uti expl. Hesych.: nam quis sensus erit θείοις si legas, quod Spanh. vertit *divis?* hinc pro *magno* in Pers. vs. 74. Idem ceterum Spanh. interpretis errorem circa vocem ἔφεδρος corrigit ad Aristoph. Ran. vs. 804. Callim. h. Del. 127. nec non Iulian. Imper. p. 262. ubi et mutata sententia θεῖος legit vertitque *divinus.* De ἔφεδρος vid. Schol. Demosth. ad orat. in Pac. p. 41. extr. ubi quae leguntur, ut ferme perpetuo, ad verbum quoque reperies in Suida, et unde, ut et hoc attingam, percipies cur Schol. Soph. ad Aiac. vs. 617. ἔφεδρον exponat τὸν μὴ πλανώμενον εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. Add. P. Fabri Agon. lib. I. c. 24. et Spanh. ad Iulian. p 206. πάλην ἅψαι scripsit, ut μάχην συνάψαι in Pers. vs. 335. Illud πῶς ἔχει, πῶς κέκρανται δόμοις; simile nostro *hoe is't afgeloopen?* Turneb. dat κέκαρται.

Vs. 875. *Οἴμοι πᾶν, οἴμοι δεσπότου τελουμένου.*

f. οἴμοι πάν' οἴμοι —— i. e. πάνυ. Tum τελεῖσθαι hic notes pro *occidi*, *interfici*, qui usus omni||um verborum *faciendi* 497 est communis, sic mox διαπεπραγμένος. et vs. 830. περαίνειν. Parili ratione τελειοῦσθαι in Luc. c. XIII. comm. 32. ubi vid. quae notarunt v. d. et Suiceri Thes. Eccles. sic Lat. *finiri* pro *deleri*, *extingui*. Vid. Flor. lib. II. c. 15, 1. et ad eum not. Dukeri. Vs. 872. legi posset ἀποστατῶμεν, vis. Suid. in v. ἀποστατήσω. Sed editam non puto sollicitandam.

Vs. 877. *Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν· ἀλλ' ἀνοίξατε*
Ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας
Μοχλοῖς χαλᾶτε ——.

Ut Eurip. Hippol. vs. 1162. Ἱππόλυτος οὐκέτ' ἐστίν. Pro quo usu τοῦ εἶναι et οὐκ εἶναι vide exempla larga manu congesta a philologis ad Matth. c. II. comm. 18. Turneb. γυναικείους πύλας legit, idque praefero. Construendi ratio πύλας μοχλοῖς χαλᾶν obstitit nonnihil Arnaudtio, cui ex usu consuetiore dicendum potius fuisse videbatur πύλης μοχλούς. Ego aeque recte convenienterque linguae rationi dici puto μοχλοῖς πύλας, atque μοχλοὺς πυλῶν, itemque πύλαις χαλᾶν; quin etiam πύλας ἀπὸ μοχλῶν, et μοχλοὺς ἀπὸ πυλῶν. Nempe χαλᾶν plane est idem quod λύειν, ut Latinis *laxare*, quod *solvere* in talibus; hinc quod nostro χαλᾶν μοχλοῖς πύλας, id Eurip. Iphig. Taur. vs. 99. || κλῇθρα λῦσαι μοχλοῖς. ut λυθέντα 498 κλεῖθρα supra Sept. Theb. vs. 401. unde simul liquet, in altero eiusdem fabulae loco vs. 1304. non magis πυλῶν recte intelligi, quod statuebat vir doctus, quam πύλας, quin accusativo suffragari locum indicatum. Sic *laxare claustra* Virgil. II. Aen. vs. 259. ubi vid. not. Atque ita quod Eurip. Iph. Aul. vs. 325. σήμαντρα ἀνιέναι, et Thucydidi lib. I. c. 132.

extr. *λύειν τὰς ἐπιστολάς*, id quin reote et perite Nepos in vita Paus. c. IV. princ. convertere potuerit per *vincula epistolae laxare*, quis dubitabit? ut verear ne creduli nimis fuerint v. d. codd. qui *laceravit* substituunt. *μέλαθρα διαχαλᾶν* habemus in Iphig. prioris vs. 1340. Nec ambigendi locus videtur relinqui, quin, ut Virg. lib. II. Georg. extr. dixit *equum solvere colla*, sic dicere liceat *laxare colla* intellecto utrobique *iugo*; quando non *χαλᾶν* modo, sed et *λύειν portas* usurpari vidimus *). Denique ne singula exsequar, ut *λύειν ἐκ δεσμῶν* ex Herodoto proferunt lexica, sic *χαλάσαι ἐκ δεσμῶν* invenies in nostri Prom. vs. 175. ubi bene explanat Schol. per alterum: quod vero addidi, phrasin huius loci, efferri quoque posse addita praepositione *χαλᾶν πύλας ἀπὸ μοχλῶν*, et *μοχλοὺς ἀπὸ πυλῶν*, ut statuam facit illud Sophoclis in Electr. vs. 1596. [1468.] *χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν.*

499 ||Vs. 880. *Οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;*

In *τί γάρ;* supple *ἄλλο*, ut facit Schol. ad Agam. vs. 1148. adde eiusdem fabulae vs. 1247. Interpres verterat opinor *ad quid enim?* non ut impressum habemus *ut quid.*

Cap. XXXVI.

500 ||Vs. 883. *Ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας*
Αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

Est locus eorum e genere, quorum sensus ex sermonis nexu facillime percipitur, sed qui, singula ad examen ubi revoces, in verborum structura frustra quaeritur, me certe ut expediam non invenio: nam cum ordo sit, *νῦν ὁ αὐχὴν αὐτῆς πεπληγμένης πρὸς δίκην ἔοικε πεσεῖσθαι ἐπὶ ξυροῦ πέλας*. et hoc pro *νῦν αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα πεπληγμένη δικαίως πεσεῖται ἐπὶ ξυροῦ πέλας τοῦ Αἰγίσθου.* ecquis tam duri fuerit stomachi, qui concoquat *πίπτειν ἐπὶ ξυροῦ πέλας τινός?* Sophoclem atque Euripidem dixisse scio *βῆναι ἐπὶ ξυροῦ*, vid. huius Herc. Fur. vs. 630. illius Antig. 1009. [996.] sed in quo nihil est, quod aversetur ratio. Iam si quis hac difficultate motus incommodum declinari posse autumaret, vel parva mutatione legendo pro *πεσεῖσθαι*, *ἔσεσθαι*, vel intellecto *εἶναι*, *ἵστασθαι* similisve potestatis alio verbo infinito; is se maioribus etiam implicaret. Nam quid foret ineptius, quam percussae cervicem adhuc versaturam in discrimine? verbum autem extrinsecus adsumi linguae vetat indoles, et

---

*) Uti loquitur Claud. IV. Consol. Hon. vs. 613. *laxatus famulus herili iugo.* [ADD. p. 670.]

nstans usus τοῦ ἔοικα, quod perpetuo iunctum solet incere cum futuro infinito, ut hic cum πεσεῖσθαι. Tertia quim suboriebatur suspicio, essetne scribendum πεπληγμέν, ad Aegisthum ut referatur; verum eo nil || profici 501
ntiebam ad tollendam difficultatem, quae eadem manet. tius itaque vulnus inflictum suspicans, quam quod ita fale posset sanari, eo tandem fui adductus, ut persuadere ihi coeperim, pro ἐπὶ ξυροῦ, emendandum ἐπιξήνου. noer praecedentis fabulae vs. 1286.

Βωμοῦ πατρῴου ἀντ' ἐπίξηνον μένει
Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.

i vid. not. nec ut verum fatear potui a me impetrare, ut, tractans denuo verba, ista persuasione animum liberam, quod commodior nulla se ostendat expediendi ratio; pulcra videbatur accessio ad reliqua sacrificalia, exceuris se ita ἐπίξηνον, αὐχήν, πλήττειν, πίπτειν. De primo m quidpiam monuimus; πεσεῖν invenies in Eurip. Iphig. ul. vs. 1113. Taur. vs. 1194. et passim, ut Virg. *cadet hoia.* ad alterum referas licet illud Eurip. in Orest. vs. 51. ίσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν. ut εἴς τινα Iphig. Taur. 785. et ρην παρέχειν εὐκαρδίως, quo bis utitur, nempe Hec. vs. 549. Iphig. Aul. 1560. Eodem Barnesio pertinere visum ἐπ' ιων σφάττειν in Electr. vs. 813. Enimvero vereor, ne nt, qui ἐπ' ὤμων intelligant de ministorum humeris, in ibus impositum vitulum iugulaverit Aegisthus. En tibi rba:

—— —— ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν,
|| Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα 502
τεμὼν, ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἦραν χεροῖν
δμῶες —— —— ——.

inc Hesychii glossa: ἐπ' ὤμων, ἐπὶ τῶν ὤμων. Sed de his atuat quisque, ut volet. Illud facile agnoscent omnes, servisse locum eidem poëtae, quum in dicta fabula vs. 43. Electram introduceret sic inter alia ad matrem loentem:

θύσεις γάρ, οἷα χρή σε δαίμοσι θύειν,
κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῇ
πληγεῖσα —— —— ——.

uae hoc lubentius adscribo, quod dicendi ansam suppetant de quibusdam formulis sacrificalibus nondum satis liquidum perductis; in quibus varias inprimis virorum ctissimorum expositiones experta, quae prae manibus est, κανοῦν ἐνῆρκται. genuinum nativumque sensum, quod

sciam, aperuit nemo; operae ergo fuerit eum investigari. Usum locutione iterum invenio Eurip. Iph. Aul. vs. 1471.

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμὸν —— ——.

et *ἐξάρχεσθαι κανοῦν* ibid. vs. 435. Prius quoque in
503 Aeschines orat. adversus Cte||siph. p. 67. edit. Ald. [p. 74 St. 511. Rsk.] legimus ibi *ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ* (prave editur *κοινᾶ*) *παρέστηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα· μέλλετε δ' ἀπὸ τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ* ——, sed ubi calculum non tulit H. Valesii in not. ad Harpocrat. v. *κατηρξάμενοι* [p. 102. Gron.] corrigendum suspicati vel *ἐνῆρται*, vel *ἀπῆρται*. Nollem factum a viro eximio. Coniecturae praesidium esse putabat in Aristoph. Av. vs. 851. Soph. Electr. vs. 637. [634.] et Eurip. Herc. Fur. 926. ut facile adpareat eum confundere, quae probe erant distinguenda: nam ad comici locum quod attinet, non notat ibi *αἴρεσθαι τὸ κανοῦν* quod vulgo *αἴρειν τὸ κανοῦν*, de quo mox videbimus, sed *tollere, portandum suscipere*; nam ducebatur pompa, (quo refer Thuc. lib. VI. c. 56. et not.) et rogat vs. 864. sacerdos *ἀλλὰ ποῦ ἐστιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;* verba haec sunt:

παῖ παῖ τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

Obiter observo *παῖ παῖ αἴρεσθε* —— dici pro *ὑμῶν ὦ παῖδες ὁ μὲν αἰρέσθω τὸ κανοῦν, ὁ δὲ ἕτερος τὴν χ.* ut Hebraei saepe loquuntur in distributione indicanda, vid. Glassii Philol. lib. III. Tract. I. Canon. V. In Sophocle quid sit *ἐπαίρειν θύματα*, etsi pro certo non definiam, facit tamen praepositio *ἐπί*, de sublatione atque impositione iniectioneve τῶν *θυμάτων* in aram ignemque ut intelligam. Euripidis vero locus hoc minus erat advocandus, quod perspicuum mani-
504 festumque sit, quo spectet, ad morem || puta arae, priusquam victima caederetur, lustrandae, quod fiebat circumlatis circa eam canistro et *χέρνιβι*, id quod ibi dicitur *ἐλίσσειν τὸ κανοῦν ἐν κύκλῳ βωμοῦ.* alibi *λαβόντα τὸ κανοῦν ἐν κύκλῳ θρέξαι τὸν βωμόν*, ut in Iphig. Aul. vs. 1568. i. e. *περιθρέξαι*, et hinc apud Aristoph. Pac. vs. 956. *λαβόντα τὸ κανοῦν περιιέναι τὸν βωμὸν ταχέως*, et quidem, *ἐπὶ δεξιά*, unde fortean lucem accipit illud *ἐνδεξιοῦσθαι βωμόν*, quod ex Euripide superius habuimus, et vulgo vertitur *tenere ara dextra.* adde si lubet alterum eiusdem locum ex Electr. Correctionem alteram ipsa satis verbi insolentia destruit. *ἐναίρειν* pro *occidere, perdere*, non ignoro; compositum ex *αἴρω tollo, fero* usus an ferat, vehementer dubito, nec qua significatione obtinere possit exputo. Sed liberalis ero concedamque, tam bene *ἐναίρειν* et *ἐπαίρειν κανᾶ* fuisse usitata, quam bene *αἴρειν κανᾶ*. Ast quo sensu? Nil profecto

aliud notabunt quam ad summum *ferre* aut *tollere in* et *super*. Valet enim *αἴρειν* in hac phrasi *adferre*, *admovere*, idemque quod *προσφέρειν*. Eurip. in Electr. vs. 800. *οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ.* Pherecrati *προσαίρειν* in fragmento [p. 131. Runkel.] apud Suid. v. *αἴρειν*, *πρόσαιρε*, dicit, *τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει πρόσφερε.* et sic in aliis: idem Euripides fabulae modo citatae vs. 791. *λουτρὰ τοῖς ξένοις τις ὡς τάχιστα αἰρέτω.* Vid. omnino Suidas l. d. atque iterum
in v. *αἶρε.* Aliter autem locu||tionem cepisse Valesium sa- 505
tis prodit locus Euripidis, quem subnectit, et cuius de sensu vidimus. Iam si quis viri cl. causam acturus dicere vellet, iudicasse eum fortasse verba Aeschinis de arae agere lustratione, nec videri obstare quidquam, quo minus ita interpretemur, is vereor, ne vehementer erret, quod ex Euripidis et comici locis modo productis, colligendum videatur, arae lustrationem fusis precibus, sine mora victimae secutam percussionem; apud Aeschinem autem cum non *αἰτοῦσι τοὺς θεοὺς τἀγαθά*, sed *μέλλουσιν αἰτεῖν*, res ipsa loquitur, non posse Aeschinem ullo pacto hinc explicari. Sed dudum fortasse impatiens morae nostram requiris sententiam de locutionis mente, quam diversissime exponant v. d. Wolfio in Aeschine vertente *iam initiata sunt canistra*, Lambino *canistrorum dies agi iam coeptus est*. Nec de qua magis conveniat inter Euripidis interpretes; Erasmo convertente *auspicari canistra* i. e. *auspicari tollere e corbe frondes*. Barnesio *depromere canistra*, interprete denique in uno loco *auspicari canistris*, in alio *canistrum ad sacra auspicanda parare*. Mihi nihil aliud notat, quam *adparare* et *praeparare canistra* i. e. curare in promtu ut sint, et expedita, quibus instrui oportebat, quae, qualia fuerint, docet Aristoph. in Pac. vs. 948.

> *τὸ κανοῦν πάρεστιν ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν*
> *|| καὶ πῦρ γε τουτί, κ' οὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.* 506

Add. Aelian. lib. XI. Var. Hist. c. 5. Acuendum fuisse cultrum, antequam deponeretur in canistro, per se intelligitur, et patet insuper ex verbis Euripidis in Electra, quae supra laudavimus. Idem autem quin sit *ἐνῆρκται τὸ κανοῦν*, quod comico *τὸ κανοῦν ἐστιν ἔχον ὀλὰς κ. στ. κ. μ.* dubitari nequit. Quod scripsit *πάρεστιν ἔχον*, tacite declarat, non fuisse modo *ἐνηργμένον*, sed ut erat instructum praeparatumque iam admotum arae, non adferendum, sed adlatum: adeoque utramque phrasin et *ἐνάρχεσθαι*, et *αἴρειν τὸ κανοῦν* comprehendi. Denique, ne quid omisisse videamur ad Aeschinis locum vindicandum, memineris illud ipsum *ἐνῆρκται τὰ κανᾶ* legi apud Polluc. lib. VIII. 83. non aliunde, quam ex Aeschine eo transcriptum, ut iam monuit Iungerm. Rationem si forte requiras significationis prima specie tam

insolentis, petendam illam esse respondeo; ex iis, quae brevitatis ergo, quae in istius modi formulis solennibus fere regnat, omissa supplere convenit: hoc autem indicio progressus non difficulter eo pervenies, ut *ἐνάρχεσθαι τὸ κανοῦν* dictum statuas *ἀντὶ τοῦ ἄρχεσθαι εὐτρεπίζειν καὶ παρασκευάζειν τὸ κανοῦν, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ἐντιθέναι αὐτῷ ὅσα δεῖ.* Alterum *ἐξάρχεσθαι* pro *ἄρχεσθαι ἀπὸ καὶ ἐκ τοῦ παρασκευάσαι αὐτό.* Regimen ne obstet, in memoriam revocabis, *ἄρ-*
507 *χεσθαι* cum compositis non modo alterum, verum et || quartum casum admittere: vid. Bud. Comm. p. 140. et Eustath. ad Il. *B.* p. 182, 46. [241, 20.] ubi fragmentum, quod refert, *κατάρχομαι νόμον Βακχεῖον*, est Eurip. in Hec. vs. 684. sed in quo perperam, vel metro arguente, hodie legimus *νόμον Βακχείων*, vid. not. Barnes. eadem iterum constructione loquitur in Androm. vs. 1198. *θανόντα δεσπόταν γόοις νόμῳ τῶν νερτέρων κατάρξομαι* *), quod in vulg. lex. falso Herodoto tribuitur. add. Lycophr. vs. 209. Pindari est Nem. Od. III. vs. 16. [10.] *ἄρχε δόκιμον ὕμνον θύγατερ*, et *νόμον αἱματηρὸν ἐξάρχειν* Lycophr. vs. 250. Habes de locutionis sensu, indole atque structura; cognosce de versione; quae si mihi esset adornanda, redderem *inchoare canistrum* auctore Virgilio, in quo eodem modo invenio *inchoare aras* lib. VI. Aen. vs. 252.

tum Stygio regi nocturnas inchoat aras.

quod ex Graeco *ἐνάρχεσθαι κανοῦν* suos repetere natales mihi prorsus persuadeo, ut nec obscurum in posterum futurum sit, cur Servius explicuerit *perficit*, addatque *esse verbum sacrorum.* Nunc ad alia.

508

Cap. XXXVII.

Vs. 886. *Τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λόγῳ.*

Infinitivum regi puto a *τίνα βοὴν ἵστης* i. e. *τί βοᾷς,* unde adsumendum erit *βοῶ.* Nec tamen inficias iverim, alia quoque posse intelligi, v. gr. *πῶς εἰκός* et similia. Phraseos exempla larga manu dabit Leopard. Emend. lib. VII. c. 22. et Kuster. ad comici Thesm. vs. 704. Soph. Philoct. vs. 1295. [1263.] *τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς; τί με καλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι ξένοι;* Praesenti in loco nostrum praeter Euripidem iam a Stanl. citatum, imitatur idem Soph. in Electr. vs. 59. ubi Orestes *τί γάρ με λυπεῖ, ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ;* et Trach. vs. 1179. [1163.] *ὁ δ' οὖν*

---

*) Ut apud Athen. lib. XIV. p. 622. d. *ἀκήρατον τὸν ὕμνον κατάρχομεν.* [*ADD.* p. 670.]

ὁ Θὴρ Κένταυρος — οὕτω ζῶντά μ' ἔκτανεν θανών. Add. supra ad vs. 844.

Vs. 889. Ἀνδροκμῆτα πέλεκυν. Eandemne intelligemus securim peti a Clytaemnestra, || qua τὰν ἄνδρα percusserat? 509
atque inde ἀνδροκμῆτα: vid. Eurip. in Electr. vs. 1158. An generatim pro *magna?* ut ἀνδροκμῆτας μόχθους in Eumen. vs. 247. Schol. expl. μεγαλοκμῆτας. significatione passiva vox nondum se mihi obtulit, quanquam eius generis verba saepe ἐπαμφοτερίζουσι. Conf. Spanh. ad Iul. Imper. p. 199. Sequitur τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. ut Eurip. in Hec. vs. 318. πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι *). Idem fere ἅλις ἔχειν Soph. Oed. Tyr. vs. 1080. [1061.] ἅλις νοσοῦσ' ἔχω. iunge Suid. Ad illud ἐν ταυτῷ τάφῳ κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτε confer Eurip. in Electr. vs. 1144. et Iph. Aul. vs. 461. Et ad vs. 896. eiusdem Electr. vs. 1206. seq.

Vs. 900. Ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
Τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;
Ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

Pyladis sunt verba ad Orestis baesitationem, quam sistit versus proximus Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Postrema interpres reddit *omnes prius hostes, quam deos existimes,* quem ego ex Graecis sensum non eruo. Grotius vertit *omnes tibi hostes iudica praeter deos.* in cuius interpretatione acquiesco. Nam per interrogationem, ut praecedentia, || intelligi nequeunt, quoniam sic scriptum oportebat ἡγήσῃ. Scio grammaticos quosdam tradere *imperativos* apud Atticos usurpari pro *indicativis;* sed debetur hoc commentum eorum inscitiae. Quum enim non aliud istius enallages exemplum adferant quam illud οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, et ποίησον, dictum putant pro δράσεις, ποιήσεις, quum debuissent per hyperbaton intelligere, pro δρᾶσον οὖν, ὃ οἶσθα. Neque tantum eo erroris, quem indicamus prolapsi illi, sed in alium ex eadem origine natum viri docti, qui perperam scriptum opinantur δρᾶσον pro δράσων, in qua allucinatione versatur Florens Christ. ad. comici Pac. vs. 1061. Camerarius ad Sophoclem mox citandum, et quo frustra diu quaesito uti tandem nunc conceditur H. Steph. in lib. de Dial. p. 21. quin ut videtur Kusterus quoque Suidam cum ederet, ut illico videbimus; ne de antiquioribus criticis hic loquar, quando in Eurip. Hec. vs. 225. in Cycl. 131. et alibi mutationem iam factam invenio in δράσεις, quam vereor ne subierit etiam Luc. in Hermot. p. 594.

---

*) Ioseph. VIII. Antiq. 8, 6. ἐπεὶ δὲ εἶχεν αὐτοῖς ἀποχρώντως ταῦτα. [*ADD.* p. 670.]

Dare non poterat aliter, quam ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσομεν in Tox. p. 108. ut nec Eurip. in Hec. vs. 998. οἶσθ' οὖν, ἃ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω. atque hic omnium frequentissime usurpavit; loca vid. apud Muret. Var. Lect. lib. III. c. XII. et Kuster. ad Aristoph. Equit. vs. 1155. qui tamen
511 apud Suidam in || edit. Mediol. cum exhibeatur οἶσθ' ὃ ποίησον, in sua excudi voluit ποιήσων, secutus ut videtur vulgatam hodie lectionem, quam et H. Steph. tuetur l. d. in Soph. Oed. Tyr. vs. 551. [553.] unde verba Suidas adducit. Addo aliud Euripidis exemplum, quod omisere viri docti, omniumque aptissimum est exterminandae de participio substituendo suspicioni; habetur id in Iphig. Taur. vs. 1203. ubi Iphigenia cum dixisset, οἶσθα νῦν ἅ μοι γενέσθω, reponit Thoas, σὸν τὸ σημαίνειν τόδε i. e. γενέσθω νῦν μοι, ἃ οἶσθα, nempe πρέπειν, sive ἐμὲ θέλειν μοι γενέσθαι. Unde simul cuivis apertum esse puto perperam interrogationis notam subiici locutioni. Diffiteri interim nolo, et Graecum fore οἶσθ' οὖν ὃ ποιήσων, fuerit enim pro σὺ οὖν ὃ ποιήσων οἶσθα ὅ,τι δεῖ ποιεῖν; sed hoc non quaeritur; verum an ita locuti sint scriptores, id quod probandum erat sic corrigentibus. Ad nostri locum ut redeam, posset is per interrogationem legi, si scriptum esset ἡγῇ. sic in Prom. vs. 41. οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον; in Suppl. 1020. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Sententia foret *tune omnes tibi homines malis esse hostes, quam deos?* Sed ut dixi Grotium sequor, et aliter paulo sumo πλέον *praeter*, quam in Eumen. vs. 164. κρατεῖν τὸ πᾶν δίκας πλέον i. e. παρὰ τὸ δίκαιον, ut expl. Schol. licet re ipsa eodem redundet; idem nempe hic loci πλέον est, quod πλήν, quomodo apud Longum lib. IV,
512 || p. 140. μηδὲν γέγονε φιλήματος καὶ ὅρκων πλέον. Pro πλέον Attici, ut notum, dicebant πλεῖν, hinc propagatum πλήν, quae unice vera huius voculae origo, non quam grammatici somniant; ἔμπλην ne cui obstet, quod cognitum vulgo non sit ἔμπλεον, en enim, qui et hoc utitur, Soph. in Trach. vs. 1037. [1019.] ubi senex ad Herculem σὺ δὲ σύλλαβε, σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν *). Est praeterea ea et huius significatio, quae facile prodat originem; neque unquam credo notat quod volunt grammatici ἐγγύς, πλησίον, adducto Hom. Il. *B.* vs. 526. Βοιωτῶν ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Verum quidni hic potius accipiamus pro ἔμπλεον, *plus*, *magis*, ut dicat ὅτι ἐθωρήσσοντο πλέον ἐπὶ τὰ ἀ. τῶν *B*. Idem tenendum puto de hoc Hesiod. Asp vs. 372. ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους. add. Lycophr. vs. 1029. Pro *praeter* extat in Callim. h. Del.

---

*) Sed erunt fortasse, qui habeant pro neutro τοῦ ἔμπλεος. [*ADD*. p. 674.]

. 73. Suidas: ἔμπλην, πλησίον, ἐπλησίαζον ——. Iugu-ndum existimat Kuster. interpretamentum posterius, ἐμοὶ πιθανὰ λέγων. Secutus enim Etymol. [336, 15.] cum de-icat a πίπλημι, cur non statuamus credidisse eum, seu emcunque alium, quem exscripsit, ἔμπλην esse quoque perfectum alterum, seu ut vulgo nuncupatur, aoristum cundum, adeoque et ἐπλησίαζον posse significare? nec ut deo displicuit glossa Graevio ad Hesiodi l. d. Tum ut no-er ποῦ δέ seu δαί, ita et Eurip. Troad. vs. 428. ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι, οἵ φασιν. Sophocli ἵνα placuit in Oed. 513
yr. vs. 972. [953.] τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα; et . 966. [946.] ὦ θεῶν μαντεύματ' ἵν' ἐστέ; ubi non poenite-t inspexisse Schol. Comminationes Apollinis, ni faceret, ibes vs. 267. seqq. Conf. in rem Eurip. Electr. vs. 967. seqq. ox εὐορκώματα, ut εὔορκωτος in Polluc. lib. I, 39. ostendit, erbum εὐορκοῦν fuisse usitatum. Apud Schol. ad vs. 900. o διλέγωσιν vid. num malis δύο λέγωσιν. Vs. 901. corrige νωμόσαμεν. Vs. 902. non videtur procedere πλέον λέγε. n f. ἄγε —— ἢ τοὺς θεούς.

Vs. 912. Οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς; i. e. ἐντρέπῃ, αἰδῇ, t in Pers. vs. 696. Deinde γενέθλιος hic valet μητρῷος, ut γενέθλιον αἷμα apud Eurip. in Orest. vs. 89. ubi vid. Schol. d illud vs. 910. ἡ μοῖρα τούτων ὦ τέκνον παραιτία refer Luc. al. Minois et Sostrati [c. 2. vol. I. p. 451.] De verbo γηρᾶναι de, quae observat cl. Wesseling. lib. I. Observ. c. 30. Sequi-r in continenti ποῦ δὴ ὁ τιμός; ubi vocem notes in Steph. hes. non obviam; in notis de accentu monet, rectius videri m grammaticis quibusdam scribi τίμος remoto tono in iorem syllabam, memor fortasse, quod legerat apud nmon. in v. σταφύλη [p. 124. V.] Ceterum satis hinc pa-t, quo iure Munker. apud Anton. Liber. c. XVII. pro ἐπὶ ναικὶ ἄρασθαι τίμον corrigi velit τίμιον. Vs. 917. edit. Tur-b. habet σοῦ, ut videtur quoque invenisse Schol. nec al|le; intelligi quippe poterit ἔργον, vel simile. 514

Vs. 919. Μὴ 'λέγχη τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη i. e. *mu-r cum sis virum ne dictis incessas.* Sic statim τρέφει ἀνδρὸς χθος ἡμένας ἔσω. ut recte exponit Schol. per γυνὴ οὖσα. pra in Sept. Theb. vs 207. μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βου-λέτω τ' ἄξωθεν, ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει. Ceterum spici videtur simul ad comparationem, quam Hesiodus stituit Θεογον. vs. 594. seqq. ubi inter alia, quae apud sum legas.

—— ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.

κουρόν vocat in Agam. 1635. et sic *sedere domi* de muliere idem Lat. vid. not. ad Petron. c. 77.

Vs. 934. *Τλήμων Ὀρέστης.* Idem audit Eurip. in co-gnomini fabula vs. 74. et alibi. De *ἐπήχρισε*, quod praes sit, ne quid notem, otium facit vir eruditus in Obs Misc. Vol. I. Tom. III. p. 418. Suidae *ἀχρίζω* est *τὸ* *κόπτω*, plane nimirum ut explicat Schol. Eurip. ad Ores vs. 276. De illo vs. 428. ubi Oresten *ὄφιν* vocat Clytaemne-stra, vid. Potter. ad Lycophr. vs. 1120.

512 CAP. XXXVIII.

Vs. 938. *Ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν*
Ὁ πυθοχρήστας φυγάς.

Hesych.: *ἔλασκε, ἤλαυνε* ——, quomodo Oppian. IV. C-yneg. vs. 292.

—— *ἐβώστρεον οἷς ἑτάροισι*
σύρειν τε, κλείειν τε, χορόν τ' ἐλάεσκε γυναικῶν.

Deinde *πυθοχρήστας φυγάς*, ut quem praedixerat ventu Cassandra: vid. Agam. vs. 1290, seqq.

Vs. 942. *Ἐπολολύξάτω δεσποσύνων δόμων,*
Ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς;
Ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
Δυσοίμου τύχας.

Mentem loci vereor ut ceperit doctissimus interpres. Tol-lenda est gemina distinctio post *δόμων* et *τριβάς*, atque
516 stituenda haec structu||rae series: *ἐπολολυξάτω* (exul Ore-stes) *τὰς ἀναφυγὰς τῶν δόμων τῶν δ. ἐκ κ. τῆς δυσοίμου τ.* *τὰς τριβὰς τῶν κτ. ὑπὸ δ. μ.* sensu apertissimo, modo vo-ris largiri *ἐπολολυξάτω* in priori periodi parte alia, alia po-steriori pollere virtute, ibi *laetitiam cum clamore* pro hic *lugeat*. *ἀναφυγαὶ κακῶν* erit, pro *ἐκ κακῶν*, sic Ioseph A. I. lib. VI. c. 10, 3. *οὐκ ἔχων ἀναφυγεῖν ἐκ τῶν ὑπεσχημέ* ut in Soph. Philoct. vs. 1058. [1043.] *εἰ δ' ἴδοιμι ὀλωλότ* *τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι*; De regimine, e-iusmodi illud *τριβὴ ὑπὸ* —— dictum satis ad Sept. Th. vs. 903. *κακὰ τῆς δυσοίμου τύχης*, mala sunt, quae cau fuerat inauspicata fortuna. Hesychius: *δύσοιμος, ἐπὶ* *ἤκουσα, δύσοδος* *). Add. Suid. Verum cum facile pra-deam fore, qui posteriorem verbi usum aegre in Aeschyl sint admissuri, quod alibi, ut in Agam. vs. 1245. videa adhibuisse sensu priori, et observatum sit dudum, alter notionem media demum invaluisse Graecitate; vid. Cas ad Aristoph. Eq. vs. 613. en quomodo hoc incommodo,

*) Iunge eundem Casaub. ad Marc. c. V. 38. [ADD. p. 671.]

tale, remoto procedendum putem. Nempe pendere ;ique poterit τριβάς ab ἀναφυγάς, tanquam esset ἐπολ. τοὺς ῃκ. δ. ἀναπεφυγέναι ἐκ τῶν κ. καὶ τὰς τριβὰς τῶν κτ. ὑπὸ δ. μ. duplici regimine erit positum verbale ἀναφυγή, ut plane ellexit Schol. ad vs. 943. Per μιάστορας Aegisthum in- :at et Clytaemnestram, quod monere non attineret, nisi versione obscurum esset, || quo retulerit interpres. 517
ιod si tandem, ut ex antistrophe colligitur, et attigit pterus, versus strophes undecimus intercidit, eius de- ·erium minus nos tangit, quod eo citra magnum sensus, ucturae nullo dispendio caremus.

Vs. 950. —— δίκαν δέ νιν
Προσαγορεύομεν
Βροτοὶ τυχόντες καλῶς.

stinguit post τυχόντες interpres, accipitque pro ὄντες. ıimvero male. Tu me si satis audias non divelles καλῶς; 1 ex verbo adsumes τοῦ προσαγορεύματος i. e. τοῦ ὀνόματος. sych.: προσαγορεύουσι, καλοῦσι. Apollod. lib. I. c. 7, 2. ὅλιος —— τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε. Verti ɔrtuit *verum nomen assecuti*, vel *proxime accedentes ad ve- ŋ nomen*. Eurip. Iph. Taur. vs. 1321. ὦ θαῦμα πῶς σε ζὸν ὀνομάσας τύχω. adde Aristid. Tom. I. p. 18. Vs. 951. χάνειν καλῶς valet *prospere evenire* et *succedere*. adeoque ϰι. Vs. 947. in versione a typotheta aberrante videtur ɔfectum *pugna* pro *poena*. Vs. 948. μάχᾳ est pro ἐν μά- , et leg. fortean δ' ἐν μάχᾳ. in Schol. παρέστη. Sequitur θριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον, quod bene reddit interpres *versus hostes*, κατὰ τῶν ἐχθρῶν: sic Soph. Aiac. vs. 1335. ;14.] βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. . loquendi genus refer, || quod supra in Agam. 1244. 518
τονδον ἀρὰν φίλοις πνέουσαν. et in Eum. vs. 844. πνέω ιος ἅπαντά τε κότον.

Vs. 955. Ἀξέν' ἀδόλως δολίαν
Βλαπτομέναν ἐν χρόνοις
Θεῖσαν ἐποίχεται.

ɔertum satis mendum obsidet illud θεῖσαν, pro quo τίσας ponit Stanl. Totius loci sententia valde est impedita; quam dum inquiro, variae oboriuntur suspiciones, e ıbus lector eruditus eligat, quam vero proximam iudi- bit, aut quod praestiterit, impertiat. Primo coniiciebam ȝ. ἀξέναν δόλοις δολίαν.

βλαπτομένα δ' ἐν χρόνοις
τίσασ' ἐποίχεται

. Dicen ut referatur, et sensus sit, ἡ δὲ Δίκη βλαπτομένη ιασα δόλοις ἐποίχεται τὴν δολίαν ἐν χρόνοις. Sensu satis ad-

posito, nisi Dicen suo officio iam defunctam legeremus in
antecedentibus, neque ita legendo nominativus ὁ Λοξίας ὁ
Παρνάσσιος destitueretur verbo, unde pendeat, et foret
adeo ceu in parenthesi legendum καθάπερ καὶ ὁ Λοξίας ὁ Π.
Hoc cum minus satisfaceret, nec viderem, quo posset re-
ferri ἄξενα, aut quomodo commode legeretur ἀξέν' i. e. ἀξέ-
νως cum ὄχθη, ut construeretur (nam ὄχθος, τό, unde fo-
519 ret ὄχθει, mihi ignotum) ariolabar, anne fortasse ἄξεν es-
set verbum pro ἐπήγαγε. sententia foret ἅπερ i. e. καθάπερ ὁ
Λ. ὁ. Π. τίσας ἐποίχεται τὴν ἀδ. δολ. βλαπτ. ἐν χρόνοις. Sed et
ἀξέναν δόλοις tentabam, de Clytaemnestra ut accipiatur, et
ordo esset, καθάπερ ὁ Λ. ὁ Π. —— τίσας ἐπ. δόλοις τὴν ἀξέ-
ναν καὶ δολίαν βλ. ἐν χρόνοις. Mutationi videbatur favere,
quod supra legimus vs. 888. δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτεί-
ναμεν. et Orestis ac Electrae verba apud Eurip. in Electr.
vs. 983. Ὀρ. ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον, Ἠλ. ᾧ καὶ
πόσιν καθεῖλες Αἴγισθον κτανών. et quod apud nostrum di-
xerat Orestes vs. 564. καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. Unde recte ἄξενος eadem
Clytaemnestra, et quae praeterea Agamemnonem et Cas-
sandram ἀπὸ ξένης reduces et advenas sustulerat. Tandem
si quis posthabita difficultate, quae in ἄξεν' subnascitur, ab
edita nolit facile recedere, is ἀδόλως δολίαν Clytaemnestram
ideo per oxymoron a poëta dictam fingat, quia magni cum
gaudii testificatione maritum reducem exceperat, vid. Agam.
vs. 882—922. et 940. reliquosque ἀμοιβαίους usque ad 984.
nec non vs. 1245. ubi Cassandra ita introducitur locuta ὡς
δ' ἐπωλόλυξάτω ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ. δοκεῖ δὲ
χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ. Quin cogitavi corrigere ὅλοις, ut
ὅλοις ἐν χρόνοις foret *per integros annos*, quomodo ἐντὸς χρό-
520 νου *intra annum* vertit interpres Herodoti lib. || VIII. c. 104.
sed quem usum infimae potius Graecitati tribuunt: vide Du
Cangium, et Hemsterh. ad comici Plut. vs. 584. Quin
etiam; sed ohe iam satis ariolationum! et me ipsum mul-
titudo obruit, ut liberum mihi eligendi ius non sit, faciant
ergo alii. Schol. ut legerit, non constat; posset tamen vi-
deri pro θεῖσαν invenisse δίκαν. Ceterum ut ex Stanl. emen-
datione τίσας ἐποίχεται copulata incedunt, sic in Pind. Pyth.
Od. II. vs. 44. [21.] Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν τὸν εὐερ-
γέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι. Quod si quis
pro Παρνάσσιος legere vellet Παρνάσσιον suspicionis aucto-
rem posset citare eundem Pind. Pyth. Od. X. vs. 13. [8.] ὁ
Παρνάσσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶς ὕπατον παίδων ἀνέειπε.
De voce μυχόν conf. Spanh. ad Call. p. 480.

Vs. 958. Κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
Ὑπουργεῖν κακοῖς.

se poterat παρά, atque adeo videri vacare, sed per in a verbo suo avulsam si intellexeris, minime fuetiosa, leniet enim, quod durius paulo dictum erit, ue quodammodo cohibetur, ut bene in notis Stanl. idem tendit Grotii versio.

Vs. 960. Ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν,
|| Παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγαν τ' ἀφῃρέθην 521
Ψάλιον οἴκων.
Ἄναγε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον
Χαμαιπετῆ σε κεῖσθ' ἀεί.

sicut eduntur qui intelligat, nae is mihi fuerit ma- Apollo; unde non mirum vix sani aliquid continere onem. Quid mutatum iverit Stanl. cognosces e no- ego tentabam.

—— μέγαν τ' ἀφῃρέθην
Ψάλιον οἴκων·
Ἀναγέα μὴ 'ν δόμοις πολὺν ἄγειν χρόνον
Χαμαιπετῆ τε κεῖσθ' ἀεί,
Τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
Πρόθυρα δωμάτων —— ——.

entia, nisi me fallit animus, longe erit loco accomtissima. τάχα δὲ ὁ π. χρόνος ἀμείψεται τὰ πρ. τῶν δ. ἢ ἄγειν με πολὺν χρόνον ἀναγῇ ἐν τοῖς δόμοις, καὶ χ. αι ἀεί. Fundamentum correctionum est in verbis ime subiectis ὅταν ἐλάσῃ ἀπὸ τῆς ἑστίας τῆς ἐμῆς καοῖς οὐ μόνον πᾶν μύσος, ἀλλὰ καὶ ἅπαν ἐλατήρων, ut scil. nullus tunc erit amplius usus. Priora verba rdinabis sublata post σέβειν virgula, ἔστιν ἰδεῖν παρὰ ῶς ἄξιον εἶναι σέβειν τὴν οὐρανοῦχον ἀρχάν. hoc nempe *vel caeco adpareat hinc; deos esse reverendos*: rogas ? respondeo quod ita || meritas poenas inflixerint 522 iemnestrae. ἀφαιρεθῆναι sibi dicit χαλινὸν οἴκων, pro um iam sibi reditum in aedes paternas concessum. l. ad vs. 965. obsidere leve mendum τῶν pro τῷ, nem latebit.

Vs. 968. —— τύχα
Δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ
Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις
Μετοικοδόμων
Πεσοῦνται πάλιν, παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

e haec quoque tentat Stanl. Nil mutem ego ultra, quod seiunctis, quae vitiose coaluere, legam μετ' όμων, ut exhibet editio Turn., neque aliter ut puto rerat Schol. τύχα dualis est, minime respuens verplurale. Ordo constructionis est τὰ δὲ τύχα (tam

centum linguae sint oraque centum. Structura ut sit, κἂν τύχω μάλα εὐστομῶν, οὐκ ἂν προσείποιμι αὐτὴν κατ' ἀξίαν τόλμης ἕκατι καὶ φρονήματος ἀδίκου. et facit mecum ut video Spanh. ad comici Nub. vs. 831. De ποδένδυτον,
527 quod sequitur, adi eundem ad Cal||lim. H. Apoll. vs. 32. Versu abhinc altero Turn. editio praefert δροίτης, ex Etymologi [238, 8.] mente pro *loculo* antehabendum τῷ δρύτης. Neque alius facile proclivior error, quam commutatio τῆς οι in υ, et contra. De illo vs. 994. μύραινά γ' ἤ, l. ἦτ', ἐχίδν' ἔφυ vise Potter. ad Lycophr. vs. 1120. Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 478. et not. ad Petron. c. 77. ποδιστῆρες πέπλοι sunt αἱ ἐμποδίζουσαι τὴν βάσιν sua prolixitate, uti bene Schol.

Vs. 1002. Ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. Recte videtur Stanl. ἀργυροστερῆ hic active accipere. νομίζειν valet *profiteri*, *exercere*. Ita ὁ νομιζόμενος πρὸ Τριπτολέμου βίος Aristid. Tom. I. p. 395. et τέχνην νομίζειν Eurip. in fragm. ex Alcmaeone vs. 3. [fr. 17, 3. M.] Vereor itaque, ne immerito controversiam moverint verbo v. d. apud Pind. Isthm. Od. II. vs. 56. [37.] αἰδοῖος μὲν ἦν, Xenocrates, ἀστοῖς ὁμιλεῖν, ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ, καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας. Difficultatis nonnihil peperisse videtur καὶ paulo longius remotum; ordo est ἦν τε νομίζων τὰς ἱπ. καὶ προσ. π. δ. ἐν παν. νόμῳ.

Vs. 1005. Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
Γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

528 Lego τοία δέ μοι ξ. μὴ γέν. ἐν δ. i. e. ἀλλά μοι μὴ || γ. τοι- ξ. nisi malis hoc modo accipere, tanquam esset ὀλ. ἐκ θεῶν, ἢ τοιάνδε μοι γενέσθαι ξ. ἐν δ. Soph. in Elect. vs. 82. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν *). Subsequitur μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ i. e. ni fallor ὑπομένοντι δὲ καὶ ὑποστάντι πρᾶξιν καὶ ἔργα ἀνόσια, καὶ πάθος τοιαῦτα ἀπόκειται. quomodo ferme et Schol. expl.

Vs. 1011. —— —— μαρτυρεῖ δέ μοι
Φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.

Quod prima specie vocula ὡς videtur notare, non notat, debuissetque verti *quomodo*, non *quod*: sententia est *testis mihi manifestum ex hoc vestimento, quomodo tinxerit Aegisthi ensem.* noster in Prom. vs. 862. δίθηκτον ἐν σφ-

*) Idem Soph. Oed. Tyr. vs. 851. [831.]
ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν, ἢ ——.
[*ADD.* p. 671.]

παῖσι βάψασα ξίφος. Soph. Aiac. vs. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; et Lycophr. vs. 1121. εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος. Sic in Eumen. vs. 114. iterum interpres ὡς ἔλεξα vertit *quae dixi*, ad sensum non male; verum nusquam adhuc ὡς inveni significatione relativi: quam ne in Thucydidis quidem prooemio cum Steph. admiserim; sed cui in eo non accedo, quod quasi πλεονάζειν existimat verba ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. Pone enim scriptum, ut poterat scribere, nullo sensus discrimine Θουκ. Ἀθ. ξυν. ὡς οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Ἀθ' ἐπολέμησαν τὸν πόλ. πρὸς ἀλλήλους, nihil uti||que redundabit; 529
nunc supplendum reliquit αὐτόν, atque adeo ὡς propria et obvia virtute posuit.

Vs. 1012. Φόνου κηκίς. Quid sit κηκίς, docet Salm. in Solin. Add. Suid. et Phavor. v. κνῆστις [p. 1073, 9. Bas.]; ut non ausim coniicere κηλίς, quo alioqui designant Gr. εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ, uti expl. Hesych. Eurip. Iph. Aul. vs. 1200. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. conf. Etymol. [510, 55.] In proximis interpres πάθος non recte vertit *affectum*. Idem hic notat, quod vs. 1009. Vs. 1017. Turneb. praebet ἔχω, et vs. 1020. ἥξει, quod prae edito ἥξειν mihi placet.

Vs. 1021. Ἄλλος γ' ἂν εἰδῇ, τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπῃ τελεῖ. Sensus esse videtur, tanquam esset scriptum ἄλλος γ' ἂν εἰδῇ ὅπῃ τελεῖ τὰ λοιπά *alius dixerit, non ego, quem exitum reliqua sint habitura*, quae nempe attigit vs. 1018. seqq. ἐγὼ δὲ τοῦτο οἶδα, ὅτι ——. Subdit, πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος, ἣδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ. leg. ἡ δ' i. e. *dé illa vero*, puta καρδία ἕτοιμος ὑπορχεῖσθαι. Praeterea suspectum nonnihil κότῳ. pro quo coniectabam, etsi subtimide, κρότῳ. De voce ὑπορχεῖσθαι consule H. Steph. Thes. In Prom. Vinct. vs. 880. habuimus καρδία φόβῳ φρένα λακτίζει.

Vs. 1029. Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
Τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν —— ——.

Mens loci videtur haec esse, ἐγὼ πλειστηρίζομαι, καὶ 530
πλείονος ἄξιον ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι διὰ τὸ τὸν Λοξίαν ἐμπεποιηκέναι μοι τὰ φίλτρα τῆς τόλμης τῆσδε. Metaphora est ἀπὸ τῶν πλείονος πωλησάντων, οὗ ὠνήσαντο. Themist. orat. XXI. p. 261. b. [318, 10. Ddf.] ἐφ' ὅσοις καλλωπίζονται ὡς κομψοῖς καὶ δεινοῖς —— πλειστηριάζειν τε καὶ ὑπερωνεῖσθαι, ἀποστερεῖν δὲ τοῦ ——. Tum ut illico αἰτία κακή, sic et Soph. Trach. vs. 957. [940.]

Vs. 1040. Τάδ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
Καὶ μαρτυρεῖν μοι λέως ἐπορσύνθη κακά.

Ferri nequit λέως, nisi distinguatur, ut fecit Stanl., sed tunc vix cohaerebit sermo cum praecedentibus. πῶς, quod idem coniicit, adoptat Arnaudtius, legens praeterea pro priori μοί, μέν, et pro καὶ μαρτυρεῖν, ἐπιμαρτυρεῖν. Nihil ego requiram mutemve praeter λέως in δ' ὡς extrito ι, quod attraxit corrupta litera Λ. De usu vocularum καὶ δέ (sunt enim in structurae ordine iungendae, qui erit, καὶ δὲ μαρτυρεῖν μοι ὡς ἐπ. κ.) vid. Raphel. ad Luc. cap. X. 8. et Actor. III. 24. Sententia est: *quin et hoc addo, omnes ut Argivi suo tempore mihi testes sint, quomodo haec mihi mala attraxerim.* connectenda autem sunt haec cum iis, quae edisserere coepit vs. 1026. κηρύσσω φίλοις ——, hic subiungit καὶ δὲ λέγω ——. ἐπορσύνθη κακά etiam di-
531 ||xit in Pers. vs. 267. pro κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο, uti
expl. Schol. Vs. 1038. αἷμα κοινόν foret βδελυκτόν interprete Hesych., sed dubia cum sit ista notio, accedam potius Stanl. corrigenti καινόν.

Vs. 1044. Ἀλλ' εὖτε πράξας, μηδ' ἐπιζευχθῇ στόμα
Φῆμαι πονηραί, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά.

Chori puto esse verba ad versum usque 1048. Pro εὖτε lego εὖ γε, et φήμαις πονηραῖς *). Nominandi casui locus quis sit, doceant alii. ἐπιζευχθῇ valet ὁπλισθῇ suntque verba admonitoria, quasi dicat: *tu vero Oreste bona verba quaeso! neque, bene cum fecisti, mala ominare;* vel: *abstine verbis male ominatis, quando temet agnoscente, Apollini obsecutus omnia praeclare gessisti.* ἐπιζευγνῦναι credo proprie Graecos usurpasse de equis, qui praeter alios iam iunctos currui adiungebantur, ut de nihilo non sit ἐπί. De verbo ἐπιγλωσσᾶσθαι vid. ad Prom. vs. 927. Praecessit κληδόνας λιπών i. e. *famam, rumores,* non *oracula,* ut interpres.

Vs. 1055. Ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Hesych.: ποταίνιον, νέον, πρόσφατον, οἱ δὲ σύνεγγυς. Nempe φατόν, seu εἰρημένον, περὶ οὗ ἐγγὺς ἐλέγετό τι. Vise Eustath. ad
532 Il. Ω. p. 1516, 30. [1374, 25.] et Odyss. ||Δ. 159, 25. [1489.
ult.] Suidas: τὸ ξένιον ἢ νέον. Corrigunt v. d. τὸ ξένον. Neque tamen aliter Etymol. [685, 8.] ποταίνιον dicit τὸ ξένιον, τὸ πρόσφατον, καὶ οἶμαι παρὰ τὸ νέον, ἵνα ᾖ ποταίνιον

———

*) Aut potius cum Stanl. φήμῃ πονηρᾷ. Neque enim opinor erunt, qui nominativos per se subsistere arbitrabuntur, atque tacitae occurri obiectioni, tanquam esset: ἀλλὰ φήσεις ἴσως ὅτι αἱ φῆμαι πονηραί εἰσιν· ἔστω τοῦτο, μηδ' ὡς ἐπιγλωσσῶ κακά vel dictum ἀντὶ τοῦ; εἰ καὶ φῆμαι πονηραί εἰσιν, μηδ' ὡς etc. [*ADD.* p. 671.]

ιαρόν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, ὡς παρὰ Πινδάρῳ Ἀγη-
μῳ. leg. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος δὲ τὸ πρῶτον, quod
e addit Schol. Pind. Ol. Od. X. vs. 52. unde haec sunt
romta. De etymo rectiora prodit Eust. l. d. De da
ι μοί, σοί pro μοῦ, σοῦ dixi aliquoties. Addo nunc,
bentem haec incidisse me in H. Steph. libellum de
ιven. Ling. Gall. cum Graeca, ubi de Lat. *mihi*, *tibi*
n eum statuisse video, quod docui ad vs. 154. Pind.
n. Od. III. 17. [10.] κρέοντι θυγάτηρ pro κρέοντος. Praecedit
u στροβοῦσι sequente continuo ἴσχε μὴ φόβον, prorsus
, ut expl. Hesych.: στροβῆσαι, ἐκφοβῆσαι. Iob. cap.
XIII. 7. οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβήσει. Succedit ἀλλ'
χοίης καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι. Quo-
lo nostrum aperte imitatus Soph. Oed. Tyr. vs. 1492.
78.] ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον
ιὲ φρουρήσας τύχοι. Et sic ἀλλ' εὐτυχοίτην Eurip. Iphig.
id. vs. 716. Add. vs. 1557. et Iphig. Taur. vs. 841.

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCH

ANIMADVERSIONUM

LIBER TERTIUS

AD

ESCHYLUM.

A[illegible]
T[illegible]
rs[illegible]
St[illegible]
vs.[illegible]
VI.[illegible]
τιο[illegible]
Aga[illegible]

σας[illegible]
Pet[illegible]
βία[illegible]
L.[illegible]
σισ[illegible]
Dia[illegible]

λιμ[illegible]
[636[illegible]
Her[illegible]
occu[illegible]
nus[illegible]
μητ[illegible]
qui[illegible]
χοιρ[illegible]
τρα[illegible]
ἐν [illegible]
ner[illegible]
qu[illegible]
pid[illegible]
De[illegible]
L[illegible]

ad[illegible]
τὰ[illegible]
Sp[illegible]

AD EUMENIDES.

(vol. II.)

d Eumen. Vs. 1. Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν 1 ὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν etc. Sic λόγῳ πρεσβεύειν in Choeph. . 629. Oracula ut se exceperint praeter citatos apud *inl.* vid. *Plut.* T. II. p. 421. c. Schol. *Eurip.* ad Orest. . 163. *Meurs.* Crit *Arnob.* L. V. c. 2. *Palmer.* Gr. Ant. . c. 8. et cl. *Wessel.* ad *Diod Sic.* T. II. p. 101. Mox μαν-ον ἕζεσθαι, ut ἐνίζεσθαι στέγος Pers. v. 140. et σέλμα ἧσθαι am. vs. 191.

Vs. 5. Θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. Similiter θελή- ; *volens*, pro ἑκὼν *Soph.* Oed. Col. vs. 790. [757.] et II. ep. *tri* cap. III. 5. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας. πρὸς *ιν* uti *Soph.* in Aiac. vs. 1344. [1327.] pro quo βίᾳ *Thuc.* VI. c. 92. τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἑκούσης, καὶ οὐ βίᾳ ἡγή-σθε. De donis nata||litiis vs. 7. vid. *Spanh.* ad *Callim.* h. 2 an. vs. 74.

Vs. 9. Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα. Saepe ita *ινη* pro *mari*. In Suppl. vs. 538. *Soph.* Trach. vs. 646. 36.] ubi Schol. *Aristoph.* Av. vs. 1339. ibid. Schol. *Eurip.* rc. Fur. 410. *Hesych.* et *Suid.* Locum hoc vocabulum cupavit alienum in *Ael.* de Anim. L. V. c. 50. ubi hacte-s legitur, ἡ δὲ λίμνη, καὶ ὁ ἔριφος, καὶ πῶλίον πᾶν, ἐπὶ τὰς ρώας θηλὰς ἔρχονται γεννηθέντα παραχρῆμα. Ille vero n scriptum reliquerit, ἡ δὲ ποίμνη, vix erit qui dubitet. ὰς teste Schol. *Eurip.* ad Androm. vs. 1265. est πᾶσα πέ- ἐξέχουσα, καὶ περικλυζομένη θαλάσσῃ, σπήλαιον ἔχουσα, εἰώθει ἐκ θαλάσσης ἀνιοῦσα διατρίβειν ἡ Θέτις. quomodo mpe in postremis corrupta legenda puto. Forsan quo- e pro ἐν ῇ dederat, ἐν ᾧ. Δηλίαν χοιράδα *noster* et *Euri-*es cur scripserint docet *Spanh.* ad *Callim.* h. Del. vs. 268. Cyntho Deli monte praeter *Arnaudtium* vid. *Potter.* ad *cophr.* vs. 574.

Vs. 17. Τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα, *quod artem;* τέχνης δὲ (n. ἕνεκα) ὁ Ζεὺς κτίσας αὐτὸν ἔνθεον (κα-τὴν) φρένα. Schol. errorem, in quo versabatur quoque *anh.* ad *Callim.* h. Ap. vs. 98., sed deseruit ad *Arist.*|| Ran. 3

vs. 192., tetigerat *Palmer.* Gr. Ant. L. IV. c. 8. Ad vs. 19. vid. *Spanh.* in *Callim.* h. Pall. vs. 121.

Vs. 23. *Κωρυκὶς πέτρα δαιμόνων ἀναστροφή.* Per *ἀναστροφὴν δαιμόνων* quid intelligat, ipse veluti declarans addit, *Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον*, nempe *διατριβήν*, et locum ubi quis *ἀναστρέφεται* ac versatur. Verbum inter plures ita habetur in *Aeschin.* de f. l. p. 49. med. [323. R.] *Aristid.* T. p. 141. et in lit. sacr. In rem vid. cl. *Wessel.* Diss. *Herodot.* p. 199. *Spanh.* ad *Aristoph.* Nub. vs. 604. In Schol. ad vs. 26. pro *δίκῃ* leg. *δίκην*, ut est apud *Robort.*

Vs. 30. *Τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν.* Idem nonnunquam Graecis *εἴσοδοι*, quod *πρόσοδοι*, *reditus, honoraria*, quae ipsa notio non videtur excludenda. *Aristid.* T. I. p. 82. *ὁσαχοῦ δὲ Ἀσκληπιῷ εἴσοδοι ἀνεῖνται πανταχοῦ γῆς, καὶ διὰ πάντων ἡ* (ita *Cant.* in cur. post. pro vulgato *οἱ*) *κοινωνία τῷ πατρὶ σώζεται, νεῶν, θυσιῶν, παιάνων, προσόδων.* *Pind.* Pyth. V. vs. 156. [108.] *ἐπιχωρίων καλῶν εἴσοδοι.* *Suid.*: *εἴσοδος, εἰσφορά.* Tum *μακρῷ ἄριστα*, ut apud *Aristidem* l. d. *μακρῷ πάντων ἄριστοι.* *Aristoph.* Pac. vs. 672. *εὐνούστατος μακρῷ.* *Aelian.* de Anim. XIV. c. 8. *ἐγχέλεις πιόταται μακρῷ.* et
4 in *nostri* Prom. vs. 889. *μακρῷ* || *ἀριστεύειν.* Versu seq. leg. *καὶ πάρ'* i. e. *πάρεισι.*

Vs. 35. *Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου.* Interpres non bene, *iterum me misit.* *ἔπεμψεν ἐκ* valet, *ἐξιέναι ἐποίησεν*, illa nempe *δεινά*, quo et retulit Schol. ad vs. 38. in quo leg. *δείσασαν.* *πάλιν* hic valet *retro*; at *iterum* in *Plut.* T. II. p. 408. a. *ὑπειπὼν οὖν ὁ θεός, οὕτω πάλιν αὐτὸν ἐξέπεμψεν.* Permutatum interdum occurrit cum *πόλιν*, ut in *Zenob.* Cent. II. Prov. 99 et *Apostol.* VI. no. 39. collato *Suid.* v. *γλῶσσα* et *πόλιν.* Locum eius *πάλαι* invasit in *Aelian.* de Anim. XVI c. 18. *καὶ μυρμήκων μὲν Ἰνδῶν πέρι ἵεμαι πάλαι.* Leg. cum interprete *πάλιν*, *iterum dicere fert animus.* Schol. ad vs. 36. non explicare *σωκεῖν*, sed *ἀκταίνειν*, perite vidit doctissimus *Ruhnk.* ad *Tim.* Lex. p. 14. ubi de isto verbo plura. Vs. 38. tollenda ante *οὐδέν* distinctio, ut abest ab editt. priscis. Quae de scenae ratione notat *Pauwius*, hausta sunt ex Schol. ad vs. 64.

Vs. 40. *Ὁρῶ ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα καὶ νεοσπαδὲς ξίφος.* *Turn.* et *Ald.* legunt *θεομισῆ*, quod verum puto, etsi non ignorem, quid ista sede plerumque requirat metrum. *ἕδραν ἔχειν* occurrit rursus infra vs. 857. et Pers. 466. Comma post *ἔχοντ'* transponam, ut *νεοσπαδὲς ξίφος* eadem ab el-
5 lipsi *τῆς κατά* pendeat, || unde *τὸ χεῖρας*: vid. Schol. ad vs. 64. *νεοσπαδές* recte Schol. videtur exponere per *τὸ νεωστὶ ἐσπασμένον.* *Hesych.*: *νεοσπαδῆ, νεωστὶ τὰ σπάθη περικείμενον, ἅ ἐστι φάσγανα.* prout cum *Soping.* emendandum puto, locum forsan intendens cuiuspiam scriptoris, in quo legebatur (*τὸν*) *νεοσπαδῆ* (*τὰ*) *σπάθη.* In *Soph.* Antig. vs. 1230.

(1884.) [1216. Br.] ἁρμὸς χώματος λιθοσπαδής videtur dici, χῶμα ἐκ λίθων συγκείμενον. προστρόπαιον Schol. expl. ἱκέτην, nimium restricte. Pleuius *Suid.* quem vide, et ex eo *H. Steph.* Thes. De v. μυχός vs. 39. conf. *Spanh.* ad *Callim.* h. Del. vs. 161.

Vs. 45. *Λήνει μεγίστῳ* —— ἀργῆτι μαλλῷ. Adscripserat v. λήνει *Is. Casaub.* vid. *Apoll. Rhod.* et habet eius locum *Stanl.* in not. *Arnaudtium* pro μεγίστῳ coniecisse leg. μὲν οἰὸς discimus ex *Valcken.* not. ad *Eurip.* Phoen. p. 361. [ad vs. 994.]. At praecessit iam μέν vs. 40., cui sua ἀπόδοσις vs. 46.

Vs. 53. Ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν. Verbale hoc una cum verbo φυσιᾶν infra vs. 248. ignorat *Steph.* Thes. ῥέγκειν, non ῥέγχειν probant *Thom. Mag.* [p. 779.] et *Moeris* [p. 388.], ad quos vid. viri docti. Orta ista διττογραφία a librariis, ut bene ad *Moerin* monet *Pierson.* Hinc in *Agath.* l. III. p. 89. legas, εὑρὼν ἅπαντας ἀνειμένως οὑτωσὶ ἀναπαυομένους καὶ ὑποῤῥέγχοντας. at || l. IV. p. 122. ἐκάθευδον καὶ 6
ὑποῤῥέγκοντες ἔκειντο· quo ceterum composito ditare datur *Steph.* Thes. ῥέγχης quoque editur in *Antisth.* orat. in Ulyss. prope finem [p. 667, 5. Bekk. 183. St.], ἀλλ' ἡνίκα ἂν ῥέγχῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σώζω σε. *Dio Chrys.* Serm. VIII. p. 132. d. τὰς μὲν ἡμέρας ὅλας ἐσθίοντες, ἐν δὲ ταῖς νυξὶ ῥέγχοντες. *Basil.* T. II. p. 27. b. ἐπὶ μαλακῆς κοίτης ἀνατεταμένον (*exporrectum*, ita leg. pro ἀνατετραμμένον) καὶ ῥέγχοντα διαζῆν. *Suid.*: ῥέγκουσι, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες· οἱ δὲ μὴ φροντίζοντες κοιμῶνται. Sic haec distinguenda existimo, hoc ut dicant, *alii vero*, nempe exponunt, *incuriosi dormiunt*. De equis *Eurip.* Rhes. vs. 785. ἔρεγκον θυμὸν πνέουσαι. Vs. 51. δεῖπνον φέρειν, ut ἱερὰ φέρειν in eiusdem Hec. vs. 804.

Vs. 54. Ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν. Quod Choeph. vs. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Hinc αἱματωπούς vocat *Eurip.* in Orest. vs. 256. In Schol. vs. 55. *Scal.* correxerat περικείμενον.

Vs. 58. Οὐ δή τις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων. Recte *Pauwius* ex *Robort.* revocandum vidit, οὐδ' ἥτις. Participium τῷ ἐπεύχεσθαι noster itidem iunxit in Agam. vs. 1271. et εὔχομαι ἀπαλλαξείων *Ephr. Syrus* p. 99. || μή valet, ὥστε μή. Tum sive μεταστένειν πό- 7
νων dictum accipias, pro ἕνεκα πόνων, ut ἡ μετά eandem exerat virtutem, quam in μετανοεῖν et μεταμέλεσθαι, quibuscum comparat quoque *Eust.* ad Od. Δ. p. 167. vs. 6. [1495, 34.] Sive pro στένειν μετὰ πόνων, aut etiam cum *Arnaudtio* praeferas casum quartum πόνον, idem manebit sensus. Schol. ad vs. 59. sic leg. πόνων] τῶν τῆς ἀνατροφῆς. Vel si is forte πόνον suo habuit in libro, πόνον] τὸν τ. ἀ.

Vs. 64. *Οὔ τοι προδώσω* —— *ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων*, *non prodam, non deseram*. Similiter *Aristoph.* Thesm. vs. 933. *οὐ προδώσω σ' οὐδέποτ' ἥνπερ ἐμπνέω.* Tum *οὐ γενήσομαι πέπων* in re idem, quod *ἔσομαι ὠμός*. *Artemid.* I. Oneirocr. c. 69 *πέπονα τὸ προσφιλὲς οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν.* et ibid. *τὸ ἔκλυτον πέπον καλεῖται* Add. *Hesych.* *Suid.* Schol. *Aristoph.* ad Eq. vs. 260. *Etymologum* [661, 51.] et *Eust.* ad Iliad. *B.* p. 159. seq. [211.] De Apolline *ἰατρομάντι* *Spanh.* ad *comici* Plut. vs. 11. *Callim.* h. Apoll. vs. 46. et de *καθαρσίῳ* ad *Iulian.* p. 259. b.

Vs. 67. *Καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς ὕπνῳ πεσοῦσαι δὲ* —— *ὅμως δὲ φεῦγε.* Intellige ceu scriptum legeres, *καίπερ δὲ πεσοῦσαί εἰσιν εἰς ὕπνον, ὅμως φεῦγε αὐτάς.*
8 Plene *Eurip.* || Orest. vs. 217. *εἰς ὕπνον πεσεῖν:* pro quo *εὕδειν πεσόντα* supra Agam. vs. 575.

Vs. 69. *Αἳ κατάπτυστοι κόραι γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται* etc Sic distinguam cum *Stanl.* nec aliter Schol., cuius verba ita constituo: *κόραι γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες*] *παλαιαὶ γάρ· παῖδες δὲ διὰ τὸ νέον ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι* ——, et *πολιαί* habet *Robort.* *μίγνυται* post *Stanleium* perperam de concubitu intelligit *Pauwius*, cum nil aliud dicant verba, quam nullum Eumenidibus cum quoquam aut deo aut homine, imo ne fera intercedere commercium, utpote quae *σκότον νέμοιντο τάρταρόν τε ὑπὸ χθονός*, quod sequitur, nec proinde ad eas sit aditus. Quin ipsae de se vs. 348. *γιγνομέναις λάχη τάδε ἐφ' ἁμῖν ἐκράνθη* —— *οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάχοινος* etc. et vs. 73. vocantur *μισήματα ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.* Add. vs. 185. seqq. et 197. Vs. 71. *ἐγένοντο* verti debuit *natae* seu *genitae sunt*.

Vs. 75. *Πλανοστιβὴς χθών* vel est: *terra erroribus calcanda*, vel sensu agente, ut solent istius modi nomina itidem notare, *errare faciens*. Prius videtur antehabendum, ut dicat, *τὴν μετὰ πλάνου στειβομένην*. Apud *Xenoph.* I. K. A. p. 95. [1, 9, 13.] legimus *στειβομένας ὁδούς*. Edit. *Ald.* *Turn.*
9 et *Rob.* pro *βεβῶτ'*, quod nunc editur, || et correxerat quoque *Casaub.*, habent *βεβῶντ'*. In Schol. ad vs. 75. scribendum *ἐλάσσουσι*, bene monet *Pierson.* ad *Moerin Atticist.* p. 146. Vs. 77. *Ald.* et *Robort.* dant, *ὑπέρ τε πόντου*, quod aeque bonum. Vs. 78. *μὴ προκάμνειν*, ut *Thuc.* II. c. 39. Vs. 82. *μύθους ἔχειν*, ut Lat. *sermonem habere*.

Vs. 91. *Τόνδε ποιμαίνων* i. e. *curans* et *διὰ φροντίδος ἔχων*. *Longus* L. II. p. 35. *νῦν Δάφνιν ποιμαίνω καὶ Χλόην*. *Pind.* Isth. V. vs. 15. [IV, 12.] *ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι*, ubi Schol. *Plat.* Lys. 108. d. [209. a. St] *τοῦτο τὸ σῶμα ποιμαίνει ἄλλος καὶ θεραπεύει.* Sic *ποιμήν noster* Suppl. vs. 774 *ναῶν ποιμένες*. et *δώρων Pind.* Nem. VIII, 11. [6.] Conf. ad *Soph.* Aiac. vs. 361. Schol. *Suid.* v. *ποιμένων*. et cel. *Valcken.* not. in *Eurip.* Phoen. vs. 1147.

Vs. 99. Ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο. Ut *Thuc.* l. VI. c. 46. ult. et ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου αἰτίαις ὑπευθύνον εἶναι *Plut.* T. II. p. 214. b. Citra personae casum et praepositionem infra vs. 582. αἰτίαν ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. et *Aristoph.* Vesp. vs. 504. αἰτίαν ἔχω ταῦτα δρᾶν. Add. *Casaub.* Anim. in *Athen.* IX. c. 2. φιλτάτων nomine versu seq. quos intelligant Graeci, docet cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 162. [ad vs. 437.].

Vs. 103. Ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας || σέθεν· εὕδουσα 10
γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. *Robort.* καρδία. Recte *Stanl.* post *Casaub.* corrigit καρδίᾳ. Corde animoque videre atque percipere iubet, quod oculis non poterant, utpote dormientes, ratione subiecta, εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασι λαμπρύνεται. Cyrus ad filios apud *Xen.* VIII. *K. Π.* p. 656. [VIII, 7, 21.] ἐννοήσατε, inquit, ὅτι ἐγγύτερον μὲν τῷ ἀνθρωπίνῳ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου· ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ τότε δήπου θειοτάτη καταφαίνεται, καὶ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ. vid. et *Stanl.* φωνῇ ὁρᾶν, per αἴσθησιν ἀντὶ αἰσθήσεως, ut scribit Schol. *Nicandr.* ad Ther. vs. 165., dixit *Soph.* Oed. Col. vs. 136. [138.] et φωνὴν ὁρᾶν Graeci bibliorum interpretes Exod. XX, 18., quem intendens locum *Philo Iud.* Lib. de Decalogo p. 576. b. πᾶς, inquit, ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν ἐμφαντικώτατα, additque, τὴν μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἀκουστὴν εἶναι συμβέβηκεν· ὁρατὴν δὲ ὡς ἀληθῶς τοῦ θεοῦ. conf. not ad *Thom. Mag.* p. 355. λαμπρύνεσθαι, ut *Aristoph.* Plut. vs. 635. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. et quae verba cum sua fecerit *Aelian.* de Anim. XVII. c. 20. λελάμπρυνται pro λελάμπρυται excussum nollem in edit. noviss. Vid. de hac flectendi ratione praeter *comici* Schol. *Eust.* ad Iliad. *B.* p. 143. vs. 22. [189, 22.] et *Odyss. M.* 497, 14. [1728.] ὠμματωμένην φρένα legimus || supra in Choeph. vs. 852. De numerorum permuta- 11
tione, hic quae observatur in σέθεν, tum ἐλείξατε, vs. 113. ὑμῖν seq. ἀκούσατε, et reditus inde ad unitatis numerum ὑπνώσσεις vs. 131. abunde alibi dictum.

Vs. 105. Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. Nil proprie hic versus cum praecedenti ad Eumenidas. Sed solent scil. poëtae, tragici praecipue, praecepta et sententiose dicta frequenter interspergere. Interim argumentum continent a minore; quasi dixisset, si quod in confesso est, mens humana corpore sopito, cernit acrius, quanto istud magis de vobis deabus credi par est? moneo ob *Pauwium*, qui hic quoque reprehendit poëtam. ἀπρόσκοπος solitarium hactenus, nec extra hunc locum aliud istius verbi exemplum significatione *non praevidendi* mihi occurisse memini; at pro ἀσκανδάλιστος, a προσκέκοπα, satis obvium. *Basil.* T. I. p. 21. e. ἀπρόσκοπον διατηρῆσαι τὴν ζωήν. ep. 222. p. 335. c. ἀπρόσκοποι τῶν ποδῶν αἱ κινήσεις. ep. 267. ἀπροσκόπως παρελθεῖν τὰς ἡμέρας τῆς παρεπιδημίας ἡμῶν. Tom. I. Hexaëm. II.

extr. prius cum vulgaretur *ἀπρόσκοπτον*, quomodo et inde
12 citat *Suicer.* in Thes. Eccles. *Benedictini* || e codd. perite restituerunt lectionem genuinam. Add. *Theoph. Sim.* Hist. V. c. 1. et not. ad *Hesych.* Compositionis eiusdem exemplum simile, cuiusmodi *ἀπροσκοπεῖν*, pro *μὴ προορᾶν*, apud eundem lexicographum, vix aliud in tota Graecitate dari puto. *προσκόπτειν* et *σκανδαλίζεσθαι* iunxit *Apostolus* ad Rom. XIV, 21. et prius cum *προσκοπεῖν* permutatum vidimus alibi. In Schol. ad vs. 104. leg. *περιπλανώμενος*. Vs. 108. in ipso *Aeschylo* ex *Ald.* et *Rob.* *νυκτὶ σεμνά*, prout correxerat quoque *Casaub.*

Vs. 112. *Ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὤρουσεν.* *Pind.* Nem. I. vs. 75. [50.] *ὀρούειν ἀπὸ στρωμνῆς*, quod aliis *ἀναδραμεῖν*, *ἀναπηδῆσαι*, aut *ἀναθρώσκειν*. Apud *Herodot.* III. c. 155. *Δαρεῖος ἐκ τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας.* VII. c. 15. Xerxes *ἀνέδραμε ἐκ τῆς κοίτης.* add. c. 212. 218. l III. c. 36. et VII. c. 18. ubi *ἀναθρώσκειν.* In *Pind.* Pyth. X. vs. 95. [61.] *τῶν ἕκαστος ὀρούει, τυχὼν σχέθει φροντίδα*, Schol. expl. *ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ*, ad sensum bene, etsi re ipsa a significatione consueta haud recedat; supplendus enim infinit. *τυγχάνειν.* Participium *ἐγκατιλλώψας* hoc e loco pro infinit. reponendum in *Hesychio* coniicit ibi *D. Heins.*

Vs. 114. *Ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι ψυχῆς.* Ideo
13 credo *περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς* || scripsit, non *περὶ ἐμοῦ*, quia *εἴδωλον* loquitur. *ἀκούσατε* pro *ἠκούσατε* augmento neglecto, de quo *Iodoc. Ioan. Struchtmeierus* Anim. Crit. lib. II. c. 7. et supra ad Pers. vs. 320. *) Sed quod extra versus choricos apud poëtas Atticos admittere nolunt alii. Vid. doctissimum *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 321. [ad vs. 856.]

Vs. 118. 119. *Μύζοιτ' ἂν —— προσίκτορες.* Exprobrantis sunt verba, *stertatis licet secure; neque enim ut inimicis meis*, Apollini nempe et Palladi, *sic vobis sunt supplices*, qui scil. dormire vos impediant.

Vs. 124. seq. *Ὤζεις —— τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά*; de voce *ὤζειν* eadem fere, quae hic Schol. laudato *Aeschylo* scribit *Eustath.* ad Iliad. *B.* p. 95. ult. [127, 10.] add. *Aristoph.* Vesp. vs. 1518. et Schol. Verborum posteriorum mens subobscura. Schol. expl. *τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; quid igitur cunctaris opus tuum*, sive quod tuum est, *exequi?* qui si dedisset, *τί οὐ μέλλεις*, sensus foret, *quid, nonne executura es ——*, atque ita *πέπρακται* sumsisset, pro *πρακτέον ἐστίν*, ut nonnunquam praeteritum pro futuro adhibitum vidimus alibi. Verba hoc videntur dicere, *quid unquam factum a te praeterquam struere mala?* i. e.

*) Conf. S. Musgrave Exercit. in Eurip. lib. I. c. 2. [ADD. p. 480.]

m || nunquam non nocere soles, tum in me quoque more 14
» uteris, dum iniuriam et vim mihi inlatam vindicare
gligis.

Vs. 130. *Λαβέ, λαβέ, λαβέ, λαβέ, φράζου.* Interpre-
aberrationem circa τὸ φράζου iam correxit v. d. *Misc. Obs.*
ol. II. T. II. p. 167. et ita φράζεσθαι in *Soph.* El. vs. 215.
18.] et 886. [383.] Oraculo apud *Paus.* Phoc. p. 840.
ëta de viribus herb. in *Fabric.* Bibl. Gr. Vol. II. p. 654.
que apud alios. De eodem vocabulo aliquoties re-
tito vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. Pall. p. 532. Conf. *Ari-*
ph. Thesm. vs. 920. *Eurip.* Orest. 219. Rhes. 675.
moph. V. K. A. p. 427. [vid. V, 7, 21. 28.] Verbum ἐγκη-
λνειν vs. 129. est inter omissa apud *H. Steph.*

Vs. 131. *Κλαγγαίνεις δ' ἅπερ κύων.* lexica κλαγγαίνειν non
runt, sed κλαγγάνειν, citantque ex *Xen.* Cyneg. ἐπανα-
γγάνειν, quod reperitur p. 571. vs. 22. [IV, 5.] et 576, 7.
I, 23.] Conf. *Pollux* l. V, 86. cum not. *Iungerm.* Se-
itur, μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου i. e. τὴν τοῦ πόνου φρον-
α τὴν περὶ τὸ διώκειν τὸν θῆρα οὐκ ἐκλιπών. pro quo Sept.
eb. vs. 850. μέριμναν ἀμφὶ τὸ οὐκ ἀμβλύνειν.

Vs. 134. *Τί δρᾷς; μή σε νικάτω πόνος.* *Soph.* Aiac. vs. 71.
i.] τί δρᾷς Ἀθάνα; μηδα||μῶς σφ' ἔξω κάλει. Lat. *quam rem* 15
is? add. ibi *Stolberg.* Locutio μαλθαχθῆναι ὕπνῳ, quae
ccedit, extat itidem apud *Oppian.* V. Hal. vs. 616.

Vs. 135. *Ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι.* Per ὀνείδη ἔν-
α intelliguntur verba Clytaemnestrae reprehensoria
. 94. seqq., quae statim vocat ἀντίκεντρα, et vs. 469. ἄλγη
ίκεντρα i. e. ὀνείδη atque ἄλγη, quae haud secus atque
ulei cor pungunt, et ut Schol. ἴσα sunt μαστίγων.

Vs. 137. seq. *Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα —— διώ-*
ασιν. *Stanl.* ut *Casaub.* emendat, σὺ δ', distinctione sub-
a post πυρί. *Scal.* ᾠδ' legit. Receptum οὐδ' ut subsiste-
t, scriptum oporteret, ἀπουρίσασα, et comma poni post
μῷ. fuit forsan primitus, πνεῦμα 'πουρίσασα. Quicquid
eo est, admissa correctione σὺ δ', erit, σὺ δὲ ἐπ. πν. αἱμ.
ἀτμῷ, itidem nempe αἱματηρῷ: nam vs. 253. Erinnys,
μὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ, adeoque qualis est vapor
ἀνάδοσις, talem immitti vult ventum: ἀπουρίσασα si de-
t, fuerit, ceu legeretur, οὐδὲ ἀπουρ. πν. αἱμ. τῷ ἀτμῷ, καὶ
ισχν. πυρὶ νηδ. ἕπου, καὶ μάρ. αὐτὸν δευτ. διώγ: *tu vero*
cto igne intestino, et in visceribus eius ex matris caede iam
censo ac saeviente, persequere, defatiga, eumque marcescere
c altera, seu *secunda* || *persecutione.* Vel breviter, *fati-* 16
ito exagitatoque iam furiis internis, alteras a te adde atque
cute. Recte *Hesych.*: ἐπουρίσας, ἐφορμήσας expl. conf. su-
a ad Pers. vs. 605. et ad *Hesych.* not. In *Aristoph.* Thesm.
i. 1241. ibi laudato, τρέχε ἐπουρίσας, supplendum σαυτόν,
leoque ἐφορμήσας. προσουρῆσαι extat eius in Ran. vs. 95.

in *Soph.* Oed. Tyr. 716. [695.] intransitivum οὔρησας in omnibus editt. teste *H. Steph.* in Thes., imo et *Suida*, ubi *Kuster.*, locum occupavit τοῦ οὔρισας. δίωγμα idem quod δίωξις et διωγμός. *Eurip.* Hel. vs. 21. 360. 1639. *Longus* Past. III. p. 79. ἐγένοντο καὶ τράγων διώγματα. In *Xen.* Cyneg. p. 570. vs. 32. [III, 9.] κύνες τὰ διώγματα ἀφεῖσαι. *Steph.* Thes. L. Gr. T. I. p. 1028. b. *praedam* interpretatur, quam canis insequitur, quasi dicas *consectamentum*: eccur vero non aeque recte vertas, *insequi omittentes*, vel *ab insequendo desistentes*, τὴν δίωξιν ἀφεῖσαι. Eadem vid. doctissimi est haesitatio circa v. ἔκτρωμα, de quo adi cl. *Alberti* ad *Hesych.* et quem laudat *Wolf.* Cur. Phil. in I. ad Cor. c. XV. comm. 9.

Vs. 140. Ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε i. e. ἐγὼ ἐγείρω σε, σὺ δὲ καὶ ἔγειρε ἔγειρε τήνδε. Tum ματᾷ τὸ, ut in
17 Prom. vs. 57. Mox ἄφερτος e vocabulis est, quae nostro frequenti in usu. Vid. Agam. vs. 403. 573. 1110. 1600. Choeph. 440. 467. Mox vs. 147. leg. forsan, οἴχεται δ' ἡ θήρ. Deinde ὕπνῳ κρατεῖσθαι, quod vs. 17. ὕπνῳ ἁλῶναι. In Agam. 299. et 921. νικᾶσθαι ὕπνῳ.

Vs. 152. Ἐξέκλεψας. *decipiendi* sensu ἐκκλέψαι est in *Soph.* Phil. vs. 56. cuius verba quod ob hyperbaton paulo obscuriora, suo structurae ordine adponemus, ὅταν, εἰ, ἐρωτᾷ σε ἡ Φιλοκτήτου ψυχὴ (i. e. ὁ Φιλοκτήτης) τίς τε (εἶ) καὶ πόθεν πάρει; δεῖ (σε) λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς (εἰμι·) τοῦτο δ' ἐκκλεπτέον· (ὅρα) ὅπως λέγων ἐκκλέψῃς (αὐτὸν) λόγοις. De ἄθεος vid. *Spanh.* ad *comici* Plut. vs. 492. de altera voce *Valckenarius* ad *Eurip.* Phoen. p. 352. [ad vs. 963.] Praecessit ἐπίκλοπος, quod *Hesych.* inter alia expl. δόλιος, et iunxit δολερὸν καὶ ἐπίκλοπον *Basil.* T. I. p. 65. d.

Vs. 155—161. Ἐμοὶ δ' ὄνειδος etc. Intelligo ceu scriptum legerem: ὄνειδος δὲ (ὡς) μαστίκτορος δαΐου δαμίου μέλλον μοι ἐξ ὀνειράτων πάρεστιν, (ὃ) ἔτυψέ (με οὕτως) δίκην διφρηλάτου κέντρῳ μεσολαβεῖ ὑπὸ φρένας (καὶ) ὑπὸ λοβόν, (ὥστε) βαρύ ἐστιν ἔχειν (ἡμᾶς) τὸ περίβαρυ κρύος. Possis et paulo aliter construere, ita nempe: ὄν. δὲ μολ. ἐξ ὀν. πάρ. μοι (ὃ)
18 sive καὶ) ἔτ. (με) δίκ. μαστ. διφ. δ. δ. μεσ. κέν. ὑ. φρ. || καὶ ὑ. λ. (ὥστε) βαρὺ ——. Sed eodem redundat, et utroque modo post κέντρῳ distinctio minima ponenda. Illud ὄνειδος μαστ. δ. δ. Clytaemnestrae sunt ὀνείδη vs. 95—137. quibus se dicit per somnum petitam ac veluti stimulo et aculeo medio in cor adacto, ita vulneratam, ut difficile sibi accidat horrorem perferre. κέντρον μεσολαβές vocat, κέντρον τὰ μέσα λαβὸν καὶ τιτρῶσκον. Vox περίβαρυς desideratur apud *Steph.* κρύος ut Sept. Theb. vs. 840. De ellipsi v. ὥστε habes passim. Add. *Kuster.* ad *Aristoph.* Eccles. vs. 730., qui miror eandem non admisisse Av. vs. 63. οὕτω 'στι δεινὸν κάλλιον λέγειν, sed sensus gratia velle legi, τοῦτ' ἔστι δεινὸν

——, qui tamen, modo intelligatur *ὥστε*, citra emen-
nem procedit, *οὕτω 'στι δεινόν, ὥστε κάλλιον οὐδὲ λέγειν.*
Vs. 168. *Πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων βλο-*
αἱρούμενον ἄγος ἔχενν. Respondent haec, et referri
ario volunt ad ea, quae leguntur supra vs. 34—45.
μενον interpres vertit, *libenter sustinentem.* cl. *Schul-*
l. epist. ad *Menken.* p. 88. *ultro receptantem.* Mihi ut
vio, qui *ῥεόμενον* substituit, vitium isti verbo inhaesisse
ur, et leg. *ἀρόμενον* aut *ἀράμενον*, nec aliter suo in li-
habuisse Schol., cuius verba, || inserta coniunctiva, sic 19
n, *λείπει ὁ καί, ὥστε καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπαίροντα ἔχειν*
των ἄγος. Adsumsit nempe ille *ὀφθαλμόν* ex *προσδρα-*
Sic *αἴρειν* et *ἐπαίρειν ὀφθαλμούς* *Aristid.* T. III.
9. *ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω*, et verbis totidem *Ioan.*
. comm. 4.: add. *Charit.* L. I. p. 7. vs. 7. *ἔχειν βλοσ. ἄγ.*
est *κτᾶσθαι ἄγος αἱμάτων φοβερὸν καὶ ἐκπληκτικόν*, idque
adspectu. *Hesych.*: *αἱροῦμαι* expl. *ἐπελεύσομαι, ἢ λαμ-*
, *ἢ βούλομαι.* Sed primum an notet dubito, *ἀπελεύ-*
explicatio erit *τοῦ ἀροῦμαι*, verbi *αἴρω.*
Vs. 172. *Παρανόμων θεῶν βρέτεα μὲν τίων.* Ita mon-
e corruptum versum hunc dedit *Turneb.* propaga-
que editt. *Canter. Stanl.* et *Pauw.* Leg. ex editione *Ro-*
παρὰ νόμον —— βρότεα. Prior labes inhaesit quoque
Sed *βρότεα* exhibet. *τίων* valet *προτίων*, vel ellipsis
. *μᾶλλον*, ut in *Luc.* Evang. c. XVII. comm. 2. *λυσιτελεῖ*
—— *ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ*, et eodem in verbo *Plut.* T. II.
1. b. *τί δὲ Καρχηδονίοις οὐκ ἐλυσιτέλει Κριτίαν λαβοῦσιν ἢ*
δραν νομοθέτην, ἢ τοιαῦτα θύειν. Apud *Aelian.* de Anim. X.
. ut hoc obiter addam, tentatum nollem, *πρίασθαι λυ-*
έστερον. *Pollux* VII, 10. *ἀξίως πιπράσκεται τὰ εὔωνα καὶ*
ελῶς. Add. *Suid.* Vs. 170. *Casaub.* legit *ἔχρανάς γ'.*
|Vs. 174. *Κἀμοί τε λυπρός, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.* *Ca-* 20
emendat *κἀμοί γε* *Scal.* *ἐκλύσεαι*, *liberabis*, *solves.*
itur, *ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκείνου πάσσεται.* in quibus
to, utrum *ἐκείνου* regatur ab *ἕτερον*: *Apollodorus Mega-*
in *Stob.* Serm. XCVII. extr. *ἕτεροί εἰσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ*
ιτος. *Plut.* T. II. p. 382. e. *οὐχ ἕτερος ὢν τοῦ*: add. p. 473.
an constructio sit, *ἐν κάρᾳ ἐκείνου πάσ. ἕτ. μιάστορα.* an
que forsan scriptum primitus fuerit, *ἐκεῖ που.* Quic-
de eo est, *Euripidi* inserviisse hunc locum dicas, dum
beret Med. vs. 1371. *οἵδ' εἰσίν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες.*
n *μιάστωρ* qui *ἐναγής, προστρόπαιος*, et *μεμιασμένος.*
Vs. 182. *Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν* etc. *sa-*
m vocat, *ἀργηστὴν πτηνὸν ὄφιν*, ut *arcum δράκοντα Ly-*
r. vs. 918. ubi *Meurs.* et *Potter.* *λαβεῖν* *sagittam*, ut
ταιναν λαβεῖν in *Arist.* Vesp. vs. 1114. *ἀργηστής* occur-
uoque supra Sept. Theb. vs. 60. et iuxta cum *καρανι-*
vs. 186. in *Steph.* Thes. omissum. *καρανιστής* est *Eurip.*

Rhes. vs. 817. τοξικὴν φόρμιγγα habet *noster* in Pers. vs. 460. Sequentium structura est, μὴ ἐμοῦσα ὑπ' ἄλγους ἀνῆς ἀφρὸν μέλανα (i. e. ut ipse expl.) θρόμβους φόνου (pro αἵματος) οὓς ἀφείλκυσας ἀπ' ἀνθρώπων. *Hesych.*: ἀφρός, ἄφρων, μωρός,
21 ||ἄνους. Scripserat forsan, ἄφρον, ἄφρων, —— addideratque posterius declaraturus, huius casum esse prius, idque locum intendens *Luc.* c. XII. comm. 20. aut I. Ep. ad Cor. XV, 36. ἄφρων et ἄνους in literis sacris ut distingui possint, disputat *Basil.* T. I. p. 183. b. Vs. 185. οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει, usui videtur fuisse *Eurip.* Phoen. vs. 9[illegible] ubi, ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις.

Vs. 188. Ἀλλ' οὗ —— ἀκρωνία· λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμόν. lego λευσμός τε, vel λευσμοί τε, quod utrumque coniecturae loco proposuit. *Casaubonus*, prius quoque *Stanl.* De voce ἀκρωνία vid. *Hesych.* ubi adsentior cl. *Alberti*, Schol. statuenti turbatum. οἰκτισμός (οἰκτιρμός pro eo *Etymol.* scriptum Bibl. Traiect.) [add. Etym. M. 568, 2[illegible]] *Ammonio* [p. 102] auctore est, ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.

Vs. 194. Οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. In χρηστηρίοις ex antecedente οἰκεῖν supple, οἴκοις. Sic in Agam. vs. 973. δόμοι χρηστήριοι. Quod addit *noster* τοῖς πλησίοις, eo docet, prout iussae fuerant vs. 179. se jam excessisse e templo, et hinc quoque, vs. 185. dicit Apollo, οὐδὲ δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει, nedum se ingredi et immorari. Idemque nunc repetit, causa addita,
22 ne μύσος ἐντρίβηται, et contaminetur || templum; ac sequitur eodem spiritu, χωρεῖτε *facessite*, non ut vertitur, *excedite*. *Pauwius* quia, ut interpres, haec omnia a commorantibus adhuc in templo dicta existimabat, non poterat non obhaerere circa πλησίοισι, et ad correctionem delabi. De voce βοτήρ vs. 196. vid. *Spanh.* ad *Arist.* Plut. vs. 8[illegible] εὐφιλής occurrit quoque in Agam. vs. 34. nec habet *Steph.* Thes.

Vs. 198. Ἀντάκουσον ἐν μέρει. *Aristid.* T. III. p. [illegible] ὥσπερ φὴς ἐκεῖνα ἀκούειν λεγόντων, οὕτως ἀντάκουε καὶ [illegible] p. 726. ὁποῖ' ἄττα εἴποις, τοιαῦτ' ἀντακρούσεσθαι χρὴ προσδοκᾶν. T. II. p. 311. κακῶς ἑτέρους εἰπόντας ἀντακοῦσαι (ἔστι) κακῶς αὐτοὺς καὶ ἃ μὴ προσήκει. Add. cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 555. [ad vs. 1651.]

Vs. 201. Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Cum audiret Apollo, se non modo caedis μεταίτιον, ἀλλ' ἕνα τὸ πεπραχέναι, et παναίτιον ferri, etsi quantocius eas facessere a templo suo iusserat, neque ulteriore videretur alloquio dignari velle; tamen prius discere ex iis cupit, qui istud de se praedicent; et quod dum exponunt illae, natis inde, ut fit, aliis ex aliis quaestionibus, altercando invicem, sensim perveniunt Athenas: sic enim fictionem insti-

it poëta, ut in via ista disputata intelligan||tur, nec multo 23
rdius Oreste Furias eo pervenisse adpareat. *τοσοῦτο* est
σοῦτο μόνον. Tum *μῆκος ἐκτείνειν λόγου*, quod *εἰς μῆκος*
τείνειν τὸν λόγον *Basil.* T. I. p. 230. d. *λόγους* p. 379. a. *μεί-*
να λόγον *Soph.* Trach. vs. 692. [679.] *μακρὰ* (n. *ῥήματα*)
αντία τοῖς λόγοις *Eurip.* Med. 1351. *παραίνεσιν* infra vs. 711.
ροίμιον in Agam. 838. et *λόγοι ἐν μήκει* *Aristid.* T. I. p. 515.
d *nostri* locum facit *Plat.* in Tim. p. 533. b. [p. 46. d. St.]
ξάζεται ὑπὸ τῶν πλείστων οὐ ξυναιτία, ἀλλ' αἰτία εἶναι τῶν
ντων.

Vs. 203. *Ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν.* *Scal.*
git, *τέ μιν*, iungens ut videtur cum verbis vs. 205. *καὶ*
ροστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους. *Cant.* *τί μή;* ipse,
rvata litera ultima, separem quod in unum coaluit, *τί*
ήν; *Suid.*: *τί μήν κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ; διὰ*
γὰρ οὔ; et ita *τί μήν* in *Luc.* Dial. Mar. XV. c. 1. [vol. I,
325.] Vit. Auct. c. 22. [vol. I, p. 562.] plene *τί μὴν οὔ;*
urip. Rhes. vs 706. *τί μὴ οὔ;* habet *Soph.* El. vs. 1392.
288.) [1280. *τί μὴν οὔ;*] Add. *Budi* Com. p. 921. seq. *ποι-*
ὰς πέμψαι interpres reddit, *poenas sumere*, quod phrasis
on notat. Ne multa, mihi scriptum videtur fuisse, *πέψαι*
e. *πραΰναι, μειλίξαι*, *iussi deas ultrices patris placare: quid*
m? seu *quidni?* nempe fecissem. Clytaemnestra in
hoeph. || vs. 942. ad Oresten, *ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκό-* 24
υς κύνας, hic reponit, *τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, πα-*
ς τάδε; iunge ibid. vs. 267 — 296. et 1030. seqq. Contigit
dem horum verborum permutatio *Procop.* I. B. V. c. 10.
ope fin. nec non *Hesych.* v. *ἔπεμψεν*, ubi not. Vs 202. ut
206. *Robort.* recte interrogandi signum adposuit.

Vs. 204. *Ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέον.* Supple *γίγνε-*
σαι vel *εἶναι*, *esse sustinuisti.* *διαδέκτωρ* in *Eurip.* Ion. vs. 478.
hic *δέκτωρ*, est inter vocabula apud *Steph.* praetermissa.
α νέον probat *Stanl.* emendationem in Choeph. vs. 1038.
d. supra vs. 42. et infra 282. Schol. vs. 203. praepono:
ατος δέκτωρ. Quod sequitur, *προστραπέσθαι δόμους*, di-
am pro *τραπέσθαι πρὸς τούσδε δόμους*, *convertere se*, aut
ferre se ad has aedes, non ut interpres *reverti.* Vid. ite-
m Choeph. vs. 1038. seq. *προστρέπεσθαι εἰς ἀναισχυντίαν*
t *Plat.* XI. Legg. 677. f. [919. c. St.]

Vs. 208. *Ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον*, *hoc nobis est*
mandatum, hae nostrae sunt partes. Idem erit sensus, si
as, *ἡμεῖς ἐσμεν τούτῳ προστεταγμέναι*, sive *προστετάγμεθα.*
nc mens clarescit vs. seq. *τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας κα-*
ν, quod dictum accipio tanquam legerem, *λέγε* || *ἥν τινα* 25
ύτην κομπάζεις τιμήν, καὶ γέρας καλόν, *quam tu crepas ia-*
sve tam pulcri muneris dignitatem, dic quae sit illa. Iro-
cum est illud *γέρας καλόν.* *Aristoph.* Vesp. vs. 518. *δίδαξον*
ᾶς, ὦ πάτερ, ἥτις ἡ τιμή 'στι σοι. Voculas *καὶ δῆτα.*

vs. 206. iunxere plures: vid. *Devar.* de partic. μολεῖν valet προσμολεῖν. De v. ἠθικεύεσθαι apud Schol. ad vs. 206. adeundus *Du Cangius* in Gloss. Append.

Vs. 211. *Τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ.* Personarum indices huic et praecedenti versui demit *Scal.* ego uti eos notarunt *Turn.* et *Robort.* ἀμοιβαίους esse censeo ad vs. usque 213. ubi Apollo sermonem continuat versum usque 225. τὸν ἄνδρα etc., prout iterum recte habet *Robort.* cum et admittam in versu praesenti distinctionem cum *Pauw.* τί γὰρ γυναικός, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ; genitivus pendet ab intellecta περί *), et e vs. 208. repeti debet, προστεταγμένα ὑμῖν ἐστιν. *Aristid.* T. I. p. 271. ἄρ' οὖν ταῦτα καὶ μόνα ... ἀνθρώπων ἔχομεν λέγειν; pro περὶ τῶν ἀ. ἔ. περί quoque ... τῆς παρά in Schol. leg. qui adsumsit insuper ποιεῖν; quomodo apud *Aristoph.* Pac. vs. 105. ἐρέσθαι δ', τί ποιεῖν ... λεύεται περὶ τῶν ——, et eodem modo δρᾶν in *Plat.* Pol. 170. b. [257. e.] ut Lat. *facere* ac *fieri de.* In νοσφίσῃ ...

26 plebis || vel τοῦ βίου, quod addit *Soph.* Phil. vs. 1461. (al. ed. 1422.) [1427. Br.] vel τοῦ πνεύματος. Supra Sept. Theb. vs. 990. τὸ τοῦδε πνεῦμα ἐνόσφισεν. absolute quoque in Choeph. vs. 436. 489. Cum vs. 212. comparetur eiusdem argumenti vs. 608.

Vs. 213. *Ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.* *Casaub.* coniicit leg. ἀρκέσω ... forsan, quia activum non medium *auxiliandi* notione usitatum. *Soph.* Aiac. vs. 441. [439.] ἔργα ἀρκέσαι. et 537. [536.] ἀρκέσαι τοῦτο, pro εἰς τοῦτο, ut Schol. Leg. autem ex *Robort.* ἦ κάρτα. Sic in Agam. vs. 600. et Suppl. 461. Syntaxis est, ἦ κάρτα ἄτιμα (n. οὕτως τῷ σῷ λόγῳ ἔσται τὰ) Ἥρ. τελ. καὶ (τοῦ) Δ. πιστ. καὶ παρ' οὐδ. ἠρκ. (εἰς αὐτά) ... *confers ad Iunonis Iugalis Iovisque foedera stabilienda* ... scil. quantum in te est facis, idque agis, ut flocci ... *Them.* Orat. XIX. p. 226. b. ᾧ παρ' οὐδὲν ἦν καὶ ἐν φαύλ... θρώπου ἀποτεμεῖν κεφαλήν. *Aristid.* T. III. p. 118. ... παρ' οὐδὲν ἄγειν. *Aelian.* de Anim. XIV. c. 28. παρ' ... ποιεῖται τὴν χάριν. *Hesych.*: παρ' οὐδέν, εὔκολον, ... Conf. Anim. ad Agam. vs. 237. Compositum παρ... cuius apud *Steph.* nulla mentio, est in *Luc.* Cyn. c. 5. [T. III, p. 542.] De Iunone τελείᾳ, quam memorat etiam ...

27 stoph. Thesm. || vs. 982., vid. Schol. *Pind.* Nem. X. ... vs. *Suid.* et *Gyraldus* l. III. p. 120.

Vs. 219. *Εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς — ... γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ.* *Casaub.* κάτω, pro ... suspicabatur. κότῳ pro σὺν κότῳ sumto, sensus ...

---

*) Vid. eadem de ellipsi τῆς περί Musgrav. Exercit. in Eurip. l. I. c. 11. p. 85. [ADD. p. 430.]

t, ceu scriptum esset, *εἰ οὖν (τοσοῦτον) χαλᾷς (τοῖς) κτεί-
σιν ἀλλήλους, (ὥστε) μηδὲ ἐποπτεύειν (σε σὺν) κότῳ τὸ μὴ
έσθαι* (n. *τοῦτο*, et *τοὺς τοιούτους φόνους*) *ἦ κάρτα ἄτιμα* etc.:
o *usque indulgentem te praebueris coniugibus, qui se invicem
erficiunt, ut nequidem irata inspectes teque iratam ostendas,
ue irata cures, ne tam dira caedes fiat in posterum, actum
fecto erit* etc. Vocula *οὖν* redordiendo inservit sermoni
nonnulla intercedentia abrupto: nam debebat proprie
sus 219. *εἰ* —— *κότῳ* excipere vs. 212. *οὐκ ἂν* —— *φόνος*,
saltem vs. 216. *ὅθεν* —— *φίλτατα*. *χαλᾷν* est *indulgere,
na laxare*, *ἐνδιδόναι*. *Eurip.* Hec vs. 403. *χάλα τοκεῦσιν
ὄτως θυμουμένοις.* Quod verbis pluribus sic *Plato* IV.
gg. 601. d. [717. d. St.] *θυμουμένοις ὑπείκειν δεῖ καὶ ἀπο-
πλᾶσι τὸν θυμὸν ἐάν τε ἐν λόγοις, ἐάν τε ἐν ἔργοις δρῶσι τὸ
οῦτον* etc. *ἐποπτεύειν* frequentat eodem sensu *Aeschylus.*
ox vs. 224. Agam. 1279. 1587. Choeph. 1. 487. 581. 985.
53. Versu praecedenti *τε* valet || *εἰ καί etiamsi*, *εὐνὴ γὰρ* 28
καὶ μείζων ὅρκου φρουρουμένη τῇ Δίκῃ (*ὅμως ἔσται*) *μορσίμη
ρὶ καὶ γυναικί.*

Vs. 221. *Οὔ φημ᾽ Ὀρέστην σ᾽ ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.* Hoc
busque versibus sequentibus longiorem sermocinatio-
m concludit Apollo, estque quasi dicat, *ut paucis absol-
m, aio iniuste Orestem te persequi.* Reliquorum occultior
ulo est sensus. *Stanl.* in versione ita accipit, ut Apollo
as demulcere mitioresque velle reddere intelligatur, et
c dicant verba: *verum novi mores tuos, soles nempe graves
imo proponere poenas, at non aeque graviter exequi.* atque
eo *ἡσυχαιτέρα* idem foret quod *ἀπραγμονεστέρα*, ut *ἥσυχος*
ἡσυχία pro *ἀπραγμοσύνη*, *ἡσυχάζειν*, *ἄπρακτον εἶναι* apud
ίο. Quicquid de eo est, oratio hunc in modum sup-
da videtur mihi: *οἶδα γάρ σε τὰ μὲν ἐνθυμουμένην πράτ-
ἐνδίκως, τὰ δὲ πράσσουσάν σε εἶναι ἡσυχωτέραν*, *linguam*
ωτέραν in *Soph.* Antig. vs. 1101. (edit. al. 1204.) [1089.
Schol. expl. *δολιωτέραν*, nec fortasse ista notione alia
ὶ loco aptior.

Vs. 226. *Σὺ δ᾽ οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.* Idem
θαι, quod *προτίθεσθαι*, ut alibi *πλέον* et *μᾶλλον ποιεῖ-
ἡγεῖσθαι.* Subaudiendusque ita erit genitivus quis-
, vel *τοῦ ἡσυχάζειν*, aut *ἀφίστα||σθαι*. Si; quod con- 29
rae loco proponit *Pauwius*, legeretur *πόνον πλέω τίθου*,
cutio admitti possit, foret sensus: *maiorem laborem
plus laboris insume quam* scil. *adhuc fecisti* et *impendisti.*
ερον τίθεσθαί τι τοῦ scripsit *Pind.* Isth. I. princ. et ex
lat. Phaedr. p. 337. a. [227. b. St.] Sed hic pro *τίθε-*
habet *ποιήσασθαι*. *πλέον* loco *τοῦ μᾶλλον*, ut in *Aelian.*
nim. XIII. c. 15. ubi de lepore Hispanico inter alia di-
ὅτι ὀλίγην ἔχει τὴν οὐρὰν τῶν ἄλλων ὅ, τι (ita leg.) *καὶ
ν, τά γε μὴν λοιπὰ τοῖς προειρημένοις ἰδεῖν ἐμφερής.* Est

autem οὐρὰ ὅ, τι καὶ πλέον ὀλίγῃ non simpliciter *cauda brevior*, uti vertitur, verum *nonnihil* sive *paulo brevior*. Sed et quid impedit in verbis mox ibidem subsequentibus, quae interpres reddere neglexit, quidpiam tentasse? sunt vero praeter λευκώτερος δὲ τῶν λοιπῶν, ista, λασαρὰ διετησίους φύσει, ἀφ᾽ ὧν οἰστρᾷ τε καὶ ἐκμαίνεται, ὅταν ἐπὶ τὰς θηλείας ἄτῃ Dederatne fortasse, λαγγαρὰ διαίτησις φύσει —— i. e. ὀκνώδης et ὀκνηρά.

Vs. 227. *Τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.* Pergunt inter se contendere ac rixari. Interpres perquam vertit male, *poenas meas ne tu differas verbis.* τιμαί ut vs. 209. honores notat, et hinc vs. 825, queruntur eaedem, ὅτι ὁ Δαίμων τοὺς ἶνις || μ᾽ ἄτιμον τίθησι. Tum συντέμνειν τι λόγῳ non dicit, *differre verbis*, sed *imminuere*: reddi debebat, *tu meos* mihive debitos *honores verbis ne imminuas, detrahendoque de iis* et quasi concisos *tibi ne vindices.*

Vs. 228. *Οὐκ ἂν δεχοίμην, ὥστ᾽ ἔχειν τιμὰς σέθεν.* Quum ut vidimus longius a sensu versus praecedentis aberraret interpres, non potuit non idem hic ei accidere; verto, *ego vero tuos mihi tribui nolim honores.* οὐ δέξασθαι, *Hesychio* interprete, est οὐ προσήκασθαι. Eum vid. in v. οὐκ ἐδέξατο. Vocula ὥστε hic vacat, ut saepe. Ad haec quid Eumenis? μέγας γὰρ, inquit, ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγῃ i. e. *nempe quia citra meos honores tamen satis te esse magnum apud Jovem existimas.* ἔμπας ut ἔμπης idem quod ἔμπα, ἔμπαν. Vid. not. ad *Hesych.* v. ἔμπης, et cl. *Valcken.* epist. praemissam *Virg. Urs.* Coll. p. XXXVII.

Vs. 230. *Ἐγὼ δὲ —— μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κυν*[illegible] respiciunt haec quae Clytaemnestra vs. 131. ὄναρ διώκ[illegible] *ρα* etc. add. mox vs. 245. seqq. καὶ κυνηγέτις *etiam ve*[illegible] *venatricis instar*, ut bene *Pauwius.* De pio lauda[illegible] supplicibus parcendi Graecorum more, qui patesci[illegible]

31 lico sequentibus, vid. praeter || *Stanl.* cel. *Wessel.* a[illegible] *Sic.* T. II. p. 336. n. 10.

Vs. 235. *Ἄνασσ᾽ Ἀθάνα Λοξίου κελεύσμασιν ἥκω* [illegible] *δὲ, πρευμενῶς ἀλάστορα.* De oeconomia et fictione q[illegible] nuimus ad vs. 201. hic quoque adversus *Pauwii* re[illegible] siones tuebuntur, opinor, poëtam. ἀλάστορα put[illegible] hic notare *a furiis exagitatum*, quam significatione[illegible] rent lexica. Ignorant sane; verum quid nos cogit, [illegible] notione consueta, novam atque ignotam attribuere[illegible] utique hoc in loco ἀλάστωρ, quod ubique significat[illegible] *Eust.* ad Iliad. *Δ*. p. 361. vs. 34. [474, 29.] *Kuster.* ad Suid. et quos laudat, itemque not. ad *Hesych.* Qualis sit [illegible] et non sit, ipse docet, dum addit, se haud esse, προστρόπαιον i. e. οὐ φόνιον, μιαρόν, αἵματι μεμιασμένον, καὶ [illegible] Ἀθάναν τρεπόμενον δεήσει καθάρσεως, ut *Hesychii* explicatione meas faciam. Sed et praeterea οὐδ᾽ ἀφοίβαντον [illegible]

ioque καθαρὸν, prout idem grammaticus v. ἀφοίβατον, not. Sed ἀμβλὺν ἤδη, utpote προστετριμμένον πρὸς ἄλ- ; οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν. Hic dicas primo intuitu εύματα positum pro πορίσματα: verum adsentior do- ssimo *Valckenario* ad *Eurip.* Phoen. vs. 992. neque credo, εύω aut deducta inde || nomina illam significationem re- 82
ere; etsi ceteroqui ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν in Creontis per- ia, Menoecum filium ad fugam sine mora capessendam, accelerandam exhortantis, sensu optimo ibi scriptum o, eodem nempe, quo nos dicimus *geld overmaken, et rzenden. noster* quid intelligat per πορεύματα docet vs. i. ubi pro eo ῥυτοὶ πόροι. De v. ἀμβλὺς et ἀμβλύνειν vide- ius infra. Vs. 234. notatur *Casaubonum* correxisse, οδῶς, pro προδῶ σφ᾽, verum scripserat, opinor, vir exi- us, προδῶ γ᾽. Verba Schol. versu modo indicato sunt *mer.* Odyss *Δ*. vs. 73. in altero ad vs. 238. comma forte nendum post αὐτῶν, et in ἐπελθόντα supplendum αὐτούς.

Vs. 240. Θάλασσαν ἐκπερῶν πρόσειμι δῶμα etc. malim περῶν tempore praeterito, etsi sic ἐκπληρῶν, pro ἐκπλή- σας, in *Eurip.* Phoen. vs. 1142. et ἡσσώμενος, pro ἡττη- ος 1238. Conf. *Diluc. Thuc.* p. 207. seq. Structurae lo est: πρόσ. ὦ θεά, δῶμά (σου) καὶ αὐτοῦ (i. e. ἐν αὐτῷ) λάσσων τὸ σὸν βρέτας ἀναμένω, sive ἀναμενῶ, (τὸ τῆς) δί- τέλος. Hic et vs. 442. φυλάσσειν βρέτας, quod vs. 80. erat ἄγκαθεν λαβεῖν βρέτας. ut *servare* in *Virg.* II. Aen. 568. *servare limina Vestae et || secreta in sede latere.* quod 83
c ibid vs. 575. *abdere se atque aris sedere.* et *Ter.* Eun. V. vs. 10. *solus Sannio servat domi.* ubi *Donat.* et not. dem praestat usum φρουρεῖν. Supra Prom. vs. 31. ἀτερ- πῆνδε φρουρήσεις πέτραν i. e. interprete Schol. φυλάξεις, et αὐτὴν μενεῖς, vel ἀεὶ μενεῖς, uti pro εἰσμενεῖς ibi leg. ificationis rationem subiungit Schol. ὅτι ὁ τις φρουρεῖ, ο καὶ οἰκεῖ. Atque ita iterum Lat. *custodire*, ut *Petron.* L 1. *in conditorium prosecuta est defunctum, positumque in* ogeo *Graeco more corpus custodire coepit* *). Vid. hoc de e praeter *Kirchm.* de Fun. l. III. c. 16. et 22. *Luc.* Nigr. ɔ. [vol. I, p. 69.] et non uno loco *Io. Chrysostomus*, ve- Tom. II. Op. 345. b 2. T. V. 117. b 2. In structura, m institui, πρόσειμι accepi pro *accedo*, et composito ex , ut syntaxis subsistat non vi compositionis, sed quod ge rarius, vi praepositionis. *Aelian.* de Anim. XVII. 2. ὡρίωνα scribit θέλγοντα γονὴν ὕμνῳ (ita recte pro ὕπνῳ . vidit cl. *Oudend.* ad *Th. Mag.* p. 562.) τινὶ γαμικῷ, προ- ντα Σειρῆνας cum praepositione ἐπί idem προσελθεῖν con- uxisset l. l. c. 23. ὑφ᾽ ἡδονῆς προσελθεῖν ἐπ᾽ αὐτὰς σπεύ-

---

*) Add. Gatak. ad M. Anton. p. 251. [*ADD.* p. 430.]

δουσι, sed rectius opinor ibi scribetur *προσελθεῖν*. Vid. *Di-*
34 *luc. Thuc.* p. 776. Quod si || quis in *nostri* verbis *πρόσειμι*
sumere velit pro *adsum*, ex *εἰμί*, is ita ordinet oportet,
πρόσ. φυλ. τὸ σὸν δ. καὶ βρ. θεά, ἀναμ. αὐτοῦ δ. τ. sed tunc
videri posset, melius legi, *φυλάσσω ἀναμένων.* Vs. 241. *Ca-*
saub. inserta vocula *δέ*, legit, *σώζων δ' ἐφετμάς*——. Vs. 244.
εἶεν interpres vertit, *sit ita*, minus recte. Est hic *ἀναφω-*
νητικόν.

Vs. 247. *Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.* Hoc
Schol. *παραδοξόλογον* videtur. At cum praecedat, *τετραυ-*
ματισμένον ὡς κύων νεβρόν, et per similitudinem dictum sit,
mitigat id quod inest duri, *ὡς γὰρ κύων ἐκμαστεύει νεβρὸν*
τετρ. πρὸς τὸ αἷμα καὶ τὸν σταλαγμόν, (pro *τὸν τοῦ αἵματος*
σταλαγμὸν) *οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐκμαστεύομεν* homicidam Orestem.
Et nonne vs. 253. eandem dicentem audias, *ὀσμὴ βροτείων*
αἱμάτων με προσγελᾷ. ἐκμαστεύειν πρός, ut vs. 1008. *πρὸς φῶς*
ἰέναι, et similia. *σπλάγχνου* nomine vs. 249. intelligitur *lien.*
Vid. *Foes.* Oecom. *Hippocr.* Tum *πᾶς πεποίμανται τόπος*,
pro *περινενοστημένος ἐστί peragratus*; nam *ὅπου τις ποιμαίνει*
ἐκεῖ περινοστεῖ καὶ πλανᾶται.

Vs. 250. *Ἀπτέροις πωτήμασι.* Eodem schemate *noster*
in Pers. vs. 682. *νᾶες ἄναες.* in Agam. vs. 1151. *νόμος ἄνομος*
Chrys. T. IV. Op. 116. b. *τὰ οὐχ ὑφεστῶτα ὑποστήσασθαι.* T. I.
p. 177. a. *θάνατος ἀθάνατος.* 561. b. 676. d. etc. *ἀσυσκίαστα*
35 *συσκιάζειν.* T. III. || p. 620. b. *ψυχὴ ἄψυχος.* p. 737. d. et IV.
p. 44. b2. *ἀτόλμητα τολμᾷν. μηχανᾶσθαι τὰ ἀμήχανα Procop.*
I. B. P. c. 25. *δυστυχῶς εὐτυχεῖν Theoph. Simoc.* IV. Hist. c. 13.
καθαρμοὶ ἀκάθαρτοι, et *ῥυπαραὶ ἁγνεῖαι Plut.* T. II. p. 171. b.
κλώθειν ἀσύγκλωστα Synes. ep. 57. p. 198. c. *ἀσυλλόγιστοι συλ-*
λογισμοί ep. 153. p. 290. d. *ἁρμοσταὶ ἀνάρμοστοι Aristid.* T. I.
p. 368. *τὰ ἄφαντα φαίνειν* p. 455. *θεάματα ἀθέατα* T. II. p. 253.
ἄμικτα μιγνῦναι T. III. p. 124. *ἀστεφάνωτον στεφανοῦν* p. 529.
ἀτάκτων τάγμα Diod. Sic. l. XVII. c. 80. [vol. II, p. 222. Wess.]
ordo inordinatus Apul. de Mundo p. 234. *ἀξύμμετρον ταῖς με-*
γίσταις ξυμμετρίαις Plat. Tim. 550. f. [p. 87. d.] *ῥυθμῷ ἀῤῥυ-*
θμεῖν Legg. VII. p. 633. d. [802. e. St.] *μανία σώφρων Theoph.*
Sim. l. V. c. 5. *ἐγγραφὴ ἄγραπτος Aelian.* de Anim. II. c. 26.
quod venuste et significanter scriptum sollicitandum non
erat. Alia complura exempla collegere passin viri docti,
in his *Stolberg.* ad *Soph.* Aiac. vs. 181. *Schott.* Nod. *Cic.* l.
c. 17. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 406. *Io. Iensius* Lect. *Luc.* II.
c. 8. *Bern. Mart.* V. L. III. c. 9.

Vs. 252. *Καταπτακώς.* Corrigit *Casaub.* *κατεπταχώς.*
Schol. explanans per *καταπτήξας*, nec ipse aliter, quam
aut *κατεπταχώς* aut *καταπταχώς*, legisse videtur. Obtinente
36 edita, rursus hoc || erit exemplum augmenti in iambicis
neglecti. Sed hoc quicquid est, *κατεπτακώς*, vel *κατεπτη-*
κώς verbi *καταπτάω* a correctione saltem fuerit tutum. *He-*

ch.: ἐπιακέναι, κεκρυφέναι. imo κεκρύφθαι. Terminatio tiva imposuisse videtur sciolis, ut ad eandem mutarent rbum explicans. Kusterum ibi non audiam. Idem grammaticus, κατεπτηκότα, καταπτήσσοντα. nisi forte dederat, od postulat literarum series, κατεπτηχότα. Add. in v. τηξαν, πτήσσων et πταώτην. Etymol. v. πτήσσω [694, 31.] πέτεσθαι. [666, 44.] itemque Suid. v. πτήσσει, ubi locus nici, quem citat, extat Thesm. vs. 36. Idem poëta Lys. 771. ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον τοὺς ἔποπας ὑγοῦσαι. Eurip. Suppl. 268. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν, ῦλοι βωμούς, πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε χειμασθεῖσα. Anom. vs. 754. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτῆξαι. De avibus in cognoni fabula Aristoph. vs. 778. Ran. 318. add. Schol. ad Vesp. 31. multum quoque utitur Aelianus de Anim. composito aecipue. Sequitur apud nostrum, ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων προσγελᾷ i. e. προσβάλλει ὥστε εὐφραίνεσθαί με. Rursus istoph. Pac. vs. 599. τὰ φυτὰ προσγελάσεταί σε.

Vs. 254. Ὅρα, ὅρα, μάλ' αὖ· λεύσσετον πάντα. Ita μάλ' θις Soph. Oed. Tyr. || vs. 1341. (1331.) [1316.] οἴμοι, οἴμοι 87 λ' αὖθις. noster Choeph. 652. παῖ, παῖ μάλ' αὖθις. λεύσσε- , immerito se sollicitasse, ipse vidit monuitque Arudtius Lect. Graec. p. 186. nec proin in eo merebatur reli. Illud parum recte videtur statuisse, quod duale ύσσετον, pro plurali positum accepit. Una Furiarum oquitur duas reliquas, unde et repetitum ὅρα, ὅρα. Etsi im chorus e multis constet, tamen ubique in hoc drante dearum tantum habetur ratio. Vid. vs. 140. Parilir σόν bis repetitum, pro ὑμέτερον, Pylades nempe et Orees, in Eurip. Iphig. Taur. vs. 1079. σὸν ἤδη ἔργον καὶ σὸν βαίνειν δόμους. Conf. Diluc. Thuc. p. 353.

Vs. 258. Ὁδ' αὖ τέ γ' οὐκ ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει πλεχθεὶς ᾶς ἀμβρότου ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. Reponendum : Ald. Turneb. et Robort. γ' οὖν. Sequitur enim τὸ δ' οὐ πάσι. Versu ultimo excidit forte negativa, et leg. γενέσθαι χερῶν. Sententia erit, hic rursus robur ac fiduciam hans in deae simulacro, quod amplexus tenet, manuum iudi- se sistere recusat, quomodo ὑπόδικον γενέσθαι χερῶν verndum fuisse, docet Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 1328. al. τῷ χερῶν adposuit χρεῶν, inductus fortasse Scholio l vs. || 259. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ. Sed quod per se inter- 88 etamentum esse potest v. ὑπόδικος. Hesych.: ὑπόδικος, εὔθυνος, χρεώστης ——, et quo ipso sensu habetur in trys. T. V. Op. 648. c2. ubi de Elia, ἦν ἰδεῖν τὸν προφήτην ύδικον γενόμενον γυναικός. Verba τὸ δ' οὐ πάρεστι valent, δ' ἐκ παντὸς οὐ δυνατόν ἐστι. Vid. Suid. v. πάρεστιν. ἀλκὴν chol. ad Suppl. vs. 739. illustrat per τὴν τῶν βωμῶν καταγήν. Hesych.: οὐκ ἄλκαρ, οὐ βοήθεια. Suid.: ἀλκή, ἰσχύς, ναμις subiecto Polybii fragm. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανά-

του καταφρονεῖν. ubi *λόγων ἀλκή* perperam vertitur, *vis doctrinae et rationis*, reddi oportuit, *vis orationis*, uti recte conversum apud *Theoph. Sim.* L. V. Hist. c. 5. qui totum descripsit, si fuerit *Polybii*, cuius ceterum eandem in rem haec legas l. XI. Hist. c. 8. *εἷς λόγος εὐκαίρως ῥηθεὶς ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀξιοπίστου, πολλάκις οὐ μόνον ἀποτρέπει τῶν χειρίστων, ἀλλὰ καὶ παρορμᾷ πρὸς τὰ κάλλιστα τοὺς ἀνθρώπους.* Conf. celeb. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 188. seq. [ad vs. 519.] et quae nos ad *Cattier.* p. 75. Quae autem ratio moverit virum laudatissimum, ut in citatae tragoediae vs. 1265. *εἴ τιν᾽ ἀλκήν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους —— ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης*, suspectum habeat v. *ἀλκήν*; latet. Mihi *εἴ τιν᾽ ἀλ-*
39 *κὴν ἔχεις* dictum fere, ut *εἴ τι δύ||νασαι*, vel *ὅσον δύνασαι* etc. de quibus quidpiam infra.

Vs. 261. *Αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον. τὸ διερὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται.* Idem hic *δυσαγκόμιστον*, quod *ἀναγκόμιστον*, ut esse solet *πᾶν ὑγρὸν εἰς πέδον κεχυμένον*. Neutrum vocabulum apud *Steph.* reperitur. *Hesych. διερόν* non modo expl. *ὑγρόν*, verum etiam *ζῶον, ἔναιμον*, ita enim inserto commate separanda duco. Respexit grammaticus illud *διερὸς βροτός* in *Hom.* Odyss. *Z.* vs. 201. ubi *Eustath.* p. 258. vs. 37. [1559, 43.] de etymo idem ad Iliad. *Ψ.* 1429. vs. 27. [1312, 5.] et *Etymologus* [274.]. Usus quoque hoc nostri loco *Spanh.* ad *Aristoph.* Nub. vs. 336. Mox *ἐρυθρὸν πέλανον*, quod scripsit vs. 184. *θρόμβους φόνου*, unde et hic Schol. expl. *θρόμβον αἵματος*. Conf. *Spanh.* ad *Iulian.* p. 260. Vs 268. pro *μητροφόνας Casaub.* corrigit *μητροφόνου.*

Vs. 269. *Ὄψει δ᾽ ἐκεῖ τίς ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν.* Quam frustra laborare saepe soleant interpretes in locis vel paululum a consuetiore constructione recedentibus, inter alios cum alibi haud raro, tum praesenti in loco ostendit *Pauwius*, cui syntaxis, *ὄψει τίς ἄλλον ἔχοντα ἕκαστον*, tantas offudit tenebras, ut verba *ἔχοντα —— ἐπάξια*, non de pec-
40 cantibus, sed illis, in quos peccatum aut || intelligenda, aut leg. *κ᾽ ἔχονθ᾽* confidentissime adfirmet. Intelligi volunt hoc structo ordine: *ὄψει δὲ ἐκεῖ ἕκ. ἔχ. ἐπάξ. τ. δ. ὅς* seu *ὅστις ἀσ. ἤλ. ἄλ. βρ. ἢ θεὸν* etc. Mutatio *τοῦ τίς* in *ὅς* seu *ὅστις* si cui mira videatur, is vid. *Lect. Aristaen.* p. 265. et *Diluc. Thuc.* p. 13. seq. *βροτόν* habet *Ald.* et *Turn.* pro *βροτῶν*. *ἀλίτειν σπονδάς*, dixit *Opp.* V. Hal. vs. 563. ubi parum recte libri alii, quos secutus Schol. habent *ἀλύττειν*. Hic ut iuncta occurrunt *ἀλίτειν* atque *ἀσεβεῖν*, sic *Hesychius ἤλιτεν* exponit inter alia per *ἠσέβησεν*. Vs. praecedenti scripserat forte *Aeschylus*, *ἵν᾽ ἀντιποίνους ——*.

Vs. 280. *Βρίζει αἷμα, καὶ μαραίνεται.* Multum frequentant Graeci verbum *μαραίνεσθαι* sensu tropico, uti *λύπη μαραίνεται* in *Aelian.* de Anim. l. I. c. 18. *ἐπιθυμία ἀπομαραίνεται Luc.* VIII. *ἑταιρ.* [vol. III, p. 300.] *Aelian.* l. c. c. 67. fin.

gues ἐπανίσταντο καὶ ἠγρίαινον, ἐπεὶ δὲ τὸ παιδίον προσέψαυ- ἐμαράνθησαν. Vitiosum est apud *Hesych.*: μαραίνεται, ἵνεται. Dederat forte μαργαίνει, μαίνεται. Vid. ibid. sta- n μαργᾷ et μαργαίνων. Sequitur μίασμα ἔκπλυτον, quod em *Hesych.* expl. ἐξίτηλον, et iunxit haec duo *Basil.* T. II. 127. a. Contrarium ἀνέκπλυτον. *Them.* Orat. XVI. ult. ὅτα μάλιστα προσκαθιδεῖται καὶ ἐμμείνῃ, l. ἐμμενεῖ, τῇ μνή- ἀνεξάλειπτα || καὶ ἀνέκπλυτα. Add. Orat. VII. p. 94. a. 41
chill. *Tat.* l. VI. p. 385. [141, 18. Iac.] ζηλοτυπία [γὰρ] ἅπαξ πεσοῦσα ψυχῇ δυσέκλειπτός [δυσέκνιπτόν] ἐστιν. *Aelian.* de im. I. c. 48. οἱ ὀδόντες σὺν τῇ τριχὶ μελαίνονται δυσέκπλυτοι δυσέκνιπτοι. De ἐναγέσι vid. praeter Schol. ad vs. 276. hol. *comici* et *Biset.* ad Vesp. vs. 652.

Vs. 284. Πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος, ὅσοις σῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. Nonne potius leg. μου γένοιτ'? c ut dicat Orestes: *ego vero denuo magno in honore habe-*, *qui huc me contuli expiatus, ita ut commercium meum, consuetudo cum aliis neminem sit contaminatura nec noci- a cuiquam.* vid. infra vs. 758, seqq. *Aristid.* T. I. p. 644. άτωνος οὐ πολὺς ἦν λόγος. p. 155. ἔστιν αὐτοῦ λόγος ἐν ἀν- ώποις καὶ πάλαι καὶ νῦν. p. 121. ὧν τις καὶ λόγος ἐστὶ καὶ μέ- τοὔνομα. T. III. p. 132. τίς ὑμῶν λόγος κατ' ἀνθρώπους ἐγέ- ο; συνουσία idem quod συντυχία, ut in *Aristoph.* Av. vs. 5. est κοινωνία, διαγωγή, prout expl. ibi Schol. ἠλάθη vs. accedenti pro ἀπηλάθη. *Hesych.*: ἤλασαν, ἀπήλασαν, ceu spexisset *Thuc.* l. I. c. 126. vs. 95. add. *Longi* Past. l. I. p. 22. 22. De porcellis in lustrationibus sacrisque expia- riis praeter *Stanl.* vid. *Poll.* VIII, 140. et *Spanh.* ad *Iulian.* 259. seq. καθαρμός et κάθαρσις etsi idem nonnunquam ||tant, est tamen ubi distinguuntur, ut in *Plat.* Crat. 42
266. b. [405. a.] ἡ κάθαρσις καὶ οἱ καθαρμοὶ καὶ κατὰ τὴν τρικὴν καὶ κατὰ τὴν μαντικήν. De discrimine inter καθάρ- et καθάρματα agit Schol. supra ad Sept. Theb. vs. 686. et *mmon.* [p. 79. V.] qui ut ut dare potuisset, καθάρσια μὲν ρ λέγονται τὰ ἱερὰ ὕδατα, καὶ τὰ ἄλλα ——. Vid. *Aristid.* I. p. 447. seqq. tamen cum *D'Orvill.* Anim. in *Charit.* p. 650. rationem ibi allegatam, nil puto ad integritatem eius ci desiderari.

Vs. 286. Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Merito *uwius* tuetur adversus *Stanl.* καθαιρεῖ i. e. *tollit*, *delet*, *imit*. *Ovid.* II. Art. vs. 653. *eximit ipsa dies omnes a cor- re mendas.* Alio spectat quod e *nostro* citat *Hesych.*: κα- ίρομαι γῆρας. apud quem, ut haec duo non raro confun- ntur, vitiose legitur, καθαίρει. καταλαμβάνει, pro καθαι- ῖ. *Soph.* Antig. vs. 281. [275.] πάλος καθαιρεῖ ἐμέ, ubi dem modo expl. Schol. et utrumque eodem in loco ad- bitum occurrit apud *Xen.* IV. *K. Π.* p. 277. [IV, 3, 16.] ἢν κεὺς γένωμαι, δυνήσομαι μὲν ἄνδρα ἐξ ὄψεως μήκους καθαι-

*ῥεῖν· δυνήσομαι δὲ θηρία διώκων ἐκ χειρὸς παίων καταλαμβά-
νειν.* minus recte interpres *perimere* vertit, debebat *κατα-
λαμβάνειν* eodem modo, quo *καθαιρεῖν*, reddere, aut, *cursu*,
43 ||*assequi*. *Herodot.* VI. c. 41. *τὴν πέμπτην τῶν νεῶν κατεῖλον
διώκοντες.* Male iterum in *Hesych.* editur *καθαιρῶν*, *μαστι-
γῶν*. Bene mox ibid. *καθαρθῆναι, μαστιγωθῆναι*, quod ten-
tari non debebat. Vid. *H. Steph.* Thes. *γηράσκειν* valet hic
φθίνειν. Supra Prom. vs. 955. *ἐδίδασκε πάνθ' ὁ γηράσκων
χρόνος.* *Soph.* Oed. Col. vs. 760. (719.) [727.] *τὸ τῆσδε χώ-
ρας οὐ γεγήρακε σθένος.* et ita *senescere* et *consenescere* Lat.
vid. *Cort.* ad *Sallust.* Cat. c. 20. sect. 10. Antecedit proxi-
me, *ἀπὸ στόματος καλῶ.* ut *ἀπὸ φωνῆς ἐκβάλλειν πρῶτον,
ἔπειτα ταῖς χερσὶν ὠθεῖν* *Plut.* T. II. p. 412. a. p. 486. b. *ἀπὸ τῆς
τοξικῆς εὐδοκιμεῖν.* 498. e. *ἀπ' ἐλάσσονος δαπάνης τὸ αὐτὸ ποιεῖν.*
Aelian. de Anim. I. c. 23. *θηρᾶν ἰχθῦς ἀπὸ χειρός.* *Chrys.*
T. V. Op. 744. c2. *ἀπὸ ψιλῶν ἐπιταγμάτων.* *Plat.* VIII. de
Rep. 496. g. [557. a. St.] *ἀπὸ κλήρων αἱ ἀρχαὶ ἐν τῇ πόλει γί-
γνονται.* Horum in nonnullis etsi *ἡ ἀπὸ* cum casu suo usum
suppleat casus sexti, tamen linguae gnarus significationis
quandam differentiam subesse percipiet.

Vs. 292. *Ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς* ——. *Τί-
θησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα.* Legitur hic vs. cum seq. apud
Lycophr. Schol. ad vs. 519. et *Λιβυστίοις* pro *Λιβυστικοῖς*, et
utrumque novit *Steph. Byz.* Prius tamen *noster* iterum in
44 Suppl. || vs. 287. *Stanl.* ut *Casaub.* *Λιβυστικῆς* mavult, et
hic adscripserat, vid. *Pomp. Mel.* I. c. 7. Locutionis *τιθέ-
ναι πόδα* et *ἴχνος*, *Euripidi* inprimis frequentatae, exempla
contulere plures, quibus addi poterit *Aesch.* Agam. vs. 916.
Suppl. 32. *Eurip.* Orest. 234. 1440. Phoen. 848. 1710. 1718.
Androm. 545. Trod. 1305. Ion. 741. Electr. 1209. et *Xenocratis*
dictum apud *Aelian.* l. XIV. V. H. c. 42. *μηδὲν διαφέρει ἢ τοὺς
πόδας ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν τιθέναι.* Hic quid sit
ὀρθόν et *κατηρεφῆ τιθέναι πόδα*, quod sciam huc usque atti-
git nemo. Mihi, dum meliora didicero, prius notat, *in-
cedere* seu *ingredi*, alterum *sedere*, vel *stare* in curru, atque
per utrumque subindicari deae *τὸ ἔνεργον ἐν τῷ ἀρήγειν*. Ipsa
de se vs. 406—408. *διώκουσα ἦλθον ἄτρυτον πόδα, πώλοις
ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασα ὄχον.* In Schol. ad vs. 296. vel scri-
bendum, *δρανοῦς* i. e. *δραστικοῦ*, vel inducta litera ultima,
ἑδρανοῦ. prius videtur ad poëtae mentem aptius. Apud
Aristoph. Thesm. vs. 671. *ἐν τόποις ἑδραίοις λέληθεν ὤν*, Schol.
expl. *λάθρα ἕζεται*, non *ἕξεται*, ut vulgatur.

Vs. 301. *Μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν τὸ χαίρειν.* Infra vs.
426. *ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμῶς νομίζεται.* Schol. illustrans
45 *ἀναίματον* quod || editur, ex coniectura, ut videtur, addit,
ἢ ἐναίματον. Aliud *ἐναίμακτον*. *Aristid.* T. I. p. 313. *ἀναί-
μακτον τρόπαιον*, i. e. *ἄνευ αἵματος καὶ σφαγῆς*, Schol. in-
edito interprete. Apud *Them.* or. II. p. 37. c. [45, 15. Ddf]

ἀναίμακτος καὶ ἄδακρυς νίκη. Infra in Suppl. vs. 204. ἀναίμακτοι φυγαί. Vs. 299. Personae indicem mutans *Scal.* τῷ Χο. substituit Εὐ, recte haud dubie.

Vs. 303. Οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους. Posterioris Schol. explicationis habita ratione, ἀντιφωνεῖς foret futuri temporis, ac leg. itidem esset ἀποπτύσεις. Imo si, quod videtur statuendum, verba haec Eumenidis respiciant Orestis illa vs. 279. ἐν τῷδε τῷ πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην, tempus quod dixi requiretur, et sententia erit, *neque vicissim loqueris, vocisve sonum edes,* sed *aversabere* atque *despues sermones illos.* Sequitur ὕμνος δέσμιος sensu agendi, ut vs. 333. et δέσμιος παιάν in *Aristoph.* Thesm. vs. 1044. Passive norunt tantum lex., qua notione extat in lit. sacr. et *Palaeph.* c. II. Mox personae indicem delet *Scal.*, qui praeter *Robort.* reliquas editt. occupavit.

Vs. 313. Τοὺς καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Idem προσνέμειν hoc in loco, quod προσέχειν, ut simplex || νέμειν frequentat *Sophocles* loco τοῦ ἔχειν. 46
Sic quod in Antig. vs. 179. [178.] κράτη καὶ θρόνους ἔχειν, id νέμειν θρόνους Oed. Tyr. vs. 245. [237.] quodque aliis ὥραν, φροντίδα ἔχειν, eidem νέμειν ὥραν in Trach. vs. 57. Infra vs. 750. τιμὰς νέμειν, ubi Schol., et sic *Eurip.* νέμειν προστάτην, de quo *Suid.* et *Petit.* de Legg. Attic. II. Tit. 5. *Menander* apud *Stob.* Tit. 77. p. 453. μητέρα προσφιλῆ νέμειν δεῖ. *Hesych.*: νέμει —— ἔχειν διαδίδωσι. f. ἔχει, διαδίδωσι. *Casaub.* προνέμοντας leg. coniicit. ἐφέρπει τούς scriptum, pro ἕρπει ἐπὶ τούς. Vs. 311. idem *Casaub.* ut *Cant.* corrigebat ἁμά. *Stanl.* pro ὡς malebat ὧν. *Casaub.* οἷς. Scripturam receptam tuetur Schol. explicatio per τίνα τρόπον. Vs. 312. rursus *Casaub.* correxerat εὐθύδικαι δ', pro εὐθ. θ'.

Vs. 316. Ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ, pro ἀσινεῖς διοιχνοῦσι, qua numerorum permutatione, ut supra iam dictum, nil vulgatius. Vid. mox vs. 319. 321. 337—340. *Pind.* Pyth. VIII. vs. 10. Nem. VI, 53. *Soph.* Oed. Col. 170. seq. ibi Schol. *Aristoph.* Nub. 984. seq. ibid Schol. et ad Vesp. 563. Pac. 638. seq. Av. 1064. 1067. 1088—1100. *Bud.* Comm. p. 1090. seq. *H. Steph.* Append. ad Script. Al. de Dial. p. 134.*) διελθεῖν τὸν βίον est *Plat.* Euthyd. p. 223. e. [293. a.] Gorg. 312. e. [523. a.] atque aliquo||ties deinceps; et οὐ μακρὸν βίον θέειν Alcib. II. p. 42. c. 47

Vs. 319. Μάρτυρες ὀρθαί i. e. ἀληθεῖς. *Soph.* Aiac. vs. 855. ὀρθὰ μαρτυρεῖν, ubi Schol. ὀρθὴν καὶ δικαίαν ψῆφον ἐπιφέρειν scripsit *Aristid.* T. III. p. 535.

Vs. 322. Ὦ μᾶτερ νὺξ Ποινᾶν κλῦθι. *Ald.* cum *Robort.* ποιναν legunt, uti *Stanl.* et *Scal.* De Furiis pro Noctis filia-

---

*) Conf. Gatak. ad M. Anton. p. 117. [*ADD.* p. 430.]

bus habitis vid. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 337. nec huius loc oblitus, atque ut debebat *ἀλαοῖσι* citans. Vs. 329. *τῷ τεθν μένῳ* est, *ubi mactatus fuerit*, ut *ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων* i *Thuc.* l. I. c. 142. *cum muniti fuerimus adversus.* Vid. mo Schol. ad vs. 332. *φρενοδαλής* vs. 331. et 344. habet *Al* consentiente in loco posteriore *Robort.*

Vs. 337. *Θανάτων τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταια* *Canter.* *θνατῶν* merito leg. visum, propter oppositum *ἀθα νάτων* vs. 350. *αὐτουργίαις*, quod *Ald.* et *Robort.* habent, cor rexerat quoque *Scal.* *αὐτουργίαι μάταιοι* sunt *homicidia scele sta*, *μιαρά*, et *φόνοι αὐθένται*, uti vocat vs. 212. Sic *μά ταια* et *ἀνόσια κνώδαλα* in Suppl. vs. 769. et *μάταιαι χεῖρ* *Soph.* Trach. 574. [565.] Schol. ad vs. 340. praepono *ἐλεύ θερος*. Alterum ad vs. 342. quod iam *H. Steph.* corruptum
48 adgnovit, restitui puto, || modo legamus, *ἐφυμνίῳ τῷ αὐτ αὖθις χρῆται*, ——

Vs. 353. *Οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάκοινος.* Verbum *μετάκοινος*, apud hunc scriptorem frequens, alibi occur risse mihi non recordor. Apud *Hesychium* forte reponen dum, pro *μετακοινωνός*, quod perinde ut Schol. in Suppl vs. 1046 expl. per *κοινωνός*. Mox *πάλλευκοι πέπλοι*, ut *πάλ λευκον κάρα* apud *Eurip.* Med. vs. 500., quod inde citat *Eu stath.* Iliad. *A.* p. 49. princ. [65.] add. vs. 30. et 1164. his nihil lucis accedit *Hesychii* glossae, qua *πάλλευκον* ponitur *ἀνήμερον*. In *Pind.* Pyth. IV. vs. 193. [109.] *λευ φρένας* idem *Hesych.* interpretatur, *μαινομένας*, *ἀγαθάς ἡμέρους*. Vix discrepat Schol. quod ad primam explic nem, ut qui exponit *ἀνοήτους*. Sed dederat forte *He chius*, *πάλλευκον*, *πανήμερον*. Sed et de tertio eiu grammatici loco ut quidpiam moneamus, occasionem bent verba subiecta, *ἄμοιρος*, *ἄκληρος*, ut qui priore cem per alteram explanat, ubi scribit: *ἄμοιροι*, *ἄκληροι*. Pro *ἄχωροι* legit *Is. Voss.* *ἄδωροι*. At cum sint, quorum quispiam *ἄμοιρος*, poterit respicere locum scriptoris, in quo sermo de *χωρίων ἀμοίροις*, ut Theb. vs. 739. *μεγάλων πεδίων ἄμοιροι.*

49 ||Vs. 355. *Ὅταν Ἄρης τιθασσὸς ὢν φίλον ἕλῃ· ἐπὶ διόμεναι* etc. Sensum horum cum Schol. recte int *Pauwius.* *τίθασος* tam in contextu quam Schol. leg *ἑλεῖν* valet *ἀνελεῖν*. vid. ad Prom. vs. 121. *φίλος* pro ut in Choeph. 693. Tum leg. *ἐπὶ τὸν ὦ διόμεναι*, p *διόμεναι*, quo et ipso composito augeri potest *H* Thes. ut in Suppl. vs. 826. *μετά με δρόμοισι διόμενο μεταδιόμενοι.* Atque ita *ὦ* *Ephr. Syr.* p. *Θ.* *ὦ ἀπὸ το νοῦντος.* et p. ϟδ aliquoties. *Virg.* II. Aen. vs. 64 *sic positum adfati discedite corpus.* Mox *κρατερὸν ὄν* si sc cipiatur dictum pro *καίπερ κρατερὸν ὄντα*, praestare vide retur *ὅμως*. Schol. *ὑφ' αἵματος νέου* expl. *διὰ τὸ νέον αἷμα*

ortasse construetur cum *ἐπιδιόμεναι*, *ad sanguinem*
recens factae caedis persequentes, quod vs. 247. *πρὸς*
κατεύομεν. add. vs. 245. et 253.; favet adiunctum *νέον*,
4. et *Eurip.* Rhes. 791.
361—368. *Σπευδόμεναι* —— *ἀπηξιώσατο*. Est hic
er difficillimos. Sensum quem tribuit Schol. ver-
ν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν, μηδ' ἐς ἄγκρισιν
quae interpretatur, *εὔχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ*
καὶ μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν, e Graecis, prout ea
, haud extundo. Nisi obstaret vox *αἱματοσταγές*, 50
obiectionem continere, quam excipiat responsum
o vs. 369—373. *δόξαι* —— *πόδας*. Hoc ut indicare
umenides: *quod si, qui a nobis vindictam auxilium-*
, nequicquam id expectandum putet, nilque preces
, aut in causam inquiri, quoniam Iupiter abominan-
sumque genus nostrum ne alloquio quidem dignetur, ei
re hunc scrupulum eximemus, atque hac cura et sol-
liberabimus. Verum ut dixi obstat vox *αἱματοστα-*
e homicidis, (de quibus itidem ut cetera intelle-
erpretem Graecum, docet Schol. ad vs. 367.) non
libus convenit: at si fingamus, scriptum pro eo
ρές, quadrabit in deas, ut quas legimus vs. 183.
π' ἄλγους ἀπ' ἀνθρώπων ἀνιέναι ἀφρόν, et *ἐμεῖν θρόμ-*
ου, οὓς ἀφείλκυσαν. Vs. 193. ablegantur ad *λέοντος*
ἱματορόφου. Vs. 254. ipsas audias dicentes, *odor*
anguinis arridet. et 264. cupidas *vivi Orestis sangui-*
ere. Quam porro apte dicantur *ἀξιόμισοι*, osten-
68—74., quin vs. 73. *αὐτολεξεί* audiunt *μισήματα*
αὶ θεῶν. Vs. 191—197. Constructio suppletis
m hunc in || modum foret instituenda: *σπευδόμεναι* 51
μὲν) *ἀφελεῖν τάσδε μερίμνας* (n. *τοὺς ἀνθρώπους* sive
) *οὔ τινα* (negativam adsumsi ex v. *ἀτέλειαν*) *δὲ* (i. e.
) *θεῶν ἐπικραίνειν τέλος* (*ταῖς*) *ἐμαῖς λιταῖς, μήδ' ἐλ-*
ἀνάκρισιν· Ζεὺς γὰρ (i. e. *ὅτι ὁ Ζεὺς*) *ἀπηξιώσατο ὡς*
e. *τῆς ἑαυτοῦ λ. τὸ*) *αἱματοχαρὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε*
ῆς τοὺς ἀξιομίσους.) *ἔθνος* ut *γένος* et Lat. *natio* in
artem sumi, nec hoc loco praetermisso, docet
rtin. l. l. Var. Lect. c. 13. Sed et ad alium paulo
ae ordinem redacta eundem verba fundent sensum,
ta: *σπ. δ.* (*ἐσμὲν*) *ἀφελεῖν τινα* (pro *πάντα τινά* et *ὄν-*
τάσδε μερ. (*τὰς περί* seu *ἀμφὶ τὸ*) *μὴ ἐπικραίνειν* (*τοὺς*)
ος (*ταῖς*) *ἐμαῖς λιταῖς, οὐδὲ ἐλθεῖν εἰς ἀνάκρισιν, διότι*
. etc. Videamus de verbis nonnullis. *ἀφελεῖν με-*
riptum, ut *μέλημα ἀφελεῖν* vs. 747. *ἐς ἄγκρισιν* pro-
nl., edit. *Robort.* habet *ἐς ἔγκρισιν*. *Ald. Turn. ἐπ'*
Casaub. suo exemplari adscripserat, *ἐπὶ κρίσιν*.
ἀκρισις in foro Attico, docet *Bud.* in Comment. p. 35.
ipue *Annot. Reliq.* in *Pandect.* p. 8. *Harpocrat.*

[p. 14. Gron.] ibique *Mauss.* [p. 48. Mauss.] et *Vales.* [p. 10 Gron.] μηδ' ἐς ἀνάκρισιν ἐλθεῖν phrasi *Herodotea* l. III. c. 53 est, μηδὲ ἀνακρίσεως ἀξιῶσαι et ἀξιοῦσθαι. Mutatio vel potius resolutio τοῦ ἀτέλειαν in οὐ τέλος ne cui mira videatur
52 cave||bunt forsan *Diluc. Thuc.* p. 28. Dictio ἐπικραίνειν τέλος occurrit iterum in Suppl. vs. 632.

Vs. 369—373. Δόξαι τε — ποδός. His iam, et praemissa hypothesi, continebitur responsum ad obiectionem memoratam, quasi nempe dicant: *ut ut ista vera esse largiamur; tamen id efficere valemus, ut nostro accessu atque impetu gloria hominum, ad summum licet evecta fastigium, attenuata ac consumta minuatur, et inhonori pereant.* Pro δόξαι τε leg. foret δόξαι γ'. Mutuo se respiciunt ὑπ' αἰθέρι σεμναί, et κατὰ γᾶν ἄτιμοι. idque videtur attendisse Scholiastes dum ad sensum bene expl. τοὺς ὑψηλοὺς καθαιροῦμεν. *Casaub.* τῷ ἐπιφόνοις adposuerat ἐπιφόροις, dispescam ego in voces duas, ἐπὶ φόνοις. sic ὀρχησμοὶ ἐπὶ φόνοις dictum est, ut vs. 329. et 842. ἐπὶ τῷ τεθυμένῳ μέλος. Verbum μινύθω adhibuit itidem Sept. Theb. vs. 926. *Soph.* Oed. Col. 717. (683.) ἄϋπνοι κρῆναι οὐ μινύθουσι, ubi Schol. λήσουσι τοῦ ῥεῖν. l. λήγουσι. Pro ὀρχησμοῖς volunt schedae mecum communicatae *Casaub.* correxisse, ὀρχησθοῖς. sed dare voluit opinor dederatve ὀρχηθμοῖς, quod *Homeri*, unde et introductum in Noviss. Edit. *Luc.* de Salt. c. 23. [vol. II, p. 281] suaseratque *H. Steph.* in Thes. L. Gr. Vid. cl. *Valcken.*
53 Epist. ad || *M. Roever.* p. 43. seq. et *Bergler.* ad *Alciphr.* p. ... ὀρχησμός est praeter alios in *Theophan.* Chronogr. p. 296 ...

Vs. 374—378. Μάλα γὰρ οὖν — ἄταν. Non modo haec ordinari poterunt, prout σφαλερά acceperimus, vel nempe isto: μάλα γὰρ οὖν ἁλλομένα ἀνέκαθεν καταφέρω βαρυπεσῆ (τὴν τοῦ) ποδὸς ἀκμάν, ἄταν δύσφορον (κατὰ τὰ) κῶλα σφαλερὰ (τοῖς) τανυδρόμοις. Sin σφαλερά habeatur pro femino, commate posito ante δύσφορον, constructio erit: μάλα γὰρ οὖν ἁλλ. ἀνέκ. βαρ. καταφ. ποδὸς ἀκμήν, ἄτ. δύσφορον (καὶ τοῖς) τανυδ. σφαλερὰ (εἰμι) κατὰ τὰ κῶλα. Sic οἶνος ... καὶ σφαλερός in *Athen.* IV. p. 179. e. Voculae γὰρ οὖν ... ctae quoque incedunt in *Soph.* Aiac vs. 34. *Aristid.* T. ... p. 624. ποδὸς ἀκμή, ut χειρῶν ἀκμή supra Pers. vs. 1065. ... ὀδόντων *Basil.* T. I. p. 65. fin. aliisque. καταφέρειν τὸν ... vel uti hic loci, τὴν τοῦ ποδὸς ἀκμήν, ut τὸ ξίφος καταφέρειν τῷ πολεμίῳ *Plut.* T. II. p. 236. e. καταφορὰ τοῦ ξίφους *Polyb.* apud *Suid.* v. ἀποξυστροῦσθαι. τὴν ἅρπην καταφέρειν τῆς ... *Achill.* Tat. l. I. p. 15. [p. 7, 82. Iac.] τὴν σφῦραν *Luc.* ... c. 2. [vol. I, p. 187.] et *Chrys.* XXVI. Homil. in Acta Ap... prope fin. ὁ χαλκοτύπος σφῦραν οὕτω βαρεῖαν καταφέρων ... πολλοῦ τοῦ ὕψους: quo in loco vertendo mire allucinatus
54 interpres. Ceterum vides, || quod *nostro* ἀνέκαθεν, id ἀπὸ πολλοῦ τοῦ ὕψους. quod σφῦραν καταφέρειν βαρεῖαν,

υπεσῇ καταφέρειν ποδὸς ἀκμήν. Conf. scripta *Diluc. Thuc.*
;. *Pauwius* καταφέρειν sumit, ut hoc eiusdem *Chrys.* apud
ph. in Thes. ὁρᾷς τὸν διάβολον πῶς ἐπεχείρησε κατενεγκεῖν
Ἀδάμ. cui addo *Demetr. Constantinop.* de Re Accipit. p. 41.
αφέρει, caro bovilla, τὸν ἱέρακα. nos diceremus, *onder*
voet et *te gronde helpen*. Usitatum pro eo magis κατα-
λεῖν, de quo *Petr. Faber* Agon. l. I. c. X. ult. et XI. Vo-
τανύδρομος eadem indoles, quae τοῦ τανύπους apud *So-*
clem: vid. *Suid.* v. τανύποδας. et *Simonidis* τανυπτέρυγος
ud *Stob.* T. XCIII. p. 558. quo destituitur *Steph. Thes.*

Vs. 379. Πίπτων δ' οὐκ οἶδε τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. Ad-
ipsit *Casaub.* al. λύσα, voluit credo λύσσᾳ. Dictum au-
n ὑπὸ λύμᾳ aut λύσσᾳ, ut Choeph. vs. 26. ὑπ' ἄλγεσι *prae*
oribus. Addit *noster*, τοῖον γὰρ ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πε-
αται i. e. τ. γ. κν. καὶ σκότος μυσαρὸν καὶ βδελυκτὸν ἐπιπεπό-
αι καὶ ἐξήπλωται, seu ἐπιτετάνυσται, τῷ πεσόντι, quomodo
hol. expl. in Pers. vs. 671. στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότα-
. In Schol. ad vs. 379. male περιφρονῶν. Recte *Scal.*
rrexit, παραφρονῶν.

Vs. 381. Δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος || αὐδᾶται 55
λύστονος φάτις. Corrigit *Casaub.* δνοφερά τις ἀχλὺς ——
αὐδᾶται. quod eligenti distinguendum erit ante πολύστο-
; φάτις. Receptae lectionis constructio est: καὶ ἡ πολύστ.
τις αὐδ. κατὰ τὴν δνοφ. ἀχλὺν τοῦ δώμ. et sententia, *qua-*
est conditio domus istiusmodi hominis μυσαροῦ, *talis quo-*
e de ea rumor et sermones, πολύστονοι nempe. De tropico
u v. ἀχλὺς vid. cl. *Alberti* ad *Hesych.* v. ἀχνύμενος. Vs. 383.
saub. delet δέ, et vs. 384. pro γὰρ legit δ' ἄρ'.

Vs. 388—392. Ἄτιμ' —— ὁμῶς. Voci λάμψαι, quae
tio est edit. *Turn.*, substituit *Scal.* λάμπᾳ, vel λάμψει. *Ca-*
ub. pro ἀτίεται, ut priscae habent editt. legit ἄτιτα, et ἐν
ῳ, pro ἀνηλίῳ. *Spanh.* ad *Comici* Nub. 261. hinc citat
παίπαλα, ad *Callimachum* autem H. Dian. vs. 194. δυσο-
παλα, ut habet edit. *Robort.* Vulgatum δυσοδοπαίπαλα
tur Schol. eoque accessio, iuxta cum δυσόμματος, fieri
terit *Steph.* Thes. ἀνήλιος contrarium τῷ εὐήλιος vs. 909.
nf. *Spanh.* in *Aristoph.* Ran. vs. 243. De ἀτίετος Ani-
dvers. ad Agam. vs. 1437. Totus locus hoc structo ver-
um ordine intelligi videtur velle, διόμεναι (i. e. ζηλοῦ-
) λάχη ἄτιμα (καὶ) ἀτίετα (καὶ) διχοστατοῦντα θεῶν, (καὶ τῇ)
ηλίῳ λάμπᾳ || (i. e. διὰ τὴν ἀνήλιον λάμπην) δυσοδοπαίπαλα 56
ῖς) δερκομένοις ὁμῶς καὶ δυσομμάτοις.

Vs. 396—400. Ἔπι δέ μοι —— κνέφας. Ordo est, καί-
δὲ τάξιν ἔχουσα ὑπὸ χθόνα καὶ κνέφας δυσήλιον (pro ἀνήλιον,
paulo ante) ἔπεστί μοι (ὅμως) παλαιὸν γέρας, οὐδὲ κύρω
μίας. Sic cuncta cohaerent, et ad se mutuo referuntur
nsu dilucido. Comparentur quae supra vs. 348. seqq. et
l. seqq. ac mutuam lucem foenerabuntur. Qui versus

dimensus est, ultimum in his choricis iambicum adfirmat, legebatque adeo, τάξιν γ' ἔχουσα ——.

Vs. 401. Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν, Ἀπὸ Σκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην. Adscripserat Casaub. al. τῆσδ' vel τῆνδ' ἑκὰς φθ. Robortellus in erratis corrigit, καταφατουμένη, deceptus, ut videtur, vitiosa Hesychii lectione, qui ceterum hunc ipsum intendens locum optime explanat per καταπτωμένη, et quidem κυρίως τὸ ἐκ προκαταλήψεως. Lexica quotidiana una cum simplici φθατέω ignorant. Placet Stanl. emendatio, γῆν καταφθατουμένη. Unde et in Schol. legam, καταφθατουμένη, καταφθάνουσα, et habet καταφθάνουσα Robort. Nominativus ut transiret in accusat. fecit corruptela in τήν, unde ut fit error errorem pro-
57 ||nuit. Per κληδόνος βοήν videtur innui Orestis cum clamore invocatio deae. vs. 287. seqq.

Vs. 404. Αὐτόπρεμνον. Interpretatur Hesych. αὐτόρριζον. Eurip. Rhes. vs. 288. αὐτόρριζον οἰκεῖν ἑστίαν χθονός, isque est ille locus, quem v. l. apud H. Steph. in Thes. L. Gr. inde excitarunt, sensum licet parum adsecuta. Vid. ibi Brodaeum. add. Lycophr. vs. 316. et Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 932.

Vs. 406 — 408. Ἔνθεν διώκουσ' —— ὄχον. Nihil defatigatam celeriter se adesse ait, aegidis opera, non velis usam in traiiciendo mari, eoque traiecto curru vectam robustis generosisque equis iuncto. Sic nempe haec intelligenda existimo. οὐκ pro τόνδε si legas cum Pauwio, frigebit prorsus adiunctum ἀκμαίοις. Casaub. τῷ ἄτερ adscripsisse τ' ἄδου, notant schedae, quod quid sibi velit, non divino.

Vs. 409 — 411. Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα —— ἐστέ. Ut Canter pro καὶ νῦν emendaret, καινήν, movebat v. d. quod videret male haec cohaerere cum praecedentibus, eamque esse vocularum καὶ —— δέ vim atque usum, qui praesenti a loco sit alienissimus, et de quo consuli poterunt Lect. Aristoph.
58 p. 252. Nec hoc solum. Sed || et reliqua Minervae verba, ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα, τίνες ποτ' ἐστέ. indubiam praestant istam emendationem. καινὴ ὁμιλία, est ὁμιλία παράδοξος, ξένη, et hinc θαυμαστή, inusitata et invisitata prius. Sic τὸ καινότατον, quod maxime mirere apud Lucianum aliquoties, et Aelian. de Anim. L. L. XVII c. 18. καὶ τοῦτο δήπου τὸ καινότατον etc. καινοῦν τι τῷ λόγῳ apud Herodot. II. c. 100. est spargere sermones et rumorem de re mirifica et inusitata; quod alius dixisset, λογοποιεῖν τὸ καὶ τὸ καινόν. Illud θαῦμα δ' ὄμμασι πάρα, scripsisse videtur imitatione Hom. Iliad. N. vs. 99. ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. Tum ὁμιλία χθονός, ut 1038. (supra quoque ὁμιλίας vs. 57. ubi Schol.) scriptum pro ὁμιλία χθόνιος, i. e. φοβερά, δεινή et βαρεῖα. chorus infra vs. 723. βαρεῖα χώρ

δ' ὁμιλήσω πάλιν. et vs. 714. βαρεῖα ὁμιλία ἥδε χθονός. *He-ch.*: χθόνια —— βαρέα, φοβερά, —— *Eurip.* Schol. ad ioen. vs. 817. πάντα τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Conf. pra vs. 34. 46. seqq. Sed et quid si in *Euripidis* laudata odo fabula vs. 1417. ubi de Eteocle scribit, ὅτι πως νοή-ς, τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγε σόφισμα ὁμιλίᾳ χθονός, quidsi, in-iam, per ὁμιλίαν χθονός intelligamus ὁμιλίαν ac consuetu-nem fraudulentam, βδελύκτροπον et στυγεράν, adeoque teoclem Thessalorum more ad artes subdolas animum 59 nvertisse, easque arripuisse. Isto autem sensu χθόνιος iscis usitatum docet *Eustath.* ad Odyss. *Δ.* p. 168. vs. 33. 496.] ubi hominem talem non modo ὕπουλον et σκοτομήδη, rum etiam χθόνιον dictum scribit, exponitque, διὰ δόλον υγνὸν ὄντα καὶ κατηφῆ. Aliter Schol. et *Hesych.* inter ce ra, χθόνα interpretantes *patriam*. Genitivum nominis iective accepti Hebraeis tribuunt vulgo, ut Ep. ad Ephes. , 24. ἐν ὁσιότητι ἀληθείας, pro ἀληθεῖ, ubi vid. *L. Bos.* d et ita *noster* in Prom. vs 791. πόντου φλοῖσβον περᾶν, pro ντον πολύφλοισβον π. Et sic infra forsan capiendum βίος κρύων vs. 957. Conf. *Horat. Vitring.* Anim. ad *Vorst.* 225. Voculae καὶ δέ, quod raro fit, nullo alio interce-nte vocabulo, occurrunt in *Paus.* Arcad. p. 698. καὶ δὲ ύτης, Lucinae, ἔχουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ναὸν καὶ ἄγαλμα. At ore consueto *Arrian.* de Venat. c. 7. οὐδὲ τὸ ἵστασθαι δὲ ἐν δίῳ λυθεῖσαν κύνα ἀγαθόν, εἰ μὴ πρεσβυτέρα τύχῃ: ubi οὐδὲ καὶ οὐ resolutum sistet quod dixi, et requirit sensus, va-turo alioqui δέ.

Vs. 411—415. Πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω· τῷδε ξένῳ, ὑμᾶς etc. Adscripsit *Scalig.* τῷ πᾶσι i. e. πάσαις. Quod quo leat, || cum adsit τῷδε ξένῳ, ignoro. *Casaubonus* offen- 60 s nonnihil constructione variata corrigebat, ὑμῖν θ' ὁμοί-ς, intactum relinquens ἐμφερεῖς, quod proin mutatis re-quis, in ἐμφερέσι transire iubet *Pauwius*, adfirmans, ni-l esse certius, etsi βροτείοις ἐμφερέσι μορφώμασι paulo in-lentius sit, sed syntaxin aliud non admittere. Mihi ulla innovandi causa apparet; quum enim aeque recte di-s λέγω σοι, atque λέγω σε, in compellando atque allo-endo, utraque quoque structura eadem in periodo lo-m invenit. Vid. in hanc rem harum Animadvers. l. I. 149. Sic quod *Auctor.* Dial. Philopatr. c. 1. σοὶ λέγω, ὦ λὲ Κριτία. id *Luc.* Tim. c. 40. [vol. I, p. 151.] σέ φημι, Θη-υρὲ —— ut *tibi dico* apud *Terent.* Reddi poterit σὲ λέγω *designo.* *Herodian.* l. IV. p. 544. vs. 22. ἐβόα πεφευγέναι βουλὴν πολεμίου καὶ ἐχθροῦ· τὸν ἀδελφὸν λέγων, *fratrem in-dens.* Est ubi λέγω nullum sibi regimen vindicans re-ondet Lat. *puta*, *nempe* etc. *Soph.* Aiac. vs. 572. [566.] ἐν τήνδε ἐπισκήπτω χάριν, ὅπως παῖδα τόνδε δείξῃ μητρί, ριβοίᾳ λέγω. *Aristid.* T. I. p. 579. τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, καὶ

ποιητῶν λέγω καὶ τῶν ἄλλων. Notanda quoque hic venit [illegible]
nendi, *attingendi* et *amplectendi* significatio τοῦ ἐφῆσθαι, [illegible]
61 verbis *βρέτας τοὐμὸν ἐφημένῳ ξένῳ*, || qua iterum infra vs. [illegible]
χεὶρ ἐφεζομένη βρέτας, quod supra vs. 259. *περὶ βρέτα* [illegible]
θείς, et vs. 80. *ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.* De regimine verbo-
rum *ἐφῆσθαι*, *ἐφέζεσθαι* et *ἐπικαθῆσθαι* vidimus ad Prom.
vs. 973. Agam. 673. *Lect. Aristoph.* p. 196. *Dil. Thuc.* p. 681. [illegible]
ratione *Lect. Aristoph.* 85. add. Schol. *Aristoph.* Plut. vs. [illegible]
Per *σπαρτῶν γένος* Abbas *Massieu Memoir. de Liter.* Tom. VIII.
p. 546. ut in Sept. Theb. vs. 418. et *Pind.* Isthm. I. vs. [illegible]
[30.] Thebanos intelligit. Accipiam ego cum interpretibus
universum de hominum genere. *Οὔτ᾽ οὖν*, ut *μήτ᾽* [illegible]
Agam. vs. 366 481. add. *Henr. Steph. Thes.* L. Gr. T. [illegible]
820. b. Similiter *μή τι γοῦν* *Aelian.* de Anim. III. c. [illegible]
De informi Eumenidum forma supra vs. 46—52. et [illegible]

Vs. 416. *Λέγειν δ᾽ ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς*
δικαίων, *ἧδ᾽ ἀποστατεῖ θέμις.* *Robort.* ἦδ᾽. *Ald.* et
quod dedit *Stanl.* et correxerat *Scal.* ἧδ᾽ ex ἡδί, quo
obtinente, *ἥδε θέμις* dictum erit, pro *ἡ ἐμή*, Pallad[illegible]
μις, et removendum comma ante ἧδ᾽: sin ἦδ᾽ legatur [illegible]
expressit versio, intelligetur, ἐστί. *πρόσω ἀποστατεῖ* [illegible]
μις τῶν δικαίων est, *πάνυ* seu *ἄγαν ἀθέμιστόν ἐστιν*, a[illegible]
62 *a iusto*, *iniuste agerem*, seu *iniusta* || *forem*, *si quia in*[illegible]
estis, *vos conviciis incesserem.* Apollinis scil. exemp[illegible]
67—74. 190—198. et infra 647. Structura minime impe-
dita morabitur neminem, *πρ ἥδε θ. ἀποστ. τῶν δικ.* (τὸ) [illegible]
πέλ. κακῶς λέγ. τὸν ἄμ. ὄντα. Scholii brevitate subobscuri
mens esse videtur, *iniquum foret*, *si putares diceresve male-*
dicere me tibi, *cum revera ea tua forma sit*, *quam esse dixi*,
informis nempe. Vs. 418. Chori persona cur praefigatur,
pro Eumenidis, causam non video; ideone forsan? quia
sequitur, *ἡμεῖς γάρ ἐσμεν* etc.

Vs. 422. *Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.* Labo-
ranti metro succurrit *Arnaudtii* correctio *τάσδ᾽*, malim ta-
men ob nexum cum versu seq. *τάς τ᾽.* Sensus enim; *τάχα*
μέν γε δὴ (pro *ἤδη*) *πεύσῃ* (*βουλήσῃ πυνθάνεσθαι*) *καὶ τὰς ἐμὰς*
τιμάς. *forsan audire et accipere iam quoque voles*, *quodnam*
munus meum. Nam respondet Minerva, *μάθοιμ᾽ ἂν εἰ λέγοι*
τις, pro *εἰ λέγοις.* quo de usu τοῦ *τίς* cl. *Duker.* ad *Thuc.* V.
c. 14. Hic *γε μὲν δή*, quod in Suppl. vs. 249 *γε μὴν δή*.
Vs. 420. retracto accentu leg. *ὕπαι.* Pro *ἐμφανῆ* *Ald.* et
Turn. legit *ἐκφανῆ.* Supra vs. 244. habuimus *τέκμαρ ἐκφανές.*
63 Vs. 425. *Καὶ τῷ κτανόντι τοῦτο τέρμα τῆς* || *σφαγῆς;*
Stanl. post *Casaubonum* emendat *φυγῆς*, probante merito
Arnaudtio, qui insuper egregie leg. vidit, *ποῦ τό.* Vulga-
tae lectionis sensus esset, *καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τέρμα καὶ τέλος*
τῆς σφαγῆς; rogaretque adeo Minerva, *εἰ ἐν τούτῳ τὸ σφάζειν*
παύηται, *itane finiretur caedes?* nec ultra aliam sint admis-

οἱ ἐλαθέντες? quod absurdum cum sit, eo ipso emen-
nis adparet necessitas. Sed et ποῦ pulcre respondet
ὅπου. Conf. quoque quae supra vs. 335. seqq. Sic τέρ-
λάνης in Prom. vs. 623. μόχθων 754. et ἄθλου τέρμα
7. Vs. 427. Rursum *Stanl.* ut *Casaub.* et *Scal.* corri-
παῤῥοιζεῖς. Sententia est, *ergone huic* (Oresti) *eiusdem*
s *exilium destinas immittesve?*
Vs. 432. Ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει. Schol.
ceu suo in libro invenisset, δεξαίμεθ' ἂν εἰ δ. θέλει, aut
Et εἰ —— θέλει suo quoque exemplari adscripserat
b. Atque ita si legatur, negabunt Eumenides, iure
um, et ad iusiurandum eum admittendum. Editae
nis sensus erit, quia reus est confitens, nec offerre
poteritque iusiurandum, nec a nobis requirere: ad
Minerva, iure agendum contendens respondet, || κλύειν 64
ς μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Lego, δικαί' ὡς. Nam utrum-
erbum nomen requirit, mavult certe, quam adver-
In Prom. vs. 867. βουλήσεται κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ
ὄνος. Duplicique munere fungetur τὸ δίκαια, cum
erit femininum, cum πρᾶξαι neutrum plurale, quo
enere nonnihil notatum infra ad *Thuc.* l. I. c. 110. Et
ε πρᾶξαι solute dictum erit, quod alias uno verbo δι-
ραγεῖν. *Hesych.*: δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν. Sen-
a fuerit, ὡς, sive ὥστε vel οὕτως, τῷ σῷ λόγῳ θέλεις
ον κλύειν δίκαια, ἢ πρᾶξαι δίκαια. Crepantes autem iu-
m suam eas audias supra vs. 312. seqq. Verba vs. 434.
rogandi signo animanda, πῶς δή; δίδαξον —— ut vs.
πῶς δή; —— ἔκτεινον —— idem fecerim *Eurip.* Phoen.
363. πῶς δὴ ——; σήμαινε —— ubi *Valcken.*
Vs. 437. Ἢ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος; Vel τρέ-
erit τρέποιτο, vel τρέποιτε. Posterius eligam ipse, ἢ
μοὶ ἐπιτρέποιτε ἂν τὸ τῆς αἰτίας τέλος; Reponunt Eume-
s, πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων. lego cum
vio σ' ἀξίαν γ' ἐπαξίων. *Stanleius* ut *Casaub.* κἀπ' ἀξίων.
tandum non erat ἐπαξίων *nostro* aliquoties usurpatum.
Prom. vs. 70. || Sept. Theb 872. Choeph. 92. itemque 65
XII. Legg. 694. a. *Pind.* Nem. VII, 130. [91.] Isth. IV,
III, 62.] *Them.* Or. XI. p. 152. d. [p. 181, 22. Dindf.]
te, ut solet, restituit idem vocabulum *Herodoto* cl.
sel. Diss. *Herodot.* p. 194. Verbum ἐπαξιῶσαι habet *Soph.*
vs. 661. [658.] 1385. [1274.] Mox vs. 439. θέλεις, pro
σαι seu ἔχεις. Vid. praeter alios *Hermog.* περὶ Γοργ. p. 275.
edit. *Iunt.* Vs. 441. ἀμυνάθου voce media, quae rario-
est usus, occurrit tamen etiam in *Eurip.* Androm.
21.
Vs. 447. Ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω
. Male interpres: *ex postremis tuis verbis argumentum*
am magnum. Verba hoc dicunt: *magna te cura*, quae

quantum ex postremis verbis tuis colligo, te habet sollicitum,
liberabo. quod ipsum aliis verbis infra vs. 456. *ταύτην μὲν*
οὖν φροντίδα ἐκποδὼν λέγω. Respiciunt haec Minervae in-
terrogata vs. 441. seqq. ubi haud scio an non pro *τόνδ' ——*
ψόγον rectius legatur *τῶνδ' —— ψόγον*, nempe Eumenidum
vs. 428. 430. Praecessit vs. 445. *τούτοις πᾶσαν ἀμείβου εὐμα-*
θές τι μοι, pro *πρὸς ταῦτα.* *Herodot.* VIII. c. 58. *οὐδὲν πρὸς*
ταῦτα ἀμειψάμενος. c. 60. *ἠπίως πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀμειψάμενος.*
66 Infra Suppl. 257. *πρὸς ταῦτ' ἀμεί||βου καὶ λέγ' εὐθαρσὴς ἐμοί.*
Vid. de promiscua hac syntaxi *Diluc. Thuc.* p. 92. seq.

Vs. 449. *Οὐδ' ἔχει μύσος πρὸς χερὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφεζο-*
μένῃ βρέτας. *Casaubonus τῷ ἔχει* adponens *ἐνί*, sic videtur
haec construxisse, *οὐδὲ μύσος ἐν τῇ ἐμῇ χ. ἐφεζομένῃ πρὸς τὸ*
σ. β. Nil ego tentandum hic existimem. Antiptoses per
plerasque praepositiones, quod passim ostendimus, sunt
receptae. Hic dativos habemus loco genit. *πρὸς τῆς ἐμῆς*
χειρός, quos versus non admittebat. Similiter Sept. Theb.
vs. 216. *ναῦς καμοῦσα πρὸς ποντίῳ κύματι*, pro *ποντίου κύμα-*
τος, ubi Schol. *τὴν πρός* expl. per *ἐν*. Quid quod sequendo
usum passivi Lat. *insidere*, dictum possit accipi, ceu esset,
τὸ σὸν βρ. ἐφεζόμενον τῇ ἐμῇ χειρὶ οὐκ ἔχει μύσος πρὸς αὐτῇ.
De tenendi amplectendique notione vidimus paulo supe-
rius ad vs. 412. Sed et quodcunque quispiam tractat, et in
quo occupatur, *ἐπὶ τούτῳ* et *τούτου* dicitur *καθῆσθαι* et *ἐφε-*
θέζεσθαι *). *Aelian.* de Anim. VIII. c. 5. *οἰωνοῖς μαντευομέ-*
νους ἀκούω τινάς, καὶ ἐπ' ὄρνισι καθημένους ἐξετάζειν πτήσεις τε
αὐτῶν καὶ ἕδρας. ibid. *μαντεύονταί τινες ἐπ' ἰχθῦσι καθήμενοι*
et XII. c. 5. *ἐπ' ᾠδῖσι καθῆσθαι.* *Herodot.* II. c. 86. *εἰσὶ δὲ οἳ*
ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται, καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην. Hinc ante
67 cognitam mihi pereximiam cel. || *Wesseling.* emendationem,
proditam *Diss. Herodot.* p. 189. et dignam quae addicente
Cod. in contextum admittatur, eundem in modum sume-
bam illud l. VI. c. 72. de Leutychide, *ἐδωροδόκησε ἀργύριον*
πολύ· ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ἁλοὺς ἐπικαθήμενος χειρὶ διπλῇ ἀργυ-
ρίου, ἔφυγε ἐκ Σπάρτης. dictumque accipiebam *ἐπικαθῆσθαι*
ἀργυρίου χειρὶ διπλῇ, ut deprehensus fuisse intelligatur in
pecunia tractanda, numerandave occupatus: quomodo *ἐπ'*
οἰάκων καθῆσθαι et similia. Vid. *Dil. Thuc.* p. 398. et *Misc.*
Obs. Nov. I, III. p. 22. *διπλῇ χείρ* foret dictum, ut *duplices*
palmae apud *Virgil.* *διδύμη χείρ* *Pind.* Pyth. II. vs. 17. [10]
ubi Schol. expl. *ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.* aliis *ἀμφοτέρα χείρ*, ut
Aristid. T. I. p. 242. Sed et in *Eurip.* Phoen. vs. 1476. *ἐπ'*
ἀσπίδων κατῆστο Κάδμου λαός, recte mihi videtur interpres

---

*) Vid. Io. Toup. Em. in Suid. p. 71. ubi vereor ne subtilius, quam verius distingui velit vir doctissimus inter *καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ* et *τῷ*. [*ADD.* p. 480.]

raecus explicuisse, ἐν ὅπλοις et ἔνοπλον i. e. *clypeis instru-um pugnaeque intentum* et ad praelium ineundum paratum, ui *Thuc.* l. VII. c. 79. ἐπ' ἀσπίδων παρατεταγμένοι, ubi *Du-er.* ut ἐπ' ἀδάμαντος βαίνειν *ornatum adamantibus incedere* pud *Hesiodum.* Vid. *Graev.* Lect. *Hesiod.* c. 18.

Vs. 452. Ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ ιθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. leg. νεοθηλοῦς. Structura est: τ' ἂν σφ. αἵμ. β || νεοθ. πρὸς ἀνδρὸς καθ. καθαιμάξωσι, nem- 68
αὐτόν. Illa πρὸς ἀνδ. καθ. reguntur a verbali σφαγαί. gam. vs. 1398. legimus σφαγὴν αἵματος, ut in *Soph.* Trach. 1. [572.] αἷμα σφαγῆς. eodemque in loco promiscue σφαγή que αἷμα apud *Chrys.* T. II. p. 861. c. ubi quod prius scri-it, τὰ χωρία τὰ δεξάμενα τὸ αἷμα, mox ibid. τὰ ὄρη τὰ τὴν αγὴν δεξάμενα. Vs. seq. ἀφιεροῦσθαι est καθαίρεσθαι et ρεκαθαίρεσθαι, prout ἀφιερίζεσθαι et ἀφοσιοῦσθαι expl. *He-chius.*

Vs. 456. Ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω, *proin nc curam missam face. Aristid.* T. II. p. 52. οὕτως ἢ νική-ντες πέμπετε, ἢ θάτερον οὐ βούλομαι προσθεῖναι. Infra vs. 2. οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. In λέγω supplendus telligitur infinitivus quispiam v. gr. ἔχειν, vel τιθέναι. *rip.* Iph. Taur. vs. 1226. ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν άσματος. eodemque cum verbo *Plat.* ep. VII. p. 721. g. m τιθέναι *Aristid.* T. II. p. 181. Sed et multis cum ver-s aliis, ut ἐλᾶν *Eurip.* Herc. Fur. 818. ἀπιέναι Hec. vs. 1054. κειν 1282. μεθίστασθαι Phoen. vs. 40. φεύγειν Hippol. 457. εῖλθεῖν vs. 708. παριέναι τὸ δυσμενές Iph. Aul. 1376. σώζειν σιγηλὰ καὶ ἀπὸ γλώσσης Bacch. 1047. ἀποστῆναι Hel. 1029. 44. παρέχειν *Aristoph.* Vesp. 944. οἰκεῖν *Plat.* Gorg. 311. g. ρεῖν || *Eurip.* Hec. 52. εἶναι Orest. 1163. Phoen. 985. 69
ppl. 1113. Med. 1222. στῆναι et εἶναι *Aristid.* T. I. p. 233. III. 298. 485. *Eurip.* Alcest. 634. γίγνεσθαι *Plat.* Prot. 200. Tim. 546. a. ἀνελεῖν *Aristid.* T. I. p. 431. T. II. 276. 388. uscula adscripsimus, usui forsan huic illive futura, ut ud ipsum ἐκποδὼν ἔχειν apud *Xenophontem* ceu ἕρμαιον latum sibi gaudebat rev. *Georg. Raphel.* ad *Arriani* locum stituendum *Misc. Obs.* Vol. IV. T. II. p. 271.

Vs. 463. Μήτηρ κατέκτα νιν, ποικίλοις ἀγρεύμασι κρύ-ασα. ἀγρεύματα *retia*, ut in Sept. Theb. vs. 613. Agam. 57. et Choeph. 998. pro more horum verbalium, quibus strumenta denotare solent nonnunquam Graeci. Vid. ad *ttier.* libellum p. 25. κρύπτειν ἀγρεύμασι, ut σῶμα κρύπτειν ιλοις in *Eurip.* Phoen. 1248. ῥάκεσι κρυφθείς *Aristoph.* Vesp. 0. Huiusne an τοῦ ἀγοράσματα locum occuparit γράμματα *Aelian.* de Anim. IX. c. 62. nescio. En verba: φαρμακο-ίβης ἀνήρ, καὶ τῶν τοὺς ὄφεις ἐς τὰ γράμματα τρεφόντων —— πίδα κατὰ τοῦ βραχίονος προσάγει. Alterutrum valere eo sset, ut *emptores aliceret.* Sed et πράγματα leg. suspicari

queas. *θαῦμα* legas eadem in re l. V. c. 2. ubi, *ἡμερώσαντες*
70 *ἄγουσιν εἰς θαῦ||μα τῶν δακέτων θηρία πολλά.* Quod sequitur *λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον*, Schol. videtur intellexisse, ceu scriptum legeretur, *ἐκ τῶν λουτρῶν ἐμαρτύρει*, Clytaemnestra, *τὸν φόνον*. *Scalig.* inserta particula *δέ* emendat, *λουτρῶν δ' ἐξεμαρτύρει.*

Vs. 472. *Πράξας γὰρ ἔν σοι πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.* nisi dedit poëta, *πρ. γὰρ ἔν σοι πάνθ. ἅ γ' ἂν ᾖ, τάδ' αἰνέσω*: *utcunque mecum actum fuerit te iudice contentus ero*, seu, *acquiescam tuo in iudicio, quicquid in me, et de me statueris.* Sic saltem *πανταχῇ*, quod *Hesych.* et *Suid.* expl. *πάντα τρόπον*, et *ἐν παντὶ τρόπῳ*, fuerit accipiendum. Nec fere aliter Schol. Versu, qui hunc praecessit, *Casaub.* emendat, *σὺ δ', εἰ.*

Vs. 473. *Τὸ πρᾶγμα μεῖζον* etc. Accusatione Furiarum, Orestisque defensione audita, difficultates, quas dirimendae huic liti inesse cernit, Minerva indicat; nam si secundum Oresten iudicet, noxam gravem suae Atticae ab illarum ira metuendam: sin inculpati supplicis causam prodat, impium facinus admissum iri. Hoc sermonis Minervae usque vs. 483. est argumentum. Pro *εἴ τις οἴεται* *Stanl.* legit, *ἤ τις οἴηται*, *Casaub.* quoque *ἤ τις*. Utrumvis eligas,
71 parum referet. Obtinente *εἴ τις*, quod || tuetur Schol., elliptica est oratio, supplerique poterit, ut facit interpres Graecus, vel simpliciter *ὀρθῶς οἴεται recte censet.* *ἤ τις* si praeferas, plenus est sermo. *τὶς βροτός* nil aliud dicit quam *τίς*, solitarium, ut contra omisso *τίς* nonnunquam *ἀνήρ* eius vicem obit, veluti in *Paus.* Attic. p. 54. *λίθος οὐ μέγας, ἀλλ' ὅσον καθίζεσθαι μικρὸν ἄνδρα.* p. 84. *νόσου ἀκεσθείσης ἀνδρί.* Arcad. 685. *οὔτε αὐτὸς θεασάμενος, οὔτε ἀνδρὸς ἀκοῇ ἰδόντος.* *Apoll. Rhod.* l. I. vs. 479. *οἷσί περ (μύθοις) ἀνὴρ θαρσύνει ἑταῖρον.* Quin et *noster* supra vs. 452. *πρὸς ἀνδρός*, pro *τινός*.

Vs. 475. *Οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις φόνους διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας* Haec veluti per parenthesin interponit dea, nec ad syntaxin reliquorum quidquam faciunt. Salva scriptura, *φόνους δίκας* scripserit, *ἀντὶ τοῦ φονικὰς δίκας*, ut in Suppl. vs. 116. ex Schol. mente *ἄτη ἀπάτη*, pro *ἀπατητική*, et similia plura. *φόνου* si praeferas ex *Robort.*, quod *Casaubono* placuit, et *Stanleius* expressit in versione, corrigens praeterea, *ὀξυμηνίτους*, sensus itidem emerget commodus. Sed et *Δίκης* si dedisset, atque Dicen deam intelligi voluisset, adiunctum *ὀξυμηνίτου* pulcre quadraret. Schol. *ὀξυμηνίτους*
72 legisse videtur. Idem *οὐ θέμις* exponit, *οὐχ ὅσιον*, || quae iuncta invenias apud *Soph.* El. vs. 435. [433.] ad quem, nec non *comici* Nub. 294. conf. critici veteres. *διαιρεῖν* adhibuit mox iterum vs. 491. eodem sensu. Vid. *L. Bos.* Obs. Crit. c. 6.

Vs. 476. *Ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως ἱκέτης* etc. Continuat hic Minerva sermonem per praecedentem versum interruptum, difficultatesque, quae negotio insint, aperit; quasi nempe dicat, praeterquam quod meum non sit *φόνους διαιρεῖν*, illud auget difficultatem, *ὅτι σὺ μὲν κατηρτυκὼς ἱκέτης καὶ ἄμομφος, ὥστε ἀσμένως ἂν σε τοιοῦτον ὄντα αἱροίμην πόλει, ἀλλ' ἐὰν αὗται μὴ τυχοῦσαι τῆς νίκης ἀπίωσιν*, urbi Atticaeque metuo. Quae si sit, ut esse videtur, horum sententia, adparet conditionalem *ἂν* aut *εἰ* desiderari, atque adeo leg. fortasse, *ὅμως δ' ἂν ἄμομφον ὄντα σ' αἱρῶμαι πόλει* Vel *ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' ἂν αἱρῶμαι πόλει.* Et ita *ὅμως*, quod mutatum vult *Stanl.* in *ὁμῶς τ' simulque*, subsistet. Alteri *ὅμως Pauwius ἐμός* aut *ἐμοῖς*, *Casaubonus ὅλως* substituit. *κατηρτυκὼς ἱκέτης* est, *ὁ τελειώσας πάντα τὰ νομιζόμενα*, quae qualia sint, docet vs. 237—240. et 451—456. *supplex n. praeparatus atque expiatus*, vid. et *Hesych.* in v. et not.

Vs. 480. *Αὗται δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον* etc. Idem *οὐκ εὐπέμπελος* quod *δυσ||πέμπελος*, vel ut scribendum 73 potius putat *Eustath.* ad Iliad. II. p. 1111. [1065.] vs. 40. *δυσπέμφελος*, ratione addita, et qua admissa, suspicari possemus, alterum ideo praetulisse *nostrum*, quia de deabus vetulis est sermo. Ceterum iisdem prope verbis, quibus Schol. explicat tam l. c. quam p. 1084. Add. *Hesych* et ad eum not. Sequitur hinc *μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου*, quod vs. 722. *μὴ τυχεῖν τῆς δίκης.* et 732. *οὐκ ἔχειν τῆς δίκης τέλος.* Tum *πρᾶγμα νικηφόρον*, ut *πάλαισμα νικηφόρον* vs. 780. et *νίκη νικηφόρος* in Choeph. vs. 146. In verbis *ἰὸς πέδῳ πεσὼν αἰανὴς νόσος* supplendum, *ἔσται* aut *γίγνοιτ' ἄν.* *πέδῳ* autem *πεσών*, pro *εἰς πέδον*, ut in Choeph. vs. 46. *κεχύσθαι πέδῳ* supra vs. 263. et *αἷμα ἰκχέεν πέδῳ* vs. 656. Schol. dum notat *τυχοῦσαι*, *ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν*, *ἔχουσαι* quoque pro *ἐχουσῶν* scriptum statuerit oportet; legebatque forte suo in libro, *κ' εἰ* pro *καί*, hoc structo ordine, *αὗται δὲ εἰ χωροῖεν αὖθις, ὁ ἰὸς αὐτῶν ὁ ἐκ τῶν φρον. τῶν οὐκ ἐχουσῶν μοῖρ. εὐπ. καὶ μὴ τυχουσῶν πρ. νικ. πεσὼν πέδῳ νόσος ἔσται ἄφερτος καὶ αἰανής.*

Vs. 483. *Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν Πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.* Corruptum illud *δυσπήματ'* varie tentarunt viri docti. *Scaliger* coniecerat, || *δυσπήμαντ'*, 74 idemque proposuit pro coniectura *Stanl.* cuius indicio discimus *Iacob* divinasse, *πέπτειν δὲ δύσπεπτ'*. *Casaubonus δυσποίμαντ'* legit. *Pauwius δισσὰ πήματ'*. Dederat fortasse poëta, *πέμπειν τε, δυσπετήματ' ἀμήχαν' ὥστε μοι.* Vel etiam *δυσσεβήματ'*. Nomen certe substantivum malle videntur quae praecedunt; et *τοιαῦτα* comitem amat *ὥστε*, nec adverbio *ἀμηχάνως* concedi videtur posse locus. Structurae ordo erit: *ἀμφ. μὲν τάδε τό τε μέν. καὶ τὸ πέμπ. τοιαῦτά ἐστι*

δυσπετήματα, ὥστε εἶναι αὐτά μοι ἀμήχανα. et ἀμήχανα δυσπετήματα erunt, δυσχερεῖς καὶ ἄποροι δυσκολίαι ac δυσχέρ... πέμπειν pro ἀποπέμπειν, ut in *Paus.* Mess. p. 308. nec opinor sollicitare debebat *Kuhn.* τε substitui τῷ δέ, quod suspicor profectum ab illis, qui putabant, referri ad praeviam μέν, sed cui ἀπόδοσις sua in altero δέ versu seq.

Vs. 486. Φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους, Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. *Casaub.* ὁρκίους legit et αἱρουμένη. Expressitque utrumque in versione *Stanl.* Sequendo receptam lectionem, constructio erit; ἐγὼ θ. θεσμὸν εἰς τ. ἅ. χρ. αἱρουμένους δικαστὰς τῶν ὁρκίων φόνων: *in omne tempus duraturum tribunal iudicesque selectos constituam, qui de*

75 *caedibus iureiurando probatis iudicabunt.* || Sic θεσμός iterum vs. 618. φόνοι ὅρκιοι, ut ὁμολογίαι ὅρκιαι, πιστὰ ὅρκια et similia. Vid. *Sam. Petit.* Legg. Attic. p. 606. cum not. *Wesselingii.* Add. illico seqq.

Vs. 488. Ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια Καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα. Verba sunt abire et secedere tantisper parantis Minervae, quibus monet, praeparentur omnia, ut simul redierit, iudicium exerceri queat. μαρτύρια ὁρκώματα, pro μαρτύρων ὁρκώματα, adeoque μάρτυρες ἔνορκοι. idque spectat Oresten, qui Apollinem habebat testem; τεκμήρια Eumenidas, ad quas Schol. parum recte omnia referre videtur. sed bene *Pauwius* de utrisque, tam Oreste, quam illis intelligit, nec eiusdem displicet coniectura, ὀρθώματα, etsi verbum hoc mihi non recordor lectum alibi.

Vs. 490. Κρίνασα δ' ἀστῶν τὰ βέλτατα, ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα ἐτητύμως. Ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν. *Stanl.* ut *Casaubonus* φράσαι. Quod nisi admittatur, pro puncto commate posito ante ὅρκον, haec institui volet structurae series, ἐγὼ δὲ κρ. τῶν ἀστ. τὰ βέλ. ἥξω, τοῦ τοὺς περ. τὸν ὅρ. διαιρεῖν ἐτητ. τοῦτο τὸ πρ. καὶ κατὰ μηδὲν ἔκδ. φρεσί. idque pro ἵνα οἱ περῶντες τὸν ὅρ. διαιρῶσι τοῦτο τὸ πρ. ἐτητύμως καὶ κατὰ μηδ. ἐκδ. φρ. *Pauwii* ἥσω *sedere faciam*, pro

76 edito ἥξω, etsi non re||iiculum, et *Hesychius* norit ἧσαν, pro ἐκάθισαν, nec forsan *mittendi* quoque notio τοῦ ἥσω videri posset hinc aliena; tamen causam non video, cur τῷ ἥξω de possessione controversia moveatur. Neque enim interfuit modo dea iudicio, sed etiam praefuit, utque cuncta iuste atque ordine fierent inspexisse et direxisse fingitur. Vid. et quae monuimus not. praecedenti. et Schol. ad vs. 493. μηδὲν ἔκδικον φρεσίν notabit eritque, μηδὲν ἔξω τοῦ δικαίου ἐν ταῖς φρεσίν, et τῇ καρδίᾳ. ut φρένας δικαίας ἔχειν apud *Eurip.* Herc. Fur. 212. et sic eadem vox vs. 521. 538. *noster* infra vs. 682. ψῆφον ἐν τῇ καρδίᾳ φέρειν, et ἀπὸ γνώμης vs. 777.

Vs. 493. *Νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου.* Agendi significatione intelligi debet, pro νῦν τὰ νέα θέσμια καταστρέψει πάντα, *omnia subvertent.* δίκη καὶ βλάβη est δίκη βλαβερά. Sequitur, πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει i. e. *faciet ut idem facinus omnes facile audeant.* εὐχέρεια *temeritas*, *audacia*, εὐχερής *audax*. *Hesychius:* εὐχερής, εὔκολος, εὔτολμος. ita leg. pro εὔτομος explicatione nihili. *Aristid.* T. III. p 505. μή τις εὐχέρεια ἐνδύηται τοῖς —— καὶ συνήθεια τοῦ —— add. T. II. p. 77. et T. III. p. 506. οὐχ οὕτως ἡμεῖς εὐχερεῖς etc. Conf. Poll. l. III, 135.

|| Vs. 499. *Πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει* 77
τοκεῦσι μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ. Scribendum cum *Casaubono* ἑτοῖμα. Idem corrigebat, τῷ μεταῦθις. Quid si μετά γ' αὖθις. Tum ἐν χρόνῳ, ut in Choeph. 1040. Agam. 867. et ἐν χρόνοις Choeph. 957.

Vs. 503. *Οὔτε βροτοσκόπων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων.* Pro οὔτε *Casaubonus* legit, οὔτι, et ἀφέρξει, pro ἐφέρψει. Haec vir ille summus. ἔργμα hic dum lego, recordor de *Aelian.* Hist. Anim. l. XVII. c. 25. et 37. quo utroque in loco ἕρματα et ἕρμασι perperam editur, pro ἔργματα, ἔργμασι, aut εἴργματα, εἴργμασι. Sermo est ibi de simiis, τούτοις ἕρματα ὑποπλέκουσι. l. εἴργματα, quae mox ibid. recte εἰργμούς vocat: in altero ἀετὸς ὄφεως σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν ἔμελλεν ἀπολέσθαι. corrige εἴργμασιν aut ἔργμασιν. l. XVI. c. 9. una mutata litera leg. forte γαργαρεῖς *), pro γαργαλεῖς. *Hesychius:* γαργαρής, θόρυβος, imo θορυβώδης.

Vs. 506. *Πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακά, λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων οὐκέτ' οὐ βεβαία.* *Casaub.* προφωνεῖν emendat, et λῆψιν ἀπόδοσίν τε. *Turneb.* dedit λῆξις ὑπόδοσίς τε, quod verum puto, atque post κακά puncto posito suspenso, totum locum ita intelligo: ἄλλος δ' ἄλλοθεν πυνθανόμενος τὰ τῶν πέλας κακά, προφωνήσει αὐτά· καὶ οὐκέτι || βεβαία ἔσται λῆξις ὑπόδοσίς τε τῶν μόχθων, *nunquam* 78
plene est plane cessabunt deficientque aerumnae, οὐκέτι βεβαίως λήξουσι καὶ ὑποδώσουσιν οἱ μόχθοι. Schol. ὑπόδοσιν explicat per διαδοχήν, idque dedit versio. Melius exposuisset per ὕπειξιν. Alterum pessime redditur *initium.* Utramque significationem, et quam a λήγειν repetit, atque huius est loci, et quam a λαγχάνειν, tractat *Suidas*, ubi λῆξιν interpretatur παῦσιν ἢ μερίδα. Restitui vult ista vox *Callistr.* Stat. VI. prope fin. pro vitiose vulgato πλῆξιν, in verbis, τὴν ἀέριον πλῆξιν τέμνειν. Verbum ὑποδιδόναι nostro respondens *begeven*, nec nisi indicio notum in *Steph.* Thes. extat

---

*) δυσγαργαλεῖς in Aeliani loco legit cl. Toup. Emend. in Suid. p. 113. [*ADD.* p. 430.]

apud *Aristid.* T. I. p. 138. ὦ πόδες, οἷον φέροντες τὸν δεσπότην ὑποδεδώκατε. et T. III. p. 309. ὅπως μὴ ὑποδώσει τοῖς Ἕλλησι τὰ πράγματα. προφωνεῖν *evulgare*, *enunciare*, apud tragicos verbum est usu tritum. Supra vs. 469. Pers. 863. Agam. 891. *Soph.* Aiac. 1110 [1089.] Oed. Tyr. 231. [223.] El. 109. *Eurip.* El. 685. προαναφωνεῖν frequens *Ioan. Chrys.* omissum cum videam in *Steph.* Thes. unum suffecerit citasse locum Op. T. III. p. 509. d. *Anonymi* fragm. apud Schol. ad vs. 510. est *Soph.* Electr. vs. 278. [275.] ubi τλήμων itidem expl. τολμηρός non modo, verum etiam ἀναιδής.

79 ||Vs. 511. Μηδέ τις κικλησκέτω ξυμφορᾷ τετυμμένος — ἰὼ θρόνοι Ἐριννύων. Ita ξυμφορᾷ καινῇ πεπληγμένος in *Aristoph.* Thesm. vs. 186. Periphrasis obtinet in θρόνοι Ἐρ. pro Ἐριννύες, ut θρόνος αἰσχύνης Choeph. vs. 415.

Vs. 516. Ταῦτά τις τάχ᾽ ἂν τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτ᾽. *Casaubonum* volunt schedae correxisse οἶκτρον; sed quod aberrantis credo est calami, pro οἰκτρόν. Sententia est, κατὰ ταῦτα, (illa nempe ἰὼ δίκα, ἰὼ θρόνοι Ἐρ.) οἶκτον ἂν οἰκτίσαιτο πατήρ τις etc. τάχα hic valet ταχέως *cito*, non *fortasse*, ut interpres accepit. *Pereunte et cadente Iustitiae domo, cito hunc illumve patrem aut matrem audire erit lamentantem*, ἰὼ δίκα etc. νεοπαθῆ *Hesychius* dum expl. per τὰ μὴ πρότερον ἱστορημένα, ἀλλ᾽ ἀρτιμαθῆ. posset videri scripsisse, ἀλλ᾽ ἀρτιπαθῆ. Verum ob praevium ἱστορημένα tentare non ausim. Tum πιτνεῖ δόμος, ut πιτνεῖ οἶκος in Agam. vs. 1541. et ὀφθαλμὸς οἴκων πανώλεθρος πεσεῖ Choeph. vs. 933.

Vs. 520. Ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμαίνει καθήμενον etc. Leg. puto, ἔσθ᾽ ὅπου —— δειμανεῖ; καθήμενον ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. Animato hic quoque sermone per interrogationem, hac sententia, ἐκεὶ πιτνεῖ ὁ τῆς δίκης οἶκος, ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινὸν —— εὖ δειμανεῖ

80 τις, *si Iu||stitiae ceciderit domus, nec inspexerit amplius facta hominum, estne erit e quod quis usquam metuat amplius?* Suadent hunc sensum verba subiecta, καθήμενον (n. τὸ δεινὸν καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον) συμφέρει (πρὸς τὸ) σωφρονεῖν (vel παντὶ σωφρονεῖν) *consultum erit unicuique abstinere ob inferenda vi atque iniuria*, (formidine scil. poenae) ὑπὸ στένει. Iustitiae ille metus stabili dum sede gaudet, confert facitque, ut scelus meditantes ad mentionem Erynnyum, et illa, Ἰὼ δίκα, cohibeantur. Verbum ἐπισκοπεῖν eadem in re adhibuit in Choeph. vs. 58. ubi ῥοπὴ δίκης ἐπισκοπεῖ ταχεῖα. Vid. ibi Schol. in quo ad vs. 61. male me tentasse video verba, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, sunt enim *Hom.* Iliad. Δ. vs. 161. add. *Suid.* v. ἐπίσκοπον. Vocula εὖ hic notat ἰσχυρῶς, *valde*, *multum*, *vehementer*. καθήμενον est ἑδραῖον, *stabile*, *durans*, *firmum*. ὑπὸ στένει, pro πρὸς τὸ στένος et illud οἶκτον, ὃν ἄν τις οἰκτίσαιτο. Futurum δειμανεῖ tam sensus quam metrum postulat. Apud *Hesychium* δειμᾶσθαι fem

nequit, quia analogiae repugnat, nec unde deduci ac formari possit invenit. Error est scribae scripturae compendium haud assecuti. Leg. δειματοῦσθαι, φοβεῖσθαι. *Casaubonus* emendabat apud *nostrum*, δειμαίνειν, et ‖ δέει substi- 81
tuebat in locum τοῦ στένει. Interrogare pergit chorus.

Vs. 525. Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων, ἢ πόλις, βροτός θ᾽ ὁμοίως ἔτ᾽ ἂν σέβοι δίκαν; *Ald. Robort.* et *Turn.* καρδίαν habent, quam sequenti scripturam accusativus regetur ab ἀνά, et leg. τις —— καρδίαν ἄνα τρέφων, structura hunc in modum instituta, τίς δὲ μ. ἐν φ. τρέφων ἀνὰ τὴν καρδίαν —— ἔτι σέβοι ἂν τὴν δίκην; *Casaubonus* ἀναστρέφων coniecerat. τρέφειν pro ἔχειν commodum et aptum hic praebet sensum, eoque frequentat inprimis *Sophocles*, ut γλῶσσαν τρέφειν in Antig. vs. 1101. [1089.] ὄγκον ὀνόματος Trach. 830. [817.] τὸν θυμὸν μέγαν Aiac. 1146. [1124.] τὸ ἀληθὲς ἰσχῦον Oed. Tyr. 364. [356.] ἐν ἐλπίσιν Antig. 910. [356.], ubi Schol. *Aristoph.* Vesp. vs. 110. αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει, quod illustrat vetus grammaticus per ἔχων τρέφει (ita namque leg.) ὡς ἐπὶ ζώου ἔφη τὸ τρέφει. *Aelian.* H. A. XII. c. 29. de Siluris agens, eos in Cydno Ciliciae fluvio minutos esse refert, additque, τὸ δὲ αἴτιον, οὐ τρέφει ἀφθόνως διειδὲς νᾶμα καὶ καθαρόν, καὶ προσέτι καὶ ψυχρὸν ——; hic miror *Conr. Gesner.* coniicere leg. ὅτι vel οὗτος τρέφει. Quum continuo subsequentia doceant, sententiam esse, tanquam scripsisset *Aelianus:* τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι διειδὲς νᾶμα —— οὐκ ἔστι τρόφιμον, εὔ‖τροφον seu θρεπτικὸν Σιλούρων. Hoc obiter. μηδὲν 82
ἐν φάει valet, μηδὲν φαεινόν, sed scil. πᾶν σκοτεινὸν ἔργον, ut ἔργα τοῦ σκότους in lit. sacr.: vid. *Suic.* Thes. Eccles. T. I. p. 1209. et II. p. 1485. Ita λόγοι ἐν μήκει, pro μακροί, et similia. In Choeph. vs. 60. ἐν φάει est φανερῶς. Vid. et cl. *Valck.* ad *Eurip.* Phoen. p. 430. [ad vs. 1282.]

Vs. 529. Μήτ᾽ ἄναρκτον βίον, μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. *Thuc.* V. c. 99. ἄναρκτοι νησιῶται. Conf. *Hesych.* et ibi not. αἰνέσαι ut in *Plat.* IV. Legg. 602. c. τὴν μέσην ἑλόμενος σὺ ταφὴν ταύτην ἐπῄνεσας ἁπλῶς. et mox bis ibid. ut *laudare* apud *Virg.* II. Georg. vs. 412. *laudato ingentia rura, exiguum colito*, ubi *La Cerda.* et *Graev.* Lect. Hesiod. c. 14. In Schol. ad vs. 530. leg. forte, οἱ μὲν παντάπασι τυραννούμενοι. Vs. 533. ex *Victorii* correctione si scribatur, ἔσθ᾽ ὅπη δέος, idem erit, quod in ipso poëta vs. 520. ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινόν, atque inde repetitum.

Vs. 535. Ξύμμετρον δ᾽ ἔπος λέγω. *Aristid.* T. III. p. 246. τὸ σύμμετρον ἡγεῖσθαι πρὸ τοῦ πλείονος. Mox ὡς ἐτύμως, ut ὡς ἀληθῶς, abundante alterutro: nam *Hesychius* ὡς expl. per ἀληθῶς. Vs. 534. τῷ ἄλλᾳ δ᾽ *Casaubonus* adscripsit, ἄλλοτ᾽.

Vs. 546. Ποινὰ ἐπέσται, κύριον μένει τέλος. Supra vs. 830. Ζεὺς κολαστὴς φρονημάτων ‖ ἔπεστιν εὔθυνος βαρύς. Hesy- 83

chius: *ἔπεστιν*, *ἐπέτυχεν* i. e. *deprehendit*, sequendo usum τοῦ *ἐπιτυγχάνειν*, quo occurrit in *Thuc.* VI. c. 38. vs. 88. Hic *ἐπεῖναι* cum interprete recte accipias pro *adesse*, aut *instare*, per quod altero in loco reddidit v. *κύριον* *Casaubonus* adlevit *κήριον*, et τῷ *λὰξ ἀτίσης* coniecturam *Steph.* *λὰξ πατήσης*. De vitio suspectum mihi si esset *κύριον*, scriptum fuisse suspicarer *καίριον*, ut *καίριοι συμφοραί* in Choeph. vs. 1064. *καίριος ὥρα* apud alios, et similia. Sed nil mutem. In Agam. vs. 776. *ὅταν τὸ κύριον ἔλθῃ*, nempe *ἦμαρ*, quod addit *Oppian.* III. Cyneg. vs. 155. et *κύριος ἡμέρα* in nostri Suppl. 740. Repetitum *τίς* vs. 548. 552. utrobique valet *πᾶς τις*. Ter paucos intra versus occurrit in Suppl. vs. 58. 59. et 61.

Vs. 556. *Τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παραιβάδαν τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν* *Casaub.* legit *παραιβάταν*, ut habet *Turneb.* Deinde eadem edit. cum *Ald.* praebet, *παντόφυρτον*. Hinc scribi posset, *τὰ πολ. παντόφυρτον*, aut etiam *παντόφορτον*, *ἀλλ' ἄνευ δίκης*. Hoc structo ordine, *φημὶ δὲ τὸν ἀντ. παρ. παντόφ.* (*μὲν*) *ἀλλ' ἄνευ δ. τὰ πολλὰ* (*plerumque*) *β. καθ. ξὺν χρόνῳ* Vel quod praeferam cum *Pauwio* leg. *παντόφυρτ' ἄγοντ' ἄν. δ.*

84 Vs. 561. *Καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν μέσα δυσ*||*παλεῖταί δίνᾳ.* *Ald.* et *Robort.* *δυσπαλεῖ δὲ δίνᾳ.* *Turneb.* *δυσπαλεῖ τε δίνᾳ*, quod et *Casaubono* arrisit. Syllaba truncus versus cum sit, legi posset *οὐδὲν ἐν μέσᾳ* ——. Vs. seq. bene *Pauwius* restituit *θερμῷ*. Sic *ναῦται θερμοί* in Pers. 609. Iunxit, *τολμηρὸν καὶ θερμόν* *Basil.* ep. 265. sect. 2. Conf. *Davisius* ad *Cic.* I. de N. D. c. 25. In Schol. ad vs. 563. excidit negativa, qua inserta, leg. *οὐκ ἀδίκως*, vel pro *ἀδίκως* dederat, *ἐνδίκως*. Vs. 564. *οὔποτ' αὐχοῦντα* verti non debuit, *nunquam gloriantem*, sed *nec opinum*, *μηδέποτε προσδοκήσαντα*, prout bene expl. Schol. cuius in interpretamento vs. 566. accentu remoto in penultimam, corrig. *τῷ βράχει*. Vid. *Thuc.* l. II. c. 91. ult. ibi not. et Schol. ad l. VII. c. 2. vs. 58. Vs. 568. *τῷ ὤλετ'* *Casaub.* adscripsit, *ὤλεσ'*.

Vs. 570. *Ἡ δ' οὖν διάτορος Τυρσενικὴ σάλπιγξ* etc. Cod. *Paris.* apud cl. *Ant. Askeuw.* in specimine not. ad hanc fabulam, *διάκτορος* habet. Hinc vir doctus totum versum sic refingit, *Ἥ τ' οὐρανοῦ διάκτορος Τυρσενική.* Dein vs. 572. *φαινέτω* diviso in vocabula duo, legit *φαῖνε τῷ*. Vertitque totum locum: *Tyrrhena tuba coeli internuncia, humano spiritu impleta intentam vocem profer multitudini.* De v. *διάκτο-*
85 *ρος* vid. *Hesych.* ibi || not. et *Eustath.* ad Iliad. *B.* p. 138. princ. [182.] *στρατός*, ut saepe alias, est *populi multitudo*, *turba urbana*, infra vs. 686. add. *Spanh.* ad *Iulian.* p. 76. *κατεργάθεσθαι* vs. 569. e vocabulis est, quae apud *H. Steph.* non habentur.

Vs. 574. *Μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς πόλιν τε πᾶσαν* etc. *Falkenburg. Grotium* et *Rawlinson* praeter rationem *τῷ τε* substitutum voluisse *γε*, discimus ex eodem *Askeuwii* specimine. Idem visum quoque *Casaubono*. Fefellit viros doctissimos, parum percepta verborum structura, et perperam collocatae distinctiones. Comma post *ἐμούς* in locum puncti suspensi transferri debet post *χρόνον*, atque ita ordinanda verba, *σιγᾶν ἀρήγει, καὶ π. πόλ. μ. τοὺς ἐμοὺς θεσμοὺς εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον, καὶ ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ ἡ δίκη τῶνδε.* Duplex dedit poëta regimen *τῷ ἀρήγει*, infinit. *σιγᾶν* et *μαθεῖν*, dein verbum finitum *καταγνωσθῇ* cum *ὅπως* i. e. *diligenter, accurate* seu *probe cognoscere*, idemque quod *καταμανθάνειν*. Vid. Schol. *Aristoph.* ad Eq. vs. 46. et qua notione frequens praecipue est *Aeliano* de Anim. ut l. XVI. c. 39. *οὐκ ἐτόλμων τινὲς πλησίον γενόμενοι καταγνῶναι τὸ μέγεθος,* draconis, *ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς σύριγγος πελώριον τὸ θηρίον εἶναι ἐπίστευον.* observabis hic usum rario||rem v. *σύριγξ*, pro 86
συριγμός sibilus, quo et occurrit apud *Plat.* III. Legg. 594. g. de *sibilo* multitudinis.

Vs. 577. *Ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει· Τί τοὐδέ σοι μέτεστι πράγματος λέγε.* Profecisse hoc e loco videri queat *Terent.* Heaut. I, I. vs. 23. dum scriberet, *tantum ne est ab re tua otii tibi, aliena ut cures, eaque nihil quae ad te attinent?* Add. ibi not. quasi nempe dicerent Eumenides, ut tuas te solum res agere finimus, ita te his nostris haud immisceas. *αὐτός* valet *solus*, quod in locum *τοῦ αὐτῷ* reponendum posset videri *Aelian.* de Anim. II. c. 13. ubi de pisce Cetorum duce, *νήχεται γὰρ ὅδε ὁ ἰχθὺς οὐδεπώποτε αὐτῷ.* Sed modo scripseris *αὑτῷ, non sibi natat*, nil ultra requiretur. Mox repetitum observabis *δόμων*, ut de *τίς* vidimus vs. 541. atque ita *ἔνδικος* et *ἐνδίκως* vs. 702. *παλαιὰς δαίμονας* et *ἀρχαίας θεάς* vs. 730. seq. *πολισσοῦχος* in Suppl. 503. seq. *ἔχεις* quater in *Xen.* VII. K. A. p. 520. [VII, 1, 21.] ubi not. *ἐτελεύτα* bis *Thuc.* V. c. 51. et 83. *ὡς, ὡς Eurip.* Phoen. 1161. seq.

Vs. 580. *ἔστι γὰρ* —— *καθάρσιος* a reliquis per parenthesin separanda, recte monuit cl. *Valcken.* ad dictam modo tragoediam p. 554. [ad vs. 1650.]

Vs. 584. *Σὺ δ' εἴσαγε ὅπως ἐπίστα, τήνδε || κυρώσων δίκην.* 87
Ald. et *Robort. κύρωσον* ediderunt, quod etiam *Scalig.* atque *Casaub.* placuit, posterior vir doctus adscripsit insuper *κυρῶσαι*, quomodo et *Falkenb.* et *Rawlinson.* Cod. apud *Askeuw.* verum perite statuit vir doctissimus nihil causae esse, cur a recepta lectione recedatur. *ἐπίστα* ut vs. 86. *ὅπως ἐπίστασαι* in Prom. vs. 364. et *ὡς ἐπίστασαι* infra vs. 670. atque ita saepe *ἐπίστασθαι* apud *Homeri* posteros, *ἀντὶ τοῦ δύνασθαι*, ipsi *Homero* ea notione notum fuisse negat *Eustath.* ad Iliad. Ψ. p. 1448. vs. 14. Vid. et cl. *Alberti* ad *Hesych.* Quid Graecis *εἰσάγειν δίκην*, ac quibus id facere

incubuerit, docet *Bud.* in Comment. p. 112. phrasis est quoque apud *Aristoph.* Vesp. vs. 822. ἀδίκημα εἰσάγειν vs. [illegible] γραφήν vs. 838. De συνδίκοις, quorum Schol. facit mentionem. vid. *Henr. Vales.* in *Harpocrat.* p. 73. [p. Gron.]

Vs. 583. ex *Ald.* atque *Robort.* si legas τοῦδε φόνου, anapaestus erit sede quarta, quem in tragicorum iambicis cum aliis viris doctis admittere gravatur *Askeuuius*; at tueri nititur *Struchtmeierus* Anim. Crit. l. II. c. 8. *).

Vs. 591. *Τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.* Quod Soph. Electr. vs. 529. [527.] τῶνδε ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι. Oed. Tyr.
88 586. [578.] ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν || ἀνιστορεῖς. Philoct. ἐμοὶ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον. Vs. 544. οὐκ ἀπαρνηθήσεται, ut *noster* in Prom. 275. οὐκ ἀρνήσομαι. et infra vs. [illegible] δρᾶσαι οὐκ ἀρνούμεθα. Praecessit, ἔπος πρὸς ἔπος ἀμείβεσθαι, ut ἴσα πρὸς ἴσα ἀμείβειν *Aristid.* T. III. p. 157. Ad vs. [illegible] vid. praeter *Stanl.* quae ad *Iulian.* p. 262. notavit *Spanh.* [illegible]λαισμα est victoria ex supplantatione. vid. *Petr. Fabri* Agonist. l. I. c. 27. Schol. in quo, inserto relativo, lego ὃ ἐκπέπτωκας, *Casaubonus* adscripserat verba *Plut.* (T. II. p. 788. a.) διὸ τοῖς τρισὶν, ὥσπερ οἱ πένταθλοι, περίεστι καὶ [illegible] Fragm. in fine Scholii seq. est *Hom.* Iliad. *O.* vs. 41. [illegible] πρὸς δέρην ταμών, pro εἰς δέρην.

Vs. 598. *Ὁ μάντις ἐξηγεῖτο.* Verbum est hac in re proprium. *Aristid.* T. I. p. 234. ἐξηγεῖσθαι τὰ ἀπόῤῥητα καὶ μέλλοντα ὥσπερ μάντις. et verbum simplex in *Eurip.* Hel. [illegible] μάντις, καὶ τὰ θεῖα ἡγουμένη. Vs. seq. dictionem δεῦρο [illegible] exemplis pluribus adstruxit hunc ad locum *Canter.* Cod. ad *Eurip.* Phoen. p. 413. *Valcken.* [ad vs. 1215.]. Occurrit eadem apud *Plat.* Polit. 184. e. *Aristid.* T. III. p. 7[illegible] *Aelian.* de Anim. XIV. c. 28. Heliod. l. VI. p. 266. *Casaubonus*, quod miretur quis, τῷ αἰεὶ adscripsit l. ἄχρι. τῷ [illegible]
89 πει *Scalig.* ad||posuit πέμψει. Prout scil. itidem legisse videtur Schol.

Vs. 601. *Πέποιθα* i. e. *θαῤῥῶ de eo securus sum*, non [illegible] interpres, *credo.* Paulo post προσβολάς Schol. expl. per συντυχίας. Ludere videtur *comicus* in ambigua vocis significatione, ut quae de odore atque foetore quoque usurpatur, in Pac. vs. 39. ubi δαίμονος προσβολήν interpres Graecus illustrat per ζημίαν et ὀργήν. Verbum ita adhibitum occurrit vs. 179. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλεν. ubi Schol. recte supplet vel ὀσμή, vel φωνή: late enim eius patet usus et de re quavis sensum adficiente usurpatur. *Aelian.* de Anim. XIII. c. 21. ὀσμὴ τὰς ῥῖνας. c. 10. ἀὴρ τῶν κακῶν [illegible] nec aliter l. XIV. c. 20. et 27. ubi vitiose adhuc editur, [illegible]

*) Tuetur anapaestos quoque doctissimus Musgrave Exercit. Eurip. l. I. c. 1. et p. 74. [*ADD.* p. 480.]

λλοντα. Pro quo προσπηδᾶν *Alexis* in *Ath.* IX. p. 383. e. ταῖς ταῖς ῥισὶ προσπηδήσεται. De colore iterum *Aeliani*. XIV. c. 9. leo marinus ὑπό τι κυανοῦ μέρη τῶν ὀστράκων οσβάλλων, et c. 12. de dracone itidem marino, αἱ γένυς ς χερσαίοις προσβάλλουσι τὴν ἑαυτῶν ἀμωσγέπως μορφήν. indem praebet usum προσπίπτειν. *Chrys.* T. IV. Op. 12. a. ῆς προσπίσούσης. *Aristoph.* Lys. vs. 297. καπνὸς προσπε- ν με δεινὸς ἐκ τῆς χύτρας. *Plat.* VII. de Rep. 480. d. σκιὰ οσπίπτει. p. 484. a. αἴσθησις. Add. || Anim. ad Prom. vs. 90 5. et de priore vs. 950.

Vs. 605. Ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν ut *H.* phano scribendum videretur; κἀμὲ 'κτανεν, et *Cantero*, τε κατέκτανεν, fecerunt verba continuo subiecta, τοὶ γὰρ μὲν ζῇς. et Scholiastes, qui tamen non dixit, ἐμὲ κάκεῖ ν ἔκτανε, sed ἠδίκησεν, idque rectissime; modo attendas ἀνδροκτονοῦσα, et πατέρα ἐμόν. ut vidit iam *Pauwius*.

Vs. 606. Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. Ad rbum, *at tu quidem vivis, illa vero a caede libera* i. e. iudi- ri illa punirive nequit, seu iudicium de caede subire ne- it amplius; aut active, neque amplius occidere caedemve mmittere potest. Nam reponit Orestes rogatque, τί δ' κ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ; quando nempe iudicium et enas sustinere atque subire potuisset. Schol. dedisse tto, πῶς οὖν λέγεις, ὅτι ἠδίκησέ με, ὡς καὶ Ἀγαμέμνονα, ὅπου ἀπέθανες δι' αὐτήν; in quibus τὸ οὐκ ἀπέθανες debetur uwio. Sequens scholion, ante inspectam *H. Steph.* cor- ctionem sic redintegrare tentabam: οὐκ εἰ τέθνηκε τούτου ία εἰ σύ; πῶς ἄν; *hoc cur dicam rogas? ὅτι ζῶσαν οὐκ ἐδίω-* . ὥστε ὧδε ἀποθανοῦσα διὰ τὴν σὴν αἰτίαν ἀπέθανεν, *ita* || *quod hunc* (per me scil.) *sortita exitum, tu in causa* 91 : Nam tuis partibus functa si fuisses, manus ego ei haud tulissem. οὐδὲ si serves, sensus erit, *ut proinde per te poe- s non luerit sceleri debitas*. Prius praestat.

Vs. 610. Πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν —— ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα λτατον; *Robortel.* in erratis leg. monet: πῶς γ' εἰ σ' ἔθ. rbum ἀπεύχεσθαι raro sic solo cum quarto casu, nullo edente infinitivo, usurpari solet. *Ald.* praebet αἷμα τὸ λτ.

Vs. 618. Μάντις δ' ὢν οὐ ψεύσομαι. Legit *Casaubonus*, *Canter.* transposito δ', μ. ὢν δ' οὐ ψ. et vs. 622. σθένεις, σθένει, quod et expressit in versione interpres. κελεύσει 621. pro κελεύσεις, quo usu futuri nil frequentius. Vid. *uc.* I. c. 32. II, 8. III, 28. 80. 109. l. IV, 14. *Paus.* Attic. 41. 101. 104. Phoc. 850. Vs. seq. non βουλῇ, sed casu imo βουλή habet *Ald.* et in erratis *Robort.* Schol. dativum retulit. Utrumvis, prout distinxeris verba, obtinere test.

Vs. 627. *Μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.* Longissime
poëtae mente aberravit interpres vertens, *matris poen*
nullatenus sustinens: reddi debebat, *matrem nullo loco h*
92 *bere*, vel *nullum honorem ha||bere matri.* Docent satis seq
et vs. 643. *πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ.* Eur
apud *Stob.* T. CIII. p. 560. ult. *τίς δήποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θ*
βροτοῦ, Ἢ σμικρὸν, ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον. *Aristid.* T. I
p. 106. *μηδαμοῦ τιθέναι τὸ* ——. T. III. p. 345. *οὐδαμοῦ τ*
λόγου τιθέναι. et p. 442. *μηδαμοῦ τιθέναι τὸ πρὸς τό.*

Vs. 632. *Οἱ ἐφήμενοι ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέ*
Potest *ψήφῳ* vel tertii esse casus, et regi ab *ἐφήμενοι*, *ι*
sensu quo habuimus alia supra ad vs. 449. vel sexti, ut sit
διαιρεῖν ψ. περὶ τ. πρ. Tum quia *διαιρεῖν* per se, vel *ψήφῳ*
διαιρεῖν in re idem quod *δικάζειν*, recte haud dubie eius
quoque recipit syntaxin cum *περί.* Ita Schol. supra vs. 475.
διαιρεῖν φόνους expl. *δικάζειν περὶ φόνων.* Vs. 491. *διαιρεῖν τό-*
δε πρᾶγμα.

Vs. 636. *Περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι φᾶρος παρεσκήνη-*
σεν, *Casaubonus περῶντα* coniecit; credo quia praecessit
ἐμπεπληκότα i. e. *κερδάναντα, περιποιήσαντα*, interprete Scho
Soph. in Aiac. vs. 996. *Ald.* legit *παρεσκήνωσεν*, quod et in
aliis libris extare notavit *Scalig.* eandemque verbi formam
agnoscit *Robort.* Quod Schol. commentetur super *τῷ πα-*
ρεσκήνησεν, obscurum est. Voluit credo docere, quartum
93 casum *φᾶρος* non vi composi||tionis regi, quando scriptum
oportebat *φάρει*, dandi casu, sed vi praepositionis; *ἐσκή-*
νησε, Clytaemnestra, *παρὰ* (i. e. *ἐγγὺς*) *τὸ φᾶρος.* Quae si
Scholiastae mens fuit, excidit negativa, dederatque, *πρὸς*
τὴν συναλοιφὴν τῆς παρά, καὶ οὐ, sive *μή*, *τὴν συζυγίαν τοῦ*
ῥήματος. *Pauwius* dicit, Latina versio recte *stitit*, at quae
stetit habet, non *stitit*, quod nec patitur consueta verbi in-
doles. Nisi, quod quam plurimis in praepositionibus aliis
fieri ostendimus passim, *τὴν παρά* statuamus, locum sup-
plere verbi, quando talis exiret sententia, *καὶ παραθεὶς*
αὐτῷ περῶντι τὰ λουτρὰ φᾶρος ἐπὶ τῷ τέρματι, ἐσκήνησεν ἐκεῖ
atque ita nil ultra in Schol. verbis requiretur, quam ut pro
περί substituatur *παρά.*

Vs. 639. *Οὗτος εἴρηται μόρος.* Ita sola *Robort.* edit. pro-
bante *Scaligero* et *Casaubono.* Tam *Ald.* quam *Turn.* habet
οὕτως. Mox *κυρῶσαι δίκην*, ut vs. 584. Ad vs. 644. vid. no-
tata *Spanh.* in *Aristoph.* Plut. vs. 581. et Nub. 903.

Vs. 650. *Ἀνδρὸς ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις Ἅπαξ θα-*
νόντος, οὔτις ἐστ' ἀνάστασις. Peccat distinctio, removenda
vel ante *θανόντος*, vel *ἅπαξ.* Facit huc locus *Soph.* in El.
vs. 136. *οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατὴρ ἀνστήσεις*
94 Verbum *ἀνασπᾶν* sic || habes apud *Paus.* Attic. p. 63. *ἀνασπ*
τὴν ἀτμίδα φοίνιξ χαλκοῦς.

Vs. 653. Πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. De
ve itidem *Horat.* l. I. Od. 34. *valet ima summis mutare.*
eberrimus est usus τοῦ ἄνω κάτω cum verbis quam pluri-
s; hinc sive iungas ἄνω καὶ κάτω cum στρέφων, sive cum
ησι, perinde fuerit; subaudietur enim in alterutro αὐτά.
. ἄνω κάτω φάναι, δεῖξαι, σπουδάζειν, παραπέμπειν, προφα-
εσθαι, μαθεῖν, ἑαυτὸν εἰς μέσον φέρειν, συνάπτειν, παρα-
λεῖν, λέγειν, διαλέγεσθαι, σπαράττειν, et plura alia apud
Chrysostomum T. III. Op. 368. b. 508. d2. 100. b.
IV. 37. c2. T. III. p. 92. b2. *Them.* Orat. II. p. 30. b.
ιeon. Sophist. p. 11. *Eurip.* El. vs. 842. *Xen.* I. *K. Π.*
22. *Aristoph.* Av. vs. 3. Nub. 616. Pac. 1180. *Basil.* T. I.
244. b. T. II, 385. c. *Aristid.* T. I. p. 369. 452. T. II. p. 110.
0. T. III. p. 56. 75. 691. *Liban.* Orat. XXXV. p. 704. c.
at. Phaedr. 355. c. Phaed. p. 392. c. Hipp. p. 2. b. συθῆ-
ι, emendante *Canter.* in *Eurip.* Bacch. vs. 602. ἄνω κάτω-
θεὶς ἔπεισι μέλαθρα. Atque ita Lat. *sursum ac deorsum* *).
id. interpretes *Petron.* c. 58. 63. *Franc. Luisini* Parerg. III.
18. et lexica.

Vs. 654. Οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει i. e. *facili ope||ra*, uno 95
iasi impetu, non *laboris anhelus*, ut loquitur *Sil. Ital.* l. XV.
. 721. neque ἄσθματος καὶ ἀπορίας μεστὸς γενόμενος, ut
ud *Plat.* VIII. de Rep. 496. f. cuius itidem est p. 501. d.
ὁ ἄσθματος ἀδυνατοῦσα τιμὴ πορεύεσθαι. *Eurip.* in
loen. vs. 859. συλλέξαι σθένος καὶ πνεῦμα ἀθροῖσαι κἆπος ἐκ-
λόντα ὁδοῦ, ubi conf. quae doctissimus *Valcken.* Anhela-
nem eiusmodi idem in Med. vs. 1119. πνεῦμα vocat ἠρε-
μένον. *noster* supra vs. 249. πολλοῖς μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυ-
ῖν σπλάγχνον. Iunxit προθυμίαν καὶ μένος *Xen.* III. *K. Π.*
. et verbum μενεαίνειν, quod *Hesych.* interpretatur
λεσθαι ac προθυμεῖσθαι, praeter alios *Eurip.* Dan. vs. 51.
er quoque Schol. in Theb. vs. 903. μένος expl. per προ-
μίαν, alter per ἰσχύν.

Vs. 655. Πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. *Ca-
ubonus* legit δ' ἄρ. Schol. recte versum hunc quasi op-
ositum statuit verbis Apollinis vs. 650. ἀνδρὸς —— ἀνά-
κασις. Suadet istud quoque vs. seq. 656. et Apollinis re-
onsum ad praesentem locum, πῶς —— ὅρα. vs. 660 — 669,
ύγειν pro ὥστε φεύγειν, et hoc pro ἐκφεύγειν. Infra vs. 755.
ῆρ οὐδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. ubi vid. notata. Genit.
em verbum ὑπερδικεῖς requirit, est τοῦδε, et structura,
α πῶς δικάζεις || ὑπὲρ τοῦδε ὥστε φεύγειν (αὐτόν) i. e. πῶς 96
ερδικεῖς τῆς φυγῆς καὶ ἐλευθερώσεως τοῦδε. Sic ὑπερδι-
ν τοῦ λόγου *Plat.* Phaed. p. 388. e. Vitiosa est lectio

*) Plura Gatak. ad M. Antonin. p. 276. [*ADD.* p. 480.]

Robort. ὑπερδοκεῖς, quod ceterum, pro *perplacere, supra modum placere*, ut bene *Steph.* in Thes. Indice, extat in *Philostr.* l. I Vit. Ap. c. 40. *Olearius* laxe nimis vertit. De βωμοῖς δημίοις, quos mox memorat *noster*, adeundus *Spanh.* ad *Callim.* H. Del. vs. 266.

Vs. 661. *Οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου Τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.* De Aegyptiis *Diod. Sic.* l. I c. 10. *καθόλου ὑπειλήφασι τὸν πατέρα μόνον αἴτιον εἶναι τῆς γενέσεως, τὴν δὲ μητέρα τροφήν, καὶ χώραν παρέχεσθαι τῷ βρέφει.* *Eurip.* praeterquam Orest. vs. 522. seqq. iam laudatus *Stanl.* apud *Io. Stob.* Tit. LXXVII. p. 453. *οὐδ᾽ ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός* etc. Praesenti e loco profecerat idem in Alcest. vs. 637. scribens, *οὐχ ἡ τεκεῖν φάσκουσα, καὶ κεκλημένη μήτηρ μ᾽ ἔτεκε.* Add. *Plut.* T. II. p. 374. e. Recte *Pauwius* adversus *Spanh.* emendationem in *Callim.* p. 190. tuetur τοκεύς. Vid. praeter rationem quam dedit, Anim. ad Choeph. vs. 756. Notum ἡ γραμματεύς in *Aristoph.* Thesm. vs. 439.

Vs. 663. *Ἡ δ᾽ ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλά-*
97 *ψῃ θεός.* Sic saepe ἅπερ, pro || καθάπερ. supra vs. 131. *Soph.* El. 191. [189.] Oed. Tyr. 184. [175.] *Aristoph.* Lys. 84. ἔσωσεν οἷς μὴ βλ. θ. pro ἔσωσεν ἐκείνοις, οὓς μὴ βλ. θ. vel etiam οἷς μὴ βλάψῃ αὐτὸ θεός i. e. *quibus non nocuerit dea* ita βλάβη idem quod φθορά in Agam. vs. 1243. *Hesych.* βλάβη, λύμη, φθορά. Intendi videtur abortus. Schol. scriptum reliquerat forsan, ὡς παρακαταθήκην, casu quarto *Casaub.* τῷ οἷσι adscripsit, al. ἧσι. et τῷ ξένῳ, al. ξένῳ. Mox δεῖξαι τεκμήριον λόγου, ut δεῖξαι λόγον *Aristid.* T. I. p. 624. III. p. 128. et saepe alii. Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 195. [ad vs. 531.]. Ad vs. 666. *Spanh.* in *Callim.* H. Pall. vs. 134. Vs. 668. pro οὐδ᾽ ἐν *Casaubonus* malebat, οὐ γ᾽ ἄν.

Vs. 677. *Ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν.* *Plut.* T. II. p. 44. d. *δικάζοντα δεῖ μήτε πρὸς χάριν, μήτε πρὸς ἔχθραν ἀκούειν, ἀλλ᾽ ἀπὸ γνώμης πρὸς τὸ δίκαιον.* et e *tragico* p. 63. e. ἐρεῖν τὰ ἀπὸ καρδίας *). *Soph.* Trach. vs. 393. [389.] ἀπὸ γνώμης λέγειν. *Xen.* VII. *K. A.* 602. ἐκ τῆς καρδίας φίλος. [VII, 7, 43. ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος.] *Plat.* Gorg. 307. c. φίλος ἐξ ἅπαντος τοῦ νοῦ. praepositione ἐκ, ut monet Schol. *Aristoph.* ad Plut. vs. 635. δηλούσῃ ἐπίτασιν. Conf. *Diogen.* Proverb. Cent. II. no. 59. Philol. ad *Marc.* c. XII. comm. 30. Anim. ad Agam. vs. 822. et Sept. Theb. 879.

98 Vs. 861. *Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ᾽* || *ἄμομφος δ᾽;* *Casaub.* προστιθεῖσ᾽ emendat, quo admisso, interrogandi signum, quod separat τί γάρ a verbis reliquis, erit indu-

---

*) Conf. Gatak. ad M. Anton. p. 118. [ADD. p. 430.]

ndum. Posset quoque per hyperbaton accipi, et *πως*
gi, ceu esset, *τί γὰρ τιθεῖσα ἄμομφός πως ὦ πρὸς ὑμῶν;*
lem vs. seq. pro *ἐν δὲ καρδίᾳ* corrigit, *ἐκ δὲ καρδίας*. Lo-
itionis *ἠκούσαθ' ὧν ἤκουσατε* parilis exempli plura habui-
us Anim. in Agam. vs. 67. et *Lect. Aristaen.* p. 199. Spe-
at chori haec admonitio illa praecipue Apollinis vs. 624.
ρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

Vs. 684. *Κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν Ἀττικὸς λεώς.* Sic *ἔχοιτ'*
ν vs. 705. *κλύειν* est *accipere*, *intelligere* aut *attendere*. ut
uppl. vs. 81. *κλύετε εὖ ἰδόντες*, ubi Schol. qui et vid. ad
rom. vs. 976. Pers. 589. Per *Ἀττικὸν λεὼν* si intelligas
dices, ut vs. 641. *λεὼς ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην*,
bi recte expl. Schol. per *δικασταί*, bene se habebit *κρίνον-*
ς. Mox pro *Αἰγέω Scalig.* legit *Αἰγέως*. idemque vs. 687.
εὶ δ' ἑκάστων βουλευτήριον adscripsit, *λείπει*. Ipso poëta
iam praemonstrante vs. 707. in verbis *κερδῶν ἄθικτον βου-*
ευτήριον, pridem, quod norunt amici eruditi, antequam
'auwii prodiit editio, emendantis, *αἰὲν ἀδέκαστον*, ego
orrexeram, *αἰεὶ 'δέκαστον*. Vs. 691. *ἀντεπύργωσαν* proprie
st *aequa||lem eandemque in altitudinem eduxerunt turres.* 99
'id. *Hesych.* v. *ἀντίπυγος*.

Vs. 695. *Πολιτῶν μὴ 'πικαινόντων νόμους Κακαῖς ἐπιῤ-*
ῥοαῖσι etc. legendum quin sit, *μὴ 'πικαινούντων*, vix dubitat
I. Steph. eodemque inclinat *Stanl.* *πικραινόντων* coniecit *Ca-*
subonus. At nil videtur tentandum mihi: *ἐπικαίνειν* valet
φανίζειν, quod *nostri* non multum dissimili loco posuit
'sis Pythag. Ep. ad Hipparch. *εἴ τις*, ait, *ἐς φρέαρ βαθὺ*
ρβόρου πλῆρες ἐγχέαι καθαρὸν καὶ διειδὲς ὕδωρ, τόν τε βόρ-
βορον ἐτάραξε, καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνισεν. Et *ἀφανίζειν*, pro *χραί-*
ν, *μολύνειν* et *ὄζειν ποιεῖν*, est in Schol. *Nicandri* ad
exiph. vs. 467. add. *Diluc. Thuc.* p. 759. deque eiusdem
bi usu *Thom. Reines.* Var. Lect. l. III. c. 6. Similiter
ἐρειν, pro *ἀφανίζειν* et *αἰσχύνειν* apud *Homer.* occurrere,
t at *Eustath.* ad Odyss. Z. p. 261. vs. 12. [80, 24.] atque T. p.
5. vs. 33. [1864, 53.] ubi pro *οὕτως* scribendum *ὄντως*, vidit
n doctissimus *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 132. [ad vs.
3.]. Neque aliter *ἀποκτείνειν Plat.* IX. de Rep. 503. a. *ἀπο-*
κτείνειν δόξας ἢ ἐπιθυμίας. ut *ἀποκτείνειν τὴν ἔχθραν Apostolus*
ist. ad Ephes. c. II. comm. 16. i. e. *finire*, *abolere*, *penitus*
'ere, itidemque Lat. *perimere*, *occidere* et *interficere.*
irgil. IV. Georg. vs. 330. *interficere messes*, ubi not. *)
d. *Non. Marc.* || in v. ac rursus v. *interfici et occidi* 100
uod posterius in *Arnob.* l. I. p. 4. pro vulgato, *ab locu-*
s, *ab muribus*, *genus omne* acciditur *atque adroditur*

*) Eundem usum praestare *νεκροῦν*, docet Gatak. ad M. Anton. p. 206. [*ADD.* p. 430.]

frugum, aliis in libris fuit *occiditur*, nec immerito servari potuisse censet *Henr. Cannegieterus* v. cl. epist. ad *Io. Dan. Hortensium* Otior. Lit. ad Isalam p. 74. *) Sed et hinc patet, in *Pauli* epist. ad Coloss. c. II, 20. *ἀποθανεῖν ἀπό* nil dicere aliud, quam *liberari a.* *διαφθείρειν τὴν κρίσιν* in *Aelian.* V. H. l. II. c. 6. est *reddere irritam*: vid. ibi *Periz.* *καταφθείρειν δῶρα καὶ γράμματα* servos dixit *Charit.* l. IV. p. 72. vs. 24 [97, 16. ed. Lips.] pro *perdere in animo habuisse*; neque enim omnia periisse sequentia docent.

Vs. 696. *Βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.* Inter proverbia retulere hinc *Zenobius*, *Diogenianus*, *Suidas* et *Apostolius*, nec tamen interpretes unde petitum esset notarunt. Pro θ', quod mihi est τε, pro τε γάρ, sive *καὶ γάρ*, *Casaubonus* coniecit δ'. Conf. not. praecedentem. Vinum quoque admixta aqua Graecis dici *μιαίνεσθαι*, ostendit *Gatak.* Advers. Post. c. V. p. 455.

Vs. 700. *Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν.* Sed scil. *τὸ μέσον τούτων.* Vid.
101 supra vs. 529 — 533. || quo haec respiciunt. *βουλεύω* recte
Schol. expl. *συμβουλεύω*: sed quem macula obsedit, qua fit, ut contrarius plane poëtae menti sensus existat. Dederat ille, ni fallor, *ὑπὸ φόβον γε μὴν εἶναι.* intendens eo verba continuo subiecta, *καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν*; Frequens usus verbi *περιστέλλειν*, pro *θεραπεύειν*, et *ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς ἀξιοῦν*, quomodo exponit Schol. *Pind.* Isth. I. vs. 46. Add. Nem. XI. vs. 20. *Aristid.* T. II. p. 160. *Herodot.* III. c. 31. et *Aem. Porti* Lex. *Herodot.* Vox *ἔνδικος* et *ἐνδίκως* nostro in deliciis. Vid. Prom. 63. Sept. Theb. 411. 679. Agam. 1005. Choeph. 328. 460. 636. 810. 988. huius fabulae vs. 185. 221. 808. 979. Suppl. 85. 598. 783. Mox *ἔρυμα* media correpta, ut apud alios. Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 360. [ad vs. 990.] et proin quoque in *Soph.* Aiac. vs. 469. [467.] alias foret ibi anapaestus, cuius in quarta sede rursus *nostri* iste versus praebet exemplum.

Vs. 710. *Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν Ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρή, καὶ ψῆφον αἴρειν.* Nihilo forsan deterius, mutata distinctione, *εἰς τὸ λοιπόν* iungeretur cum *ὀρθοῦσθαι δὲ χρή*, —— ut *ὀρθοῦσθαι* sit *surgere*: sede-
102 bant enim iudices donec perorata || esset causa. Vid. *Sam. Petit.* de Legg. Attic. IV, 4, 1. et 4. Sentententia erit: *quod superest surgere oportet, et calculos tollere.* *αἴρειν ψῆφον* proxime accedit ad locutionem Belgicam *de stemmen opnemen*

---

*) Tuetur itidem *occiderunt* in *Arnobio* Adr. Behotius Apophoret. l. III. c. 3. [ADD. p. 480.]

; τὸ λοιπόν, ut in Pers. vs. 526. Vs. 707. cur Schol. εὕδοντ-
ν interpretetur *mortuos*, non intelligo. Forte monachi
t commentum. Vs. 713. *Ald.* et *Robort.* neglecta distin-
ione post ὅρκον, iuxta cum *Turneb.* praebent, αἰδουμένοις
su tertio. Tum εἴρηται λόγος, ut in *Eurip.* Phoen. vs. 1019.

Vs. 718. *Αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.* Vs. 577.
dem Apollini dixerant, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει· Τί τοὐδέ σοι
'τεστι πράγματος. Vs. seq. τῷ μένων *Casaubonus* adscripsit,
ἑκών. Vs. 722. λέγεις sumendum videtur ἀντὶ τοῦ ἀκούω
λέγοντα. ut Belgae, *ik hoor 't u zeggen*, non quod alias
οtat, σὺ εἶπας aut καλῶς ἔλεξας, de quibus praeter alios
olberg. ad *Soph.* Aiac. vs. 94.

Vs. 730. *Παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας Οἴνῳ παρηπάτη-
ς ἀρχαίας θεάς.* Ut hic παλαιὰς δαίμονας μοίρας καταφθί-
ς dicit, ita vs. 173. παλαιγενεῖς δαίμονας φθίσας. Eumeni-
ις hic ἀρχαίας θεάς, quas vs. 69. vocat παλαιάς. Vs. 150.
αίας δαίμονας 734. πρεσβύτιδας. et 841. παλαιόφρονας. Par-
ιrum quoque mentio rursus cum fiat || vs. 964. suspicari 103
ossemus, poëtam scripsisse, οἷος vel τοῖος πάρει πατήσας
ιχαιὰς θεάς. *Ut quondam veteres deas Parcas corrupisti, sic
tes et nos contemnens ac contumeliose tractans.* Quomodo
κτεῖν cum alibi, tum in *Aristoph.* Equit. vs. 166. βουλὴν
κτῆσαι. Cum interprete legendum si censes, ὕπνῳ παρη-
ἰτήσας, sensus sit oportet, *somno decepisti nos*, ne scil. vi-
ιlandi officio fungeremur, quod phrasi *Herodot.* l. IX. c. 92.
ιret, τὴν φυλακὴν καταχοιμῆσαι, quomodo pro κατακοιμίσαι,
gam potius tribus in locis *Aelian.* de Anim. lib. I. c. 15.
III. c. 13. et XIII. c. 22. quod prius ibid. dixit τὴν φρου-
ὰν κατανυστάξαι i. e. εἰς κοίμησιν, ὕπνον et νυσταγμὸν κατα-
λίσκειν αὐτήν. eadem nempe praepositionis virtute, quam
erit in καθιπποτροφεῖν ac καταζευγοτροφεῖν apud *Isaeum* Or.
Dicoeog. Hered. p. 50. ed. *Ald.* [p. 116. Rsk. §. 43.] in
ταφροντίζειν *Aristoph.* Nub. vs. 855. καταμισθοφορεῖν τὰ
ιάρχοντα. *Aesch.* de F. L. p. 45. edit. *Ald.* [p. 300. Rsk.]
ιde et habet *Thom. Mag.* v. μισθοφορῶ [p. 618.], exponens
ι εἰς μισθὸν καταδαπανᾶν. aliisque, de quibus *Lect. Ari-
oph.* p. 277. seq. κατακοιμίζειν τὸ χρησιμώτατον τῆς ἡμέρας,
ducere ad somno consumendam utilissimam diei partem est
n. II. Memor. c. 1. Sect. 31. et *Plat.* Conv. extr. [p. 223. d.]
ν Σωκράτη ait κα||τακοιμίσαντ' ἐκείνους (de quibus praece- 104
t) ἀναστάντα ἀπιέναι.

Vs. 733. *Οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος*, quod vs. 722. di-
t, μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Varie vario pro usu verbi τέλος,
ιtat locutio ἔχειν τέλος. οἱ τέλος ἔχοντες apud *Plut.* T. II. p.
12. e. sunt *mortui*. p. 493. e. ἔχειν τι τέλος *scopum finemve
ιidpiam sibi habere propositum.* Conf. Anim. ad Choeph.
. 756. et *Diluc. Thuc.* p. 479. Per ἐχθρούς intelligitur cre-

do Orestes praecipue et Apollo, qui contentioni cum illis hactenus continuatae hic tandem finem inponit.

Vs. 736. Ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει. Posset ὡς accipi pro *quippe*, *utpote*, neque tamen vel sic bene cohaerebit oratio. Sed scil. plura dicturam Eumenin interpellat Minerva. Nexui consuletur, si legatur, ὥς γ' ἀμφίβουλος οἶσα. Ut in Prom. vs. 77. ὡς ὁὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. In Schol. ad vs. 738. leg. ἢ ὅτι, *nempe quia*.

Vs. 741. Τὸ ἄρσεν αἰνῶ ἅπαντι θυμῷ. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Ut φιλεῖν παντὶ τῷ θυμῷ *Aristid.* T. III. p. 712. add. quae supra ad vs. 677. Tum εἰμὶ τοῦ πατρός, ut *Eurip.* El. vs. 1102. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων, οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον
105 πατρός. estque elegans || iste usus τοῦ εἶναι et γίγνεσθαί τινος, pro *teneri ac deditum esse*, ἔχεσθαι τοῦ aut ἐλέσθαι τινά. *Aristid.* T. III. p. 665. τοῦ κρείττονος εἶναι. *Liban.* T. I. p. 99. a. 197. b. 336. a. etc. γενέσθαι iterum *Aristid.* T. I. p. 136. et *Liban.* Orat. XIX. p. 507. a. τῶν λόγων εἶναι. et tamen ea ipsa Orat. p. 493. a. non tulit *Morell.* οὐ τῶν σῶν λόγων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων ἐσόμεθα. leg. coniiciens ἐχόμεθα. Frequentat locutionem hanc *Io. Chrysost.* ut T. II. p. 360. c2. 361. b2. 365. d. et saepissime alibi. Conf. *Is. Casaub.* ad *Diog. Laërt.* l. I. Segm 23.

Vs. 742. Οὐ προτιμήσω i. e. λόγον οὐχ ἕξω, uti *Hesychius* expl. οὐ προτιμᾶν, qui et vid. in v. προτίειν. Vs. 745. typothetae errore πάλος, pro πάλους, in edit. *Steph.* cuius in margine quoque correxerat *Scalig.* et *Casaub.* atque inde in *Canter.* irrepsit. *Ald. Robort.* et *Turneb.* recte exhibent. ἰσόψηφος *cui paria sunt suffragia*, ut infra vs. 798. et *Thuc.* l. III. c. 79. pro eo, *qui eiusdem est auctoritatis* apud eundem l. I. c. 141. l. III. c. 11. *Dion. Halic.* l. II. p. 111. vs. 15. l. VII. p 465. vs. 25.

Vs. 749. Νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Cum singula propemodum verba clament, versum hunc non Eumenidibus convenire, sed Oresti, huiusque personam prae-
106 ponendam (sunt || enim quatuor ἀμοιβαῖοι) adparet quam inconsiderate hinc rursus reprehendendi poëtae occasionem arripuerit *Pauwius.* Praecessit, πῶς ἀγὼν κριθήσεται, ut vs. 680. Sequenti versu, cui praefigenda persona *Ev.* hae exclamant, ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. ubi γὰρ scriptum pro δέ, quod non admittebat versus. ἔρρειν est, quod vs. 300. παρημελημένον ἔρρειν, et ἄτιμον ἔρρειν infra 887. non *perire*, ut iterum male *Pauwius.* *Soph.* Oed. Tyr. vs. 930. οὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής· ἔρρει τὰ θεῖα. Add. *Suid.* v. ἐρρέτω. vel potius *Aristoph.* Eq. vs. 670. et Schol. unde *Suidas* sua hausit. per ἀναχωρεῖν expl. eiusdem Schol. ad Vesp. vs. 1320. plura *Rhunken.* ad *Timaei* Lex. p. 88.

Vs. 751. *Πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων* i. e. τὰς ἐκ τῶν τευχέων ἐκβληθείσας ψήφους. quod quia fiebat in solum, idcirco ἐξερᾶν ψήφους dixit *Aristoph.* Vesp. vs. 987. ubi Schol. Subdit *Aeschylus*, βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. *Casaub.* duce forsan Schol. τῷ τ' substituit δ'. Passive accipi vult *Stanl.* βαλοῦσα. *Pauwius* legi conicit, βαλοῦσαν οἶκον. Nescio quid fatigentur viri docti in loco minime difficili. τε accipio pro τε γάρ *etenim*. Aoristus, ut saepe fit, exponi vult per solet, ὤρθωσε per ὀρθῶσαι εἴωθε καὶ δύναται: || hinc 107
sententia nascitur, ceu scriptum esset, καὶ γὰρ μία ψῆφος βαλοῦσα οἶκον καὶ ὀρθῶσαι εἴωθε vel δύναται i. e. ὥσπερ γὰρ μ. ψ. βάλλειν, οὕτω καὶ ὀρθῶσαι δύναται οἶκον. In Schol. ad vs. 754. pro ἡ δὲ ψῆφος, legi mallem μία δὲ ψ.

Vs. 755. *Ἀνὴρ ὅ γ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην· Ἴσον γάρ ἐστι τ' ἀρίθμημα τῶν πάλων.* *Aeschin.* in Ctesiph. p. 468. *Ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν ἢ ἀπέθανεν.* Tum ἐκπέφευγεν, ut inter alios *Aristoph.* Vesp. vs. 988. ubi alter cum diceret, φέρ' ἐξεράσω (ψήφους) πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα; reponit alter, δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας ὦ Λάβης. quod ibid. paulo post ἀποφεύγειν. ἀρίθμημα pro ἀριθμός, ut τόξευμα pro τόξος, τείχισμα idem quod τεῖχος apud *Thuc.* VII. c. 5. c. 23. c. 24. et alios. In proverbium abiisse τὸ ἴσαι ψῆφοι, notum ex *Hesych.* v. κἂν ἴσαι ψῆφοι. *Suida* in ἴσαι ψῆφοι, et v. ὡς ἀπώλοιτο, seu potius ex *Aristoph.* Ran. vs. 697. et Schol. ubi vid. quoque *Spanh.* Add. ad praesentem *nostri* locum, atque supra vs. 738. *Stanl.* nec non *Sam. Petit.* IV. de Legg. Attic. 4, 6. Mox vs. 758. legit *Casaubonus*, μ' ἐστερημένον. Vs. 760. dubitat *D'Orvill.* Anim. ad *Charit.* p. 197. an non rectius pro χρήμασιν scriberetur, κτήμασιν. De Iove σωτῆρι, cuius || abhinc non 108
longe fit mentio, vid. *Spanh.* ad *Comici* Plut. vs. 1176.

Vs. 770—775. *Αὐτοὶ γὰρ —— πόνος.* Structura est, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε, τιθέντες ὁδοὺς ἀθύμους δυσπραξίαις ἀμηχάνοις, καὶ πόρους παρόρνιθας τοῖς παραβαίνουσι τὰ ἐμὰ νῦν ὁρκώματα, πράξομεν (n. δίκας τούτων αὐτούς, et hinc ut expl. Schol. τιμωρησόμεθα) ὡς αὐτοῖς μεταμέλῃ πόνος. Similiter, suppresso δίκην aut δίκας, πράττεσθαι in Agam. 713. Alii addere amant, ut *Eurip.* in Phoen. vs. 1645. τῷ ἀθύμους *Casaubonus* adscripsit, ἀτίμους. ὁδός *via et agendi ratio* seu *modus*. Vid. *Kuster.* ad *Aristoph.* Eq. vs. 1012.*). De v. πάρορνις *Spanh.* ad *Callim.* h. Pall. p. 637. Et de syntaxi versus 775. infra ad *Thuc.* l. IV. c. 10.

Vs. 778. *Καὶ χαῖρε καὶ σύ* etc. Coniunctiva loco adversativae, pro ἀλλὰ χαῖρε —— ut saepe, et supra vs. 174. nec non *Aelian.* de Anim. XIV. c. 13. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέμ-

---

*) Vid. et Gatak. ad M. Anton. p. 13. [*ADD.* p. 430.]

φομαί πω· καὶ οὐκέτι γε μὴν οἱ Ἰνδοὶ φίλοι (n. *ἐμοὶ*) *ὡς ἡ φήμη*
διαῤῥεῖ λέγουσα, ἐπιβουλεύειν αὐτοὺς (*τοῖς*) *τῶν κύκνων ἐγγόνοις*
—— *καὶ διαφθείρειν* (*αὐτῶν*) *τὰ ὠά.* Verba ad structurae
ordinem, quo melius intelligantur, redacta proposui. Sed
et sensus laborare videtur in capitis huius principio. De-
109 derat forsan *Aelianus*, *ζώων δ' ἂν* (*πέρι*) || *ἥδωμαι* (pro *εἴη με*)
εἰπεῖν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν. (in structura ne quid requiras, ca-
vebit *Aeschylus* supra vs. 312.) Quod cap. seq. *περὶ δορκά-
δων* —— *εἰπεῖν αἱρεῖ με θυμός.* quae fortasse locutio resti-
tuenda l. XI. c. 10. *ἔνθα* —— *αὐτῷ*, Apidi, *θηλειῶν βοῶν
ὡραίων οἶκοι, οἱονεὶ θάλαμοι, ὅτε καὶ ἐθέλοι ἣν αἱρεῖ* (*ἐρᾷ* edi-
tur) *θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτόν.* Coniunctivam *καί* cur trans-
positam iunxerim *τῷ ὅτε*, ratio petatur ex notatis infra ad
Suppl. vs. 638. De syntaxi vs. 775. seq. vid. ad *Thuc.* IV.
c. 10. Vs. 778. *πολισσοῦχος λαός*, quod vs. 886. *πολισσοῦχοι
βροτοί.*

Vs. 782. *Κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.* Nempe *τοὺς παλαιοὺς
νόμους.* alias deerit quid abstulerint. Supra vs. 147—153.
non leges, sed Oresten sibi ereptum queruntur. et vs. 326.
ὁ Λατοῦς ἶνις μ' ἄτιμον τίθησι τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα. Ve-
reor itaque ne quid interciderit. Vs. 787. Recte *Turneb.*
praebet *χθοὶ ἄφορον.* vix discrepat *Ald. χθονία φόρον.* Ipse
poëta quasi explicat vs. 804. per *τεῦξαι ἀκαρπίαν.* Quem-
admodum illud 788. *λιχὴν ἄφυλλος*, per *βρωτῆρας αἰχμὰς
σπερμάτων* exponit vs. 806. Fragm. Schol. ad vs. 786. est
Homer. Iliad. *Θ.* vs. 307. citatum quoque ad Choeph. vs. 643.
110 Vs. 790. || pro *βαλεῖν* *Casaubonus* legit *βαλεῖ*, quod habet
Turn.

Vs. 791. *Τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα πολίταις ἔπαθον.*
Sic *τί πράξω*, vel *ποιῶ; τίς γένωμαι; Aristaen.* l. I. ep. 28.
fine. *Achil. Tat.* l. I. p. 37. *τί λέγω; τί ποιῶ;* add. *no-
strum* Sept. Theb. vs. 303. et ad vs. 1069. itemque Choeph.
vs. 855. suntque formulae loquendi eorum, qui quid agant,
et quo se vertant nesciunt. Idem fit per participia *τί οὐ
δρῶν; τί οὐ λέγων;* Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 328.
Verborum *δύσοιστα πολ. ἔπαθον.* duplex apud interpretem
Graecum est explicatio, ut scil. dictum accipiatur civium
intuitu, non mihi, sed civibus *δύσοιστα*, quando tamen re-
ctius videbitur suppleri *ἐσόμενα*, quam *ὄντα*. Alteram ego
expositionem ob comminationes vs. 788. seqq. antehabeam,
intolerabilia, nec ferenda passa sum a civibus.

Vs. 799. *Ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθε.* *Causa exitum sortita,*
seu *peracta* et *finita est paribus suffragiis, parive calculorum
numero.* Sic *ἐξελθεῖν*, itemque *ἐκβῆναι, ἐξήκειν, ἐξιέναι* alii.
Sophocles apud *Stob.* Tit: CVI. p. 668. fin. *τὰ δύσφορα. κατ'
ὀρθὸν ἐξελθόντα πάντ' ἂν εὐτυχεῖν λέγω.* *Aristoph.* Eccles.
111 vs. 500. *εὐτυχῶς ἡμῖν τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν.* || *Herodot.* I.
c. 196. ὡς ἐξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων. Add. VI. c. 108. l. I. c. 120.

II, 139. *Plat.* Phaed. 398. c. I. Legg. 573. a. VI. p. 619. e. XI. p. 681. d. Polit. 187. c. *Procop.* II. B. G. c. 10. *Paus.* Arcad. 702. Boeot. 755. *Liban* Orat. X. p. 311. d. *εἰς ἔργον ἐξελθεῖν*, *ἐκβῆναι* et *ἐξιέναι* frequens *Ioan. Chrys.* ut T. II. Op. 548. e. et extr. pag. T. IV. p. 84. b2. V, 804. b. *εἰς ἀμετρίαν* T. VI. p. 654. c2. Vid. et cl. *Io. Iens.* ad *Luc.* Catapl. c. 8. ult. et Adnot. ad Actor. c. XVI. comm. 19.

Vs. 801. *Αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν.* Ter repetitur *αὐτός* in *Xen.* l. III. K. A. p. 205. [III, 2, 4.] *αὐτὸς ὀμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δούς, αὐτὸς ἐξαπατήσας* ubi *Hutchins.* alium eiusdem quater repetiti post *H. Steph.* apud *Athenagoram* e *nostro* locum adduxit, qui itidem auctior habetur in *Plut.* de Aud. Poët. p. 16. e. *Plat.* II. de Rep. extr. et *Euseb.* Praep. Evang. l. XIII. c. 3. p. 647. Iterum *Plat.* Polit. p. 174. b. *αὐτὸς τῆς ἀγέλης τροφὸς ὁ βουφορβός, αὐτὸς ἰατρός, αὐτός οἷον νυμφευτής. Aristid.* T. I. p. 131. *θεὸς αὐτὸς ἐπιστάς, αὐτός* (ita *Cant.* Cur. Post. pro *αὐτὸν*) *αἰτήσας ὅσον αὐτός γε ἐβούλετο.* Vs. 800. *ἀλλὰ —— γάρ*, ut in *Aristoph.* Vesp. vs. 1263. *ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετο.* et nulla in||tercedente voce alia, *Eurip.* Phoen. vs. 1318. 112
ἀλλὰ γὰρ κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο —— στείχοντα. Ubi scriptum mallet *Valcken.* *ἀλλὰ μήν.* sed utriusque usum docet *Devar.* de Particulis.

Vs. 802. *Βλάβην ἔχειν.* Schol. illustrat per *ὑπέχειν*, potuisset quoque exponere, *λαμβάνειν* et *ἀπολαύειν.* Sic *λαβεῖν βλάβας* in Choeph. vs. 496. *αἰτίαν ἔχειν* habuimus vs. 582. *σχεῖν ἐλεφάντινον ὦμον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ Aristid.* T. I. p. 476. *φλυκταίνας ἴσχειν ἐν ταῖς χερσὶν Aelian.* de Anim. VIII. c. 7. Conf. *L. Bos* in *Pauli* ep. ad Rom. V. comm. 2. *Io. Alberti* ad c. l. comm. 13. nec non *Io. Conr. Schwarz.* Comment. p. 622.

Vs. 804. *Τῇ γῇ μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε*, pro *ἐνσκήψησθε*, quod vs. 784. *βαρὺν κότον ἐν γῇ μεθιέναι.* Vs. 891. *ἐπιῤῥέπειν μῆνιν καὶ κότον τῇ πόλει.* et *ὑπερθύμως δύσκηλον στῆσαι χθόνα* vs. 828. Vs. seq. *δαιμόνων σταλάγματα* sunt *σταλάγματα gravia* atque *magna.* Ut *φόβοι δαιμόνιοι* in *Pind.* Nem. IX. vs. 64. Vid. Anim. ad Pers. vs. 573. *Τῷ αἰχμάς* continuo sequenti *Scalig.* adscripsit, vel *αὐχμούς*, sed melior altera lectio. recte haud dubie iudicat vir summus; nam et *θηγάνας* tropice posuit infra vs. 862. *αὐχμούς* tamen corrigit itidem *Spanh.* ad *Callim.* h. Dian. vs. 125. Vs. 816. *καρδίας σταλαγμός*, ut || supra 786. de iracundia opinor ac- 113
cipi debet.

Vs. 828. *Δύσκηλον* Schol. cum interpretetur *δυσθεράπευτον*, forsan ita per synaeresin scriptum existimavit, pro *δυσκήλητον*, prout in *Pind.* Pyth. I. vs. 21. Schol. *κῆλα* expl.

κηλήματα i. e. *θέλγματα* *). Sed et *Hesychius* adiectivum novit *κηλόν*, pro *ξηρόν*. et *κηλίς* eidem est *ἕλκος*, quo referas *nostri* illa *βροτοφθόρους κηλῖδας* vs. 790. et 820. In versu praesenti *Casaubonum* notant schedae *τῷ βρωτῶν* (*βροτῶν* legitur) substitutum voluisse *βρωτοῦ*, quod et metrum non admittit, et sententiae est optimae, *βροτῶν χθόνα*. Idem vir eruditus vs. 824. pro *μεγάλα τοι* malebat *μεγ. ται*.

Vs. 833. *Γλώσσης ματαίας καρπὸς φέρων πάντα μὴ πράσσειν καλῶς*. Haud deterior foret sensus, scriptum si esset, *πλὴν πράσσειν καλῶς*. Nunc *μή* debet accipi, pro *ὥστε μή*. *Casaubonus* emendat, *γλώσσῃ ματαίᾳ*. Similiter *γλῶσσα ματαία* in Agam. vs. 1671. et Prom. 329. ubi Schol. expl. τὴν *παρὰ καιρὸν κομπάζουσαν*. Praecessit, *κλῇδες δωμάτων, ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος*, pro *πεφυλαγμένος*. ex more scil. antiquorum. De Minerva clavigera *Spanh.* ad *Callim.* h. Pal. vs. 53. *Wessel.* Obs. l. I. c. 3.

114 ||Vs. 838. *Θύη πρὸ γαμηλίου τέλους*. *Scaliger* ut *Stanl.* in not. *θύη πρό* legit, commate inducto. *γάμου τέλος* est in *Opp.* I. Hal vs 514. ubi per *πρᾶξις* expl. Schol. Praecessit proxime *ξυνοικήτωρ* de sexu sequiore, cuius exempli plura notavimus alibi; aliud si requireret linguae ratio in promptu esset reponere *ξυνοικήτειρ*. Neutram vocem novit *Steph.* Thes. Masculinum habet itidem *Chrys.* T. VI. Op. p. 99. b2.

Vs. 840. *Ἐμὲ παθεῖν τάδε* etc. De huiusmodi indignationem declarandi modis vid. cl. *Valcken.* in *Eurip.* Phoen. p. 572. *παλαιόφρονα* non recte vertit interpres *vetulam*; intelligi ut debeat, docent verba Minervae vs. 851. *γεραιτέρα γάρ εἶ, καί τοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα, φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς*. Post *οἰκεῖν* distinctio separans *ἀτίετον* est inducenda.

Vs. 843. *Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον*. Sic *πνέων μένος* in *Soph.* El. vs. 613. *κότον* supra Choeph. 952. *κακίας καὶ συκοφαντίας* *Aristoph.* Eq. 435. *φόνον* *Chrys.* T. II. Op. 873. d. *πολλῆς τῆς ἰσχύος*, et *πᾶσαν τὴν δύναμιν καὶ μανίαν κατὰ τοῦ* ——. T. I. p. 509. a2. b2. *ἀπειλῆς καὶ φόνου* p. 553. fin. *θυμοῦ πνοαὶ* *Eurip.* Phoen. vs. 457. Conf. Anim.
115 ad l. c. e Choeph. Sept. Theb. 52. Agam. || 315. et 1318. Pro *οἶ*, *οἶ* *Casaub.* corrigit, *οἴ*, *οἴ*. Tum *φεῦ δᾶ* ut *Eurip.* Phoen. vs. 1304. ubi *Valcken.*

Vs. 845. *Ὑποδύεταί με πλευρὰς ὀδύνα*. Ut in Pers. vs. 161. *ἐμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς*. quaeque huius structurae plura post alios vidimus cum alibi, tum *Diluc.* *Thuc.* p. 520. seq. Eademne ellipsi stilo tragico procedat, *προσπίπτειν*

---

*) Verbum *κηλεῖν* restituendum videtur *Eratosth.* Catast. 24. et leg. *τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκήλει*, Orpheus, *διὰ τῆς ᾠδῆς*, pro *ἐκάλει*. [ADD. p. 481.]

νὰ γόνατα, aut *προσπιτνεῖν τινὰ γουνπετεῖς ἕδρας*, quod edi-
r in *Eurip.* Phoen. vs. 300. nescio. Si subsistat, idem erit
uod *γουνπετεῖν τινα.* *Aeschinis* est Or. in Timarch. p. 14.
ed. edit. *Ald.* *προσπίπτειν πρὸς τὰ γόνατα:* vid. ad cit.
cum tragici cl. *Valcken.* De v. *ὑποδύειν Spanh.* in *Iulian.*
22.

Vs. 848. *Ἀπό με τιμᾶν δαμίαν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν
ῆαν δόλοι.* Sive praeeunte Schol. et hunc secuto *Spanh.* ad
ristoph. Plut. vs. 65. Nub. 1443. structura instituatur, *οἱ
δυσπ. δ. θ. παρῆράν με* (*κατ'*, aut ut Schol. *ὡς*) *οὐδὲν ἀπὸ τῶν
μείων τιμῶν*, sive copulata linquas *παρ' οὐδέν*, de quo su-
a ad vs. 213. et construas, *οἱ δυσπ. δ. θ. ἀπῆράν με παρ'
δὲν τιμ. δημ*, prout iterum *Spanh.* in *Callim.* h. Iov. vs. 86.,
ve denique *οἱ δυσπ. δόλοι ἀπὸ θεῶν παρ' οὐδὲν ῆράν με τιμ.
μ.* atque *δόλους ἀπὸ θεῶν* dictum acceperis, ut *φθό||νος*, 116
ἐκτος ἀπό atque *ἐκ τοῦ*, de quibus loquendi modis Anim.
Sept. Theb. vs. 756. et *Dil. Thuc.* p. 733. quocunque in-
am modo processeris, *αἴρειν*, *ἀπαίρειν* aut *παραίρειν*,
out se habet locus, vindicaverint sibi regimen *τοῦ ἀφαι-
εῖσθαι* et *παραιρεῖσθαι.* ut *ἀφελομένη Hesych.* expl. per *ἀπά-
ρασα.* et *ἀφεῖλεν* per *ἦρεν.* *Them.* Orat. XXI. p. 245. b. *ἀφαι-
ρεῖσθαι τῆς δορᾶς.* *Long.* Past. IV. p. 139. *τῆς τραπέζης.
Aristid.* T. III. p. 719. *τῶν ὀνύχων.* *Herodian.* l. III. p. 525.
ῆς *κεφαλῆς τὸν Ἀλβῖνον ἀφελόντες.* Conf. *Thom. Mag.* v.
φαιρῶ [p. 130.], et utroque in verbo Lex.

Vs. 851. *Ὀργὰς συνοίσω σοι.* *Casaubonus* legit, *μὲν οἴσω
ον.* Nil ego mutandum duco. Praepositio, quod ostendi
Adnot. ad *Luc.* c. XXII. comm. 5. *Lect. Aristoph.* p. 240.
qq. ad *Cattieri* libellum p. 62. seq. et passim in *Diluc. Thuc.*
dicium facit verbi omissi; breviterque scriptum potest
telligi, ceu esset, *συγγινώσκουσα*, aut *συγγνοῦσά σοι οἴσω.*
uomodo an intellexerit quoque Schol. quum in eo verbum
cciderit, ignoramus. Vs. seq. *Casaubonus* corrigit, *κἂν
γε*, pro *καί τοι γε.* *Turneb.* dedit, *καί τοι σὺ μὲν* ——. *Ald.*
Robort. *καί τοι μὲν σὺ* ——. Scribi ergo posset, *καί τοι
ἐν εἰ σὺ* —— *quanquam etiamsi tu* —— in *φρονεῖν δέ* elli-
sis est *τοῦ ὅμως.*

||Vs. 856. *Ὁ ἐπιῤῥέων χρόνος.* Inter alios *Procop.* II. de 117
edit. c. 8. *πολὺς ἄγαν ἐπιῤῥεύσας ὁ χρόνος.* Schol. ad vs. 855.
reviter illustrat inde sequentia usque vs. 861. Vs. 858.
ουσα τεύξῃ, pro *ἕξεις*, de qua periphrasi plura *Diluc. Thuc.*
. 484. Structurae ordo est, *καὶ σὺ τεύξῃ ἔχουσα ἕδραν πρὸς
οῖς τοῦ Ἐρεχθέως δόμοις τιμίαν παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων
τόλων, ὅσην* (n. *ἕδραν qualem ac quam insignem aedem sedem-
e sacram haud sortiaris apud alios*, aut etiam *ab aliis:* nam
trumque significare posse, docent notata ad *Cattierum*
. 85. prior notio videri queat hic praeferenda ob ea, quae

leguntur vs. 807—811.) *οὔποτ' ἂν σχέθοις παρ' ἄλλων βρο* Vocabulum *στόλος* eodem fere modo occurrit in *Soph.* (Col. vs. 177. ubi *ὁ πρόπας στόλος*, interprete Schol. est *ὁ λαός*. Add. infra vs. 1030.

Vs. 861. *Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς*. Ern fortasse qui legere malint *Σὺ δ' οὖν* —— *μὴ 'μβάλῃς*. l vs. 863. *Casaubonus* notat, Schol. *ἀοίνοις* videri expone quasi *πολυοίνοις*. quid si hoc eum velle dicamus, poëta *ἄοινα θυμώματα* memorasse ideo, quia hortetur Minerva iracundiam ut cohibeant, furoresque premant, qui ebrio

118 sorum sint, non vini abstemias deceant. In Schol. vers prima syllaba vocis *οἰνωθέντες* obfuit articulo, et leg. *καὶ οἱ οἰν.*

Vs. 864—866. *Μηδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων, τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃ κάρα Ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλ θρασύν*. *H. Steph.* probante *Cant.* et *Scalig.* emendat *σῃς Ἄρη*. *Casaubonus ἱδρύσῃς· Ἄρην*. Schol. *ἐξελοῦσα* expl. *ἀναπτερώσασα*, sensum magis quam verbum inspexi videtur. Vitiose Schol. *Robort.* habet, *ἐξελθοῦσα*, *ρασασα*. Sensus ni fallor est, tanquam scriptum legi mus, *μηδὲ ἐξ. τοῖς ἐμ. ἀστ. καρδίαν ἀστείαν καὶ σώφρονα* (lem esse decet civium erga cives) *ἐνιδρύσῃς αὐτοῖς* (*καρ ὡς ἐστιν ἡ τῶν ἀλεκτόρων καρδία, τοῦτ' ἔστιν Ἄρην ἐμφύλιο ἐνιδρῦσαι καρδίαν ὡς ἀλεκτόρων* est, *ἐνιδρῦσαι καρδίαν ἀρει ἐξελεῖν eximere* et *ἀφανίσαι*, per quod verbum Schol. S Oed. Tyr. vs. 928. exponit *ἐξαιροῦσι*. *Hesychius* ἐξ *σθαι* expl. *σῶσαι*, et *ἐξείλατο*, *ἐῤῥύσατο*, quomodo accip malim, quam, cuius fundamentum non est in tota narr tiuncula, cum *Oleario* ellipsin statuere v. *ἀκόντια* aut βέλη *Philostr.* l. II. Vit. Ap. c. 16. ubi de Elephantis, ξυλλαμ *νουσιν ἀλλήλοις ἐν τῇ θήρᾳ, καὶ προΐστανται τοῦ ἀπειπ κἂν ἐξέλωνται αὐτόν, τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης ἐπαλείφοντ τραύμασι.*

119 Vs. 867. *Θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις* ‖ *πα* Bellum *θυραῖον* est *externum*, *ἀλλοτρίων καὶ μὴ συνοίκων* expl. *Hesychius*, nec proin *ἐμφύλιον*, quod praecessit. *μόλις παρών non vix*, sed scil. certo *instans* ac propinq quod non procul abest, sed pro foribus; ad quod s piendum excitantur Athenienses vs. 400. seqq. Contra *μάλα* et *πάνυ μόλις* in *Xen.* VII. *K. A.* p. 527. [VII, 1, *Plat.* Theaet. princ. Protag. 213. g., Apol. Socr. 360 I. de Rep. 416. b.

Vs. 869. *Ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην*. Le nonnisi *ἐνοίκιον* norunt ceu substantivum. Sed ut *ἐμ μιος* et *ἐμπολέμιος* ac similia, ita quoque *ἐνοίκιος* idem q *ἔνοικος*. Interpres, *οὐ λέγω* vertit, *non dico*. Quid si scriptum accipiamus, pro *ἀπολέγω* i. e. *ἀπαγορεύω*, ess

ϑτρέπω. De Athenis religione et deorum cultu celebris, quae mox ϑεοφιλεστάτη χώρα, vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* at. vs. 1138.

Vs. 888—990. Ἀλλ' εἰ μὲν —— μένοις ἂν Duplicem ec admittunt structuram, sensu nil variante, vel hanc mpe, ἀλλὰ σὺ δ' οὖν μένοις μὲν ἄν, εἰ (τὸ) σέβας (τῆς) πειϑοῦς (τῆς) ἐμῆς γλώσσης ἐστί σοι μείλιγμα ἁγνὸν καὶ ϑελκτήριον; l si traiectio sit coniunctivae, ἀλλ' εἰ μὲν τὸ σ. τῆς (ἐμῆς) ϑοῦς ἐστί σοι ἁγνόν, καὶ τὸ μ. τῆς ἐμ. γλ. ϑελκτήριον, || σὺ 120 οὖν μ. ἄν. Verbi locum tenet, εἴ σοι σέβας ἐστί, pro εἰ σέ‑ς τὴν πειϑῶ τῆς ἐμ. γλ. ὡς μειλ. ἁγ. καὶ ϑελκτήριον, quod sterius aeque adiectivum atque ἁγνόν. In *Philostr.* Vit. . l. II. c. 2. ubi de Panthera, ἥλω περὶ τὸν κάτω Ταῦρον ὁ τοῦ ἀρώματος ἑλχϑεῖσα. videri posset leg. ϑελχϑεῖσα: sed men praecessit, χαίρουσι τοῖς ἀρώμασι κἀκ πολλοῦ τὰς ὀσ‑ς ἕλκουσαι. et *Aelian.* de Anim. V. c. 40. τὰ τοιαῦτα τῶν ων ὡς ὑπό τινος ἴϋγγος τῆς εὐωδίας ἕλκεται. Vs. 891. transve ἐπιῤῥέπειν, ut καταῤῥέπειν apud *Soph.* Antig. vs. 1172. ex vs. 893. *Casaubonus* coniicit leg. τῇσδε γ' ἐν μοίρᾳ, *uipius* quoque τῇσδε emendat, neque aliter citat verba *anh.* ad *Callim.* h. Del. vs. 295. simulque, ut verti deisse videantur sibi, addit.

Vs. 898. Εὐσϑενεῖν. Adscripsit *Scaliger*, vel εὐϑενεῖν 304. endens vs. 911. Dubiae certe auctoritatis verbum est, et pissime insidiantia sibi invenias: ac permutata εὐϑύνειν, ϑενεῖν, εὐϑηνεῖν et εὐσϑενεῖν. ut in *Aristid.* T. II. p. 106. ϑενεῖν et εὐϑύνειν. p. 229. εὐϑηνῇ, pro εὐϑενῇ ex *Opor.* Cur. Sec. notavit *Canterus.* rursus p. 379. edit. *P. Steph.* ϑενοῦντας dedit, cum Anglic. *Iebbii* ut *Iunt.* habeat εὐσϑενοῦντας, de quo, ut altero εὐϑηνεῖν, abunde cl. *Wessel.* ad od. *Sic.* T. I. p. 323. et in||terpretes *Thom. Mag.* [p. 382.] εὐ‑ 121 ϑενεῖν est in *Them.* Orat. II. princ. VII. p. 90. d. XV, 189. b. VI, 204. a. *Aristid.* T. III. p. 256. ubi Schol. ineditus, ϑηνοῖ ἀντὶ τοῦ εὐτυχοίη, εὐϑηνίαν γὰρ καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ τὴν τραγίαν. quod si verum, adparet, quo loco sit *Thomae ag.* scitum. Vid. ibi viros doctos. T. I. p. 318. II. p. 215. emque bis pro εὐϑύνειν, monente iterum *Cant.* in Cur. c. restitui debet p. 308. εὐϑύνας contra pro εὐϑήνας leg. III. p. 723. Frequentat quoque εὐϑηνεῖν *Basilius*, ut T. I. 30. c. 33. b. 51. a. 77. b. 128. c. et nomen εὐϑηνία p. 12. c. . d. 128. c. Ἀπήμων, quod praecedit, *Hesychius* exponit r ἀβλαβής, ἀπήμαντος, ἀναμάρτητος, ita nempe continua ie leg. puto. Tum τίς δέ μοι τιμὴ μένει, ut in Sept. Theb. 909. μένει κτέανα ἐπιγόνοις. et *Virg.* I. Aen. 257. *manent mota tuorum fata tibi.*

Vs. 901. Καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην ϑήσῃ χρόνου. Leg. όπαντας. Sic πρόπαν ἦμαρ *Opp.* II. Cyn. vs. 288. locutio-

Vs. 906. *Νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα*, pro *ἀγαθῆς καὶ* ut *φρονεῖν μὴ κακῶς* vs. 858. et contra *μὴ καλῶς*, pro Prom. vs. 1011. *ἐπίσκοπα* pro *τυγχάνοντα*. vid. *Hesych.* quo sensu frequens *Them.* Orat. VIII. p. 116. b. XI, III, 45. a. XV, 187. d. Conf. *Spanh.* ad *Iulian.* p. 114. *πόντια δρόσος*, ut Lat. *ros* de aqua et humore. vid. *Pot* *Lycoph.* vs. 322.

Vs. 909. *Ἀνέμων ἀήματα Εὐηλίως πνέοντ' ἐπι χθόνα.* Quod hic, *πνέοντα ἐπιστείχειν*, id alias uno *ἐπιπνέειν*, quando praepositio intelligi poterit locum plere *τοῦ ἐπιστείχειν*. *Aristid.* T. I. p. 291. *ζέφυροι ἐπιπνέουσι*. Tertium casum iunxit *Aristoph.* Vesp. v ubi *δεῖται τῶν καρπίμων ἄττα μή 'στι πρώϊμα ἐπιπνεῦσαι αὐτοῖς*. *Τῷ εὐήλιος* contrarium *δυσήλιος* vs. 399. vid.
123 ad *Comici* Ran. vs. 243. Vs. 911. *εὐθηνοῦντα* || prae *εὐθενοῦντα* placuit *Casaubono*, *Ald.* et *Robort.* *εὐθη* legunt, de qua permutatione paulo ante.

Vs. 913—916. *Τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα Στέργω γὰρ ἀνδρὸς φῖτυ ποιμένος δίκην, Τὸ τῶν δικαίων δ' ἀπένθητον γένος.* Sic ista distingui debent et legi, fit in cunctis editt. quas inspexi, nec quod vult *Pa* post *δίκην* puncto suspenso locus est. Longissime q a poëtae mente aberravit tam *Stanl.* versio, quam *Spa* *Aristoph.* Plut. vs. 1139. qui reddendum fuisse cen *impios autem defraudes rebus necessariis*. Parenthetica quae denotavi, *στέργω* —— *δικαίων*. et cohaerent versus primi cum reliquis, *τῶν δ' ἀπ. γένος*. ita nem non *τῶνδ' horum*, ut dedere *Canter.* *Stanl.* et *Pauw.*

ά, de quibus praeter Lexica Spanh. ad Aristoph. Plut. 1009. Suicer. in Thes. Eccles. adde si lubet Eurip. Alt. vs. 716. Xen. VI. K. A. p. 446. [VI, 1, 6.]. Thuc. l. II. c. 34. 37. Ut proin idem sit, ceu scriptum esset, τοὺς δὲ δυσοῦντας, οὓς οὐδεὶς ἂν πενθήσειε, μᾶλλον ἐκφέροις καὶ ἐκφέθαι ποιοίης, seu ἀμαθύνοις, ut loquitur infra vs. 940. Eo em ordine, quem adsignavit hisce, τῶν δ' ἀπένθητον γέ, intellige ceu legeres, ἐκείνους γὰρ οὐδεὶς ἂν πενθήσειεν. ip. Hippol. vs. 1340. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίσι· τούς γε μὴν κακοὺς αὐτοῖς τέκνοις καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν. ychium miretur quis ἐκφορεῖ exponere per σπανίζει, (ita ιpe recte emendavit Salmas.) quod interpretamentum tis difficilius videbitur, quam quod declarat. Sed scil. νίζει posuit pro σπανίζειν ποιεῖ rarefacit, et hinc σκορπίζει. e et caritatis notio. Paus. Eliac. p. 406. σπανίζεται, Elem, καὶ ἀνθρώπῳ τίμιον πολλῶν ἐστιν ἕνεκα. Hesych.: νίζεται, σκορπίζεται, ἀπορεῖ. Cyrillus, σκορπίζεται, λείπει, ρεῖται. quo sensu ἐκφορεῖν adhibuit Luc. in Tim. c. 12. Plutus, Ὕβριζεν εἰς ἐμέ, καὶ ἐξεφόρει, καὶ εἰς πολλὰ μερίζε. quod c. 5. ἐκχέαι τὸν πλοῦτον. in sacris lit. 125 πίσαι et δια||σκορπίσαι. vid. Matth. XII, 30. II. ad Cor. 9. Luc. XV, 13. XVI, 1. Ἀνδρός non βροτοῦ φίτυ forob ea, quae habentur vs. 661. seqq. et 740. seqq. φῖτυ m ut ὄζος, κλάδος atque alia ab arboribus et plantis ad ines transferuntur. Vid. Casaub. ad Theophr. Charact. 1. Misc. Obs. Vol. IV. p. 13. seq.

Vs. 917. Τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ Πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ομαι τὸ μὴ οὐ Τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Reinterpres, in Genit. subaudiens περί aut ἕνεκα, vertit, vero ad celebria egregia certamina attinet. tantum addivelim illa: nam δεικτικόν est τῶν, referturque ad cerina, de quibus vs. 867. seq. ubi θυραῖος πόλεμος, ἐν ᾧ σται δεινὸς εὐκλείας ἔρως, qui hic ἀρείφατοι πρεπτοὶ ἀγῶ. Cuiusmodi certamina Martia urbi suae semper ut cuet in honore sint, se effecturam promittit dea, posteam, quae ab Eumenidibus conferri in eam velit, edisserat. Syntaxis ergo est, περί, sive ἕνεκα δὲ τῶν ἀρ. πρ. οὐκ ἀν. ἐγὼ τὸ μὴ οὐ τὴν ἀστύν. τήνδε ἐν βρ. πόλιν τιμᾶν ους. Plat. Theaet. 130. g. οὐδὲν ἀνεκτὸν μὴ οὐ διασκέθαι τί λέγουσιν ἑκάτεροι i. e. ἀνεκτὸν κατ' οὐδέν ἐστι μὴ οὐ κέψασθαι——. Pauwius vir cl. et quotidianum ac || pro- 126 am in usum Graecis literis adprime doctus, verum in lo intricatioris structurae locis expediendis parum exertus, atque hinc, ut fit, ad quidvis, quod minus assebatur, mutandum pronus, hic quoque se non inveniens, i iubet, ἀφέξομαι. De grammaticorum scito super τῶ. ξομαι et ἀνασχήσομαι vid. quae Pierson. ad Moer. Atticist. 26. Verba Schol. Aristoph. ad Ach. vs 296. quae adhi-

misit) γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου, ἐξ οὐρανοῦ τε κ' ἀν
127 τ' ἀνέμων) αἤματα εὐηλίως πνέοντα ἐπιστείχειν χθόνα· ι
τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπιῤῥύτον ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα. Ad h
attenderit, is pro voce nihili eiusmodi quid requiret,
verbis respondeat postremis, idque ipse poëta lect
ex facili suppeditat, cui frequens cum sit βρύειν: lo
legit *Spanh.* ad *Aristoph.* Nub. vs. 46.: haud illibenter
tui sibi volet ἐξαμβρῦσαι. *Casaubonus* et *Pauwius* ἐξα
σαι coniecerat; ille praeterea τῷ ὀνησίμους adpinxer
ὀνησίμου. At vid. supra vs. 819. seq. et infra vs. 959.
Auctor Dial. *Axiochi* p. 731. b. ὧραι παγκάρπου γονῆς
ουσι. Conf. Lex. cuiusmodi exemplum recordatus si
set *Spanh.* ad *Comici* l. c. aut de plenitudinis notione
tasset, in *nostri* Choeph. vs. 67. νόσου βρύειν forsan no
licitasset. Aeque enim secundum ac sextum casum a
tit verbum, et docet *Suid.* Vs. 924. post Ἑλλάνων ct
ponam.

Vs. 933. Δαίμονας αὐτοῦ καταναασαμένη. *Aristoph.*
vs. 660. οὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε. Interpret
in verbo aberrationem correxit *Arnaudtius.* Mox obt
lectione vulgata, ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων etc. s
sit oportet, *Has qui non expertus fuerit graves, acer
infestas, etsi priorum delicta morti eum succumbere c*
128 *tamen ca||lamitatum malorumque*, quae manent impi
pers agit. Comparetur vs. 913. 915. nec non vs. 369-
Pro μέγα φωνοῦντ' *Casaubonus* legit, μέγα φρονοῦντ'.

Vs. 941—951. Δενδροπήμων —— δόσιν τίοι.
runtur haec ad ea, quae Minerva vs. 907. seq. Τὰν ἐμ
ριν λέγω respicit quae eadem Dea vs. 930. τάδ' ἐγὼ προ

ματοστερὴς φυτῶν τὸ μὴ περᾷν ὅρον τόπων, si spirat, *ne*
transeat terminum locorum. Διπλοῖσι correxerat *Scalig.* ut
Stanl. εὐθηνοῦντ' hic rursus volebat *Casaubonus,* quem et τῷ
γόνος schedae volunt adscripsisse, al. τέκος: sed credo per-
tinet monitum hoc ad τρέφοι, dederatque ὁ πάνυ, τέκοι, ut
legit *Auratus.* Vid. *Spanh.* ad Call. h. Ap. vs. 54. Πλου-
τόχθων respondet illi καρπὸς γαίας vs. 910. et μῆλα εὐθενοῦν-
τα διπλοῖς ἐμβρύοις verbis vs. 911. καρ||πὸν βοτῶν ἐπιῤῥύτον 129
εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν. Vid. *Hesych.* v. πλοῦτος et hic Schol.

Vs. 952. Ἠ τάδ' ἀκούετε πόλεως φρούριον, οἷ' ἐπικρανεῖ;
μέγα γὰρ δύναται. Per interrogationem dictum accipio.
Dein ellipticus est sermo, ita supplendus, καὶ μὴ θαυμά-
ζετε, vel καὶ οὐδὲν θαῦμά γε, *neque istud mirum; plurimum*
enim potest. φανερῶς τελέως vs. 956. est *apertissime.* Sic τε-
λέως πονηρός apud *Xen. Eph.* l. III. p. 57. τελέως ἀπολώλαμεν
l. II. p. 25. τελέως ἐκκλησιάσαιμεν *Aristoph.* Thesm. vs. 335.,
ubi Schol. expl. per παντελῶς καὶ καλῶς. Supra vs. 321. ha-
buimus, πράκτορες αἵματος τελέως ἐφάνημεν. *Casaubonus* pro
φανερῶς legit φανερῶν. Τῇ περί substituit παρά, et pro δα-
κρύων corrigit δακρύοις. Nil ausim ego in his mutare.
Verba περὶ ἀνθρώπων φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν, idem
dicunt, quod vs. 933. πάντα τὰ κατ' ἀνθρώπους ἔλαχον διέπειν.
Tum βίος δακρύων ἀμβλωπός potest notare βίον δακρυόεντα
καὶ ἀμβλ., *vitam lacrimabilem atque tristem.* Quo de genere
nonnihil monuimus ad vs. 409. De locutione, τὸ καὶ τὸ
ποιεῖν περὶ τοῦ, vidimus ad vs. 211., nec tantum περὶ τοῦ,
sed et τόν, *Aristid.* T. III. p. 198. ὥσπερ ἐκεῖνος εἰώθει περὶ
τοὺς νέους ποιεῖν, et praepositione omissa, τὸ καὶ τὸ ποιεῖν
τόν, ut ostendunt notata *Diluc. Thuc.* p. 19. Nomen ἀμ-
||βλωψ, de cuius probitate nonnihil dubitat *H. Steph.* Thes. 130
L. Gr. T. I. p. 716. g., extat in *Eurip.* Rhes. vs. 737. et
[apud] auctorem dial. *Halc.* c. 3. Vs. 959. ἀνδροκμῆσιν ἀω-
ροις τύχαις contrariae sunt vs. 927. βίου τύχαι ὀνήσιμοι. Re-
feruntur que haec ad Minervae illa optantis vs. 912. τῶν βρο-
τείων σπερμάτων σωτηρίαν. Vs. 963 ut *Stanl.*, sic *Casaub.*
τῷ ἔχοντες substituendum monuit ἔχουσαι.

Vs. 968. Ἐπιβριθεῖς, ἐνδίκοις ὁμιλίαις πάντᾳ τιμιώταται
θεῶν. Participium, quod hic memorat *Pauwius*, nullum
comparet. Adiectivum ἐπιβριθής, in Thes. *H. Steph.* haud
obvium, et verbum ἐπιβρίθειν de violento impetu usurpari,
docet *Spanh.* ad *Iulian.* p. 243. Conf. *Hesych.*, ubi not. *Op-*
pian. II. Hal., vs. 41. V, vs. 19. 101. I. Cyneg., 391. *Pind.*
Pyth. III., vs. 189. *Them.* Or. XXII. p. 274. b. Neutrum
πάντα versum non admittere, probe viderunt interpretes;
verum unde iota infra adscriptum hic pariter atque in
Suppl. vs. 91. *Cant. Stanl.* et *Pauw.* repetant, ignoro: non-
ne enim Doricum πάντα, sive ut in *Pind.* Ol. IX, vs. 36. et

Pyth. II, 42. editur παντᾶ, eandem servat quanti quam πάντῃ? *Plat.* Legg. XII. p. 687. g. ὁ πάντῃ ἄ
131 Neutrum || πάντα eidem usitatius. Theaet. p. 136. e. ὁ σοφὸς ποιητής. *Sophist.* 155. b. πάντα πάντων σοφ ibid. f. σοφώτατον πάντων ἅπαντα εἶναι. add. rursus : Plene ac praepositione adiecta idem in Charm. 237 πάντα πρῶτος, et *Thuc.* l. IV. c. 81. κατὰ πάντα ἀγαθό scriptura edit. *Turn.* πάντων recte iudicat *Pauwius.* δίκοις coniecturae loco dum adpinxit *Casaub.* ἀδίκοις, tur iunxisse, ἐπιβριθεῖς ἀδίκοις ὁμιλίαις, atque per ‹ distinxisse. Mox in ἐπικραινομένων si subaudiatur ὑμι medium, sin ὑφ' ὑμῶν, passivum, ut vs. 349. et in Su Vox activa: est enim inter frequentatas huic scripto currit in Agam. vs. 753. 1348. 1554., Suppl. 379. 63 huius fabulae vs. 367. et 953.

Vs. 979. Τάνδ' ἄπληστον κακῶν etc. *Robort.* re bet, τὰν δ'. Respondent haec usque ad vs. 987. iis, Minerva rogarat vs. 864—867. Sequentium structu ries est, μηδὲ κόνις πιοῦσα μέλαν αἷμα πολιτῶν ἁρπαλ ὀργὴν ἀντιφόνους ποινὰς τῆς πόλεως. Mutata ut sae syntaxis, et transitus ab infinit. βρέμειν ad optativu δοῖεν et ἁρπαλίσαι, quo itidem verbo usus *noster* Sept.
132 vs. 249. Conf. *Hesych.*: Πίνει αἷμα κόνις, ut || iter Sept. Theb. vs. 742. γῆ vs. 827. et κέλευθοι, νάπη etc τῶν χειρῶν πιεῖν αἷμα dicuntur *Soph.* Oed. Tyr. vs. 1413. λαβεῖν αἷμα βρότειον *Eurip.* Phoen. 945., ut δέξασθαι αἷμα ἐκ τῆς χειρός *Genes.* IV. comm. 11. Locutiones s pocillatoribus petitae, de quibus inter alios *Luc.* D. I c. 4. c. 5. vs. 52. et 55.

Vs. 987—990. Χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν —— Haec faciem obvertunt proxime praemissis, ἀντιφόνους ἁρπαλίσαι. Nomine πόλις, si, quod videtur, intellig magistratus et iudices Areopagitici, hi monentur, recte cta probent, suumque de illis testentur gaudium; i vero ausos odio prosequantur. Ceterum a Graeco atque κέχαρμαι deduxerim ego Gallicum *charme* et cha Quae *Menagius* et de *Casseneuve* a Lat. *carmen* repetit lunt.

Vs. 990. Ἆρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Referuntur haec ad 973—976. Pro ἆρα, quod *Canter.* *Stanl.* *Pauwii* et, colligo ex *Casauboni* correctione, edit. *Steph.* occup leg. ἀρά *preces*, *verba suasoria*. Idem error circa acce tres priores obsedit editt. vs. 995., ubi εὐφρόνας pro εὐ
133 νας. Levia haec fateor, || nec tamen praetermittend periphrasi vs. 998. πρέψετε διάγοντες, ἀντὶ τοῦ διάξετε ὄντως sive εὐπρεπῶς, vidimus ad Agam. vs. 32. De on

sensu τοῦ διάγειν *Diluc. Thuc.* p. 413. *Administrandi* notio,
qua sumit *Pauwius*, praesenti loco videtur convenire ma-
gis, atque ad Areopagiticum senatum referri ob vocem ὀρ-
θοδίκαιον.

Vs. 1004. *Παλλάδος ὑπὸ πτεροῖς ὄντας.* Pariles locutio-
nes sunt, *ἐν σκέπῃ, ἐν σκιᾷ τῶν πτερύγων*, et *ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας Θεοῦ ἐλπίσαι* in Lit. Sacr. Vid. *Ps.* XVI, comm. 10:
LVI, 2. XC, 4. *Ἀποδεῖξαι* vs. 1007. est *adsignare*, de qua
significatione vid. *Misc. Obs.* Vol. VI. T. I. p. 300.

Vs. 1022. *Μετοικίαν δ᾽ ἐμὴν εὖ σέβοντες, οὔτι μέμψεσθε
συμφορὰς βίου.* Respondent haec quasi illis, quae leguntur
vs. 1058. seqq. et praecipue vs. 935. *ὁ μὴ κύρσας βαρέων τού-
των, οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.* Pro *εἶ σέβοντες*, quod se-
cuti *Turneb.* dedit opinor primus *H. Steph.* et inde *Canter.*
Stanl. ac *Pauwius*, edit. *Ald.* cum *Robort.* habet *εὐσεβοῦντες.*
Cuius iuxta atque *τοῦ ἀσεβεῖν* usum transitivum quam nullo
iure *H. Steph.* et *Rhodom.* suspectum habuerit in *Diod. Sic.*
l. I, c. 77. vs. 27., docere eos poterat l. XIV, c. 77. vs. 8. et
l. XVII, c. 84. vs. 23., ubi || legerant utique *ἀσεβηθέντας* et 134
ἀσεβουμένους θεούς. Vid. ad locum primum cl. *Wesseling.*
Similiter *Lys.* Orat. II. p. 13. edit. *Tayl.* min.: *Ἀθηναῖοι
ἡγησάμενοι τοὺς ἄνω θεοὺς ἀσεβεῖσθαι. Plat.* IX. Legg. 662. a.
ὅταν τις δυστυχηθῇ καὶ ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων. et l. XII. princ.
*γραφαὶ ἔστων κατὰ τῶν Ἑρμοῦ καὶ Διὸς ἀγγελίας καὶ ἐπιτάξεις
ἀσεβησάντων.* Nec vero idem alibi constructionem ignorat
cum *περί* et *εἰς*, quam probant viri docti. Conv. p. 323. f.
X. Legg. 666. g. *εὐσεβεῖν* et *ἀσεβεῖν περὶ τοὺς θεούς.* add. l. IX.
p. 658. b.: nec solum *εὐσεβής* et *εὐσέβεια περί* atque *εἰς
τὸν* ——, vid. ibid., sed et *εὐσεβής* atque *εὐσέβεια τοῦ*, ut
docet *Wesseling.* ad *Diod.* p. 613. add. notata ad *Cattierum*
p. 13. Vs. 1024. *Casaubono* legi placet *αἰνῶ γε.*

Vs. 1028. *Ὄμμα πάσης χθονὸς Θησηΐδος.* Tropice quo-
que *ὀφθαλμός* in Choeph. vs. 934. *Theoph. Simoc. Ἱστορ.
πρεσβ.* p. 61. *Aristid.* T. I. p. 460. II, 83., et Lat. *oculus.*
Pro *Θησηΐδος* cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 95. emendat
Θησεΐδος. Schol. ad vs. 1035. eo tantum cum videatur spe-
ctare, ut hinc usque finem verba Deductricum esse doceat,
rectius caput constituetur vox *βᾶτε.* Vs. 1048. pro *πανό-
πτας Robort.* praebet *παντόπτας*, ut in Suppl. vs. 145. habent
editt. omnes.

---

135 # AD SUPPLICES.

Vs. 1—8. *Ζεὺς ἀφίκτωρ* —— *γνωσθεῖσαι*. De v. *ἀφίκτωρ* praeter *Stanl.* vid. not. ad *Hesych.* Phrasin *αἴρειν στόλον* adhibitam quoque invenies Pers. vs. 792. Pro *ἀπὸ προστομίων* lego *ἀπὸ πρό*, vel *ἀποπρὸ στομίων*. De v. *σύγχορτος* agit *Arnaudtius* Comment. de Diis Paredr. c. 15. *Δημηλασίαν* perbene Schol. potuit expl. per *δημοσίαν*; fiunt enim istiusmodi adiectiva a verborum futuris, de quo ad vs. 156. *Γνωσθεῖσαι*, pro *καταγνωσθεῖσαι*.

Vs. 9—14. *Αὐτογενῆ* —— *πεσσονομῶν*. Ignorant Lexica *αὐτογενής* huius loci sensu, pro *τοῦ αὐτοῦ γένους*. Verbo *ὀνοτάζειν*, ab *ὀνοτός*, praeter *Apollon. Rhod.* in Lex. utitur *Pind.* Isthm. IV. vs. 85. et *Callim.* h. Del. vs. 20. *Κύδιστα* tantum abest ut vertere debuerint interpretes *maximum*, ut rectius fuisset verti *minimum*. *κύδιστα* valet *κράτιστα*, *αἱρετώτατα*. *Hesych.*: *κύδιον*, *αἱρετώτερον*, ad locum forsan *Eurip.* Alcest. vs. 960. *τί μοι ζῆν κύδιον*. vel Androm. vs. 639. *κύδιον βροτοῖς πένητα χρηστόν, ἢ κακὸν καὶ πλούσιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι.* Idem docet Schol. ad vs. 9. Subobscura
136 est eiusdem explicatio *τοῦ πεσσονομῶν* per *ὑπὸ* || *τούτων λογιζόμενος*, qui dederat fortasse *ὑπὲρ τούτων λογ.* i. e. *ὑπὲρ ἡμῶν*, *nobis consultum ratus.*

Vs. 14—20. *Ἐπέκρανε φεύγειν* —— *τετέλεσται*. *Auctor fugae nobis fuit, sive ut fugam capesseremus*, *ἐπεκύρωσε τὴν φυγήν*. Vocem *ἀνέδην* alii aliunde repetunt. *Hesych.* ab *ἕσαι* i. e. *ἱδρῦσαι*, ad quem vid. interpretes. Schol. *Demosth.* p. 63. edit. Lutet. ita distinguit inter *ἀνέδην* et *ἀναίδην*, ut prius sit *ἐνδεδομένως*, alterum *ἀναίδην*, *ἀθρόως*, *σφοδρῶς* et *ἀπηρυθριασμένως*. Pro *φεύγειν ἀνέδην* *Paus.* Mess. p. 318. dixit *οὐχὶ σὺν αἰδοῖ φεύγειν*. *Plat.* XI. Legg. 677. g. *ἤθη ἀνέδην ἀναισχυντίας τε μέτοχα*, et Protag. 206. e. *ἀνέδην συγγενέσθαι τῷ*. *Soph.* Phil. vs. 1170. *ἀνέδην χῶρος ἐρύκεται.* Tum *κέλσαι γαῖαν*, ut *χώραν εἰσκέλσαι σκάφει* *Aristoph.* Thesm. vs. 884. Conf. *Hesych.* v. *κέλσαι*, ibi not., et Anim. ad Agam. vs. 703. Sequentium constructio est, *ὅθεν δὴ τὸ γένος ἡμέτερον* —— *εὐχόμενον* (n. *εἶναι*) *τετέλεσται*. *Hesychius*, hunc ipsum opinor sibi locum habens propositum, *τετέλεσται* expl. *γεγένηται*, *οἱ δὲ γεγάμηκεν*. Ad illud *ἐξ ἐπιπνοίας* vs. 18. et 45. vid. *Spanh.* in *Iulian.* p. 18. b. *ἐπίπνοιαν ἐκ Μουσῶν* dixit *Aristid.* T. III. p. 27. *ἐκ τῶν κρειττόνων* p. 683. et *ἐκ θεῶν* p. 39. ut *Plat.* VII. Legg. 636. g.

137 ||Vs. 23—27. *Ἱεροστέπτοισι κλάδοισι* —— *Ζεὺς σωτήρ*. Recte post *Scalig.* et *Auratum* apud *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. vs. 383. *Stanl.* legit, *ἱεροστέπτοισι*. *Λευκὸν ὕδωρ* noster

imitatione *Homeri* non uno loco, ut Iliad. Ψ. vs. 282. Odyss. E. 80. *θεοὶ ὕπατοι* et *χθόνιοι*, ut in Agam. vs. 89. *ὧν* —— *ὧν* recte tuetur *Pauwius*. *Βαρύτιμος* hic *graviter puniens*, alias *pretiosus*, ut *Basil*. T. II. p. 55. d. T. I, 471. c. *Matth*. c. XXVI, 7. *Θήκας* interpres *sedes* vertit, alibi notat *sepulcra*. *Aristid*. T. I. p. 139. 591. Conf. not. ad *Hesych*., in *Callim*. h. Dian. vs. 131. *Spanh*. et Anim. ad Sept. Theb. vs. 738. De Iove *Σωτῆρι Spanh*. ad *Comici* Plut. vs. 1176.

Vs. 29—39. *Τὸν θηλυγενῆ στόλον* —— *σφετεριξάμενον*. Opponitur *θηλυγενὴς στόλος* et *ἀῤῥενοπληθὴς ἑσμός*. *Hesychius*: *θηλυγενής, ὁ ἐναντίος τῷ ἀῤῥενωπῷ*. Verba *ἐν ἀσώδει χέρσῳ* rectius pro *πηλώδει* accipi, iudicat *Spanh*. ad *Callim*. h. Pall. vs. 46., et ita Schol., suadetque non modo locus *Strabonis*, quem citat *Spanh*., verum etiam mox vs. 51. Conf. V. D. ad *Hesychium*, apud quem nec *Salmas*. aliter emendasse videtur quam *ἰλυώδης*, quodque ei tribuitur, excerptoris esse error, manum viri summi minus assecuti. Add. *Hesych*. v. *ἄσις* et *ἀσίῳ*, unde *ἀσώδης* productum.
τα||χυήρης est e vocabulis in *Steph*. Thes. omissis. De v. *σφε*- 138
τερίζεσθαι praeter Lex. *Spanh*. ad *Iulian*. p. 25. b., ubi praeferre videtur *σφετεριξαμένων*, quod et *Scaliger* recepto *σφετεριξάμενον* adscripserat. Locus *Homeri* in Schol. ad vs. 32. laudatus, habetur Iliad. Φ. vs. 319—321., ut ad *Hesych*. indicavit cl. *Alberti*.

Vs. 50—58. *Ἐπιλεξαμένα* —— *ἐν μάκει*. Quod vs. 41. *ἐπικεκλομένα*. Unde et Schol. ad vs. 55. per *ἐπικαλουμένα* illustrat prius. Nec forsan alio spectat glossa *Hesych*. *ἐπιλεξαμένη, ἐπικαλεσαμένη*. Pro *πιονόμοις Ald*. et *Robort*. praebuere *ποιονόμοις*, quod nec ipsum spernendum. Vs. 53. seqq. lucem accipiunt e vs. 251. seqq. add. vs. 284. et 316. *ἐν μήκει*, pro *ἐν χρόνου μήκει*, ut plene in Agam. vs. 619. Nisi hic malis scriptum accipere, pro *ἐν λόγου μάκει*, *verbis pluribus*, ut locis iam indicatis.

Vs. 59—65. *Εἰ δὲ κυρεῖ τις* —— *ἀηδόνος*. De repetito *τίς* supra ad Eum. vs. 546. Per *κιρκήλατον ἀηδόνα* recte *Potter*. not. in *Lycophr*. vs. 169. intelligit Philomelam a Tereo raptam; ita quadrabunt sequentia, *ἀπὸ χώρων ποταμῶν τε εἰργομένα*. Nec obstat Schol., qui tantum *κιρκήλατος* expl., quod vocabulum ignotum *Steph*., eiusque loco male in Elen-
chum || omissorum irrepsit *κιρκηλάτης*. Add. *Apollod*. l. III. 139
c. 13. fine, *Etymol. Mag*. v. *ἀηδόνα*, et qui huc respiciunt infra vs. 231. seq. *Ἔγγαιος* habetur iterum infra vs. 161. et Pers. 925. ubi Schol. expl. *ἐγχώριος*. Vs. 65. una voce si legas *ἅτ'*, ut dedere *Canter*. *Stanl*. et *Pauw*., valebit *quippe*; alias traiectio erit coniunctivae, pro *ἃ ἀπὸ χώρων τε* ——. In Schol. ad vs. 62. scribendum, *κατὰ περίφρασιν*.

Vs. 67—76. *Ξυντίθησι* —— *καρδίαν*. *Scalig*. *τίῳ ὡς* substituit *ὅς*, quod praeterquam metro adversatur, aptius

ob ξυντίθησι videtur ὡς *quomodo*, quam *qui*. Vid. ad *Thuc.* l. l. princ. *Diluc.* Idem *Scal.* tam metri opinor, quam structurae ratione habita, pro ἕο ἐν legit, ἕ, ἕ. Infra vs. 148. ἕ, ἕ. Sic κότου τυγχάνειν dictum erit, ut τραυμάτων τυγχάνειν in Agam. vs. 875., θρηνητοῦ vs. 1084., τριακτῆρος 181., elliptice in Choeph. vs. 951., ubi Animadvers., et infra vs. 176. μὴ τυχεῖν θεῶν. Vocula τώς, quam haud invenio apud *Steph.*, extat itidem vs. 694. Sept. Theb. 490. et 648. Pro ἰαονίοισι *Spanh.* ad *Aristoph.* Ran. vs. 695. in codd. aliquot antiquis legisse se scribit, ἀηδονίοισι. Tum δάπτειν καρδίαν, ut συννοίᾳ κέαρ δάπτεσθαι in Prom. vs. 436. et παρθενίᾳ δαπτομένη vs. 898.

140 Vs. 76—80. Γοεδνὰ ἀνθεμίζομαι —— κη||δεμών. Hic ille est locus, quem Vulg. Lex. apud *H. Steph.* intenderunt, quum ex *nostro* citarent ἀνθεμίζεσθαι, pro eo quod *Livio* sit *deflorari*: sed cuius l. 36. c. 58., uti quoque *Gell.* l. 16. c. 1. ult., viri docti edi curarunt *praeflorari*. Illud δειμαίνουσα φίλους interpres vertit, tanquam esset περὶ φίλοις aut φίλων δειμαίνουσα, *metuens amicis*, prorsus contra poëtae mentem, quam bene percepit *Pauwius*. φυγὴ ἀπό, ut φεύγειν ἀπό in I. Ep. ad Cor. c. X. comm. 14. et Lat. *fugere a*. *Arnob.* l. V. p. 178. *protinus ab huiusmodi fugiendum diis longe.* *Plaut.* Bacch. II, 3. vs. 108. *effugere a vita maritima.* *Apul.* Apol. II. princ. *ut omnibus pateat, me fugere a domo ista debuisse.* p. 224. *a magistris tunc magna fugela in ganeum fugit.* Vid. et adnotat. ad *Matth.* c. III. comm. 7.

Vs. 82—88. Ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν — σέβας. Dedisse videtur poëta εἰ καὶ, sive ἦν καὶ, et mox pro ὕβριν δ' ἑτοίμως forte scripserat, ὕβριν δέ τοι 'μως, vel γέ τοι 'μως; alioqui subaudietur ὅμως. *Ald.* et *Robort.* non στυγοῦντες, sed στυγόντες legunt. παρ' αἶσαν, ut apud *Pind.* Pyth. VIII. vs. 16. i. e. παρὰ τὸ καθῆκον Schol. interpretatur. παρ' αἶσαν quoque caput videtur constitui velle *nostri* Schol.
141 ||ad vs. 82. Fragm. ex *Hesiodo* ad vs. 80. extat princ. Ἔργ. Ex *Turneb.* ἀρῆς si legatur, quod una cum recepta lectione adgnoscit Schol., tollenda erit distinctio post ῥῦμα, et adponentur βωμὸς δαιμόνων σέβας ῥῦμά ἐστι τῆς ἀρᾶς (i. e. τῆς βλάβης, et ὥστε μὴ βλάπτεσθαι) καὶ τοῖς τειρομένοις ἐκ πολέμου. Respexisse huc videtur *Eurip.* Heracl. vs. 261. scribens, ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.

Vs. 89—94. Εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς —— λαοῖς. Quid si legamus, εἴθ' εἴη Διός, εὖ πᾶν ἀληθῶς, nempe εἴ τ' ἄν. *utinam solius Iovis negotium esset! bene se totum haberet.* Favere videntur verba sequentia, πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Nec adversabuntur illa, Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη, quasi nempe dicat poëta, *quanquam quis noverit, an non res nostrae Iovi*

curae sint, et negotium dirigendum suscepturus sit. Πάντα pro πάντῃ, ut supra. Οὐκ εὐθήρατος idem, quod δυσθήρατος, et ut Schol. expl. οὐκ εὐσύνοπτος. *Hesych.* δυσερεύνητος. *Suid.* δυσεύρετος. Addit πάντῃ τοι φλεγέθει, *usque quaque vestigia eius lucidissima se produnt*, quantumvis nempe δαυλοὶ καὶ δάσκιοι τείνουσι πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι. Similiter λάμπειν occurrit in *Soph.* Oed. Tyr. vs. 481. ubi λάμπει φανεῖσα φήμα. ||Schol. ad vs. 90. rectius praeponas verba, μέλαιναι τύχαι, 142
quomodo bene emendat *Pauwius.* Fragmentum ibi citatum est ex *Hom.* Iliad. Θ. vs. 143. τύχαι μέλαιναι sunt *eventus obscuri.* τύχη pro συντυχία, ut apud alios. *Thuc.* III. c. 82. vs. 34. c. 112. vs. 36. Συντυχία pro *colloquio* et *congressu* est in *Aristoph.* Ran. vs. 1038., iunctimque συντυχίαι καὶ ὁμιλίαι apud *Basil.* T. II. p. 319. e. De usu v. μέλας pro *obscurus* vid. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 7.

Vs. 95—100. Πίπτει δ' ἀσφαλῶς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα —— κατιδεῖν ἄφραστοι. Recte *Ald.* cum *Robort.* ἀσφαλές legunt, quod et reponendum vidit V. D. *Misc. Obs.* II, II. p. 169. ἀσφαλές et ἀσφαλῶς πίπτει τι dictum, ut εὖ, καλῶς, κακῶς, παρὰ γνώμην πίπτει τι, de quibus Anim. in Pers. vs. 761. et Agam. 32. Eandem in sententiam *Callim.* h. Pall. vs. 135. κορυφὰ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ, ἔμπεδον. ubi nec *Spanh.* praesentem *nostri* locum conferre neglexit. Forsan quoque hic ipse similisve exempli alius *Etymol.* induxit, ut κραίνειν deduceret a κάρα. De v. δαυλός vid. *Hesych.* interpretes. κατιδεῖν est κατανοεῖν: nam commune fere cuiusvis perceptionis verbum ἰδεῖν, ut ostendit inter alios *Gatak.* de St. N. I. || c. 28. et *Potter.* ad *Ly-* 143
cophr. vs. 253. Ἄρφαστον, hunc ipsum fortasse locum intendens, *Hesych.* expl. ἀπρονόητον, ὥστε μηδένα νοῆσαι.

Vs. 104—116. Βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει —— μεταγνούς. Interpres et *Pauwius* ἐξοπλίζειν sumunt pro *exarmare*, quod cum sit *armis privare*, infra autem vs. 691. et 710. usitatior notio, *armis instruere* seu *armare*, obtineat, nec hic aliter accipi debebat; hoc quippe dicunt verba, *Iovem nullam impune armare vim.* Sic ἐξοπλίζειν τὸν πόλεμον δυοκαίδεκα συστήμασι *Theoph. Simoc.* l. VIII. c. 3. *Chrys.* T. III. Op. p. 729. d2. τοὺς πολέμους. *Plat.* VIII. de Rep. 496. c. κεκεντρωμένοι καὶ ἐξωπλισμένοι. neque aliter *Xenophon* aliique. Vid. Lex. Scholion ad vs. 111. iungens sequenti ex *Robort.* sic refingam, πυθμήν, ἡ ῥίζα τῶν πεντήκοντα Αἰγύπτου παίδων, ὅ ἐστιν Αἴγυπτος αὐτός. Pro τὰν ἄποινον *Scaliger* emendat πανάποινον. Vs. 113. legendum δυσπαραιβούλοισι. et ex *Ald. Robort.* et *Turn.* cum *Pauwio* ἄταν pro ἄτα.

Vs. 117. Πάθεα θρεομένα. Ut apud *Eurip.* Hippol. vs. 368., unde suppresso poëtae nomine citat *Eustath.* ad Iliad. Δ. p. 377. vs. 8. simulque ex Med. vs. 51. θρεομένη σαυτῇ κακά. Vs. 121. seq. *Scaligerum* schedae notant in summa

144 pag. 312. || exemplaris sui adscripsisse, Θρεομένη μέλη γόοισιν, ἄτιμα. ad oram vero libri, γόοισιν ἕτοιμα. Δα πετής sensu agente, *cadere faciens*, *eliciens lacrimas*, atque solent reliqua huius generis eodem e verbo orta, norunt Lexica. Idem observavimus de Lat. *caducu* rum Animadvers. l. II. p. 278., quo itidem referre p *caducos gressus* apud *Lactant.* de Ver. Sap. c. 26. §. 10.

Vs. 140. Δόμος ἅλα στέγων. Verbale στεγανός ec posuit regimine *Aelian.* de Anim. IX. c. 17., ubi de cyone μὴ στεγανὸν (τῆς καλιᾶς) μέρος τὸ ὕδωρ ἀπεῖται α *Continendi* sensu idem l. X. c. 40. verbum, ut alii, adhil de Scythiae asinis scribens, quod eorum cornua στέγ ὕδωρ τῆς στυγός. Vid. utroque de usu *Hesych. Suid.* et xica. Mox ἀχείματον extrito sigma, ut in pluribus ver libus fieri vidimus alibi. In Schol. ad vs. 143. forte ἔστω, pro ἔσται. Infinitivus ἐκφυγεῖν pendere si videa posse a κτίσειε, nihil opus erit cum Schol. supplere δοίη.

Vs. 150—156. Θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν —— ἁγνὰ - ῥύσιος γενέσθω. *Turneb.* θέλουσαν δ' οὖν θέλουσαν ἀγ Schol. quoque pro ἁγνά legit ἁγνάν. *Scalig.* pro παντί c

145 rigit || πάντῃ, et δι' ἀσφαλίας, ut *Stanl.* Ῥύσιος adiectiv ignorant Lex., neutrum ῥύσιον substantivi nomine tant norunt. Oriuntur haec nomina a verborum futuris; hoc a ῥύσω, ita ἱλάσιος ab ἱλάσω, unde supra vs. 7. δημ σία ψῆφος, non sollicitandum, ut nec τιμήσιος in *Aelian.* Anim. XI. c. 7. atque ὑμνήσιος l. XII. c. 5. Sic ὀρθώσιος ὀρθώσω. Vid. *Etymol.* v. ὅσιος et ἄσιος.

Vs. 160—168. Εἰ δὲ μὴ —— τὸν πολυξενώτατον Ζ τῶν κεκμηκότων ἱξόμεθα —— μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπί Adsentior *Guellio* apud *Stanl.*, *Virgilium* hinc accepisse lud, *Flectere si nequeo Superos*, *Acheronta movebo.* V διόκτυπον *Scaliger* detracta litera κ legit διότυπον. Na Ζῆνα τῶν κεκμηκότων vocat, quem alii χθόνιον et καταχθόν Vid. *Graev.* Lect. *Hesiod.* p. 51. infra vs. 239. Ζεὺς ἐν μοῦσι. Vs. 170. Schol. ni suo in exemplari habuit στίκτειρ', subsistere nequit eius explicatio μαστιγωτική, reponendum eius loco μαστευτική. Vs. 180. seq. iam p pendimus harum Anim. l. II. p. 345. seq.

Vs. 185—189. Ξὺν ναυκλήρῳ πατρὶ —— σύριγγες οὐ γῶσιν. Ideone σὺν ναυκλήρῳ πατρί, quia navi vectae ve

146 rant? videri sane posset, quoniam subiicitur illico, || τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθεῖαν λαβεῖν αἰνῶ, et infra vs. 512. e dem vocat ναύτην ἐφέστιον. Etsi caeteroqui extra hunc spectum τὸν τοῦ παντὸς οἴκου δεσπότην καὶ ναύκληρον κλητ auctore *Poll.* l. X. segm. 20., quem et vid. l. I, 75., eod inclinasse videtur Schol., dum expl. per ἔξαρχος. R quorum structura est: καὶ τὰ νῦν αἰνῶ λαβεῖν (ὑμᾶς) προ θειαν ἐπὶ χέρσου, καὶ δελτουμένας τὰ ἐμὰ ἔπη, φυλάξαι (σύ

quis iungere malit τὰ ἐπὶ χέρσου, quod ad res in terra nunc ιdas. Δελτοῦσθαι verbum apud *Steph.* haud inveneris. ιγγες οὐ σιγῶσιν, i. e. κλάγγουσιν, ut Sept. Theb. vs. 211., φθέγγονται, quomodo συρίγγων φθόγγος apud *Callim.* h. l. vs. 14. Ad vs. 183. φυλάξαι τἄμ' ἐπηδελτουμένας vid. e similia plura contulit *Bern. Mart.* IV. Var. Lect. c. 5. 188. inserto articulo leg. puto, ὁρῶ κόνιν τὸν ἄναυδον ιλον στρατοῦ. Pulvis quippe sublatus adventantis mul- dinis signum perpetuum, adventusque adeo eiusmodi ιcius. Πῦρ ἄγγελον est in Agam. vs. 289. et τριήρης ἄγγε- *Thuc.* l. III. c. 36. VIII. c. 106. Vs. 184. *Scaliger* mu- personae indice τῷ Πρ. substituit Δα.

Vs. 194—195. Τεθυμένος —— ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρ- ιι στόλον. Notandum hic || se offert passivum τοῦ θύειν, 147 m activa forma significet *ferri impetu*, ὁρμᾷν. Ut leg. picer τεθυμμένος, quod participium sensu proprio re- utum forsan *Aelian.* de Anim. XIV. c. 25. loco ut editur rupto medebitur. Vulgatur ibi περιείρας δὲ ἄρα αὐτῷ, ιo, πνεύμονα ταύρου τεθηραμένου, —— τροφὴν Ἰστριανῷ ύρῳ —— ἡδίστην. *Gillius* et *Gesner.* ὠπτημένον substi- ιm volunt. Sed plenissimum adsensum meum fert *Io. aderus*, V. C., Observ. l. I. c. 1. p. 2. monens, Emen- iones, quae tam longe recedunt a vestigiis codicum, ne itari quidem mereri. Τόνδ' ἐπόρυνται στόλον, pro ὄρνυ- ἐπὶ στόλον τόνδε, i. e. ἐφ' ἡμᾶς. Conf. supra vs. 2. et 29. ὀργὴ ὠμή contrarium ὀργὴ πέπειρα apud *Soph.* Trach. vs. Sequitur πάγον προσίζειν, quod, praepositione insu- addita, *Paus.* Phoc. p. 868. αἱ μυῖαι αἱ πρὸς τὰ κρέα προ- νουσαι.

Vs. 199—204. Λευκοστεφεῖς ἱκτηρίας —— ἀναιμάκτους ἐς. Commendat, imo indubiam praestat hoc λευκοστε- emendationem adhibitam vs. 23. Ζεὺς αἰδοῖος idem, Ζεὺς ἀφίκτωρ vs. 1. Vid. *Hesych.* in V. et ibi not. Pro ωνύμων, monente id quoque *Scalig.*, Schol. legisse vide- εὐωνύμων. Neque aliter hunc lo||cum ad *Callim.* h. Pall. 148 528. citat *Spanh.* Συν et ευ commutata quoque alibi. Ve- infra vs. 223. pro συγγνώῃ edit. *Ald.* habet εὐγνώῃ. Tum ἀμείβεσθαι ξένους ut *Herodot.* l. II. c. 173. ταῦτα τοὺς φί- ἀμείψατο, postquam praemiserat ἀμείβετο τοῖσιδε αὐτούς. ῖος quoque apud *Soph.* in Antig. vs. 896., unde laudat m. *Mag.* [p. 918.] add. mox vs. 210. Ἀναιμάκτους φυγάς s dicat, docet vs. 6. seq.

Vs. 208. Μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ. Idem λεσχος, quod πρόλαλος apud *Suid.* Verbum προλεσχη- σθαι *H. Steph.* praetermissum habet *Herodot.* l. VI. c. 4. ολκὸς ἐν λόγῳ bene interpretatur Schol., sed qui credo τέρω non προτέρω scripserat. Alio sensu ἐφολκός in ver- *Thuc.* l. IV. c. 108. ἐφολκὰ λέγειν, καὶ οὐ τὰ ὄντα, ubi iti-

dem recte Schol. per ἐπαγωγά illustrat; iunxitque haec Them. Or. XV. p. 184. c. ut ἀγωγὸν καὶ ἐφολκόν Aelian. H. de Anim. c. 11. Conf. interpretes Th. Mag. p. 399. Subiicit Aeschylus τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος, quod rectius Stanl. in not. quam in versione interpretatur, in hac regione valde proni sunt ad invidiam. ut γένος absolute de hominum gene-
149 re, gente et populo. Aristid. T. I. p. 394. || γένη βαρβάρων ἄμικτα. et T. II. p. 346. τὸ γένος τῆς νήσου. Vid. Anim. ad Sept. Theb. vs. 1075. Graev. ad Luc. Macrob. c. 5. atque istum in sensum ἐπίφθονος active notabit, ut in Agam. vs. 111 οἴκῳ ἐπίφθονος Ἄρτεμις. Lexica nonnisi pro invidioso et odioso norunt; quomodo ipse Aeschylus ibid. vs. 931. prae-sentique in loco accipi poterit, si ex praevio λόγῳ repeta-tur genitivus; fuerit ita, τὸ γὰρ γένος τοῦ τοιούτου λόγου κάρ-τα ἐνταῦθά ἐστιν ἐπίφθονον. Sed praefero prius, ut sup-pleatur sermo, τῷ γὰρ προλέσχῳ καὶ ἐφολκῷ ἐν λόγῳ τὸ γένος κ. ἐπίφ. ἐστιν. Idemque dicent verba quod vs. 281. κράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

Vs. 211. Θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας. Re-spexit hunc versum Liban. Ep. 79., nec latuit Wolf. Se-quitur ἐννέπεις πρὸς φρονοῦντας, quae eadem constructio apud Soph. Trach. vs. 406.; sed et ceteras admittit, ut λέγειν, ut ἐννέπειν τινά in Aiac. vs. 779., nec inobservatum reliquit Triclin. Tum φυλάξομεν μεμνῆσθαι, quae in Aristid. T. III. p. 18. οὐχ οἷόν τε, dicens, φυλάττειν οὐδὲ μνῆσθαι. Vs. 214. Ζεὺς γεννήτωρ ἴδοι, ut vs. 80. θεοὶ ... νέται τὸ δίκαιον ἰδόντες.

Vs. 215—216. Μὴ νῦν σχόλαζε —— θρόνους ...
150 Prioris versus sententia esse vi||detur, ne igitur cuncta... sed celeriter exequere quae paras. Alterius, ego vero ... abest segniter ut agam, ut vellem optaremve iam prope ad... re tibi, illo nempe in πάγῳ ἀγωνίων θεῶν vs. 197. Πέλας ... tertio quoque casu Eurip. Phoen. vs. 852. Personarum ... dicem vs. 215. et sex sequentibus mutat Scalig. Δα. sub... tuens τῷ Πρ.

Vs. 217. Ὦ Ζεῦ κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. Legi for-tasse, μήπω λωλότας nondum perditos, qui nondum per... nondum actum de nobis cum sit, sed scil. servari et salvi se queamus, miserere laborum et aerumnarum. Mox ... Sol veniat nomine Ζηνὸς ὄρνιθος, post Schol. vid. apud ... saub. Anim. in Ath. l. IV. c. 25. Vs. 224. Schol. suo li-bro legit σύγγνοιτο, quomodo itidem habet Ald. Turn. Robort.

Vs. 230. Κοινοβωμίαν σέβεσθε. Vid. huc Spanh. ad Cal-lim. h. Del. vs. 266. et Arnaudtius de Diis παρ. c. XI. ... quitur vs. 237. οὐδὲ μὴ 'ν ᾄδου θανὼν φύγῃ μάταιον ... πράξας τάδε. Dederatne fortasse poëta μάταιος? q...

αἰτιας foret casus quartus. Ut apud *Aristid.* T. III. p. 74. *οὐ φεύγομεν τὰς αἰτίας*, aut ut quidam libri, *οὐκ ἐκφεύγομεν.* Interpretis error circa vs. 239. corrigitur ad *Luc.* || Dial. 151
Mort. XXIII. princ. Sed et ipse *Stanl.* in not. veram eius mentem iam docuerat. Contra recte is interpretatus vs. 240. perperam tentat in not. observante hoc quoque *Pauwio.* Vid. notata paulo ante ad vs. 215.

Vs. 241. *Ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.* Eiusdem generis loquendi formulae sunt, *ἐὰν ἥγε* (*ὠφέλεια*) *μὴ νικᾷ* in *Plat.* IX. Legg. 655. e. *ἐὰν τὰ βελτίω νικήσῃ τῆς διανοίας, ἀγαγόντα εἰς φιλοσοφίαν*, verba nempe posui eum in ordinem redacta, quo debent intelligi Phaedr. p. 348. g. *ἴσως εὖ ἂν γένοιτο* *Aristoph.* Pac. vs. 285. *ἂν θεὸς εὖ διδῷ* *Xen.* III. *K. Π.* p. 186. *ἢν θεὸς ἀγαθὸν τέλος διδῷ* p. 205. *εἴη δὲ τὰ λῷστα* infra vs. 981. add. Anim. ad Agam. vs. 123.

Vs. 242. seq. *Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον —— προσφωνοῦμεν.* Scripseratne forsan *ποδαπόν σ' ὅμιλον* ——? i. e. *σὲ τὸν ὅμιλον τόνδε στόλον ἀνέλληνα.* Sequitur enim vs. 248. *ἔπλητε.* Vox *πύκνωμα* de vestitu, usitate. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Nub. vs. 53. *Προσφωνεῖν* cum Accusativo quoque Choeph. vs. 1015. *Soph.* El. 1610. *Eurip.* Troad. 942., at cum tertio casu in Novi Testamenti libris: eadem scil. syntaxeos ratione, qua *προσφθέγγεσθαι, προσειπεῖν* atque alia, de quibus *Lect. Aristaen.* p. 85. seqq. et *Auctarii Aristaen.* || p. 17. *Χλίειν*, quod *Hesych.* exponit per *θρύπτειν*, 152
occurrit quoque Choeph. vs. 135. Tum *Ἀργολὶς ἐσθής*, pro *Ἀργολική.* Vox *ἀπρόξενος* vs. 247. desideratur in *Steph.* Thes.

Vs. 249. *Κλάδοι κατὰ νόμους ἀφικτόρων Κεῖνται παρ' ὑμῖν.* Ita editt. omnes, sola excepta *Robort.*, in qua *παρ' ἡμῖν.* Receptae scripturae favet verborum ordo: at hyperbaton si admittatur, altera lectio hoc minus fuerit spernenda, quoniam Schol. eam videtur secutus, dum *ἀφικτόρων* expl. per *Ἑλληνικῶν ἱκετῶν*, quod per se *ἀφικτόρων* non notat. Constructio erit, *κλ. γε μὲν δὴ κατὰ ν.* (*τῶν*) *παρ' ἡμῖν ἀφ. κεῖνται πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.* Interpres vertit ceu esset *παρ' ὑμῶν*, et ita ad *Petit.* Legg. Attic. p. 106. citant viri docti, quos hoc de more adi. Praecessit *μολεῖν ἔτλητ' ἀτρέστως*, quod adverbium, ut frequens est τοῦ *ἄτρεστος* et *ἄτρεπτος* permutatio, videri posset in locum alterius reponendum in *Aelian.* de Anim. X. c. 48. p. 599. princ., ubi de Macedone Lycaonis filio, *διεῖρπε κλέος ὡς ὁμόσε τοῖς θηρίοις ἰόντος, καὶ ἀτρέπτως αἱροῦντος αὐτά.* quanquam ea praecedunt, quae non minus *τῷ ἀτρέπτως* faveant, et alibi difficulter interdum discernas, utrum ab ipso scriptore sit profectum. Mox *συνοίσε*||*ται στόχῳ*, pro *εἰς* sive *πρὸς τὸν στόχον* i. e. 153
στοχασμόν.

Vs. 256. *Τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν.* Recte si haec se habent, *ῥάβδον* regetur a verbali *τηρός*, quo de re-

gimine Anim. ad Prom. vs. 903., ad *Thuc.* IV. c. 74. et supra. Dictum autem erit τηρὸς ῥάβδον solute pro ῥαβδοτηρός, qui alias ῥαβδοῦχος. τηρός a τηρέω, ut κοιός a κοέω, βοσκός a βόσκω, et quod itidem hic habemus, ἀγός ab ἄγω.

Vs. 257. *Πρὸς ταῦτ' ἀμείβου* etc. Rectius hunc versum legi ante virginum responsum post vs. 253. iudicat cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 447. *Γηγενὴς παλαίχθων*, qui Hesiodo αὐτόχθων. Vid. *Apollod.* l. II. c. 1. et III. c. 8. Pro πελασγοῦ vs. 259. *Spanh.* ad *Callim.* h. Pall. vs. 4. ut *Canter.* legit πελασγός. Tum καρποῦσθαι χθόνα, ut Prom. vs. 8.

Vs. 262. *Scalig.*, inducta litera λ in ἄλγος, legit ἄγος.

Vs. 266. seq. *Συντέμνει δ' ὅρος θαλάσσης· τῶνδε τάδε κρατῶ.* *Scaliger* emendat, τῶνδ' ἐπὶ τάδε. Utcumque scripserit poëta, ἐπὶ τάδε posuit, pro ἐπὶ τούτοις, qua de structura Anim. ad Pers. vs. 752., ubi simul de usu τοῦ ἐπὶ ταῦτα et πρὸς τάδε, quem minus attendit interpres *Aristoph.*

154 Eccles. vs. 846. et Pac. ‖ vs. 304. At quidem Eccles. vs. 1132. Pac. 415. et 765., ubi Schol. Add. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. vs. 524. Quod vero hoc in loco συντέμνει θαλάσσης, id vs. 264. ὁρίζομαι χθόνα. *Virg.* I. Aen. vs. terminare imperium oceano. *Plat.* Menex. 405. c. τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο μέχρι Σκυθῶν. *Aristid.* T. I. p. 814. *Λιβύης* ... νοῖς ταῦτα ὁρίζεται. i. e. περατοῦται καὶ τέλος ἔχει. Schol. ... edito interprete. ἀφορίζειν inter alios *Plat.* Crit. 560. c.

Vs. 270. *'Εκ πέρας Ναυπακτίας.* Explicat Schol. per πέρατος, habuitque adeo pro ὀνόματι θηλυκῷ ... πτώσεως, uti Schol. *Thuc.* l. I. c. 100. vs. 16. ἀντιπέρας, et eo *Suid.* in ista voce. Ceterum quomodo ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ *Thuc.* l. d., ita *Xen.* I. K. A. sub princ. [I, 1, 9] Χεῤῥονήσῳ τῆς καταντιπέρας Ἀβύδου. *Spanh.* error circa ius loci ἐκ πέρας in not. ad *Aristoph.* Plut. vs. 277. ... latere poterit.

Vs. 274. seq. *Ἀνῆκε γαῖα μήνη καὶ δάκη Δράκονθ'* ... Leg. suspicor, σμήνη καὶ δάκη Δράκοντά θ' ὅμιλον. tota ... mina pesti ferorum animalium. Sic bis obtinebit figura διὰ δυοῖν. Superioris fabulae vs. 493. habuimus δίαιθ' ... βλάβη: et parilis exempli complura passim.

155 ‖Vs. 276. *Τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια* ‖ *Πράξας* ... Idem τούτων ἄκη τομαῖα πρᾶξαι, quod τούτων φαρμακεύειν in *Plat.* XI. Legg. 677. f. et Epist. VIII. p. 724. c. VIII. Legg. 645. g. τί τεμὼν φάρμακον τούτοις ἑκάστοις τοῦ ... οὕτου κινδύνου διαφυγὴν εὑρήσει. Conf. *Stanl.* in Agam. vs. ... Locutionem πρᾶξαί τί τινι declarant Anim. ad Prom. vs. ...

Vs. 280. *Γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο, καὶ λέγοις πρόσω.* Ut ... *merum* atque *Pindarum* ἐξεύχεσθαι sensu *declarandi* ha-buisse notae docent ad *Hesychium*, qui et εὔχεσθαι inter expl. per λέγειν, sic quoque *noster*. Verba καὶ λέγοις πρόσω respiciunt vs. 257. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου. Ubi cum regis

monem plura interrogaturi interpellarint virgines, is nunc hic continuatur. Addit rex, *μακράν γε μὴν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.* Ut nempe Lacones, sic Argivi breviloquentiam colebant. *Pind.* Isthm. VI. vs. 87. *τῶν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεταί που κ᾽ ἐν βραχίστοις,* ubi Schol. De v. *ῥῆσις* vid. quae *Hemsterh.* ad *Luc.* Nigr. c. 11. Respicitur in his ad ea, quae vs. 57. seq. chorus dixerat, *γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει,* illos nempe, quos inde a vs. 41. narravit.

Vs. 284. seq. *Καὶ ταῦτ᾽ ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ. Ἄπιστα μυθεῖσθε, ὦ ξέναι* etc. Respondent haec, quae chorus vs. 53. || seqq. *τάτε νῦν ἐπιδείξω πιστά —— ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται.* Et *τά τ᾽ ἀνόμοια* peculiariter referri videtur 156
velle ad disparilem et diversum a Graecarum mulierum habitum vs. 244. seq. et 285 — 297. Sensus verborum prioris versus, quem habemus prae manibus, est, tanquam scriptum legeremus, *ποιήσω ταῦτα, ἃ λέγω ἀληθῆ προσφῦναι τῷ λόγῳ, efficiam cuncta haec, quae dixero, vera esse adpareat. Aristoph.* Nub. vs. 371. *Νὴ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό* (sic pro *τούτῳ* leg. cum *Rich. Dawes.* Misc. Crit. p. 226.) *γε τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.* quo composito augmentum accedere poterit *H. Steph.* Thes.

Vs. 290. *Κύπριος χαρακτήρ.* Quum notissima huius nominis insula huc non conveniat, intelligam de Cypro Libyae, cuius apud *Steph. Byzant.* mentio *). *Πέπληκται* valet, *εἴωθε πλήττεσθαι.* Subsequitur *Ἰνδούς τ᾽ ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα παρ᾽ Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.* Adscripsit his *Scaliger, ἱπποβάμονας,* si retines *ἱπποβάμοσι,* lege *ἀστραβιζούσας,* si retines *ἀστραβιζούσαις,* lege *ἱπποβάμονας.* Quid si, sublato commate, quod separat *χθόνα* ab *ἀστραβιζούσαις,* legamus *ἀστυγειτονουμένους,* constructio ut sit, *ἀκούω τε* (*τοὺς*) *Ἰνδοὺς νομάδας ἀστυγειτονουμένους εἶναι* (*τοῖς*) *ἱπποβάμοσιν* (*ἐπὶ*) || *καμήλοις* 157
ἀστραβιζούσαις χθόνα παρ᾽ Αἰθίοψιν. et sensus sub his verborum involucris, *est et commercium, ut audio, Indis nomadibus et Aethiopibus; ut adeo ex utriusque gentis coniugio vos prognatas quispiam suspicari posset.* Vs. 295. *Scalig.* ut *Stanl.* corrigit *κρεοβότους,* ipse tentabam *κρεοβόρους.* Neutrum vocabulum, ut nec *ἀστυγειτονεῖσθαι,* novit *H. Steph.* Posterius norunt Grammatici, qui *Cerberi* nomen inde derivant, ut *Serv.* ad *Virg.* VI. Aen. vs. 395. De natura adiectivorum in *άς* vidimus *Diluc. Thuc.* p. 659. et ad *Cattier.* p. 48.

Vs. 303. *Καὶ κρυπτά γ᾽ Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων. Robort.* habet *παλλακισμάτων,* quod praeferam, deleto articulo, quem et ignorat *Ald.* De sacerdotibus *κληδούχοις* vid.

---

*) De insula tamen Cypro notissima accipi vult cl. *S. Musgrave* Exercit. in *Eurip.* l. II. c. 11. [*ADD.* p. 431.]

Spanh. ad *Callim.* h. Cer. p. 694. Praecessit φάτις κ(
λόγος κρατεῖ in Pers. vs. 740. Vs. 297. fortasse nex
tia leg. διδαχθεὶς δ' ἄν ——.

Vs. 306. *Πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ.* Vel e
ptosis, pro ἐπ' εὔκραιρον βοῦν, ut vs. 95. πίπτειν ἐ
Aristoph. Lys. vs. 50. ἐπ' ἀλλήλοις αἴρεσθαι δόρυ, ;q
plura dedimus alibi: vid. et *Eustath.* ad Iliad. *B.* p. 1
vel est tmesis, pro ἐπιπελάζει. In Prom. vs. 896. l
158 πλασθῆναι γαμέτῃ. Naves εὐκραίρας ha||bet *Opplan.*
vs. 517. ubi Schol. Destituitur hac quoque voce *Ste*
sequenti βούθορος, cui substituit *Scaliger* βουδόρῳ.
nente scriptura vulgata, repetenda origo erit a θορ
ρός, βουθορός accentu in ultima. Vid. de his verb
supra ad vs. 256. Nec opinor a poëtae mente fueri
num, quod et visum interpreti ostendit versio. Τ
ποντα ταύρῳ δέμας, pro εἰς ταῦρον βούθορον, et ex
supplendum πελάσαι αὐτῇ. *Ald.* dedit πρέποντας, Τ
ποντα, quod haud spernendum, pro ὅμοιον et εἰκα
assumta tauri speciosi forma. Ἐκτρέπειν τὶ εἴς τι est
de Anim. XII. c. 7. ἡ τῶν Αἰγυπτίων σοφία εἰς φύσιν ἐκ τ
των τὰ —— c. 28. ἡ ἀηδὼν τὴν χρόαν ἐκτρέπει εἰς εἶδος
l. XIV. c. 28. ἐκτρέπειν τῳ τὴν μορφὴν εἰς τόν, quod ibi
tim ἀμεῖψαί τῳ τὸ σῶμα εἰς τὸν —— idque ipsum vert
frequens, ut XV. c. 29. IV. c. 42. l. IV. c. 46. πᾶν δ,
ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χρόαν ἐκτρέψαι καὶ χρῶσαι: no
tandum erat cel. *Oudend.* not. ad *Th. Mag.* p. 317., qu
dem restituenda phrasis l. XI. c. 10. extr., ubi de
οἷα δὲ μυθολογίαν ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου ἐκτρέπουσιν Αἰ
τῇδε τῇ περὶ ζώων ἀληθείᾳ καὶ ἰδιότητι, οἱ τὰ περὶ τ
159 γράψαντες, οὔ μοι δοκεῖ φίλα εἶναι. Leg. οἷα δ' ἐς || μ
γίαν —— et ut rite intelligantur per ὑπέρβατα div
confusa, ita ordinanda, οὔ δοκεῖ δέ μοι φ. εἶναι (i. e.
δέ ἐστι) τῇδε τῇ ἀλ. καὶ ἰδ. περὶ ζώων, οἷα (οἱ) Αἰγ. οἱ
τῶν ζ. γράψ. ἐκτρ. ἐς μυθ. ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου. Verb
τῇ ἀλ. καὶ ἰδ. idem dicunt, quod in princ. capitis,
γραφὴ καὶ ἡ φύσις, quibus ipse auctor suum intelligit
Ἐκ τῶν φυσικῶν λόγων εἰς μύθους ἐμπεσεῖν scribit c. 1
Vs. 305. *Scaliger* ut *Canter.* reponit βοῦν τήν ——.
Schol. leg. forsan, τὴν διὰ τὴν Ἥραν ὑπὸ Διὸς γινομέ
ταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς τί τῇ θεᾷ προσῆψας;

Vs. 308. *Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διός*;
pseratne poëta τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἡ 'χυρὰ Δι
nam et supra vs. 172., quo haec referuntur, Iunone
cat γαμετὰν οὐρανόνικον. Subsequitur οἰοβουκόλον λέγει
ius eadem compositionis ratio, quae τοῦ οἰοπόλος, οἰ
etc. Apud *Steph.* haec vox non extat. Statim sic s
bis, τὸν Ἄργον λέγω, τὸν τῆς γῆς παῖδα, ὃν ὁ Ἑρμῆς κα
νεν. Argum *noster* terrae facit filium, ut *Acusilaus*

Apollod. l. II. c. 1. Sect. 3. ubi *Galeus.* — Vs. 315. *Canterus* ut *Scaliger* corrigit ἐκ γῆς. et uterque iterum vs. 318. φιτεύει. — Vs. 316. συγκόλλως λέγειν, ut ἔχειν συγκόλλως Choeph. vs. 540.

‖Vs. 319. *Τί οὖν ὁ δῖος πόρτις εὔχεται βοός;* Fefellit tam 160
hic, quam vs. 19, quo haec spectant, interpretem vera notio τοῦ εὔχεσθαι, quae huius est loci. Reddi debebat, *quomodo igitur vocatur Iovialis vitulus?* aut *quodnam Ioviali vitulo nomen est?* In τί suppleri poterit ὄνομα. Vid. ad *Thuc.* l. VI. c. 36. Personarum indicem ad *Arnaudtii* mentem mutandum puto. — Vs. 321. adscripsit *Scaliger: Hic versus alio pertinet.* *Sophiani* coniectura admissa, quam repraesentat *Robort.* οὗ *Λιβύη*, insertoque τε ex *Pauwii* correctione, versum habebimus integrum.

Vs. 325. *Δαναὸς δ' ἄδελφος.* Transponendam particulam δ', ut *Stanl.* monuit *Scal.*, idemque vs. seq. pro γε *Δαναοῦ* reponit γ' ἀδελφοῦ. — Vs. 335. adscripsit τῷ εὐγενές, γρ. ἐγγενές. et sic in *Robort.* recepitque *Canter.* et insecutae editt. In sola quoque *Robort.* vs. 334. recte ηὔχει.

Vs. 337. *Τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν;* Scripseratne fortasse τί φῂς μ' ἱκνεῖσθαι —? —— *dic quid me obsecras per hosce deos.* pro πρὸς τῶνδε ἀγ θ vel τί φῂς σ' ἱκνεῖσθαι, *quid te dicis obsecrare?* sed prius praestiterit.

Vs. 341. *Τίς δ' ἂν φίλους ὤνοιτο τοὺς κεκτη‖μένους.* 161
Eundem circa tonum errorem omnes servarunt editt., sola excepta *Turneb.*, quae recte dedit ὠνοῖτο, et notaverat quoque *Scal.* Τὸ φίλους faciem cum obvertat praevio κατ' ἔχθραν, accipi debet, ceu scriptum esset, κατὰ φιλίαν.

Vs. 344. *Αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.* Quum interroget rex, πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; non video satis, qui responsum hoc procedat: hinc suspicor, pro αἰτοῦσι leg. εἰ τοῖσι μὴ 'κδῷς. Vs. 346. metrum, ni fallor, vitiat ἄρασθαι πόλεμον, quod praeter *Turneb.* cunctas iterum occupavit editt.: ista recte habet αἵρεσθαι. Bonum quoque foret αἱρεῖσθαι, ut vs. 957. Verbum ὑπερστατεῖν, quod mox se offert, una cum ὑπερίστασθαι apud *Soph.* Electr. vs. 190. et *Herodot.* VII. c. 17. deficit in *Steph.* Thes.; posterius novit etiam *Suid.* Vs. 349. cum *Robortello* si legatur, αἰδοῦ, σὺ πρύμνα πόλεως, ὧδ' ἐστεμμένην, cui coniecturae favent notata apud *Stanl.* E sequenti v. ἕδρας vel adsciscì deberet accusativus ἕδραν, vel με intelligi.

Vs. 354—357. *Ἴδε μέγαν ἱκέτην —— μέμυκε.* *Scaliger* adscripsit, μὲ σάν vel μὲ τάν ut *Henricus*, μὲ σάν quoque adoptavit in not. *Stanl.* Ἱκέτιν sola *Robort.*, *Ald. Turn.* et insecutae ἱκέτην. Passive *noster* ‖ posuit λευκόστικτος, acti- 162
ve *Eurip.* Iph. Aul. vs. 222., ubi λευκοστίκτῳ τριχὶ πώλους βαλιούς dicit, i. e. βαλιοὺς τριχὶ στιζούσῃ αὐτοὺς λευκῇ. Ut pateat, reprehendi a viris doctissimis poëtam non meruisse,

quod in Phoen. vs. 1122. scripserit, στικτοῖς πανόπ μασιν δεδορκότα, quum id ipsum dicant verba, quod runt, ὄμμασι nempe δεδορκότα τοῖς στίζουσιν αὐτόν, adeo οἷς στικτός ἐστι. Sic μεμπτός pro μεμφομένη apu Trach. vs. 453. Add. quae noto ad *Thuc.* l. VI. c. 13. ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ cl. *Valcken.* modo indicatae *Eurip.* vs. 216. leg. coniicit ἠλιβάτοις ἵν' ἀλκᾷ. Ego tentab βάτοισιν, ἃ 'λκᾷ *quae auxilio freta.* Ἀμπέτραις pro ἀν ex pronunciandi more.

Vs. 362. Μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομυθήτων. Leg. et *Robort.* κἀπρομηθήτων. Mox eaedem editt. non γ habent, sed γεραφρονῶν, ceu voluissent γεραιὰ φρονῶ μάθε αἰδόμενος, aut ut utraque illa editio una cum 1 αἰδούμενος, pro μάθε αἰδεῖσθαι. Vs. 369. *Scal.* adlevi ἀπ' ἀνδρός, moniturus scil. in structura iungenda. V eodem cum *Scalig.* leg. τῶνδε pro τοῖσδε. Construct ἐγὼ δ' οὐ κοινώσας πάρος περὶ τῶνδε πᾶσι (τῶν) ἀστῶν κρ
163 ἂν ὑπόσχεσιν, *nil ego vobis pollicear prius, quam de his* || *bus cum meis civibus communicavero.* Vid. omnino vs seqq. Alterum δέ, vacat, ut saepe.

Vs. 376. Ἄκριτος i. e. οὐ κρίσιμος, sive οὐ δικάσιμο κρίσει καὶ δίκῃ οὐχ ὑπεύθυνος. Infra vs. 402. εὔκριτος et κρίσιμος. Ad vs. 386. vid. quae *Spanh.* in *Callim.* h. Io 81. seq. et Dian. vs. 39.

Vs. 398. Ὕπαστρον μῆχαρ ὁρίζομαι φυγᾷ. Nil hic tandum recte statuit *Pauwius.* Notissima autem cum proverbia, ἄστροις σημαίνεσθαι, σημειοῦσθαι et τεκμαίρε quibus inter plures usus *Aelian.* de Anim. l. VII. c. 48, reris id l. II. c. 7. interpretes varie tentasse. Vid. *Di* Cent. II. no. 66., *Erasm.* Proverb. *Stellis signare,* hic S et *Stanl.*, nec non Schol. *Soph.* ad Oed. Tyr. vs. 815, ἄστροις ἐκμετρούμενος χθόνα ἔφευγον.

Vs. 405. Εἴπου τι μὴ τοῖον τύχῃ, pro μὴ ἀγαθόν, scil. ita suadente accipi. *Hesychius: Τοῖον, οὕτως ἀγ* Add. Schol. *Homer.* msc. apud *Spanh.* ad *Callim.* h. Dia 146. Eundem praestat usum ἄλλο in loquendi formul ἄλλο συμβαίη, de qua *Diluc. Thuc.* p. 713.

Vs. 414. Δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν οἰνωμένον, Oc *cuius acies non nimio vini haustu debilitata,* quique adeo
164 de||cipit ac fallit. Sic πλεύνως οἰνωμένοι Persae apud *H dot.* V. c. 18. *vino nimium temulenti.* De substituendo ὑ μένον nemo credo cogitabit, ut in Eum. vs. 731. pro coniicitur leg. ὕπνῳ. Subiicit poëta continuo, ὅπως ἂ ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς similis sermonis color vs. 205. φθογγὴ δ' ἑπέσθω πρῶτ μὴ θρασύ, Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων ἴτω Nequ a existimari debet, aut hoc ex loco ibi δ', aut ex ill corrigendum; diversa enim, quod linguae gnarus

rit, est ratio. Vs. 421. οὐδ' ἐν ἅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. quod Eum. vs. 340. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.

V. 435—440. Μή τι τλαίης —— πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. Structura est, μή τι τλαίης εἰσιδεῖν τὰν ἱκέτιν βίᾳ δίκας ἀγομέναν ἱππηδὸν ἀπὸ βρετέων, ἐπιλαβάς τε ἀμπύκων πέπλων ἐμῶν πολυμίτων. Vs. 430. ῥυσιασθῆναι est ἑλκυσθῆναι. Vid. *Hesych.* v. ῥυστάζοντες, et *Stanl.* ad vs. 618. Interpretis errorem circa v. πρόξενος vs. 425. correxit *Spanh.* ad *Aristoph.* Ran. vs. 460.

Vs. 441—443. Ἴσθι γὰρ —— ὁμοίαν θέμιν. Ordo est, ἴσθι γὰρ (ὅτι) ὁπότερα ἂν κτίσῃς τάδε, μένει παισὶ καὶ δόμοις ἀντιτίνειν ὁμοίαν θέμιν. In quibus manifesta se produnt imitationis vestigia *Horat.* l. I. || Od. XXXVIII. vs. 30. seq. *ne- 165 gligis immeritis nocituram Postmodo te natis fraudem committere forsan, Debita iura vicesque superbae Te maneant ipsum.* Pro ἀντιτίνειν *Ald.* dedit δρεικτίνειν, *Robort.* δρεικτείνειν, ceu voluissent, ἄρ' ἐκτίνειν, vel ἀρὰ 'κτίνειν *noxa manet pendere* ——. Ellipsis voculae ὅτι eadem, quae Pers. vs. 786. *Thuc.* l. V. c. 61. vs. 10., ad cuius l. VIII. c. 9. plura. Add. *Diluc. Thuc.* p. 462. Fragm. apud Schol. ad vs. 444. est oraculi de Aureliani caedibus. Vid. *Suid.* v. Αἴκε πάθοι.

Vs. 449. seq. Πᾶσ' ἐστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος Στρεβλαῖσι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον. *Scaliger* vocabulo postremo adposuit προσηρμένον. Non video causam, cur receptae scripturae controversia moveatur, quae ut Lat. *adducere*, dicit *adductum, adstrictum* et *adactum cuneis nauticis.* Vid. *Stanl.* Locutionum πᾶσα ἀνάγκη et πολλὴ ἀνάγκη, priorem vix, ni fallit memoria, inverso ordine inveneris adhibitam; ut nempe dicant Graeci, ἀνάγκη πᾶσα: at quidem in dialogis ἀνάγκη πολλή. *Aristoph.* Pac. vs. 372. ἅπασ' ἀνάγκη. Add. Basil. T. I. p. 4. b. *Aristid.* T. I. p. 340. *Plato* Phaed. 379. e. Tim. 526. f. 536. b. et πολλῆς ταῦτα τῆς ἀνάγκης iterum *Aristid.* T. III. p. 291. || Conf. cl. *Valcken.* ad 166 *Eurip.* Phoen. p. 560. Qui ordo in istiusmodi loquendi formulis usitatus nisi attendatur, fieri aliter nequibit, quin ad intempestivas correctiones via pateat, et quo ab errore viros etiam doctissimos sibi non satis cavisse vidimus alibi. Hinc verear, ne vehementer erraret, qui in *Xen.* IV. *K. Π.* p. 265. ὅτι ἀνάγκη πᾶσι τοῖς στρατευομένοις ἐστὶν εἶναί τινα, ὅτῳ καὶ σκηνῆς μελήσει, scriptum fuisse suspicari vellet πᾶσα *), idemque tentaret in *Aelian.* Hist. Anim. IV. c. 36.

---

*) Sic ἀνάγκη πᾶσι *Plut.* T. II. p. 261. et ex eo *Porphyr.* de Abst. L. III. p. 306. et ut alii πᾶσα ἀνάγκη p. 330. at inverso tamen ordine, ἀνάγκη πᾶσα *Theoph. Corydal.* Rhet. Expos. in *Fabr.* Bibl. Gr. Vol. XIII. p. 682. ἧς ἄνευ ἀνάγκη πᾶσα ἀργὸν μένειν (λόγον) καὶ τοῦ οἰκείου τέλους ἥκιστα ἐπίβολον. Nisi is dederat πάντα, ut praecedit πᾶς λόγος. [*ADD.* p. 481.]

τοῦδε τὸ μέλος διασαπῆναι ἀνάγκη πᾶν. Eadem ratio *καλὸς κἀγαθός*, non *ἀγαθὸς καὶ καλός*, quod bene mon *lad.* Chrest. §. 3. nisi accedente articulo, quando pro nunc *ἀγαθός*, nunc *κακός* praemitti solet, ut in *Plat.* 327. f. *οἱ τἀγαθὰ καὶ καλὰ κεκτημένοι.* ibid. *διʼ ἔνδειαν τά θῶν καὶ καλῶν*, et mox rursus *τῶν καὶ καλῶν καὶ ἄμοιρος.*

Vs. 452—454. *Καὶ χρήμασιν ἐκ δόμων πορθουμένω κτησίου Διὸς χάριν.* Coniicit *Scaliger* leg. *γεμίζων γόμος. χρημάτων*, pro *χρήμασι.* Num Schol. itidem sic leg. rit, an *χρήμασι* pro *χρημάτων* scriptum statuerit, Admissa *Ald.* et *Robort.* edit. scriptura *γόμου*, atque emendatione *ἐμπλῆσαι*, structura foret, *καὶ δόμων μὲν*
167 *θουμένων (σὺν τοῖς) χρή||μασι, γένοιτʼ ἂν ἄλλα (χρήματ μείζω γε (τῆς) ἄτης Δ. κτ. χάριν, (ὥστε) μέγα ἐμπλῆσα δόμους) γόμου.* In Pers. vs. 717. *πράγματα* scripsit *δια θῆσθαι.*

Vs. 455—457. *Καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρι Ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.* Postremus versus s tiam cum contineat ex praemissis deductum, quod r tuit *Pauwium*, per punctum separari debet a verbi quis, quae intelligo ceu scriptum esset, *καὶ γλ. τοξ. καίρια θέλξαιεν ἂν μῦθον μύθῳ.* De syntaxi *γλῶσσα τοξ γένοιτο μῦθος μύθου θελκτήριος* vid. quae notat cl. *V* ad *Eurip.* Phoen. p. 101. seqq. *Τοξεύειν* de lingua, ut in *Achill. Tat.* l. II. p. 129. *λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης σης βέλει θεραπεύεται. Ierem.* c. IX. comm. 8. *βολὶς τιτρώ σα ἡ γλῶσσα αὐτῶν.* Iunge quae *Spanh.* ad *Aristoph.* vs. 34.

Vs. 461. *Νείκους τοῦδʼ ἐγὼ παροίχομαι* i. e. *ἐγὼ οἰ παρά* et *ἀπὸ τοῦ νείκους τοῦδε*, adeoque ut Schol. expl. *ἔσομαι τοῦ νείκους τοῦδε.* Conf. de eodem praepositionis ad *Cattier.* p. 84. et Anim. ad Choeph. vs. 600. Prae proxime *δεῖ πεσεῖν χρηστήρια*, quod vertens interpres d notiones vocis *χρηστήριον* expressit, de quibus, uti et tia Anim. ad Agam. vs. 972. et cl. *L. Bos* Anim. ad S
168 p. 199. || *πεσεῖν χρηστήριον τοῖς* est *Eurip.* Ion. vs. 419. *Aelian.* V. H. III. c. 45. ut Lat. *sors excidit.* Vid. viros ctos ad *Liv.* l. XXI. c. 43.

Vs. 464. *Πολλῶν ἄκουσον τέρματʼ αἰδοίων λόγων.* *δʼ ἄκουσον. Ald. τʼ ἄκουσον.* Supra vs. 202. *αἰδοῖα ἔπη.* ad vs. 462. non est verborum, quae praefiguntur, sed quentis versus, *γένοιτο δʼ εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.* Illa *ζώνας* — *πέπλων* descripsit atque in lexicon suum, iam observarunt viri docti, transtulit *Hesych.* v. *Ζώνας στρόβους, Spanh.* ad *Callim.* p. 135., ut *Scaliger*, maluit *φους*; posterior quoque v. d. vs. 467. *κέλει* substituit

οι. Vs. 469. *γηρυθεῖσ' ἔσῃ*, ut *κεκρατηκὼς ἔσται Aristid.* T. II. p. 170. *εἰδότες ἔσονται* p. 172. *σεσωκότες ἔσονται* p. 107.

Vs. 470. *Εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ*, *Nisi* *uid, cui fidat, subieceris huic coetui*, i. e. nobis. *ὑποστήσει* pro *ὑποστήσῃ subieceris*, et veluti fulcrum *supposueris*. *Dion.* *Halic.* l. VII. p. 448. fin. *τὸν ἐκ τῆς δίκης ὑφιστάντες αὐτοῖς φό-* *βον*. Et significatione propria, quam e *Pind.* Ol. VI. princ. docent quoque lexica, *Herodot.* V. c. 16. *ὑπεστεῶτες τοῖσι* *ἰκρίοισι σταυροί*. Subdit *Aeschylus*, *τί σοι περαίνει μηχανὴ* *συζωμάτων*, per *συζώματα* totum intelligens || *στρόφων* et *ζω-* 169
ῶν apparatum. Verbum habet *Aristoph.* Thesm. vs. 262. et 263., quod una cum nomine in Thes. L. Gr. transferre neglexit *H. Steph.* *Περαίνειν* adhibuit, ut *Thuc.* l. VI. c. 86. *οὐδὲν ἔτι περανεῖ παραγενόμενον ὑμῖν*, i. e. *proderit*, *usui erit*, *proficiet*. Vs. 472. *νέοις πίναξι* etc. *Scalig.* adposuit *Horatii* illud, *votiva tabula*. De more imagines deorum ornandi *Spanh.* ad *Callim.* h. Pall. p. 528.

Vs. 473. *Αἰνιγματῶδες τοὔπος ἀλλὰ πῶς, φράσον*. Leg. atque distinguendum, *Αἰν. τοὔπος, ἀλλ' ἁπλῶς φράσον*, ostendi ad *Cattier.* p. 99. *noster* Prom. vs. 611. *λέξω τορῶς* *σοι, οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ*. *Alexis* apud *Athen.* l. X. p. 449. e. *παίζειν σὺ χαίρεις μ' αἰνίγμασι· καὶ μὴν* *ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν*. *Anaxilas* ibid. l. XIII. p. 558. *. αἱ πόρναι λαλοῦσιν ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' αἰνίγμασιν*. *Chrys.* T. IV. Op. p. 20. c. *οὐκ ἔστιν αἴνιγμα ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ λίαν* *σαφὴς καὶ ἁπλοῦς*. Frequens est *ἁπλῶς εἰπεῖν*. *Aristid.* T. I. p. 37. T. II. p. 175. T. III. p. 69., nec non *ὡς ἁπλῷ λόγῳ*, et *ἁπλοῦς ὁ μῦθος*, ut in Choeph. vs. 552. *Eurip.* Hel. vs. 985., ad cuius Phoen. p. 172. vid. doctissimus *Valcken.* Iungit *ἁπλοῦν* et *ἀληθές Plat.* II. de Rep. 431. g., ubi *ἁπλοῦν καὶ ἀλη-* *θὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ ὁ θεός*. Pro eo *φανερῶς Achill. Tat.* l. VIII. p. 503. || *φανερῶς καὶ οὐκέτι δι' αἰνιγμάτων*, et *ἐξ αἰ-* 170
νιγμάτων ξυνῆκα τοὔπος noster in Choeph. vs. 887. *ἁπλῶς ἔφη* *μηδὲν ποικίλλουσα Aristaen.* l. II. ep. 7. praeeunte *Plat.* IV. *Legg.* 656. b. *σαφῶς ἂν διορισαίμην μηδὲν ποικίλλων*. *Paus.* Arc. p. 613. opponit *δι' αἰνιγμάτων καὶ οὐκέτι ἐκ τοῦ εὐθέος* *λέγειν*. Ut *ἁπλῶς καὶ συνετῶς Chrys.* Hom. XII in Evang. *Ioan.* princ. *ποιεῖν οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ σφόδρα συνετῶς*. In Schol. ad vs. 474. pro *ἐξήρτημαι* leg. *ἐξηρτῆσθαι*.

Vs. 480. *Οὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν*. Usitatas huic scriptori locutiones, *κῦμα*, *κλύδων*, *θάλασσα* et *πέλαγος κακῶν*, iam notavit *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 228. His similiter *πέλαγος* *ἀτηρᾶς δύης* scripsit in Prom. vs. 745. et *καλοῦ πέλαγος Plat.* Conv. p. 331. a. Hic loci habemus *λιμένα κακῶν*, quod primo intuitu videri posset insolens, quia rerum cupitarum potius sint *λιμένες*. Veluti *σωτηρίας* et *ὑγιείας λιμήν* apud *Aristid.* T. I. p. 31. Sed et *κακῶν λιμένα τὸν θάνατον Longinum* scripsisse vidimus ad Pers. vs. 250. In quibus *λιμήν*

est καταφυγή, quod proin eius loco adhibuit *Herodot.* c. 46., ubi θάνατος καταφυγὴ τῷ ἀνθρώπῳ αἱρετωτάτη. ita ὕπνον καμάτων λιμένα dixit *Critias* in *Athen.* X. p. 4
171 quem ibid. *Alexis* παυστῆρα πόνων. Sed et eodem usurpantur φάρμακον, πόμα, ἀρωγή, ἄλκαρ, ἐπικούρη Lat. *remedium, auxilium morbi, coecitatis, aëris* etc. cl. *Burm.* ad *Suet.* Vesp. p. 237. *Plat.* Phaedr. 356. d μης καὶ σοφίας φάρμακον. I. Legg. 574. e. φόβου φάρ p. 575. a. ἀφοβίας πόμα. Menex. 404. d. ἔλαιον πόνων *Musonius* in *Io. Stob.* Tit. I. p. 18. αἱ οἰκίαι ἥλιον καὶ ἐπικούρημα. *Philostr.* l. VI. Vit. Apoll. p. 260. ῥώμη του, *robur adversus mortem,* et *Heliodorus* apud *Stob.* p. 538. ὕδωρ ὄσσων ἄλκαρ. Add. quae *Valcken.* ad Phoen. p. 291. De v. ἄβυσσος *Io. Alberti* ad *Hesych* εἰσβέβηκε supplendum ἐμέ. *Soph.* Trach. vs. 302. οἶκτ νός μ' εἰσέβη. Frequentior in talibus usus est τοῦ εἰσελ aut εἰσῆλθε. De periphrasi per vocabulum τέλος alt que nominis Genit. ut mox vs. 484. ἥξω διὰ μάχης adi Anim. ad Sept. Theb. vs. 912.

Vs. 493. Μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ. Interpret audiamus, respexerint haec verba regis vs. 405. seq. εἴπῃ λεὼς ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν, atque λόγο scriptum foret pro περὶ ἐμοῦ, aut ut *Herodot.* IV. c. ταῦτα Σκύθῃσι ἐς Ἴωνας ἀπέῤῥιπται. Ego referam ad m regis vs. 489. seqq., atque ἀποῤῥίψαι *aspernandi, negl*
172 *dive* sensu || accipiam, *neve* observare *negligas serm meum.* Commutatum verbum ἀποῤῥίπτειν cum ἀναῤῥι suspicor in *Aelian.* de Anim. l. XIII. c. 6., ac pro eo editur, εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τῆς τοσαύτης τὸν κίνδυνον μην ἀνεῤῥίπτουν, corrigendum, εἶτα οἱ μ. τ. ζ. τοσ. τοῦ νου μνήμην ἀπεῤῥίπτουν. Genitivi τῆς ζημίας τῆς τοσαύτη ellipsi pendent v. ἕνεκα. Similiter ἀποῤῥίπτειν locum ἀναῤῥίπτειν plerisque in codd. occupavit apud *Thuc.* l. I 85. vs. 72. Vs. 490. interpres vertere neglexit Fragm., quod citat Schol. ad vs. 498., est *Soph.* in vs. 158.

Vs. 495. Καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τόδε, μὲν ἐχθήρειεν etc. Qui ad emendandum, quam quod ptum legunt explicandum sunt exercitatiores, forsan coniicient, τιν' οἶκτος εἰσιὼν τόδε, et licet genitivus τοῦδε quireretur, tamen nec quarto casui locum denegandum cent, ut qui commode pendeat ab ellipsi consueta. Ex plis quoque tam in lexicis quam a viris doctis, veluti *cken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 464., productis iungent *Plat.* Ph 375. e. ἔλεος παρόντα με εἰσῄει. *Aristid.* T. III. p. 378. τοὺς μετάνοια τῶν ἡμαρτημένων εἰσῆλθεν, hisve similia minativos οἶκτος εἰσιὼν subsistere addent, ut vs. || γλῶσσα τοξεύσασα, atque in ἐχθήρειεν supplebunt

d merito *Pauwius* haud spernendam duxit *Turneb.* lectio- rῳ εἰκὸς —— τάδε. Fuerit enim κατὰ sive ὡς τὸ εἰκός, *ut* *isimile est*, faventque sequentia, τοῖς ἥσσοσιν πᾶς τις εὔ- 'ας φέρει. Cui gemina germana Belgica loquendi ratio, *ıand genegentheid toedragen.* Ἐχθαίρειν ὕβριν, quod vs. 84. ὑγεῖν ὕβριν, ubi si quae plura praecedunt, cum aliquot ius loci versibus conferre voles, mutuo ad sese referri teges.

Vs. 500. *Εὖ ῥέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν Scaliger*, ut *Canter.* ὀξενον emendabat; ille praeterea εὖ ῥύοντα. Ego coniece- n εὖ ῥέζοντα *beneficum.* Personae indicem mutans *Scali-* · vs. 499. praefixit *Δα.* λαβεῖν hic *nancisci*, *invenire*, alias *ıhendere*, *assumere*, παραλαβεῖν. *Luc.* Scyth. c. 6. μὲ λα- ν ἄγε παρ' αὐτόν. l. I. Ver. Hist. c. 33. λαβὼν ἡμᾶς ἧγεν ἐπὶ ν οἰκίαν. Add. si lubet, *Heliod.* l. VII. p. 346. *Xen. Eph.* l. 4. p. 23. ult. l. III. p. 43. vs. 20. et παραλαβεῖν l. V. 81: 20. 'ειν, obtinente lectione recepta, subaudiendum reliquit *rip.* in Phoen. vs. 777., ubi Eteocles Creonti, ἐγώ, ait, ἴδα σὸν Μενοικέα λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν. Ipse Ti- sias vs. 860. de se, κόπῳ παρεῖμαι, γῆς Ἐρεχθειδῶν ἄπο ῦρο ἐκκο||μισθεῖς. vs. 856. πάρεσμεν, τί μ' ἐκάλεις (ita recte 174 ιendat cl. *Valcken.*) σπουδῇ, Κρέον, et vs. 912. ποῦ 'στιν ἐνοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; De v. φράστωρ vs. seq. vid. *ınh.* ad *Aristoph.* Ran. vs. 421.

Vs. 505. Μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις, i. e. ὁμοία, uti se suo mox more declarat per ὅμοιον γένος. *Hesych.*: Ὁμό- λοι, συμπράττοντες, et ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ κοινωνοῦντες: quo usu inter alios *Apoll. Rhod.* l. III. vs. 558. *Opp.* II. Cyneg. 218. et V. Hal. 67. Add. *Suid.* Μορφῆς φύσις per peri- rasin dictum, pro μορφή, ut προσώπου φύσις in *Plat.* Tim. 5. e. Restituere hac occasione post aliorum conatus ten- nus locum *Aelian.* de Anim. l. VI. c. 39. scribarum incu- ı pessime habitum: editur nempe, καὶ ταῦτα μέν τοι σω- νης· οἱ δὲ ἄνθρωποι πάντων μὲν ἐπιθυμοῦντες, μηδενὸς δὲ ιδόμενοι. Scripserat, ni fallor, καὶ ταῦτα μὲν τῆς, aut ντοι τῆς, φύσεως φειδομένης· οἱ δέ ——.

Vs. 507. Φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Schol. θάρσος gisse videtur, convenienter usui; quod receptum postu- : metrum, et adscripserat suo exemplari *Scal.* Sed et in *ırip.* Med. vs. 470. θράσος pro θάρσος, nec inobservatum aetermisere Grammatici. *Etymol.* Msc. Biblioth. Traiect. ἄρσος, inquit, καὶ || θράσος διαφέρει ὡς ἀρετὴ κακίας· τὸ μὲν 175 ρ ἐπὶ ἀρετῇ τάσσεται, τὸ δ' ἐπὶ κακίᾳ· ὅθεν οἱ παλαιοὶ ὥρι- ντο οὕτω· θάρσος ἐστὶ ψυχῆς παράστημα μετὰ λογισμοῦ· ιάσος δὲ ἡ ἀλογιστία. ὅθεν Εὐριπίδης ἁμαρτάνει λέγων, (sic) οὐ ιάσος τῷδε, ἐπεὶ οὐδὲ τόλμη κακῶς φίλους δράσαντας ἐναντίους ἔχειν. Haec ille. Add. *Eurip.* Schol. *Ammon.* et *Thom.* *ag.* cum interpretum not. *Δεινά* ac θαρραλέα opponit *Plat.*

Lach. p. 252. f., cuius itidem p. 253. e. ἃ σὺ καλεῖς ἀνδρεῖα καὶ οἱ πολλοί, ἐγὼ θρασέα· ἀνδρεῖα δὲ τὰ φρόνιμα, περὶ ὧν λέγω. Vs. seq. ὑπ' ἀγνοίας, ut apud *Plut*. T. II. p. 300. a. et *Musonium* in *Stob*. Serm. XIX. p. 168. ἐξ ἀγνοίας *Plat*. Polit. 184. b. *Chrys*. T. IV. Op. in N. T. p. 52. b2. Φόβον ne tentes, cavet Schol. *ne si solus vadam fiducia mihi pariat metum: accidit enim ut quispiam etiam amicum ignorans occiderit*; quo magis scil. mihi peregrino, et viarum per urbem ignaro, providendum erit, ne quis metus obiiciatur.

Vs. 513. seq. *Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι· Ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμοις ἐμοί*; Ob brevitatem paulo haec obscuriora. Sensus ni fallor est, *τούτῳ μέν*, senex, *εἶπας, πῶς δράσας κίοι τεταγμένος, καὶ ποῦ αὐτὸν θαρσαλέως στείχειν χρή· ἀλλὰ πῶς δρῶ ἐγώ; καὶ ποῦ νέμοις ἐμοὶ στείχειν*
176 *σὺν θάρσει*; *Turn*. et *Robort*. *νέμεις* legunt. Vs. 508. ‖ distinxisse *noster* cum videatur inter *βωμοί* et *ἕδραι*, idem si fecisse eum existimemus vs. 510., scribi possit, *ἀστυνόμων θεῶν θ' ἕδρας*. *Arnaudtius* de Diis *Παρ*. c. XI. vertit, *ad altaria, urbanas deorum sedes*. Sed qui dum vs. 509. corrigit, *ἡ ξένος*, in aliis tunc mentem habuit occupatam. Vid. *Spanh*. ad *Callim*. h. Del. vs. 325. Vs. 511. *ξύμβολοι* obvii, *occurrentes*, ut verba *συμβάλλειν* et *συμβολεῖν*, de quibus Anim. ad Choeph. vs. 674.

Vs. 517. *Λευρὸν ἄλσος*, quod statim *βέβηλον ἄλσος*. Ut *βέβηλα* et *ἄλση θεῶν* contraria apud *Soph*. Oed. Col. vs. 10. Vs. 520. *Scal*. pro ἀλλ' εἰ legit ἀλλ' ἤ, *Stanl*. ἀλλ' ἦ. Ab recepta lectione non recedendum putem, supplens ἐκδῷς. Vs. 523. ut *Stanl*. sic *Spanh*. ad *Callim*. p. 637. *Ἐξαίσιον* valet *infaustum*.

Vs. 531. *Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλεύσομαι*. Si *ἐλεύσομαι* accipiatur pro *redibo*, leg. erit *πορσυνῶν*. Supra Eum. vs. 490. *κρίνασα δ' ἀστῶν τὰ βέλτατα ἥξω*. Sin pro *ἀπελεύσομαι*, sensus requiret futurum *πορσυνῶν*, quomodo emendat *Valcken*. ad *Eurip*. Phoen. p. 384.

Vs. 539. *Λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανοζυγᾶ ναῦν*. Eadem verbis pluribus precatur chorus vs. 30—40. Voces po‖stremae substituo *μελανοζυγᾶ νᾶν*. Schol. ad vs. 537. expl.
177 *λίμνᾳ δ' ἔμβαλε*, quae proinde ei sunt praefigenda. Dii τέλειοι qui dicantur, docet *Spanh*. ad *Callim*. h. Pall. vs. 131. et 135.

Vs. 545. seq. *Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι*. Subobscurus horum est sensus. Intelligo ceu scriptum legerem, *εὐχόμεθά τοι εἶναι γένος τῆς δίας τῆσδε γῆς καίπερ ἔνοικοι ἄπο καὶ ἄποθεν αὐτῆς*, *enimvero gloriamur genus nostrum ex Ioviali hac terra oriundum, etsi incolae et inquilini simus regionis procul inde dissitae*. Sic pulcre procedent verba continuo subiecta, *παλαιὸν δ' ἐς ἴχνος μετέσταν*. Quod hic *ἔνοικοι*, infra vs. 574. ἔννομοι.

Vs. 556. *Ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας.* Ita edit. *Turneb.* probante *Scaligero*, nisi quod τῷ ἰάπτει superscripserit διάττει, et parenthesin claudat post διαμπάξ. Possis quoque, transpositione literarum facta, legere ἀΐττει. Obtinente ἰάπτει, quo verbo frequenter utitur, pro πέμπειν et ῥίπτειν, ut Sept. Theb. vs. 531. 549. Agam. 519. 1558., huius dramatis vs. 101., intelligetur ἑαυτήν. Praecedit γαῖαν ὁρίσαι, ut διδύμους πόντου πέτρας ὁρίσαι *Eurip.* Med. vs. 433., ubi Schol. Διορίσαι *Hesychius* monet, idem interdum, quod ἐξορίσαι, et extat utrumque promiscue adhibitum in *Plat.* IX. Legg. 660. c. d.

||Vs. 565—568. *Ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένη βέλει Βουκόλου* 178
πτερόεντος Δῖον ἄλσος λειμῶνα χιονόβοσκον. Etsi Schol. haud aliter legerit, ut docet διατρυπῶντος, per quod exponit εἰσικνουμένη, tamen mihi quoque hoc in verbo labes insedisse videtur, quae, facta transpositione unius literae, tolli poterit, εἰσκινουμένη si scribatur; quando sensus erit, κινουμένη δὲ τῷ βέλει τοῦ βουκ. πτερ. ἱκνεῖται εἰς ἄλσος etc. et ita eundem Oestrum vs. 313. dixit βοηλάτην μύωπα κινητήριον. Vox χιονόβοσκος passive, ideo tonus in antepenultima, qui in aliis e βοσκός compositis tenet ultimam; ignorat autem id verbi, ut χιονόφεγγος et χιονοφεγγής in *Chrys.* T. VI. Op. p. 824. b. et 465. e., *Steph.* Thes. Vim et usum, quem habet βαθύς in compositis, ut in praecedente βαθύπλουτος, docet *Spanh.* ad *Callim.* h. Cer. vs. 113. De salubritate et foecunditate aquae Nili vs. 570. adi praeter *Stanl.* quos laudat *Wesselingius* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 49. Vox μιξόμβροτος aeque ac μιξόβροτος vs. 577. apud *Steph.* est inter omissas. Vs. 588. Schol. non explicat ἀψευδεῖ λόγῳ, sed veluti ridet poëtam famae credulum.

Vs. 595. *Ἥρας νόσους ἐπιβούλους. Saturniae excandescentiam, insanumque ulciscendi ardo||rem.* ὀργὴ νοσοῦσα est 179
in Prom. vs. 377. Saepe νοσεῖν usurpatur de discordia turbatoque rei cuiusque statu, ut γάμος νοσῶν in *Aelian.* de Anim. VIII. c. 20. Hinc νοσεῖν, στασιάζειν καὶ ταράττεσθαι iuncta apud *Demosth.* Orat. Olynth. II. p. 14. Sequitur, τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις. Perbene Schol. κυρήσαις illustrat, τῆς ἀληθείας κυρήσεις καὶ οὐ ψεύσῃ. Sic τυχεῖν in Choeph. vs. 952.

Vs. 603. *Ὑπ' ἀρχῆς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει.* Pendet κρεισσόνων a μεῖον. Verbum κρατύνειν solet *noster* construere cum casu quarto, ut supra vs. 377., in Pers. 891. De notione τοῦ θοάζειν vid. *Hesychius*, ibi not. et *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 298. Sequentia, οὗ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω, idem dicunt, quod modo posita. Genitivi vel reguntur a κάτω, quando accipi volet locus, tanquam legeretur, οὐχ ἥμενος κάτω τινὸς ἡμένου ἄνωθεν, σέβει αὐτόν. Vel sunt absoluti, et tantum supplendum αὐ-

τόν. Si quis ἀρχὰς a communi huc revocaret, foret οὐδεὶς ἄνωθεν ἡμένου ἀρχὰς σέβει κάτω. Verba *Aristid.* T. II. p. 214. ἄνω τοῦ πολέμου καθημένοις ἐπαρκεῖν τοῖς πράγμασιν οὐκ ἔστιν ἡμῖν, e praecedentibus perspicua, obscuravit interpres vertens, *neque nobis licet bello insidentibus res fovere.* Cete-
180 rum monet hic me lo||cus de coniectura in *Aelian.* Hist. Anim. X. c. 4., ubi de insolitis ovium Arabicarum caudis agens addit, τοὺς νομέας, ne tractae per solum atterantur, εἶναι ἀγαθοὺς χειρουργεῖν οὕπερ ἂν ἁμαξίδων, αἳ ὑπερείδουσι τὰς οὐρὰς τῶνδε τῶν κτηνῶν. Scriptum suspicabar fuisse, ὑποκάτω τιθέντας ἁμαξίδων ——. Ad vs. 606. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος, conf. quae *Spanh.* ad *Callim.* h. Iov. vs. 87. et 92.

Vs. 607. Σπεύσει τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. In Agam. vs. 1098. δουλία φρὴν recte se habet; at quod huc non quadrat: foret enim *animus ad obsecundandum, et iussa exequendum paratus.* Aptius haud dubie βούλιος, quae *Pauwii* est coniectura, et quo vocabulo in *Steph.* Thes. omisso noster usus in Choeph. vs. 670., ubi scripsit πρᾶξαί τι βουλιώτερα. Verum quid si δαύλιος legamus? ut de eodem Iove vs. 92. δαυλοὶ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσι πόροι. Nec praetermittas ibi proxime praecedentia, et quae sequuntur vs. 106—108. cum praesenti loco conferre; nam ad se mutuo referuntur, eademque continent. Dictio φέρει φρὴν respondet Lat. *fert animus.*

Vs. 608. Εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων Δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα. i. e. εὖ δέδοκται (κατὰ) τὰ παντ. ψηφ. τοῦ δήμου τῶν
181 ἐγχ. idem||que fere δέδοκται εὖ τὰ παντελῆ ψηφίσματα, quod statim dicit κεκύρωται τέλος. In Choeph. vs. 874. κεκύρωται μάχης τέλος. *Hesychius:* Δέδοκται, ἐφάνη, ἐψηφίσατο, ἔγνωστο, prorsus quasi hunc ipsum locum intendisset, quem nec praetermisit ibi cl. *Alberti.* *Scaliger* personae indicem mutat, tam hunc, quam vs. 613. tribuens Δα.

Vs. 617. Μετοικεῖν γῆς ἀῤῥυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν —— μήτ' ἄγειν τινὰ (ἡμᾶς). Syntaxeos μετοικεῖν γῆς ratio consistit in eo, quod μετοικεῖν in re idem sit, quod μετοίκους εἶναι vel μετέχειν τῆς οἰκήσεως. Supra Pers. vs. 318. σκληρᾶς μέτοικος γῆς. et *Soph.* Oed. Col. vs. 988. μέτοικον τῆς χώρας εἶναι. Praevium ἀῤῥυσιάστους explicat sequentia ξὺν ἀσυλίᾳ et μὴ ἄγειν τινά, nempe ἡμᾶς. *Hesychius:* Ἀῤῥυσίαστος, ἄσυλος.

Vs. 622. Ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ. Versum hunc citari in *Steph. Byzant.* v. Δῆμος, monuit iam *Stanl.* Pro δημηλάτῳ *Holstenius* legere malit δημήλατον ideo, quia verbalia in ατος terminata, ab ἐλάυνω, passive significare soleant. Sed vid., quae de promiscuo passivo atque activo horum nominum significatu supra ad vs 354. In proximis τῶνδε γαμβρῶν
182 ρων si sumas, ut intellexit interpres, eiusque || vestigia

remens *Spanh.* ad *Callim.* h. Iov. vs. 74., *βοηθεῖν* praeter mnem rationem iunctum esset genitivo. *Γάμοροι* non sunt anaides, quod uterque vult vir doctus, sed ipsi incolae egionis.

Vs. 625. *Κότον μέγαν πρόφρων ὤν.* Adscripsit *Scaliger,* el *προφωνῶν*, et verbis *πόλιν παχῦναι* versu seq. *πάλιν πλα-ύναι*, vel *πολύν.* Prius quoque coniecerat *Canterus*, pro-ante *Stanl.*, et posterius adgnoscit Schol. Nec fere cre-rior in libris est error, quam quo separanda coaluerunt, it separata occurrant, quae iungenda; vel etiam syllaba terave una atque altera nunc superflua, nunc a scribis missa. Veluti vs. 603. *Ald.* et *Robort.* habent *κρεῖσσον ὤν*, ro *κρεισσόνων.* Tale quoque *Aelian.* XI. de Anim. c. 10., bi Apidi bovi scribit *φρέαρ* destinatum *καὶ κρήνην ποτίμου ματος· τοῦτο γὰρ οἵ φασιν —— λυσιτελεῖν ἀεί· Νειλῷου δὲ νειν καταπιαίνεσθαι.* Quomodo forsan totus ille locus cor-gendus, pro quo editur —— *ἀεί, Νειλῷου πίνειν κᾆτα πιαί-σθαι.* Mox ibid. legam, *εἰς ὄγκον σαρκῶν ὄντως ἀγαθόν.* ılgatur *ὄντος ἀγαθοῦ.* Compositum *καταπιαίνεσθαι*, igno-m *Steph.*, habet *Theoph. Simoc.* l. IV. c. 5., ubi *καταπιαί-ν αἵματι τὴν μάχαιραν.* *Plat.* in || Phaedr. p. 347. f. *ἐνδια-* 183
πράξωνται, qui, ni fallor, dederat, *ἔνδικα πράξωνται.* 348. e. *ἀλωμένη πάλιν*, f. *ἀλλομένη*, ut Lat. *resultare.* IX. de Rep. 503. c. *ἀπονειμάμενος τῶν πατρῴων* — l. *ἀπο-μενος*, i. e. *κατατρυφήσας*, *ἀπολαύσας*, prout expl. *Hesych.* *Suid.* P. 505. g. *ἂν εἴπω* editur, pro *ἀνείπω.* Ibid. l. *προ-σαγορεύω*, atque *προσαναγόρευε*, pro *προσαγορεύω* et *προ-γόρευε.* IX. Legg. p. 659. h. *ἀφιλασαμένη*, corrigo *ἄφιλα σαμένη.* Tim. p. 550. f. *ὑπὲρ ἕξιν* l. *ὑπέρεξιν.* XI. Legg. 684. *τοῦτο μὲν οὖν οὐδαμῶς ἀνατεθέον*, f. *ἀνετεόν.* XII. Legg. 693. t. *ἐγκαίριον*, pro vulgato *ἐν καίριον.* Ex Latinis similia d. apud doctissimum *Bondamium* Var. Lect. l. II. c. 2. et 3. *nostri* loco ut non reiecerim prorsus receptum *πρόφρων ,* ita pro infinit. *παχῦναι* malim optativum *παχύναι*, ob *ποτε.* *Πολύν* quoque admittam ob *βόσκημα.* Constructio t, (*ὁ τῶν*) *Πελασγῶν ἄναξ λέγων ἀμφὶ ἡμῶν τοιάνδε ῥῆσιν εἶθε* (n. *τὸ κοινόν*, vel *τὸν δῆμον* vs. 527.) *προφωνῶν μέγαν τον* (*τοῦ*) *Διὸς ἱκεσίου, μήποτε παχύναι* (*αὐτὸν*) *πολὺν εἰσόπιν όνου·* (*καὶ*) *λέγων διπλοῦν μίασμα ξενικὸν ἀστυκόν τε ἅμα φα-ν*, (i. e. *εἰ φανείη καὶ γένοιτο*) *πρὸ πόλεως πέλειν ἀμήχανον σκημα πημονῆς.* Sin servemus *παχῦναι* et *πρόφρων ὤν*, ius paulo institui debebit structurae ordo. De formula er praeconem in suffragiis ferendis prolata, cuius ad vs. 184
9. meminit Schol., conf. *Kuster.* ad *Aristoph.* Eccles. . 264.

Vs. 638—640. *Νῦν ὅτε καὶ θεοὶ κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χε-σας.* Recte Schol. *ὅτε* exponit per *εἴποτε*, ut *ὅπως*, *ὁπό-εν*, et *εἴποθεν* promiscue adhibita docent *Diluc. Thuc.* p. 162.

Qui usus τοῦ ὅτι hactenus non observatus fecit, ut viri doctissimi varie tentarint loca, quorum sensus unice inde pendet. Patet istud ex illo *Aristaen.* l. II. ep. 5: ὦ τῆς ἀνορίας, δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας, ὅτε καὶ τὸ πάθος ἐπείγει. Vid. Auctarium nostrum *Aristaeneteum*, et Addenda p. 140. Docet quoque locus *Aelian.* l. V. Var. Hist. c. 18. ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, ἐπεί τινα φαρμακίδα συνέλαβον, καὶ ἔμελλον θανατώσειν, οὐ πρῶτον αὐτὴν ἀπέκτειναν, πρὶν ἀπεκύησεν· ὅτε γὰρ συνελήφθη, ἔκυε. ubi quantopere illud ὅτε καί vexatos habuerit viros doctissimos, docent notae. Verti debebat, *si nempe, quando prehendebatur, praegnans erat.* Nihil quoque ad integritatem requiram in *Diod. Sic.* l. XVI. c. 58. ἡ πόλις ἄγνωστος ἦν, ὅτε που πρότερον αὐτὴν οἰκεῖσθαι συνέβαινεν i. e. εἴ ποτε που sive πού, et ὅπου καὶ.
185 Vulgari sensu, ut *Hesiodus* apud cl. *Wessel.*, ὅτε που iungit *Theoph. Sim.* l. V. c. 1. et ὅτε καί saepissime. Vid. praeter iam notata *Lect. Aristaen.* p. 43. *Aelian.* Var. Hist. III. c. 29. ult. *Theoph. Sim.* ep. 15. *Gregor. Pal.* Declam. priore p. 19. fin. *Epictet.* Enchir. c. 25. *Plat.* Phaed. 377. c. ἐστὶν ὅτε καὶ οἷς βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν, οἷς δὲ βέλτιον τεθνάναι, ubi laboranti in postremis sensui succurres legens, οἷς δὲ βέλτιον ζῆν ἢ τεθνάναι. *Io. Chrys.* T. I. Op. p. 61. c2. ἀπὸ ἁμαρτιῶν ἡττῶντο, εἴποτε καὶ ἡττήθησαν· οὔτε ἀπὸ δυνάμεως καὶ ἀνδρείας, ἀλλ' ἀπὸ εὐνοίας τῆς ἄνωθεν ἐκράτουν, ὁπότε καὶ ἐκράτουν. Hic observabis, in εἴποτε et ὁπότε obtinere idem, quod de ὅπως et ὁπόθεν paulo ante monui. Tum χέειν εὐκταῖα, ut κωμῳδικὰ πολλὰ χέειν *Aristoph.* Vesp. vs. 1015. add. vs. 555. Av. 210. et Anim. ad *nostri* Sept. Theb. vs. 73. Adiectivum Πελασγία vs. 641., ut in Pers. vs. 467. Πελασγία ἅλς. Abiudicat hunc usum masculino Πελάσγιος *Steph. Byz.*, sed prava verba laborant distinctione, tolli debet punctum ante τὸ ἐθνικόν, et legi σημειωτέον δέ, ὅτι Πελάσγιος οὐ λέγεται τὸ ἐθνικὸν ἄῤῥεν, ἀλλ' ——.

Vs. 656—659. Ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει. Locutio petita ab avibus vel mali ominis et inauspicatis, vel potius generatim ab avibus qui-
186 buslibet, tecta stercore suo || inquinantibus, adversus quod incommodum templum muniturus Salomo, teste *Eupolemo* apud *Euseb.* Praep. Evang. l. IX. c. 34. προσεκρέμασε κώδωνας χαλκοῦς πρὸς τὸ ψοφεῖν καὶ ἀποσοβεῖν τὰ ὀρνέα, ὅπως μὴ καθίζῃ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ, μηδὲ νοσσεύῃ ἐπὶ τοῖς φατνώμασι τῶν πυλῶν καὶ στοῶν καὶ μολύνῃ τοῖς ἀποπατήμασι τὸ ἱερόν. Sensus fuerit, non leve atque ἐπιπόλαιον incommodum domum inde pati, sed graviter sensuram incubantem atque insidentem. Comparentur quae supra vs. 386. seqq. Verbum ἐφίζειν, quod non comparet in *H. Steph.* Thes., habet quoque *Pind.* Nem. Od. VIII. princ. Praecessit vs. 652. μετ' ἀρσένων ψῆφον τίθεσθαι, quod eodem dictum modo, quo

εἶναι, γίγνεσθαι et *ἵστασθαι μετὰ τοῦ.* Vs. 654. *ἐπιδέσθαι* forma media, qua longe usitatior activa, ut vs. 540.

Vs. 664. *Ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω εὐχά.* Perite monet *Pauwius*, non hic loqui poëtam, quod vult *Stanl.*, de olivae ramis, utpote quibus regis iussu depositis apud simulacra deorum, in sylvam sese contulerant virgines: intelligi proinde debet de arborum ramis, quae cum avium sint receptacula, simul patet, quo spectet locutio, *ποτάσθω εὐχὰ ἐκ στομάτων ὑποσκίων.* Mox infinitivos *κενῶσαι* et *αἱματίσαι* ex || *Ald.* et *Robort.* antehabeam aliarum editt. 187
optativis.

Vs. 675—678. *Γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ' ὡς πόλις εὖ νέμοιτο.* Comma collocandum post *θ'*. *Φλεγόντων θυμέλαι*, phrasi *Virgilii* erit *adolescant ignibus arae.* In Agam. vs. 91. *βωμοὶ δώροις φλέγονται.* *Bacchylides* apud *Stob.* Tit. 53. p. 365. *παιδικοὶ ὕμνοι φλέγονται*, i. e. *fervent*, *flagrant*. et *Pind.* Nem. X. princ. *φλέγεται Ἄργος μυρίαις ἀρεταῖς ἔργων θρασέων*, pro *λάμπεται* et *δοξάζεται*, uti illustrat Schol. *Μανίαις φλέγειν* dixit *Aristoph.* Thesm. vs. 687., *φλέγεται ἦτορ ἀνίῃ* *Opp.* II. Hal. vs. 584. Sed et *δίψῃ* et *ὑπὸ δίψης φλέγεσθαι* aliquoties legitur apud *Chrysostomum.* Vid. T. III. Op. 860. c2. IV. p. 761. d. VI. p. 584. d2., quam locutionem recte *Steph. Byz.* v. *Διόσπολις* quondam restituit *Io. Gavellus* Misc. Obs. Nov. II. p. 458. *Ὑπὸ λιμοῦ φλέγεσθαι* scripsit *Aelian.* de Anim. l. XIV. c. 27. Sitne vero *γεραροῖς* casus tertius, an sextus, non satis discerno. Structura quidem, *αἱ πρεσβυτοδόκοι θυμέλαι γεμόντων γεραροῖς* pro sexto ut habeamus videntur velle. Obstare certe haud debet syntaxis, cum verba implendi nunc secundo, nunc sexto casui iuncta occurrant. *Paus.* Eliac. p. 517.
πληθύει || *μάλιστα ἀνθρώποις Ἠλείων ἡ πόλις.* Utroque modo 188
Dion. Halic. l. IX. extr. *μαθόντες τὸν περίβολον τῆς Ῥώμης ὅλον πληθύοντα ὅπλων.* Alibi non semel cum casu sexto, ut *ἀνθεῖν* in *Herodot.* III. princ. et *πλησθῆναι* *Thuc.* VI. c. 75., cuius de notione *abundandi* vid. *Io. Iens.* ad *Luc.* Nigr. c. 16. add. Anim. ad Agam. vs. 668. Schol. ad vs. 676. ita leg.: *γεμόντων] πληρούσθωσαν. φλεγόντων] διαπρεπέτωσαν τοῖς —— πρεσβυτοδόκοι θυμέλαι*, ut vs. 721. *ἱκεταδόκος σκοπή.* Vs. 691. facem praeferente Schol. bene restituit *Pauwius*, pro *Βοάν τε δήμων* scribens, *βοάν τ' ἔνδημον.*

Vs. 707—711. *Πόλιν κρατῦναι.* Eadem utitur phrasi *Thuc.* l. I. c. 69. princ., ubi Schol. expl. *ἰσχυροποιῆσαι.* Schol. ad vs. 706. dederat *ἀσφαλέας.* Vs. seq. idem verba *προμαθεὺς εὐκοινομῆτις ἀρχά* expl. *ἀρχὴν ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένην:* quod *προσκοπεῖν τὰ κοινά* *Thuc.* l. I. c. 120. De v. *εὐξύμβολος* agit *Vales.* ad *Harpocr.*, hic *Stanl.* et *Spanh.* in *Callim.* h. Pall. p. 628. *Δίκας διδόναι*, ut *Herodot.* l. V. c. 83. *δίκας ἐδίδοσάν τε* (n. *ἀλλήλοις*) *καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων.* Add.

Thuc. l. I. c. 28. Notum alias *δίκην* et *δίκας διδόναι*, pro *κο-
λάζεσθαι*, ut Lat. *dare poenas*. Infra vs. 741. *θεοὺς ἀτίζων
δώσει δίκην.* *Plato* Gorg. 293. a. *τὸ διδόναι δίκην καὶ τὸ κολά-*
189 *ζεσθαι τὸ* || *αὐτὸ καλεῖς;* ibid. *δίκην διδόντες ὑπὸ θεῶν τε καὶ
ἀνθρώπων.* Ad vs. 710. *θεοὶ οἳ γῆν ἔχουσι* vid. *Spanh.* in *Cal-
lim.* h. Pall. p. 690.

Vs. 722. *Ὁρῶ τὸ πλοῖον εὔσημον γάρ οὔ με λανθάνει.*
Signate *τὸ πλοῖον*, navem scil. illam, quam venturam me-
tuimus. Post *εὔσημον γάρ* distinguendum; intelligitur enim,
ἐστί. Subdit vs. 726. *πρῶρα οἴακος ἄγαν καλῶς κλύουσά γε ὡς
ἂν οὐ φίλη*, nempe *κλύοι*, quod ad sensum supplendum,
amica si esset navis, non melius audiret clavum, amica si es-
set, optare non possemus celerius huc cursum dirigeret.
Similiter *audire* Lat. *Stat.* V. Theb. vs. 412. *clavum audire
negantem proram*, ubi *Barth.* et *Burm.* ad *Ovid.* V. Met., vs.
882. Pro *εὐθυντήρ*, *εὐθύνειν*, usitata quoque esse *ἰθυντήρ*,
ἰθύνειν, notat *Spanh.* ad *Iulian.* p. 181. De v. *μελάγχιμος*,
qua itidem utitur *Apoll. Rhod.* l. IV. vs. 1508., vid. cl. *Val-
cken.* ad *Eurip.* Phoen. vs. 375.

Vs. 737. *Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε.* Respondet locutioni
Belgicae, *daar sal niets van worden*, et *vallen*. In eo quod
sequitur, *μὴ τρέσητε νῦν*, *Ald.* cum *Robort.* praebet *νιν*, i. e.
αὐτούς, quo de usu vidimus ad Sept. Theb. vs. 490. add.
Eurip. Iph. Taur. 330. et vs. 334. De syntaxi vs. 735. *ἢ κή-*
190 *ρυξ τις ἢ πρέσβυς θέ*||*λοντες* *Diluc. Thuc.* p. 432. et 705. *μόλις*
autem *θέλοντες*, quomodo *Philostr.* l. I. Vit. Ap. c. 20. *τὴν
τῶν ποταμῶν μέσην ὁ Τίγρις ἀποφαίνει καὶ ὁ Εὐφράτης ῥέοντες.*
Paus. Arcad. p. 671. *μένει Δήμητρος ναὸς καὶ Ἀρτέμιδος, οἳ
καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν.* Phoc. p. 843. *τοῖς ἐς Παιονίαν ἰοῦσι Βρέννος
ἦσαν καὶ Ἀκιχώριος ἄρχοντες.* p. 851. *Κόμβουτις οἱ ἐργασάμενοι
καὶ Θεστόριος ἦσαν.* Fit idem in nominibus Attic. p. 42. *Αἰ-
γυπτίοις ἱερὰ Σεράπιδος ἐπιφανέστατον μέν ἐστιν Ἀλεξανδρεῦσιν,
ἀρχαιότατον δὲ ἐν Μέμφει.* Conf. supra in Eumen. vs. 254.
ad *Thuc.* l. III. c. 77. *Diluc. Thuc.* p. 410. et *Sylburg.* ad
Paus. p. 931. *βοή* pro *βοήθεια*, ut in Agam. vs. 1359., ubi
Animadvers. p. 389.

Vs. 743. *Μῆκος οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.* *Basil.* Ep. 244.
Sect. 3. *χρόνος οὐ πολὺς ἐν τῷ μέσῳ.* *Heliod.* l. II. p. 106. *ἡ ἐν
μέσῳ πλάνη.* et *ἡ ἐν μέσῳ σχολή* *Luc.* Cauc. c. 4. *Περίφοβον
τάρβος*, quod sequitur, favet lectioni in *Eurip.* Phoen. vs.
364. *οὕτω δὲ τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην*, ubi cl. *Valcken.*
Numerorum permutationis, quae in *τρέσητε* vs. 737. tum vs.
740. et 747. *θάρσει* et *σέθεν*, ac rursus vs. 762. *τέκνα σοι*,
exempla iam plura vidimus.

Vs. 753. *Πόλει σὺν στρατῷ.* Legit *Stanl.* ut *Scaliger*,
πολεῖ. De v. *καταῤῥινᾶν* vs. 755. *Spanh.* ad *Aristoph.* Ran. vs.
191 931. || idemque de verbo *περιφρονεῖν* et *περίφρων*, quod se

offert vs. 765., ad Nub. vs. 225. Interpretis errorem, qui *κόρακες* convertit *taurorum*, propagavit editio *Pauwii.*

Vs. 766. *Μεμαργωμένοι.* Stabilitur tam hoc e loco, quam *Pind.* Nem. IX. vs. 46., ubi *μαργουμένους*, usus verbi *μαργόω*, pro quo perperam V. L. exemplum *Euripidis*, *ἵπποι μαργῶσαι φρένας*, attulisse notat *Steph.* in Thes. Mox vs. 771. *ταχεῖα στρατοῦ στολή*, pro *κίνησις* ac *πομεία*, quomodo et *στόλον* expl. Schol. *Pind.* Nem. III. vs. 26. Vs. 772. ex Schol. reponendum *σωτήρια*, iam monuit *Scaliger*. Vs. 777. *ὠδῖνα τίκτειν κυβερνήτῃ φιλεῖ νύξ.* Translate *Achill. Tat.* l. VI. p. 363. *ἐληλύθει καὶ ἄλλο τεχθέν μοι χαλεπώτερον.* Vs. 778. repetitur *ἄν*, ut saepe. *Herodot.* VII. c. 39. *Plat.* Phaedr. 349. d. *Xen.* VII. *K. A.* 563. Conf. ad Pers. vs. 708. Tum *ἡβῷν φρεν*, ut vs. 614.

Vs. 784. *Ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστι που.* Dum expecto, exemplum mihi exhiberi, quod probet *φεύγειν χώρας* aut *γῆς* etc. pro *ἀπὸ γῆς*, prout praeter interpretem hic accipiunt *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. vs. 1016. et *Pauwius*, adsentiar *Arnaudtio*, accipiamque,
tanquam scriptum lege||rem, *ποῖ Ἀπίας χθ. φύγ. εἴ τι ἐστί που* 192
κελ. κεῦθος ἐν αὐτῇ. Sive *ποῖ κελαινοῦ κεύθους τῆς Ἀ. χθ. φύγ. εἴ τι ἐστί που τοιοῦτο.* *Turneb.* pro *ἐστι* habet *ἔχει* *Ald.* *ἔχι.* Vs. 783. forte opem tuleris, si legas, *Ἰὼ βουνῖτι γᾶ, 'νδικον σέβας.*

Vs. 786. *Μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσι γειτόνων Διός.* Poëtis *καπνός* et *νέφος* de rebus nihili frequentari, docet *Spanh.* ad *Aristoph.* Nub. vs. 252. 319. et 564. Succedit vs. 791. *ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.* i. e. *parum abest, quin cor mihi abitum et fugam paret.* Seu ut *Plautus* [Pseud. IV, 3, 18.] *cor colligatis vasis expectat meum, ut exulatum ex pectore aufugiat meo.* Sequitur, *πάλλεταί μου καρδία*, quomodo *Aristaen.* l. II. ep. 5., ad quem vid. not. et *Hoelzlin.* in *Apoll. Rhod.* l. III. vs. 953. Vs. 795. *μορσίμου βρόχου τυχεῖν*, quod *Eurip.* Hippol. vs. 802. *βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνάψασθαι.* *Dictys* apud *Tzetz.* in *Lycophr.* vs. 61. *βρόχοις ἀπάγξασθαι.* De v. *σαργάναι* idem ad *Lycophr.* vs. 748. et *Hesych.* In Schol. ad vs. 793. ex *Robort.* l. *ἐτάραξεν ἡμᾶς.*

Vs. 802—804. *Ἀπρόσδεικτος, οἰόφρων γυπίας πέτρα, βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.* Recte *Pauwius* *πτῶμα* interpretatur *lapsum.* Interpreti, ut verteret *cadaver*, errandi oc-
casionem praebuisse videtur vs. || 803. seq. *πέτρα μαρτυροῦσα* 193
βαθὺ πτῶμα est *rupes, quae indicat ostenditque, unde casus fiat altus.* *Iuven.* Sat. X. vs. 106. *Excelsae turris tabulata, unde* altior *esset* Casus, *et impulsae praeceps immane ruinae.* Pro *ἀπρόσδεικτος* si esset *ἀπρόσδεκτος*, foret petra quae ob altitudinem neminem facile admittat. Sed ob *οἰόφρων* scriptum malim *ἀπρόδεικτος.* Pro *γυπίας* cum *Scalig.* leg. *γυπιάς.* Vs. 807. praetermitti in versione non debebat *ἔπειτα*, post-

Vs. 854. *Αἴμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα, Ἡσυδουπία τ' ἄπιτα* Haec monstrose corrupta in postremis. *Scalig.* corrigebat, *ἧσο δ' οὐ βίᾳ, τ' ἄπιτα.* Ego tentabam, *ἴσεις* aut *ἧσο δ' οὐ*
198 *ἴα τἄπειτα, nec vero sola sedebis* || *in posterum,* sed scil. *δεσποσίῳ σὺν ὕβρει,* et *δεσπότῃ ὑβρίζοντι.*

Vs. 858. *Ἰώ, ἰοῦ.* Huic uti et vs. 861. *Scaliger* praefigit *Δα.* Vs. 859. *Κη.* cui et tribuitur in edit. *Stanl.* Pro *εἴδοι* idem *Scal.* reponit *εἴδοιμ',* et vs. 863., pro *δεξόμενον* legit *ἀεξόμενον* cum *Steph.* Vs. 867. *τῷ γέρον* adpinxit *γέρων.* Verbis *σὺ δέ* praeponit personam *Κη.* Tum vs. 871. in locum *τοῦ βάτεαι βαθμὶ προ* substituit, *βάσεαι βαθυμίτρᾳ.* Vs. 869. seq. iungo, *λεῖπε ἕδρανα ἀτίετα, linque inhonoratas istas aras sedesve.*

Vs. 883. *Οἶ, οἶ.* Personae *Πρ.* tribuit *Scal.* legitque pro *ὑλάσκοι* versu seq. *ὑλάσκεις,* adsignans eum praeconi. Dein corrigit, *περίχρεμπτα φρυάζεις.* Prius itidem habet *Stanl.* Vs. 886. *ὃς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας,* sic refingit, *ὁ ἔρως γᾶς, ὁ μέγας.* et vs. 891. pro *πλόκαμον* legit, *πρόκαμον,* quo admisso, sexto quoque casu scribendum *ὁλκῇ,* atque comma ponendum ante *οὐ,* sensus ut sit, *etsi ego trahendo fessus non sim, illa tamen repugnat, nec se domari sinit.*

Vs. 892. *Βρετίεσσα ῥοσάται μαλδαάγει.* *Robort.* *βρέτεος πρὸς ἄτας μαλδάγει,* quo duce *Steph. Cant. Scalig.* et *Stanl.* legunt, *πρὸς ἄταν μ' ἀλκὰ ἄγει.* *Aldina* edit. dat *βροστίεσα,*
199 quod accedit nonnihil ad || lectionem, quam nobis conservavit *Eustath.* ad Od. *A.* p. 63. vs. 10., ubi scribit, *ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκέτισι, βρότεος ἄρος ἄτα· ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν.* Neque dissentit Schol., ut ostendit eius explicatio, *ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με,* nisi quod et ipse *βρέτεος ἄρος* legerit, non *βρότεος.* Quid vero boni praeterea lateat sub *μαλδάγει,* alii doceant. Mihi venerat in mentem *ἀμαθύνει,* quo supra usus Eum. vs. 940., vel *ἀμαλδύνει.* Verum sequens *ἄραχνος ὡς βάδην* aliud videtur requirere. Nec vocabulum *ἄραχνος* aliunde mihi innotuit, ignorantque lexica. Vs. 895. *τῷ βᾶ Scal.* adscripsit *βασιλεύς,* ut *μᾶ μᾶτερ.* Vs. 898. *ἀπότροπε* ceu legeretur, citat *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. vs. 359.

Vs. 903. seq. *Ἔχιδνα δ' ὥς με τι ποτ' ἐνδακοῦσα.* Scripseratne forsan: *ἔχιδνα δ' ὥς μ' ἔτυπτ' ἐνδακοῦσα,* vel *μ ἔτυπτεν δακοῦσα.* Mox *τίς* ut vs. 890. Ad vs. 901. vid. *Hesych.* v. *Γηράσκοντα,* ibique not.

Vs. 916. *Ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.* Verti debebat, *traham vos crinibus abreptas,* seu *prehensas* et *avulsas.* Est iste usus *τοῦ ἔοικα,* quem, utpote non plane respondentem verbo *videri,* in not. observari vult *H. Steph.,*
200 abunde ob||vius; neque alius cum alterius verbi infinitivo, Futuro plerumque, quam ut, instar *δοκῶ,* inserviat periphrasi. Ipse *noster* in Choeph. vs. 922. *κτενεῖν ἔοικας* (pro

κτενεῖς *occides*) ὦ τέκνον τὴν μητέρα. In Eum. 903. θέλξειν μ' ἔοικας. *Aristoph.* Vesp. 988. δείξειν ἔοικεν. *Aristid.* T. I. p. 23. ἔοικα προσθήσειν. *Aelian.* de Anim. VII. c. 22. ἔοικα λέξειν. add. X. c. 14. XI. c. 15. *Luc. Nigr.* p. 28. edit. Salm. Contemp. 328. Amor. 1067. Gall. 230. Rarius cum praesenti, ut in *Soph.* Phil. vs. 322. ἔοικα κἀγὼ ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε, quod Schol. expl. κἀγὼ ἐξ ἴσου ἐλεῶ σε. Eadem, quod dixi, ratio est τοῦ δοκῶ. *Aristid.* T. II. p. 303. δοκῶ μοι ἐάσειν. *Aelian.* de Anim. VI. c. 15. ἀπολιπεῖν οὔ μοι δοκεῖ. His iungas si lubet *Them.* Or. XVI. p. 206. c. *Dion. Chrys.* p. 26. d. 147. b. *Luc.* T. I. p. 977. 80. 85. 406. 415. 450. 946. 966. T. II. 491. ubi, nec non alibi, aberravit interpres. Pag. 816. 916. praeter usum cum addatur aor., excidisse suspicor particulam ἄν. Conf. *Ioseph.* in App. §. 6. et iterum *Luc.* in Tim. c. 18. c. 42. Eadem loquendi ratio, sensu licet diverso, restituta *Alexidi* apud *Athen.* l. IX. p. 383., sensum saltem conciliabit, qui nullus est, prout leguntur verba vs.
1. et 2. —— ἧψέ μοι || δοκεῖ πνικτόν τιν' ὄψον δελφάκιον. F. 201
dederat fragmenti auctor, ἕψειν μοι δοκεῖ etc. et sententia, δοκεῖ μοι ἕψειν τινὰ ὄψ. δελφ. *volo mihi assatum porcellum apparare*, vel imperandi modo, δόκει μοι —— *finge* aut *existima quempiam mihi in opsonium apparare porcellum.* Sed percurramus quoque reliqua. Vs. 3. προσκέκαυκε, ut in *Aristoph.* Vesp. vs. 824 933. et *adustus* apud *Terent.* Vs. 5. seq. ὄξος λαβὼν ὖν εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας Ψυχρὸν ξυνείς, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν Εἰς τοὖξος ἐνθείς. Lego atque distinguo, Ὄξος λαβών, νιν εἰς λεκ. τιν' ἐγχέας Ψυχρόν. ξυνεὶς αὔτ' εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν, Εἰς τοὖξος ἐνθῇς, aut ἔνθες. i. e. εἶτα ξυνείς, vel ὅταν ξυνίῃς, τὴν χύτραν θερμὴν εἶναι, ἔνθες αὐτὴν εἰς αὐτὸ τὸ ὄξος. Vs. 9. *Casaubonum* λήψεται mutatum voluisse in λάμβανε, vix credo; etsi ita legatur in Animadvers. Vs. 13. praefigo personam A. et vs. 14. medio ante καί B. Vs. 15. non uno modo refingi poterit, ut vel scribatur, ὅταν παρατίθῃς μάνθαν' εἰ (pro μανθάνεις) vel ὅταν δὲ παρατίθῃς μάθ' εἰ —— aut etiam χὤταν παρ. μάνθαν' εἰ ——. Vs. 17. Ἀτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται Ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἀνωμαλίσι καταφαγών. Pro ἀνωμαλίσι monente *Casaub.* scripti quidam habent ἀνωμαλίσει. Corrigo Ἀτμὶς —— ἀλλ' ἄνω μάλ'
εἶσι διαφυγών. *dissipatus* || *nidor sursum magis tendet.* Vs. 18. 202
praeponens personae indicem A. et sequentis in medio B. scriptum fuisse suspicor: A. Πολλῷ (editur πολλῶν) τ' ἀμείνων ὡς ἔοικας ἦσθ' ἄρα Λογογράφος ἢ μάγειρος. B. ὃ λέγεις οὐ λέγοις, (pro vulgato οὐ λέγεις) *hoc ne* dicas; Τέχνην δ' ὀνειδίζεις *nam artem dehonestas* ac *vituperas.* Ut autem *Aeschylus* ἕλκειν κόμης, ita ἐξέλκειν τῆς κόμης *Aristaen.* l. II. ep. 7. ἕλκειν τῶν τριχῶν *Aesch.* de perperam gest. Leg. p. 49. sub princ. ἑλκύσαι τῶν τριχῶν *Achill. Tat.* l. V. p. 341. τῶν τριχῶν σύρειν *Luc.* de non Cred. Cal. c. 5. ἐπισπάσαι κόμης *Eurip.* Hel. vs.

115. ut *Virg.* II. Aen. vs. 403. *trahi crinibus.* ibi not. *) et absolute ἕλκειν *Lys.* Orat. I. p. 3. *μεθύων εἷλκες τὴν παιδίσκην.* Apol. ad Sim. p. 30. *εἷλκον τὸ μειράκιον.* *Ioseph.* I. B. I. c. 17. Sect. 6. *τὰς οἰκήσεις σπαράττων εἷλκε τοὺς ἔνδοθεν,* vel ut libri alii, *τοὺς ἔνδον.*

Vs. 917. *Ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις τῶν ἐμῶν λόγων.* Rursus videtur interpretamentum manum poëtae obliterasse, qui reliquerat, *ἐπεί γ' ἀνηκουστεῖτε τῶν ἐμῶν λόγων.* Prom. vs. 40. *ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων Οἷόν τε πῶς;*

Vs. 918. seq. *Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος Ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;* *Virg.* IV. Georg. vs.
203 445. *Nam quis te, iuvenum confidentissime, nostras || Iussit adire domos! quidve hinc petis?* in quibus imitationis quaedam adparent vestigia. *Οὗτος,* pro *ὦ οὗτος, heus tu.*

Vs. 924. *Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.* Videtur *πρῶτον* idem hic esse, quod alias *ἀρχήν* et *τὴν ἀρχήν* prorsus, omnino. *οὐκ ἐπίστασαι εἶναι,* ut *Soph.* El. vs. 632. *οὐκ ἐπίστασαι κλύειν,* supra Agam. vs. 1075. *χαλινὸν οὐκ ἐπίσταται φέρειν.* Eundem praebet usum *εἰδέναι* et *μαθεῖν.* Vid. *Casaub.* Anim. in *Ath.* X. c. 6., *Lect. Aristaen.* p. 336. Respondet praeco, *πῶς δ' οὐχί, τἀπολωλότ' εὑρίσκων ἐγώ.* Pro *ἐγώ* cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phoen. p. 268. leg. censet *ἔχω.*

Vs. 931. *Ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.* Si hoc versu sermonem coeptum vs. 925. sed abruptum aliquot regis quaestionibus, et ad eas responsis, continuet praeco, verba erunt ita conglutinanda, *πῶς δ' οὐχὶ ἐγὼ εὑρίσκων τ' ἀπολ. ἄγοιμ' ἂν τάσδε, εἴ τις μὴ αὐτὰς ἐξαιρ.* At si responsum sit ad vs. 928. et 930. *ἄγειν* idem erit quod vs. 928. seq. *σέβεσθαι* et *σεβίζεσθαι.* *Hesychius:* *Ἄγειν, τὸ παίνειν,* (cum *Heinsio* lego, *πείθειν.* vid. *Aristid.* T. III. p. 444. 696. 700. 702. infra vs. 1048. *Πειθὼ θεάκτωρ*) *καὶ τὸ τιμᾶν καὶ σέβεσθαι.* *Aelian.* de Anim. XI. c. 10. Apim dicit *τοὺς Αἰγυπτίους*
204 *πτίους ἄγειν θαυμαστόν.* *Aristid.* T. I. p. 59. *ἴσμεν Αἰ||γυπτίους ὅσον ἄγουσιν Ἡρακλέα, καὶ Τυρίους ὅτι πρῶτον σέβουσι θεῶν.* T. II. p. 375. *ἐν πατρίδος μοίρᾳ τὴν πόλιν ἄγειν.* et *παρ' οὐδὲν ἄγειν* cum alibi tum T. III. p. 118. Ego utrum eligam dubito, quoniam rex vs. 947. *Ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν Ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.*

Vs. 932. *Κλάοις ἂν εἰ ψαύσειας.* *Eurip.* Andr. vs. 757. *τίς ὑμῶν ἅψεται; κλαίων ἄρα ψαύσει.* Plura hac de formula *Miscell. Obs.* Vol. VI. T. I. p. 343. X. p. 352. 430. Add. si lubet *Plat.* Gorg 307. d. *Aelian.* de Anim. XIV. c. 27. In seqq. vereor ne personarum indices sint turbati, atque in-

---

*) Pendent huiusmodi genit. ab ellipsi τῆς ἐξ, ἀπὸ vel διά. Vid. *Schol. Opp.* I. Hal. vs. 67. Add. cl. *S. Musgr.* I. II. Exercit. in *Eurip.* c. 16. p. 124. seq. [ADD. p. 431.]

de obscuriora quaedam acciderint interpretibus. Vs. 935.
tribuam regi, sequentem praeconi. Vs. 937. iterum regi
ad vs. usque 939. in quo ante verba *πῶς φῶ*, cum *Pauwio*
inseram *Κη*. Versui 941. praefigam rursus *Βα.*, qui vide-
tur continuare sermonem usque vs. 957.

Vs. 935. *Λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.* Per-
quam haec dicta conveniunt regi, cuius terram violarat
praeco. Vid. vs. 918—922. Ad haec quid ille? *ἀβουκό-
λητον*, ait, *τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.* i. e. *οὗτος ὁ λόγος σου οὐ βου-
κολεῖ, θεραπεύει καὶ θέλγει τὸ φρόνημά μου.* vid. iterum vs.
918. Pergit praeco, *πῶς φῶ; πρὸς τίνος* || *τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν* 205
γυναικῶν στόλον. Favent haec lectioni receptae vs. 945.,
ubi viri docti tentant v. *τοὔνομα*. *Ἥκειν* accipiam pro *ἄπρα-
κτον ἥκειν*, *rebus infectis redire.* Comma separans *χρή* et
τοὔνομ' ponendum ante *ἐν χρόνῳ*, alterum post *μαθών* del.
Reponit rex, *οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης* etc.,
quasi nempe dicat, *tua quid istud scire refert? non enim ne-
gotium hoc sub testibus Mars transiget.* Pergit rex vs. 943.
ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
Interpres *ἀπολακτισμοὺς βίου* sumit, ut Lat. *calcibus tun-
dere humum*, eodemque adeo sensu, quo praecedens *πεσή-
ματα ἀνδρῶν.* Quid si eo intelligamus bonorum iacturam,
fortunarum ruinas, vastationesque, quas bellum causatur?
ἐκλακτίζειν τὰ πατρῷα est *Theoph. Sim.* Ep. 13. et *ἀπολακτίζειν
λέχος noster* in Prom. vs. 652. Usum v. *πέσημα* apud tragi-
cos notavit *Eustath.* ad Iliad. *Α.* p. 97. vs. 40. habetque *Eu-
rip.* Phoen. vs. 643. Androm. 652. Hec. 699.

Vs. 947—956. *Ταύτας δ' ἑκούσας —— γλώσσης.* Quod
se facturum rex promiserat vs. 937. seq. nihil usus verbo-
rum involucris, praeconi nunc exponit, concludens ser-
monem hisce, *κομίζου δ' ὡς τάχιστα ἐξ ὀμμάτων.* ut *Eurip.*
Phoen. vs. || 595. *σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων.* Cum vs. 206
958—960. conf. vs. 920. Sequitur, *Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ'
ἐγὼ σμικρᾷ χερί.* i. e. *οὐ γλίσχρως, ταπεινῶς, μικροπρεπῶς καὶ
ἀτυχῶς οἰκῶ*, sed scil. amplas ac spatiosas aedes incolo,
quas mox *εὐτυχεῖς δόμους* vocat.

Vs. 979—984. *Τύπος εὔφρων.* i. e. *εὐφραντικός, ἡδύς*,
ut *ῥοαὶ εὔφρονες Soph.* Aiac. vs. 421., ubi Schol.; *εὔφρων οἶ-
νος, καρπός Homer.* et *Hesiod.*, vid. *Casaub.* in *Athen.* Anim.
l. II. c. 3. *εὔφρων πόνος* in Agam. vs. 815. atque *Pind.* Nem. X.
vs. 44. *εὔφρονες πόνοι*, ut quidam habent libri. Ol. VII. vs.
117. *γαῖα εὔφρων.* Tum forte, inserta vocula *δέ*, distinguas
rectius, *ἐν χώρῳ τάσσεσθε φίλαι, δμωΐδες δ' οὕτως, ὡς* ——
nostro δμωΐς, quae *Xen.* V. *K. Π.* princ. *δμωή.* *Εὔτυκτος*
per *ἕτοιμος* exponit quoque *Suid.*; conf. ad *Hesych.* not. v.
ἀμήνιτος Herodotum usum indicavit eundem ad Grammati-
cum cl. *Alberti.*

que τῷ ἀπαρνεῖσθαι scribit *Plat.* IV. de Rep. 452. c. *Ald.* cum *Turn.* πόθος legit.

Vs. 1050. Ψεδνρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων. Hic chorum sese separare, atque *Ημ.* praefigendum, bene vidit *Pauwius.* Ut *Scalig.*, ita *Stanl.* ψεδυραί legit. Per φυγάδας ἐπιπνοίας intelligi puto fugam causantes, et ἐπιπνοίας φυγῶν ποιητικάς: rationem, id cur metuat chorus, continent sequentia, τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς.

Vs. 1063. Σὺ δὲ θέλοις ἂν ἀθέλητον. Nec mihi displiceat, σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον, duce *Robort.* Vs. 1066. seq. non ὄψιν dicit ἄβυσσον, sed φρένα, et ita scriptum pro κατὰ τὴν ὄψιν. Φρὴν ἄβυσσος est φρὴν ἀκατάληπτος, vel ut vocat vs. 1057. φρὴν ἀπέρατος. Vs. 1068. μέτριον etc. praefigo *Ημ.* Duos sequentes ab altero *Ημ.* proferri censeo, sublataque distinctione, quae separat, lego Τίνα καιρόν με διδάσκεις Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν; i. e. *num nunc tempus est admonere ac docere me*, μὴ βαρέως φέρειν, λυπεῖσθαι καὶ ἀγανακτεῖν. Ut respexerit scil. haec chori pars dicta ab altera vs. 1050 — 1055, et inprimis verba: Τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποις
212 διωγμοῖς; || quae et Schol. intendisse videtur, quum ἀγάζειν explicaret per λίαν ἐξετάζειν, declarans simul, conflatum sibi visum ex ἄγαν ἄζειν. Vid. de compositis ex ἄγαν *Eustath.* ad Iliad. *Α.* p. 786. fin. Schol. explicationem probat *Spanh.* in *Callim.* h. Pall. p. 613. Add. eodem de verbo *Gataker.* de St. N. F. I. cap. 3.

Vs. 1070. Ζεὺς ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα. Interpres tanquam scriptum esset ἀποστυγοίη, vel potius ἀπαλέξαι, ut vs. 1060., vertit *depellat*, quod ἀποστεροίη non notat. Vitium ni latet, supplendum saltem erit ἡμᾶς, *his nuptiis nos privet*, i. e. faciat, ne hac nuptiae nobis obtingant. Verba vs. 1076. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν respiciunt illa praeconis vs. 958. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσι. Locus *Pindari* citatus Schol. ad vs. 1078. extat Pyth. Od. III. vs. 144. Πάρα pro verbo positum sit, an praepositione dubito. Πάρεστι si valet, structura erit, πάρεστιν ἕπεσθαι δίκας δίκᾳ σὺν ταῖς ἐμαῖς εὐχαῖς λυτηρίοις, μηχαναῖς θεοῦ. alias ordo institui debebit, καὶ (αἰνῶ) σὺν (ταῖς) ἐμ. εὐχ. λυτ. (τῇ) δίκῃ ἕπ. δίκας (ταῖς) παρὰ θεοῦ μηχαναῖς. Λυτηρίους εὐχάς scripsit quoque *Soph.* Ε. vs. 638.

INDICES.

I.

Indiculus

scriptorum et fragmentorum, quae praeter notata a Stanleio in Aeschyli scholiis citantur.

Aeschylus Agam. vs. 831.
Anonymi Prom. 86. 400. Pers. 51. Agam. 67. Choeph. 276. Eum. 431. 599.
Archilochus Prom. 224.
Aristophanes Prom. 565. Sept. 103.
Dion Pers. 909.
Eupolis Prom. 450.
Euripides Sept. 565. 708. 775. 984. Agam. 171. 545. Choeph. 75.
Hellanicus Pers. 719.
Herodotus Pers. 466. 719.
Hesiodus Prom. 154. Sept. 806. Agam. 947. Choeph. 276.
Hippocrates Prom. 579.
Homerus Prom. 100. 565. 592. 725. 753. 939. 966. Sept. 274. bis. 307. 353. 383. 387. 450. 645. 726. 823. 920. 1019. Pers. 114. 996. Agam. 145. 196. 202. bis. 734. 1126. Choeph. 20. 58. 230. 276. 645. Eum. 234. 589. 595. 786. Suppl. 52. 90. 859.
Isocrates Prom. 558.
Lucianus Sept. 102.
Oraculum Suppl. 444.
Pindarus Prom. 397. 405. 551. Sept. 596. Choeph. 731.
Plato Sept. 756.
Sophocles Prom. 435. 576. Eum. 510. Suppl. 498.
Stesichorus Choeph. 731.
Strabo Prom. 420.

II.

Elenchus vocum,

quae se offerunt apud Aeschylum, et maximam p[artem] praetermittuntur in H. Stephani Thesauro: ast[e]riscus indicat de illis agi in notis.

A.

Ἀβουκόλητος Suppl 935.
ἀβρότιμος Agam. 698.
ἀγάζειν Suppl. 1069.
ἀγανόρειος Pers. 1031.
* ἄγκαθεν Eum. 80.
ἀγνόῤῥυθος Prom. 434.
ἀγός Suppl. 256.
ἀγύρτρια Agam. 1281.
ἀγχιγείτων Pers. 888.
ἄδαιτος Agam. 315.
ἀδάμαντος Suppl. 148
ἀδείμαντος Choeph. 768.
ἄεπτος Agam. 145.
ἀθέλεος Suppl. 868.
ἀθέλητος Suppl. 1065.
Αἰγυπτιογενής Pers. 55.
Αἰγυπτογενής Suppl. 51. 1061.
αἱματήφορος Sept. 426.
αἱματολοιγός Agam. 1488.
αἱματόῤῥοφος Eum. 193.
αἰνολαμπής Agam. 396.
αἰνοπάτηρ Choeph. 512.
αἰσχρομῆτις Agam. 251.
* αἰσχυντήρ Choeph. 990.
ἀΐτης Theb. 149.
αἰχμήεις Pers. 157.
* ἀκασκαῖος Agam. 749.
ἀκραγής Prom. 802.
ἀκρότης Schol. Pers. 1007.
ἀλίδονος Pers. 275.
ἀλίῤῥυτος Suppl. 875.
ἀλίστονος Prom. 711.
ἀλιτρεῖν Eum. 317.
* ἀλοίδορος Agam 422.
ἄλυξις Agam. 1509.
ἀμάρτιον Pers. 679. Agam. [illegible]
ἀμάχετος Sept. 85.
ἀμόμφητος Choeph. 50[illegible].
ἄμομφος Eum. 478. 6[illegible].
ἀμπεδιήρης Pers. 556.
ἄμπετραι Suppl. 555.
ἀμπρεπής Suppl. 120.
ἀμφικυκλοῦσθαι Pers. 458.
ἀμφίπλεκτος Sept. 815. Agam. 1594.
ἀμφιταρβής Choeph. 544.
ἀμφιτειχής Sept. 295.
ἀμφιχάσκειν Choeph. 545.
ἀναδαίειν Agam. 515.
ἀναλυτήρ Choeph. 156.
ἀναρπάξανδρος Sept. 782.
ἀναστάτης Agam. 1236.
ἄναυς Pers. 682.
ἀναφυγή Choeph. 944.
ἀνδρηλατεῖν Eum. 221.
ἀνδρηλάτης Sept. 644.
ἀνδροθνής Agam. 825.
ἀνδροκτονεῖν Eum. 605.
ἀνδροτυχής Eum. 965.
ἀνδροφόντης Sept. 578.
ἀνέλλην Suppl. 242.
ἀνθεμουργός Pers. 615.
ἀνθονόμος Suppl. 44. 548.
ἀνιδεῖν Choeph. 805.
ἄνιος Pers. 256. 1060. 1067.
ἀνοίμωκτος Choeph. 430. 509.
ἀνοτοτύζειν Agam. 1083.
ἀντήνωρ Agam. 451.
ἀντικατακτείνειν Choeph. 139.
ἀντικατθανεῖν Choeph. 139.
ἀντίκεντρον Eum. 156. 469.

III.

Index

Auctorum veterum, qui praeter Aeschylum vindicantur, emendantur aut illustrantur *).

A.

B.

C.

[*) Paginarum numeri sunt primae editionis, cuius volumine I. priores Animadversionum libri continentur, volumine II. tertius. Qui autem numeri uncis circumscripti ad Abreschii Addenda pertinent, eos ad huius editionis paginas, ut illa Addenda ipsa, accommodavimus.]

D.

E.

F.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

O.

P.

Bb 2

IV.

Index Vocum Graecarum.

A.

Π.

Ρ.

Σ.

V.

Index Latinus.

CORRIGENDUM.

Volum. I, p. XXVII, v. 7. et p. XXVIII, v. 37. scribitor *asciscendum* et *asciscenda*.

HALIS SAXONUM,

TYPIS EXPRESSUM GEBAUERIIS.

Verzeichniß

einiger Bücher, welche in der Gebauerschen Buchhandlung in Halle erschienen und um beigesetzte Preise zu haben sind.

Aeschyli tragoediae, quae supersunt ac deperditarum fragmenta. Recensuit et commentario illustravit Chr. Godofr. Schütz. V Voll. 8 maj. 1799 — 1822. Druckpapier 10 Rthlr. 12 gr.
Schreibpapier 11 Rthlr. 18 gr.
geglättetes Schreibpapier 13 Rthlr.

Vol. I. Prometheus vinctus et Septem adversus Thebas. Edit. II. 1799. Druckpapier 2 Rthlr. 6 gr.
Schreibpapier 2 Rthlr. 12 gr.
geglättetes Schreibpapier 2 Rthlr. 18 gr.

Vol. II. Persae et Agamemnon. Edit. II. 1801. Druckpapier 2 Rthlr. 6 gr.
Schreibpapier 2 Rthlr. 12 gr.
geglättetes Schreibpapier 2 Rthlr. 18 gr.

Vol. III. Choëphorae, Eumenides, Supplices. Edit. II. 1797. Druckpap. 2 Rthlr. 6 gr.
Schreibpapier 2 Rthlr. 12 gr.
geglättetes Schreibpapier 2 Rthlr. 18 gr.

Vol. IV. Scholia. 1820. Druckp. 2 Rthlr. 6 gr.
Schreibpapier 2 Rthlr. 12 gr.
geglättetes Schreibpapier 2 Rthlr. 18 gr.

Vol. V. Fragmenta. 1822. Druckpapier 1 Rthlr. 12 gr.
Schreibpapier 1 Rthlr. 18 gr.
geglättetes Schreibpapier 2 Rthlr.

Aeschyli tragoediae septem. Denuo recensuit et versionem latinam adjecit Chr. God. Schütz. II Voll. 8 maj. 1800. 3 Rthlr. 6 gr.

Vol. I. Prometh. vinctus, Sept. advers. Th., Persae, Supplices. 1 Rthlr. 15 gr.

Vol. II. Agamemnon, Choëphorae, Eumenides. 1 Rthlr. 15 gr.

— — in usum scholar. ed. Ch. G. Schütz. 12. 1827. 12 gr.

APPIANOY INΔIKH. Arriani Historia Indica, cum Bonav. Vulcanii interpretatione latina permultis locis emendatiore. Rec. et illustr. Frid. Schmieder. 8 maj. 1798. 1 Rthlr. 9 gr.
Schreibpapier 1 Rthlr. 12 gr.

Casauboni, Is., de Satyrica Graecorum poësi, et Romanorum Satyra libri duo. Cum notis Crenii, quibus suas adjecit Jo. Jac. Rambach. Accedit Spanhemii de eodem argumento dissertatio. 8 maj. 1774. 1 Rthlr. 9 gr.

Collectio novissima Scriptor. et monumentorum ineditor. et rarissimor. ex Bibliotheca Ch. F. J. Fischeri. 2 Partes. 4. 1781. 1782. 2 Rthlr. 12 gr.

Dionysii Halic. Historiographica h. e. epistolae ad Cn. Pomp. ad Q. Ael. Tuber. et ad Amm. altera. Cum prior. edit. suisque annotat. edid. C. G. Krüger, cum commentar. crit. et hist. de Thucyd. hist. parte postrema. 8 maj. 1823. 3 Rthlr.
charta script. 3 Rthlr. 18 gr.

Glossarium manuale mediae et infimae Latinitatis, ex magnis operibus Cangii, Carpentarii, aliorumque Benedictinorum, in minorem formam concinnatum, innumeris fere in locis emendatum, auctum. Vol. I — VI. 8 maj. 1772 — 1784. 15 Rthlr.

eri Ilias, ex recensione S. Clarkii. In usum schol. et academ. edi-
t A. H. Niemeyer. Vol. I. Editio altera emendatior et auctior.
8 maj. 1784. 1 Rthlr.
– Vol. II. Ed. alt. 8 maj. 1790. 1 Rthlr.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, Σαμοσατεως, άπαντα. Luciani Samosat. Opera omnia maxime ex fide codd. Par. recensita. Edidit Fr. Schmieder. Vol. I. 8 maj. 1800. 3 Rthlr.
– – Vol. II. 1801. 3 Rthlr.
auf Schreibp. beide Theile 7 Rthlr. 6 gr.

Nemesius, Emesenus, de natura hominis, graece et latine. Post edit. Antverp. et Oxon. adhibitis, tribus Codd. Augustanis, duobus Dresdensibus, totidemque Monachiensibus, nec non duabus vetustis vers. lat. Canonis et Vallae, denuo multo, quam antea, emendatius edidit, et animadv. adjecit Ch. F. Matthaei. 8 maj. 1802. 3 Rthlr.

Phaedri, Augusti liberti, Fabularum Aesopiarum libri V. Ex recensione Petri Burmanni. Cum selectis variorum notis et suis observationibus edidit J. G. Schwabe. 3 Partes. 8. 1779 — 1781.
1 Rthlr. 21 gr. Jeder einzeln 15 gr.

Philetae Coi, Hermesianactis Colophonii atque Phanoclis reliquiae, disposuit, emendav. illustravit N. Bachius. Accedunt D. Leunepii et D. Ruhnkenii observationes integrae. 8 maj. 1829.
1 Rthlr. 12 gr. charta script. 2 Rthlr.

Plutarchi vitae parallelae Alexandri et Caesaris. Commentarium juventuti φιλελληνι scriptum adjec. F. Schmieder. 8 maj. 1804.
1 Rthlr. 12 gr.

Testamentum, novum, textum graecum Griesbachii et Knappii denuo recognovit, delectu variet. lect. testimonii confirmat. adnotatione cum crit. tum exeget. in indicibus hist. et geograph. vocum graec. infrequent. et subsid. crit. exeget. edidit J. S. Vater. 8 maj. 1824.
2 Rthlr. charta script. 3 Rthlr.

Theogonia Hesiodea, textu subinde refecto in usum praelectionum seorsum edita a F. A. Wolf. 8 maj. 1784. 15 gr.

Ξενοφωντος Συμποσιον. Recognovit et illustravit G. A. Herbst. 8. 1830 18 gr.

Ξενοφωντος άπομνημονευματων Σωκρατους βιβλοι Δ. Xenophontis memorabilium Socratis dictorum atque factorum Libri IV. Recensuit Ch. G. Schütz. Edit. III. 8. 1822. 12 gr.